

Stjórnartíðindi

1931 - B-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. XI og 324.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

FYRIR

ÍSLAND

ÁRIÐ 1931

B - DEILD

REYKJAVÍK 1931
RÍKISPRENTSMÍÐJAN GUTENBERG

Efnisyfirlit.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Stjórnarráðsbréf, auglýsingar, reglugerðir o. fl.	Skrá yfir hlutafélög, sem birt hafa verið.
Verðlagsskrár.	Auglýsingar um útkomin lög m. m.
Reikningar	Alþingismenn.
Firmatilkygningar.	Embætti, sýslanir m. m.
Vörumerkjauglýsingar.	Heiðursmerki.
Skrá yfir samvinnufélög, sem birt hafa verið.	Konsúlar.
	Heiðursgjafir og styrkveitingar.
	Einkaleyfi.

Skammstafan: S. = Stjórnarráðsbréf.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsiðutal
		Stjórnarráðsbréf, auglýsingar, reglugerðir o. fl.	
93	1/5 '29	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Mýrasýslu	251—252
94	3/12 '29	Reglugerð um skipun slökkviliðs og brunamála í Neskaupstað, Norðfirði	252—260
95	31/12 '30	Reglugerð um sölu áfengis til lækninga	260—264
96	4. jan.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 90, 14. nóv. 1921, um tekjuskatt og eignarskatt	264—265
1	16. jan.	S. til sýslumannsins í Norður-Múlasýslu, um flutning þingstaðar	2
4	21. jan.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Styrktarsjóð Guðlaugar Hjálmarsdóttur	3—4
5	22. jan.	Samþykkt fyrir Fiskiræktarfélagið Rangá	4—6
6	S. d.	Gjaldskrá fyrir Fiskiræktarfélagið Rangá	7—9
97	23. jan.	Samþykkt um einkasíma í Ytri-Torfustaðhreppi í Vestur-Húnavatnssýslu	266—267
7	5. febr.	Auglýsing um merking á frystu kjöti til útflutnings	9—10
8	15. febr.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Suður-Þingeyjarsýslu	10—12
9	16. febr.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Helga lækni Guðmundssonar, Siglufirði	13—14
10	17. febr.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Halldórs J. J. Pálssonar og Ingibjargar G. Friðriksdóttur	14—15

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
11	18. febr.	Byggingarsamþykkt fyrir Flateyrarkauptún	16—42
12	19. febr.	Byggingarsamþykkt fyrir Seyðisfjarðarkaupstað	42—68
13	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningar- sjóð Bjarna Péturssonar á Grund	69—70
98	14. marz	Reglugerð um innheimtu afnotagjalds fyrir útvarp ..	268—269
14	16. marz	Reglugerð um beitarafnot og beitargjald í Hólshreppi í Norður-Ísafjarðarsýslu	71—72
15	18. marz	Reglugerð um breyting á reglugerð fyrir Vestur-Húna- vatnssýslu, um fjallskil o. fl. frá 4. september 1930	73
16	27. marz	Samþykkt um breyting á samþykkt um sýsluvegasjóð Austur-Húna.s. frá 2. apríl 1928	74
17	S. d.	Samþykkt um einkasíma Múlabæjamanna í Kirkju- hvammshreppi í Vestur-Húnavatnssýslu	74—75
18	28. marz	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minning- arsjóð cand. theol. Gunnlaugs Briem Einarssonar ..	76
19	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningar- sjóð séra Einars Pálssonar og frú Jóhönnu K. K. Eggertsdóttur	77
99	31. marz	Skipulagsskrá fyrir Snorrasjóð 1930	270
62	9. apríl	Reglugerð fyrir Skagafjarðarsýslu um hreinsun hunda af handormum og varnir gegn sullaveiki	175—177
20	10. apríl	Bráðabirgðareglur um fjárstjórn Strandakirkju	78
21	S. d.	Samþykkt um viðauka við samþykkt um lokunartíma sölubúða í Vestmannaeyjakaupstað	79
22	17. apríl	Auglýsing um bann við umferð bifreiða	79
23	18. apríl	Samþykkt um einkasíma í Skútustaðahreppi	80—82
2	28. apríl	S. til sýslumannsins í Dalasýslu, um flutning þing- staðar	2
52	30. apríl	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Ekknasjóð Ólafsfjarðar	162—163
53	1. maí	Reglugerð um breyting á fjallskilareglugerð Rangár- vallasýslu, frá 8. ágúst 1931	163
24	2. maí	Reglugerð um grenjaleitir og refaveiðar í Skagafjarð- arsýslu	82—85
54	8. maí	Samþykkt um einkasíma í Skaftártunguhreppi í Vest- ur-Skaftafellssýslu	164—165
55	S. d.	Samþykkt um einkasíma í Hörgslandsahreppi í Vestur- Skaftafellssýslu	165—166
56	S. d.	Samþykkt um einkasíma í Mýrdal í V.-Skaftafellssýslu	167—168
3	26. maí	S. til sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu, um takmörk verzlunarlóðarinnar í Kirkjuvogi í Hafna- hreppi	2—3
57	3. júní	Hafnarreglugerð fyrir Ólafsvíkurkaupún	168—170
58	6. júní	Samþykkt um lokunartíma rakarastofa og hárgreiðslu- stofa í Vestmannaeyjum	171
25	9. júní	Auglýsing um staðfesting Stjórnarráðsins á lögreglu- samþykkt fyrir Ísafjarðarkaupstað	86—106

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsiðatal
26	S. d.	Reglugerð um hundahald í Ísafjarðarkaupstað	107
59	26. júní	Samþykkt um breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða í Neskaupstað frá 7. febr. 1929	172
60	29. júní	Samþykkt um einkasímafélag Suður-Bárðdælinga	172—173
27	30. júní	Auglýsing um meðalmeðgjöf af hálfu barnsfeðra með óskilgetnum börnum	108—112
65	1. júlí	Samþykkt um samgirðingu fyrir Litlavatnsskarð	184—185
66	9. júlí	Samþykkt fyrir Fiskiræktarfélag Árnesinga	185—187
67	S. d.	Gjaldskrá fyrir Fiskiræktarfélag Árnesinga	188—191
61	10. júlí	Reglur um greiðslu bóta fyrir eignir íslenzkra skipverja, sem farizt hafa við sjóslys	174—175
68	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Láns- og styrktarsjóð séra Magnúsar Helgasonar og nemenda hans	191—193
69	17. júlí	Samþykkt um samgirðinu fyrir austurhluta Áshrepps	193—195
70	28. júlí	Reglugerð um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts í Siglufjarðarkaupstað	195—198
71	31. júlí	Reglugerð um bryggju við Flatey á Skjálfanda	198—200
72	S. d.	Hafnarreglugerð fyrir Raufarhafnarkauptún	200—202
73	4. ág.	Samþykkt um breyting á samþykkt um ýms atriði, er snerta fuglaveiðar í Vestmannaeyjum, frá 16. júlí 1895	202
74	5. ág.	Samþykkt fyrir einkasímafélag Norður-Bárðdælinga ..	203—204
75	29. ág.	Samþykkt fyrir sýsluvegasjóð í Vestur-Barðastrandar-sýslu	204—206
82	S. d.	Auglýsing um sérstaka friðun rjúpna	219
76	31. ág.	Reglugerð um skipun slökkviliðs og brunamála í Borgarneshreppi	206—212
77	S. d.	Reglugerð um meðferð og notkun rafmagns í Suðureyrarhreppi	212—215
78	S. d.	Gjaldskrá fyrir rafveitu Suðureyrar	215
83	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagskrá fyrir minningar-sjóð Kristjáns Finnssonar frá Hnúki	220—221
84	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagskrá fyrir minningar-sjóð Vestur-Ísafjarðarsýslu	221—223
79	7. sept.	Fiskiveiðasamþykkt fyrir Ólafsvík	216
80	S. d.	Fiskiveiðasamþykkt fyrir svæðið frá Öndverðarnesi að Búlandi í Snæfellsnessýslu	217—218
85	S. d.	Auglýsing um staðfesting dóms- og kirkjumálaráðuneytisins á samþykkt um breyting á lögreglusamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað, nr. 82, 24. sept. 1929	223—224
86	S. d.	Auglýsing um staðfestnigu stjórnarráðsins á lögreglusamþykkt fyrir Húsavíkurkaupþún í Þingeyjarsýslu	224—242
81	8. sept.	Samþykkt um breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða í Reykjavík, frá 5. janúar 1923	218
87	15. sept.	Reglur um kosningu fulltrúa á aðalfund Sildareinkasölu Íslands	242—244

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
88	16. sept.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningu Jóns Magnússonar og Þorgerðar Hannesdóttur, Stóra-Áss hjóna	244—245
89	19. sept.	Samþykkt um viðauka við samþykkt nr. 86, 18. sept. 1930 um breyting á samþykkt 16. marz 1926, um sýsluvegasjóð Skagafjarðarsýslu	245—246
90	23. sept.	Auglýsing um staðfesting dóms- og kirkjumálaráðuneytisins á samþykkt um breyting á lögreglusamþykkt fyrir Ytri-Akraneshrepp í Borgarfjarðarsýslu nr. 39 frá 1926	246
91	24. sept.	Samþykkt fyrir Landþurkunarfélag Safamýrar	247—249
100	2. okt.	Reglugerð um gjaldeyrisverzlun	271—272
92	12. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 57, 11. júlí 1923, um bann við dragnótaveiði í landhelgi við sunnanverðan Faxaflóa	250
101	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 57, 11. júlí 1923, um bann við dragnótaveiði í landhelgi við sunnanverðan Faxaflóa	272
102	23. okt.	Reglugerð um takmörkun á innflutningi á óþörfum varningi	273—275
103	26. okt.	Reglugerð um notkun vatnsveitu og sölu vatns í Ísa-fjarðarkaupstað	275—277
104	27. okt.	Reglugerð um jarðeignarmál í Seyðisfjarðarkaupstað	277—284
105	28. okt.	Reglugerð um viðauka við reglugerð um varnir gegn útvarpstruflunum frá 13. maí 1930	284—285
106	31. okt.	Fjallskilareglugerð fyrir Austur-Barðastrandarsýslu ..	285—290
107	2. nóv.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 57, 11. júlí 1923, um bann við dragnótaveiði í landhelgi við sunnanverðan Faxaflóa	291
108	6. nóv.	Reglugerð um sölu og veitingu vína þeirra, er ræðir um í lögum nr. 3 frá 1923	291—293
109	14. nóv.	Samþykkt um breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða í Reykjavík, frá 5. janúar 1923	294
110	21. nóv.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir „Barnavinasjóð Hannesar Hafliðasonar“	294—295
111	S. d.	Gjaldskrá fyrir rafveitu Seyðisfjarðarkaupstaðar ..	296
112	28. nóv.	Reglugerð fyrir bryggju á Sauðárkróki	297
113	30. nóv.	Reglugerð um skemmtanaskatt í Búðakauptúni	300—302
114	S. d.	Reglugerð um viðauka við reglugerð um niðurjöfnun og innheimtu vatnskatts í Reykjavíkurkaupstað frá 20. apríl 1915	303
115	S. d.	Samþykkt um viðauka við samþykkt um lokunartíma sölubúða í Hafnarfjarðarkaupstað frá 22. júní 1927	303
116	19. des.	Reglugerð um skipun slökkviliðs og brunamála í Vestmannaeyjakaupstað	304—314
117	20. des.	Hafnarreglugerð fyrir Búðakauptún í Suður-Múlasýslu ..	314—317

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsiðutal
118	21. des.	Reglugerð fyrir notkun bryggju í Hofsósi	317—320
119	S. d.	Auglýsing um bann við umferð bifreiða	320—321
120	28. des.	Reglugerð um Slysatryggingar ríkisins	321—324
121	S. d.	Reglugerð um áhættuflokkun og ákvörðun iðgjalda fyrir slysatryggingar	324—329
122	29. des.	Reglugerð um einkasölu á tóbaki	329—330
Verðlagsskrár.			
29		Fyrir Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað ..	114—115
30		— Suður-Múlasýslu og Neskaupstað	116—117
31		— Austur-Skaftafellssýslu	118—119
32		— Vestur-Skaftafellssýslu	120—121
33		— Vestmannaeyjakaupstað	122—123
34		— Rangárvallasýslu	124—125
35		— Árnessýslu	126—127
36		— Gullbringu- og Kjósarsýslu, Hafnarfjörð og Reykjavík	128—129
37		— Borgarfjarðarsýslu	130—131
38		— Mýrasýslu	132—133
39		— Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	134—135
40		— Dalasýslu	136—137
41		— Barðastrandarsýslu	138—139
42		— Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað	140—141
43		— Strandasýslu	142—143
44		— Húnavatnssýslu	144—145
45		— Skagafjarðarsýslu	146—147
46		— Eyjafjarðarsýslu, Akureyri- og Siglufjarðar- kaupstað	148—149
47		— Þingeyjarsýslu	150—151
Reikningar fyrir árið 1930.			
I. Sjóðir undir umsjón Stjórnarráðsins.			
49		Reikningur yfir tekjur og gjöld Fiskiveiðasjóðs Íslands	158
123		Reikningur Bjargráðasjóðs Íslands	332—333
125		Reikningur styrktarsjóðs Hjálmars kaupmanns Jóns- sonar	335
137		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjón- anna Jóh. Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðna- dóttur	379—380
138		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christ- ians konungs hins Tiunda og Alexandrine drottningar til styrktar fátækum sjómannaekkjum í Reykjavík	380
139		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Frede- riks konungs Áttunda	381

VIII

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
140		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christ- ians konungs Niunda	382
141		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Þórarins Tulinius	383
142		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs V. Gígas s	384
143		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fiskes	384—385
144		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fischers	385—386
145		Reikningur yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar	386—387
146		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Páls Jónssonar	387
147		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfandi Þjóðjarðalandseta í hinu fyrverandi Suðuramti	388
148		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar	389
149		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur	390
150		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðsins Þor- valdarminning	391
151		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C. Liebes	392
152		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs þeirra, sem biða tjón af jarðeldum	392—393
153		Reikningur Líknarsjóðs Sigríðar Melsted	393
154		Reikningur yfir tekjur gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns læknis Jónssonar	394
155		Reikningur yfir tekjur og gjöld Thorkillii-barnaskóla- sjóðs	395
156		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Hannesar Árnasonar	396
157		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Her- dísar og Ingileifar Benedictsens	397
158		Reikningur yfir tekjur og gjöld Landsspítalasjóðs Geirs Zoëga kaupmanns og frú Helgu Zoëga	398
159		Reikningur Kirkjujarðasjóðs	398—399
II. Sjóðir undir umsjón biskups.			
48		Reikningur yfir tekjur og gjöld hins Almenna kirkju- sjóðs	152
48		Reikningur um eign kirkna í hinum Almenna kirkju- sjóði	153—157
III. Landsbankareikningar.			
133		Efnahagsreikningur Landsbanka Íslands með útibú- um hans	347—357

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
133		Efnahagsreikningur Sparsjóðs Árnessýslu á Eyrarbakka	358
		Efnahagsreikningur veðdeildar Landsbanka Íslands ..	359—367
		IV. Reikningar Búnaðarbanka Íslands.	
135		Reikningar Búnaðarbanka Íslands	369—379
		V. Ýmsir reikningar.	
50		Efnahagsreikningur Spítalasjóðsins Vinamíning á Eyrarbakka	159
51		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs frú Önnu Claessen	160
63		Reikningur sjúkra- og styrktarsjóðs vitavarða Íslands	178
64		Reikningur yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands og efnahagsreikningur	179—180
124		Reikningur yfir tekjur og gjöld Fiskimannasjóðs Kjalarnesþings	334
126		Reikningur yfir tekjur og gjöld ekknasjóðs Vestur-Skaftafellsprófastsdæmis	336
127		Reikningur Brunabótafélags Íslands	337—340
128		Reikningur yfir tekjur og gjöld Hins sameiginlega Brunabótasjóðs fyrir sveitahíbýli	341
129		Efnahagsreikningur Hins sameiginlega Brunabótasjóðs fyrir sveitahíbýli	342
130		Reikningur yfir tekjur og gjöld Sjómannatryggingarinnar	343
131		Reikningur yfir tekjur og gjöld Iðntryggingarinnar	344
132		Efnahagsreikningur Slysatryggingar ríkisins	345—346
134		Reikningur Minningarsjóðs Kristjáns læknis Jónssonar	368
164		Reikningur Æfinlegrar erfingjarentu Sigríðar Melsted	448
160		Firmatilkynningar	400—420
161		Vörumerkjaauglýsingar	421—446
162		Skrá yfir samvinnufélög, sem birt hafa verið í Lögbirtingablaðinu	447
163		Skrá yfir hlutafélög, sem birt hafa verið í Lögbirtingablaðinu	448
		Auglýsingar um útkomin lög m. m.	1, 161, 181—183, 331

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsiðutal
		Alþingismenn, kosnir óhlutbundnum kosningum	113
		Embætti, sýslanir m. m.	449—452
		Heiðursmerki	452—454
		Konsúlar	455
		Heiðursgjafir og styrkveitingar	455
		Einkaleyfi	456—457

Registur

nafna og orða.

A. Á.

Aall, Hans, heiðursmerki 453.
Áfengi, sala til lækninga, reglugerð, 260—264; veitingar, 291—293.
Aljechin, Alexander Alexandrowitsch, heiðursmerki, 452.
Almenni kirkjusjóður, reikningur 152; skýrsla, 153—157.
Alþingismenn, 113.
Andersen, Ludv., heiðursmerki, 454.
Anna Bjarnadóttir, kennari, sett, 451.
Ariðbjarnar, Kristján, héraðslæknir, 452.
Árni Pálsson, prófessor, 450.
Ásgeir Ásgeirsson, alþingismaður, 113, fjármálaráðherra, 450; forsætisráðherra, atvinnu- og samgöngumálaráðherra um stundarsakir, 451; dóms- og kirkjumálaráðherra um stundarsakir, 451.
Áshreppur, samgirðing, samþykkt, 193—195.
Auglýsing um útkomin lög m. m. 1; 161; 181—183; 331.
Austur-Barðastrandarsýsla, fjallskila reglugerð, 285—290.
Austur-Húnavatnssýsla, sýsluvegasjóður, samþykkt, breyting, 74.

B.

Barnavinasjóður Hannesar Hafliðasonar, skipulagsskrá, 294—295.
Barnsfeður, meðalmeðgjöf, auglýsing, 108—112.
Benedictsen, Herdís og Ingileif, minningarsjóður, reikningur, 397.
Bentson, Viggo, heiðursmerki, 452.

Bergur Jónsson, alþingismaður, 113.
Bernharð Stefánsson, alþingismaður, 113.
Bifreiðar, bann við umferð, auglýsing, 79, 320—321.
Bjargráðasjóður Íslands, reikningur, 332—333.
Bjarnason, Brynjólfur H., heiðursmerki, 453.
Bjarnason, Lárus H., hæstaréttardómari, lausn frá embætti, 449.
Bjarni amtmaður Þorsteinsson og frú Þórunn Hannesdóttir, gullbrúðkaupsjóður, reikningur, 390.
Bjarni Ásgeirsson, alþingismaður, 113.
Bjarni Jensson, heiðursmerki, 453.
Bjarni Pétursson, minningarsjóður, skipulagsskrá, 69—70.
Bjarni Sigurðsson, Nauteyralæknishérað, settur, 450.
Bjarni Snæbjörnsson, alþingismaður, 113.
Björn Bjarnarson hreppstjóri, yfirkjörstjórnar oddviti, 450.
Björn Halldórsson, heiðursmerki, 453.
Björn Kristjánsson, alþingismaður, 113.
Björn Stefánsson, prófastur, 451.
Björnson, Guðmundur, landlæknir, lausn frá embætti, 451; heiðursmerki, 454.
Björnstad, O. Chr., heiðursmerki, 453.
Borgarneshreppur, brunamál og slökkvilið, reglugerð, 206—212.
Brandsson, B. heiðursmerki, 453.
Brunabótafélag Íslands, reikningur, 337—340; hinn sameiginlegi brunabótasjóður fyrir sveitahíbýli, reikningur, 341—342.
Brúðakaupþún, hafnarreglugerð, 314—317;

skemmtanaskattur, reglugerð, 300—302.

Búnaðarbanki Íslands, reikningar, 369—379.

C.

Christian konungur IX., styrktarsjóður, reikningur, 382.

Christian konungur X. og Alexandrine drottning, styrktarsjóður, reikningur, 380.

Claessen, Anna, minningarsjóður, reikningur, 160.

Claessen, Gunnlaugur, yfirlæknir við ljóslækningadeild Landsspítalans, 449.

D.

Dally, Andre, heiðursmerki, 453.

Douglas, P. M. C. Kermate, heiðursmerki, 453.

Dragnótaveiði í Faxaflóa, breyting á reglugerð, 250; 272; 291.

E.

Einar Árnason fjármálaráðherra, lausn frá embætti, 450; alþingismaður, 113.

Einar Arnórsson, alþingismaður, 113.

Einar Ástráðsson, héraðslæknir, 449.

Einar M. Einarsson, skipstjóri á v/s Ægi, 449.

Einar Pálsson og Jóhanna K. K. Eggertsdóttir, minningarsjóður, skipulagsskrá, 77.

Einar Þorgilsson, heiðursmerki, 453.

Einkaleyfi, 456—457.

Einkasímar, samþykktir; Múlabæjanna í Kirkjuhvammshreppi, 74—75; í Skútustaðahreppi, 80—82; í Skaftártunguhreppi, 164—165; í Hörgslandsahreppi, 165—166; í Mýrdal, 167—168; Suður-Bárðdælinga, 172—173; Norður-Bárðdælinga, 203—204; í Ytri-Torfu-
staðahreppi, 266—267.

Ekknasjóður Ólafsfjarðar, skipulagsskrá, 162—163.

F.

Firmatilkynningar, 400—420.

Fischer, W., gjafasjóður, reikningur, 385—386.

Fiske W., gjafasjóður, reikningur, 384—385.

Fiskimannasjóður Kjalarnesþings, reikningur, 334.

Fiskiræktarfélag Árnesinga, samþykkt 185—187; gjaldskrá, 188—191.

Fiskiræktarfélagið Rangá, samþykkt 4—6; gjaldskrá, 7—9.

Fiskiveiðasamþykkt fyrir Ólafsvík, 216; fyrir svæðið frá Öndverðarnesi að Búlandi í Snæfellsnessýslu, 217—218.

Fiskveiðasjóður Íslands, reikningur, 158.

Fjalldal, Jón, yfirkjörstjórnaroddviti, 450.

Fjallsskilareglugerðir; fyrir Vestur-Húnavatnssýslu, breyting, 73; Rangárvallasýslu, breyting, 163; Austur-Barðastrandarsýslu, 285—290.

Fjeldsted, Lárus, heiðursmerki, 453; 454.

Flatey á Skjálfanda, bryggja, reglugerð, 198—200.

Flateyjarkauptún, byggingarsamþykkt, 16—42.

Frandsen, Johannes, heiðursmerki, 452.

Frederik konungur VIII., styrktarsjóður, reikningur, 381.

Freysteinn Gunnarsson, fræðslumálastjóri, settur, 451.

G.

Germesen, F., heiðursmerki, 453.

Gigas, V., styrktarsjóður, reikningur, 384.

Gísli Jón Nikulásson, styrktarsjóður, reikningur, 389.

Gísli Pálsson, héraðslæknir, settur, 449.

Gjafasjóðir, reikningar: W. Fiskes, 384—385; W. Fischers, 385—386; C. Liebes, 392.

Gjaldeyrisverzlun, reglugerð, 271—272.

Grönvald, Frederik Chr., heiðursmerki, 453.

Guðbjörn Björnsson II. stýrimaður á v/s Ægi 449.

Guðbrandur Magnússon, forstjóri Áfengisverzlunar ríkisins, 449.

Guðjón Jónsson, styrkveiting, 455.

Guðlaug Hjálmarsdóttir, styrktarsjóður, skipulagsskrá, 3—4.

Guðmundur Hannesson, heiðursmerki, 454.

Guðmundur Kristjánsson, heiðursmerki, 453.

Guðmundur Ólafsson, alþingismaður, 113.
Gunnlaugur Briem Einarsson, minningarsjóður, skipulagsskrá, 76.

H.

Hafnarfjörður, lokunartími sölubúða, samþykkt, viðauki, 303.
Hafnarreglugerðir: Fyrir Ólafsvíkarkauptún, 168—170; Raufarhafnarkauptún, 200—202; Búðakauptún í Suður-Múlasýslu, 314—317.
Halldór J. J. Pálsson og Ingibjörg G. Friðriksdóttir, minningarsjóður, skipulagsskrá, 14—15.
Halldór Stefánsson, alþingismaður, 113.
Halldór Steinsson, alþingismaður, 113.
Halldóra Bjarnadóttir, heiðursmerki, 453.
Hannes Árnason, styrktarsjóður, reikningur, 396.
Hannes Jónsson, alþingismaður, 113.
Hansen, G., heiðursmerki, 453.
Haraldur Björnsson, III. stýrimaður á v/s Óðni, 449.
Haraldur Guðmundsson, alþingismaður, 113.
Héðinn Valdimarsson, 113.
Helgi Eliasson, fræðslumálastjóri, settur, 451.
Helgi Guðmundsson, læknir, minningarsjóður, skipulagsskrá, 13—14.
Hjálmar Jónsson, styrktarsjóður, reikningur, 335.
Hlutfélög, skrá, 448.
Hofsós, notkun bryggju, reglugerð, 317—320.
Hólshreppur, beitarafnot og beitargjald, 71—72.
Húsavík, lögreglusamþykkt, 224—242.
Höeberg, Georg Valdemar, heiðursmerki, 453.
Hörgslandshreppur, einkasími, samþykkt, 165—166.

I.

Iðntryggingin, reikningur, 344.
Ingholt, Poul, heiðursmerki, 452.
Ingólfur Bjarnarson, alþingismaður, 113.
Innflutningur, takmörkun á innflutningi á óþörfum varningi, 273—275.

Ingvar Pálmason, alþingismaður, 113.
Ísafjarðarkaupstaður; Lögreglusamþykkt, 86—106; hundahald, reglugerð, 107; vatnsveita, reglugerð, 175—277.
Ísberg, Guðbrandur, alþingismaður, 113.

J.

Jakob Jónsson, skólastjóri, settur, 451.
Jarðelda-styrktarsjóður, reikningur, 392—393.
Jens Stefánsson, III. stýrimaður á v/s Ægi, 449.
Jensen, Peter Frederik, heiðursmerki, 452.
Jóh. Jóhannesson og Sigurbjörg Guðnadóttir, minningarsjóður, reikningur, 379—380.
Jóhann P. Jónsson, skipstjóri á v/s Óðni 449.
Jóhann P. Jósefsson, alþingismaður, 113.
Johnson, Ólafur, heiðursmerki, 454.
Jón Auðunn Jónsson, alþingismaður, 113.
Jón Finnsson, sóknarprestur, lausn, 449.
Jón Magnússon og Þorgerður Hannesdóttir, minningarsjóður, skipulagsskrá, 244—245.
Jón Ólafsson, alþingismaður, 113.
Jón Hj. Sigurðsson, yfirlæknir við lyfjælækningadeild Landsspítalans, 449.
Jónas Jónsson, dómsmálaráðherra, lausn frá embætti, 450; skipaður dóms- og kirkjumálaráðherra, 450.
Jónas Þorbergsson, alþingismaður, 113.
Jónsson, Steinunn, heiðursmerki, 453.
Just, Poul, heiðursmerki, 453.
Jörundur Brynjólfsson, alþingismaður, 113.

K.

Karl Magnússon, héraðslæknir, settur, 451.
Kirkjuhvammshreppur, einkasími, samþykkt, 74—75.
Kirkjujarðasjóður, reikningur, 398—399.
Kirkjuvogur í Hafnahreppi, takmörk verzlunarlóðar, S., 2—3.
Kjartan Jóhannesson, héraðslæknir, 452.
Kjöt, merking á frystu kjöti til útflutnings, auglýsing, 9—10.
Klerk, Jörgen Marius, heiðursmerki, 452.
Knútur Kristinsson, héraðslæknir, 449.

Koch, Karl Axel Lichnowsky, heiðursmerki, 452.

Kristinn Guðmundsson, kennari, 449.

Kristján Andr sson, heiðursmerki, 454.

Kristján Finnsson, minningarsjóður, skipulagsskrá, 220—221.

Kristján Jónsson, heiðursgjöf, 455.

Kristján læknir Jónsson, minningarsj   ur, reikningur, 368; styrktarsj   ur, reikningur, 394.

Kristjana Pétursdóttir, heiðursmerki, 453.

L.

Lancien, heiðursmerki, 453.

Landry, Gerard, a alkons ll, 455.

Landsbanki Íslands, reikningur, 347—368.

Lárus Bjarnason, skólastjóri, settur, 450.

Lárus Helgason, alþingismaður, 113.

Lax rdalshreppur, flutningur þingstaðar, S., 2.

Liebe C., gjafasj   ur, reikningur, 392.

Lindroth, Hjalmar, Axel, heiðursmerki, 453.

Litlavatnsskarð, samgir ing, samþykkt, 184—185.

Lork, Victor Lorenz, heiðursmerki, 452.

Lúðvík Guðmundsson, skólastjóri, settur, 451.

L greglusamþykktir: F yrir Ísafjarðarkaupstað, 86—106; Siglufjarðarkaupstað, breyting 223—224; Húsavík, 224—242; Ytri-Akraneshrepp, breyting, 246.

L nberg, Poul Emilius, Valdemar, heiðursmerki, 452.

M.

Madsen, C. H. A., heiðursmerki, 453.

Magnús Einarsson, heiðursmerki, 454.

Magnús Guðmundsson, alþingismaður, 113.

Magnús Helgason og nemendur hans, l ns- og styrktarsj   ur, skipulagsskrá 191—193.

Magnús Jónsson, alþingismaður, 113.

Magnús Torfason, alþingismaður, 113.

Me alme gj f barnsfeðra, auglýsing, 108—112.

Melsted, Sigríður, liknarsj   ur, reikningur, 393—394;  finleg erfingjarenta, reikningur, 448.

Minningarsj   ur, sj  styrktar- og minningarsj   ur.

Mýrasýsla, s sluvegasj   ur, samþykkt, 251—252.

Mýrdalur, einkasími, samþykkt, 167—168.

Möller, Jakob, alþingismaður, 113.

N.

Neskaupstaður, lokunartími sölubúða, breyting   samþykkt, 172; brunamál og slökkvilið, reglugerð, 252—260.

Nielsen, Emil, heiðursmerki, 452.

Nielsen, Oluf, heiðursmerki, 452.

Nielsen, Ove, Holger, heiðursmerki, 453.

Norður-B rd lingar, einkasími, 203—204.

N rlund, Niels Erik, heiðursmerki, 452.

O.  .

 lafsv kurkaup n, hafnarreglugerð, 168—170; fiskiveiðasamþykkt, 216.

Ólafur Sveinsson, hei urgj f, 455.

Olsen, Magnús, heiðursmerki, 453.

 skilgetin börn, me alme gj f, 108—112.

Ottesen, P tur, alþingisma ur, 113.

P.

Paasche, Frederik, hei ursmerki, 453.

Páll Hermannsson, alþingisma ur, 113.

Páll Jónsson, samg ngub tasj   ur, reikningur, 386—387; styrktarsj   ur, 387.

Páll Pálmason, hei ursmerki, 454.

Palme, Sven, Theodor, hei ursmerki, 452.

Pellisier, Georges, hei ursmerki, 453.

Petersen, Lauritz, hei ursmerki, 453.

R.

Rang rvallas sla fjallskilareglugerð, breyting, 163.

Rasmussen, Julius, heiðursmerki, 453.

Raufarhafnarkaup n, hafnarreglugerð, 200—202.

Ravn, Henrik Olufsen, heiðursmerki, 452.

Reykjavík, lokunartími sölubúða, samþykkt, breyting, 218, 294; vatnsskattur, reglugerð, viðauki, 303.

Rj pur, friðun, auglýsing, 219.

Runólfur Runólfsson, heiðursmerki, 453.

S.

Safamýri, landþurkunarf lag, samþykkt, 247—249.

Samúel Ólafsson, heiðursmerki, 454.
 Samvinnufélög, skrá, 447.
 Sauðárkrókur, bryggja, reglugerð, 297—300.
 Schopka, Julius, konsúll, 455.
 Seyðisfjarðarhreppur, flutningur þingstaðar, S., 2.
 Seyðisfjarðarkaupstaður, byggingarsamþykkt, 42—68; jarðeignamál, reglugerð, 277—284; rafveita, gjaldskrá 296.
 Sigfús Sveinsson, agent consulaire, 455.
 Siglufjörður, vatnsskattur, reglugerð, 195—198; lögreglusamþykkt, breyting, 223—224.
 Sigurður Björnsson Sigurðsson, vice-konsúll, 455.
 Sigurður Einarsson, kennari, settur 451.
 Sigurður Jóakimsson, styrkveiting, 455.
 Sigurður Kristinsson, atvinnu- og samgöngumálaráðherra, 450; lausn frá embætti, 450.
 Sigurður Pálsson, kennari, settur, 450.
 Sigurður Sigurðsson, heiðursmerki, 454.
 Sigurður Þórðarson, styrkveiting, 455.
 Sigvaldi Björnsson, heiðursmerki, 453.
 Síldareinkasala Íslands, reglur um kosning fulltrúa á aðalfund, 242—244.
 Sjómannatryggingin, reikningur, 343.
 Skaftártunguhreppur, einkasími, samþykkt, 164.
 Skagafjarðarsýsla, grenjaleitir og refaveiðar, reglugerð, 82—85; hreinsun hunda og varnir gegn sullaveiki, 175—177; sýsluvegasjóður, breyting á samþykkt, 245—246.
 Skipulagsskrár: 3—4; 13—14; 14—15; 69—70; 76—77; 162—163; 191—193; 220—221; 221; 223; 244—245; 270; 294—295.
 Skipverjar, reglur um greiðslur bóta fyrir eignir íslenzkra skipverja, 174—175.
 Skúli Skúlason, heiðursmerki, 453.
 Skútustaðahreppur, einkasími, samþykkt, 80—82.
 Slysatrygging ríkisins, reglugerðir, 321—329; reikningur, 345—346.
 Snorrasjóður 1930, skipulagsskrá, 270.
 Stefán Þorvarðsson, heiðursmerki, 454.
 Steindór Steindórsson, kennari, 450.
 Steingrímur Steinþórsson, alþingismaður, 113.
 Steinþór Sigurðsson, kennari, 450.

Stjórnarráðsbréf: Til sýslumannsins í Norður-Múlasýslu, um flutning þingstaðar, 2; til sýslumannsins í Dalasýslu, um flutning þingstaðar, 2; til sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu, um takmörk verzlunarlóðarinnar í Kirkjuvogi, 2—3.
 Strandakirkja, fjárstjórn, bráðabirgðareglur, 78.
 Styrktar- og minningarsjóðir: reikningar: Önnu Claessen, 160; vitavarða, 178; Hjálmars Jónssonar, 335; Kristjáns Jónssonar læknis, 368, 394; Jóh. Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðnadóttur, 379—380; Christians konungs X. og Alexandrine drottningar, 380; Frederiks konungs VIII., 381; Christians konungs IX., 382; Þórarins Tulinius, 383; V. Gigas's 384; Páls Jónssonar, 387; verðugra og þurfandi Þjóðjarðarlandseta í hinu fyrrverandi Suður-Amti, 388; Gísla Jóns Nikulásssonar, 389; Þorvaldar-minningar, 391; Þeirra, sem biðja tjón af jarðeldum, 392—393; Sigríðar Melsted, 393—394; Hannesar Árnasonar, 396; Herðísar og Ingileifar Benedictsens, 397.
 Styrktar- og minningarsjóðir, skipulagsskrár: Guðlaugar Hjálmarsdóttur, 3—4; Helga Guðmundssonar, læknis, 13—14; Halldórs J. J. Pálssonar og Ingibjargar G. Friðriksdóttur, 14—15; Bjarna Péturssonar, 69—70; Gunnlaugs Briem Einarssonar, 76; Einar Pálssonar og Jóhönnu K. K. Eggertsdóttur, 77; Ekknasjóðs Ólafsfjarðar, 162—163; Magnúsar Helgasonar og nemenda hans, 191—193; Kristjáns Finnssonar, 220—221; Vestur-Ísafjarðarsýslu, 221—223; Jóns Magnússonar og Þorgerðar Hannesdóttur, 244—245; Barnavinasjóðs Hannesar Hafliðasonar, 294—295.
 Suður-Bárðdælingar, einkasími, samþykkt, 172—173.
 Suðureyrarhreppur, rafmagn, reglugerð, 212—215, gjaldskrá, 215.
 Suður-Þingeyjarsýsla, sýsluvegasjóður, samþykkt, 10—13.
 Svane, Hans Anton, heiðursmerki, 453.
 Sveinbjörn Högnason, alþingismaður, 113.

Sveinbjörnsson, Jón, heiðursmerki, 454.
 Sveinn Ólafsson, alþingismaður, 113.
 Sýsluvegasjóðir, samþykktir: Suður-Þingeyjarsýslu, 10—13; Austur-Húnavatnssýslu, breyting, 74; Skagafjarðarsýslu, breyting, 245—246; Vestur-Barðastrandarsýslu, 204—206; Mýrasýslu, 251—252.
 Sæland, S., heiðursmerki, 453.
 Söfnunarsjóður Íslands, reikningur, 179—180.

T.

Tekju- og eignarskattur, reglugerð, breyting, 264—265.
 Thorkillii-barnaskólasjóður, reikningur, 395.
 Thorlacius, Einar, lausn frá prófasts-störfum, 450.
 Thorlacius, Ólafur, forstjóri lyfjadeildar Áfengisverzlunar ríkisins, 449.
 Thoroddsen, Guðmundur, yfirlæknir við handlækningadeild Landsspítalans, 449.
 Thors, Ólafur, alþingismaður, 113.
 Tóbak, einkasala, reglugerð, 329—330.
 Tómas Tómasson heiðursmerki, 453.
 Torfi Bjarnason, héraðslæknir, settur, 451.
 Tryggvi Þórhallsson, forsætisráðherra, alþingismaður, 113.; dóms- og kirkju- og fjármálaráðherra, 450; atvinnu- og samgöngumálaráðherra, 450.
 Tulinius, Þórarinn, styrktarsjóður, reikningur, 383; Styrkveiting, 455.

Ú.

Útvarp, innheimta afnotagjalds, reglugerð, 268—269; útvarpstruflanir, reglugerð, viðauki, 284—285.

V. W.

Verðlagsskrár, 114—151.
 Wessen, Elias, heiðursmerki, 453.
 Vestmannaeyjar, lokunartími sölubúða, viðauki við samþykkt, 79; lokunartími rakarastofa og hárgreiðslustofa, samþykkt, 171; fuglaveiðar, breyting á samþykkt, 202; slökkvilið og brunamál, reglugerð, 304—314.
 Vestur-Barðastrandarsýsla, sýsluvegasjóður, samþykkt, 204—206.

Vestur-Húnavatnssýsla, fjallskilareglugerð, breyting, 73.
 Vestur-Ísafjarðarsýsla, minningarsjóður, skipulagsskrá, 221—223.
 Vestur-Skaftafellsprófastdæmi, ekkna sjóður, reikningur, 336—337.
 Vigfús Einarsson, heiðursmerki, 454.
 Vilmundur Jónsson, alþingismaður, 113; landlæknir, 451.
 Vinamíning, spítalasjóður, reikningur, 159.
 Vincent, Leon, heiðursmerki, 453.
 Vitaverðir, styrktarsjóður, reikningur, 178.
 Vörumerkjaauglýsingar, 421—446.

Y.

Ytri-Akraneshreppur, lögreglusamþykkt, breyting, 246.
 Ytri-Torfustaðahreppur, einkasími, samþykkt, 266—267.

Z.

Zahle, H., heiðursmerki, 452.
 Zobel, Hermann, heiðursmerki, 453.
 Zoëga, Geir, G., heiðursmerki, 453.
 Zoëga, Geir, kaupmaður og frú Helga, landsspítalasjóður, reikningur, 398.

Þ.

Þingstaðir, flutningur: Í Seyðisfjarðarhreppi, S., 2: í Laxárdalshreppi, S., 2. Þjóðjarðalandsetar í hinu fyrrverandi Suðuramti, styrktarsjóður, reikningur, 388.
 Þórarinn Björnsson, I. stýrimaður á v/s Óðni 449.
 Þórður A. Þorsteisson, I. stýrimaður á v/s Ægi 449.
 Þorleifur Jónsson, alþingismaður, 113.
 Þormar, Páll G., vicekonsúll, 455.
 Þorsteinn Oddsson, styrkveiting, 455.
 Þorsteinn Þ. Víglundsson, skólastjóri, 451.
 Þorvaldarmíning, styrktarsjóður, reikningur, 391.
 Þorvaldur Gíslason, II. stýrimaður á v/s Óðni, 449.

Ö.

Öllgaard, Hans Frederik, heiðursmerki, 452.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1931.

Opið bréf, er stefnir saman Alþingi til reglulegs fundar 14. febrúar 1931, undirskrifað af konungi 5. janúar 1931 (nr. 1).

Konungsbréf um setning Alþingis, undirskrifað af konungi sama dag (nr. 2).

Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs, undirskrifuð af konungi 30. janúar 1931 (nr.3).

Konungleg auglýsing um að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn, undirskrifuð af konungi 28. febrúar 1931 (nr. 4).

Reglugerð um Fiskveiðasjóð Íslands, undirskrifuð af atvinnu- og samgöngumálaráðherra 12. marz 1931 (nr. 5).

Opið bréf um að Alþingi, sem nú er, sé rofið, undirritað af konungi 13. apríl 1931 (nr. 6).

Opið bréf um nýjar óhlutbundnar kosningar til Alþingis, undirskrifað af konungi sama dag (nr. 7).

Auglýsing um verzlunar- og siglingasamning milli Íslands og Lithaugalands, undirritað af forsætisráðherra 21. marz 1931 (nr. 8).

**1 Bréf dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til sýslumannsins í
16. jan. Norður-Múlasýslu, um flutning þingstaðar.**

Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, í bréfi, dags. 28. nóv. f. á., og beiðni hreppsnefndarinnar í Seyðisfjarðarhreppi í Norður-Múlasýslu, veitir ráðuneytið samþykki sitt til þess, að þingstaður Seyðisfjarðarhrepps verði fluttur frá Seyðisfjarðarkaupstað í skólahús hreppsins á Þórarinsstaðæyrum, enda annist hreppsnefndin um, að jafnan verði til á hinum nýja þingstað hæfilegt hús til þinghaldanna.

Þetta er yður hér með til vitundar gefið til leiðbeiningar og til frekari birtingar.

**2 Bréf dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til sýslumannsins í
28. apríl Dalasýslu, um flutning þingstaðar.**

Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, í bréfi dags. 10. þ. m., og beiðni oddvitans í Laxárdalshreppi í Dalasýslu, veitir ráðuneytið samþykki sitt til að þingstaður Laxárdalshrepps verði fluttur frá Hjarðarholti til Búðardals, enda annist hreppsnefndin um, að jafnan verði til á hinum nýja þingstað hæfilegt hús til þinghaldanna.

Þetta er yður hér með til vitundar gefið til leiðbeiningar og til frekari birtingar.

**3 Bréf atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til sýslumanns-
26. maí ins í Gullbringu- og Kjósarsýslu, um takmörk verzlunarlóðarinnar í
Kirkjuvogi í Hafnahreppi.**

Með bréfi dags. 19. þ. m. hafið þér, herra sýslumaður, sent hingað tillögur sýslunefndarinnar í Gullbringusýslu viðvíkjandi takmörkum verzlunarlóðarinnar í Kirkjuvogi í Hafnahreppi, ásamt uppdrætti af hinni fyrirhuguðu verzlunarlóð.

Út af þessu er hér með, samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóv. 1905, takmörk svæðis þess, sem reisa má á verzlunarhús í Kirkjuvogi í Hafnahreppi, sett eftir framangreindum tillögum og uppdrætti, svo sem hér segir:

Bein stefna úr Kirkjuvogssundvörðu, sem stendur á tanga að sunnanverðu við Ósa og í sýsluveginnum og innan þessara takmarka að beygja, sem er á veginum þar sem hann breytir stefnu heim að Kirkjuvogi og sem merkt er á

meðfylgjandi uppdrætti með X. Þaðan suður í Bræður, sem er stór klofinn klapparhóll með tveimur vörðum á. Þaðan beina stefnu í Merkinessundvörðu. 26. maí **3**

Jafnframt því að tilkynna yður þetta til frekari birtingar skal lagt fyrir yður að sjá um að eitt eintak af hinum framangreinda uppdrætti verði geymt með skjölum hlutaðeigandi hrepps og að hreppsnefndin láti halda við á hreppssjóðs-kostnað glöggum merkjum á takmörkum verzlunarlóðarinnar, þar sem takmörkin eru ekki glögg af náttúrunnar hendi.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir „Styrktarsjóð Guðlaugar Hjálmarsdóttur handa heilsuveilum þjónustukonum í Reykjavík, 60 ára eða eldri“, útgefin á venjulegan hátt, að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 21. janúar 1931. Skipulagsskráin er þannig: **4** **21. jan.**

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Styrktarsjóð Guðlaugar Hjálmarsdóttur handa heilsuveilum þjónustukonum í Reykjavík, 60 ára eða eldri.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður samkvæmt erfðafyrirmælum Guðlaugar Hjálmarsdóttur. Höfuðstóllinn er verðmæti þau, sem útlögð verða á skiptum á búi hennar, og mun verða gerð áritun þar að lútandi á skipulagsskrá þessa.

2. gr.

Sjóðnum stjórna 3 menn, sá dómkirkjuprestanna í Reykjavík sem elztur er að embættisaldri, frikirkjupresturinn í Reykjavík og einn maður tilnefndur af bæjarstjórn Reykjavíkur, og vinna þeir kauplaust. Stjórninni ber að gera reikningsskil árlega, sem dómsmálaráðuneytið endurskoðar og úrskurðar.

3. gr.

Höfuðstóllinn skal geymdur samkvæmt fyrirmælum um fé ómyndugra, helzt í ríkisskuldabréfum, veðdeildarbréfum eða lánafélagsskuldabréfum; verðbréfin skulu skráð á nafn sjóðsins, og ritar dómsmálaráðuneytið á þau bannáritun. Ekki má leggja féð í hlutabréf eða útlán til einstakra manna.

4

4. gr.

21. jan.

Höfuðstólinn má aldrei skerða, að minnsta kosti $\frac{1}{4}$ ársvaxta skal lagður við höfuðstólinn. Hinum hluta vaxtanna skal sjóðstjórnin útbýta til verðugra og fátækra heilsuveilla þjónustukvenna í Reykjavík, 60 ára eða eldri, helzt með 100 eða 200 króna upphæðum á ári og þannig, að sami styrkþegi haldi áfram að fá styrk á meðan ástæður hennar eru óbreyttar.

5. gr.

Leitað skal staðfestingar konungs á skipulagsskrá þessari.

Kaupmannahöfn, 26. nóvbr. 1930.

Sem skiptaforstjóri
Jón Krabbe.

5

22. jan.

SAMÞYKKT

fyrir

Fiskiræktarfélagið Rangá.

1. gr.

Félagið heitir Fiskiræktarfélagið Rangá.

Heimili þess og varnarþing* fellur saman við heimili og varnarþing formanns félagsins á hvaða tíma sem er.

2. gr.

Félagssvæðið eru allar jarðir, er liggja að Hólsá, Rangá ytri upp að Árbæjarfossi og við Hróarslæk, og allar jarðir, er liggja að Rangá eystri upp að Tungufossi, að meðtöldum jörðum við Stokkalæk og Fiská upp að Skútufossi.

3. gr.

Verkefni félagsins er að koma á laxveiði í nefndum ám (Rangánum) og auka fiskmagn þeirra með klaki, friðun og eyðingu sels og annars veiðivargs, svo og setja reglur um veiðitæki og veiðiaðferð, ef nauðsyn krefur, eftir því sem lög leyfa.

4. gr.

Félagið skiptist í 4 deildir, er heita: Þykkvabæjar- og Ásahreppsdeild, Vestur-Landeyja- og Bakkabæjadeild, Rangárvalladeild, Hvolhreppsdeild, eftir því hverju svæði þær jarðir tilheyra, er veiðiréttur fylgir.

5. gr.

5

22. jan.

Stjórnina skipa fimm menn, formaður, sérstaklega kosinn einhversstaðar af félagssvæðinu, og fjórir meðstjórnendur, einn úr hverri deild. Stjórnin öll skal kosin á aðalfundi til þriggja ára. Meðstjórnendur hafa það hlutverk, framar öðru að vaka yfir því, hver í sinni deild, að friðunar- og veiðireglur félagsins séu haldnar, en skipta að öðru leyti með sér verkum.

Meðstjórnendur ganga þannig úr stjórninni fyrstu árin: Einn eftir eitt ár, en tveir eftir tvö ár, eftir hlutkesti.

Stjórnin skal kosin leynilegri kosningu, ef þess er óskað. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorast undan stjórnarkosningu, nema lögmæt forföll banni eða hann hafi verið 6 ár í stjórn. Á stjórnarfundum ræður afl atkvæða úrslitum.

6. gr.

Stjórnin hefir á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefir yfirumsjón með öllum störfum þess og fjárreiðum, boðar til aukafunda og stýrir þeim. Verði félagsveiði, hefir stjórnin með höndum framkvæmd og umsjón hennar.

7. gr.

Aðalfund skal halda í maímánuði ár hvert. Skal hann boðaður félagsmönnum skriflega, með þriggja vikna fyrirvara.

Á aðalfundi leggur stjórnin fram endurskoðaða reikninga hins liðna starfsárs, til úrskurðar fundarins, og skýrir frá störfum félagsins á því ári.

Þá tekur og aðalfundur ákvarðanir um starfsemi félagsins á yfirstandandi ári, svo sem ákvarðanir um klak, friðun og eyðingu vargs, og semur og samþykkir áætlun í því sambandi.

Ber stjórninni í greindum efnum áður að hafa leitað álits sérfræðings. Allar slíkar ákvarðanir fundarins skulu bókaðar og gilda til næsta árs.

Aðalfundur kys stjórn og tvo endurskoðendur reikninga og ákveður þóknun til þeirra, ef ástæða þykir til.

Afl atkvæða ræður úrslitum á fundum, nema um breytingar á samþykktum og félagsslit sé að ræða.

8. gr.

Semja skal skrá, sem sýni hundraðshluta þann af stofnkostnaði og árs-kostnaði, er hver félagsmaður á að greiða, samkvæmt lögum um fiskiræktar-félög nr. 6, 14. júní 1929.

9. gr.

Gjaldskrá skal lögmætur félagsfundur samþykkja. Um hana ræður afl atkvæða.

Á samþykkt og gjaldskrá skal leita staðfestingar stjórnarráðsins.

5

22. jan.

Stjórn félagsins boðar til aukafundar, þegar henni þykir ástæða til eða $\frac{1}{4}$ félagsmanna æskir þess skriflega til félagsstjórnarinnar ásamt tilgreindu fundarefni.

11. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið.

12. gr.

Árgjöld félagsmanna greiðast samkvæmt löggilttri gjaldskrá. Gjaldskránni má aðeins breyta samkvæmt þeim reglum, sem gilda um breytingar á samþykktinni.

13. gr.

Gjaldddagi tillaganna er 15. júlí og má taka þau lögtaki.

14. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða allt að 200 króna sektum, er renna í félagssjóð. Ennfremur skal hinn brotlegi sóttur til skaðabóta, ef aðalfundur kveður svo á.

Með mál út af brotum gegn samþykkt þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

15. gr.

Samþykkt félagsins verður aðeins breytt á aðalfundi, ef $\frac{2}{3}$ fundarmanna samþykkja og breytingartillögurnar hafa verið birtar í fundarboðinu.

16. gr.

Nú þykir æskilegt að slíta þessum félagsskap, og er það heimilt, ef tveir löglega boðaðir fundir samþykkja að leggja niður félagið með tveim þriðju — $\frac{2}{3}$ atkvæðum félagsmanna. Skuldum eða eignum félagsins á þeim tíma skal jafnað niður á félagsmenn samkvæmt gjaldskránni.

Framanskráð samþykkt er sett samkvæmt lögum nr. 6, 14. júní 1929 um fiskiræktarfélög, til þess að öðlast gildi 1. febrúar þ. á., og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 22. janúar 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

GJALDSKRÁ

6

22. jan.

fyrir

„Fiskiræktarfélagið Rangá“.

Kostnaði, sem leiðir af starfsemi Fiskiræktarfélagsins Rangá skal jafna niður á félagana miðað við þann einingafjölda, er hvílir á þeirri jörð eða þeim jarðarhluta, sem hann á eða hefir ábúð á eða veiðirétt, svo sem hér segir:

1. Unhóll	60 einingar
2. Unhóll, annað býli	60 —
3. Eystra-Tobbbakot	50 —
4. Vestra-Tobbbakot	50 —
5. Bali með Gvendarkoti	65 —
6. Húnakot	50 —
7. Hraukur	50 —
8. Litla-Rimakot	50 —
9. Suður-Nýibær	60 —
10. Vatnskot	50 —
11. Vatnskot, annað býli	50 —
12. Háir-Rimi	55 —
13. Stóra-Rimakot	50 —
14. Norður-Nýibær	60 —
15. Melur	50 —
16. Miðkot	50 —
17. Jaðar (ekkert persónugjald)	25 —
18. Háabær	100 —
19. Skinnar	100 —
20. Brekka	45 —
21. Búð	65 —
22. Búð	40 —
23. Hávarðarkot	60 —
24. Dísukot með Hákotu	80 —
25. Vesturholt með Stöðulkoti	70 —
26. Oddspartur	45 —
27. Önnupartur	45 —
28. Skarð	50 —
29. Borgartún	70 —
30. Bjóluhjáleiga	65 —
31. Bjóluhjáleiga, annað býli	65 —

6	32. Bjóla	85	einingar
22. jan.	33. Bjóla, annað býli	110	—
	34. Hrafnatóftir	60	—
	35. Hrafnatóftir, annað býli	60	—
	36. Ægissíða	70	—
	37. Ægissíða, annað býli	70	—
	38. Árbæjarhjáleiga	55	—
	39. Árbær	110	—
	40. Árbæjarhellir	60	—
	41. Eystri-Hóll	110	—
	42. Grímsstaðir	90	—
	43. Ytri-Hóll	60	—
	44. Ytri-Hóll, annað býli	60	—
	45. Ártún með Ártúnskoti	85	—
	46. Bakkakotin	70	—
	47. Fróðholtshjáleiga með Fróðholtshól	70	—
	48. Móeiðarhvoll með hálfu Bergvaði	100	—
	49. Móeiðarhvoll, annað býli	100	—
	50. Djúpidalur (aðeins persónugjald)	35	—
	51. Stórólfsnhvoll	125	—
	52. Gata með Ormsvelli	60	—
	53. Króktún	75	—
	54. Þinghóll	60	—
	55. Miðhús	70	—
	56. Efri-Hvoll	100	—
	57. Völlur með Bakkavelli	80	—
	58. Völlur, annað býli	65	—
	59. Markarskarð	60	—
	60. Árgilsstaðir, með Vallarhjáleigu	90	—
	61. Árgilsstaðir, annað býli	70	—
	62. Oddi	145	—
	63. Ekra	60	—
	64. Kumli	65	—
	65. Vindás	60	—
	66. Kragi	50	—
	67. Oddhóll	75	—
	68. Lambhagi	55	—
	69. Lambhagi, annað býli	55	—
	70. Stóra-Hof	125	—
	71. Minna-Hof	80	—
	72. Stokkalækur	65	—
	73. Keldur	70	—
	74. Reyðarvatn	70	—

75. Gunnarsholt með Brekkum	60	einingar	6
76. Kirkjubær eystri	70	—	22. jan.
77. Kirkjubær vestri	110	—	
78. Varmidalur	110	—	
79. Helluvað	70	—	
80. Gaddstaðir	50	—	
81. Selalækur	120	—	

Samtals: 5665 einingar

Framanskráð gjaldskrá er sett samkvæmt lögum nr. 6, 14. júní 1929, um fiskiræktarfélag, til þess að öðlast gildi 1. febrúar þ. á., og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 22. janúar 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

AUGLÝSING

um

merking á frystu kjöti til útflutnings.

7
5. febr.

Allt fryst kjöt, sem flytja á til Svíþjóðar héðan af landi, skal merkt með bláum jafnarma þríhyrningi með orðinu Ísland innan í, rituðu í tveim samstöfum samhliða einni hliðinni, fyrri samstafan í hornið gegnt hliðinni, en síðari samstafan með hliðinni. Þetta merki má að eins setja á kjöt af skepnum, sem slátrað hefir verið í löggiltu sláturhúsi og mega að eins dýralæknar og aðrir löggiltir kjötskoðunarlæknar nota það.

Sé kjötið flutt út í heilum skrokkum, skal merkið að jafnaði sett á hálsinn. Þó má vikja frá þessu, ef ástæða þykir til.

Kjötið skal fryst og geymt í löggiltu frystihúsi þangað til það er flutt á skipsfjöl til útflutnings undir eftirliti yfirkjötmatsmanns.

7 Þetta birtist hérmeð til leiðbeiningar og eftirbreytni öllum þeim, sem
5. febr. hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 5. febr. 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

8

15. febr.

S A M Þ Y K K T

um

sýsluvegasjóð í Suður-Þingeyjarsýslu.

1. gr.

Í Suður-Þingeyjarsýslu skal vera sýsluvegasjóður. Greiðir hann kostnaðinn við þær vegabætur, sem að lögum hvíla á sýslufélaginu.

2. gr.

Sýsluvegir eru þessir:

1. Frá þjóðveginum nálægt Veigastöðum, norður Svalbarðsströnd að brú á Fnjóská hjá Laufási og þaðan um Grenivík út að Finnastöðum. Af þessum vegi liggja álmur niður á Svalbarðseyri og um Höfða niður á Kljáströnd.
2. Frá þjóðveginum hjá Hálsi út Fnjóskadal austan ár, ofan við Dalsmynni á veginn út í Grenivík.
3. Frá þjóðveginum hjá Skógum suður Fnjóskadal vestan ár um Þórðastaðarvað yfir Fnjóská, suður að Sörlastöðum austan ár.
4. Frá þjóðveginum hjá Krossi út Kinn hjá Yztafelli um dragferjuna á Skjálfandafljóti fyrir Núp og á þjóðveginn nálægt Tjörn í Aðaldal. Af þessum vegi liggur álma út Kinn að Geirbjarnarstöðum.
5. Frá þjóðveginum við Torfhól suður Bárðardal vestan fljóts að Stóruvöllum.
6. Frá þjóðveginum við Skjálfandafljótsbrú suður austan fljóts að Bjarnastöðum.
7. Frá þjóðveginum hjá Breiðumýri suður Reykjadal að Máskoti.
8. Frá Helluvaði um Skútustaði að Reykjahlíð.
9. Frá þjóðveginum hjá Mýlaugsstöðum um Staði yfir Laxá á Brúum norður Hvamma að Yztahvammi.
10. Frá Brúum suður Laxárdal vestan ár og yfir ána á Brettingsstaðabrú.
11. Frá þjóðveginum hjá Laxamýri austan Kvíslar að Hveravöllum.

12. Vegurinn um Húsavíkurkaupþún frá Hjarðarholti að sunnan til Baldurs-
haga að norðan.

8
13. febr.

3. gr.

Í sýsluvegasjóð skal árlega greiða vegaskatt af öllum fasteignum innan sýslunnar.

Skattur þessi greiðist á manntalsþingi af ábúanda hverrar jarðar, en af eiganda hverrar lóðar eða húseignar í kaupþúnum.

Þó skal hreppsfélagi heimilt að greiða skattinn úr sveitarsjóði, sé það samþykkt með meiri hluta atkvæða á lögmatum sveitarfundi, og tilkynning þar um komin til sýslumanns fyrir 1. apríl. Gildir sú skipun þangað til fundar-
samþykktin er úr gildi numin með sama hætti. Jafnar þá hreppsnefnd skattin-
um niður með útsvörum og skal hreppsnefndaroddviti greiða hann sýslumanni á gjalddaga.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kaupþúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir, og er þá hreppsnefnd heimilt, að krefja eiganda um vegaskattinn sem þúsundgjald af eigninni, eftir því sem hann er ákveðinn að lögum.

4. gr.

Sýslunefnd ákveður jafnan fyrir eitt ár í senn hve hár vegaskatturinn skuli vera það ár, en hann skal vera minnst $1\frac{1}{2}$ af hverju þúsundi af virðingar-
verði skattskyldra fasteigna samkvæmt fasteignamati og má eigi hærri vera en 6 af þúsundi, nema samþykki atvinnumálaráðherra komi til í hvert sinn. Skal skatturinn miðaður við áætluð gjöld til vegabóta að viðbætti eyðslu umfram áætlun undanfarið ár, en að frádregnu áætluðu tillagi rikissjóðs, ef til þess kemur, samkvæmt lögum nr. 10, 20. júní 1923, og lögum nr. 28, 31. maí 1927.

Með gjöldum til vegabóta teljast vextir og afborganir af lánum teknum til vegabóta, enda hafi ráðherra samþykkt lánskjörin að fengnum tillögum vega-
málastjóra.

5. gr.

Í verzlunarstöðum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skal hálfur vega-
skatturinn renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vegagerða innan hrepps á því ári a. m. k. jafn miklu fé úr sveitarsjóði sem hálfum vegaskattinum nemur auk hreppavegagjaldsins, sem það hefir til umráða það ár, og hafi hreppsvega-
gjaldið þá verið ákveðið með hámarki þeirrar upphæðar á hvern verkfæran mann, sem lög heimila.

6. gr.

Heimilt er sýslunefndinni að ákveða einstökum hreppum misjafnt hundr-
aðsgjald er miðist við þau afnot, sem hrepparnir hafa af vegakerfi sýslunnar. Hámark hundræðsgjalds í einstöku hreppum má ekki vera meira en 30% herra en meðalgjald í sýslunni.

Nú er lagður akvegur í gegnum hreppinn eða aðallega í þágu hreppsins,

- 8 og heimilast þá sýslunefnd, að setja sem skilyrði fyrir framlagi úr sýsluvegasjóði, að hreppurinn sjái um, að lagt verði fé á móti eftir nánari ákvörðun sýslunefndar í hvert sinn.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús og þinghús. Ráðherra er heimilt, eftir tillögum sýslunefndar, að undanþiggja skattgjaldi að einhverju leyti eyjajarðir ásamt húsum og lóðum á þeim. Ennfremur að ívilna að einhverju leyti jörðum, sem eru í mjög háu mati vegna sjávarhlunninda. Á sama hátt má ívilna þeim kaптúnunum, sem hafa lítil not af vegakerfi sýslunnar.

8. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn.

Á sýslufundi skal semja áætlun um tekjur og gjöld sýsluvegasjóðsins yfirstandandi ár.

Afrit af sýsluvegareikningnum ásamt áætluninni skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að afstöðnum sýslufundi.

9. gr.

Sýsluvegasjóðurinn skal fá tillög úr ríkissjóði eftir því sem ákveðið er í 8. gr. laga nr. 10, 20. júní 1923, og 2. gr. laga nr. 28, 31. maí 1927.

10. gr.

Gjöld samkvæmt samþykkt þessari má taka lögtaki eftir lögum nr. 29, 16. desember 1885, sbr. lög nr. 10, 20. júní 1923 og lög nr. 28, 31. maí 1927.

11. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, frá 10—200 kr., er renna í sýsluvegasjóð, og fer um mál út af slíkum brotum sem um almenn lögreglumál.

Á samþykkt þessari skal leita staðfestingar samgöngu- og atvinnumálaráðherra.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 10, 20. júní 1923, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi 1. marz þ. á., og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 13. febrúar 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Helga læknis Guðmundssonar, Siglufirði, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 16. febrúar 1931. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Minningarsjóð Helga læknis Guðmundssonar, Siglufirði.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Minningarsjóður Helga læknis Guðmundssonar, Siglufirði.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er 1000 kr., sem nokkrir Siglufirðingar afhentu stofnanda Helga lækni Guðmundssyni, Siglufirði, á sjötugsafmæli hans, 27. maí 1925, til þess að stofna sjóð, er bæri minningu hans og varið yrði samkvæmt hans fyrir-mælum, og eru tekjur sjóðsins vextir og vaxtavextir stofnfjárins og annað, er sjóðnum kann að áskotnast.

3. gr.

Peningar sjóðsins skulu geymdir í Sparisjóði Siglufjarðar. Þó getur stjórn sjóðsins ákveðið, að peningar sjóðsins skuli geymast í Söfnunarsjóði Íslands.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 3 menn, stofnandinn Helgi Guðmundsson, Siglufirði, bæjarfógeti Siglufjarðar og sóknarpresturinn á Siglufirði, en að Helga Guðmundssyni látnum, sjúkrahúslæknirinn á Siglufirði. Nú vill einhver þessara manna ekki taka að sér að vera í stjórn sjóðsins og tilnefnir þá dómsmálaráðherra þá, er til vantar í stjórnina.

5. gr.

Á aldarafmæli stofnandans, 27. maí 1955, skal verja hálfum ársvöxtum sjóðsins til styrktar fátækum sjúklingum í sjúkrahúsi Siglufjarðar, ef sjóðurinn er orðinn 10000 kr. eða meir, og stjórnin telur sjúklingana styrkþurfa. Síðan skal árlega — að svo miklu leyti, sem stjórnin telur sjúklingana styrkþurfa — verja hálfum ársvöxtum sjóðsins til styrktar fátækum sjúklingum í sjúkrahúsinu, unz sjóðurinn er orðinn 50000 kr., úr því $\frac{2}{3}$ vaxtanna, unz sjóðurinn er orðinn 2 miljónir króna, en úr því $\frac{3}{4}$ vaxtanna, en aldrei meir. Þá vexti og þann hluta vaxtanna, sem eigi er úthlutað sem styrk, skal leggja við sjóðinn til æfin-

9 legrar ávöxtunar. Nú er peningaeign sjóðsins orðin hálf milljón króna og getur
16. febr. stjórn sjóðsins þá ákveðið, að allt að helmingi ársvaxtanna skuli varið til stofn-
unar og rekstrar barnahælis í Siglufirði. Stjórnin getur og ákveðið með sam-
þykki dómsmálaráðherra og bæjarstjórnar Siglufjarðar, að barnahæli þetta
skuli standa á vörðum stað í Fljótum, en hælið skal þó ávallt vera undir
stjórn sjóðsstjórnarinnar.

6. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Endurskoðendur bæjarreikninga
Siglufjarðar skulu árlega endurskoða reikninga sjóðsins, sem lokið skal eigi síð-
ar en hinum árlegu bæjarreikningum. Bæjarstjórn Siglufjarðar úrskurðar at-
hugasemdir endurskoðenda. Reikningar sjóðsins skulu birtir á sama hátt og
bæjarreikningar Siglufjarðar.

7. gr.

Leita skal staðfestingar konungs á skipulagsskrá þessari og má henni
aldrei breyta.

10 Staðfesting konungs á skipulagsskrá um Minningarsjóð hjónanna Hall-
17. febr. dórs J. J. Pálssonar og Ingibjargar G. Friðriksdóttur frá Miðhúsum, útgefin á
venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 17. febrúar
1931. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

um minningarsjóð hjónanna Halldórs J. J. Pálssonar og
Ingibjargar G. Friðriksdóttur frá Miðhúsum í Sveinsstaðahreppi
Austur-Húnavatnssýslu.

1. gr.

Sjóðurinn skal heita Minningarsjóður hjónanna Halldórs J. J. Pálssonar
og Ingibjargar G. Friðriksdóttur frá Miðhúsum.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er 500 — fimm hundruð og sex krónur, sem Sveinsstaða-
hreppsbúar gáfu okkur hjónunum 13. okt. 1921 í tilefni 50 ára hjúskaparaf-
mæli okkar. Sjóður þessi skal vera órjúfanleg eign Sveinsstaðahrepps.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að veita fátækum ekkjum styrk úr sjóðnum, sem
heimili eiga í Sveinsstaðahreppi, og ekki njóta sveitarstyrks. Ennfremur veita

verðlaun einum eða tveimur búendum í hreppnum fyrir bezta og mesta garðrækt innan sveitarinnar.

10
17. febr.

4. gr.

Allir vextir leggjast við höfuðstólinn þar til þeir eru orðnir kr. 300 — þrjú hundruð — krónur á ári, þá úthlutar stjórn sjóðsins í fyrsta sinni $\frac{1}{4}$ hluta vaxtanna til ekkna í sveitinni samkvæmt 3. gr. og skal svo æfinlega vera.

5. gr.

Þá ársvextir eru orðnir kr. 1000,00 — eitt þúsund — krónur, þá kemur einnig til úthlutunar $\frac{1}{5}$ hluta af eftirstöðvum vaxtanna, er sé veitt sem verðlaun samkvæmt 3. gr.

6. gr.

Stjórn sjóðsins er skipuð 3 — þrem — mönnum. Hreppstjóri sveitarinnar er sjálfkjörinn og sé hann æfinlega formaður stjórnarinnar. Annar maður sé kosinn af sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu, og sé hann innan hrepps, og skal hann kosinn í fyrsta sinni á næsta sýslunefndarfundi. Þriðji maður skal kosinn af almennum sveitarfundi, eftir að kosning hefir farið fram á sýslunefndarfundi. Skulu þessir 2 menn kosnir til 6 ára í senn og má endurkjósa þá.

7. gr.

Fé sjóðsins skal ávaxtast í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands.

8. gr.

Formaður sjóðsins hafi á hendi reikningshald sjóðsins og annist geymslu á öllum skjölum og bókum sjóðsins.

9. gr.

Sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu sér um að formaður sjóðsins ávaxti fé sjóðsins á tilteknum stað og kys endurskoðara til 6 ára í senn hvert sinn, og skulu ársreikningar sjóðsins árlega fylgja hreppsreikningunum til samþykktar.

10. gr.

Skipulagsskrá þessa má endurskoða og breyta til hagsmuna fyrir viðkomandi sveitarfélag þá sjóðurinn er orðinn kr. 10000,00 — tíu þúsund krónur.

11. gr.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Miðhúsum 14. jan. 1931.

Halldór J. J. Pálsson.

11
18. febr.

BYGGINGARSAMÞYKKT

fyrir

Flateyrarkauptún.

I. KAFLI.

Verksvið samþykktar og stjórn byggingarmála.

1. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir Flateyrarkauptún, innan þess svæðis, er skipulagsuppdráttur nær yfir. Þó getur atvinnumálaráðuneytið veitt undanþágu frá ákvæðum hennar, þegar byggingarnefnd og hreppsnefnd mæla með því. Þar til skipulagsuppdráttur verður gerður, gildir samþykktin innan verzlunarlóðarinnar.

2. gr.

Samþykktin tekur til allra nýrra bygginga, sem ekki eru fullgerðar, þegar hún öðlast gildi. Þó verður ekki krafizt breytinga á því, sem þegar hefir verið gert. Ennfremur nær samþykktin til höfuðbreytinga á eldri byggingum, svo og til minni breytinga, ef við verður komið án verulegs kostnaðarauka eða röskunar.

Byggingarnefnd úrskurðar í hvert skipti, hverjar aðgerðir skulu teljast höfuðbreytingar.

3. gr.

Stjórn byggingarmála er í höndum hreppsnefndar. Hún getur synjað um byggingarleyfi, sem byggingarnefnd hefir samþykkt, enda sé það gert áður en mánuður er liðinn frá því, er byggingarnefnd gerði tillögu sína (sbr. 48. gr. 5). Hreppsnefnd getur ekki veitt byggingarleyfi án samþykktar byggingarnefndar.

Byggingarnefnd gerir tillögu um öll byggingarleyfi og hefir umsjón þess, að byggingarsamþykktinni sé fylgt.

Hreppsnefnd getur gefið byggingarnefnd umboð til þess að veita byggingarleyfi, án þess að borið sé undir hreppsnefnd.

Ef lóðarleigjanda, lóðareiganda eða húseiganda þykir rétti sínum hallað með úrskurði hreppsnefndar, eða byggingarnefndar, getur hann skotið honum til atvinnumálaráðuneytisins.

4. gr.

1. Í byggingarnefnd eiga sæti: Hreppsnefndaroddviti, er sé formaður, og fjórir atkvæðisbærir hreppsþúar, er hreppsnefnd kys. Tveir nefndarmenn ganga úr nefndinni á hverjum þriggja ára fresti, fyrsta sinn eftir hlutkesti.

2. Nefndin velur sér ritara og heldur sérstaka gerðabók yfir athafnir sínar og ályktanir; undirskrifa allir viðstaddir nefndarmenn hana í hver fundarlök. 11
18. febr.
3. Nú er ágreiningur meðal nefndarmanna og atkvæði jöfn, og ræður þá atkvæði formanns úrslitum. Heimilt er hverjum nefndarmanni, sem ekki er samþykkur ályktun meiri hluta, að láta bóka ágreiningsatkvæði sitt.
4. Gerðabók skal fylgja glögg skrá eða registur svo gert, að greiðlega megi finna allar ákvarðanir nefndarinnar um hverja einstaka eign, er til hennar tekur.
5. Ennfremur skal nefndin halda lóðabók, dagbók yfir öll bréf og bréfabók.
6. Byggingarnefndarfundur er lögmaður, ef minnst þrír nefndarmenn sitja hann.
7. Hreppsnefnd skal skipa byggingarfulltrúa og setja honum erindisbréf með ráði byggingarnefndar. Hann skal vera vanur húsasmiður eða á annan hátt fengin vissa fyrir, að hann sé starfinu vaxinn. Í erindisbréfi má ákveða hæfilega þóknun fyrir þau störf, sem hann leysir af hendi, sem eftirlitsmaður með byggingarmálum í þarfir einstakra manna eftir beiðni þeirra. Þessi gjöld, svo og gjöld fyrir byggingarleyfi, skulu hafa lögtaksrétt og renna í sveitarsjóð, en byggingarfulltrúi skal hafa þóknun fyrir starf sitt úr sveitarsjóði. Byggingarfulltrúi skal hafa á hendi framkvæmd byggingarmála og eftirlit samkvæmt fyrirráðum byggingarnefndar.
8. Byggingarnefnd getur gefið byggingarfulltrúa umboð til að veita upp á sitt eindæmi ýmis smávægileg byggingarleyfi, eftir því, sem nefndin kveður nánara á um. Skal byggingarfulltrúi rita úrskurð sinn á umsóknarskjalið og leggja málið svo fyrir byggingarnefnd á næsta fundi hennar.
9. Skyld er byggingarfulltrúa að sækja fundi byggingarnefndar, þótt eigi sé hann í nefndinni og hafi því eigi atkvæðisrétt á fundum hennar, en hinsvegar á hann þar tillögurétt.
10. Byggingarnefnd getur heimilað þeim, sem hefir hagsmuna að gæta, að koma á fund nefndarinnar og skýra ástæður sínar.
11. Byggingarnefnd leitar aðstoðar sérfræðinga í þeim málum er hana varðar, en brestur sérþekkingu á.

5. gr.

Samkvæmt lögum nr. 55, 27. júní 1921, ásamt viðaukalögum nr. 27, 15. júní 1926, um skipulag kauptúna og sjávarþorpa, verður gerður skipulagsuppdráttur af kauptúninu, og fer um skipulag þess samkvæmt ákvæðum þeirra laga og uppdráttum, sem gerðir verða samkvæmt þeim

Þar til fullkominn skipulagsuppdráttur verður lagður fram, skal byggingarnefnd, eftir reglum er hún sjálf setur og hreppsnefnd samþykkir, ákveða hvernig byggingu skuli hagað, hvar auð svæði og götur skuli vera, breidd milli húsaraða, hvar staði skuli ætla opinberum byggingum, hvar hús skuli vera sambyggð o. s. frv.

II. KAFLI.

Ákvæði um húsagerð.

Húsalínur.

6. gr.

Þar sem húsalína er ákveðin, skal að minnsta kosti ein hæð af framhlið hússins fylgja henni.

Framskot og innskot getur byggingarnefnd leyft, ef æskilegt er vegna húsasniðsins.

Lóðagirðingar.

7. gr.

Byggingarnefnd getur krafizt þess, að komið sé upp og haldið við sæmi-legri girðingu um lóðir og óbyggð lönd þeim megin, er að götu veit, eða vegi innan þess svæðis, sem lög þessi ná til.

Nefndin ákveður, hvar og hvernig girðingar skulu vera.

Gaddavírsgirðingar má hvergi nota fram með götu eða vegi, og ber að nema í burtu þær gaddavírsgirðingar, er nú eru, og setja aðrar í staðinn, er byggingarnefnd samþykkir, innan eins árs frá þeim degi, er samþykkt þessi gengur í gildi.

Hornsneiðingar.

8. gr.

Byggingarnefnd getur krafizt þess, ef henni þykir nauðsynlegt vegna umferðar, að hús, sem reist eru á götuhornum og mynda hvassara horn en 135° við götu, veg eða torg, verði sniðin á horni. Sniðið sé eigi minna en 2,00 metrar, og myndi jafnstórt horn við báðar hliðar, er að liggja. Horn má og gera bungu-myndað, ef bungan á miðju nær ekki lengra fram úr fyrrgreindum sniðfleti en 0,50 metra.

Byggingarnefnd getur einnig veitt leyfi til, að hornsneiðing sé með öðru sniði en fyrr er greint, ef það er álitid æskilegt vegna húsasniðsins.

Framskot.

9. gr.

Grunnbrún („Sökkulband“) má ekki ná lengra en 0,15 metra út í götu.

Framskot, bæði opin og lokuð, má gera út úr framhlið húss, ef æskilegt er talið vegna sniðsins.

Ef húsalína og götulína fara saman, má ekki leyfa önnur framskot, sem byggð eru frá grundvelli, en súlur og undirstöðupalla, og mega þau eigi án leyfis byggingarnefndar ná lengra en 0,50 metra út frá vegg. Ef hús stendur innan götulinu, má framskotið vera stærra, en þó má það eigi ná lengra fram frá húshlið en nemi helming bilsins milli húshliðar og götulinu. Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæði þessu, ef sérstakar ástæður mæla með. 11
18. febr.

Veggssvalir og framskotsgluggar mega ekki ná lengra út frá húshlið en 0,80 metra, og eigi má skemmra vera frá stétt eða stig upp undir slík framskot en 3,00 metrar. Standi hús innan húsalínu, fellur ákvæði þetta burtu.

Samanlögð breidd framskota má ekki fara fram úr þriðjungi af lengd húshliðar þeirrar, sem þau eru á.

Framskot mega eigi vera úr eldfimara efni en húsið, sem þau eru á. Þó getur byggingarnefnd leyft, með sérstökum skilyrðum, ef æskilegt er vegna húsnæðisins, framskot, sem ekki fullnægja þessu skilyrði.

Gólf í öllum framskotum skulu vera þétt og vatni veitt frá þeim í rennu sem frá þökum.

Án leyfis byggingarnefndar mega veggbrúnir eða nokkur hluti þeirra hvergi ná lengra en 0,80 metra út frá ytri brún veggjar.

Inngöngurið og birtugrófir.

10. gr.

Inngöngurið mega ná allt að 0,50 metra út í götu. Ef gangstétt er mjó, getur byggingarnefnd leyft eitt þrep, allt að 0,30 metra breitt. Nema skal hornin af neðsta þrepi á inngönguriði, er nær út í götu.

Byggingarnefnd getur heimilað fleiri þrep, ef sérstakar ástæður mæla með því, t. d. ef ný inngöngurið eru sett við gömul hús.

Inngöngurið í kjallara má ekki setja nema með leyfi byggingarnefndar, og mega þau ekki ná lengra út í götu en fyrr er sagt um inngönguriðið. Um þau skal svo búið, að umferð stafi ekki hætta af.

Birtugrófir má setja fram með hlið húsa, og mega ekki ná lengra út á gangstétt en 0,60 metra. Yfir þær skal setja málmgrind jafnháa gangstéttinni og nægilega sterka og skal op milli teina eigi stærra en 0,03 metra. Að öðrum kosti skal setja málmhandrið kringum birtugrófina ekki lægra en 0,75 metra, og svo gert, að börn geti ekki dottið í hana.

Handrið, stólpar o. fl.

11. gr.

Handrið, stólpa o. þ. h. má ekki setja í götu eða gangstétt, nema með leyfi byggingarnefndar.

11
18. febr.

Um hæða húsa.

12. gr.

1. Ef hæð húsa er ekki ákveðin á skipulagsuppdrætti, skal veggghæð húsa hvergi meiri vera en hálf götubreidd milli húsalína. Þó mó hæðin aldrei fara fram úr 10,00 metrum á steinhúsum, en 8,00 metrum á timburhúsum, nema leyfi ráðuneytisins komi til.

Ef götu hallar fram með húsi, skal tekin meðalhæðin. Hæð húsa á gatnamótum má, ef göturnar eru misbreiðar, miða við breiðari götuna, einnig á þeirri hlið, er veit að mjórri götunni, en þó eigi lengra frá horni (skurðpunkti húsalínanna) en framhlið hússins er með breiðari götunni.

2. Veggghæð húsa mælist frá gangstétt eða götu upp í skurðlínu þaks og veggflatar að utan. Ef húsið stendur ekki við götu, skal miða hæðina við beina línu milli jaðra þeirra gatna, sem næst liggja húsinu á báðar hliðar, svo fremi ekki eru miklar mishæðir á jarðvegi. Séu mishæðir miklar, skal veggghæð miðuð við jarðveginn umhverfis húsið.

Standi hús við opið svæði, ákveður byggingarnefnd, við hvaða stað veggghæðin skuli miðuð.

Ef byggingarnefnd álitur æskilegt vegna útlits, að veggbrún haldi áfram í sömu hæð, getur hún veitt undanþágu frá ákvæði greinar þessarar um veggghæðina fyrir einstakt hús eða hluta af því.

3. Byggingarnefnd getur veitt leyfi til að byggja turna, kvisti, gafla og þess konar til skrauts. Þó má ekki samanlögð breidd slíkra útbygginga nema meiru en $\frac{2}{5}$ hlutum af lengd þeirrar húshliðar, sem þær eru á.

Gluggakvistir mega ekki vera nær nágrannamörkum en breidd þeirra nemur eða hæð, þó ekki nær en 1,50 metrar. Að öðrum kosti sé eldvarnarveggur á kvistunum á þann veg, er veit að nágrannalóð. Stórir kvistir mega ekki vera nær lóðarmörkum en 3,15 metrar, nema eldvarnarveggur sé á þeirri hlið kvistsins, er veit að nágrannahúsi.

Þakhalli.

13. gr.

Rishalli á þökum þeirra húsa, sem byggð eru með þeirri veggghæð, sem frekast er leyfð (sbr. 12. gr.), má ekki meiri vera en nemi 45° horni við láréttan flöt.

Á húsum þeim, sem eru vegglægri en fyrr er nefnt, má þakhalli og lögun vera á hvern hátt sem er, ef útlit að öðru leyti óprýðir hvorki húsið eða nágrannahúsin. Þó má enginn hluti þaksins ná lengra út frá vegg en 0,80 metra.

Byggingarnefnd getur þá ákveðið þakhalla eftir því, sem bezt þykir fara við svip götunnar eða nauðsyn þykir af öðrum ástæðum.

Íbúðarhæðir.

11
18. febr.

14. gr.

Í húsum úr steini eða steinsteypu má vera íbúð á tveimur hæðum, og auk þess í kjallara (sbr. 33. gr.) og þakhæð, ef ekki mæla aðrar ástæður á móti. Gólf í þakhæð má ekki liggja fyrir ofan skurðlínu þaks og veggflatar og ekki meir en 1,25 metra fyrir neðan hana.

Í timburhúsum má íbúð vera á tveim hæðum, og auk þess í kjallara (sbr. 33. gr.) eða þakhæð. Sömu ákvæði gilda um gólf í þakhæð og í steinhúsum.

Óbyggð lóð og aðgangur að bakhúsum.

15. gr.

Ef ekki er sýnt á skipulagsupprætti hlutfallið milli lóða og bygginga, er á þeim eru reistar, skulu eftirfarandi ákvæði gilda:

1. Hverju íbúðarhúsi skal fylgja óbyggð lóð, eigi minni en sjálft hússtæðið. Jafnframt skal þess gætt, að ákvæði 11. gr. skipulagslaganna um fjarlægð milli húshliða sé fullnægt.

Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum þessum:

- a. Þegar lóð skerðist að nokkrum mun við götubreikkun.
- b. Ef um lóð er að ræða, sem áður er byggt á og liggur að tveimur götum eða nær ekki lengra inn frá húslínu en 15,00 metra.
- c. Í bæjarhverfum, sem byggð eru að mestu eða öllu, ef brýnar ástæður mæla með því, þó því aðeins, að íbúðarherbergi fái nægilega birtu.
2. Bakhliðar húsa mega ekki hærri vera en tekið er fram í 12. gr. um götuhliðar, þó getur byggingarnefnd leyft, ef hússtæðið hallast, að veggbrún götuhliðar haldi lárétt stefnu fyrir gafla og bakhlið, ef hæðarmunur götuhliðar og bakhliðar fer ekki fram úr 2,50 metrum.
3. Óprifalega, óreglulega og þrönga stíga yfir lóðir getur byggingarnefnd bannað.
4. Hreppsnefnd getur ákveðið, að óbyggða lóðin skuli vera minni en fyrr er sagt, í þeim bæjarhlutum, þar sem eingöngu eru reist verzlunarhús, geymsluhús eða verksmiðjur.
5. Ekki má gera þak yfir óbyggða lóð nema með leyfi byggingarnefndar.
6. Að bakhúsum og hliðarhúsum skal vera greiður gangur frá götu, eigi mjórri en 2,00 metrar. Séu fleiri bakgarðar á sömu lóð, skal að hverjum vera aðgangur sem fyrr segir, nema þeir að öðru leyti séu í jafngreiðu sambandi hver við annan.

11

18. febr.

Fjarlægð frá glugga að næsta húsi.

16. gr.

1. Á aðalsólarhlið húsa skal fjarlægð frá glugga í íbúðarherbergjum, skrifstofum, vinnustofum eða eldhúsi að næsta húsi andspænis nema að jafnaði að minnsta kosti tvöfaldri vegg hæð þess húss fyrir ofan gólfhæð herbergisins, er um ræðir (sbr. 11. gr. c. skipulagslaganna). Ef næsta hús andspænis sólarhlið snýr gafli að, skal vegg hæð þess talin upp í mitt ris.

Ekki má setja glugga nær lóðarmörkum nágranna en 3,15 metra.

2. Gæta ber þess, ef gömul hús eru hækkuð, að fullnægt verði ákvæðinu í 1. lið.

Sameiginleg óbyggð lóð.

17. gr.

Byggingarnefnd getur krafizt þess, að mjög óregluleg lóðamörk milli nágrannahúsa séu jöfnuð, svo að hverju húsi fylgi sæmilega heilleg lóð.

Lóðareigendum ber að jafna á milli sín verðbreytingu þeirri, er þessi nýja lóðaskipting kann að hafa í för með sér. Ef samkomulag næst ekki, skera dómkvaddir menn úr deilumálum.

Skólpveita.

18. gr.

Ef skólpveita er í götu (sjá vatnalög nr. 15, 20. júní 1923), er öllum þeim, er við götuna búa, skylt að leggja fullnægjandi skólpveitu — frá húsi sínu í götuveituna — á sinn kostnað.

Undanþágu frá ákvæði þessu getur hreppsnefnd veitt, ef byggingarnefnd álitur kostnaðinn við veituna óhæfilega háan.

Ekki má veita skólpi inn á annars manns lóð án hans samþykkis. Þó má leggja skólpveitu í lokræsi gegnum annars manns lóð, ef byggingarnefnd telur það nauðsynlegt. Allan skaða, sem stafa kann af lagningu veitunnar, er húseigandi skyldur að bæta.

Skólpveita skal vera algerlega þétt og þannig gerð, að ekki stafi óheilnæmi frá henni. Á hana skulu settir vatnslásar og annað, sem með þarf, svo ekki komi óloft frá holræsinu.

Sambygging.

19. gr.

Í sambyggðum húsaröðum skulu öll hús byggð að lóðamörkum, nema skipulagsuppdráttur sýni annað.

Byggingarnefnd getur bannað, að hús séu sambyggð með lágum milli- 11
byggingum. 18. febr.

Undirstöður.

20. gr.

Grafa skal undirstöður útveggja og burðarveggja innanhúss niður á fastan jarðveg og ekki grynna en 1,00—1,50 metra í jörð niður, eftir ákvörðun byggingarnefndar, þar sem föst klöpp er ekki ofar.

Ef hús er reist fast að nágrannalóð, skal grafa undirstöður eldvarnarveggis og 1 metra af hliðarveggjum, er frá honum liggja, niður fyrir væntanlega kjallaradýpt nágrannahúss.

Aðrar undirstöður grafast niður eftir þörfum. Undirstöður íbúðarhúsa og allra húsa, sem tvílyft eru, skal hlaða úr grjóti og leggja í steinlim eða gera þær úr steinsteypu. Undirstöður steinhúsa skal gera þannig frá föstum jarðvegi, en undirstöður timburhúsa má gera úr lausagrjóti, þó ekki hærra upp en svo, að ekki sé grynna á lausagrjótið en 0,70 metra.

Undirstöður úr lausagrjóti einu getur byggingarnefnd leyft undir litlum og lágum timburhúsum, eða þegar sérstakar ástæður eru fyrir hendi og næg trygging fyrir að óhult sé.

Varnarlög.

21. gr.

Rakavarnarlag skal leggja í undirstöður allra húsa, nema litilla geymslúhúsa. Þar sem kjallari er gerður, skulu lögin vera tvö; skal hið neðra lagt í alla kjallaraveggi 5 sentimetrum fyrir neðan yfirborð kjallaragólfs, en hið efra í alla útveggi 10—20 sentimetra fyrir ofan jarðflöt eða fyrirhugaða hæð hans. Skulu útveggir jarðbikaðir utan á milli laganna eða á annan hátt varðir jarðraka.

Þar sem ekki er kjallari nægir eitt rakavarnarlag, og má það koma ofan á undirstöður, en ávallt neðar en allir gólfviðir. Ef gólf er úr timbri og ekki nægilega varið jarðraka, skal vera minnst 0,40 metra autt bil frá jarðlagi upp að gólfi, og á múrnum vera loftop, minnst eitt á tveimur andstæðum veggjum.

Rakavarnarlög skulu gerð úr sementi og sandi til helminga og sé að þykkt 1—2 sentimetrar eftir staðháttum, og jarðbikað að ofan, þegar steypa er orðin þur. Í stað jarðbiks má nota þakhellur lagðar í sement, eða annað vatnsfelt efni, sem byggingarnefnd samþykkir.

Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar, ef um „skúta“ eða litil útihús er að ræða.

11
18. febr.

Eldvarnarveggir.

22. gr.

1. Eldvarnarvegg má ekki gera að jafnaði nema þar sem ákveðið er að reisa sambyggð hús, þannig að byggt verði að honum síðar.
2. Alla útveggi, sem eru nær nágrannalóð en 3,15 metrar, skal gera sem eldvarnarveggi.
3. Við hús, sem nú stendur nær nágrannalóð en 3,15 metrar, skal gera eldvarnarvegg, þegar höfuðaðgerð fer fram á því.
4. Eldvarnarveggi skal gera úr steinsteypu eða grjóti lögðu í sementsblöndu. Þeir skulu ná 0,16 metra upp fyrir þak, eða fast upp að yzta lagi á þaki (bárujárn, hellum o. þ. h. sjá 11. lið þessarar gr.), og mega hvergi þynnri vera en 0,20 metra, en að öðru leyti ákveður byggingarnefnd þykkt þeirra í hvert skipti. Á þeim mega hvorki vera gluggar né önnur op.
5. Eldvarnarveggur getur verið sameiginlegur fyrir tvö hús, ef hann er áfastur við bæði húsin og tekur 0,16 metra upp fyrir þak hærra hússins.
6. Þak má ekki hallast að eldvarnarvegg nema með sérstöku leyfi byggingarnefndar, enda segi hún fyrir um umbúnaðinn.
7. Timburveggur eða innri brún reykháfs má ekki koma nær úthlið eldvarnarveggs en 0,23 metra séu fyrir utan. Langbönd til að festa þakið með má þó steypa í vegginn.
8. Sementsdraga ber eldvarnarveggi, er ekki verður byggt upp að um langan tíma að dómi byggingarnefndar, og ef útlit er fyrir, að eldvarnarveggur standi þannig um ófyrirsjáanlega langan tíma, ber að ganga svo frá honum, að útlit hans verði ekki lakara en útveggja út steini.
9. Ef tvö hús eru saman um einn eldvarnarvegg, skal þinglesin skuldbinding um, að hvorugur eigenda geti rifið vegginn meðan annað hvort húsið stendur.
10. Eldvarnarveggir skulu, ef um timburhús er að ræða, bundnir við grind og þakviði, á þann hátt er byggingarnefnd tekur gilt.
11. Í sambyggðum húsaröðum, skal eldvarnarveggur vera í báða enda á hverju húsi, og skulu þeir allsstaðar ná fast upp að yztu húð þaksins (bárujárn, hellum o. þ. h.) en ekki þurfa þeir að ná upp fyrir þak þéttara en á 20,00 metra millibili.
12. Eldvarnarveggi má ekki gera úr holsteini, nema með sérstöku leyfi byggingarnefndar, og má samanlögð þykkt steypunnar aldrei minni vera en 0,18 metra.

Þök.

23. gr.

- 1 Sperrur og skammbitar mega ekki grennri vera en 10×10 sentimetrar 0,18 metra.

beint niður undan sperrum og skambitum. Við hverja 0,32 metra sem hafið vex, skulu þessir viðir vera 1,3 sentimetrum gildari á hvern veg. 11
18. febr.

Nota má viði af öðrum gildleik en hér er tiltekið, ef samur er styrkleikinn.

Bilið á milli sperra, talið af miðju og á miðju, má vera allt að 1,25 metrar, undir mál- og pappabök á timbursúð, en allt að 0,95 metra undir torf, hellu og steinþök.

2. Á sperrur skal leggja súð úr borðum, er ekki séu þynnri en $2\frac{1}{2}$ sentimetrar (1") og þar yfir bárujárn ekki þynnra en 24 B. W. G., eða annað óeldfimt efni, sem byggingarnefnd tekur gilt. Sé súðin óplægð eða íbúð á þakhæð, skal setja þakpappa utan á hana undir járníð.
3. Gafllveggir úr steini eða steypu skulu bundnir járnakkerum í þakvið og studdir af þeim.
4. Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæði þessarar greinar eða ívilnanir, þegar um útihús er að ræða.

Trébitar, trégólf og milligólf.

24. gr.

1. Trébitar í gólfum og loftum íbúðarherbergja skulu ekki strjálli en svo, að bilið á milli þeirra, mælt af miðju á miðju, sé að meðaltali ekki yfir 0,95 metra og hvergi meira en 1,05 metri.

Þar sem milligólf er, skulu trébitar ekki grennri vera en 0,16 metra (6") á hæð og 0,13 metra (5") á breidd, þegar bitahafið er allt að 3,15 metrar, og skal hæð þeirra vaxa um ekki minna en 2,5 sentimetra, og breidd um 1,3 sentimetra, fyrir hverja 0,63 metra, sem hafið fer fram úr 3,15 metrum.

Þar sem ekki er milligólf, mega bitar vera 1,3 sentimetrum grennri en hér er ákveðið.

Nota má bita með öðrum gildleik en hér er ákveðið, ef styrkleikinn er samur eða meiri, þó má hlið bita ekki vera meiri en tvöföld breidd þeirra, nema því aðeins að bitarnir sé skorðaðir hver gegn öðrum með krossböndum milli efri og neðri brúnar á víxl. Bilið milli skorðanna ákveður byggingarnefnd í hvert sinn.

2. Séu húsveggir gerðir úr steini eða steypu, skal að minnsta kosti þriðji hver biti festur við veggina í báða enda með sterkum járnakkerum. Gafllveggir úr steini eða steypu skulu bundnir með járnakkerum á 3 metra bili inn í bitalög.
3. Timburgólf skal vera úr plægðum borðum, ekki þynnri en 3,2 sentimetrar ($1\frac{1}{4}$ ").

Í loftum má ekki nota striga eða pappa neðan á bita í staðinn fyrir þiljur.

Í gólfi og lofti íbúðarherbergja skal vera milligólf úr borðum, ekki

11
18. febr.

þynnri en 2 sentimetra ($\frac{3}{4}$ "), er fest sé annaðhvort á sterka lista, sem negldir eru á bitana, eða í mót í hlið þeirra, enda séu þeir þá að dómi byggingarnefndar þeim mun sterkari en að framan er ákveðið, sem til þess þarf. Ofan á borðin komi 5 sentimetra þykkt lag af deigulmó, móhellu, þurru mó, steinsteypu eða öðru efni, sem ekki er lakara né veldur óheilnæmi eða fúa, og sé það þurt áður en gólfborð eru lögðu yfir. Sé gólftróðið úr efni, sem hætt er við að valdi ryki, skal leggja pappa undir tróðið. Í loftum milli íbúðarherbergja má í sömu íbúð, með samþykki byggingarnefndar, sleppa milligólf. Að öðru leyti getur byggingarnefnd veitt ívilnanir um milligólf, þegar gild ástæða þykir til. Þar sem milligólf er undanfellt, skal gólfíð vera tvöfalt, annaðhvort þiljað neðan á bita eða á milli þeirra, eða í þess stað sett annað jafngott lag, sem byggingarnefnd tekur gilt.

4. Þar sem bitar ganga úti steypu- eða steinveggi, skal bera á þá rakaverjandi efni.

Stigar.

25. gr.

Í öllum þeim húsum, sem reist eru úr eldfimu efni og eru yfir eina hæð, skal vera óhindraður aðgangur að tveimur stigum (aðalstiga og bakstiga), ef fjarlægð frá neðri brún á glugga að jörðu er yfir 5,00 metrar.

Í húsum úr eldtraustu efni má hafa einn stiga, ef íbúðirnar, sem að honum liggja, eru ekki fleiri en 6, þar með taldar íbúðir í þakhæð.

Í húsum úr eldtraustu efni, sem að dómi byggingarnefndar eru aðallega notuð til verzlunarþúða, má hafa einn stiga, þó hærri sé en 2 hæðir. Ekki má hafa íbúð á lofthæð í slíkum húsum nema milliveggir og þak sé gert eldtraust.

Frá herbergjum, sem notuð eru til íbúðar og hafa aðgang að einum stiga, má fjarlægð frá stiga að herbergi ekki vera yfir 25 metrar.

Greiður gangur skal vera úr hverri íbúð og öllum herbergjum hennar að stiga, eða báðum, ef tveir eru, án þess að þurfa að fara um nokkurt herbergi eða hluta annarar íbúðar. Frá lögskipuðum stiga sé greiður útgangur ekki þrengri en stiginn.

Undanfarandi ákvæði um stiga taka ekki til herbergja, sem um getur í 34. gr., ef byggingarnefnd viðurkennir annan aðgang fullnægjandi.

1. Stigar skulu vera í sérstökum lokuðum stigahúsum, sem hafa nægilega birtu og loft. Gluggar mega eingöngu vera á útveggjum eða yfir forstofu eða yfir ganghurð eða í hurðinni. Byggingarnefnd getur leyft glugga á veggjum aðliggjandi herbergja, ef þeir eru úr eldtraustu gleri.

Ef stigahúsið er úr steini eða steypu, skal setja glerið í múrgreypa járnumgerð.

Stigi, sem tengir saman tvö herbergi í sömu íbúð, þarf ekki að vera í sérstöku stigahúsi. 11
18. febr.

Þak og gólf í eldtraustu stigahúsi skulu vera eldtraust, eða varin með eldtraustu efni. Í slíku stigahúsi má ekki gera skápa úr tré eða þiljur á veggjum, nema með sérstöku leyfi byggingarnefndar.

2. Allir tréstigar skulu hafa steinlímshúð aftan á baki og neðan á pöllum, eða eldvarðir á annan tryggilegan hátt.
3. Ef stigar eru hafðir hvor við hliðina á öðrum, skal vera heill veggur á milli þeirra, ekki þynnri en 0,32 metra og ekki minna en ein hurð skrálæst á leiðinni frá öðrum stiganum til hins í hverri íbúð. Veggir, sem stigar úr steini eða steypu eru hlaðnir eða steyptir í, þannig að veggurinn ber stigann, skulu svo þykkir sem sagt er í 35. gr., 3. c.
4. Aðalstigi má ekki mjórri vera en 0,80 metra og bakstigi ekki mjórri en 0,66 metra; þó getur byggingarnefnd leyft, að í minni húsum sé aðalstigi 0,75 metra, á breidd, ef íbúðarherbergi eru aðeins á tveimur hæðum (ekki þakhæð).
5. Á öllum stigum skulu vera handrið, um 0,70—0,80 metra há, með svo þéttum spölum, að ekki sé hætta á, að barn falli niður milli þeirra.
6. Breidd stiga, sem um ræðir í samþykkt þessari, er gangbreidd milli veggjar og handriðs eða á milli handriða, ef tvö eru.

Ef veggir eru beggja megin að stiga, má ekki mjórri vera á milli þeirra en 0,80 metra í smáum húsum og 1,00 metri í stærri húsum.

Ganghæð stiga má að jafnaði hvergi minni vera en 2,00 metrar, og skal hafa vidd stigagata eftir því. Þó getur byggingarnefnd leyft minni ganghæð í litlum húsum, ef nauðsyn þykir.

7. Stigar skulu vera svo gerðir, að hvert skref í þeim sé 0,60—0,65 metra. Skref í stiga skal talið eitt framstig og tvö uppstig samanlögð. Framstig er þrepsbreidd lárétt milli brúna, mælt á ganglínu, er liggur í miðjum stiga og fylgir frammeið í jafnri fjarlægð, en þó ekki fjær ytri brún hans en 0,50 metra, þótt stiginn sé breiðari en 1,00 metri. Uppstig er hæðin af þrepi á þrep. Framstig í aðalstiga má eigi mjórri vera en 0,21 metri nema með sérstöku leyfi byggingarnefndar, og baksstigum ekki mjórri en 0,17 metra.
8. Ef sérstakir örðugleikar eru á því að fullnægja ákvæðum þessarar greinar, getur byggingarnefnd veitt undanþágu frá einstökum ákvæðum, ef íbúunum stafar engin hætta af.
9. Ákvæði þessarar greinar ná ekki til herbergja þeirra, sem eigi eru notuð til íbúðar og ekki mikill umgangur um, t. d. vörugeymsluhús og skemmur, og ákveður þá byggingarnefnd í hvert sinn, hvernig stigum skuli hagað.

Eldtraustur umbúnaður.**26. gr.**

Eldtraustur umbúnaður er það:

- a. Að allir veggir, loft og gólf séu úr eldtraustu efni, eða klædd efni, er raðuneytið telur eldtraust.
- Hurðir, veggpiljur, listar og gluggaumgerðir mega vera úr tré.
- b. Að allir stigar og stigagöng, og göng sem tengja íbúðir við stiga, götu, bakgarða eða bakdyr, séu úr steini, steinsteypu eða öðru eldtraustu efni. Handrið og fóður á framstiga má vera úr tré.
- c. Að stigagöng og göng að þeim séu ekki í beinu sambandi við búð, vörugeymslu eða verkstæði.

Gluggaop, hurðaop og önnur op í útveggjum.**27. gr.**

Öll op í útveggjum skulu vera lokuð með hlera, grind, hurð eða glugga, nema byggingarnefnd veiti undanþágu frá því.

Hurðir eða gluggar, sem opnast út á opið svæði eða götu, mega eigi ná lengra fram en 0,30 metra út fyrir götulinu þegar opnað er. Þó nær þetta ekki til glugga, sem eru hærri frá gólfi en 2,10 metrar

Á samkomuhúsum skulu vera nægilega margar og góðar útidyr. Allar hurðir í umferðadyrum skulu falla út og svo umbúnar, að umferð stafi enginn háski eða hindrun af.

Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæði þessarar greinar, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

Þakgluggar.**28. gr.**

Byggingarnefnd getur krafizt þess, að á stórum húsum, tveggja hæða eða hærri, sé að minnsta kosti einn þakgluggi, sem má opna, að stærð ekki minni en $0,50 \times 0,50$ metra; bæði glugginn og karmurinn sé úr járni eða klætt eldtraustu efni.

Þakrennur.**29. gr.**

Á öllum húsum, sem framvegis eru reist innan þess svæðis, sem samþykkt þessi nær til, skal setja þakrennur með veggrennum svo löngum, að op þeirra sé í mesta lagi 0,16 metra fyrir ofan gangstétt eða götu. Sé holræsi frá húsinu, skal þakvatni veitt í það neðanjarðar, nema byggingarnefnd geri aðra skipun.

Ef nauðsynlegt er vegna umferðar eða viðhalds á götu, getur byggingar-

nefnd krafizt þess, að settar séu þak- og veggrennur á hús, sem reist eru áður en samþykkt þessi gengur í gildi.

11
18. febr.

Reykháfar og sóphurðir.

30. gr.

1. Allir reykháfar frá eldstæðum skulu vera úr eldtraustu efni og standa á eldtraustri undirstöðu á föstum jarðvegi, eða að öðrum kosti hvíla á eldtraustri múrhvelfingu eða palli milli tveggja steinveggja, en aldrei mega þeir standa á trébitum.
2. Loftrás má aldrei setja í reykháf, nema sérstakar ástæður komi til greina og leyfi byggingarnefndar sé fengið í hvert sinn.
3. Hliðar reykháfsins skulu að minnsta kosti vera 0,12 metra á þykkt, og vidd hans að innanmáli eigi minni en 0,23 metra á hvern veg eða að þvermáli. Þó má leyfa 0,18 metra vidd, ef eldstæði eru ekki fleiri en 3.
4. Þar sem reykháfur gengur gegnum bita og borð, sem lögð eru undir bita, skal hann vera járnklæddur hringinn í kring, og eins þar sem hann gengur í gegnum þak, og skal vera að minnsta kosti 0,17 metra bil milli þeirra hliða hans, sem inn snúa, og viðanna.

Þó má sleppa járnklæðning, ef bil er gert milli reykháfs og viðs, ekki minna en 0,23 metra, og skal þá múrað eða steipt milli reykháfs og viðs. Ekki má þilja reykháf utan né klæða hann borðum eða láta um hann veggfóður, sem límt er á lista. Byggingarnefnd getur aðeins leyft að láta einfalda fótlista og loftlista liggja utan um reykháfinn.

5. Reykháfur má hvergi hallast meira en 45° frá lóðréttri línu; skal hann þá hvíla á múr eða tréskorðu, og vera múrað milli skorðu og reykháfs, svo innanmál hans sé ekki nær skorðunni en 0,23 metra. Reykháfur má ekki hallast fram yfir stiga. Hörnin, sem myndast við beygjuna, skulu kringd.
6. Reykháfur skal ná að minnsta kosti 0,65 metra upp fyrir húsmæni, en komi hann upp úr þakhlið, ákveður byggingarnefnd í hvert sinn hæðina, en sé þó ekki minni en 1,00 metri upp frá þaki.
7. Inn í 0,23 metra viðan reykháf má ekki setja reypípur frá fleiri eldfærum en 8, og jafnan skal hafa járnkraga í reykháfum utan um hverja pípu, þannig gerðan, að pípan geti ekki ýtt inn í reykháfinn. Reykháfur sé þeim mun víðari, sem honum er ætlað að leiða reyk frá fleiri eldstæðum en hér er talið.
8. Innanhúss má sérstæður reykháfur standa óstuddur á allt að 8 sinnum meiri hæð en breidd hans nemur minnst að utanmáli.
9. Ef svo mikill reykur á að fara um reykháf, að byggingarnefnd telji líklegt að óþægindi stafi af honum fyrir þá, er nærri búa, skal gera reykháfinn svo háan, sem byggingarnefnd ákveður. Ef byggingarnefnd álitur að hæð sú, er ákveðin hefir verið, nægi eigi framvegis, getur hún krafizt þess, að reykháfurinn sé svo gerður, að unnt sé að hækka hann síðar.

11
18. febr.

Ef reykháfurinn veitur óþægindum þeim, er nærri búa, er eigandinn skyldur að hækka reykháfinn, eftir skipun byggingarnefndar, án tillits til þess, hvenær reykháfurinn var gerður.

10. Á hverjum reykhaf skulu vera nægilega mörg sópop, jafnvíð reykhafnum, og traust járnhurð fyrir í járnungerð. Undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar getur byggingarnefnd leyft, ef sérstakar ástæður koma til greina og engin eldhætta stafar af.

Eldstæði, miðstöðvarupphitun og reykþípur.

31. gr.

1. Eldstæði má því aðeins setja í herbergi, að veggir séu þéttir (t. d. ekki rimlaveggir). Ef herbergið er lægra en 2,00 metrar, skal loft, gólf og veggir vera úr eldtraustu efni.
2. Ofna og eldavélar má ekki setja nær timburvegg en svo, að 0,21 metri sé á milli.
3. Þípur frá ofnum og eldavélum mega ekki koma nær tré en svo, að 0,21 metri sé á milli. Þær skulu liggja í reykhaf, og mega ekki liggja um herbergi, sem eldfim efni eru geymd í.
4. Ef eldstæði eru nær trévegg en 0,21 metra, skal setja minnst 0,12 metra þykkann vegg úr steini eða steypu í staðinn fyrir trévegginn, á ekki minna svæði en svo, að hvergi sé skemmra en 0,21 metra frá eldstæði að timbri.
5. Eldavélar má setja á trégólf, ef að minnsta kosti 0,11 metra eru frá gólfi upp að botni á eldavél og á milli séu tvö lög af tígulsteini, hlöðnum í binding og steinlím eða steypugólf, jafnþykkt, eða að gólfið sé þakið járnþynnum eða öðru eldtraustu efni.
6. Ofnar skulu standa á múruðum eða steiptum fæti, eða á járnfæti, sem annaðhvort er opinn eða fylltur múr eða steypu. Sé rist í botni ofnsins, skal öskuskúffa vera í fætinum, og skal þá undir skúffunni vera járnþynna, er fyllir út í holið minnst 5 millimetra frá gólfi.
7. Þar sem ofnar eða eldavélar standa á trégólfi, skal gólfið fram undan eldstæðum þakið eldtraustu efni, járnþynnu eða öðru ekki lakara. Skal járnþynnan eða það, sem notað er í hennar stað, ná að minnsta kosti 0,32 metra fram á gólfið fram fyrir ofninn eða eldavélina, til hliðar og aftur fyrir, nema veggir séu nær.
8. Í herbergjum, sem ætluð eru fyrir katla til miðstöðvarhitunar, skulu gólf, loft og veggir gerðir úr steini eða steypu. Þó má leyfa tréloft með steinlímshúð að neðan. Ketillinn skal standa á grunnmúr eða járnþentu steingólfi, sem hvílir á traustum steinveggjum. Ef um mjög litla miðstöðvarkatla er að ræða, getur byggingarnefnd leyft, að þeir séu í herbergi með gólfi, veggjum og lofti úr tré, en ætíð skal svo um húsið, að byggingarnefnd telji öruggt fyrir eldshættu frá miðstöðvarkatlinum.
9. Reykþípur mega aldrei liggja út úr útvegg, en skulu ætíð ganga í reyk-

háfinn. Eigi má reykþípan, á leið út í reykþáf, liggja gegnum annað herbergi á lengra svæði en 4,00 metrum, og er þá bilið talið frá ofni að reyk- 11
háfi. Skal þípan þá ætíð vera úr steypujárni. Reykþípa má eigi vera nær tré 18. febr.
en 0,21 metra. Ef hún liggur gegnum trévegg eða þak, skal múrað kringum hana, svo að ytri hlið hennar verði eigi nær tré en 0,21 metra.

Ef hné er á reykþípu, skal það vera með spjaldi, sem hægt er að taka af til að hreinsa þípuna.

Íbúðarherbergi.

32. gr.

Íbúðarherbergi og herbergi, sem dvalið er í mikinn hluta dagsins, skulu fullnægja eftirfarandi skilyrðum:

1. Útveggir á herbergjum skulu svo gerðir, að þeir veiti nægilega vernd gegn kulda og raka.
2. Lofthæð skal vera minnst 2,50 metrar; þó getur byggingarnefnd leyft, ef sérstakar ástæður koma til greina, allt að 0,20 metra minni lofthæð. Ef loftbitar eru sýnilegir skal lofthæð mæld upp að neðri brún þeirra.

Í gömlum húsum má leyfa minni hæð, sömuleiðis í þakherbergjum; þó má hæðin aldrei minni vera en 2,15 metrar.

3. Ef herbergi er undir súð, verður að minnsta kosti helmingur af gólfleti þess, og aldrei minna en 6 fermetrar, að hafa lofthæð 2,50 metrar; byggingarnefnd getur þó veitt sömu undanþágu, sem um getur í 2. lið.
4. Ekkert herbergi má mjórara vera en 1,70 metrar, og gólfhlöturinn minnst 6 fermetrar.
5. Á hverju herbergi skal vera gluggi, er veit út að götu eða opnum garði. Ljósmaal glugga má minnst vera $\frac{1}{12}$ af gólfletinum, og skal vera hægt að opna hann.
6. Byggingarnefnd getur leyft að hafa eingöngu ofanljós, ef ekki er hægt að koma glugga fyrir á herbergi á annan hátt, og skal glugginn þá vera svo gerður, að hæglega megi opna hann.

Kjallaraíbúð.

33. gr.

1. Kjallara má ekki nota til íbúðar nema byggingarnefnd leyfi og gluggar viti út að götu eða opnum garði. Ekki má nota herbergi til íbúðar, sem aðeins hefir glugga á móti norðri, nema það sé hluti af íbúð, sem hefir glugga móti öðrum áttum og nýtur nokkurrar sólar.
2. Lofthæð herbergja skal eigi minni vera en 2,30 metrar og í minnsta lagi helmingur af rúmmáli hvers herbergis skal vera ofanjarðar. Þó má bygg-

11
18. febr.

- ingarnefnd leyfa, að einstök íbúðarherbergi í kjallara hafi aðeins 2,20 metra lofthæð, ef þau fylgja íbúð á öðrum hæðum í húsinu, ná ekki lengra en 1,00 metra niður í jörðu, og eru ekki minna en 9 fermetrar að flatarmáli.
3. Glerflötur glugga ofanjarðar sé eigi minni en nemi $\frac{1}{12}$ af gólfleti herbergis.
 4. Gólfíð skal gert úr steinsteypu eða öðru álíka vatnsheldu efni, og sé trégólf þar ofan á, eða annað gólf ekki lakara.
 5. Gólfíð sé að minnsta kosti 0,30 metra fyrir ofan hæsta stórstraumsflóð, og skal þurka jarðveginn undir því með fráæsi, eftir fyrirmælum byggingarnefndar, svo að jarðvatn nái aldrei upp að gólfi.
 6. Veggir skal verja raka á þann hátt, er byggingarnefnd mælir fyrir um. Hvert íbúðarherbergi skal vera hægt að hita.

Herbergi, sem notuð eru um stundarsakir.

34. gr.

Þvottahús, forstofur, búr, baðherbergi og snyrtiklefar skulu hafa nægilegt ljós og birtu og vera varin gegn raka. Ekki má leyfa þvottahús með glugga að götu, nema byggingarnefnd telji, að ekki stafi mikil óþægindi af vatnsgufu frá því fyrir þá, sem um götuna fara. Í þvottahúsum skal vera þétt steypugólf; þó getur byggingarnefnd veitt undanþágu frá því, ef nauðsyn þykir.

Hæfilega mörg salerni skulu fylgja hverju húsi, og skal gólfhlötur þeirra eigi minni en $0,80 \times 0,70$ metra.

Veggir steinhúsa.

35. gr.

1. Veggir steinhúsa séu hlaðnir úr settu og höggnu grjóti, lögðu í steinlím, eða gerðir úr steinsteypu. Steinsteypuveggir í íbúðarhúsum ofan kjallara og einnig í kjöllurum, sem ætlaðir eru til íbúðar, skulu gerðir úr vandaðri steypu og ekki veikari að blöndu en 1 : 4 : 7 (þ. e. 1 hluti sements móti 4 hlutum sands og 7 hlutum grjótmulnings eða malar eða hvorstveggja). Aðra veggir og undirstöður má gera úr steypu 1 : 4 : 8.

Ef notuð er önnur gerð steypu en fyrr er sagt, t. d. holsteinar, skal byggingarnefnd leita sér upplýsinga hjá húsameistara ríkisins um gerð þeirra og notagildi áður en hún samþykkir að hús séu byggð úr þeim.

Drýgja má steypu í undirstöðum, kjöllurum og húsum, sem ekki eru hærri en 1 hæð auk kjallara, með hreinu, sterku grjóti, hrjúfu eða brotnu (hraungrjót má því aðeins nota, að það sé sæmilega sterkt). Þó má enginn steinn vera stærri en nemi allt að helmingi veggþykktar. Ekki skulu steinar þéttari en svo, að auðvelt sé að þjappa steypunni á milli

þeirra svo holulaus verði. Allsstaðar skal vera smágerð steypa á milli steinanna, og að öðru leyti svo sterk, sem fyrr segir. 11

18. febr.

Öll steypuefni séu sterk, hrein, ófúin og að öllu óskemmd, laus við mold og lífræn efni. Grjótmulningur og steypumöl sé ekki stórgerðari en svo, að stærstu molarnir fari greiðlega gegnum 6 sentimetra viðan hring.

2. Þykkt útveggja, sem gerðir eru úr ekki veikari steypublöndu en 1 : 4 : 7, skal vera sem hér segir:

a. Þykkt hliðarveggja þeirra eða útveggja, sem eru burðarveggir í vana-
legum íbúðarhúsum með lofti og gólfi úr járnbentri steinsteypu, skulu
í einlyftum húsum eða á efstu hæð vera 0,22 metra á þykkt, á næstu
hæð fyrir neðan 0,25 metra og næstu hæð þar fyrir neðan (í kjallara) 0,32
metra á þykkt. Ef gólf eru úr timbri, skulu veggþykkir vera 0,24, 0,30
og 0,34 metra.

Ef húsið er porthyggt, skal portið hafa sömu þykkt og veggurinn
á næstu hæð fyrir neðan, ef hæð þess fer ekki fram úr 0,70 metra. Sé
portið herra, skal það gert með veggþykkt sem full hæð væri.

Ef byggingarnefnd telur, að svo langt sé milli burðarveggja eða
þverveggja úr sama efni, að ekki fáiist nægur bindingur í húsið, getur
hún krafizt þess, að burðarveggir séu gerðir svo traustir, sem hún álit-
ur með þurfa

Ef um hús er að ræða með mjög stórum herbergjum eða sölum,
t. d. samkomuhús, verzlunarhús o. þ. h., eða ef veggghæð fer fram úr
3,00 metrum af gólfi á gólf, getur byggingarnefnd krafizt, að styrkleiki
allra burðarveggja sé ákveðinn af sérfróðum manni.

b. Gaflveggir, sem járn bent steypugólf hvíla á og á eru glugga- eða dyra-
op, skulu hafa sömu þykkt og burðarveggir, og reiknast þá allur vegg-
urinn fyrir ofan efsta gólf (hér með talið risið) með sömu þykkt og
efsta hæð. Gaflveggir, sem aðeins bera sinn eigin þunga (ef loft eru úr
tré), mega vera 0,21 metra þykkir á öllum hæðum, nema í kjallara.
Þar skulu þeir ekki þynnri vera en 0,32 metra.

c. Byggingarnefnd getur leyft aðra þykkt útveggja en hér segir, t. d. ef
járn er í steypunni eða veggir tvöfaldir. Einnig getur byggingarnefnd
krafizt, að veggþykktin sé önnur en fyrr er sagt, ef um holsteina er að
ræða.

Byggingarnefnd getur leyft þynnri útveggi en fyrr er sagt, ef um
mjög stutt haf er að ræða, t. d. í stigaskútum, og veggirnir bera aðeins
sinn eigin þunga.

Í smáskútum (skúrum) og geymsluhúsum má nota þynnri vegg
en fyrr er sagt; þó verður byggingarnefnd að ganga úr skugga um, að
engin hætta geti stafað af.

Undir gluggum en ofan gólfs mega veggir vera 0,19 metra þykkir,
þó þeir séu þykkir milli glugga. Í kjallara skal þrep undir gluggum
aldrei þynnri vera en 0,26 metra.

11
18. febr.

3. a. Burðarveggir innanhúss séu á þykkt í efstu hæð 0,16 metra, og þar fyrir neðan aukist þykkt veggjarins við hverja hæð um 3 sentimetra. Byggingarnefnd getur veitt leyfi til að hafa þynnri burðarveggi, ef um mjög lítil hús er að ræða, eða ef tveir burðarveggir eru samhliða og bilið á milli þeirra er mjög stutt, t. d. göng. Þó má enginn burðarveggur þynnri vera en 0,14 metra.

Ef burðarveggir hafa, að dómi byggingarnefndar, ónógan stuðning af þverveggjum, eða á þeim eru stórar dyr með mjóum millibilum, getur byggingarnefnd krafist, að veggþykktin sé aukin eða styrkleiki veggjarins aukinn á annan hátt, sem henni þykir nauðsyn til.

- b. Innri veggir úr steini eða steypu, sem hvorki eru burðarveggir né stig-ar hvíla á, skulu vera ekki minna en 0,12 metra þykkir. Sé hafið stutt, má þykktin vera allt að 0,08 metra.
- c. Veggir þeir, sem stein- eða steypustigar eru festir í, þannig að veggirnin bera stigann, skulu í efstu stigahæð eigi þynnri vera en 0,18 metra, og við hverja hæð þar fyrir neðan aukist þykkt veggjarins um 3 sentimetra. Stigahúsveggir, sem liggja að tréstiga, skulu eigi þynnri vera en sagt er í þessum lið.
- d. Ekki má skerða þykkt veggja, sem um getur í a-, b- og d-lið, á þann hátt að leggja í þá áframhaldandi vegglægjur; þó er leyfilegt að setja þaklægjur („múrlektur“) undir þverbita í þaki.
- e. Samanlögð breidd glugga og dyratófta má ekki vera meiri en helmingur af allri lengd veggjarins. Byggingarnefnd getur þó veitt undanþágu frá þessu, ef veggir eru járnbentir. Enginn veggstöpull má mjórri vera en $\frac{1}{3}$ af samanlagðri breidd beggja tóftanna báðumegin við hann, né á neinn veg þynnri en samsvari $\frac{1}{8}$ af hæð hans, nema í honum sé járn-bendingur, eða á annan hátt gerður með þeim styrkleika, sem byggingarnefnd er kunnugt um að sé nauðsynlegur.
4. Byggingarnefnd getur fyrirskipað meiri veggþykkt en fyrr er ákveðið, þar sem gerðar eru stórar veggbrúnir, eða annað það, sem eykur áreynslu á veggina eða rýrir styrkleika þeirra. Ef þykkt veggjar er aukin á einhverri hæð, skal hún einnig aukin þar fyrir neðan, eftir því er byggingarnefnd telur þurfa. Byggingarnefnd getur ákveðið, að veggir úr járnbentri steinsteypu eða steypu, sem er sterkari og þéttari en hér hefir verið miðað við, megi vera þynnri en ákveðið er í þessari grein, ef járngrindin og gerð veggjarins að öðru leyti er eftir fyrirsögn sérfróðs manns og byggingarnefnd telur vegginn fulltraustan.
5. Veggir hlaðnir úr höggnum grásteini, tígulsteini eða öðrum steini, skulu gerðir með sama styrkleik og hér er sagt um steypuveggi. Byggingarnefnd dæmir um, hvort þeirri kröfu sé fullnægt.
6. Útveggi úr steini eða steypu skal slétta utan með sementshúð ofan jarðar. Þó nægir að bursta veggj utan með sementsblöndu, ef byggingarnefnd samþykkir.

7. Innan við alla einfalda útveggi íbúðarherbergja, sem steyptir eru eða hlaðnir úr grásteini, steypum steini eða holsteini, skal setja innri skjól-vegg úr steini eða steypu með tróði á milli, eða úr timbri, korki eða öðru ekki lakara efni, sem byggingarnefnd tekur gilt. 11
18. febr.
8. Ekki má múra eða steypa húsveggi, undirstöður eða gólf, ef frost er 2° C. eða meira.

Steypuloft og steypustigar.

36. gr.

Byggingarnefnd getur því aðeins leyft að gera loft og stiga úr steypu, að sérfróður maður hafi gert áætlun um styrkleika þeirra; þó getur byggingarnefnd veitt undanþágu frá þessu, ef um mjög lítið gólf er að ræða. Maður sá, er vinnur að verkinu, skal að dómi byggingarnefndar vera hæfur til þess.

Veggir timburhúsa.

37. gr.

1. Undirstöður og útveggir í kjallara timburhúsa skulu að þykkt vera ekki undir 0,24 metra, en burðarveggir innanhúss ekki undir 0,20 metra; ef um stærri hús er að ræða, getur byggingarnefnd aukið þykkt veggjanna frá því, sem fyrr um getur, ef henni þykir nauðsyn til.
2. Timbur, sem notað er til húsabygginga, skal vera vandað og óskemmt.
 - a. Í timburhúsum, þar sem lofthæð er allt að 3,00 metrum og herbergisdýpt allt að 4,50 metrum, mega stafir í útveggjum á efsta lofti og efri hæð eigi vera grennri en 10×10 sentimetrar ($4 \times 4''$), á neðri hæð 10×13 sentimetrar ($4 \times 5''$) og hornstafir 13×13 sentimetrar ($5 \times 5''$). Sé hæðin meiri, eða allt að 4,00 metrum, og herbergjadýpt allt að 5,50 metrum, skal þykkt stafanna út og inn aukin að minnsta kosti um $2\frac{1}{2}$ sentimetra ($1''$). Í stærri húsum ákveður byggingarnefnd gildleika stafanna.

Byggingarnefnd getur veitt leyfi til að hafa annan gildleik á stöfum en fyrr er sagt, ef hún álitur, að styrkleikinn verði nægur.

Stafir skulu ekki vera strjálí en svo, að í minnsta lagi komi einn stafur á hverja 1,25 metra að meðaltali í lengd veggjarins, og hvergi má vera lengra á milli þeirra en 1,60 metrar, nema byggingarnefnd leyfi sérstaklega.

Milli allra stafa skulu verða skorður („lausholt“) og í hverjum vegg eigi minni en tvær spyrnur („skáskífur“). Spyrnur skulu ekki mynda minna horn en 30° við lóðréttu línu. Skorður skulu ekki vera grennri en stafir.

Í útveggjum þeim, sem bita bera, skal undir bitaendum liggja aurstokkur á grunni, ekki grennri en stafir eru í veggjum. Byggingar-

11
18. febr.

nefnd getur þó leyft, að aurstokkur sé ekki gildari en 13×13 sentimetrar ($5 \times 5''$), þó að stafir í veggnum séu gildari.

Ofan á bitaenda komi staflægjur („undirstokkar“), jafnbreiðar stöfum og eigi þynnri en $6\frac{1}{2}$ sentimetri ($2\frac{1}{2}''$). Niður undan stöfum skal fella tré á milli aurstokks og undirstokks.

Ofan á stafi skal fella syllur, á hvorugan veg grennri en stafir eru út og inn, sem undir þeim standa.

Stafi skal festa saman um hæðamót, og á neðri hæð við aurstokk, með sterkum járnklóm og reknagla í staflægjur og aurstokk.

Aurstokkur skal festur með járnum í undirstöður, eða að öðrum kosti vera vel múrað upp með honum.

- b. Utan á grind íbúðarhúsa skal koma þil úr borðum $2\frac{1}{2}$ sentimetra ($1''$) þykkum, og skal negla þau vandlega í alla viði grindarinnar.

Utan á þil skal settur pappi og síðan bárujárn eða annað efni ekki lakara, er byggingarnefnd samþykkir. Milli járn og pappi komi $1\frac{1}{2}$ sentimetra ($\frac{1}{2}''$) þykkir listar. Bárujárn á veggjum má ekki þynnra vera en 26 B. W. G. Þó má hafa þil í stað bárujárns á veggjum, ef hús-in standa sérstæð og að dómi byggingarnefndar engin eldhætta stafar af þeim.

Innan á grind skal settur pappi og þil, ekki þynnra en 2 sentimetrar ($\frac{3}{4}''$), eða annað lag ekki lakara.

- c. Grind burðarveggja innanhúss skal gera úr viðum eigi grennri en 10×10 sentimetra ($4 \times 4''$) á neðri hæð, og 8×10 sentimetra ($3 \times 4''$) þar fyrir ofan. Í smærri húsum má þó nota grennri viði, ef byggingarnefnd álitur að styrkleikinn sé nógur. Byggingarnefnd getur krafizt gildari við, ef um stór hús er að ræða og henni þykir ástæða til.

Að öðru leyti gilda sömu ákvæði sem um útveggi að því er snertir staflægjur, stafi, skorður og spyrnur.

- d. Aðrir timburveggir mega ekki, ef þeir eru á milli íbúðarherbergja, vera lakari að gerð en svo, að þil úr borðum 2 sentimetra ($\frac{3}{4}''$) þykkum, eða annað lag ekki lakara, sé hvoru megin, og 3,2 sentimetra ($1\frac{1}{4}''$) þykkir renningar á milli. Jafnvænir skulu veggir vera, sem stigar liggja upp að, nema byggingarnefnd telji þörf á meiri styrkleik. Veggj, sem tveir stigar liggja að, skal gera jafnvæna burðarveggjum (sbr. lið c.).
- e. Í útihúsum og skútum, sem eru aðeins ein hæð, má gera grind úr plönkum („battingum“).
- f. Í timburveggjum sé samanlögð breidd glugga og dyraopa mæld á milli stafa ekki meira en hálf lengd veggjar, nema byggingarnefnd veiti sérstakt leyfi til.
- g. Nota má máttarviði með öðrum gildleika en til er tekið í þessari grein, ef samur er styrkleikinn eða meiri.

Fjarlægð húsa frá nágrannalóð.**11**

18. febr.

38. gr.

Ekkert steinhús má vera nær nágrannalóð en 3,15 metrar, nema eldvarnarveggur snúi að lóðinni (sbr. 22. gr.). Timburhús án eldvarnarveggs má eigi vera nær nágrannalóð en helmingur af hæsta vegg, er að nágranna veit, þó eigi nær en 5,00 metrar. Byggingarnefnd getur veitt ívilnanir niður í 4,00 metrar ef sérstakar ástæður mæla með því.

Stærð timburhúsa.**39. gr.**

Ekkert timburhús má stærra vera en 150 fermetrar að flatarmáli, að meðtöldum tilheyrandi útihúsum, og aldrei mega fleiri timburhús vera sambyggð en svo, að flatarmál þeirra fari ekki fram úr 350 fermetrum. Þó getur hreppsnefnd fært bæði þessi hámark niður.

Skemmur og vörugeymsluhús.**40. gr.**

Skemmur og vörugeymsluhús er engum ákvæðum bundin um tölu hæða, og þurfa ekki hærri að vera en 2,00 metrar þó má vegg hæð, mæld upp að skurðarlínu þaks og veggjar ekki vera yfir 8,00 metrar. Ef geymd eru eldfim efni í skemmu eða vörugeymsluhúsi úr tré, skulu þau vera í sérstöku herbergi með eldtraustum veggjum, gólfi og lofti.

Torfbæir.**41. gr.**

Torfbæir teljast þær byggingar, þar sem veggir, eða þak og veggir, eru að öllu eða miklu leyti þakið torfi.

Byggja má torfbæi á þeim stöðum, er skipulagsuppdráttur sýnir; en þar til skipulagsuppdráttur er lagður fram, getur byggingarnefnd leyft að þeir séu reistir í útjaðri bæjar og þar sem ekki er útlit fyrir, að reist verði stærri hús í náninni framtíð.

Torfbæir skulu að öllu leyti vandaðir að frágangi og hlita þeim skilyrðum, er byggingarnefnd setur í því efni.

Glugga- og dyraumgerð.**42. gr.**

Glugga- og dyraumgerð skal að jafnaði vera gerð úr plönkum, ekki þynnri en 5 sentimetra (2"). Þeir skulu í steypuveggjum roðnir karbólini, eða

- 11 öðru efni ekki lakara, á þá hlið, er veit að steini eða steypu. Með þeim skal, í 18. febr. útveggjum, sérstaklega í steinhúsum, troða vandlega hampi, eða öðru ekki lakara efni, bæði utan og innan.

Viðhald húsa.

43. gr.

Byggingarnefnd getur krafizt þess, að húsum sé haldið sæmilega við, svo eigi verði þau til lýta fyrir bæinn eða umhverfi þeirra.

Um byggingaraðferðir og efni, sem ekki er tilgreint í samþykkt þessari.

44. gr.

Ef nota skal byggingaraðferð eða byggingarefni, sem ekki er tilgreint í samþykkt þessari, ber umsækjanda að geta þess, er hann sækir um byggingarleyfi. Einnig skal hann skyldur til að gefa þær upplýsingar þessu viðvikjandi, sem byggingarnefnd álitur nauðsynlegar.

Byggingarnefnd getur á kostnað umsækjanda látið gera þá rannsókn á byggingarefni, sem hún álitur nauðsynlega, til að ganga úr skugga um, að aðferð og efni fullnægi þeim kröfum, sem gerðar eru í samþykkt þessari.

Hús, þar sem farið er með eldfim efni.

45. gr.

Öll hús, þar sem unnið er að einhverju, sem sérstök eldshætta stafar af, skulu gerð úr steini eða steypu, nema þau séu svo langt frá öðrum húsum, að engin eldshætta stafi frá þeim fyrir nágranna; þá getur byggingarnefnd leyft, að þau séu úr timbri.

Allir veggir í smiðjum skulu vera úr eldtraustu efni, að minnsta kosti 1,00 metra frá gólfi; ennfremur skal gólfið vera úr eldtraustu efni.

Í smíðahúsum trésmíða má aðeins setja lokuð eldstæði. Utan um þau skal setja járnkassa, sem nær minnst 0,20 metra til allra hliða út fyrir eldstæðið og er á hæð 0,30 metra frá gólfi. Loft og veggir slíkra húsa skal vera úr eldtraustu efni, eða ef það er úr timbri, þá klætt innan með járnþynnum á listum eða öðru efni jafn-eldtraustu.

Flatarmál byggðrar lóðar og fjarlægð frá lóðarmörkum.

46. gr.

Pegar mældur er flötur byggðrar lóðar, skulu veggivalir og önnur framskot talin með, ef þau eru með þaki og undirstöður ná frá jörðu. Fjarlægð frá lóðarmörkum mælist ætíð frá þeim hluta hússins, sem nær lengst út.

Verkpallar o. fl.

11

18. febr.

47. gr.

Verkpallar, útbúnaður allur og tæki við húsasmiði og mannvirki skal traust og í góðu lagi, svo ekki valdi slysum eða tjóni. Byggingarfulltrúa er heimilt að gera um þetta þær ráðstafanir, er duga mega, á kostnað eiganda, ef nauðsyn þykir, eða stöðva verkið að öðrum kosti, þar til bót er á ráðin.

III. KAFLI.

Byggingarefni. Framkvæmd verksins. Eftirlit.

48. gr.

1. Áður en byrjað er á húsi eða öðru mannvirki, sem samþykkt þessi nær til, skal senda skriflega beiðni um það til byggingarnefndar og fá samþykki hennar og hreppsnefndar til að framkvæma verkið.

Ekki má rífa hús, nema skrifleg tilkynning um það sé send til byggingarnefndar.

Umsækjandi má ekki byrja á verkinu fyrr en hann hefir fengið tilkynningu frá byggingarnefnd að leyfið sé veitt.

2. Beiðninni skal fylgja nákvæm lýsing af öllu því, sem nauðsynlegt er til sönnunar því, að verkið sé samkvæmt byggingarsamþykkt. Þar að auki skal fylgja í tveim eintökum:

- a. Lóðaruppdráttur eftir mælikvarða að minnsta kosti 1 : 500, með árituðum stærðarhlutföllum; skal á honum sýna mannvirki þau, er reisa skal, ásamt þeim er fyrir kunna að vera á lóðinni, ennfremur afstöðu gagnvart götum, er að liggja, og nágrönnum. Flatarmál lóðar og mannvirkja skal ritað á uppdráttinn.
- b. Uppdrættir eftir mælikvarða að minnsta kosti 1 : 100, með árituðum stærðarmálum, og skulu þeir svo greinilegir, að glögglega megji af þeim sjá alla gerð, stærð og lögun mannvirkis þess, er um ræðir, og til hvers herbergi eru notuð, þegar um hús er að ræða.

Við breytingu á eldra húsi skulu uppdrættir og lýsing glögglega sýna hlutfallið bæði fyrir og eftir breytinguna.

Sýna skal á húsuppdráttum þykkt allra burðarveggja og gildleik máttarviða.

- c. Áður en leyft er að byggja hús í sambyggðri húsaröð, getur byggingarnefnd krafizt, að gerður sé lauslegur uppdráttur af hliðum allra sambyggðu húsanna, á kostnað lóðaeigenda.
- d. Þá hluta húsa eða mannvirkja, sem að gerð eru frábrugðin almennri venju, eða verða að vera það sökum áreynslu eða annara orsaka, skal sýna á uppdráttum, ef byggingarnefnd óskar, og eftir mælikvarða að

11
18. febr.

minnsta kosti 1 : 20. Skal glögg lýsing fylgja og styrkleikaútreikningur látinn í té, ef þess er krafizt.

- e. Lýsing á lóðinni og ásigkomulag grundvallar. Ef um nýtt hús er að ræða eða gagngerða breytingu á eldra húsi, skal sýna hvernig ætlast er til, að séð verði fyrir afrennsli frá húsi og lóð og vegi að húsinu, ef það stendur ekki við götu.
3. Tilkynna ber nágranna, ef mannvirki það, sem reisa skal snertir hagsmuni hans. Ber yfirlýsing í þessa átt að fylgja umsókninni og tekið fram, hverja nágrannaeign sé átt við.
4. Á alla uppdrætti skal draga mælikvarða uppdráttarins í metramáli. Allir uppdrættir skulu undirskrifaðir af þeim, sem gerði þá. Sá, sem verkið er unnið fyrir, ber ábyrgð á, að það verði gert samkvæmt byggingarsamþykkt og eins og uppdrættir sýna.
5. Eftir að byggingarfulltrúinn hefir kynnt sér umsóknina, leggur hann málið fyrir byggingarnefnd ásamt umsögn sinni. Ef fleiri nefndum ber að fjalla um málið, skal byggingarfulltrúi fyrst leggja málið fyrir þær nefndir. Þegar byggingarnefnd hefir gert tillögu sína, skal málið lagt fyrir hreppsnefnd, sem veitir byggingarleyfið, sbr. þó 3. gr.

Byggingarnefnd leggur annað eintak umsóknarskjalanna til geymslu í skjalasafn sitt, en endursendir umsækjanda hitt eintakið með árituðum úrskurðum, að jafnaði innan hálfsmánaðar frá fyrsta fundi byggingarnefndar eftir að umsókn var afhent henni. Sé synjað um leyfið eða breytingar gerðar að samþykktarskilyrði, skal greina ástæður þess.

Öll byggingarleyfi skulu veitt með því skilyrði, að umsjón verksins og ábyrgð sé í höndum manns, sem byggingarnefnd telur til þess hæfan fyrir kunnáttu sakir og áreiðanleika.

6. Ekki má í neinu vikja frá samþykktum uppdráttum nema fengið sé leyfi byggingarnefndar til þess.
7. Hið endursenda eintak af uppdráttum og lýsingu byggingar skal jafnan vera við hendina nothæft á vinnustaðnum meðan á smíðinni stendur. Byggingarfulltrúa, svo og einstökum mönnum úr byggingarnefnd, sé jafnan heimill aðgangur að uppdráttunum og byggingunni meðan hún er í smíðum.
8. Húseigandi skal tilkynna byggingarfulltrúa með tveggja daga fyrirvara:
 - a. hvenær byrjað verður á undirstöðum,
 - b. hvenær rakavarnarlög verða lögð í vegg,
 - c. hvenær þak verður reist á steinhúsi eða grind í timburhúsi,
 - d. hvenær gólf verða lögð á bita eða járn í steypulöft.
9. Hreppsnefnd ákveður gjöld fyrir byggingarleyfi. Gjaldið rennur í sveitar-sjóð.
10. Byggingarleyfi fellur úr gildi, ef ekki er farið að nota það innan eins árs.

Um byggingarleyfi, sem fer í bág við samþykkt þessa.

11
18. febr.

49. gr.

Nú veitir hreppsnefnd byggingarleyfi, en síðar kemur í ljós að mannvirkið fer í bága við samþykktina, þá getur byggjandi krafizt sanngjarnra skaðabóta úr sveitarsjóði, svo framfarlega sem það, er fer í bága við samþykktina hafi sézt ljóslega í umsókn hans og á uppdráttum og sýnilegt sé, að hann hafi farið eftir beztu vitund, enda skal hann skyldur að breyta verkinu, svo það verði samþykkt og reglum samkvæmt.

Um leyfi til þess að flytja í ný hús.

50. gr.

Eigi má taka hús til afnota fyrr en fengið er vottorð byggingarfulltrúa að húsið fullnægi byggingarsamþykktinni.

Eftirlit með gömlum byggingum, forgörðum o. fl.

51. gr.

Byggingarnefnd skal sjá um, að öll mannvirki, girðingar, auglýsinga-spjöld („skilti“) og annað það, er henni ber að lita eftir, geti eigi valdið hættu og sé ekki til óprýði. Byggingarfulltrúi hefir eftirlit þetta á hendi, en ef eigandi vanrækir að fullnægja kröfum hans, getur hreppsnefnd látið lagfæra það, sem byggingarnefnd telur með þurfa, á kostnað eiganda.

Nú er íbúð eða einstök herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, svo illa á sig komin, að þau, að áliti byggingarnefndar, séu óheilnæm eða eigi örugg til íbúðar, þá skal hún leita umsagnar héraðslæknis. Sé hann á sama máli og nefndin, getur hún krafizt þess, að eigandinn lagi gallana innar ákveðins tíma. Verði hann eigi við þessu, getur hreppsnefnd eftir tillögum byggingarnefndar úrskurðað, að ekki megi búa í íbúðinni.

Ef ekki er unnt að flytja úr íbúðinni, vegna þess, að eigi er mögulegt að ná í aðra fyrir samilegt verð, ber hreppsnefnd að sjá um, að útvega íbúð jafnskjótt og hægt er.

IV. KAFLI.

Sektarákvæði og breyting á samþykkt.

52. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 10—50 krónur, og skal sekta bæði smíð og eiganda, er hlut eiga að máli. Sektirnar renna í sveitarsjóð. Auk þess skal eigandi á sinn kostnað rífa niður það, er fer í bág við ákvæði

- 11** samþykktarinnar eða reglur þær, sem byggingarnefnd setur samkvæmt sam-
 18. febr. þykktinni. Ella sé það rífið á hans kostnað. Sé um brot á 50. gr. að ræða eða verk, sem til þarf sérstakt leyfi byggingarnefndar, hafið án þess að leyfið sé fengið, skal lögreglustjóri, undir eins og brotið kemst til vitundar hans, banna að verkinu sé haldið áfram, fyrr en fengið er leyfi byggingarnefndar.

Með mál út af brotum á samþykkt þessari skal farið sem almenn lög-reglumál.

53. gr.

Til þess að breytingar á samþykkt þessari geti öðlast gildi, þarf umræður hreppsnefndar á tveim fundum hennar, samþykki hreppsnefndar á breytingunni, og staðfestingu ráðuneytisins.

Samþykkt þessi, sem hreppsnefnd Flateyrarhrepps hefir samið og samþykkt, er hér með staðfest samkvæmt lögum nr. 19, 20. okt. 1905 sbr. lög nr. 55, 27. júní 1921, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 18. febrúar 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

12
 19. febr.

BYGGINGARSAMÞYKKT

fyrir

Seyðisfjarðarkaupstað.

I. KAFLI.

Verksvið samþykktar og stjórn byggingarmála.

1. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir svæði það af verzlunarlóð Seyðisfjarðarkaupstaðar, sem skipulagsuppráttur nær yfir, svo og fyrir Vestdalseyri frá Vestdalslæk inn að Háubökkum og yfir Fjarðarströnd út fyrir strandareignina. Þó getur atvinnumálaráðuneytið veitt undanþágu frá ákvæðum hennar, þegar byggingarnefnd og bæjarstjórn mæla með því.

2. gr.

12

19. febr.

Samþykktin tekur til allra nýrra bygginga, sem ekki eru fullgerðar þegar hún öðlast gildi. Þó verður ekki krafist breytingar á því, sem þegar hefir verið gert. Ennfremur nær samþykktin til höfuðbreytinga á eldri byggingum, svo og til minni breytinga, ef við verður komið án verulegs kostnaðarauka eða röskunar.

Byggingarnefnd úrskurðar í hvert skipti, hverjar aðgerðir skuli teljast höfuðbreytingar.

3. gr.

Stjórn byggingarmála er í höndum bæjarstjórnar. Hún getur synjað um byggingarleyfi, sem byggingarnefnd hefur samþykkt, enda sé það gert áður en mánuður er liðinn frá því byggingarnefnd gerði tillögu sína (sbr. 48. gr. 5.). Bæjarstjórn getur ekki veitt byggingarleyfi án samþykkis byggingarnefndar.

Byggingarnefnd gerir tillögu um öll byggingarleyfi og hefir umsjón þess, að byggingarsamþykktinni sé fylgt.

Ef lóðarleigjanda, lóðareiganda eða húseiganda þykir rétti sínum hallað með úrskurði bæjarstjórnar eða byggingarnefndar, getur hann skotið honum til atvinnumálaráðuneytisins.

4. gr.

1. Byggingarnefnd sé skipuð 5 mönnum samkvæmt lögum 6. nóv. 1897 um að stofna byggingarnefnd í Sfjkt. Bæjarstjóri er formaður nefndarinnar. Tveir nefndarmenn ganga úr nefndinni á hverjum þriggja ára fresti, annar úr flokki bæjarfulltrúa, í fyrsta skipti eftir hlutkesti.
2. Nefndin velur sér ritara og heldur sérstaka gerðabók yfir athafnir sínar og ályktanir; undirskrifa allir viðstaddir nefndarmenn hana í hver fundarlok.
3. Nú er ágreiningur meðal nefndarmanna og atkvæði jöfn og ræður þá atkvæði formanns úrslitum. Heimilt er hverjum nefndarmanni, sem ekki er samþykkur ályktun meiri hluta, að láta bóka ágreiningsatkvæði sitt.
4. Gerðabókinni skal fylgja glögg skrá eða registur, svo gert, að greiðlega megi finna allar ákvarðanir nefndarinnar um hverja einstaka eign, er til hennar tekur.
5. Ennfremur skal nefndin halda lóðabók, dagbók yfir öll bréf og bréfabók.
6. Byggingarnefndafundur er lögmætur, ef minnst þrír nefndarmenn sitja hann.
7. Bæjarstjórn skal skipa byggingarfulltrúa og setja honum erindisbréf með ráði byggingarnefndar. Hann skal vera vanur húsasmiður eða á annan hátt fengin vissa fyrir, að hann sé starfinu vaxinn. Í erindisbréfinu má ákveða hæfileg gjöld fyrir þau störf, sem hann leysir af hendi sem byggingarfulltrúi í þarfir einstakra manna eftir beiðni þeirra. Þessi gjöld, svo og gjöld fyrir byggingarleyfi, skulu hafa lögtaksrétt, og renna þau í bæjarsjóð, en byggingarfulltrúi skal hafa þóknun fyrir starf sitt úr bæjarsjóði. Bygg-

12
19. febr.

- ingarfulltrúi skal hafa á hendi framkvæmd byggingarmála og eftirlit samkvæmt fyriræmum byggingarnefndar.
8. Nefndin getur með samþykki bæjarstjórnar gefið byggingarfulltrúa umboð til að veita upp á sitt eindæmi ýmis smávægileg byggingarleyfi, eftir því sem nefndin kveður nánara á um. Skal byggingarfulltrúi rita úrskurð sinn á umsóknarskjalið og leggja málið svo fyrir byggingarnefnd á næsta fundi hennar.
 9. Skytt er byggingarfulltrúa að sækja fundi byggingarnefndar, þótt eigi sé hann í nefndinni og hafi því eigi atkvæðisrétt á fundum hennar, en hinsvegar á hann þar tillögurétt.
 10. Byggingarnefnd getur heimilað þeim, sem hefir hagsmuna að gæta, að koma á fundi nefndarinnar og skýra ástæður sínar.
 11. Byggingarnefnd leitar aðstoðar sérfræðinga í þeim málum, er hana varða, en brestur þekkingu á.

5. gr.

Samkvæmt lögum nr. 55, 27. júní 1921 ásamt viðaukalögum, nr. 27, 15. júní 1926, um skipulag kauptúna og sjávarþorpa, verður gerður skipulagsuppdráttur af kaupstaðnum, og fer um skipulag hans samkvæmt ákvæðum þeirra laga og uppdráttum, sem gerðir verða samkvæmt þeim.

II. KAFLI.

Ákvæði um húsagerð.

Húsalínur.

6. gr.

Þar sem húsalína er ákveðin, skal að minnsta kosti ein hæð af framhlið hússins fylgja henni.

Framskot og innskot getur byggingarnefnd leyft, ef æskilegt er vegna húsasniðsins.

Lóðagirðingar.

7. gr.

Byggingarnefnd getur krafizt þess, að komið sé upp og haldið við sæmi-legri girðingu um lóðir og óbyggð lönd þeim megin, er að götu veit, eða vegi innan þess svæðis, sem lög þessi ná til.

Nefndin ákveður, hvar og hvernig girðingar skulu vera.

Gaddavírgirðingar má hvergi nota fram með götu eða vegi, og ber að

nema í burtu þær gaddavírsgirðingar, er nú eru, og setja aðrar í staðinn, er **12** byggingarnefnd samþykkir, innan eins árs frá þeim degi, er samþykkt þessi 19. febr. gengur í gildi.

Hornsneiðingar.

8. gr.

Byggingarnefnd getur krafizt þess, ef henni þykir nauðsynlegt vegna umferðar, að hús, sem reist eru á götuhornum og mynda hvassara horn en 135° við götu, veg eða torg, verði sniðin á horni. Sniðið sé eigi minna en 2,00 metrar, og myndi jafnstórt horn við báðar hliðar, er að liggja. Horn má og gera bungumyndað, ef bungan á miðju nær ekki lengra fram úr fyrrgreindum sniðfleti en 0,50 metra.

Byggingarnefnd getur einnig veitt leyfi til, að hornsneiðing sé með öðru sniði en fyrr er greint, ef það er álitið æskilegt vegna húsasniðsins.

Framskot.

9. gr.

Grunnbrún („Sökkulband“) má ekki ná lengra en 0,15 metra út í götu.

Framskot, bæði opin og lokuð, má gera út úr framhlið húss, ef æskilegt er talið vegna sniðsins.

Ef húsalína og götulína fara saman, má ekki leyfa önnur framskot, sem byggð eru frá grundvelli, en súlur og undirstöðupalla, og mega þau eigi án leyfis byggingarnefndar ná lengra en 0,50 metra út frá vegg. Ef hús stendur innan götulinu, má framskotið vera stærra, en þó má það eigi ná lengra fram frá húshlið en nemi helming bilsins milli húshliðar og götulinu. Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæði þessu, ef sérstakar ástæður mæla með.

Veggssvalir og framskotsgluggar mega ekki ná lengra út frá húshlið en 0,80 metra, og eigi má skemmra vera frá stétt eða stíg upp undir slík framskot en 3,00 metrar. Standi hús innan húsalínu, fellur ákvæði þetta burtu.

Samanlögð breidd framskota má ekki fara fram úr þriðjungi af lengd húshliðar þeirrar, sem þau eru á, og ekki nær nágranna, en $1\frac{1}{2}$ sinnum dýpt þeirra.

Framskot mega eigi vera úr eldfimara efni en húsið, sem þau eru á. Þó getur byggingarnefnd leyft, með sérstökum skilyrðum, ef æskilegt er vegna hússniðsins, framskot, sem ekki fullnægja þessu skilyrði.

Gólf í öllum framskotum skulu vera þétt og vatni veitt frá þeim í rennu sem frá þökum.

Án leyfis byggingarnefndar mega veggbrúnir eða nokkur hluti þeirra hvergi ná lengra en 0,80 metra út frá ytri brún veggjar.

Inngöngurið og birtugrófir.**10. gr.**

Inngöngurið mega ná allt að 0,50 metra út í götu. Ef gangstétt er mjó, getur byggingarnefnd leyft eitt þrep, allt að 0,30 metra breitt. Nema skal hornin af neðsta þrepi á inngönguriði, er nær út í götu.

Byggingarnefnd getur heimilað fleiri þrep, ef sérstakar ástæður mæla með því, t. d. ef ný inngöngurið eru sett við gömul hús.

Inngöngurið í kjallara má ekki setja nema með leyfi byggingarnefndar, og mega þau ekki ná lengra út í götu en fyrr er sagt um inngöngurið. Um þau skal svo búið, að umferð stafi ekki hætta af.

Birtugrófir má setja fram með hlið húsa, og mega ekki ná lengra út á gangstétt en 0,60 metra. Yfir þær skal setja málmgrind jafnháa gangstéttinni og nægilega sterka og skal op milli teina eigi stærra en 0,03 metra. Að öðrum kosti skal setja málmhandrið kringum birtugrófina ekki lægra en 0,75 metra, og svo gert, að börn geti ekki dottið í hana.

Handrið, stólpur o. fl.**11. gr.**

Handrið, stólpur o. þ. h. má ekki setja í götu eða gangstétt, nema með leyfi byggingarnefndar.

Um hæð húsa.**12. gr.**

1. Ef hæð húsa er ekki ákveðin á skipulagsuppdraetti, skal vegg hæð húsa hvergi meiri vera en hálf götubreidd milli húsalína. Þó má hæðin aldrei fara fram úr 10,00 metrum á steinhúsum, en 8,00 metrum á timburhúsum, nema leyfi ráðuneytisins komi til.

Ef götu hallar fram með húsi, skal tekin meðalhæðin. Hæð húsa á gatnamótum má, ef göturnar eru misbreiðar, miða við breiðari götuna, einnig á þeirri hlið, er veit að mjórri götunni, en þó eigi lengra frá horni (skurðpunkti húsalínanna) en framhlið hússins er með breiðari götunni.

2. Vegg hæð húsa mælist frá gangstétt eða götu upp í skurðlínu þaks og veggflatar að utan. Ef húsið stendur ekki við götu, skal miða hæðina við beina línu milli jaðra þeirra gatna, sem næst liggja húsinu á báðar hliðar, svo fremi ekki eru miklar mishæðir á jarðvegi. Séu mishæðir miklar, skal vegg hæð miðuð við jarðveginn umhverfis húsið.

Standi hús við opið svæði, ákveður byggingarnefnd, við hvaða stað vegg hæðin skuli miðuð.

Ef byggingarnefnd álitur æskilegt vegna útlits, að veggbrún haldi

áfram í sömu hæð, getur hún veitt undanþágu frá ákvæði greinar þessarar um vegghæðina fyrir einstakt hús eða hluta af því.

12
19. febr.

3. Byggingarnefnd getur veitt leyfi til að byggja turna, kvisti, gafla og þess konar til skrauts. Þó má ekki samanlögð breidd slíkra útbygginga nema meiru en $\frac{2}{5}$ hlutum af lengd þeirrar húshliðar, sem þær eru á.

Gluggakvistir mega ekki vera nær nágrannamörkum en breidd þeirra nemur eða hæð, þó ekki nær en 1,50 metra. Að öðrum kosti sé eldvarnarveggur á kvistinum á þann veg, er veit að nágrannalóð. Stórir kvistir mega ekki vera nær lóðarmörkum en 3,15 metrar, nema eldvarnarveggur sé á þeirri hlið kvistsins, er veit að nágrannahúsi.

Þakhalli.

13. gr.

Rishalli á þökum þeirra húsa, sem byggð eru með þeirri vegghæð, sem frekast er leyfð (sbr. 12. gr.), má ekki meiri vera en nemi 45° horni við lárrétta flöt.

Á húsum þeim, sem eru vegglægri en fyrr er nefnt, má þakhalli og lögun vera á hvern hátt sem er, ef útlit að öðru leyti óprýðir hvorki húsið eða nágrannahúsin. Þó má enginn hluti þaksins ná lengra út frá vegg en 0,80 metra.

Byggingarnefnd getur þá ákveðið þakhalla eftir því, sem bezt þykir fara við svip götunnar eða nauðsyn þykir af öðrum ástæðum.

Íbúðarhæðir.

14. gr.

Í húsum úr steini eða steinsteypu má vera íbúð á tveimur hæðum, og auk þess í kjallara (sbr. 33. gr.) og þakhæð, ef ekki mæla aðrar ástæður á móti. Gólf í þakhæð má ekki liggja fyrir ofan skurðlínu þaks og veggflatar og ekki meir en 1,25 metrar fyrir neðan hana.

Í timburhúsum má íbúð vera á tveim hæðum, og auk þess í kjallara (sbr. 33. gr.) eða þakhæð. Sömu ákvæði gilda um gólf í þakhæð og í steinhúsum.

Óbyggð lóð og aðgangur að bakhúsum.

15. gr.

Ef ekki er sýnt á skipulagsupprætti hlutfallið milli lóða og bygginga, er á þeim eru reistar, skulu eftirfarandi ákvæði gilda:

1. Hverju íbúðarhúsi skal fylgja óbyggð lóð, eigi minni en sjálft hússtæðið. Jafnframt skal þess gætt, að ákvæði 11. gr. skipulagslaganna um fjarlægð milli húshliða sé fullnægt.

12

19. febr.

Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum þessum:

- a. Þegar lóð skerðist að nokkrum mun við götubreikkun.
- b. Ef um lóð er að ræða, sem áður er byggt á og liggur að tveimur götum eða nær ekki lengra inn frá húslinu en 15,00 metrar.
- c. Í bæjarhverfum, sem byggð eru að mestu eða öllu, ef brýnar ástæður mæla með því, þó því aðeins, að íbúðarherbergi fái nægilega birtu.
2. Bakhliðar húsa mega ekki hærri vera en tekið er fram í 12. gr. um götuhliðar, þó getur byggingarnefnd leyft, ef hússtæðið hallast, að veggbrún götuhliðar haldi láréttri stefnu fyrir gafla og bakhlið, ef hæðarmunur götuhliðar og bakhliðar fer ekki fram úr 2,50 metrum.
3. Óþrífalega, óreglulega og þrönga stiga yfir lóðir getur byggingarnefnd bannað.
4. Bæjarstjórn getur ákveðið, að óbyggða lóðin skuli vera minni en fyrr er sagt, í þeim bæjarhlutum, þar sem eingöngu eru reist verzlunarhús, geymsluhús eða verksmiðjur.
5. Ekki má gera þak yfir óbyggða lóð nema með leyfi byggingarnefndar.
6. Að bakhúsum og hliðarhúsum skal vera greiður gangur frá götu, eigi mjórri en 2,00 metrar. Séu fleiri bakgarðar á sömu leið, skal að hverjum vera aðgangur sem fyrr segir, nema þeir að öðru leyti séu í jafngreiðu sambandi hver við annan.

Fjarlægð frá glugga að næsta húsi.

16. gr.

1. Á aðalsólarhlið húsa skal fjarlægð frá glugga í íbúðarherbergjum, skrifstofum, vinnustofum eða eldhúsi að næsta húsi andspænis nema að jafnaði að minnsta kosti tvöfaldri veggghæð þess húss fyrir ofan gólfhæð herbergisins, er um ræðir (sbr. 11. gr. c. skipulagslaganna). Ef næsta hús andspænis sólarhlið snýr gafla að, skal veggghæð þess talin upp í mitt ris. Ekki má setja glugga nær lóðarmörkum nágranna en 3,15 metrar.
2. Gæta ber þess, ef gömul hús eru hækkuð, að fullnægt verði ákvæðinu í 1. lið.

Sameiginleg óbyggð lóð.

17. gr.

Byggingarnefnd getur krafizt þess, að mjög óregluleg lóðamörk milli nágrannahúsa séu jöfnuð, svo að hverju húsi fylgi sæmilega heilleg lóð.

Lóðareigendum ber að jafna á milli sín verðbreytingu þeirri, er þessi nýja lóðaskipting kann að hafa í för með sér. Ef samkomulag næst ekki, skera 3 dómkvaddir menn úr deilumálum.

Skólpveita.

12

19. febr.

18. gr.

Ef skólpveita er í götu (sjá vatnalög nr. 15, 20. júní 1923), er öllum þeim, er við götuna búa, skylt að leggja fullnægjandi skólpveitu — frá húsi sínu í götuveituna — á sinn kostnað.

Undanþágu frá ákvæði þessu getur bæjarstjórn veitt, ef byggingarnefnd álitur kostnaðinn við veituna óhæfilega háan.

Ekki má veita skólpi inn á annars manns lóð án hans samþykkis. Þó má leggja skólpveitu í lokræsi gegnum annars manns lóð, ef byggingarnefnd telur það nauðsynlegt. Allan skaða, sem stafa kann af lagningu veitunnar, er húseigandi skyldur að bæta.

Skólpveita skal vera algerlega þétt og þannig gerð, að ekki stafi óheilnæmi frá henni. Á hana skulu settir vatnslásar og annað, sem með þarf, svo ekki komi óloft frá holræsinu.

Sambygging.

19. gr.

Í sambyggðum húsaröðum skulu öll hús byggð að lóðamörkum, nema skipulagsuppdráttur sýni annað.

Byggingarnefnd getur bannað, að hús séu sambyggð með lágum millibyggingum.

Undirstöður.

20. gr.

Grafa skal undirstöður útveggja og burðarveggja innanhúss niður á fastan jarðveg og ekki grynna en 1,00—1,50 metra í jörð niður, eftir ákvörðun byggingarnefndar, þar sem föst klópp er ekki ofar.

Ef hús er reist fast að nágrannalóð, skal grafa undirstöður eldvarnarvegs og 1 meter af hliðarveggjum, er frá honum liggja, niður fyrir væntanlega kjallaradýpt nágrannahúss.

Aðrar undirstöður grafist niður eftir þörfum. Undirstöður íbúðarhúsa og allra húsa, sem tvílyft eru, skal hlaða úr grjóti og leggja í steinlím eða gera þær úr steinsteypu. Undirstöður steinhúsa skal gera þannig frá föstum jarðvegi, en undirstöður timburhúsa má gera úr lausagrjóti, þó ekki hærra upp en svo, að ekki sé grynna á lausagrjótið en 0,70 metra.

Undirstöður úr lausagrjóti einu getur byggingarnefnd leyft undir litlum og lágum timburhúsum, eða þegar sérstakar ástæður eru fyrir hendi og næg trygging fyrir að óhult sé.

Varnarlög.

21. gr.

Rakavarnarlag skal leggja í undirstöður allra húsa, nema litilla geymsluhúsa. Þar sem kjallari er gerður, skulu lögin vera tvö; skal hið neðra lagt í alla kjallaraveggi 5 sentimetra fyrir neðan yfirborð kjallaragólfs, en hið efra í alla útveggi 10—20 sentimetra fyrir ofan jarðflöt eða fyrirhugaða hæð hans. Skulu útveggir jarðbikaðir utan á milli laganna eða á annan hátt varðir jarðraka

Þar sem ekki er kjallari, nægir eitt rakavarnarlag, og má það koma ofan á undirstöður, en ávallt neðar en allir gólfviðir. Ef gólf er úr timbri og ekki nægilega varið jarðraka, skal vera minnst 0,40 metra autt bil frá jarðlagi upp að gólfi, og á múrnum vera loftop, minnst eitt á tveimur andstæðum veggjum.

Rakavarnarlög skulu gerð úr sementi og sandi til helminga og sé að þykkt 1—2 sentimetrar eftir staðháttum, og jarðbikað að ofan, þegar steypan er orðin þur. Í stað jarðbiks má nota þakhellur lagðar í sement eða annað vatnshelt efni, sem byggingarnefnd samþykkir.

Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar, ef um „skúta“ eða lítil útihús er að ræða.

Eldvarnarveggir.

22. gr.

1. Eldvarnarvegg má ekki gera að jafnaði nema þar sem ákveðið er að reisa sambyggð hús, þannig að byggt verði að honum síðar.
2. Alla útveggi, sem eru nær nágrannalóð en 3,15 metrar, skal gera sem eldvarnarveggi.
3. Við hús, sem nú stendur nær nágrannalóð en 3,15 metrar, skal gera eldvarnarvegg, þegar höfuðaðgerð fer fram á því.
4. Eldvarnarveggi skal gera úr steinsteypu, eða grjóti lögðu í sementsblöndu. Þeir skulu ná 0,16 metra upp fyrir þak, eða fast upp að yzta lagi á þaki (bárujárn, hellum, o. þ. h., sjá 11. lið þessarar gr.), og mega hvergi þynnri vera en 0,20 metra, en að öðru leyti ákveður byggingarnefnd þykkt þeirra í hvert skipti. Á þeim mega hvorki vera gluggar né önnur op.
5. Eldvarnarveggur getur verið sameiginlegur fyrir tvö hús, ef hann er áfastur við bæði húsin og tekur 0,16 metra upp fyrir þak herra hússins.
6. Þak má ekki hallast að eldvarnarvegg nema með sérstöku leyfi byggingarnefndar, enda segi hún fyrir um umbúnaðinn.
7. Timburveggur eða innri brún reykháfs má ekki koma nær úthlið eldvarnarveggs en að 0,23 metra séu fyrir utan. Langbönd til að festa þakið með má þó steypa í vegginn.
8. Sementsdraga ber eldvarnarveggi, er ekki verður byggt upp að um langan

tíma að dómi byggingarnefndar, og ef útlit er fyrir, að eldvarnarveggur standi þannig um ófyrirsjáanlega langan tíma, ber að ganga svo frá hon- 12
um, að útlit hans verði ekki lakara en útveggja úr steini. 19. febr.

9. Ef tvö hús eru saman um einn eldvarnarvegg, skal þinglesin skuldbinding um, að hvorugur eigenda geti rífið vegginn meðan annaðhvort húsið stendur.
10. Eldvarnarveggir skulu, ef um timburhús er að ræða, bundnir við grind og þakviði, á þann hátt er byggingarnefnd tekur gilt.
11. Í sambyggðum húsaröðum, skal eldvarnarveggur vera í báða enda á hverju húsi, og skulu þeir allsstaðar ná fast upp að yztu húð þaksins (bárujárn, hellum o. þ. h.) en ekki þurfa þeir að ná upp fyrir þak þéttara en á 20,00 metra millibili.
12. Eldvarnarveggi má ekki gera úr holsteini, nema með sérstöku leyfi byggingarnefndar, og má samanlögð þykkt steypunnar aldrei minni vera en 0,18 metra.

Þök.

23. gr.

1. Sperrur og skambbitar mega ekki grennri vera en 10×10 sentimetrar ($4'' \times 4''$), þegar hafið er allt að 3,15 metrum. Hafið skal mælt á loftbita beint niður undan sperrum og skambbitum. Við hverja 0,32 metra sem hafið vex, skulu þessir viðir vera 1,3 sentimetrum gildari á hvern veg. Nota má viði af öðrum gildleik en hér er tiltekið, ef samur er styrkleikinn.

Bilið á milli sperra, talið af miðju og á miðju, má vera allt að 1,25 metrar, undir mál- og pappapök á timbursúð, en allt að 0,95 metra undir torf, hellu og steinþök.

2. Á sperrur skal leggja súð úr borðum, er ekki séu þynnri en $2\frac{1}{2}$ sentimetrar ($1''$) og þar yfir bárujárn ekki þynnra en 24 B. W. G., eða annað óeldfimt efni, sem byggingarnefnd tekur gilt. Sé súðin óplægð eða íbúð á þakhæð, skal setja þakpappa utan á hana undir járníð.
3. Gaflveggir úr steini eða steypu skulu bundnir járnakkerum í þakvið og studdir af þeim.
4. Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæði þessarar greinar eða ívilnanir, þegar um útihús er að ræða.

Trébitar, trégólf og milligólf.

24. gr.

1. Trébitar í gólfum og loftum íbúðarherbergja skulu ekki strjálli en svo, að bilið á milli þeirra, mælt af miðju á miðju, sé að meðaltali ekki yfir 0,95 metra og hvergi meira en 1,05 metri.

12
19. febr.

Þar sem milligólf er, skulu trébitar ekki grennri vera en 0,16 metra (6") á hæð og 0,13 metra (5") á breidd, þegar bitahafið er allt að 3,15 metrar, og skal hæð þeirra vaxa um ekki minna en 2,5 sentimetra, og breidd um 1,3 sentimetra, fyrir hverja 0,63 metra, sem hafið fer fram úr 3,15 metrum.

Þar sem ekki er milligólf, mega bitar vera 1,3 sentimetrum grennri en hér er ákveðið.

Nota má bita með öðrum gildleik en hér er ákveðið, ef styrkleikinn er samur eða meiri, þó má hlið bita ekki vera meiri en tvöföld breidd þeirra, nema því aðeins að bitarnir séu skorðaðir hver gegn öðrum með krossböndum milli efri og neðri brúnar á vixl. Bilið milli skorðanna ákveður byggingarnefnd í hvert sinn.

2. Séu húsveggir gerðir úr steini eða steypu, skal að minnsta kosti þriðji hver biti festur við veggina í báða enda með sterkum járnakkerum. Gaflveggir úr steini eða steypu skulu bundnir með járnakkerum á 3 metra bili inn í bitalög.
3. Timburgólf skal vera úr plægðum borðum, ekki þynnri en 3,2 sentimetrar ($1\frac{1}{4}$ ").

Í loftum má ekki nota striga eða pappa neðan á bita í staðinn fyrir þiljur.

Í gólfi og lofti íbúðarherbergja skal vera milligólf úr borðum, ekki þynnra en 2 sentimetra ($\frac{3}{4}$ "), er fest sé annaðhvort á sterka lista, sem negldir eru á bitana, eða í mót í hlið þeirra, enda séu þeir þá að dómi byggingarnefndar þeim mun sterkari en að framan er ákveðið, sem til þess þarf. Ofan á borðin komi 5 sentimetra þykkt lag af deigulmó, móhellu, þurru mó, steinsteypu eða öðru efni, sem ekki er lakara né veldur óheilnæmi eða fúa, og sé það þurt áður en gólfborð eru lögð yfir. Sé gólftróðið úr efni, sem hætt er við að valdi ryki, skal leggja pappa undir tróðið. Í loftum milli íbúðarherbergja má í sömu íbúð, með samþykki byggingarnefndar, sleppa milligólfi. Að öðru leyti getur byggingarnefnd veitt ívilnanir um milligólf, þegar gild ástæða þykir til. Þar sem milligólf er undanfellt, skal gólfið vera tvöfalt, annaðhvort þiljað neðan á bita eða á milli þeirra, eða í þess stað sett annað jafngott lag, sem byggingarnefnd tekur gilt.

4. Þar sem bitar ganga út í steypu- eða steinveggi, skal bera á þá raka-verjandi efni.

Stigar.

25. gr.

Í öllum þeim húsum, sem reist eru úr eldfimu efni og eru yfir eina hæð, skal vera óhindraður aðgangur að tveimur stigum (aðalstiga og bakstiga), ef fjarlægð frá neðri brún á glugga að jörðu er yfir 5,00 metrar.

Í húsum úr eldtraustu efni má hafa einn stiga, ef íbúðirnar, sem að honum liggja, eru ekki fleiri en 6, þar með talðar íbúðir í þakhæð.

12
19. febr.

Í húsum úr eldtraustu efni, sem að dómi byggingarnefndar eru aðallega notuð til verzlunarbúða, má hafa einn stiga, þó hærri sé en 2 hæðir. Ekki má hafa íbúð á lofthæð í slíkum húsum nema milliveggir og þak sé gert eldtraust.

Frá herbergjum, sem notuð eru til íbúðar og hafa aðgang að einum stiga, má fjarlægð frá stiga að herbergi ekki vera yfir 25 metrar.

Greiður gangur skal vera úr hverri íbúð og öllum herbergjum hennar að stiga, eða báðum, ef tveir eru, án þess að þurfa að fara um nokkurt herbergi eða hluta annarar íbúðar. Frá lögskipuðum stiga sé greiður útgangur ekki þrengri en stiginn.

Undanfarandi ákvæði um stiga taka ekki til herbergja, sem um getur í 34. gr., ef byggingarnefnd viðurkennir annan aðgang fullnægjandi.

1. Stigar skulu vera í sérstökum lokuðum stigahúsum, sem hafa nægilega birtu og loft. Gluggar mega eingöngu vera á útveggjum eða yfir forstofu eða yfir ganghurð eða í hurðinni. Byggingarnefnd getur leyft glugga á veggjum aðliggjandi herbergja, ef þeir eru úr eldtraustu gleri.

Ef stigahúsið er úr steini eða steypu, skal setja glerið í múrgreypta járnumgerð.

Stigi, sem tengir saman tvö herbergi í sömu íbúð, þarf ekki að vera í sérstöku stigahúsi.

Þak og gólf í eldtraustu stigahúsi skulu vera eldtraust, eða varin með eldtraustu efni. Í slíku stigahúsi má ekki gera skápa úr tré eða þiljur á veggjum, nema með sérstöku leyfi byggingarnefndar.

2. Allir tréstigar skulu hafa steinlímshúð aftan á baki og neðan á pöllum, eða eldvarðir á annan tryggilegan hátt.
3. Ef stigar eru hafðir hvor við hliðina á öðrum, skal vera heill veggur á milli þeirra, ekki þynnri en 0,32 metra, og ekki minna en ein hurð skrálæst á leiðinni frá öðrum stiganum til hins í hverri íbúð. Veggir, sem stigar úr steini eða steypu eru hlaðnir eða steptir í, þannig að veggurinn ber stigan, skulu svo þykkir sem sagt er í 35. gr., 3. c.
4. Aðalstigi má ekki mjórri vera en 0,80 metra og bakstigi ekki mjórri en 0,75 metra á breidd, ef íbúðarherbergi eru aðeins á tveimur hæðum (ekki þakhæð).
5. Á öllum stigum skulu vera handrið, um 0,70—0,80 metra há, með svo þéttum spölum, að ekki sé hætt á, að barn falli niður milli þeirra.
6. Breidd stiga, sem um ræðir í samþykkt þessari, er gangbreidd milli veggjar og handriðs eða á milli handriða, ef tvö eru.

Ef veggir eru beggja megin að stiga, má ekki mjórri vera á milli þeirra en 0,80 metra í smáum húsum og 1,00 metri í stærri húsum.

Ganghæð stiga má að jafnaði hvergi minni vera en 2,00 metrar, og

12
19. febr.

- skal hafa vidd stigagata eftir því. Þó getur byggingarnefnd leyft minni ganghæð í litlum húsum, ef nauðsyn þykir.
7. Stigar skulu vera svo gerðir, að hvert skref í þeim sé 0,60—0,65 metra. Skref í stiga skal talið eitt framstig og tvö uppstig samanlögð. Framstig ef þrepsbreidd lárétt milli brúna, mælt á ganglínu, er liggur í miðjum stiga og fylgir frammeið í jafnri fjarlægð, en þó ekki fjær ytri brún hans en 0,50 metra, þótt stigin sé breiðari en 1,00 metri. Uppstig er hæðin af þrepi á þrep. Framstig í aðalstiga má eigi mjórri vera en 0,21 metri nema með sérstöku leyfi byggingarnefndar, og bakstigin ekki mjórri en 0,17 metra.
 8. Ef sérstakir örðugleikar eru á því að fullnægja ákvæðum þessarar greinar, getur byggingarnefnd veitt undanþágu frá einstökum ákvæðum, ef íbúunum stafar engin hætta af.
 9. Ákvæði þessarar greinar ná ekki til herbergja þeirra, sem eigi eru notuð til íbúðar og ekki mikill umgangur um, t. d. vörugymsluhús og skemmur, og ákveður þá byggingarnefnd í hvert sinn, hvernig stígum skuli hagað.

Eldtraustur umbúnaður.

26. gr.

Eldtraustur umbúnaður er það:

- a. Að allir veggir, loft og gólf séu úr eldtraustu efni, eða klædd efni, er ráðuneytið telur eldtraust.
- Hurðir, veggþiljur, listar og gluggaumgerðir mega vera úr tré.
- b. Að allir stigar og stigagöng, og göng sem tengja íbúðir við stiga, götu, bakgarða eða bakdyr, séu úr steini, steinsteypu eða öðru eldtraustu efni. Handrið og fóður á framstiga má vera úr tré.
- c. Að stigagöng og göng að þeim séu ekki í beinu sambandi við búð, vörugymslu eða verkstæði.

Gluggaop, hurðaop og önnur op í útveggjum.

27. gr.

Öll op í útveggjum skulu vera lokuð með hlera, grind, hurð eða glugga, nema byggingarnefnd veiti undanþágu frá því.

Hurðir eða gluggar, sem opnast út á opið svæði eða götu, mega eigi ná lengra fram en 0,30 metra út fyrir götulínu þegar opnað er. Þó nær þetta ekki til glugga, sem eru hærri frá götu en 2,10 metrar.

Á samkomuhúsum skulu vera nægilega margar og góðar útidyr. Allar hurðir í umferðadyrum skulu falla út og svo um búnað, að umferð stafi enginn háski eða hindrun af.

Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæði þessarar greinar, ef **12**
sérstakar ástæður eru fyrir hendi. 19. febr.

Þakgluggar.

28. gr.

Byggingarnefnd getur krafizt þess, að á stórum húsum, tveggja hæða eða hærri, sé að minnsta kosti einn þakgluggi, sem má opna, að stærð ekki minni en $0,50 \times 0,50$ metra bæði glugginn og karmurinn sé úr járni eða klætt eldtraustu efni.

Þakrennur.

29. gr.

Á öllum húsum, sem framvegis eru reist innan þess svæðis, sem samþykkt þessi nær til, skal setja þakrennur með veggrennum svo löngum, að op þeirra sé í mesta lagi 0,16 metra fyrir ofan gangstétt eða götu. Sé holræsi frá húsinu, skal þakvatni veitt í það neðanjarðar, nema byggingarnefnd geri aðra skipun.

Ef nauðsynlegt er vegna umferðar eða viðhalds á götu, getur byggingarnefnd krafizt þess, að settar séu þak- og veggrennur á hús, sem reist eru áður en samþykkt þessi gengur í gildi.

Reykháfar og sóphurðir.

30. gr.

1. Allir reykháfar frá eldstæðum skulu vera úr eldtraustu efni og standa á eldtraustri undirstöðu á föstum jarðvegi, eða að öðrum kosti hvíla á eldtraustri múrhvelfingu eða palli tveggja steinveggja, en aldrei mega þeir standa á trébitum.
2. Loftrás má aldrei setja í reykháf, nema sérstakar ástæður komi til greina og leyfi byggingarnefndar sé fengið í hvert sinn.
3. Hliðar reykháfsins skulu að minnsta kosti vera 0,12 metra á þykkt, og vidd hans að innanmáli eigi minni en 0,23 metra á hvern veg eða að þvermáli. Þó má leyfa 0,18 metra vidd, ef eldstæði eru ekki fleiri en 3.
4. Þar sem reykháfur gengur gegnum bita og borð, sem lögð eru undir bita, skal hann vera járnklæddur hringinn í kring, og eins þar sem hann gengur í gegnum þak, og skal vera að minnsta kosti 0,17 metra bil milli þeirra hliða hans, sem inn snúa, og viðanna.

Þó má sleppa járnklæðning, ef bil er gert milli reykháfs og viðs,

12

19. febr.

- ekki minna en 0,23 metra, og skal þá múrað eða steyppt milli reykháfs og viðs. Ekki má* þilja reykháf utan né klæða hann borðum eða láta um hann veggfóður, sem limt er á lista. Byggingarnefnd getur aðeins leyft að láta einfalda fótlista og loftlista liggja utan um reykháfinn.
5. Reykháfur má hvergi hallast meira en 45° frá lóðréttri línu; skal hann þá hvíla á múr eða tréskorðu, og vera múrað milli skorðu og reykháfs, svo innanmál hans sé ekki nær skorðunni en 0,23 metra. Reykháfur má ekki hallast fram yfir stiga. Hornin, sem myndast við beygjuna, skulu kringd.
 6. Reykháfur skal ná að minnsta kosti 0,65 metra upp fyrir húsmæni, en komi hann upp úr þakhlíð, ákveður byggingarnefnd í hvert sinn hæðina, en sé þó ekki minni en 1,00 metri upp frá þaki.
 7. Inn í 0,23 metra viðan reykháf má ekki setja reykþípur frá fleiri eldfærum en 8, og jafnan skal hafa járnkraga í reykháfum utan um hverja þípu, þannig gerðan, að pípan geti ekki ýtzt inn í reykháfinn. Reykháfur sé þeim mun víðari, sem honum er ætlað að leiða reyk frá fleiri eldstæðum en hér er talið.
 8. Innanhúss má sérstæður reykháfur standa óstuddur á allt að 8 sinnum meiri hæð en breidd hans nemur minnst að utanmáli.
 9. Ef svo mikill reykur á að fara um reykháf, að byggingarnefnd telji líklegt að óþægindi stafi af honum fyrir þá, er nærri búa, skal gera reykháfinn svo háan, sem byggingarnefnd ákveður. Ef byggingarnefnd álitur að hæð sú, er ákveðin hefir verið, nægi eigi framvegis, getur hún krafizt þess, að reykháfurinn sé svo gerður, að unnt sé að hækka hann síðar.
- Ef reykháfur veldur óþægindum þeim, er nærri búa, er eigandinn skyldur að hækka reykháfinn, eftir skipun byggingarnefndar, án tillits til þess, hvenær reykháfurinn var gerður.
10. Í hverjum reykháf skulu vera nægilega mörg sópop, jafnvíð reykháfum, og traust járnhurð fyrir í járnumgerð. Undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar getur byggingarnefnd leyft, ef sérstakar ástæður koma til greina og engin eldhætta stafar af.

Eldstæði, miðstöðvarupphitun og reykþípur.

31. gr.

1. Eldstæði má því aðeins setja í herbergi, að veggir séu þéttir (t. d. ekki rimlaveggir). Ef herbergið er lægra en 2,00 metrar, skal loft, gólf og veggir vera úr eldtraustu efni.
2. Ofna og eldavélar má ekki setja nær timburvegg en svo, að 0,21 metri sé á milli.
3. Þípur frá ofnum og eldavélum mega ekki koma nær tré en svo, að 0,21 metri sé á milli. Þær skulu liggja í reykháf, og mega ekki liggja um herbergi, sem eldfim efni eru geymd í.

4. Ef eldstæði eru nær trévegg en 0,21 metra, skal setja minnst 0,12 metra þykkan vegg úr steini eða steypu í staðinn fyrir trévegginn, á ekki minna svæði en svo, að hvergi sé skemmra en 0,21 metra frá eldstæði að timbri. 12
19. febr.
5. Eldavélar má setja á trégólf, ef að minnsta kosti 0,11 metra eru frá gólfi upp að botni á eldavél og á milli séu tvö lög af tigulsteini, hlöðnum í binding og steinlím eða steypugólf, jafnþykkt, eða að gólfið sé þakið járnþynnum eða öðru eldtraustu efni.
6. Ofnar skulu standa á múruðum eða steypum fæti, eða á járnfæti, sem annaðhvort er opin eða fylltur múr eða steypu. Sé rist í botni ofnsins, skal öskuskúffa vera í fætinum, og skal þá undir skúffunni vera járnþynna, er fyllir út í holið minnst 5 millimetra frá gólfi.
7. Þar sem ofnar eða eldavélar standa á trégólfi, skal gólfið fram undan eldstæðum þakið eldtraustu efni, járnþynnu eða öðru ekki lakara. Skal járnþynnan eða það, sem notað er í hennar stað, ná að minnsta kosti 0,32 metra fram á gólfið fram fyrir ofninn eða eldavélina, til hliðar og aftur fyrir, nema veggir séu nær.
8. Í herbergjum, sem ætluð eru fyrir katla til miðstöðvarhitunar, skulu gólf, loft og veggir gerðir úr steini eða steypu. Þó má leyfa tréloft með steinlímshúð að neðan. Ketillinn skal standa á grunnmúr eða járnbentu steingólfi, sem hvílir á traustum steinveggjum. Ef um mjög litla miðstöðvarkatla er að ræða, getur byggingarnefnd leyft, að þeir séu í herbergi með gólfi, veggjum og lofti úr tré, en ætíð skal svo um búið, að byggingarnefnd telji öruggt fyrir eldshættu frá miðstöðvarkatlinum.
9. Reykþípur mega aldrei liggja út úr útvegg, en skulu ætíð ganga í reyk háfinn. Eigi má reykþípan, á leið út í reykháf, liggja gegnum annað herbergi á lengra svæði en 4,00 metrum, og er þá bilið talið frá ofni að reykháfi. Skal þípan þá ætíð vera úr steypujárni. Reykþípa má eigi vera nær tré en 0,21 metra. Ef hún liggur gegnum trévegg eða þak, skal múrað kringum hana, svo að ytri hlið hennar verði eigi nær tré en 0,21 metra.
Ef hné er á reykþípu, skal það vera með spjaldi, sem hægt er að taka af til að hreinsa þípuna.

Íbúðarherbergi.

32. gr.

Íbúðarherbergi og herbergi, sem dvalið er í mikinn hluta dagsins, skulu fullnægja eftirfarandi skilyrðum:

1. Útveggir á herbergjum skulu svo gerðir, að þeir veiti nægilega vernd gegn kulda og raka.
2. Lofthæð skal vera minnst 2,50 metrar; þó getur byggingarnefnd leyft, ef sérstakar ástæður koma til greina, allt að 0,20 metra minni lofthæð. Ef loftbitar eru sýnilegir skal lofthæð mæld upp að neðri brún þeirra.

12
19. febr.

- Í gömlum húsum má leyfa minni hæð, sömuleiðis í þakherbergjum; þó má hæðin aldrei minni vera en 2,15 metrar.
3. Ef herbergi er undir súð, verður að minnsta kosti helmingur af gólfleti þess, og aldrei minna en 6 fermetrar, að hafa lofthæð 2,50 metra; byggingarnefnd getur þó veitt sömu undanþágu, sem um getur í 2. lið.
 4. Ekkert herbergi má mjórra vera en 1,70 metrar, og gólfplöturinn minnst 6 fermetrar.
 5. Á hverju herbergi skal vera gluggi, er veit út að götu eða opnum garði. Ljósmaal glugga má minnst vera $\frac{1}{12}$ af gólfletinum, og skal vera hægt að opna hann.
 6. Byggingarnefnd getur leyft að hafa eingöngu ofanljós, ef ekki er hægt að koma glugga fyrir á herbergi á annan hátt, og skal glugginn þá vera svo gerður, að hæglega megi opna hann.
 7. Í verbúðum skal vera loftrými ekki minna en 7 m³ á hvern mann, enda sé þá séð fyrir nægilegri loftræslu.

Kjallaraíbúð.

33. gr.

1. Kjallara má ekki nota til íbúðar nema byggingarnefnd leyfi og gluggar viti út að götu eða opnum garði. Ekki má nota herbergi til íbúðar, sem aðeins hefir glugga á móti norðri, nema það sé hluti af íbúð, sem hefir glugga móti öðrum áttum og nýtur nokkurrar sólar.
2. Lofthæð herbergja skal eigi minni vera en 2,30 metrar, og í minnsta lagi helmingur af rúmmáli hvers herbergis skal vera ofanjarðar. Þó má byggingarnefnd leyfa, að einstök íbúðarherbergi í kjallara hafi aðeins 2,20 metra lofthæð, ef þau fylgja íbúð á öðrum hæðum í húsinu, ná ekki lengra en 1,00 metra niður í jörðu og eru ekki minna en 9 fermetrar að flatar-máli.
3. Glerflötur glugga ofanjarðar sé eigi minni en nemi $\frac{1}{12}$ af gólfleti herbergis.
4. Gólfíð skal gert úr steinsteypu eða öðru álika vatnsheldu efni, og sé tré-gólf þar ofan á, eða annað gólf ekki lakara.
5. Gólfíð sé að minnsta kosti 0,30 metra fyrir ofan hæsta stórstraumsflóð, og skal þurka jarðveginn undir því með fráræsi, eftir fyrirmælum byggingarnefndar, svo að jarðvatn nái aldrei upp að gólfi.
6. Veggir skal verja raka á þann hátt, er byggingarnefnd mælir fyrir um. Hvert íbúðarherbergi skal vera hægt að hita.

Herbergi, sem notuð eru um stundarsakir.

12

19. febr.

34. gr.

Þvottahús, forstofur, búr, baðherbergi og snyrtiklefar skulu hafa nægilegt ljós og birtu og vera varin gegn raka. Ekki má leyfa þvottahús með glugga að götu, nema byggingarnefnd telji, að ekki stafi mikil óþægindi af vatnsgufu frá því fyrir þá, sem um götuna fara. Í þvottahúsum skal vera þétt steypugólf; þó getur byggingarnefnd veitt undanþágu frá því, ef nauðsyn þykir.

Hæfilega mörg salerni skulu fylgja hverju húsi, og skal gólfhlötur þeirra eigi minni en $0,80 \times 0,70$ metra.

Veggir steinhúsa.

35. gr.

1. Veggir steinhúsa séu hlaðnir úr settu og höggnu grjóti, lögðu í steinlim, eða gerðir úr steinsteypu. Steinsteypuveggir í íbúðarhúsum ofan kjallara og einnig í kjöllum, sem ætlaðir eru til íbúðar, skulu gerðir úr vandaðri steypu og ekki veikari að blöndu en 1 : 4 : 7 (þ. e. 1 hluti sements móti 4 hlutum sands og 7 hlutum grjótmulnings eða malar eða hvors-
tveggja). Aðra veggir og undirstöður má gera úr steypu 1 : 4 : 8.

Ef notuð er önnur gerð steypu en fyrr er sagt, t. d. holsteinar, skal byggingarnefnd leita sér upplýsinga hjá húsameistara ríkisins um gerð þeirra og notagildi áður en hún samþykkir að hús séu byggð úr þeim.

Drýgja má steypu í undirstöðum, kjöllum og húsum, sem ekki eru hærri en 1 hæð auk kjallara, með hreinu, sterku grjóti, hrjúfu eða brotnu (hraungrjót má því aðeins nota, að það sé sæmilega sterkt). Þó má enginn steinn vera stærri en nemi allt að helmingi veggþykktar. Ekki skulu steinar þéttari en svo, að auðvelt sé að þjappa steypunni á milli þeirra svo holulaus verði. Allsstaðar skal vera smágerð steypa á milli steinanna, og að öðru leyti svo sterk, sem fyrr segir.

Öll steypuefni séu sterk, hrein, ófúin og að öllu óskemmd, laus við mold og lífræn efni. Grjótmulningur og steypumöl sé ekki stórgerðari en svo, að stærstu molarnir fari greiðlega gegnum 6 sentimetra viðan hring.

2. Þykkt útveggja, sem gerðir eru úr ekki veikari steypublöndu en 1 : 4 : 7, skal vera sem hér segir:
 - a. Þykkt hliðarveggja þeirra eða útveggja, sem eru burðarveggir í vanalegum íbúðarhúsum með lofti og gólfi úr járnbentri steinsteypu, skulu í einlyftum húsum eða á efstu hæð vera 0,22 metra á þykkt, á næstu hæð fyrir neðan 0,25 metra og næstu hæð þar fyrir neðan (í kjallara) 0,32 metra á þykkt. Ef gólf eru úr timbri, skulu veggþykktir vera 0,24, 0,30 og 0,34 metra.

Ef húsið er portbyggt, skal portið hafa sömu þykkt og veggurinn

12

19. febr.

á næstu hæð fyrir neðan, ef hæð þess fer ekki fram úr 0,70 metra. Sé portið hærra, skal það gert með veggþykkt sem full hæð væri.

Ef byggingarnefnd telur, að svo langt sé milli burðarveggja eða þverveggja úr sama efni, að ekki fáið nægur bindingur í húsið, getur hún krafist þess, að burðarveggir séu gerðir svo traustir, sem hún álitur með þurfa.

Ef um hús er að ræða með mjög stórum herbergjum eða sölum, t. d. samkomuhús, verzlunarhús o. þ. h., eða ef vegg hæð fer fram úr 3,00 metrum af gólfi á gólf, getur byggingarnefnd krafist, að styrkleiki allra burðarveggja sé ákveðinn af sérfróðum manni.

- b. Gaflveggir, sem járnþent steypugólf hvíla á og á eru glugga- eða dyraop, skulu hafa sömu þykkt og burðarveggir, og reiknast þá allur veggurinn fyrir ofan efsta gólf (hér með talið risið) með sömu þykkt og efsta hæð. Gaflveggir, sem aðeins bera sinn eigin þunga (ef loft eru úr tré), mega vera 0,21 metra þykkir á öllum hæðum, nema í kjallara. Þar skulu þeir ekki þynnri vera en 0,32 metra.
- c. Byggingarnefnd getur leyft aðra þykkt útveggja en hér segir, t. d. ef járn er í steypunni eða veggir tvöfaldir. Einnig getur byggingarnefnd krafist, að veggþykktin sé önnur en fyrr er sagt, ef um holsteina er að ræða.

Byggingarnefnd getur leyft þynnri útveggi en fyrr er sagt, ef um mjög stutt haf er að ræða, t. d. í stigaskútum, og veggirnir bera aðeins sinn eigin þunga.

Í smáskútum (skúrum) og geymsluhúsum má nota þynnri veggir en fyrr er sagt; þó verður byggingarnefnd að ganga úr skugga um, að engin hætta geti stafað af.

Undir gluggum en ofan gólfs mega veggir vera 0,19 metra þykkir, þó þeir séu þykkir milli glugga. Í kjallara skal þrep undir gluggum aldrei þynnra vera en 0,26 metra.

3. a. Burðarveggir innanhúss séu á þykkt í efstu hæð 0,16 metra, og þar fyrir neðan aukist þykkt veggjarins við hverja hæð um 3 sentimetra. Byggingarnefnd getur veitt leyfi til að hafa þynnri burðarveggi, ef um mjög lítil hús er að ræða, eða ef tveir burðarveggir eru samhliða og bilið á milli þeirra er mjög stutt, t. d. göng. Þó má enginn burðarveggur þynnri vera en 0,14 metra.

Ef burðarveggir hafa, að dómi byggingarnefndar, ónógan stuðning af þverveggjum, eða á þeim eru stórar dyr með mjóum millibilum, getur byggingarnefnd krafist, að veggþykktin sé aukin eða styrkleiki veggjarins aukinn á annan hátt, sem henni þykir nauðsyn til.

- b. Innri veggir úr steini eða steypu, sem hvorki eru burðarveggir né stigar hvíla á, skulu vera ekki minna en 0,12 metra þykkir. Sé hafið stutt, má þykktin þó vera allt að 0,08 metra.
- c. Veggir þeir, sem stein- eða steypustigar eru festir í, þannig að veggirnir

bera stigann, skulu í efstu stigahæð eigi þynnri vera en 0,18 metra, og við hverja hæð þar fyrir neðan aukist þykkt veggjarins um 3 sentimetra. Stigahúsveggir, sem liggja að tréstiga, skulu eigi þynnri vera en sagt er í þessum lið. 12
19. febr.

- d. Ekki má skerða þykkt veggja, sem um getur í a.-, b.- og d.-lið, á þann hátt að leggja í þá áframhaldandi vegglægjur; þó er leyfilegt að setja þaklægjur („múrlektur“) undir þverbíta í þaki.
- e. Samanlögð breidd glugga og dyratófta má ekki vera meiri en helmingur af allri lengd veggjarins. Byggingarnefnd getur þó veitt undanþágu frá þessu, ef veggir eru járnbentir. Enginn veggstöpull má mjórri vera en $\frac{1}{3}$ af samanlagðri breidd beggja tóftanna báðumegin við hann, né á neinn veg þynnri en samsvari $\frac{1}{8}$ af hæð hans, nema í honum sé járn-bendingur, eða á annan hátt gerður með þeim styrkleika, sem byggingarnefnd er kunnugt um að sé nauðsynlegur.
4. Byggingarnefnd getur fyrirskipað meiri veggþykkt en fyrr er ákveðið, þar sem gerðar eru stórar veggbrúnir, eða annað það, sem eykur áreynslu á veggina eða rýrir styrkleik þeirra. Ef þykkt veggjar er aukin á einhverri hæð, skal hún einnig aukin þar fyrir neðan, eftir því er byggingarnefnd telur þurfa. Byggingarnefnd getur ákveðið, að veggir úr járnbentri steinsteypu eða steypu, sem er sterkari og þéttari en hér hefir verið miðað við, megi vera þynnri en ákveðið er í þessari grein, ef járngrindin og gerð veggjarins að öðru leyti er eftir fyrirsögn sérfróðs manns og byggingarnefnd telur fulltraustan.
5. Veggir hlaðnir úr höggnum grásteini, tígulsteini eða öðrum steini, skulu gerðir með sama styrkleik og hér er sagt um steypuveggi. Byggingarnefnd dæmir um, hvort þeirri kröfu sé fullnægt.
6. Útveggi úr steini eða steypu skal slétta utan með sementshúð ofan jarðar, þó nægir að bursta veggj utan með sementsblöndu, ef byggingarnefnd samþykkir.
7. Innan við alla einfalda útveggi íbúðarherbergja, sem steptir eru eða hlaðnir úr grásteini, steiptum steini eða holsteini, skal setja innri skjólvegg úr steini eða steypu með tróði á milli, eða úr tímri, korki eða öðru ekki lakara efni, sem byggingarnefnd tekur gilt.
8. Ekki má múra eða steypa húsveggi, undirstöður eða gólf, ef frost er 2° C. eða meira.

Steypuloft og steypustigar.

36. gr.

Byggingarnefnd getur því aðeins leyft að gera loft og stiga úr steypu, að sérfróður maður hafi gert áætlun um styrkleika þeirra; þó getur byggingarnefnd veitt undanþágu frá þessu, ef um mjög lítið gólf er að ræða. Maður sá, er vinnur að verkinu, skal að dómi byggingarnefndar vera hæfur til þess.

Veggir timburhúsa.

37. gr.

1. Undirstöður og útveggir í kjallara timburhúsa skulu að þykkt vera ekki undir 0,24 metra, en burðarveggir innanhúss ekki undir 0,20 metra; ef um stærri hús er að ræða, getur byggingarnefnd aukið þykkt veggjanna frá því, sem fyrr getur, ef henni þykir nauðsyn til.
2. Timbur, sem notað er til húsabygginga, skal vera vandað og óskemmt.

- a. Í timburhúsum, þar sem lofthæð er allt að 3,00 metrum og herbergisdýpt allt að 4,50 metrum, mega stafir í útveggjum á efsta lofti og efri hæð eigi vera grennri en 10×10 sentimetrar ($4 \times 4''$), á neðri hæð 10×13 sentimetrar ($4 \times 5''$) og hornstafir 13×13 sentimetrar ($5 \times 5''$). Sé hæðin meiri, eða allt að 4,00 metrum, og herbergjadýpt allt að 5,50 metrum, skal þykkt stafanna út og inn aukin að minnsta kosti um $2\frac{1}{2}$ sentimetra ($1''$). Í stærri húsum ákveður byggingarnefnd gildleika stafanna.

Byggingarnefnd getur veitt leyfi til að hafa annan gildleik á stöfum en fyrr er sagt, ef hún álitur, að styrkleikinn verði nægur.

Stafir skulu ekki vera strjálli en svo, að í minnsta lagi komi einn stafur á hverja 1,25 metra að meðaltali í lengd veggjarins, og hvergi má vera lengra á milli þeirra en 1,60 metrar, nema byggingarnefnd leyfi sérstaklega.

Milli allra stafa skuli vera skorður („lausholt“) og í hverjum vegg eigi minni en tvær spyrnur („skáskífur“). Spyrnur skulu ekki mynda minna horn en 30° við lóðrétta línu. Skorður skulu ekki vera grennri en stafir.

Í útveggjum þeim, sem bita bera, skal undir bitaendum liggja aurstokkur á grunni, ekki grennri en stafir eru í veggjum. Byggingarnefnd getur þó leyft, að aurstokkur sé ekki gildari en 13×13 sentimetrar ($5 \times 5''$), þó að stafir í veggnum séu gildari.

Ofan á bitaenda komi staflægjur („undirstokkar“), jafnbreiðar stöfum og eigi þynnri en $6\frac{1}{2}$ sentimetri ($2\frac{1}{2}''$). Niður undan stöfum skal fella tré á milli aurstokks og undirstokks.

Ofan á stafi skal fella syllur, á hvorugan veg grennri en stafir eru út og inn, sem undir þeim standa.

Stafi skal festa saman um hæðamót, og á neðri hæð við aurstokk, með sterkum járnklóm og reknagla í staflægjur og aurstokk.

Aurstokkur skal festur með járnum í undirstöður, eða að öðrum kosti vera vel múrað upp með honum.

- b. Utan á grind íbúðarhúsa skal koma þil úr borðum $2\frac{1}{2}$ sentimetra ($1''$) þykkum, og skal negla þau vandlega í alla viði grindarinnar.

Utan á þil skal settur pappi og síðan bárujárn eða annað efni ekki lakara, er byggingarnefnd samþykkir. Milli járns og pappa komi $1\frac{1}{2}$ sentimetra ($\frac{1}{2}''$) þykkir listar. Bárujárn á veggjum má ekki þynna

vera en 26 B. W. G. Þó má hafa þil í stað bárujárns á veggjum, ef húsin standa sérstæð og að dómi byggingarnefndar engin eldhætta stafar af þeim. 12
19. febr.

Innan á grind skal settur pappi og þil, ekki þynnra en 2 sentimetrar ($\frac{3}{4}$ "), eða annað lag ekki lakara.

- c. Grind burðarveggja innanhúss skal gera úr viðum eigi grennri en 10×10 sentimetra (4×4 ") á neðri hæð, og 8×10 sentimetra (3×4 ") þar fyrir ofan. Í smærri húsum má þó nota grennri viði, ef byggingarnefnd álitur að styrkleikinn sé nógur. Byggingarnefnd getur krafizt gildari við, ef um stór hús er að ræða og henni þykir ástæða til.

Að öðru leyti gilda sömu ákvæði sem um útveggi að því er snertir staflægjur, stafi, skorður og spyrnur.

- d. Aðrir timburveggir mega ekki, ef þeir eru á milli íbúðarherbergja, vera lakari að gerð en svo, að þil úr borðum 2 sentimetra ($\frac{3}{4}$ ") þykkum, eða annað lag ekki lakara, sé hvoru megin, og 3,2 sentimetra ($1\frac{1}{4}$ ") þykkir renningar á milli. Jafn vænir skulu veggir vera, sem stigar liggja upp að, nema byggingarnefnd telji þörf á meiri styrkleik. Veggj, sem tveir stigar liggja að, skal gera jafnvæna burðarveggjum (sbr. lið c.).
- e. Í útihúsum og skútum, sem eru aðeins ein hæð, má gera grind úr plönkum („battingum“).
- f. Í timburveggjum sé samanlögð breidd glugga og dyraopa mæld á milli stafa ekki meira en hálf lengd veggjar, nema byggingarnefnd veiti sérstakt leyfi til.
- g. Nota má mættarviði með öðrum gildleika en til er tekið í þessari grein, ef samur er styrkleikinn eða meiri.

Fjarlægð húsa frá nágrannalóð.

38. gr.

Ekkert steinhús má vera nær nágrannalóð en 3,15 metrar, nema eldvarnarveggur snúi að lóðinni (sbr. 22. gr.). Timburhús án eldvarnarveggs má eigi vera nær nágrannalóð en helmingur af hæsta vegg, er að nágranna veit, þó eigi nær en 5,00 metrar. Byggingarnefnd getur veitt ívilnanir niður í 4,00 metra, ef sérstakar ástæður mæla með því.

Stærð timburhúsa.

39. gr.

Ekkert timburhús má stærra vera en 150 fermetrar að flatarmáli, að meðtöldum tilheyrandi útihúsum, og aldrei mega fleiri timburhús vera sambyggð en svo, að flatarmál þeirra fari ekki fram úr 350 fermetrum. Þó getur bæjarstjórn fært bæði þessi hámark niður.

12

19. febr.

Skemmur og vörugeymsluhús.

40. gr.

Skemmur og vörugeymsluhús eru engum ákvæðum bundin um tölu hæða, og þurfa þær ekki hærri að vera en 2,00 metrar. Þó má veggghæð, mæld upp að skurðarlínu þaks og veggjar, ekki vera yfir 8,00 metrar. Ef geymd eru eldfim efni í skemmu eða vörugeymsluhúsi úr tré, skulu þau vera í sérstöku herbergi með eldtraustum veggjum, gólfi og lofti.

Torfbæir.

41. gr.

Torfbæir teljast þær byggingar, þar sem veggir, eða þak og veggir, eru að öllu eða miklu leyti þakið torfi.

Byggja má torfbæi á þeim stöðum, er skipulagsuppdráttur sýnir; en þar til skipulagsuppdráttur er lagður fram, getur byggingarnefnd leyft að þeir séu reistir í útjaðri bæjar og þar sem ekki er útlit fyrir, að reist verði stærri hús í náginni framtíð.

Torfbæir skulu að öllu leyti vandaðir að frágangi og hlíta þeim skilyrðum, er byggingarnefnd setur í því efni.

Glugga- og dyraumgerð.

42. gr.

Glugga- og dyraumgerð skal að jafnaði vera gerð úr plönkum, ekki þynnri en 5 sentimetra (2"). Þeir skulu í steypuveggjum roðnir karbólni, eða öðru efni ekki lakara, á þá hlið, er veit að steini eða steypu. Með þeim skal, í útveggjum, sérstaklega í steinhúsum, troða vandlega hampi, eða öðru ekki lakara efni, bæði að utan og innan.

Viðhald húsa.

43. gr.

Byggingarnefnd getur krafizt þess, að húsum sé haldið sæmilega við, svo eigi verði þau til lýta fyrir bæinn eða umhverfi þeirra.

Um byggingaraðferðir og efni, sem ekki er tilgreint í samþykkt þessari.

44. gr.

Ef nota skal byggingaraðferð eða byggingarefni, sem ekki er tilgreint í samþykkt þessari, ber umsækjanda að geta þess, er hann sækir um byggingarleyfi. Einnig skal hann skyldur til að gefa þær upplýsingar þessu viðvikjandi, sem byggingarnefnd álitur nauðsynlegar.

Byggingarnefnd getur á kostnað umsækjanda látið gera þá rannsókn á **12** byggingarefni, sem hún álitur nauðsynlega, til að ganga úr skugga um, að aðferð 19. febr. og efni fullnægi þeim kröfum, sem gerðar eru í samþykkt þessari.

Hús þar sem farið er með eldfim efni.

45. gr.

Öll hús, þar sem unnið er að einhverju, sem sérstök eldshætta stafar af, skulu gerð úr steini eða steypu, nema þau séu svo langt frá öðrum húsum, að engin eldshætta stafi frá þeim fyrir nágranna; þá getur byggingarnefnd leyft, að þau séu úr timbri.

Allir veggir í smiðjum skulu vera úr eldtraustu efni, að minnsta kosti 1,00 metra frá gólfi; ennfremur skal gólfið vera úr eldtraustu efni.

Í smiðahúsum trésmiða má aðeins setja lokuð eldstæði. Utan um þau skal setja járnkassa, sem nær minnst 0,20 metra til allra hliða út fyrir eldstæðið og er á hæð 0,30 metra frá gólfi. Loft og veggir slíkra húsa skal vera úr eldtraustu efni, eða ef það er úr timbri, þá klætt innan með járnþynnum á listum eða öðru efni jafn-eldtraustu.

Flatarmál byggðrar lóðar og fjarlægð frá lóðarmörkum.

46. gr.

Pegar mældur er flötur byggðrar lóðar, skulu veggsvaðir og önnur framskot talin með, ef þau eru með þaki og undirstöður ná frá jörðu. Fjarlægð frá lóðarmörkum mælist ætíð frá þeim hluta hússins, sem nær lengst út.

Verkpallar o. fl.

47. gr.

Verkpallar, útbúnaður allur og tæki við húsasmiði og mannvirki skal traust og í góðu lagi, svo ekki valdi slysum eða tjóni. Byggingarfulltrúa er heimilt að gera um þetta þær ráðstafanir, er duga mega, á kostnað eiganda, ef nauðsyn þykir, eða stöðva verkið að öðrum kosti, þar til bót er á ráðin.

III. KAFLI.

Byggingarleyfi. Framkvæmd verksins. Eftirlit.

48. gr.

1. Áður en byrjað er á húsi eða öðru mannvirki, sem samþykkt þess nær til, skal senda skriflega beiðni um það til byggingarnefndar og fá samþykki hennar og bæjarstjórnar til að framkvæma verkið.

Ekki má rífa hús, nema skrifleg tilkynning um það sé send til byggingarnefndar.

Umsækjandi má ekki byrja á verkinu fyrir en hann hefir fengið tilkynningu frá byggingarnefnd að leyfið sé veitt.

2. Beiðninni skal fylgja nákvæm lýsing af öllu því, sem nauðsynlegt er til sönnunar því, að verkið sé samkvæmt byggingarsamþykkt. Þar að auki skal fylgja í tveim eintökum:
 - a. Lóðaruppdráttur eftir mælikvarða að minnsta kosti 1 : 500, með árituðum stærðarhlutföllum; skal á honum sýna mannvirki þau, er reisa skal, ásamt þeim er fyrir kunna að vera á lóðinni, ennfremur afstöðu gagnvart götum, er að liggja, og nágrönnum. Flatarmál lóðar og mannvirkja skal ritað á uppdráttinn.
 - b. Uppdrættir eftir mælikvarða að minnsta kosti 1 : 100, með árituðum stærðarmálum, og skulu þeir svo greinilegir, að glögglega megi af þeim sjá alla gerð, stærð og lögun mannvirkis þess, er um ræðir, og til hvers herbergi eru notuð, þegar um hús er að ræða.
Við breytingu á eldra húsi skulu uppdrættir og lýsing glögglega sýna hlutfallið bæði fyrir og eftir breytinguna.
Sýna skal á húsuppdráttum þykkt allra burðarveggja og gildleik máttarviða.
 - c. Áður en leyft er að byggja hús í sambyggðri húsaröð, getur byggingarnefnd krafist, að gerður sé lauslegur uppdráttur af hliðum allra sambyggðu húsanna, á kostnað lóðareigenda.
 - d. Þá hluta húsa eða mannvirkja, sem að gerð eru frábrugðin almennri venju eða verða að vera það sökum áreynslu eða annara orsaka, skal sýna á uppdráttum, ef byggingarnefnd óskar, og eftir mælikvarða að minnsta kosti 1 : 20. Skal glögg lýsing fylgja og styrkleikaútreikningur látinn í té, ef þess er krafist.
 - e. Lýsing á lóðinni og ásigkomulag grundvallar. Ef um nýtt hús er að ræða eða gagngerða breytingu á eldra húsi, skal sýna hvernig ætlast er til, að séð verði fyrir afrennsli frá húsi og lóð og vegi að húsinu, ef það stendur ekki við götu.
3. Tilkynna ber nágranna, ef mannvirki það, sem reisa skal, snertir hagsmuni hans. Ber yfirlýsing í þessa átt að fylgja umsókninni og tekið fram, hverja nágrannaeign sé átt við.
4. Á alla uppdrætti skal draga mælikvarða uppdráttarins í metramáli. Allir uppdrættir skulu undirskrifaðir af þeim, sem gerði þá. Sá, sem verkið er unnið fyrir, ber ábyrgð á, að það verði gert samkvæmt byggingarsamþykkt og eins og uppdrættir sýna.
5. Eftir að byggingarfulltrúinn hefir kynnt sér umsóknina, leggur hann málið fyrir byggingarnefnd ásamt umsögn sinni. Ef fleiri nefndum ber að fjalla um málið, skal byggingarfulltrúi fyrst leggja málið fyrir þær nefndir. Þeg-

ar byggingarnefnd hefir gert tillögu sína, skal málið lagt fyrir bæjarstjórn, sem veitir byggingarleyfið.

12
19. febr.

Byggingarnefnd leggur annað eintak umsóknarskjalanna til geymslu í skjalasafn sitt, en endursendir umsækjanda hitt eintakið með árituðum úrskurðum, að jafnaði innan hálfsmánaðar frá fyrsta fundi byggingarnefndar eftir að umsókn var afhent henni. Sé synjað um leyfið eða breytingar gerðar að samþykktarskilyrði, skal greina ástæður þess.

Öll byggingarleyfi skulu veitt með því skilyrði, að umsjón verksins og ábyrgð sé í höndum manns, sem byggingarnefnd telur til þess hæfan fyrir kunnáttu sakir og áreiðanleika.

6. Ekki má í neinu vikja frá samþykktum uppdráttum nema fengið sé leyfi byggingarnefndar til þess.
7. Hið endursenda eintak af uppdráttum og lýsingu byggingar skal jafnan vera við hendina nothæft á vinnustaðnum meðan á smíðinni stendur. Byggingarfulltrúa, svo og einstökum mönnum úr byggingarnefnd, sé jafnan heimill aðgangur að uppdráttunum og byggingunni meðan hún er í smíðum.
8. Húseigandi skal tilkynna byggingarfulltrúa með tveggja daga fyrirvara:
 - a. hvenær byrjað verður á undirstöðum,
 - b. hvenær rakavarnarlög verða lögð í vegg,
 - c. hvenær þak verður reist á steinhúsi eða grind í timburhúsi,
 - d. hvenær gólf verða lögð á bita eða járn í steypuloft.
9. Bæjarstjórn ákveður gjöld fyrir byggingarleyfi. Gjaldið rennur í bæjar-sjóð.
10. Byggingarleyfi fellur úr gildi, ef ekki er farið að nota það innan eins árs.

Um byggingarleyfi, sem fer í bág við samþykkt þessa.

49. gr.

Nú veitir bæjarstjórn byggingarleyfi, en síðar kemur í ljós að mannvirkið fer í bága við samþykktina, þá getur byggjandi krafizt sanngjarnra skaðabóta úr bæjarsjóði, svo framarlega sem það, er fer í bága við samþykktina hafi sézt ljóslega í umsókn hans og uppdráttum og sýnilegt sé, að hann hafi farið eftir beztu vitund, enda skal hann skyldur að breyta verkinu, svo það verði samþykkt og reglum samkvæmt.

Um leyfi til þess að flytja í ný hús.

50. gr.

Eigi má taka hús til afnota fyrr en fengið er vottorð byggingarfulltrúa að húsið fullnægi byggingarsamþykktinni.

Eftirlit með gömlum byggingum, forgörðum o. fl.**51. gr.**

Byggingarnefnd skal sjá um, að öll mannvirki, girðingar, auglýsinga-spjöld („skilti“) og annað það, er henni ber að líta eftir, geti eigi valdið hættu og sé ekki til óprýði. Byggingarfulltrúi hefir eftirlit þetta á hendi, en ef eigandi vanrækir að fullnægja kröfum hans, getur bæjarstjórn látið lagfæra það, sem byggingarnefnd telur með þurfa, á kostnað eiganda.

Nú er íbúð eða einstök herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, svo illa á sig komin, að þau, að álitu byggingarnefndar, séu óheilnæm eða eigi örugg til íbúðar, þá skal hún leita umsagnar héraðslæknis. Sé hann á sama máli og nefndin, getur hún krafist þess, að eigandinn lagi gallana innan ákveðins tíma. Verði hann eigi við þessu, getur bæjarstjórn eftir tillögum byggingarnefndar úrskurðað, að ekki megi búa í íbúðinni.

Ef ekki er unnt að flytja úr íbúðinni, vegna þess, að eigi er mögulegt að ná í aðra fyrir samilegt verð, ber bæjarstjórn að sjá um, að útvega íbúð jafn-skjótt og hægt er.

Sektarákvæði og breyting á samþykkt.**52. gr.**

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 10—50 krónur, og skal sekta bæði smíð og eiganda, er hlut eiga að máli. Sektirnar renna í bæjarsjóð. Auk þess skal eigandi á sinn kostnað rífa niður það, er fer í bág við ákvæði samþykktarinnar eða reglur þær, sem byggingarnefnd setur samkvæmt samþykktinni. Ella sé það rífið á hans kostnað. Sé um brot á 50. gr. að ræða eða verk, sem til þarf sérstakt leyfi byggingarnefndar, hafið án þess að leyfið sé fengið, skal lögreglustjóri undir eins og brotið kemst til vitundar hans, banna að verkinu sé haldið áfram, fyrr en fengið er leyfi byggingarnefndar.

Með mál út brotum á samþykkt þessari skal farið sem almenn lög-reglumál.

53. gr.

Til þess að breyting á samþykkt þessari geti öðlast gildi, þarf umræður bæjarstjórnar á tveim fundum hennar, samþykki bæjarstjórnar á breytingunni, og staðfestingu ráðuneytisins.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Seyðisfjarðarkaupstaðar hefir samið og samþykkt, er hér með staðfest samkvæmt lögum nr. 61, 28. nóvember 1919 um bæjarstjórn á Seyðisfirði, sbr. lög nr. 19, 20. okt. 1905 um byggingarsamþykkir, til þess að öðlast þegar gildi.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 19. febrúar 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Bjarna Péturs- 13
sonar á Grund, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumála- 19. febr.
ráðherra 19. febrúar 1931. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Minningarsjóð Bjarna Péturssonar á Grund, er andaðist 8. ágúst 1928.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Minningarsjóður Bjarna Péturssonar á Grund og er stofnaður af búnaðarfélagi Skorradalshrepps og frjálsum samskotum innan hreppsins. Sjóðurinn er nú að upphæð kr. 310, — þrjú hundruð og tíu krónur. — Ennfremur leggur búnaðarfélagið honum til kr. 50,00 — fimmtíu krónur — á ári, þangað til hann er orðinn samtals, með vöxtum og vaxtavöxtum 1000 — þúsund — krónur. Sjóðinn má auka með gjöfum, útgáfu minningarspjalda, eða á hvern þann hátt, sem búnaðarfélag Skorradalshrepps ákveður og ekki fer í bága við skipulagsskrána.

2. gr.

Verkefni sjóðsins er að styðja að búnaðarframförum í hreppnum:

- 1) Með því að lána fé til framkvæmda innan sveitarinnar:
 - a) til kaupa á tilbúnum áburði og sáðvörum,
 - b) — — — jarðyrkju- og heyvinnuverkfærum,
 - c) — allskonar jarðyrkjuframkvæmda,
 - d) — annarra framkvæmda, er miða að framförum búskapar í sveitinni,
- 2) Með því að styrkja jarðabótarstarfsemi hreppsbúa, og sé þá greitt jafnt á öll þau dagsverk, sem tekin eru á jarðabótaskýrslu.

3. gr.

Sjóðurinn skal vera undir stjórn búnaðarfélags Skorradalshrepps. Sé hann ekki allur í útlánum samkvæmt 2. gr. 1) a—d, skal hann ávaxtaður í tryggri opinberri peningastofnun, eða vel tryggðum og auðseljanlegum veðbréfum.

Stjórn sjóðsins semur reglur um útlánsstarfsemi hans og skulu þær samþykktar á aðalfundi búnaðarfélagsins, í fyrsta sinn árið 1930. Úr því skulu þær endurskoðaðar í hvert sinn sem ártalið endar á 0.

Vextir af lánum sjóðsins mega þó aldrei vera hærri en það, að þeir séu 1% lægri en útlánsvextir Landsbankans, eins og þeir eru á hverjum tíma.

- 13** Fyrst um sinn lánar sjóðurinn ekki nema til mjög stutts tíma, en láns-
19. febr. tímenn má lengja þegar sjóðurinn er orðinn dálítið veruleg upphæð, þó má hvert einstakt lán aldrei standa lengur en 15 ár.

4. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða. Allir vextir af fé sjóðsins leggist við höfuðstólinn þangað til sjóðurinn er orðinn 10000 — tíu þúsund — krónur. Úr því má verja hálfum vöxtum til styrktar jarðarbótamönnum hreppsins samkvæmt 2. gr. 2), hinn helmingurinn leggist við höfuðstólinn þangað til sjóðurinn er orðinn að upphæð 40000 — fjörutíu þúsund — krónur. Úr því má verja $\frac{3}{4}$ vaxtanna í þeim tilgangi sem áður er sagt, en $\frac{1}{4}$ leggist þá alltaf við höfuðstólinn.

5. gr.

Þegar upphæð sú, sem kemur til úthlutunar samkvæmt 2. gr. 2, er orðin svo há að nemur einni krónu á hvert jarðabótadagsverk í hreppnum má gera breytingu á 2. gr. 2) skipulagsskrárinnar, þannig að styrkja megi önnur nytsemdarfyrirtæki í hreppnum en jarðabætur. Breyting sú nær þó því aðeins fram að ganga, að samþykkt sé á aðalfundi búnaðarfélags Skorradalshrepps af $\frac{3}{4}$ hlutum félaga þess, enda hafi þess verið getið í fundarboði, að breyting á skipulagsskrá þessari yrði til umræðu og borin upp til samþykktar.

6. gr.

Þegar farið verður að úthluta styrk úr sjóðnum samkvæmt 2. gr. 2) getur aðalfundur búnaðarfélags Skorradalshrepps ákveðið að verja nokkrum hluta þeirrar upphæðar, sem til útborgunar kemur, sem þóknun fyrir reikningshald sjóðsins og starfrækslu.

7. gr.

Formaður búnaðarfélags Skorradalshrepps hefir á hendi reikningshald og framkvæmd sjóðsins. Öll stjórn félagsins undirritar þó reikningana og ber hún öll í sameiningu ábyrgð á því, að þeir séu réttir. Reikningana skal endurskoða á sama hátt og reikninga búnaðarfélagsins, og þeir lagðir fram árlega á aðalfundi þess.

8. gr.

Leggist búnaðarfélag Skorradalshrepps niður, skal kosin þriggja manna nefnd til þess að annast sjóðinn. Skal hún kosin um leið og hreppsnefnd og á sama hátt og hefir hún þá sömu skyldur við sjóðinn og búnaðarfélag hreppsins hafði.

Leita skal staðfestingar konungs á skipulagsskrá þessari.

REGLUGERÐ

um

14
16. marz

beitarafnot og beitargjald í Hólshreppi í Norður-Ísafjarðarsýslu.

1. gr.

Beitarsvæðið, sem reglugerð þessi hljóðar um, nær yfir:

1. Grundarhólsland frá syðri merkjum Hóls og Grundarhóls, yfir Múrhús að nyrðri merkjum téðra jarða, allt svæðið frá girðingu sandgræðslunnar og býlisins „Skeiði“ til fjalls.
2. Ytribúðarland frá merkjum Traðar og Ytribúðar norður á Grjótleysi á Stiga-hlíð, að merkjum Ytribúða og Hóls, allt svæðið frá hinum útmældu og afgirtu lóðum til fjalls.
3. Fjörubeitarsvæðið í landi Grundarhóls og Ytribúða.

Hreppsnefndinni er eftir sem áður heimil útmæling á beitarsvæðinu.

2. gr.

Íbúum á verzlunarlóð Bolungavíkur, svo og íbúum Skeiðs og annarra slikra býla, sem síðar kunna að verða reist í landi hreppsins, utan takmarkalínu verzlunarlóðarinnar, er heimil beit á svæðinu fyrir skepnur þær, sem þeir hafa undir höndum.

Stórgripum má þó ekki beita á Ytribúðaland, meðan núverandi ábúandi býr á jörðinni, nema samþykki hans komi til.

3. gr.

Fyrir allan pening, sem alinn er yfir veturinn á svæði því, sem 2. gr. tiltekur, skal árlega greiða gjald í sveitarsjóð Hólshrepps, sem hér segir:

1. Fyrir nautgripi, veturgamla og eldri	10 krónur
2. Fyrir hesta veturgamla og eldri	20 —
3. Fyrir geitfé	1 króna
4. Fyrir sauðfé	75 aurar.

Gjaldið er skyldugjald er greiðist að fullu án tillits til þess hvort beitin er mikið notuð eða lítið, og ber eiganda eða þeim, sem hefir utansveitarfénað til fóðrunar, að standa skil á gjaldinu. Tala sauðfjár og geitfjár við skoðun síðla vetrar, samkvæmt forðagæzlubók hreppsins, skal jafnan lögð til grundvallar fyrir innheimtu gjaldsins.

Sá, sem sannar það fyrir innheimtumanni að hann hafi algerlega haft sumarbeit fyrir stórgripi annarsstaðar, og greitt gjald fyrir, getur fyrir 1. október, krafizt þess að beitargjaldið fyrir þann pening verði endurgreitt að $\frac{3}{4}$ hlutum fyrir hesta og að öllu leyti fyrir nautgripi.

14

16. marz

4. gr.

Ef eigendur búpenings, utan þess svæðis, sem 2. gr. tilgreinir, óska að nota fjörubeitina, þá er það heimilt gegn 2 króna árgjaldi fyrir hvern hest og 25 aura gjaldi fyrir sauðkind, án tillits til þess hvort beitin er mikið notuð eða lítið. Við útreikning gjaldsins samkvæmt þessari grein, skal einnig farið eftir skoðunarskýrslum síðla vetrar, samkvæmt forðagæzlubókinni, nema viðkomandi sammi innheimtumanni að nokkur hluti fénaðar hans hafi alls ekkert notað beitina á árinu.

5. gr.

Gjöld samkvæmt 3. og 4. grein miðast við árið frá 1. okt. til 30. september næstan á eftir. Gjaldldagi er sá sami og fyrri gjaldldagi sveitarútsvaranna, og annast hreppsnefndin innheimtuna gegn 5% innheimtulaunum, í fysta skipti 1931. Gjöldin hafa lögtaksrétt.

6. gr.

Öllum geitfjáreigendum í Hólshreppi er skylt að sjá um að geitfénaður þeirra gangi jafnan með klafa um háls þegar hann er ekki á afréttum, tímabilið frá miðjum apríl til októberloka ár hvert, og séu klafarnir gerðir eftir fyrirmynd er hreppsnefndin lætur búa til og hefir til sýnis.

7. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 10—200 krónur. Sektir renna í sveitarsjóð Hólshrepps. Með mál út af reglugerðinni skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem samin er af sýslunefnd Norður-Ísafjarðarsýslu, eftir tillögum Hólshrepps, staðfestist hér með samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaga 31. maí 1927, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 16. marz 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

15

18. marz

um

breyting á reglugerð fyrir Vestur-Húnavatnssýslu um fjallskil o. fl.
frá 4. september 1930.

1. gr.

Í fyrstu málsgrein 6. gr. komi dilkær fyrir diltar.

2. gr.

Aftan við 16. gr. bætist ný málsg. svo hljóðandi:

Nú verða hreppstjórar þess áskynja að einhverjum beri að greiða hálf fjallskil í hreppnum, sbr. 14. gr., skulu þeir þá senda hver öðrum skýrslu um þann fénað, sem ber að greiða hálf fjallskil fyrir, og tilkynna hreppstjórnarnir aftur viðkomandi hreppsnefndum tölu fénaðarins og nafn og heimilisfang eiganda. Skýrslur þessar séu, ef unnt er, sendar svo snemma, að þær komist í hendur hreppsnefnda áður en fjallskilaniðurjöfnun fer fram. Takist það ekki leiðréttir hlutaðeigandi hreppsnefnd fjallskilaniðurjöfnunina síðar, eftir því sem skýrslurnar gefa tilefni til.

3. gr.

Aftan við 37. gr. bætist ný málsg. svo hljóðandi:

Ennfremur lætur hreppsnefnd eða fjallskilastjórn nálgast hross, sem sett eru í gæzlu í nærliggjandi hreppum við hinar lögskipuðu hrossasmalanir. Að öðru leyti bera fjallskilasjóðir engan kostnað, eða hafa umsjón með því að nálgast skepnur, sem koma fyrir á öðrum árstimum, eða í öðrum héruðum, en þeim, þar sem hirt er í réttum og á sölubingum, sbr. þó 47. gr.

4. gr.

Á eftir orðunum í 2. málsg. 41. gr.: „Undanþeginn þessu ákvæði er Kirkjuhvammshreppur“ komi „og Þverárhreppur“.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Vestur-Húnavatnssýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 18. marz 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

16
27. marz

SAMÞYKKT

um

breyting á samþykkt um sýsluvegasjóð Austur-Húnavatnssýslu frá 2. apríl 1928.

11. staflíður 2. gr. orðist þannig: Vatnsdalsvegur, af þjóðveginum vestan Vatnsdalsár hjá Klofasteini að suðvesturhorni Þingeyratúns.

Við staflíð 14 í sömu grein bætist nýr liður svo hljóðandi:

c. Af Vatnsdalsvegi að Eyjólfssstaðferju.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu hefir samið og samþykkt, samkvæmt lögum nr. 10, 20. júní 1923, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 27. marz 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

17
27. marz

SAMÞYKKT

um einkasíma Múlabæjamanna í Kirkjuhvammshreppi í Vestur-Húnavatnssýslu.

1. gr.

Símar þeir, er samþykkt þessi nær til, eru: Símar frá Hvammstanga um Litla-Ós, um Múla, Gauksmýri, Efra-Vatnshorn og Neðra-Vatnshorn, Vatnshól, Núpshlíð, að Þóreyjarnúpi með hliðarálum heim að Ytri-Völlum, þaðan að Syðri-Völlum, heim að Vigdísarstöðum og heim að Grafarkoti.

2. gr.

Símar þeir, sem taldir eru í 1. gr., skulu lagðir svo fljótt sem fé fæst til símalagningarinnar. Gerð símanna skal vera eftir tillögum landssímastjóra.

3. gr.

Afgreiðslu á síma sínum annast hver búandi á einkasímasvæðinu er síma hefir.

Símafélagið stofnar sameiginlegan sjóð, er nefnist Varasjóður Símafélags Múlabæjarmanna, skammstafað V. S. M. Úr sjóðnum skal greiða allan kostnað við viðhald einkasímalínunnar. Stjórn símafélagsins sér um viðhaldið.

Gjöldum til sjóðsins skal jafnað niður á gjaldendur símafélagsins á sama hátt og öðrum kostnaði við einkasímalínuna og sjái stjórn símafélagsins um að nægilegt fé sé fyrir hendi í sjóðnum á hverjum tíma til að greiða með kostnað við símabilanir. 17 27. marz

Sjóðinn skal ávaxta í Sparisjóði Vestur-Húnavatnssýslu.

4. gr.

Búendur á jörðum þeim, sem nefndar eru í fyrstu grein og símalínurnar ná til, ganga í símafélag, er nefnist Einkasímafélag Múlabæjamanna, og greiðir það kostnað þann sem lagning símanna og viðhald þeirra hefir í för með sér, að frádregnum þeim $\frac{3}{5}$ hlutum stofnkostnaðar er landssíminn greiðir.

Kostnaði þessum skal jafnað niður þannig: að hálfu á eigendur fasteigna á svæðinu eftir núgildandi fasteignamatsverði, og að hálfu á alla gjaldendur til sveitar á samþykktarsvæðinu í réttu hlutfalli við útsvör þeirra á hverjum tíma.

5. gr.

Félagið skal eiga með sér aðalfund árlega síðla vetrar. Á fundi er gengið verður frá samþykkt þessari til fullnustu skal kosin þriggja manna stjórn fyrir félagið. Stjórnin er kosin til þriggja ára, og gengur einn maður úr stjórninni á hverju ári. Fyrstu tvö árin eftir hlutkesti, og kýs aðalfundur mann í stað þess, er úr gengur.

Á aðalfundi skulu rædd félagsmál, kosinn endurskoðandi, úrskurðaðir reikningar félagsins, er stjórnin semur fyrir næsta ár á undan o. s. frv.

Afrit af ársreikningunum skal sendast landsímastjóra.

6. gr.

Sveitarstjórn Kirkjuhvammshrepps og sýslustjórn Vestur-Húnavatnssýslu ábyrgjast starfrækslu einkasímanna eftir því sem landssímastjóri mælir fyrir um, og að línunum sé að öllu vel við haldið.

7. gr.

Brot gegn þessari samþykkt varðar sektum allt að kr. 200,00, er renna í sveitarsjóð Kirkjuhvammshrepps.

Gjöldum til símans fylgir lögtaksréttur.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt samkvæmt lögum nr. 11, 14. júní 1929, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi 1. apríl þ. á., og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 27. marz 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

18 Staðfesting konungs á skipulagsskrá um „Minningarsjóð cand. theol.
28. marz Gunnlaugs Briem Einarssonar“, útgefin á venjulegan hátt, að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 28. marz 1931. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Minningarsjóð cand. theol. Gunnlaugs Briem Einarssonar.

Við undirrituð fyrrverandi prestshjón í Reykholti stofnum hér með sjóð með ofanskráðu nafni til minningar um son okkar Gunnlaug Briem, sem dó 18. september 1929, þrjátíu og tveggja ára gamall.

Stofnféð er 500 — fimm hundruð krónur. Það skal ætíð ávaxta í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands, og skal nú þegar skipta því þar í fjórar deildir jafnstórar, og með aðgreindum fjárhag, er séu sérskilin eign hverrar hinna fjögurra sókna Reykholtsprestakalls, Reykholt, Stóra Áss, Gilsbakka og Síðumúla. Leggist sókn (kirkja) niður, skal deild hennar skiptast milli hinna deildanna, að jöfnum hlut til hverrar. — Allir vextir leggjast við höfuðstól, þangað til ársvextir í hverri deild nema að minnsta kosti fjörutíu krónum. Þaðan af má taka út einn fjórða hluta vaxta árlega, og ráðstafar þá hver sóknarnefnd þeim, ásamt hálfum vöxtum af Minningarsjóði okkar hjóna, sem stofnaður er samtímis, til einhvers þess, er styðja má andlega eða líkamlega hollustu og velfarnan í kristilegum anda upp-
vaxandi einstaklinga eða kynslóðar þar í sókn. Með sóknarnefnd skal sóknarprest-
ur ætíð vera í samráði um þessi mál, og hafa þar um fyllst atkvæði, þannig að ef atkvæði verða jöfn, skal atkvæði hans ráða.

Mætti blessun Guðs jafnan fylgja því, sem hér er stofnað. Í krafti þeirrar hugsunar fari þeir ætíð með stjórnina, sem það er hér falið.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Reykjavík, 2. febr. 1931.

Einar Pálsson. Jóhanna Eggertsdóttir.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá um „Minningarsjóð séra Einars Pálssonar og frú Jöhönnu K. K. Eggertsdóttur, Reykholtshjóna“, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 28. marz 1931. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Minningarsjóð síra Einars Pálssonar og frú Jöhönnu K. K. Eggertsdóttur, Reykholtshjóna.

Við burtför okkar hjóna frá Reykholtsprestakalli síðastliðið voru okkur auk margra annara sæmdar og samúðarvotta afhentar fjárhæðir, er verði stofn að sjóði, sem kenndur skuli við okkur, en okkur að öðru leyti látið frjálst um ráðstöfun.

Samkvæmt þessu er stofnaður sjóður með ofanskráðu nafni að hæð 864 — átta hundruð sextíu og fjórar — krónur. Fé þetta skal ætíð ávaxta í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands, og skal nú þegar skipta því þar í 4 deildir jafnstórar, með aðgreindum fjárhag, er séu sérskilin eign hverrar hinna fjögurra sókna Reykholtsprestakalls, Reykholt, Stóra-Áss, Gilsbakka og Síðumúli. Leggist sókn (kirkja) niður, skal deild hennar skiptast milli hinna deildanna, að jöfnum hlut til hverrar. — Allir vextir leggjast við höfuðstól, þangað til ársvextir af hverri hinna fjögurra deilda Minningarsjóðs Gunnlaugs Briem sonar okkar, sem stofnaður er samtímis, nema að minnsta kosti 40 krónum. Þaðan af má taka út hálfa vexti árlega af Minningarsjóði okkar og ráðstafar þá hver sóknarnefnd þeim, ásamt einum fjórða vaxta af Minningarsjóði Gunnlaugs, til einhvers þess, er styðja má andlega eða líkamlega hollustu og velfarnan í kristilegum anda uppvaðandi einstaklinga eða kynslóðar þar í sókn. Með sóknarnefnd skal sóknarprestur ætíð vera í samráði um þessi mál, og hafa þar um fyllst atkvæði, þannig að ef atkvæði verða jöfn, skal atkvæði hans ráða.

Mætti blessun Guðs jafnan fylgja því, sem hér er stofnað. Í krafti þessarar hugsunar fari þeir með stjórnina, sem það eiga að gera.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Reykjavík, 2. febr. 1931.

Einar Pálsson. Jóhanna Eggertsdóttir.

20
10. apríl

BRÁÐABIRGÐAREGLUR

um

fjárstjórn Strandarkirkju.

Samkvæmt 4. gr. laga nr. 50, 12. maí 1928, um Strandarkirkju og sandgræðslu í Strandarlandi, eru settar svofelldar reglur til bráðabirgða um stjórn kirkjufjárna.

1. gr.

Sóknarnefnd hefir umsjón með Strandarkirkju og heimtir kirkjugjöld, eins og verið hefir. Gerir hún biskupi árleg skil fyrir þeim ásamt áheimum, er henni kunna að berast.

Biskup semur árlegan aðalreikning kirkjunnar.

2. gr.

Sjóðfé kirkjunnar skal ávaxtað í hinum almenna kirkjusjóði.

3. gr.

Maður, er ráðuneytið þar til skipar, hefir, undir yfirumsjón sýslumanns, umsjón með jarðeignum kirkjunnar.

Byggir hann þær með samþykki sýslumanns. Um umsjónina fer eftir reglugerð um umsjón yfir kirkjujörðum.

Í lok hvers fardagaárs sendir umsjónarmaður biskupi um hendur sýslumanns skilagrein fyrir afgjöldum kirkjueignanna.

4. gr.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið ávísar fé úr kirkjusjóði til annara gjalda en venjulegs kirkjukostnaðar, samkvæmt því, er lög ákveða.

Reglur þessar ganga þegar í gildi.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 10. apríl 1931.

Jónas Jónsson

G. Sveinbjörnsson.

SAMÞYKKT**21**

10. apríl

um

viðauka við samþykkt um lokunartíma sölubúða í Vestmannaeyjakaupstað frá 12. apríl 1921.

Svo hljóðandi viðauki bætist aftan við 2. málsgrein 2. greinar samþykktarinnar:

Á tímabilinu frá 1. júní til 31. ágúst skal öllum sölubúðum lokað á laugardögum kl. 4 síðdegis.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 79, 14. nóv. 1917, sbr. lög nr. 9, 2. ágúst 1918 og lög nr. 12, 7. maí 1928, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 10. apríl 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

AUGLÝSING**22**

17. apríl

um

bann við umferð bifreiða.

Með skírskotun til auglýsingar ráðuneytisins 19. nóvember f. á., um bann gegn bifreiðaumferð um nokkra tiltekna vegi, hefir ráðuneytið enn fremur ákveðið, að slíkt bann megi einstaka daga eða nokkra daga í einu, frá þessum degi að telja til 10. júní þ. á., leggja við bifreiðaumferð um sýsluvegi í Skagafjarðarsýslu og í Vestur-Húnavatnssýslu.

Heimilast vegamálastjóra, að fengnum upplýsingum frá áreiðanlegum mönnum í héraði, þegar talið er að veginir liggi mjög undir skemmdum vegna bleytu eða holklaka, að auglýsa bann við bifreiðaumferð um vegina og að setja nánari ákvæði um framkvæmd bannsins.

Bann þetta nær þó ekki til bifreiðaumferðar til læknisvitjunar.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 17. apríl 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

S A M Þ Y K K T

um

einkasíma í Skútustaðahreppi.

1. gr.

Símar þeir, sem samþykkt þessi nær til, skulu lagðir frá landssímastöðvunum í Reykjahlíð og á Skútustöðum, þannig:

1. Frá Reykjahlíð um Grímstaði að Vindbelg með hliðarlínu um Ytrineslönd að Syðrineslöndum.
2. Frá Reykjahlíð um Voga, Geiteyjarströnd, Höfða, Kálfaströnd, Garð að Skútustöðum með hliðarálmum að Grænavatni.
3. Frá Skútustöðum um Litluströnd að Baldursheimi með hliðarlínu að Gautlöndum og á heiðarbæina.
4. Frá Skútustöðum um Álftagarði, Arnarvatn að Helluvaði með hliðarálmum að Haganesi, Geirastöðum og Hofsstöðum.

Þeir bæir sem gjaldskyldir verða til einkasímans, án þess að hann sé lagður þar inn þegar í stað, eiga rétt á innan hæfilegs tíma, að fá símann lagðan þar inn, með sömu kjörum og aðrir símanotendur fengu í upphafi.

2. gr.

Símalínur þær, sem fyrsta grein ræðir um, skulu lagðar svo fljótt, sem fé fæst til símalagningarinnar. Gerð símans skal vera eftir fyrirsögn landsímastjóra.

3. gr.

Afgreiðslu og viðhald á símatækjum sínum, svo og daglegt viðhald og bráðabirgðaaðgerðir á línunum, annast hver búandi á einkasímasvæðinu, er síma hefir, innan takmarka ábúðarjarðar sinnar.

Annað viðhald símalínanna kosta notendur einkasímakerfisins í félagi, í sama hlutfalli og aðalkostnaði símalagningarinnar er jafnað niður, samkvæmt 4. gr. c. Til að standast þann kostnað skal stofna fyrningasjóð, með árlegu framlagi, er ekki má nema minnu að samantöldu, en svarar $\frac{1}{2}\%$ af stofnkostnaði línanna.

Framlag þetta má hækka allt að 3% fyrir eitt ár í senn, með samþykki aðalfundar einkasímafélagsins.

4. gr.

Sá kostnaður við að koma einkasímakerfinu á fót, sem ekki fæst greiddur af landssímanum, skiptist á eftirtalda liðu, er greiðist þannig af símanotendum:

- a. Flutningskostnaður efnis frá skipi, út á línusvæðið greiðist af sveitarsjóði Skútustaðahrepps.

- b. Símatækin á einstaka bæi kosta símanotendur hver fyrir sinn bæ.

23

Nú verða ábúenda skipti á jörð, og er þá viðtakanda skylt að taka við 18. apríl
símatækinu og með þeim kvöðum sem á því kunna þá að hvíla.

- c. Annar kostnaður við símalagninguna, svo og viðhald símalínanna, samkv. 3. gr. greiðist að $\frac{1}{3}$ af eigendum jarða á svæðinu eftir dýrleika lands; annar þriðjungur greiðist af öllu útsvarsskyldu fólki á einkasímasvæðinu eftir efn-
um og ástæðum og hinn þriðji þriðjungur að jafnri tiltölu, af öllu heimilis-
föstufólki á svæðinu, á aldrinum frá 18—65 ára. Þó þannig, að karlmenn
greiði tvöfalt gjald við kvenfólk.

5. gr.

Allir gjaldendur til símakerfisins samkvæmt b- og c-lið 4. gr. ganga í félag
er nefnist „Einkasímafélag Mývetninga“.

Félagið skal eiga með sér aðalfund árlega síðla vetrar. Á þeim fundi er
gengið verður frá samþykkt þessari til staðfestingar, skal kosin 3ja manna stjórn
fyrir félagið. Stjórnin er kosin til 3ja ára, og gengur einn maður úr henni árlega
fyrstu tvö árin eftir hlutkesti, og kys aðalfundur mann í stað þess, er úr gengur.

Á aðalfundi skulu rædd félagsmál, kosinn endurskoðandi reikninga, úr-
skurðaðir reikningar félagsins er stjórnin hefir samið fyrir næsta ár á undan, og
aðrar þær ákvarðanir teknar, sem starfsemi félagsins varða.

Um lögmæti aðalfundar, atkvæðisrétt á fundinum o. s. frv. fer eftir ákvæð-
um laga um einkasíma í sveitum.

6. gr.

Stjórn félagsins er rétt og skylt, ef þess er krafizt, samkv. 7. gr. laga um
einkasíma í sveitum, að taka lán er félagsmenn ábyrgjast sameiginlega, til
greiðslu kostnaðar þess er 4. gr. b.- og c.-liður ræðir um. Árgjald félagsmanna til
afborgunar láni þessu skulu miðast við það, að lánsupphæðin endurgreiðist á
hæfilegum tíma, eftir lánskjörunum.

Félagsstjórnin sér um undirbúning og framkvæmd símalagningarinnar,
að því leyti sem hún er ekki í höndum landssímastjórnar; hún annast allt reikn-
ingshald og fjárreiður félagsins, þar á meðal niðurjöfnun og innheimtu árgjalda
félagsmanna, bæði til einkasíma félagsins og landssímans.

Reikninga félagsins endurskoðaða skal stjórnin leggja fyrir aðalfund til
úrskurðar og senda síðan afrit af þeim til landsímastjóra.

Félagsstjórninni ber að hafa strangt eftirlit með að starfræksla símakerf-
isins fari vel fram og að tafarlaust sé gert við skemmdir á símalínunum. Hún skal
og gangast fyrir því, að það viðhald símalínanna, er hvílir á félaginu sameigin-
lega, komist í framkvæmd, og skal um allar viðgerðir hlíta fyrir mælum lands-
símastjóra.

7. gr.

Sveitarstjórn Skútustaðahrepps og sýslunefnd Suður-Pingeyjarsýslu á-
byrgjast starfrækslu einkasímans, eftir því, sem landssímastjóri mælir fyrir um,
og að línunum sé að öllu vel við haldið.

23

18. apríl

8. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 200 krónum, er renna í sveitarsjóð Skútustaðahrepps.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 11, 14. júní 1929 um einkasíma í sveitum til þess að öðlast gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 18. apríl 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

24

2. maí

REGLUGERÐ

um

grenjaleitir og refaveiðar í Skagafjarðarsýslu.

1. gr.

Sýslunefnd hefir yfirstjórn og umsjón með grenjaleitum og refaeyðing í sýslunni, lögum samkvæmt.

2. gr.

Sérhver hreppsnefnd skal á hverju vori annast um grenjaleitir og grenjavinnslu í heima- og afréttarlöndum hreppsins, hvort heldur sem lönd þessi liggja innan eða utan sýslufélagsins.

Nú eiga tveir eða fleiri hreppar leitarsvæði saman og annast þeir þá í sameiningu um grenjaleitir.

Þyki fullvist, að ekkert gren sé til í heima- eða afréttarlöndum einhvers hrepps, eða þar hefir ekki fundizt dýr síðustu árin, getur hreppurinn fengið undanþágu frá grenjaleitum. Undanþágan verður þó því aðeins veitt, að sótt hafi verið um hana til sýslunefndar á aðalfundi hennar, og gildir hún aðeins um eitt ár.

3. gr.

Hvarvetna þar, er tveir eða fleiri hreppar eiga saman grenjaleitarsvæði, sem þeir skipta ekki með sér, skal kosin refaveiðanefnd á fundi upprekstrarfélags eða sameiginlegum fjallskilafundi til 3ja ára, og fari saman kjörtími nefndarinnar og hreppsnefnda. Tölu nefndarmanna ákveður fundur sá, er kys þá. Nefndarkosninguna ber að tilkynna oddvita sýslunefndar.

Refaveiðanefndir hafa sömu skyldur og réttindi og hreppsnefndir um allt, er varðar grenjaleitir og refaveiðar í umdæmi þeirra.

24
2. maí

4. gr.

Heimilt er hreppsnefnd og refaveiðanefnd að fela einum manni framkvæmd tiltekinna atriða af skyldustörfum þeirra, svo sem sölu tófuyrðlinga og geymslu þeirra, enda beri nefndirnar ábyrgð á að slík störf séu rækt lögum samkvæmt.

5. gr.

Hreppsnefnd eða refaveiðanefnd skal á hverju ári í tæka tíð útnefna svo marga kunnuga og áreiðanlega menn, sem þörf er á til grenjaleita á leitarsvæði sínu. Nefndin kveður á um hvernig grenjaleitum skal hagað og annast um framkvæmd þeirra. Ber henni að gæta þess að grenjaleitir séu byrjaðar svo snemma, sem líkindi eru til að refir séu lagstir í gren.

Hver sem til grenjaleitar er sendur, skal hafa skirteini frá nefnd sinni, er sýni á hvaða grenjum hann á að leita í hvert skipti. Jafnan skulu tveir menn vera saman í grenjaleit, og ef unnt er annar þeirra skotmaður eða skotmaður hinn þriðji í för með þeim, að öllu útbúinn til grenjavinnslu.

Í afréttar- og heimalöndum, sem liggja saman, — þótt ekki sé í sama hreppi, skulu grenjaleitir í hvert skipti fara fram samtímis.

6. gr.

Hreppsnefnd eða refaveiðanefnd skal ráða einn eða fleiri skotmenn til grenjavinnslu í umdæmi sínu, svo snemma ár hvert, að skotmaður sé reiðubúinn til starfans hvenær sem gren finnst. Skyld er nefndunum að sjá skotmanni jafnan fyrir vökumanni, er hann tekur gildan.

7. gr.

Hreppsnefnd eða refaveiðanefnd skal á ári hverju tilkynna búendum í umdæmi sínu hæfilegum tíma áður en grenjaleitir byrja, hverjir skotmenn séu ráðnir, og skal landráðandi, þegar gren finnst og skotmaður ekki er í leitinni, senda tafarlaust eftir honum. Er skotmaður þá skyldur til að vera viðbúinn með útbúnað allan og skotfæri í gildu standi. Varðar sektum ef út af er brugðið, án þess að gild forföll séu sönnuð.

8. gr.

Óheimilt er öllum, öðrum en þeim, sem til þess eru ráðnir samkv. 6. gr., að vinna gren eða taka yrðlinga, nema atvik liggi svo til að ekki hafi náðst í skotmann í tæka tíð.

9. gr.

Þegar gren finnst, hvort heldur er í grenjaleit eða ekki, skal það ekki yfirgefið, ef kostur er. En finni það einn maður og geti ekki komið vitneskju

- 24 til næsta bæjar nema fara sjálfur, skal hann gera það, en flýta skal hann sem mest för sinni og þegar í stað fara á grenið aftur og ekki yfirgefa það fyrr en skotmaður kemur. Þó er ferðamanni ekki skylt að fara aftur á gren, þó finni. En skyldur er sá, sem vitneskju fær, að aðvara skotmann tafarlaust. Skal sá, er þannig varðveitir gren eða aðvarar skotmann, fá hæfilega þóknun fyrir ómök sín.

10. gr.

Allir yrðlingar, sem teknir eru á greni eða annarsstaðar á viðavangi, eru eign þess sveitarfélags eða sveitarfélaga, er annast um grenjavinnslu á því svæði samkv. 2. gr., enda greiði sveitarfélagið eða sveitarfélögin allan kostnað við grenjavinnsluna.

Heimilt er þó ábúanda að taka þátt í grenjavinnslunni á þann hátt að bera helming kostnaðar af greni, er finnst í landi hans. Allur annar refaveiðakostnaður greiðist þá af sveitarsjóði eða sveitarsjóðum (fjallskilasjóði), ef fleiri en einn hreppur eiga afrétt saman.

Yrðlingar og aðrar tekjur af grenjavinnslunni skiptast þá einnig eftir sömu hlutföllum og greiðsla kostnaðar.

Tilkynning ábúanda um, að hann kjósi að taka þátt í grenjavinnslunni, skal vera skrifleg og afhent hlutaðeigandi hreppsnefndaroddvita, eða formanni refaveiðanefndar þar, sem fleiri hreppar eiga afrétt saman, fyrir fyrsta sumardag áður en grenjavinnslan fer fram.

11. gr.

Borgun til skotmanns og vökumanns fer eftir því, sem semst um við hreppsnefnd eða refaveiðanefnd.

Nú er gren unnið að einhverju eða öllu leyti á þann hátt, er segir í niðurlagi 8. greinar, og skal þá sá, er dýrunum náði, fá borgun, sem ekki má vera undir helmingi þess, sem hinn ráðni skotmaður hefði fengið og aldrei meiri en hann hefði haft.

12. gr.

Engu má raska á grenjum nema með samþykki og að fyrirsögn sveitarstjórna. Ekki má láta hunda hlaupa á gren á grenjavinnslutímanum né hafa þar óþarfan umgang eða hark.

13. gr.

Nú vinnst hlaupadýr á öðrum tíma en grenjaleit fer fram, og á þá skotmaður 10 kr. fyrir hvert dýr, er hann sannar að hann hafi unnið. Gjald þetta greiðist úr sýslusjóði. Eigi þarf breytingu á reglugerð þessari til þess að sýslunefnd geti hækkað eða lækkað gjaldið.

Skýrsla skotmanns um, hvar og hvenær dýrið er unnið, skal því aðeins gild metin, að hún sé staðfest með vottorði tveggja valinkunnra manna úr þeim hreppi, sem dýrið er unnið í.

14. gr.

24
2. maí

Bannað er að eitra fyrir refi nema þegar svo stendur á, að dýrbítur gengur á hjörð manns, og skal þá ef unnt er, byrja eitrið í hræ þeirar skepnu, er dýrið hefir grandað.

Gæta ber fyllstu varúðar um að eitrið verði ekki húsdýrum að meini, og er hreppsnefndum skylt að fyrirbyggja hættu af því svo sem auðið er.

15. gr.

Hreppsnefnd eða refaveiðanefnd skal halda bók yfir allt, er lýtur að grenjaleitum og refaeyðingu í umdæmi hennar. Ber henni að halda skrá yfir öll þekkt gren í umdæminu og gera stutta lýsingu á þeim. Hún skal láta byggja vörður og skotbyrgi þar sem þörf er á, og halda þeim við. Hún getur og látið laga skemmd gren, sem auðunnin eru, en ónýta önnur, sem torunninn eru.

16. gr.

Hreppsnefndir og refaveiðanefndir skulu fyrir 1. desember ár hvert leggja fram sundurliðaðan reikning yfir tekjur og kostnað við refaeyðing í afreittar- og heimalöndum þeirra.

Skylt skal nefndunum fyrir desembermánaðarlok að gefa sýslunefndinni skýrslu um grenjavinnslu og eyðing refa á annan hátt, eftir fyrirmynd, er sýslunefnd semur. Í skýrslu þessari skal enn fremur greint frá sölu yrðlinga og refaeldi í hreppnum eða refaveiðasvæðinu. Skýrslur þessar og reikningar skulu lagðir fyrir aðalfund sýslunefndar ár hvert.

Sýslunefnd getur, er henni þykir við þurfa, sett nánari fyriræli um hvaðeina, er snertir skýrslugerð þessa og reikningsskil nefndanna.

17. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum frá 20—5000 kr. er renna í sýslusjóð. Með mál út af brotum skal farið sem almenn lögreglumál.

18. gr.

Með reglugerð þessari, er öðlast gildi 1. júní 1931, er úr gildi numin reglugerð um grenjaleitir og refaeyðing í Skagafjarðarsýslu, nr. 55, frá 6. maí 1925.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Skagafjarðarsýslu hefir samið og samþykkt, samkvæmt 12. gr. laga nr. 44, 19. maí 1930, staðfestist hér með.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 2. maí 1931.

S. Kristinsson.

Vígfús Einarsson.

25
9. júní

AUGLÝSING

um

staðfesting stjórnarráðsins á lögreglusamþykkt fyrir Ísafjarðarkaupstað.

Samkvæmt lögum nr. 1 frá 3. janúar 1890, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, er hér með staðfest eftirrituð

LÖGREGLUSAMÞYKKT FYRIR ÍSAFJARÐARKAUPSTAÐ.

I. KAFLI.

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega upphot eða óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn þyrpast saman á almannafæri svo að til tálma sé fyrir umferðina, eða til óþæginda fyrir viðstadda. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða ætlað er til almennings afnota, svo sem leikvelli, sölutorg, bryggjur, bólvirki o. s. frv. Um veitingastaði, almennar knattborðsstofur, afgreiðslustaði bifreiða o. þ. h., kvikmyndahús, leikhús og önnur samkomuhús gilda ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri, eftir því sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annara samkomuhúsa, á bryggjum við skipakomur eða annarsstaðar, þar sem almenningur kemur saman, skal fólk raða sér þannig, að þeir sem fyrst koma fái fyrstir afgreiðslu, og haga sér í öllu eftir þeim fyrir-mælum, sem lögreglan eða umsjónarmaður setur, til að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, kalla, blístra, syngja hátt né hafa í frammi annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttalag, sem raskar allsherjarreglu, eða ónáðar vegfarendur, viðstadda, eða þá sem búa í nágrenninu.

4. gr.

Bannað er að hafast nokkuð það að, sem raskar næturro manna, og enginn má að ófyrirsynju berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða hafast neitt það að, sem veldur ónæði.

Bifreiðarstjórar skulu gæta þess, að gera engan óþarfa hávaða að næturlagi og skipum er bannað að gefa hljóðmerki við bryggjur eða annarsstaðar á höfninni frá kl. 23—8, nema siglingareglur krefji eða nauðsynlega þurfi að kalla á hafnsögumann eða lækni.

25
9. júní

5. gr.

Á götum bæjarins, eða þar sem hætta getur af stafað, má ekki leika knattleik, paradís, feluleik, stikk eða klink, gera rennibrautir, renna sér á skautum eða sleðum, eða hafa um hönd aðrar skemmtanir eða leiki, sem hindra umferðina. Sömuleiðis er bannað að hanga utan á vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um göturnar, eða festa við þá sleða, handvagna eða annað, er til óþæginda getur orðið.

6. gr.

Eigi má skjóta af byssum, skammbyssum, lyklabyssum, örvabogum eða öðrum skotvopnum á eða yfir almannaþæri. Á almannaþæri má eigi kveikja í púðri, skoteldum eða sprengiefnum. Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstaklega stendur á, svo sem um áramót, og séu leyfin bundin við tiltekin svæði. Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkja má aðeins gera með sérstöku samþykki lögreglustjóra og ber bæði verkstjóri og sá, sem mannvirkid er unnið fyrir, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt.

7. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannaþæri, eða í búningi, sem misþýður velsæmi eða getur raskað allsherjarreglu. Sömuleiðis er bannað að sýna af sér hneykslanlega hegðun, t. d. með því að ávarpa menn ókurteisum eða ósæmilegum orðum, eða með því að sýna þar af sér ósæmilegt látbragð, svo sem að fletta sig klæðum, gera þarfir sínar o. s. frv.

Hneykslanleg hegðun telst það, ef nokkur sést ölvaður á almannaþæri.

8. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur bæjarins, eða annarsstaðar svo nærri landi eða skipum á höfninni, að hneyksli valdi.

9. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannaþæri, er skyldur að segja til nafns síns og heimilis, þegar lögreglan krefst þess.

10. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögreglumanna, er þeir gefa til þess að stjórna umferð, eða halda uppi góðri reglu á almannaþæri. Ef nauðsyn ber til, geta lögreglumenn krafist sér til aðstoðar hvern fulltíða mann, sem viðstaddur er, til að afstýra óreglu eða óspektum á almannaþæri, en heimt-

- 25 ingu eiga þeir á fullum bótum úr bæjarsjóði fyrir tjón, er þeir kunna að bíða
9. júní við það, á fatnaði eða limum, en bæjarsjóður á aðgang að hinum seka.

II. KAFLI.

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

11. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum bæjarins. Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins eða hreyfa við þeim að neinu leyti, nema hann hafi til þess fengið leyfi slökkviliðsstjóra.

Enginn má snerta við brunaboðum bæjarins, nema hann þurfi að gera vart við eldsvoða.

Enginn má raska eða skemma rafmagnsleiðslur eða síma.

Enginn má grafa niður á, né opna skolp- og vatnsæðar bæjarins nema með leyfi veganeftndar eða bæjarstjóra.

Brot gegn þessari grein varða sektum, er ekki séu lægri en 200 krónur.

12. gr.

Enginn má selja vörur eða reka aðra atvinnu á almannafæri, þar sem það tálmar umferðinni. Börn yngri en 14 ára mega alls ekki selja vörur á almannafæri. Þó skal börnum, 8 ára eða eldri, heimilað að selja dagblöð og fréttablöð og sömuleiðis aðgöngumiða að íþróttasýningum, dagskrár og merki, er gilda fyrir sérstaka hátíðisdaga.

Bannað er sölumönnum að gera vart við sig með ópum, köllum eða söng frá náttmálum til dagmála (sbr. 3. gr.).

13. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda má enginn láta fyrirberast á húslóðum, húsriðum, húspökum, girðingum, í garðshliðum eða á stöðum þar sem inn er gengið í hús eða á húslóðir, né fara inn í húbýli hans í söluverindum.

Auk þess getur lögreglan bannað mönnum að hafast við á þessum slóðum, ef hún telur, að það geti valdið óþægindum eða hættu.

14. gr.

Stéttir fram með götum eru eingöngu ætlaðar gangandi mönnum; eftir þeim má eigi fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, vagna né önnur aktól, nema barnavagna, og eigi bera, draga, velta eða á annan hátt flytja með sér fyrirferðarmikla hluti, svo sem tunnur, hey eða annað, sem tálmar umferðinni. Ljái, gaddhrifur, skotvopn og aðra hluti, sem tjón getur hlotizt af, má aðeins flytja eftir götunni sjálfri, og skal svo um þá búið, að engin hætta stafi af þeim.

Hlaðnar byssur má ekki bera á götum bæjarins, eða annarsstaðar á almannafæri. Byssur skal ávallt bera þannig, að opið viti upp.

25
9. júní

15. gr.

Á almannafæri má eigi leggja eða setja neitt það, er tálmar umferðinni. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götum lengur en nauðsynlegt er til að fylla þá og tæma, og aldrei á gangstéttum. Bæjarstjórn ákveður í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum eða torgum standa megir vagnar eða bifreiðar, sem notaðar eru til fólks- eða vöruflutninga, og setur sérstakar reglur þar að lútandi. Má í þeim reglum ákveða gjald í bæjarsjóð fyrir bifreiðarstæði.

16. gr.

Á almannafæri má eigi vinna neina þá vinnu, er hindrar umferðina eða gerir hana hættulega, t. a. m. telgja við, höggva grjót, járna hesta, gera við bifreiðar, eða því um líkt. Á almannafæri og á veggsvölum eða í gluggum, sem vita að almannafæri, má eigi hrista gólfduka, viðra sængurföt, hengja föt til þerris eða annað þess konar.

17. gr.

Vöruskápa, sjálfsala, gluggaskýlur, auglýsingaspjöld eða annað þessháttar má eigi hengja utan á hús þannig, að óþægindi verða að á almannafæri, að dómi lögreglunnar. Í opnum gluggum, sem vita að almannafæri, má eigi láta standa jurtaþotta eða neitt það, er tjóni getur valdið, ef það fellur niður. Hæð undir gluggaskýlur og auglýsingaspjöld, sem standa út frá húshlið fram yfir gangstétt eða götu, sé minnst 2,20 m.

18. gr.

Eigi má fleygja glerbrotum, steinum, nöglum, hálmi, ávaxtahýði, pappírsrusli eða öðru þess konar á almannafæri né heldur skvetta þar vatni eða öðru, er haft getur í för með sér hættu eða óþægindi fyrir vegfarendur.

19. gr.

Foreldrum og öðrum hlutaðeigendum er skylt að annast um, að tilhlýðilegt eftirlit sé haft með óstálpuðum börnum, sem eru á þeirra vegum, þegar þau eru á almannafæri. Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 22 á tímabilinu frá 16. september til 15. apríl og ekki seinna en kl. 23 frá 16. apríl til 15. september, nema þau séu í fylgd með fullorðnum.

20. gr.

Enginn má gera skurð í gangstéttir, götur eða torg bæjarins, né raska þeim á neinn hátt, nema hann hafi til þess leyfi bæjarstjóra og samþykki lögreglustjóra, enda setji hann aftur í samt lag það, sem raskað var og haldi því við í eitt ár eftir að umbót er lokið og tekin gild af bæjarstjóra. Slik verk skulu

25 unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal þess gætt, að veg-
9. júní farendur séu aðvaraðir um farartálmann með nægilega greinilegum ljósum, er
 loga skulu frá því að dimma fer að kvöldi til þess bjart er að morgni. Að öðru
 leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir, er honum þykir þurfa, til að afstýra
 hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götuna að nokkru
 eða öllu leyti meðan á verkinu stendur, eða skipað fyrir um hvernig umferð-
 inni skuli hagað. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur
 lögreglustjóri látið ljúka verkinu eða setja götuna í samt lag aftur á kostnað
 þess, sem verkið átti að framkvæma. Sama gildir ef ekki er fullnægt viðhalds-
 skyldu.

21. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús rífið og byggt upp að nokkru eða
 öllu leyti, er eiganda, eða þeim, sem sér um verkið, ef húsið liggur við al-
 mannafæri, skylt að skýra lögreglustjóra frá, áður en verkið byrjar og sanna
 fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrir-
 mælum, sem lögreglustjóri setur, til að afstýra farartálma og hættu eða óþæg-
 indum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á al-
 mannafæri, nema þar sem lögreglustjórinn leyfir, og eigi má það liggja þar
 lengur en nauðsyn krefur. Mold, mól, leifar af verkefni og annað, er af bygg-
 ingunni stafar, skal eigandinn færa burtu, er húsagerðinni er svo langt komið,
 að því verði við komið. Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til að afstýra
 hættu eða faratálma, skal taka burtu þegar í stað, þegar lögreglan krefst þess.

Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er tekið burt, án þess að annað
 sé gert í staðinn, og er þá eiganda skylt að ganga svo frá hússtæðinu, að ekki
 stafi hætta, óþrifnaður, eða óprýði af.

22. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður þesskonar, sem notaður er við húsa-
 smíðar og aðrar byggingar eða viðgerðir á húsum, skal vera nægilega traustur
 og þeir, sem nota hann, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn. Á slíkum
 pöllum utanverðum skal vera að minnsta kosti 20 cm. há brik og handrið eða
 reipi í brjósthæð. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun,
 gluggaþvott eða þesskonar, skulu vera nægilega traustir og kjálkarnir búnir
 járngöddum að neðan, ef stiginn er meira en 4 metra langur. Við fjölfarnar
 götur getur lögreglustjóri fyrirskipað að vörður standi við stiga meðan á verki
 stendur.

Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almannafæri eftir að dimmt
 er orðið.

Brot á þessari grein er á ábyrgð þess, er verkið annast, eða ef hann er
 eigi tilgreindur, þá á ábyrgð húseiganda.

23. gr.

25

9. júní

Nú er hús svo hrörlegt, að hætt er við að það hrynji, eða einhver hluti þess, og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigandann að rífa það, eða endurbæta það svo sem þörf gerist til að afstýra hættu, innan tiltekins tíma. Ennfremur getur lögreglustjóri á kostnað eigandans gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til að afstýra hættu fyrir vegfarendur og aðra. Ákvæði þetta nær einnig til þess, þegar steinvegg, trévegg eða annarri girðingu liggur við hruni eða falli.

24. gr.

Vindur og önnur áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru úr húsum, sem liggja að almannafæri, skulu vera nægilega traustar, og þeir, sem nota þær, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn.

25. gr.

Nú liggur kjallaraop út að almannafæri og lengra fram en húshliðin, og skal þá vera handrið úr jární, eða öðru tryggilegu efni beggja megin við þau, eigi lægra en 60 cm. og lögreglustjóri getur auk þess krafizt, að kjallaraopið sé byrgt með hlemm eða hlera frá því að dimma tekur að kvöldi, unz hjart er að morgni.

Yfir birtugrófum, sem nú eru við stétt eða götur, skulu vera nægilega sterkar járngrindur, eða annar jafntryggur umbúnaður jafnhátt stéttinni eða götunni. En yfir birtugrófir, sem gerðar kunna að verða framvegis, skal gera svo tryggilega, að enginn óþrifnaður komist ofan í grófina.

26. gr.

Um þakrennur og rennsli frá húsum í göturæsin eða rennurnar skal svo um búið, sem fyrir verður mælt í byggingarsamþykkt kaupstaðarins, og er hús-eiganda skylt að halda hvorutveggja vel við.

27. gr.

Þegar ís leggur á pollinn eða annarsstaðar á höfnina má enginn fara út á isinn fyrr en hann er orðinn vel heldur. Þyki lögreglustjóra isinn eigi nógu traustur, skal hann banna alla umferð um hann. Enginn má heldur taka ís af pollinum eða höggva vakir í hann nema með leyfi bæjarstjóra og samþykki lögreglustjóra, og ákveður þá lögreglustjóri hvernig vakirnar skuli girtar eða auðkenndar, svo að engin hætta stafi af þeim.

Fyrir istökuna greiðist það gjald í bæjarsjóð, sem bæjarstjórnin ákveður.

25
9. júní

III. KAFLI.

Almennar umferðarreglur.

28. gr.

Vegfarendum er skylt að sýna fyllstu nærgætni gagnvart öðrum vegfarendum, einkum þegar farið er yfir þvera götu, við vegamót og þar sem viðvörunarmerki eru sett. Þeim er skylt að haga sér tafarlaust eftir þeim fyrir-mælum, sem lögreglan setur um umferðina, hvort sem það er gert með upp-festum auglýsingum, með boðum eða bendingum. Þeim er og skylt að nema staðar samstundis og lögreglan gefur stöðvunarmerki.

Allir vegfarendur skulu samstundis víkja úr vegi fyrir bifreiðum slökkvi-liðsins, sjúkrabifreiðum og bifreiðum lögreglunnar, enda gefi þær auðþekkt hljóðmerki (sbr. 43. gr.).

29. gr.

Stéttir meðfram götum eru eingöngu ætlaðar gangandi mönnum (sbr. 14. gr.).

Fótgangandi vegfarendur skulu, er þeir eru á ferð um götur bæjarins, vegi eða torg, að jafnaði halda sér á gangstéttunum, þar sem þær eru fyrir hendi. Þeir, sem ganga eftir götum eða stígum, þar sem engar gangstéttir eru, eða vegna þess að þeir sakir þrengsla á gangstéttinni verða að víkja út á götuna, eða þurfa að ganga yfir hana þvera, skulu veita umferðinni nána athygli og víkja þegar til hliðar, er viðvörunarmerki eru gefin.

30. gr.

Með hesta og ökutæki má aðeins fara eftir þeim hluta götunnar, sem ætlaður er til aksturs, en ekki eftir gangstéttum, né vegum sem ætlaðir eru til annarar sérstakrar notkunar. Ef ástæða þykir til vegna umferðarhættu getur lögreglustjóri eða bæjarstjórn bannað akstur, reið eða hjólreiðar um einstakar götur, enda sé auglýst á gatnamótum hvaða umferð er bönnuð.

31. gr.

Allir, sem fara um götur bæjarins utan gangstétta, hvort heldur eru gangandi, riðandi, í vagni, í bifreið, á hjóli eða öðrum farkosti, skulu halda sér, gripum sínum og farartækjum á vinstri helmingi akbrautarinnar eingöngu, og svo nærri götubrún, eða gangstétt, sem auðið er.

Sá, sem vill komast fram fyrir vegfarendur, skal víkja til hægri handar, þó ekki meir en nauðsyn krefur.

Við vegamót skal, ef þörf gerist, sá biða, sem hefur farartæki á vinstri hönd. Þessi regla leysir vegfarendur þó ekki undan þeirri skyldu að sýna fyllstu nærgætni og varkárni við vegamót, þótt þeir eigi þar umferðarréttinn.

Þeir, sem fara um gangstéttir, skulu víkja til vinstri handar, en eru þó ekki skyldir til að víkja út á akbrautina, sé hún á vinstri hönd.

25

9. júní

32. gr.

Um götuhorn skal aka í kröppum boga ef snúið er til vinstri handar, en í löngum boga ef snúið er til hægri. Á götuhornum og gatnamótum er bannað að aka fram fyrir hest eða ökutæki, sem á undan fer. Þegar ekið er út úr hliðum eða um vegamót skal farið hægt.

33. gr.

Það er bannað að aka eða riða á móti hópgöngum eða líkfylgdum, eða fram hjá þeim. Skal víkja úr vegi fyrir þeim ef unnt er, eða nema staðar meðan þær fara fram hjá. Hópganga telst þegar fólk streymir af íþróttavelli e. þ. h.

Ekki má aka eða riða um götur, þar sem fólk hefir safnast saman til að hlusta á ræðuhöld, söng, hornablastur eða þess háttar.

34. gr.

Á miðri götu má ekki nema staðar með hesta eða ökutæki, heldur skal það gert sem næst gangstéttinni eða götujaðri, og skal snúa farartækinu þannig, að hlið þess sé jafnhliða gangstéttinni eða götujaðri. Ekki má nema staðar þar sem hestur eða ökutæki heldur kyrru fyrir beint á móti hinu megin á götunni. Ennfremur er bannað að nema staðar með hest eða ökutæki á gatnamótum, eða nær þeim en 5 metra frá götuhorni, miðað við húsalínu.

35. gr.

Með hesta eða ökutæki má ekki nema staðar á götum bæjarins, nema meðan ferming eða afferming á sér stað (sbr. 15. gr.), og skal það gert gangstéttarmegin. Farþegar skulu og þeim megin stíga upp í farartæki og út úr því.

36. gr.

Bifreiðarstjórar skulu ætíð, er þeir ætla að beygja fyrir götuhorn, eða til að fara yfir þvera götu, gefa merki um það í tæka tíð, með þar til gerðu tæki (sbr. 43. gr.) til hvorrar handar þeir ætla að beygja. Sömuleiðis skulu þeir gefa merki, er þeir draga skyndilega úr ferð bifreiðar sinnar, eða stöðva hana.

Bifreiðarstjórar, sem aka bifreið, er ekki hefir umgetin tæki, svo og vagnstjórar, riðandi menn og hjólreiðamenn, skulu gefa þessi merki með því að rétta út hægri eða vinstri hönd, eftir því til hvorrar handar þeir ætla að beygja og með því að rétta hönd beint upp, ef þeir draga úr ferð ökutækis síns eða stöðva það. Merki þessi skal gera utan við yfirbyggingu ökutækisins, svo þeir er á eftir fara sjái þau greinilega.

25

9. júní

37. gr.

Bifreiðarstjórar og aðrir vagnstjórar, svo og riðandi menn, hjólreiðamenn og aðrir skulu hafa nánar gætur á því að þyrlla ekki á aðra vegfarendur ryki né sletta á þá for eða vatni. Þegar götur eru mjög þurrar eða forugar og blautar, skulu þeir gæta þess að fara svo hægt, að þeir ati ekki þá, sem þeir fara fram hjá og nema heldur staðar, ef þess gerist þörf.

38. gr.

Ef vegfarandi veldur slysi, hvort sem það er hans sök eða ekki, eða verður það á að brjóta ákvæði 37. gr., skal hann þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi, ef þess er krafist, og skylt skal honum að hjálpa þeim, sem slasast hefir, ef þörf gerist.

39. gr.

Hlass, sem flutt er á ökutæki um bæinn, má ekki vera þyngra en svo, að ökutækið beri það auðveldlega; því skal vel fyrir komið og fest svo að ekki haggist. Ekki má það dragast með jörðu né ná langt út af ökutækinu. Með málmvarning skal svo fara, að ekki hljóttist hávaði af.

Ökutæki, sem flutt er á mól, sandur, mold o. þ. h. skulu svo gerð, að ekki hrynji úr þeim þar sem farið er um.

40. gr.

Hjól á ökutækjum skulu vera slétt og nægilega breið, svo að ekki marki þau yfirborð gatna.

Að öðru leyti skal fara eftir ákvæðum bifreiðalaganna og þeirra laga, sem sett eru eða kunna að verða sett um umferðina.

IV. KAFLI.

Um bifreiðar.

41. gr.

Bifreið nefnist í samþykkt þessari hvert það ökutæki, sem knúð er áfram af aflvél í ökutækinu sjálfu og ætlað er til að flytja fólk eða varning. Samþykktin nær þó ekki til vagna, sem renna á spori eða ökutækja, sem notuð eru eingöngu af slökkviliði.

42. gr.

Lögreglustjóri eða bæjarstjórn getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð álist hættuleg eða til sérlegra óþæginda fyrir aðra umferð. Sömuleiðis getur lögreglustjóri eða bæjarstjórn takmarkað bifreiðaferðir innanbæjar að næturlagi.

43. gr.

25

9. júní

Um gerð bifreiða fer eftir 3., 6., 10. og 12. gr. í lögum um notkun bifreiða, nr. 56 frá 1926, sbr. 1. gr. laga nr. 23 frá 1927, og eftir reglugerð um bifreiðar 28. apríl 1915, eða þeim lögum og reglugerðum, sem þar um gilda á hverjum tíma.

Á sérhverri bifreið, sem ekið er um lögsagnarumdæmi Ísafjarðar, skulu vera tæki, sem lögreglustjóri tekur gild og gefa má með greinileg merki um það, til hvorrar handar bifreiðarstjóri ætlar sér að beygja, svo og um það, að hann dragi skyndilega úr ferð bifreiðar, eða stöðvi hana (sbr. 36. gr.). Horn þau, sem notuð eru til þess að gefa með hljóðmerki innanbæjar, skulu þannig gerð, að þau gefi þægilegt, djúpt og einraddað hljóð.

Um gerð hornanna ákveður lögreglustjóri nánar í samráði við sérfróða menn.

Ljós á bifreiðum, sem aka um bæinn, mega ekki vera svo sterk, að þau villi vegfarendum sýn.

44. gr.

Á bifreiðum, sem ekið er um lögsagnarumdæmið á tímabilinu frá 1. ágúst til 15. maí, skulu vera ljós á þeim tíma, sem segir í eftirfarandi töflu:

1. jan.	til 15. jan.	kl. 14.40 til 10.10
16. —	— 31. —	— 16 — 9
1. febr.	— 14. febr.	— 16.50 — 8.10
15. —	— 29. —	— 18 — 7
1. marz	— 15. marz	— 19.10 — 5.50
16. —	— 31. —	— 20.30 — 4.30
1. apríl	— 15. apríl	— 21.20 — 3.40
16. —	— 30. —	— 22.20 — 2.40
1. maí	— 15. maí	— 23.35 — 1.25
1. ágúst	— 15. ágúst	— 23.35 — 1.25
16. —	— 31. —	— 22.30 — 2.30
1. sept.	— 15. sept.	— 20.35 — 4.25
16. —	— 30. —	— 19.50 — 5.10
1. okt.	— 15. okt.	— 18.35 — 6.25
16. —	— 31. —	— 17.30 — 7.30
1. nóv.	— 15. nóv.	— 16.25 — 8.35
16. —	— 30. —	— 15.20 — 9.40
1. des.	— 15. des.	— 14.20 — 10.30
16. —	— 31. —	— 13.35 — 11.05

45. gr.

Sérhver bifreiðareigandi, sem búsettur er hér í bænum, skal senda lögreglustjóra tilkynningu um bifreið sína áður en hún er tekin til notkunar, svo

25 og um það, hvar bifreiðin verði geymd, þegar hún er ekki notuð. Lögreglustjóri
9. júní lætur skoða bifreiðina og greiðir bifreiðareigandi kostnaðinn. Fullnægi bifreiðin ákvæðum bifreiðarlaganna og reglugerða samkvæmt þeim og þessarar samþykktar, skrásetur lögreglustjóri hana og afhendir eiganda 2 merki með áletruðu Í. S. og tölumerki, og skal festa annað framan á, en hitt aftan á bifreiðina, og má ekki taka þau af henni eða hylja á nokkurn hátt meðan bifreiðin er notuð.

Ef nota á bifreiðina sem leigubifreið til mannflutninga skal standa stórt L fyrir framan stafina Í. S. á merki því, sem fest er framan á bifreiðina, þannig: L. × Í. S.

Engin önnur merki má setja framan, eða aftan á bifreið, sem sem skrásett er á Ísafirði, nema „Kennslubifreið“.

Verði eigandaskipti að bifreið skal bæði hinn nýi og hinn fyrri eigandi bifreiðarinnar tafarlaust tilkynna það lögreglustjóra.

Bifreiðar, sem eru eign utanbæjarmanna, mega því aðeins fara um götur bæjarins að framan og aftan á þeim sé greinilegt skrásetningarmerki þeirra.

46. gr.

Enginn má stýra bifreið nema hann sé fullra 20 ára að aldri, eða hafi undanþágu frá stjórnarráðinu, og hafi ökuskirteini, er heimili honum að stýra bifreið. Meðan ekið er má bifreiðarstjóri ekki sleppa hendi af stýri bifreiðar sinnar, og varast skal hann að tala við farþega.

47. gr.

Ökuhraða bifreiða skal ávallt stilla svo, að komizt verði hjá slysum, og þannig, að umferð um götuna sé ekki trufluð, og má ökuhraðinn aldrei vera meiri en 18 kílómetrar á klukkustund. Þar sem bifreiðarstjóri sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem vegur er sleipur og þar sem mikil umferð er, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðara en svo, að stöðva megi bifreiðina þegar í stað.

48. gr.

Ef bifreið mætir vögnum eða vegfarendum á stað, þar sem hvorugir komast framhjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka og nema staðar þar sem hinir komast fram hjá henni.

49. gr.

Bifreiðarstjóri skal gefa hljóðmerki með horni sínu í tæka tíð, þegar hætt er við árekstri.

Hætta skal hann að gefa hljóðmerki, ef hestar hræðast eða verða óróir og ekki má hann gefa hljóðmerki um leið og bifreiðin fer fram hjá hestum.

Bifreiðarstjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að gera eigi hávaða um nauðsyn fram með hljóðmerkjum; þeim ber og að sjá um, að farþegar í vögnum þeirra hafi ekki neinn hávaða, er raski friði.

Óheimilt er bifreiðarstjórum að gefa hljóðmerki, nema umferðin gefi til-
efni til þess.

25
9. júní

50. gr.

Bannað er að nota til eldsneytis á bifreiðar steinoliu eða annað, sem
reykur stafar af.

V. KAFLI.

Um reiðhjól.

51. gr.

Þeir, sem fara á reiðhjóli um götur bæjarins, skulu gæta þess sem hér
segir:

- a. Á hjóli mega ekki í senn vera fleiri menn en hjólið er gert fyrir. Sá, sem
stýrir hjóli, skal ætíð halda að minnsta kosti annari hendi um stýrið og
hafa báðar fætur á stígsveifum. Enginn má flytja með sér á hjóli hluti,
sem valdið geta hættu eða hindrað umferðina.
- b. Á hverju hjóli skal vera bjalla, sem gefur hveltt hljóð, en ekki horn né
annar hljóðgjafi, og skal hjólamaður láta til hennar heyra, ef hætt er við
árekstri.
- c. Ljósker, er snúi fram og lýsi framundan sér skal vera á hverju hjóli, þegar
farið er að skyggja. Ljós skal tendrað á þeim tíma, sem ákveðinn er til
tendrunar á ljósum bifreiða í 43. gr.
- d. Ökuhraði á hjóli má ekki vera meiri en 18 kílómetrar á klukkustund og
þar sem hjólamaður sér skammt frá sér í kröppum bugðum, við gatnamót,
þar sem mikil umferð er og þar sem vegur er sleipur, skal gæta sérstakrar
varúðar, og má þar aldrei aka hraðara en svo, að stöðva megí hjólið þegar
í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfar-
endur, gangstéttir né byggingar. Skyld er hjólamanni að nema staðar, ef
reið hans veldur því að hestur fælist eða gerist órór.
- e. Byrjendur mega ekki æfa sig á hjólum á götum bæjarins. Ekki má hjóla
á gangstéttum né yfir þær og ekki inn eða út úr hliðum.

Eigandi hjóls ber ábyrgð á brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar
það þeim, sem er yngri en 14 ára.

VI. KAFLI.

Um reið, hestaflutning og akstur á götum bæjarins.

52. gr.

Á almannafæri má ekki riða, eða aka hraðara en á hægu brokki og þar
sem mikil er umferð, gatan mjó eða farartálmi á veginum skal aðeins fara fót

25 fyrir fót. Lögreglan getur skipað svo fyrir hvenær sem nauðsyn þykir, að fara
9. júní skuli aðeins fót fyrir fót á tilteknu svæði, og þar sem margir vagnar koma saman á einn stað getur hún raðað þeim eða skipað þeim að nema staðar um stund.

Ríðandi menn og vagnstjórar skulu í tæka tíð gera viðvart mönnum, sem á undan þeim ganga.

Eigi má ríða eða aka um gangstéttir bæjarins.

53. gr.

Það er með öllu bannað að ríða, beita fyrir vagna eða flytja farangur á höltum eða meiddum hestum, eða svo horuðum, að ekki hafi þeir fullan þrótt. Hestar, sem bita eða slá, skulu auðkenndir á þann hátt, að áberandi skúfur sé festur í ennistopp eða tagl.

54. gr.

Ríðandi menn og vagnstjórar skulu í tæka tíð gera viðvart mönnum, sem arhestum, er skylt að víkja úr vegi og jafnvel út af götunni fyrir vögnum og bifreiðum, er þeir mæta, ef vagninn kemst ekki leiðar sinnar að öðrum kosti. Með áburðarhesta má ekki hafa lengri viðdvöl á götunum, en nauðsynlegt er til að taka ofan eða láta upp klyfjar. Um reiðhesta gildir hið sama, eftir því sem við á.

55. gr.

Vagnar skulu vera svo sterkir og vandaðir að smíði, að ekki sé hætt við bilun. Þeir mega ekki vera svo stórir um sig, að þeir hindri umferðina. Vagnar þeir, sem notaðir eru til mjólkurflutnings eða til annars flutnings, sérstakrar tegundar, skulu gerðir eins og fyrir kann að vera mælt í sérstökum reglugerðum.

Aktýgin skulu vera haldgóð og hesturinn vel girtur við vagninn.

Sæti ökumannsins á vagninum skal haga þannig, að hann sjái bæði vel framundan sér og til beggja hliða. Ef hlassið er svo fyrirferðarmikið, að það byrgi útsýnið, er ökumanni skylt að ganga vinstra megin við vagninn og teyma eykinn.

56. gr.

Ökumenn og vagnstjórar skulu vera nógu sterkir og þroskaðir til þess starfa, enda hafi þeim verið kennt að stýra hesti og vagni af æfðum ökumanni. Hesta má ekki slá með öðru en þar til gerðum keyrum eða ólarsvipum. Virsvipur eða prik má ekki nota. Aldrei má slá hesta í höfuð, fætur eða nára (sbr. reglugerð nr. 122, 17. nóv. 1916). Vagnhlass má ekki vera þyngra en svo, að hestum veiti létt að draga það.

57. gr.

Sami ökumaður má ekki fara með fleiri en tvo vagna, er tengslaðir séu saman. Það er og bannað að festa sleða eða handvagn við aktól, sem hestum er beitt fyrir.

Tveir vagnar eða fleiri mega ekki aka samhliða. Eigi má nema einn maður riða við hliðina á vagni.

25
9. júní

58. gr.

Ökumenn og riðandi menn mega ekki yfirgefa hesta sína á almannafæri nema annar maður haldi í taumana, eða hesturinn sé bundinn tryggilega. Á almannafæri má ekki taka beizli af hesti, sem beitt er fyrir vagn, nema meðan honum er gefið.

59. gr.

Um sleða, sem hestum er beitt fyrir, gilda sömu reglur, og um vagna, að því viðbættu, að á aktýgi hestsins skal festa bjöllur þannig gerðar, að til þeirra heyrist í hæfilegri fjarlægð.

VII. KAFLI.

Um rekstur gripa og fénaðar um götur bæjarins o. fl.

60. gr.

Alifugla má ekki hafa nema þeir séu í afgirtu svæði eða öruggri vörzlu, og ekki við götu.

61. gr.

Búfénaður (nautgripir, sauðfé, geitur o. s. frv.) má ekki ganga laus í bænum nema maður fylgi til að gæta hans eða hann sé í öruggri vörzlu. Heimilt er þó bæjarstjóra að leyfa fjörubeit á tímabilinu október til apríl. Um hálsinn á geitfé skal jafnan vera þrihyrnd trégrind, gerð eftir fyrirmælum bæjarstjóra, svo að það ekki smjúgi girðingar og jafnan skal því fylgja maður til gæzlu, nema það sé í annari öruggri vörzlu.

Ef út af þessu er brugðið, varðar það eiganda sektum samkv. 97. gr. Ennfremur greiði hann allan kostnað við handsömun og varðveizlu fénaðarins. Selja má fénaðinn til lúkningar kostnaði þessum, ef eigandi greiðir hann ekki.

Bannað er að flytja fénað bundinn í vögnum um bæinn.

62. gr.

Á almannafæri mega hestar ekki ganga lausir, og lausa hesta má ekki reka um götur bæjarins, nema verið sé að flytja þá úr haga og í.

Fælnir og slægir hestar mega aldrei ganga lausir. Hesta, sem leika sér eða fara á hlaupum um göturnar, skal handsama. Hesta, sem ráfa umhirðulausir um götur bæjarins, skal lögreglan hýsa og fódra.

Um ábyrgð og kostnað fer eins og segir í 61. grein.

25
9. júní

63. gr.

Á götum bæjarins mega riðandi menn eigi teyma meira en tvo hesta við hlið sér. Eigi má heldur teyma meira en einn hest samhliða vagni eða hjóli, né fleiri en tvo lausa hesta samhliða.

64. gr.

Nautgripir, sem færðir eru til bæjarins, skulu ávallt leiddir í bandi nægilega traustu, og skal næg gæzla höfð á. Það er með öllu bannað að binda nautgrip í tagl á hesti.

65. gr.

Um sauðfjárrekstra, sem koma til bæjarins til útflutnings eða slátrunar, gerir lögreglustjóri þær fyrirskipanir, sem nauðsynlegar þykja til að afstýra farartálma, eða hættu fyrir vegfarendur.

VIII. KAFLI.

Um hunda.

66. gr.

Grimma hunda og hunda, sem hafa þann vana að ónáða menn og hræða með glepsi, urri eða galti, eða sem eru óvenjulega stórir eða eru hættulegir búpeningi manna, ber eigendum að binda eða mýla tryggilega, að viðlagðri sekt samkvæmt 97. grein.

67. gr.

Enginn má siga hundi á menn né að óþörfu á skepnur. Eigi heldur má hann láta farast fyrir að aftra hundi, ef hann verður var við að hann ráðist á menn eða skepnur. Hver sem brýtur á móti þessu skal sæta sektum þó ekkert tjón hafi hlotizt af. Það er og bannað að egna hunda eða siga þeim saman á almannafæri.

68. gr.

Blóðhunda, eða aðra grimma hunda, má ekki nota til vörzlu, hvorki utan húss né innan.

IX. KAFLI.

Um friðun almenningsigna o. fl.

69. gr.

Mannvirki og hluti, hverju nafni sem nefnast, er ætlaðir eru til almenningsafnota, eða til prýðis á almannafæri, svo sem minnisvarða, vatnsból, brunahana, brunaboða, síma, rafleiðslutæki, götuljósaker, nafnspjöld á götum og hús-

um, bekki, girðingar og annað þessháttar má enginn skemma eða færa úr stað, **25**
eigi heldur ata eða saurga, rita, rispa, tjarga, mála eða teikna á þá. Þetta á 9. júní
einnig við um þann hluta af húsum, múr- og trégirðingum, sem liggur að al-
mannafæri.

Enginn má raska friði fugla, sem eru á höfninni eða við hana, né annars-
staðar í lögsagnarumdæminu.

70. gr.

Enginn má skemma girðingar, sem eru við almannafæri, né setjast á þær
eða klifra yfir eða upp um þær.

Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreiti eða trjágarða, hvort
sem eru girtir eða ógirtir.

71. gr.

Í kirkjugarðinum mega engir leikir eða önnur ótilhlýðileg hegðun eiga sér
stað. Tré eða jurtir, sem gróðursettar eru á grafreitum eða leiðum, má enginn
rifa upp eða færa burtu, né spilla eða saurga grafreitina á nokkurn hátt. Enginn
má hafa með sér hund inn í kirkjugarðinn. Skepnum má eigi beita í kirkju-
garðinum.

Börn yngri en 14 ára mega eigi vera í kirkjugarðinum, nema þau séu í
fylgd með fullorðnum, sem ber ábyrgð á framferði þeirra.

72. gr.

Brot gegn reglum þeim, sem bæjarstjórnin setur um skemmtigarða,
kirkjugarða, leikvelli og önnur opin svæði, varða refsingu samkvæmt samþykkt
þessari, enda séu reglurnar festar upp við innganginn inn í garðinn eða svæðið
eða á öðrum áberandi stað í garðinum eða á svæðinu.

X. KAFLI.

Um götuspjöld, húsúmer og uppfestar auglýsingar.

73. gr.

Bæjarstjórnin ákveður nöfn á götum og lætur festa upp nafnspjöld eða
mála nöfnin á götuhornin, þar sem þurfa þykir. Töluspjöldum, sem bæjarstjórn-
in hefir látið eða lætur festa á hús, til að tákna húsaröð, skulu húseigendur
halda við á sinn kostnað og endurnýja, ef á þarf að halda.

74. gr.

Bæjarstjórnin ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldun-
um og öðrum stjórnarvöldum, og útvegar á kostnað bæjarsjóðs spjöld í því
skyni svo mörg, sem þurfa þykir.

25 Auglýsingar um sjónleiki, samsöngva, sýningar og aðrar skemmtanir, sem
9. júní leyft er að halda, má festa upp hvar sem er, með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda.

Aðrar auglýsingar má og festa upp með leyfi húsráðanda, þá er lögreglustjóra hafa verið sendar þær samkvæmt prentfrelsislögunum.

75. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum, og hreinsa vel staðinn, þar sem þær voru hafðar.

Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, saurga, eða gera ólæsilegar á annan hátt.

XI. KAFLI.

Um veitingahús, skemmtistaði og almennar skemmtanir.

76. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala, matar og drykkja, sem og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjórnarinnar og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar.

Veitinga- og greiðasölu má aðeins hafa um hönd í húsnæði, sem að dómi heilbrigðisnefndar er til þess hæft og bæjarstjórnin hefir samþykkt. Þetta ákvæði nær einnig til þeirra veitinga- og greiðasöluhúsa, sem eru eldri en þessi samþykkt.

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

77. gr.

Á almennum veitingastöðum eða samkomustöðum má enginn gerast sekur í ofsalegu atferli eða hávaða, svo að aðrir gestir, húsbóndi eða heimilisfólk eða nágrannar hafa ónæði af. Þar má heldur eigi sýna af sér ósæmilega eða hneykslanlega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd. Eigi er heimilt að láta ölvuðum manni í té neins konar veitingar umfram lífsnauðsynjar á almennum veitinga- eða samkomustað.

Hverjum þeim, sem hefir á hendi veitingasölu, matar og dykkja, eða selur gistingar, er skylt að gera það sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í veitingastofu hans eða gistihúsi, sem er á móti góðri reglu og velsæmi. Skal hann sjá um, að loftræsting og þrifnaður sé í góðu lagi. Verði misbrestur á að reglum þessum sé fylgt, eða fullnægi veitingastaðir ekki skilyrðum 78. gr., er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar á þessum stöðum um stundarsakir, eða fyrir fullt og allt, ef ekki er bætt þegar úr ágöllumunum, að gefinni aðvörun.

78. gr.

25
9. júní

Öllum veitingastöðum skal loka frá kl. 23½ til kl. 6, og allir gestir, sem eigi hafa þar náttstað, skulu hafa farið út eigi síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er, ef þeir fá náttstað á veitingastaðnum eftir lokunartíma, og heimilt skal félögum að halda samkvæmi, dansleiki eða aðrar skemmtanir fram yfir lokunartíma, ef eigi taka þátt í því aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Þó er lögreglustjóra heimilt að skipa svo fyrir, að hífylum þeim, sem skemmtunin fer fram í, sé lokað kl. 23½, og hvorki gestum né félagsmönnum veittur aðgangur eftir þann tíma. Ennfremur mega brúðkaup og önnur boð standa fram yfir hinn tiltekna tíma.

Almennum knattborðstofum skal lokað kl. 23 til kl. 9. Áður en lokað er skulu allir gestir vera þaðan í burtu.

Unglingum innan 16 ára aldurs er óheimill aðgangur að almennum knattborðstofum og ber eigendum og umsjónarmönnum stofanna að sjá um, að þeir fái þar ekki aðgang né hafist þar við.

79. gr.

Enginn má halda sjónleiki fyrir borgun, nema hann fái til þess leyfi lögreglustjóra, er ákveður í samráði við bæjarstjóra, hve mikið skuli greiða í bæjarsjóð fyrir hverja sýningu. Leyfi lögreglustjóra þarf einnig til að halda sjónleiki borgunarlaust, eða í góðgerðarskyni, eða til að styrkja fyrirtæki í almennar þarfir, en fyrir slíka sjónleiki skal ekkert gjald greiða í bæjarsjóð. Íþróttasýningar, myndasýningar, töfrasýningar o. s. frv., eru sömu reglum háðar sem sjónleikir.

80. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í bænum nema með leyfi bæjarstjórnar, og með þeim skilyrðum að því er útbúnað og loftrými snertir, sem hún tiltekur. Ákveður bæjarstjórnin hve mikið gjald skuli greiða í bæjarsjóð fyrir leyfið, annaðhvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur veitt leyfi til að halda eina og eina kvikmyndasýningu í senn, og ákveður þá í samráði við bæjarstjóra gjald í bæjarsjóð.

81. gr.

Enginn má fyrir borgun halda opinbera samsöngva eða aðrar söngskemmtanir né heldur dansleiki, án leyfis lögreglustjóra, er í samráði við bæjarstjóra ákveður hvert gjald skuli greiða í bæjarsjóð. Án leyfis lögreglustjóra má og ekki kveikja skotelda eða ganga með logandi blys (sbr. 6. gr.).

82. gr.

Hver sá, sem samkvæmt framanskráðu hefir fengið leyfi til að halda sjónleik, dansleik, samsöng eða einhverja þá skemmtun eða sýningu, sem talin er hér að framan, er skyldur að sjá um, að ekkert það fari fram, sem brýtur í bág við reglu eða velsæmi. Ef brestur verður á þessu, er lögreglunni heimilt að

- 25** slíta samkomunni og skipa áhorfendum og öðrum, sem við eru staddir, að fara
9. júní í burtu. Lögreglustjóri getur og fyrirskipað skoðun á kvikmyndum og bannað sýningu á myndum, sem hann telur skaðlegar eða siðspillandi.

83. gr.

Húseigendur og húsráðendur geta bannað, að sá, er leyfi hefir fengið til að halda skemmtanir samkvæmt 81.—83. gr., noti það á þeirra lóð. Sömuleiðis er sérhverjum, sem hefir sjúkling á heimili sínu, eða ef aðrar gildar ástæður eru fyrir hendi, heimilt að krefjast þess, að engar almennar skemmtanir, sem háreisti er að, séu hafðar svo nærri húsi hans, að hætta eða tjón geti af því hlotizt.

84. gr.

Við hvert veitingahús eða almennt samkomuhús skal eigandinn láta gera nægilega mörg vatnssalerni, sem gestum er heimill aðgangur að. Skal veitingamaður eða húseigandi sjá um, að þeim sé ávallt haldið vel hreinum.

XII. KAFLI.

Um almennt hreinlæti og þrifnað o. s. frv.

85. gr.

Á almannafæri má enginn fleygja hræjum, rusli eða öðrum óhreinindum. Enginn má heldur fleygja neinu slíku í Pollinn. Í ræsi má eigi kasta neinu því, er stíflað geti vatnstrásina. Sorpi, slori, ösku eða öðrum óhreinindum má eigi kasta í fjöruna né fram af sjógörðum eða öðrum bryggjum en þeim, er til þess eru ætlaðar. Eigi má heldur skilja þar eftir neitt þess konar, er valdið geti óheilnæmi eða óþrifnaði.

86. gr.

Þeir, sem flytja vörur, eldivið, mold, möl, sand, hey, eða annað um götur bæjarins, skulu gæta þess vandlega, að flutningatækin séu þannig gerð, eftir nánari ákvörðun lögreglustjóra, að ekki valdi óþrifnaði. Ef eitthvað slæðist eða hrynur niður á almannafæri við flutninginn, fermingu eða affermingu, skal sá er flytur eða flutningum ræður, skyldur að hreinsa það upp þegar í stað.

87. gr.

Áburð og annað slíkt, sem óþef leggur af, má aðeins flytja um götur bæjarins í lokuðum vögnum vel þéttum. Má eigi fylla þá svo, að úr þeim hrynji meðan á flutningum stendur.

88. gr.

Á húshliðar eða gafla, eða girðingar, sem vita að almannafæri, má eigi

hengja eða festa á annan hátt neinskonar fiskiföng, né annað, sem óþrífnaður er að, eða óþefur. Eigi má heldur hafa fisktrönur við almannafæri. Lifrarbræðslu eða aðra vinnu, sem óþrífnaði veldur eða óhollustu, má eigi hafa á öðrum stöðum en þeim, sem heilbrigðisnefndin ákveður. 25
9. júní

89. gr.

Á tún, sem liggja að almannafæri, má ekki bera nokkurn þann áburð, sem megnan óþef leggur af.

90. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt, má eigi hafa í nánd við almannafæri. Þó getur bæjarstjórnin veitt undanþágu frá þessu ákvæði, að fengnum meðmælum heilbrigðisnefndar.

91. gr.

Skylt er hús- eða lóðareigendum, ef þess er krafizt, að girða lóðir sínar sæmilegum girðingum og að halda þeim vel við. Þeim er og skylt að sjá um að haldið sé hreinum portum og annarri óbyggðri lóð í kringum hús þeirra, eða óbyggðri lóð, þar á meðal rústum.

Enginn má fleygja sorpi, ösku eða öðrum óhreinindum inn á lóð annars manns, eða orsaka að þetta berist inn á lóðina. Hver, sem gerist sekur um slíkt, skal sæta sektum og flytja óhreinindin tafarlaust burt á sinn kostnað og gera ráðstafanir til að aftra því að óhreinindin berist af lóð hans á lóð annars manns.

92. gr.

Þar sem holræsi er komið í götu, skal húseiganda skylt að leggja holræsi frá húsi sínu út í göturæsið og skal leiða allt skólp frá því og regnvatn af húsum og lóð, út í göturæsið. Húseigandi skal sjá um hreinsun á ræsum þeim, er ganga frá húsinu út í göturæsið eða rennum þeim, sem liggja kunna út í göturennur og sjá um að afrennsli í þeim stiflist ekki.

XIII. KAFLI.

Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði, kostnað o. fl.

93. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir allt lögsagnarumdæmi Ísafjarðar.

94. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið sem almenn lögreglumál.

25

9. júní

95. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 1000 krónum, ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum. Ef kenna má yfirsjón, er barn yngra en 14 ára drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra eða annara, sem barninu ganga í foreldra stað, þá skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu.

Hagnaður sá, er sökudólgur kann að hafa haft af broti sínu og enginn einstakur maður á löglegt tilkall til, skal upptækur ger og renna, auk sekta, í bæjarsjóð.

96. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjóri láta framkvæma það, eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, að vanrækslan valdi tjóni. Kostnað við þetta og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjórinn gerir til að hindra brot gegn samþykktinni, greiðir bæjarsjóður, en skyldur er hinn seki að endurgreiða kostnaðinn að fullu.

97. gr.

Allan kostnað, sem leiðir af framkvæmd á samþykkt þessari, og eigi verður krafizt af einstökum mönnum, greiðir bæjarsjóður.

98. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi numin lögreglusamþykkt fyrir Ísafjörð 15. júní 1920, svo og öll önnur ákvæði, sem kunna að koma í bága við samþykkt þessa.

Samþykkt þessi öðlast gildi 1. júlí 1931.

Þetta birtist hér með til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 9. júní 1931.

F. h. r.

G. Sveinbjörnsson.

Gissur Bergsteinsson.

REGLUGERÐ

um

hundahald í Ísafjarðarkaupstað.**26**

9. júní

1. gr.

Enginn má halda hunda á Ísafirði, nema með sérstöku leyfi bæjarstjórnar.

Skyldur er hver hundaeigandi að hafa helsi á hundum sínum með áletr-uðu Í. S. og tölu. Bæjarsjóður útvegar merkisspjöldin, en lögreglustjóri afhendir þau eigendum hundanna, gegn greiðslu andvirðis þeirra, sem rennur í bæjar-sjóð.

Hver hundur sem haldinn er í heimildarleysi, eða ekki ber fyrirskipað helsi, eða ekki fylgir utanbæjarmanni, er réttðræpur, ef eigandi hirðir hann ekki og greiðir áfallinn kostnað innan viku eftir að hundurinn hefir verið aug-lýstur.

2. gr.

Skylt er lögreglustjórninni að hafa sérstakt eftirlit með því, að hunda-eigendur komi hundum sínum til lækninga á hausti hverju samkvæmt því, sem mælt er fyrir í reglugerð bæjarins um lækningu hunda af bandormum.

3. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lög-reglumál.

4. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að 1000 krónum, er renna í bæjarsjóð.

5. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórnin á Ísafirði hefur samið og samþykkt staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 8, 4. júní 1924 og birtist til eftir-breytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 9. júní 1931.

S. Kristinsson.

Vigfús Einarsson.

27
30. júní

AUGLÝSING

um

meðalmeðgjöf af hálfu barnsfeðra með óskilgetnum börnum til 14. maí 1934,
samkvæmt lögum nr. 15, 31. maí 1927.

1. Reykjavíkurborg.

Til fullra	4 ára	aldurs		360 kr.
— —	9 —	—		300 —
— —	14 —	—		330 —
— —	16 —	—		150 —

2. Hafnarfjarðarkaupstaður.

Til fullra	4 ára	aldurs		270 kr.
— —	9 —	—		215 —
— —	14 —	—		250 —
— —	16 —	—		60 —

3. Gullbringusýsla.

Til fullra	4 ára	aldurs		250 kr.
— —	9 —	—		200 kr.
— —	14 —	—		225 —
— —	16 —	—		50 —

4. Kjósarsýsla.

Til fullra	4 ára	aldurs		250 kr.
— —	9 —	—		200 —
— —	14 —	—		225 —
— —	16 —	—		50 —

5. Borgarfjarðarsýsla.

Til fullra	4 ára	aldurs		220 kr.
— —	9 —	—		220 —
— —	14 —	—		180 —
— —	16 —	—		25 —

6. Mýrasýsla.

Í Borgarneshreppi:

Til fullra	4 ára	aldurs		250 kr.
— —	9 —	—		200 —
— —	14 —	—		180 —
— —	16 —	—		30 —

Í öðrum hreppum sýslunnar:

Til fullra	4 ára aldurs		200 kr.
— —	9 — —		175 —
— —	14 — —		150 —
— —	16 — —		30 —

27
30. júní

7. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.

Til fullra	4 ára aldurs		220 kr.
— —	9 — —		170 —
— —	14 — —		200 —
— —	16 — —		30 —

8. Dalasýsla.

Til fullra	4 ára aldurs		220 kr.
— —	9 — —		200 —
— —	14 — —		175 —
— —	16 — —		50 —

9. Austur-Barðastrandarsýsla.

Til fullra	4 ára aldurs		200 kr.
— —	9 — —		200 —
— —	14 — —		160 —
— —	16 — —		50 —

10. Vestur-Barðastrandarsýsla.

Til fullra	4 ára aldurs		200 kr.
— —	9 — —		175 —
— —	14 — —		200 —
— —	16 — —		50 —

11. Norður-Ísafjarðarsýsla.

Til fullra	4 ára aldurs		225 kr.
— —	9 — —		150 —
— —	14 — —		135 —
— —	16 — —		50 —

12. Vestur-Ísafjarðarsýsla.

Til fullra	4 ára aldurs		220 kr.
— —	9 — —		175 —
— —	14 — —		150 —
— —	16 — —		50 —

27

30. júní

13. Ísafjarðarkaupstaður.

Til fullra	4 ára	aldurs		360 kr.
— —	9 —	—		300 —
— —	14 —	—		320 —
— —	16 —	—		140 —

14. Strandasýsla.

Til fullra	4 ára	aldurs		180 kr.
— —	9 —	—		140 —
— —	14 —	—		90 —
— —	16 —	—		30 —

15. Vestur-Húnavatnssýsla.

Til fullra	4 ára	aldurs		170 kr.
— —	9 —	—		130 —
— —	14 —	—		100 —
— —	16 —	—		25 —

16. Austur-Húnavatnssýsla.

Til fullra	4 ára	aldurs		170 kr.
— —	9 —	—		130 —
— —	14 —	—		100 —
— —	16 —	—		25 —

17. Skagafjarðarsýsla.

Til fullra	4 ára	aldurs		180 kr.
— —	9 —	—		150 —
— —	14 —	—		125 —
— —	16 —	—		30 —

18. Eyjafjarðarsýsla.

Til fullra	4 ára	aldurs		175 kr.
— —	9 —	—		150 —
— —	14 —	—		100 —
— —	16 —	—		30 —

19. Akureyrarkaupstaður.

Til fullra	4 ára	aldurs		225 kr.
— —	9 —	—		200 —
— —	14 —	—		200 —
— —	16 —	—		40 —

20. Siglufjarðarkaupstaður.

Til fullra	4 ára aldurs		360 kr.
— —	9 — —		300 —
— —	14 — —		320 —
— —	16 — —		100 —

21. Norður-Þingeyjarsýsla.

Til fullra	4 ára aldurs		200 kr.
— —	9 — —		150 —
— —	14 — —		150 —
— —	16 — —		50 —

22. Suður-Þingeyjarsýsla.

Til fullra	4 ára aldurs		200 kr.
— —	9 — —		150 —
— —	14 — —		150 —
— —	16 — —		50 —

23. Norður-Múlasýsla.

Til fullra	4 ára aldurs		250 kr.
— —	9 — —		200 —
— —	14 — —		100 —
— —	16 — —		50 —

24. Seyðisfjarðarkaupstaður.

Til fullra	4 ára aldurs		250 kr.
— —	9 — —		200 —
— —	14 — —		225 —
— —	16 — —		40 —

25. Suður-Múlasýsla.

Til fullra	4 ára aldurs		250 kr.
— —	9 — —		215 —
— —	14 — —		180 —
— —	16 — —		50 —

26. Neskaupstaður.

Til fullra	4 ára aldurs		275 kr.
— —	9 — —		225 —
— —	14 — —		200 —
— —	16 — —		50 —

27

30. júní

27. Austur-Skaftafellssýsla.

Til fullra	4 ára	aldurs		160 kr.
— —	9 —	—		140 —
— —	14 —	—		130 —
— —	16 —	—		30 —

28. Vestur-Skaftafellssýsla.

Til fullra	4 ára	aldurs		200 kr.
— —	9 —	—		150 —
— —	14 —	—		175 —
— —	16 —	—		30 —

29. Rangárvallasýsla.

Til fullra	4 ára	aldurs		200 kr.
— —	9 —	—		150 —
— —	14 —	—		150 —
— —	16 —	—		25 —

30. Vestmannaeyjakaupstaður.

Til fullra	4 ára	aldurs		320 kr.
— —	9 —	—		260 —
— —	14 —	—		300 —
— —	16 —	—		70 —

31. Árnessýsla.

Til fullra	4 ára	aldurs		200 kr.
— —	9 —	—		140 —
— —	14 —	—		150 —
— —	16 —	—		25 —

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 30. júní 1931.

S. Kristinsson.

Vigfús Einarsson.

ALÞINGISMENN

28

kosnir við kjördæmakosningar árið 1931.

- Fyrir Vestur-Skaftafellssýslu: Lárus Helgason bóndi.
- Vestmannaeyjar: Jóhann Þ. Jósefsson konsúll.
 - Rangárvallasýslu: Jón Ólafsson framkvæmdarstjóri og Sveinbjörn Högnason prestur.
 - Árnessýslu: Jörundur Brynjólfsson bóndi og Magnús Torfason sýslum.
 - Gullbringu- og Kjósarsýslu: Ólafur Thors framkvæmdarstjóri.
 - Hafnarfjörð: Bjarni Snæbjörnsson læknir.
 - Reykjavík: Jakob Möller bankaeftirlitsmaður, Einar Arnórsson prófessor, Héðinn Valdimarsson framkvæmdarstjóri og Magnús Jónsson guðfræðiprófessor.
 - Borgarfjarðarsýslu: Pétur Ottesen bóndi.
 - Mýrasýslu: Bjarni Ásgeirsson bankastjóri.
 - Snæfellsness- og Hnappadalssýslu: Halldór Steinsson héraðslæknir.
 - Dalasýslu: Jónas Þorbergsson útvarpsstjóri.
 - Barðastrandarsýslu: Bergur Jónsson sýslumaður.
 - Vestur-Ísafjarðarsýslu: Ásgeir Ásgeirsson fræðslumálastjóri.
 - Norður-Ísafjarðarsýslu: Jón Auðunn Jónsson fyrirv. bankastjóri.
 - Ísafjörð: Vilmundur Jónsson héraðslæknir.
 - Strandasýslu: Tryggvi Þórhallsson forsætisráðherra.
 - Vestur-Húnavatnssýslu: Hannes Jónsson kaupfélagsstjóri.
 - Austur-Húnavatnssýslu: Guðmundur Ólafsson bóndi.
 - Skagafjarðarsýslu: Steingrímur Steinþórsson skólastjóri og Magnús Guðmundsson hæstaréttarmálaflutningsmaður.
 - Eyjafjarðarsýslu: Bernharð Stefánsson útibússtjóri og Einar Árnason bóndi.
 - Akureyri: Guðbrandur Ísberg málaflutningsmaður.
 - Suður-Þingeyjarsýslu: Ingólfur Bjarnarson bóndi.
 - Norður-Þingeyjarsýslu: Björn Kristjánsson kaupfélagsstjóri.
 - Norður-Múlasýslu: Halldór Stefánsson forstjóri og Páll Hermannsson bústjóri.
 - Seyðisfjörð: Haraldur Guðmundsson útibússtjóri.
 - Suður-Múlasýslu: Sveinn Ólafsson umboðsmaður og Ingvar Pálmason útgerðarmaður.
 - Austur-Skaftafellssýslu: Þorleifur Jónsson hreppstjóri.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlengdar 1932.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . á	276	25	276	25	230
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	46	42	278	52	232
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	40	86	245	16	204
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	36	29	290	32	242
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	28	50	342	00	285
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	33	82	270	56	225
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	23	58	235	80	196
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	193	75	193	75	161
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	180	00	240	00	200
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni pd. á	0	87	104	40	87
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni . . pd. á	0	60	72	00	60
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	50	180	00	150
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	64	76	80	64
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum vættin á	22	60	135	60	113
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	3	38	50	70	42

F. Skinnavara.

31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	11	71	46	84	39
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	11	81	70	86	59
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	8	00	48	00	40
34.	— 8 fjórð. sauðskinns af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns af veturg. og ám 10 pund á	4	83	57	96	48
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	0	52	124	80	104

G. Ýmislegt.

38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum pundið á	20	00	120	00	100
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglaflíðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	9	21	»	»	184
43.	— 1 lambsfóður á	10	58	»	»	212

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fjórtöldum landaurum verður:

Eftir A. eða í friðu	263	60	219
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg.	108	30	90
Eftir C. eða í ullartóvöru	»	»	»
Eftir D. eða í fiski	135	60	113
Eftir E. eða í lýsi	50	70	42
Eftir F. eða í skinnavöru	69	69	58

En meðalverð allra landaura samantalið 627 89 522

og skipt með 5 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 125 58 104

Skrifstofu Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstaðar, 28. marz 1931.

Ari Arnalds.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 18. apríl 1931.

Einar Árnason.

Sigurjón Markússon.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Suður-Múlasýslu og Neskaupstað

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlengdar 1932.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . . á	267	00	267	00	222
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	37	67	226	02	188
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	36	35	218	10	182
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	29	58	236	64	197
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	23	27	279	24	233
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	29	00	232	00	193
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	19	00	190	00	158
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	179	33	179	33	149
9.	— 1 ¹ / ₂ hryssu, á sama aldri hver á	158	33	211	11	176
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni. . pd. á	0	87	104	40	87
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni. . pd. á	0	59	70	80	59
12.	— 120 pd. af smjóri, vel verkuðu pd. á	1	45	174	00	145
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	66	79	20	66
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundid á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	21	91	131	46	110
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	16	33	65	32	54
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	14	67	88	02	73
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	11	81	70	86	59
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	11	21	89	68	75
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	8	39	100	68	84
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	0	46	110	40	92
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum pundið á	21	07	126	42	105
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglaflíðri 10 pund á	21	00	252	00	210
41.	— 240 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	8	93	»	»	179
43.	— 1 lambsfóður á	9	46	»	»	189
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrðöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				226	60	189
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi				107	19	89
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				131	46	110
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				87	49	73
En meðalverð allra landaura samantalið				552	65	461
og skipt með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				138	16	115

Skrifstofu Suður-Múlasýslu 14. febrúar 1931.

Magnús Gíslason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 28. marz 1931.

Einar Árnason.

Gísli Ísleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Austur-Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlengdar 1932.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . á	238	00	238	00	198
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	25	40	152	40	127
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	25	20	151	20	126
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	19	20	153	60	128
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	15	80	189	60	158
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	18	40	174	20	123
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	11	00	110	00	92
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	139	00	139	00	116
9.	— 1 ¹ / ₈ hryssu, á sama aldri hver á	90	00	120	00	100
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni . pd. á	0	74	88	80	74
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni . . pd. á	0	44	52	80	44
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	22	146	40	122
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	54	64	80	54
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði. pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . .	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . .	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . .	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	6	40	25 60 21
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	4	90	29 40 24
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	2	80	16 80 14
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	2	50	20 00 17
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	2	00	24 00 20
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	2	33	13 98 12
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . .	hvert á		0	52	124 80 104
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum	pundið á		»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . .	pundið á		»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á		7	00	» » 140
43.	— 1 lambsfóður	á		6	70	» » 134
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				155	67	130
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				88	20	73
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				36	37	30
En meðalverð allra landaura samantalið				280	24	233
og skipt með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				93	41	78

Skrifstofu Skaftafellssýslu, 16. janúar 1931.

Gísli Sveinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 28. marz 1931.

Einar Árnason.

Gísli Ísleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Vestur-Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlangdar 1932.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . . á	267	14	267	14	223
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	27	57	165	42	138
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	29	86	179	16	149
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	24	14	193	12	161
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	17	86	214	32	179
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	24	14	193	12	161
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	11	86	118	60	99
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	167	14	167	14	139
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	107	14	142	85	119
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni . pd. á	0	82	98	40	82
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni . . pd. á	0	54	64	80	54
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	29	154	80	129
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	56	67	20	56
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	12	50	50	00	42
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	8	67	52	02	43
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	6	42	38	52	32
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	8	60	68	80	57
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	3	37	40	44	34
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	0	48	115	20	96
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	9	93	»	»	199
43.	— 1 lambsfóður á	10	14	»	»	203
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fjórtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu		182	32	152		
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg		96	30	80		
Eftir C. eða í ullartóvöru		»	»	»		
Eftir D. eða í fiski		»	»	»		
Eftir E. eða í lýsi		»	»	»		
Eftir F. eða í skinnavöru		60	83	51		
En meðalverð allra landaura samantalið		339	45	283		
og skipt með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða		113	15	94		

Skrifstofu Skaftafellssýslu, 16. janúar 1931.

Gísli Sveinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 28. marz 1931.

Einar Árnason.

Gísli Ísleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Vestmannaeyjakaupstað

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlengdar 1932.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . á	350	00	350	00	292
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	»	»	»	»	»
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	50	00	300	00	250
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	32	00	256	00	213
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	32	00	256	00	213
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	»	»	»	»	»
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	»	»	»	»	»
9.	— 1 ¹ / ₈ hryssu, á sama aldri hver á	»	»	»	»	»
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni pd. á	»	»	»	»	»
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni . . pd. á	»	»	»	»	»
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	00	240	00	200
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	80	96	00	80
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	2	00	360	00	300
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum vættin á	12	50	75	00	62
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	4	00	60	00	50
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	»	»	»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrös 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	9	00	»	»	»
43.	— 1 lambsfóður á	»	»	»	»	»
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaúrum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				290	50	242
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				168	00	140
Eftir C. eða í ullartóvöru				360	00	300
Eftir D. eða í fiski				75	00	62
Eftir E. eða í lýsi				60	00	50
Eftir F. eða í skinnavöru				»	»	»
En meðalverð allra landaúra samantalið				953	50	794
og skipt með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				190	70	159

Skrifstofu Vestmannaeyjasýslu, 25. apríl 1931.

Kr. Linnet

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 28. apríl 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Sigurjón Markússon.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Rangárvallasýslu

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlangdar 1932.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . . á	273	50	273	50	228
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	27	50	165	00	137
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	32	00	192	00	160
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	25	70	205	60	171
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	18	90	226	80	189
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	25	10	200	80	167
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	12	20	122	00	102
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	137	00	137	00	114
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	95	00	126	67	106
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni. . pd. á	0	73	87	60	73
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni. . pd. á	0	40	48	00	40
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	47	176	40	147
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	73	87	60	73
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . .	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . .	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . .	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	8	25	33 00 27
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	6	06	36 36 30
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	4	56	27 36 23
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	4	19	33 52 28
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	3	06	36 72 31
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . .	hvert á		0	29	69 60 58
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum	pundið á		»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . .	pundið á		»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 240 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á		10	77	» » 215
43.	— 1 lambsfóður	á		9	10	» » 182
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtilöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				183	26	153
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				99	90	83
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				39	43	33
En meðalverð allra landaura samantalið				322	59	269
og skipt með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				107	53	90

Skrifstofu Rangárvallasýslu 27. janúarmánaðar 1931.

Björgvin Vigfússon.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 28. marz 1931.

Einar Árnason.

Gísli Ísleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Árnessýslu

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlengdar 1932.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . . á	290	31	290	31	242
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	36	81	220	86	184
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	42	12	252	72	211
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	33	47	267	76	223
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	25	40	304	80	254
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	31	44	251	52	210
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	16	31	163	10	136
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	160	31	160	31	134
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	111	25	148	33	124
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni . pd. á	0	75	90	00	75
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni . . pd. á	0	45	54	00	45
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	70	204	00	170
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	75	90	00	75
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	13	23	52	92	44
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	10	45	62	70	52
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	7	14	42	84	36
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	9	36	74	88	62
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	5	07	60	84	51
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	0	38	91	20	76
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	11	28	»	»	226
43.	— 1 lambsfóður á	10	69	»	»	214
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				228	86	191
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				109	50	91
Eftir C. eða í ullartónvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				64	23	53
En meðalverð allra landaura samantalið				402	59	335
og skipt með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				134	20	112

Skrifstofu Árnessýslu 27. janúar 1931.

Magnús Torfason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 28. marz 1931.

Einar Arnason.

Gísli Ísleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Gullbringu- og Kjósarsýslu, Hafnarfjörð og Reykjavík

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlengdar 1932.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . á	321	43	321	43	268
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	36	68	220	08	183
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	41	11	246	66	206
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	32	86	262	88	219
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	25	50	306	00	255
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	31	79	254	32	212
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	18	42	184	20	154
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	190	71	190	71	159
9.	— 1 ¹ / ₈ hryssu, á sama aldri hver á	133	21	177	61	148
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni . pd. á	0	79	94	80	79
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni . . pd. á	0	58	69	60	58
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	97	236	40	197
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	80	96	00	80
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	98	356	40	297
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum vættin á	23	68	142	08	118
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum . vættin á	55	11	330	66	276
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum vættin á	39	55	237	30	198
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	49	22	295	32	246
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . .	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . .	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . .	8	pottar á	4	95	74 25 62
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	20	60	82 40 69
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	18	40	110 40 92
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	14	00	84 00 70
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	15	67	125 36 104
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	11	00	132 00 110
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . .	hvert á	»	»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum	pundið á	23	87	143	22 119
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . .	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglaflöðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	11	68	»	» 234
43.	— 1 lambsfóður	á	13	67	»	» 273
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				240	43	200
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				124	20	103
Eftir C. eða í ullartóvöru				356	40	297
Eftir D. eða í fiski				251	34	209
Eftir E. eða í lýsi				74	25	62
Eftir F. eða í skinnavöru				106	83	89
En meðalverð allra landaura samantalið				1153	45	960
og skipt með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				192	24	160

Skrifstofu Gullbringu- og Kjósarsýslu og Hafnarfjarðar, 4. apríl 1931.

Magnús Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 18. apríl 1931.

Einar Árnason.

Sigurjón Markússon.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Borgarfjarðarsýslu

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlengdar 1932.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . á	282	50	282	50	235
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	45	30	271	80	226
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	32	89	263	12	219
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	20	35	203	50	170
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	147	50	147	50	123
9.	— 1 ¹ / _s hryssu, á sama aldri hver á	99	44	132	59	110
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni pd. á	0	81	97	20	81
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni . . pd. á	0	66	79	20	66
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	50	180	00	150
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	77	92	40	77
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	10	41	41	64	35
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	9	07	54	42	45
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	7	00	42	00	35
34.	— 8 fjórð. sauðskinns af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	»	»	»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	11	50	»	»	230
43.	— 1 lambsfóður á	13	50	»	»	270
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				216	83	180
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg.				112	20	93
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				46	02	38
En meðalverð allra landaura samantalið				375	07	311
og skipt með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				125	02	104

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 2. febrúar 1931.

G. Björnsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 28. marz 1931.

Einar Arnason.

Gísli Ísleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Mýrasýslu

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlangdar 1932.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . . á	242	50	242	50	202
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	43	75	262	50	219
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	26	67	320	04	267
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	32	12	256	96	214
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	19	00	190	00	158
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	48	75	148	75	124
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	96	87	129	16	108
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni. . pd. á	0	82	98	40	82
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni. . pd. á	0	56	67	20	56
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	48	177	60	148
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	61	73	20	61
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	17	210	60	175
18.	— 20 eingirnispesur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlsýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selsýsis 8 pottar á	2	53	37	95	32
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	9	25	37	00	31
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	8	57	51	42	43
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	5	71	34	26	29
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	0	45	108	00	90
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum pundið á	20	37	122	22	102
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri 10 pund á	22	33	267	96	223
41.	— 240 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	11	19	»	»	224
43.	— 1 lambsfóður á	11	12	»	»	222
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fjórtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				221	42	185
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				104	10	87
Eftir C. eða í ullartónvöru				210	60	175
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				37	95	32
Eftir F. eða í skinnavöru				57	67	48
En meðalverð allra landaura samantalið				631	74	527
og skipt með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				126	35	105

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 2. febrúar 1931.

G. Björnsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 28. marz 1931.

Einar Arnason.

Gísli Ísleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Snæfellsness- og Hnappadalssýslu

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlengdar 1932.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . . á	277	08	277	08	231
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	42	42	254	52	212
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	34	00	272	00	227
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	28	20	338	40	282
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	27	83	222	64	186
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	19	58	195	80	163
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	149	58	149	58	125
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	100	42	133	89	112
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . pd. á	0	78	93	60	78
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni . . pd. á	0	50	60	60	50
12.	— 120 pd. af smjóri, vel verkuðu pd. á	1	29	154	80	129
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	73	87	60	73
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum vættin á	23	00	138	00	115
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	39	83	238	98	199
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis 8 pottar á	2	57	38	55	32
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	12	62	50	48	42
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	11	32	67	92	57
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	9	36	56	16	47
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	11	25	135	00	112
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	28	57	171	42	143
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	0	39	93	60	78
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum pundið á	19	37	116	22	97
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafíðri 10 pund á	22	00	264	00	220
41.	— 480 pd. af fjallagrös 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	7	82	»	»	156
43.	— 1 lambsfóður á	9	40	»	»	188
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtilöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				230	49	192
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				99	00	82
Eftir C. eða í ullartónvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				188	49	157
Eftir E. eða í lýsi				38	55	32
Eftir F. eða í skinnavöru				95	76	80
En meðalverð allra landaura samantalið				652	29	543
og skipt með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				130	46	109

Skrifstofu Snæfellsness- og Hnappadalssýslu 28. febrúar 1931.

Jón Steingrímsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 28. marz 1931.

Einar Árnason.

Gísli Ísleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Dalasýslu

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlengdar 1932.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . á	220	00	220	00	183
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	42	11	264	66	221
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	27	00	216	00	180
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	19	22	192	20	160
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	143	11	143	11	119
9.	— 1 ¹ / ₈ hryssu, á sama aldri hver á	91	67	122	23	102
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . pd. á	0	79	94	80	79
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni . . pd. á	0	44	52	80	44
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	29	154	80	129
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	56	67	20	56
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis 8 pottar á	3	02	45	30	38
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	17	44	69	76	58
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	12	44	74	64	62
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	8	62	51	72	43
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	52	50	305	00	254
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	0	41	98	40	82
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum pundið á	20	40	122	40	102
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglaþíðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	8	64	»	»	173
43.	— 1 lambsfóður á	11	00	»	»	220
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				193	03	161
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				92	40	77
Eftir C. eða í ullartónvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				45	30	38
Eftir F. eða í skinnavöru				119	90	100
En meðalverð allra landaura samantalið				450	63	376
og skipt með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				112	66	94

Skrifstofu Dalasýslu, 9. janúar 1931.

Þorsteinn Þorsteinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 28. marz 1931.

Einar Árnason.

Gisli Ísleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Barðastrandarsýslu

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlengdar 1932.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . á	293	18	293	18	244
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	42	91	257	46	215
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	27	75	333	00	278
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	31	64	253	12	211
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	20	82	208	20	174
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	186	50	186	50	155
9.	— 1 ¹ / ₈ hryssu, á sama aldri hver á	141	50	188	67	157
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni pd. á	0	78	93	60	78
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni . . pd. á	0	47	56	40	47
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	51	181	20	151
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	64	76	80	64
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	22	219	60	183
18.	— 20 eingirnispaysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpaysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum vættin á	21	43	128	58	107
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum vættin á	16	15	96	90	81
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	17	75	71	00	59
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	15	00	90	92	75
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	11	25	67	50	56
34.	— 8 fjórð. sauðskinns af tvæv. og eldri 10 pund á	12	50	100	00	83
35.	— 12 fjórð. sauðskinns af veturg. og ám 10 pund á	10	17	122	04	102
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	27	50	165	00	138
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	0	44	105	60	88
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum pundið á	20	17	121	02	101
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglaflíðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	7	86	»	»	157
43.	— 1 lambsfóður á	11	77	»	»	235
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				245	73	205
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi				102	00	85
Eftir C. eða í ullartónvöru				219	60	183
Eftir D. eða í fiski				112	74	94
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				103	02	86
En meðalverð allra landaura samantalið				783	09	653
og skipt með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				156	62	131

Skrifstofu Barðastrandarsýslu, 4. febrúar 1931.

Bergur Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 28. marz 1931.

Einar Arnason.

Gísli Ísleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlengdar 1932.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . . á	306	56	306	56	255
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	41	94	251	64	210
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	42	67	256	02	213
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	36	90	295	20	246
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	28	14	337	68	281
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	33	60	268	80	224
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	21	33	213	30	178
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	205	63	205	63	171
9.	— 1 ¹ / ₂ hryssu, á sama aldri hver á	176	56	235	41	196
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni. . pd. á	0	84	100	80	84
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni. . pd. á	0	57	68	40	57
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	73	207	60	173
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	83	99	60	83
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 þör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 þör sjóvetlinga parið á	1	59	286	20	238
18.	— 20 eingirnispaysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpaysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	25	58	153	48	128
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	3	97	59	55	50
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	13	64	54	56	45
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	11	12	66	72	56
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	9	05	54	30	45
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævg. og eldri 10 pund á	8	91	71	28	59
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	7	95	95	40	79
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	»	»	»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum pundið á	21	33	127	98	107
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafíðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 240 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	9	16	»	»	183
43.	— 1 lambsfóður á	14	97	»	»	299
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fjórtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				263	36	219
Eftir B. eða í ullu, smjóri og tólg				119	10	99
Eftir C. eða í ullartónvöru				286	20	238
Eftir D. eða í fiski				153	48	128
Eftir E. eða í lýsi				59	55	50
Eftir F. eða í skinnavöru				68	45	57
En meðalverð allra landaura samantalið				950	14	791
og skipt með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				158	36	132

Skrifstofu Ísafjarðarsýslu, 23. marz 1931.

Oddur Gíslason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 31. marz 1931.

Einar Árnason.

Sigurjón Markússon.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Strandasýslu

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlengdar 1932.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . . á	287	14	287	14	239
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	45	71	274	26	229
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	26	25	315	00	262
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	31	00	248	00	207
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	19	86	198	60	165
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	156	43	156	43	130
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	110	00	146	67	122
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . pd. á	0	83	99	60	83
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni . . pd. á	0	51	61	20	51
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	43	171	60	143
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	54	64	80	54
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissocka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	0	92	165	60	138
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum vættin á	13	25	79	50	66
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	35	00	210	00	175

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . . 8 pottar á	2	23	33	45	28
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	17	50	70	00	58
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	14	00	84	00	70
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	9	14	54	84	46
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	5	50	44	00	37
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	5	43	65	16	54
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	21	50	129	00	107
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	0	47	112	80	94
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum pundið á	17	67	106	02	88
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglaflíðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	8	86	»	»	177
43.	— 1 lambsfóður á	13	77	»	»	271
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				232	30	193
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				99	30	83
Eftir C. eða í ullartóvöru				165	60	138
Eftir D. eða í fiski				144	75	120
Eftir E. eða í lýsi				33	45	28
Eftir F. eða í skinnavöru				57	97	67
En meðalverð allra landaura samantalið				755	37	629
og skipt með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				125	89	105

Skrifstofu Strandasýslu, 17. febrúar 1931.

H. Kr. Júlíusson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 28. marz 1931.

Einar Árnason.

Gísli Ísleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Húnavatnssýslu

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlengdar 1932.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . á	283	21	283	21	236
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	51	07	306	42	255
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	31	22	374	64	312
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	28	89	231	12	193
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	23	93	239	30	199
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	151	79	151	79	126
9.	— 1 ¹ / ₈ hryssu, á sama aldri hver á	101	07	134	76	112
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . pd. á	0	81	97	20	81
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni . . pd. á	0	58	69	60	58
12.	— 120 pd. af smjóri, vel verkuðu pd. á	1	34	160	80	134
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	66	79	20	66
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 præði. pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum vættin á	17	25	103	50	86
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum . vættin á	40	00	240	00	200
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . .	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . .	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	4	08	61 20 51
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . .	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	15	69	62 76 52
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	12	54	75 24 63
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	9	08	54 48 45
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . .	hvert á	0	73	175 20	146
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum	pundið á	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . .	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	10	89	»	218
43.	— 1 lambsfóður	á	12	39	»	248
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fjórtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				245	89	205
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				101	70	85
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				171	75	143
Eftir E. eða í lýsi				61	20	51
Eftir F. eða í skinnavöru				91	92	76
En meðalverð allra landaura samantalið				672	46	560
og skipt með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				134	49	112

Skrifstofu Húnavatnssýslu, 10. febrúar 1931.

B. Brynjólfsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 28. marz 1931.

Einar Arnason.

Gísli Ísleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Skagafjarðarsýslu

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlengdar 1932.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . . á	300	00	300	00	250
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	43	64	261	84	218
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	45	71	274	26	229
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	31	50	252	00	210
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	25	21	302	52	252
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	32	43	259	44	216
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	20	29	202	90	169
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	150	71	150	71	126
9.	— 1 ¹ / ₂ hryssu, á sama aldri hver á	100	36	133	81	112
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni . . pd. á	0	86	103	20	86
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni . . pd. á	0	54	64	80	54
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	29	154	80	129
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	87	104	40	87
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissocka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	0	90	162	00	135
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjældvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	42	78	256	68	214
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	40	71	244	26	204
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	4	08	61	20	51
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	21	25	85	00	71
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	16	50	99	00	83
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	10	92	65	52	55
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	14	50	174	00	145
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	0	68	163	20	136
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum pundið á	21	57	129	42	108
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri 10 pund á	12	00	144	00	120
41.	— 240 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	9	41	»	»	188
43.	— 1 lambsfóður á	11	57	»	»	231
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				237	50	198
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				106	80	89
Eftir C. eða í ullartónvöru				162	00	135
Eftir D. eða í fiski				250	47	209
Eftir E. eða í lýsi				61	20	51
Eftir F. eða í skinnavöru				117	34	98
En meðalverð allra landaura samantalið				935	31	780
og skipt með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				155	88	130

Skrifstofu Skagafjarðarsýslu, 21. febrúar 1931.

Sigurður Sigurðsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 28. marz 1931.

Einar Árnason.

Gísli Ísleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Eyjafjarðarsýslu, Akureyrar- og Siglufjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlengdar 1932.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . á	360	42	360	42	300
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	46	46	278	76	232
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	28	04	336	48	280
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	32	43	259	44	216
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	21	90	219	00	182
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	233	75	233	75	194
9.	— 1 ¹ / ₈ hryssu, á sama aldri hver á	184	17	245	56	205
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . pd. á	0	81	97	20	81
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni . . pd. á	0	58	69	60	58
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	62	194	40	162
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	83	99	60	83
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði. pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	0	74	133	20	111
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum vættin á	26	37	158	22	132
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum . vættin á	46	83	280	98	234
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	3	31	49	65	41
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	13	33	53	32	44
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	11	90	71	40	59
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	8	10	48	60	40
34.	— 8 fjórð. sauðskinns af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	0	63	151	20	126
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum pundið á	22	25	133	50	111
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	10	96	»	»	219
43.	— 1 lambsfóður á	15	58	»	»	312
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fjórtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				276	20	230
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg.				115	20	96
Eftir C. eða í ullartónvöru				133	20	111
Eftir D. eða í fiski				219	60	183
Eftir E. eða í lýsi				49	65	41
Eftir F. eða í skinnavöru				81	13	66
En meðalverð allra landaura samantalið				874	98	727
og skipt með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				145	83	121

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstaðar, 31. marz 1931.

Steingrímur Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 18. apríl 1931.

Einar Árnason.

Sigurjón Markússon.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Þingeyjarsýslu

frá 16. maímánaðar 1931 til jafnlengdar 1932.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. . . á	288	24	288	24	240
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	47	82	286	92	239
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	40	63	325	04	271
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	29	44	353	28	294
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	33	75	270	00	225
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	20	87	208	70	174
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	204	41	204	41	170
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	173	85	231	80	193
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . pd. á	0	88	105	60	88
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni . . pd. á	0	60	72	00	60
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	44	172	80	144
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	65	78	00	65
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	0	86	154	86	129
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum vættin á	16	68	100	08	83
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum . vættin á	36	00	216	00	180
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	3	12	46	80	39
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	13	14	52	56	44
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	11	88	71	28	59
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	7	73	46	38	39
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	6	69	53	52	45
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	6	22	74	64	62
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . . . hvert á	0	53	127	20	106
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum pundið á	19	70	118	20	99
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglaflíðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	9	44	»	»	189
43.	— 1 lambsfóður á	12	94	»	»	259
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				271	05	226
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi				107	10	89
Eftir C. eða í ullartóvöru				154	80	129
Eftir D. eða í fiski				158	04	131
Eftir E. eða í lýsi				46	80	39
Eftir F. eða í skinnavöru				70	93	59
En meðalverð allra landaura samantalið				808	72	673
og skipt með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				134	79	112

Skrifstofu Þingeyjarsýslu, 20. febrúar 1931.

Júl. Havsteen

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 28. marz 1931.

Einar Árnason.

Gísli Ísleifsson.

Reikningur

yfir

tekjur og gjöld hins Almenna Kirkjusjóðs árið 1930.**Tekjur :**

1. Sjóður frá f. á. (sbr. Stjórnartíð. 1930, B, bls. 60—65)	kr.	329238.48
2. Innborgað á árinu	—	20158.14
3. Vextir á árinu:		
a. Af lánum kirkna	kr.	6850.90
b. — inneign í Landsbanka	—	5955.97
c. — veðdeildarbréfum	—	2164.00
	kr.	14970.87
d. Vangoldnir vextir	—	135.00
	—	15105.87
4. Endurgreitt af lánum	—	8771.68
5. Til jafnaðar við gjaldlið 2	—	8000.00
6. Til jafnaðar við gjaldlið 4	—	8101.22
7. Gróði af bréfaskiptum og kaupum	—	540.00
	Kr.	389915.39

Gjöld :

1. Tekið út af inneign	kr.	30853.91
2. Ný lán veitt	—	8000.00
3. Kostnaður	—	270.00
4. Vaxtaafgangur	—	8101.22
5. Til jafnaðar við tekjulið 4	—	8771.68
6. Til jafnaðar við tekjulið 3 d	—	135.00
7. Eign í árslok 1930:		
a. Í lánum	kr.	155058.33
b. Í hlaupareikningi	—	53428.35
c. Í innlánsskírteinum	—	75000.00
d. Í veðdeildarbréfum	—	50000.00
e. Hjá reikningshaldara	—	296.90
	—	333783.58
	Kr.	389915.39

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 7. jan. 1930.

Jón Helgason.

Skýrsla

um

eign kirkna í hinum Almenna Kirkjusjóði árið 1930.

Kirkjur	Eign í árs- lok 1929		Lagt inn		Tekið út		Vextir		Eign í árs- lok 1930	
	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.
N.-Múlaprófastsdæmi.										
1. Skeggjastaðakirkja ..	2902.61		„		„		116.10		3018.71	
2. Hofteigskirkja	4265.75		„		1090.00		163.97		3429.72	
3. Kirkjubæjarkirkja ...	10036.87		„		3424.19		345.51		6958.19	
4. Hjaltastaðarkirkja ...	2046.47		60.00		„		83.06		2189.53	
5. Eiðakirkja	603.00		„		„		24.12		627.12	
6. Ásskirkja í Fellum ..	4116.08		„		„		164.64		4280.72	
7. Valþjófsstaðarkirkja .	1999.77		„		„		79.99		2079.76	
8. Hofskirkja í Vopnaf.	1478.63		300.00		„		64.14		1842.77	
S.-Múlaprófastsdæmi.										
9. Vallanesskirkja	13213.58		115.15		13005.00		277.93		601.66	
10. Þingmúlakirkja	2038.79		„		550.00		70.55		1559.34	
11. Klippstaðarkirkja	191.98		„		„		7.68		199.66	
12. Vestdalseyrarkirkja ..	20.23		„		„		0.81		21.04	
13. Mjóafjarðarkirkja ...	2.01		„		„		0.08		2.09	
14. Neskirkja í Norðfirði	42.05		„		„		1.68		43.73	
15. Kolfreyjustaðarkirkja	14.72		„		12.80		0.27		2.19	
16. Stöðvarkirkja	10.49		„		„		0.42		10.91	
17. Eydalakirkja	7171.78		120.00		614.47		285.17		6962.48	
18. Hofskirkja í Álftafirði	347.74		„		„		13.91		361.65	
A.-Skaftafellsprófastsdæmi.										
19. Sandfellskirkja	1640.87		„		„		65.63		1706.50	
20. Stafafellskirkja	2138.79		„		447.50		70.52		1761.81	
21. Einholtskirkja	1.06		„		„		0.04		1.10	
22. Kálfafellsstaðarkirkja	42.46		„		„		1.70		44.16	
23. Hofskirkja í Örafum	3359.73		100.00		„		137.03		3596.76	
V.-Skaftafellsprófastsdæmi.										
24. Prestsbakkakirkja .	5500.85		„		„		222.03		5722.88	
25. Reyniskirkja	294.93		„		„		11.80		306.73	
26. Grafarkirkja	7896.34		„		„		315.85		8212.19	
27. Kálfafellskirkja	689.31		100.00		„		33.54		822.85	
28. Skeiðflatarkirkja	406.80		„		„		16.27		423.07	
29. Langholtskirkja	5150.00		„		„		206.00		5356.00	
Flutt	77623.69		795.15		19053.96		2780.44		62145.32	

48

Kirkjur	Eign í árs- lok 1929		Lagt inn		Tekið út		Vextir		Eign í árs- lok 1930	
	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.
Flutt	77623.69		795.15		19053.96		2780.44		62145.32	
Rangárvallaprófastsdæmi.										
30. Stórólfshvolskirkja ..	653.76		„		675.00		21.24		0.00	
31. Oddakirkja	327.27		„		„		13.09		340.36	
32. Kálfholtskirkja	62.47		„		„		2.50		64.97	
33. Krosskirkja	7441.40		„		„		308.65		7750.05	
34. Ásólfsskálakirkja	132.77		„		„		5.31		138.08	
35. Eyvindarhólakirkja ..	2903.42		150.00		„		121.13		3174.55	
36. Breiðabólstaðarkirkja	17.40		„		„		0.70		18.10	
37. Skarðskirkja	7328.16		142.00		„		294.05		7764.21	
38. Landak. í Vestm.eyj.	3253.62		1000.00		„		153.45		4407.07	
Árnesprófastsdæmi.										
39. Mosfellsk. í Grímsn...	1168.80		„		„		46.75		1215.55	
40. Þingvallakirkja	493.26		67.23		38.50		19.66		541.65	
41. Strandarkirkja	64617.96		13197.41		6024.00		2592.04		74383.41	
42. Gaulverjabæjarkirkja .	59.09		„		12.00		2.16		49.25	
43. Haukadalskirkja	93.93		„		„		3.76		97.69	
44. Hraungerðiskirkja ...	415.44		200.00		„		19.92		635.36	
45. Stokkseyrarkirkja ...	2666.25		600.00		„		118.65		3384.90	
46. Ólafsvallakirkja	40.86		„		„		1.63		42.49	
47. Miðdalskirkja	32.89		„		„		1.31		34.20	
48. Eyrbakkakirkja	1366.92		„		„		54.64		1421.56	
Kjalarnesprófastsdæmi.										
49. Grindavíkurkirkja ...	276.29		100.00		„		11.05		387.34	
50. Brautarholtskirkja ...	256.23		„		„		10.25		266.48	
51. Reynivallakirkja	4768.96		„		„		190.76		4959.72	
52. Lágafellskirkja	3018.12		1300.00		„		144.06		4462.18	
53. Njarðvíkurkirkja	33.85		„		„		1.35		35.20	
Borgarfjarðarprófastsd.										
54. Saurbæjarkirkja	1245.34		„		„		49.81		1295.15	
55. Hallgrímskirkja	14569.55		186.35		„		586.61		15342.51	
56. Stóra-Áskirkja	1.69		„		„		0.06		1.75	
57. Reykholtskirkja	2131.18		300.00		„		85.24		2516.42	
58. Lundarkirkja	129.76		„		„		5.19		134.95	
59. Bæjarkirkja	142.53		„		„		5.70		148.23	
Mýraprófastsdæmi.										
60. Stafholtskirkja	6538.84		300.00		„		269.55		7108.39	
61. Siðumúlakirkja	43.70		„		„		1.75		45.45	
Flyt	203855.40		18338.14		25803.46		7922.46		204312.54	

Kirkjur	Eign í árs- lok 1929		Lagt inn		Tekið út		Vextir		Eign í árs- lok 1930	
	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.
Flutt	203855.40		18338.14		25803.46		7922.46		204312.54	
62. Hvammskirkja í N.dal	1489.00		100.00		„		62.20		1651.20	
63. Borgarkirkja	1842.62		50.00		„		73.70		1966.32	
Snæfellsnessprófastsdæmi.										
64. Breiðabólstaðarkirkja	1019.51		„		„		40.78		1060.29	
65. Miklaholtskirkja	6082.72		200.00		„		248.59		6531.31	
66. Narfeyrarkirkja	487.22		„		„		19.49		506.71	
67. Ytra-Rauðamelskirkja	815.36		„		„		32.61		847.97	
68. Kolbeinsstaðakirkja ..	3018.42		200.00		„		124.03		3342.45	
Dalaprófastsdæmi.										
69. Stóra-Vatnshornsk. ...	894.43		„		897.70		17.88		14.61	
70. Snóksdalskirkja	2944.02		„		16.00		117.76		3045.78	
71. Garpsdalskirkja	4933.24		120.00		„		200.93		5254.17	
72. Hvammskirkja	20.32		„		„		0.81		21.13	
Barðastrandarprófastsd.										
73. Selárdalskirkja	690.95		„		12.00		27.16		706.11	
74. Sauðlauksdalskirkja ..	2449.23		„		„		97.96		2547.19	
75. Flateyjarkirkja	21.19		„		„		0.84		22.03	
76. Gufudalskirkja	106.44		„		„		4.25		110.69	
V.-Ísafjarðarprófastsdæmi.										
77. Holtskirkja	7211.88		„		„		288.47		7500.35	
78. Mýrakirkja	1027.67		40.00		„		41.36		1109.03	
79. Sæbólaskirkja	74.54		„		„		2.98		77.52	
80. Staðark. í Súgandaf. ..	1703.04		„		„		68.12		1771.16	
81. Hraunskirkja	798.75		200.00		„		31.95		1030.70	
N.-Ísafjarðarprófastsdæmi.										
82. Staðarkirkja í Grv. ...	774.89		„		„		30.99		805.88	
Strandaprófastsdæmi.										
83. Staðarkirkja í Stgrf. ..	2389.56		„		„		95.58		2485.14	
84. Prestsbakkakirkja ...	1756.11		„		„		70.24		1826.35	
85. Staðarkirkja í Hrf. ...	1043.49		„		„		41.74		1085.23	
86. Árneskirkja	3029.27		250.00		„		122.83		3402.20	
87. Óspakseyrarkirkja ...	1846.31		„		„		73.85		1920.16	
Húnavatnsprófastsdæmi.										
88. Staðarbakkakirkja ...	41.99		„		„		1.68		43.67	
Flyt	252367.67		19498.14		26729.16		9861.24		254997.89	

Kirkjur	Eign í árs- lok 1929	Lagt inn	Tekið út	Vextir	Eign í árs- lok 1930
	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.	Kr. au.
Flutt	252367.67	19498.14	26729.16	9861.24	254997.89
89. Melstaðarkirkja	3171.86	„	„	126.87	3298.73
90. Hofskirkja á Skstr. .	691.61	„	„	27.66	719.27
91. Bergstaðakirkja	2.97	„	„	0.12	3.09
92. Höskuldsstaðakirkja	1046.54	120.00	„	43.00	1209.54
93. Efranúpskirkja	16.96	„	„	0.68	17.64
94. Tjarnarkirkja í Vn.	1190.24	„	1000.00	27.61	217.85
95. Spákonufellskirkja .	1.41	„	„	0.05	1.46
96. Blönduóskirkja	226.46	„	„	9.06	235.52
97. Auðkúlukirkja	736.46	„	„	29.46	765.92
Skagafjarðarpófastsdæmi.					
98. Sauðárkrókskirkja ..	1564.82	200.00	„	65.23	1830.05
99. Ripurkirkja	7.21	„	„	0.29	7.50
100. Glaumbæjarkirkja ..	9.34	„	„	0.37	9.71
101. Mælifellskirkja	10.29	„	„	0.41	10.70
102. Barðskirkja	2178.11	150.00	18.00	88.62	2398.73
103. Fellskirkja í Sléttuhl.	209.73	„	„	8.39	218.12
104. Goðdalakirkja	697.37	„	„	27.89	725.26
105. Miklabæjarkirkja ..	1084.26	„	„	43.37	1127.63
106. Flugumýrarkirkja ..	488.33	„	485.00	14.65	17.98
107. Ketukirkja	660.51	„	„	26.42	686.93
108. Viðvíkurkirkja	870.03	„	„	34.80	904.83
109. Hofskirkja á Hstr. ..	85.76	„	„	3.43	89.19
110. Hvammskirkja í Ldal	200.06	„	„	8.02	208.08
111. Knappstaðakirkja ...	241.73	„	200.00	6.01	47.74
Eyjafjarðarprófastsdæmi.					
112. Grímseyjarkirkja ...	2877.39	„	„	115.09	2992.48
113. Glæsibæjarkirkja ...	129.13	„	„	5.16	134.29
114. Kaupangskirkja	6.22	„	„	0.25	6.47
115. Saurbæjarkirkja ...	4778.96	„	„	191.16	4970.12
116. Munkaþverárarkirkja .	11241.85	„	„	449.67	11691.52
117. Lögmannshlíðark. ..	596.00	„	500.00	18.84	114.84
118. Akureyrarkirkja	15875.53	„	1713.75	567.48	14729.26
119. Bægisáarkirkja	2297.65	„	„	91.90	2389.55
120. Vallakirkja	28.57	„	„	1.14	29.71
121. Tjarnarkirkja	117.66	„	58.00	3.54	63.20
122. Staerra-Árskógskirkja	0.57	„	„	0.02	0.59
S.-Þingeyjarprófastsdæmi.					
123. Laufáskirkja	2392.44	„	„	95.70	2488.14
124. Hálskirkja	1043.53	„	150.00	40.74	934.27
Flyt	309145.23	19968.14	30853.91	12034.34	310293.80

Kirkjur	Eign í árs- lok 1929		Lagt inn		Tekið út		Vextir		Eign í árs- lok 1930	
	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.
Flyt	309145.23		19968.14		30853.91		12034.34		310293.80	
125. Þóroddstaðarkirkja ..	174.91		„		„		7.00		181.91	
126. Skútustaðakirkja ...	45.51		„		„		1.82		47.33	
127. Brettingsstaðakirkja .	605.29		„		„		24.21		629.50	
128. Illugastaðakirkja ...	522.24		„		„		20.89		543.13	
129. Grenjaðarstaðark. ...	3660.03		„		„		146.40		3806.43	
130. Grenivíkurkirkja ...	1226.90		190.00		„		55.52		1472.42	
131. Draflastaðakirkja ..	3.03		„		„		0.12		3.15	
132. Þönglabakkakirkja .	1907.04		„		„		76.28		1983.32	
133. Nesskirkja í Aðaldal	338.34		„		„		13.53		351.87	
N.-Þingeyjarprófastsdæmi.										
134. Skinnastaðarkirkja .	2210.29		„		„		88.41		2298.70	
135. Presthólakirkja	66.02		„		„		2.64		68.66	
136. Ásmundarstaðakirkja	1.02		„		„		0.04		1.06	
137. Svalbarðskirkja	3759.01		„		„		150.36		3909.37	
138. Viðihólskirkja	87.02		„		„		0.05		1.21	
139. Sauðanesskirkja	1.16		„		„		3.48		90.50	
Samtals	323753.04		20158.14		30853.91		12625.09		325682.36	

ATHS.

Sé vaxtaafgangsupphæðinni, kr. 8101.22, bætt við ofangreinda upphæð, kr. 325682,36, verður eign sjóðsins í árslok 1930 eins og segir í aðalreikningnum, kr. 333783.58.

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 7. janúar 1930.

Jón Helgason.

REIKNINGUR

yfir

tekjur og gjöld Fiskiveiðasjóðs Íslands árið 1930.

T e k j u r :

1. Sjóður frá f. á.:		
a. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 396483.50	
b. 1. Ógoldnir vextir 1928	kr. 60.00	
2. — — 1929	— 460.00	
		520.00
c. Ríkisskuldabréf	— 1600.00	
d. Skuldabréf Reykjavíkurhafnar	— 228000.00	
e. Í Landsbankanum á hlaupareikningi	— 30318.82	
		kr. 656922.32
2. Vextir greiddir á árinu:		
a. Af útistandandi lánum	kr. 11158.48	
b. — ríkisskuldabréfum	— 88.00	
c. — skuldabréfum Reykjavíkurhafnar	— 13680.00	
d. — bankainnstæðu	— 2755.22	
		27681.70
3. Ógoldnir vextir á árinu	—	9452.28
4. Afborganir lána	—	28127.75
5. Tillag úr ríkissjóði	—	6000.00
		Kr. 728184.05

G j ö l d :

1. Styrkur til fiskiveiðatimaritsins Ægis	kr. 1000.00
2. Gjöld sjóðsins	— 1200.00
3. Til jafnaðar tekjulið 4	— 28127.75
4. Sjóður til næsta árs:	
a. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 368355.75
b. 1. Ógoldnir vextir 1928	kr. 60.00
2. — — 1929	— 460.00
3. — — 1930	— 9452.28
	9972.28
c. Ríkisskuldabréf	— 1400.00
d. Skuldabréf Reykjavíkurhafnar	— 202000.00
e. Innstæða í bönkum	— 116128.27
	697856.30

Kr. 728184.05

Reykjavík, 31. desember 1930.

Vigfús Einarsson.

EFNAHAGSREIKNINGUR**50****Spítalasjóðsins Vinamíning á Eyrarbakka 1930.****Tekjur:**

1. Eign frá fyrra ári	kr. 5181.61
2. Gjafir	— 356.50
3. Vextir	— 237.46

Kr. 5775.57**Gjöld:**

1. Veittur styrkur	kr. 225.00
2. Prentun	— 112.00
3. Eign í árslok	— 5438.57

Kr. 5775.57

Eyrarbakka, 31. desember 1930.

Gísli Skúlason.

Ásta Jónsdóttir.

Gísli Pétursson.

51

REIKNINGUR

yfir

tekjur og gjöld Minningarsjóðs frá Önnu Claessen árið 1930.

T e k j u r :

1. Eign frá fyrra ári:		
a. 7 bankavaxtabréf @ kr. 500.00	kr. 3500.00	
b. Innstæða í Sparisjóði Sauðárkróks	— 228.74	
		kr. 3728.74
2. Vextir af bankavaxtabréfum	kr. 162.50	
— af innstæðu í Sparisjóði Sauðárkróks	— 11.48	
		173.98
		Kr. 3902.72

G j ö l d :

1. Styrkur veittur 4 sjúklingum	kr. 120.00	
2. Eignir í árslok:		
a. 7 bankavaxtabréf @ kr. 500,00	kr. 3500.00	
b. Innstæða í Sparisjóði Sauðárkróks	— 282.72	
		3782.72
		Kr. 3902.72

Sauðárkróki, 21. janúar 1931.

Álfheiður Blöndal. Sigríður Sigtryggisdóttir. Helga Guðjónsdóttir.

Reikning þenna höfum við yfirlit og ekkert fundið við hann að athuga.

Stefanía Arnórsdóttir. Elinborg Jónsdóttir.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1931.

Opið bréf, er stefnir saman Alþingi til fundar miðvikudaginn 15. júlí 1931, undirskrifað af konungi 22. júní 1931 (nr. 9).

Konungsbréf um setning Alþingis, undirskrifað af konungi sama dag (nr. 10).

Lög um skatt af húseignum í Neskaupstað, undirskrifuð af konungi 6. júlí 1931 (nr. 11).

Lög um breyting á lögum nr. 52, 7. maí 1928, um tilbúinn áburð, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 12).

Lög um breyting á lögum nr. 18, 19. júní 1922, um fiskimat, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 13).

Lög um breyting á lögum nr. 42, 13. nóv. 1903, um verzlunarskrár, firmu og prókúruumboð, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 14).

Lög um viðauka við lög nr. 28, 19. maí 1930, um greiðslu verkkaups, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 15).

Lög um heimild handa atvinnumálaráðherra til að veita Jóni Þorleifi Jósefssyni skirteini til vélstjórnar á íslenskum skipum, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 16).

Lög um bókasöfn prestakalla, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 17).

Lög um utanfararstyrk presta, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 18).

Lög um breyting á lögum nr. 29, 16. des. 1885, um lögtak og fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 19).

Lög um breyting á lögum nr. 32, 11. júlí 1911, um úrskurðarvald sátta-nefnda, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 20).

Lög um kirkjuráð, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 21).

Lög um breyting á lögum nr. 27, 27. júní 1921, um aukatekjur ríkissjóðs, undirskrifuð af konungi 18. júlí 1931 (nr. 22).

52 Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir „Ekknasjóð Ólafsfjarðar“, út-
30. apríl gefin á venjulegan hátt, að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 30.
apríl 1931. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Ekknasjóð Ólafsfjarðar.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Ekknasjóður Ólafsfjarðar.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með kr. 876.64 — átta hundruð sjötíu og sex krónum 64 aurum —, sem er gjöf og fjársöfnun séra Helga Árnasonar fyrrverandi prests í Ólafsfirði og konu hans, frú Mariu Torfadóttur. Ennfremur með hlutabréfi í Frystihúsfélagi Ólafsfjarðar, að upphæð kr. 3300 — þrjú þúsund og þrjú hundruð —, sem er gjöf frá útgerðarmönnum og sjómönnum í Ólafsfjarðarkauptúni, auk kr. 70.50 — sjötíu króna og 50 aura — innstæðu í sparisjóði Ólafsfjarðar. Stofnfé sjóðsins er að upphæð alls kr. 4247.14.

3. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða. Þegar sjóðurinn er orðinn 10.000 — tíu þúsund — krónur má verja $\frac{2}{3}$ vaxta hans samkvæmt tilgangi sjóðsins. Þegar sjóðurinn er orðinn 20.000 — tuttugu þúsund — krónur, má verja $\frac{3}{4}$ vaxta hans. Þegar hann er orðinn 40.000 — fjörutíu þúsund — krónur má verja öllum vöxtum.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja bágstaddar ekkjur í Ólafsfjarðarhreppi, sem stjórn sjóðsins álitur styrkþurfa. Rétt til styrks úr sjóðnum hafa aðeins þær ekkjur, sem eiga lögheimili í hreppnum. Það er á valdi stjórnar sjóðsins, hve margar hljóti styrk í hvert skipti, og skulu þær alltaf ganga fyrir, sem bágstaddastar eru.

5. gr.

Tekjur sjóðsins eru vextir af höfuðstól hans, og auk þess gjafir, er honum kynni að hlotnast, og skulu tekjurnar leggjast við höfuðstólinn samkvæmt fyrirmælum 3. gr.

6. gr.

52

Sjóðurinn skal ávaxtast í sparisjóði Ólafsfjarðar eða öðrum jafntryggum sjóði, að álit stjórnarinnar. 30. apríl

7. gr.

Stjórn sjóðsins skipa hreppstjóri, oddviti og sóknarprestur í Ólafsfjarðarhreppi og skulu þeir allir sjálfkjörnir. Formaður sjóðsins skal vera hreppstjóri, og annast hann reikningshald sjóðsins. Reikningsár sjóðsins er almanaksárið, og skulu reikningar birtir á hreppsfundi ár hvert, endurskoðaðir af endurskoðendum hreppsreikninganna.

8. gr.

Formaður sjóðsins skal geyma eignaskilríki hans og önnur skjöl. Hann skal og halda gerðabók um styrkbeiðnir og styrkveitingar og skulu reikningar innfærðir í þá bók.

9. gr.

Tilgangi sjóðsins má breyta, ef að meiri hluti sjóðsstjórnarinnar og hreppsnefndar samþykkir.

10. gr.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Ólafsfirði, 21. marz 1931.

Helgi Árnason.

María Torfadóttir.

Þorvaldur Friðfinnsson
f. h. fiskid. Ólafsfjarðar.

REGLUGERÐ

53

1. maí

um

breyting á fjallskilareglugerð Rangárvallasýslu, frá 8. ágúst 1921.

Aftan við fyrstu málsgreinar 9. greinar komi:

„eða fjártali forðagæzlumanna, enda sé þá fódurtökufénaður dreginn frá“. 37. grein breytist þannig: í stað orðanna: „2 fiskum“ komi: „1 fisk“.

Reglugerð þessi, sem sýslunefndin í Rangárvallasýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 41. grein sveitarstjórnarlagana, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. júní þ. á.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 1. maí 1931.

S. Kristinsson.

Vigfús Einarsson.

54

8. maí

S A M Þ Y K K T

um

einkasíma í Skaftártunguhreppi í Vestur-Skaftafellssýslu.

1. gr.

Símar þeir, er þessi samþykkt nær til, eru: a) Sími frá Flögu að Hrífunesi; b) sími frá Flögu um Hlið, Gröf, Hvamm, Búland að Skaftárdal (2 býlum). Hliðarálmur að Hemru, Ásum, Svinadal og um Borgarfell að Ljótastöðum, Snæbýli og Búlandsseli.

2. gr.

Símar þeir, sem taldir eru í 1. gr., skulu lagðir svo fljótt, sem fé fæst til símalagningarinnar. Gerð símanna skal vera eftir tillögum landssímastjóra.

3. gr.

Búendur á jörðum þeim, sem nefndar eru í 1. gr., ganga í símafélag, er nefnist einkasímafélag Skaftártunguhrepps og greiðir það kostnað þann, er lagning símanna og viðhald þeirra hefir í för með sér, að fráðregnum $\frac{3}{5}$ stofnkostnaðar (og símalínu að Ásum), er landssíminn greiðir samkv. lögum nr. 11, 14. júní 1929, og því viðhaldi, er um getur í næstu grein hér á eftir. Nokkurn hluta þessa kostnaðar greiða félagsmenn, hvað eftir og þeir fá síma lagðan inn í hús sín, allt að 300 kr. Það, sem á vantar til greiðslu stofnkostnaðar, ábyrgist hreppssjóður Skaftártunguhrepps greiðslu á til bráðabirgða, gegn endurgreiðslu síðar frá réttum hlutaðeigendum, eftir nánari ákvæðum hreppsfundar.

4. gr.

Afgreiðslu á síma sínum og bráðabirgða-viðgerðir annast hver búandi á einkasímasvæðinu, er síma hefir, innan takmarka ábúðarjarðar sinnar. Þó má með fundarsamþykktum jafna slíkum viðgerðum öðruvísi á milli félagsmanna, ef sérstök ástæða þykir til, svo sem ef viðhald það, er hér um ræðir, þykir verða sérstaklega mikið innan einnar landareignar öðrum fremur.

5. gr.

Félagið skal eiga með sér aðalfund árlega síðla vetrar. Á fundi, er gengið verður frá samþykkt þessari til fullnustu, skal kosin þriggja manna stjórn fyrir félagið. Stjórnin er kosin til þriggja ára, og gengur einn maður úr stjórninni á hverju ári, fyrstu 2 árin eftir hlutkesti, og kýs aðalfundur manni í stað þess, er úr gengur. Á aðalfundi skulu rædd félagsmál, kosinn endurskoðandi, úrskurðaðir reikningar félagsins, er stjórnin semur fyrir næsta ár á undan o. s. frv.

Afrit af ársreikningunum skal sent landssímastjóra.

6. gr.

Sveitarstjórn Skaftártunguhrepps ábyrgist starfrækslu einkasímanna, eftir því sem landssímastjóri mælir fyrir um, og að línunum sé að öllu vel við haldið.

7. gr.

Brot gegn þessari samþykkt varða sektum allt að kr. 200.00, er renna í sveitarsjóð Skaftártunguhrepps.

Sérákvæði fyrir Skaftárdalsbæi:

Ábúendur Skaftárdals ganga í einkasímafélag Skaftártunguhrepps, með því skilyrði frá hálfu símafélagsins, að hreppsnefnd Kirkjubæjarhrepps ábyrgist endurgreiðslu til félagsins á öllum kostnaði, er leiðir af lagningu símalínu frá Búlandi að Skaftárdal og ekki greiðist af landssímanum, og viðhaldi þeirrar línu ásamt talfærum.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 11, 14. júní 1929 um einkasíma í sveitum, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 8. maí 1931.

S. Kristinsson.

Vigfús Einarsson.

S A M Þ Y K K T

um

einkasíma í Hörgslandshreppi í Vestur-Skaftafellssýslu.

1. gr.

Símar þeir, er þessi samþykkt nær til, eru: Símar frá Breiðabólsstað um Keldunúp, Múlakot, Hörgsland, Hörgslandskot, Foss III—I, Teygingalæk, Kálfafell og að Rauðabergi, á landssímalínuna (staurana), með inntökum á téðum bæjum. Auk þess hliðarálmur: a) Frá Breiðabólsstað að Prestsbakka; b) frá Múlakoti að Hörgsdal; c) frá aðallínunni skemmstu leið að Núpum, m. m.

2. gr.

Símar þeir, sem taldir eru í 1. gr., skulu lagðir svo fljótt, sem fé fæst til símalagningarinnar. Gerð símans skal vera eftir tillögum landssímastjóra.

3. gr.

Afgreiðslu á síma sínum, svo og daglegt viðhald og bráðabirgðaaðgerðir

- 55 annast hver búandi á einkasímasvæðinu, er síma hefir, innan takmarka ábúðar-
8. maí jarðar sinnar.

4. gr.

Búendur á jörðum þeim, sem nefndar eru í 1. gr. og símalínurnar ná til, ganga í símafélag, er nefnist Einkasímafélag Hörgslandshrepps, og greiðir það kostnað þann, sem lagning símanna og viðhald þeirra hefir í för með sér, að því leyti, sem stofnkostnaðurinn fæst eigi greiddur annarsstaðar frá, og því daglegu viðhaldi, er um getur í 3. gr.

Kostnaði þessum skal jafnað niður á ábúendur jarðanna, eftir því hlutfalli, er hér segir:

1. Verði fasteigna.
2. Efnum og ástæðum.
3. Tölu verkfærra karlmannna.

5. gr.

Félagið skal eiga með sér aðalfund árlega síðla vetrar. Á fundi er gengið hefir verið frá samþykkt þessari til fullnustu, skal kosin þriggja manna stjórn fyrir félagið. Stjórnin er kosin til þriggja ára og gengur einn maður úr stjórninni á hverju ári, fyrstu 2 árin eftir hlutkesti, og kys aðalfundur mann í stað þess, er úr gengur.

Á aðalfundi skulu rædd félagsmál, kosinn endurskoðandi, úrskurðaðir reikningar félagsins, er stjórnin semur fyrir næsta ár á undan, svo og önnur mál, er félagið varða.

Afrit af ársreikningum skal sent landssímastjóra.

6. gr.

Sveitarstjórn Hörgslandshrepps ábyrgist starfrækslu einkasímanna eftir því, sem landssímastjóri mælir fyrir um, og að línunum sé að öllu vel við haldið.

7. gr.

Brot gegn þessari samþykkt varða sektum, allt að 200 kr., er renni í sveitarsjóð Hörgslandshrepps.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 11, 14. júní 1929 um einkasíma í sveitum, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 8. maí 1931.

S. Kristinsson.

Vigfús Einarsson.

S A M Þ Y K K T

56
8. maí

um

einkasíma í Mýrdal í Vestur-Skaftafellssýslu.

1. gr.

Símar þeir, er samþykkt þessi nær til, eru:

- a. Í sambandi við aukalínuna fyrir austan Heiði: Kerlingardal—Bólstað.
- b. Í sambandi við línur Talsimafélags Mýrdælinga (að mestu): Vík — Reynishyerfi; um Reynishverfi (Reynisdal — um Presthús—Garðar; Reynisdal — um Reyni—Foss); Giljur — austur með Bæjum—Heiði; Giljur — um Skammadal—Skagnes; Kaldrananeslína (um Brekkur) — Dali. Ennfremur: Ketilsstaðir; Loftsalir — um Dyrhólahverfi; Hvolslína; Pétursey—Sólheimar (Eystri og Ytri) — Fell.

2. gr.

Símar þeir, sem taldir eru í 1. gr., skulu lagðir svo fljótt sem fé fæst til símalagningarinnar. Gerð símanna skal vera eftir tillögum landssímastjóra.

3. gr.

Búendur á jörðum þeim, sem nefndar eru í 1. gr. og símalínurnar ná til, ganga í símafélag, er nefnist Einkasímafélag Mýrdælinga, og er það um stjórn og starfrækslu í sambandi við Talsimafélag Mýrdælinga.

4. gr.

Kostnaðinn við lagning símanna að $\frac{2}{5}$ hl. (móts við $\frac{3}{5}$ hl. stofnkostnaðar, er landssíminn greiðir) annast búendur eða hlutaðeigendur á því svæði, sem sími á að leggjast um í það og það skiptið. Afgreiðslu á síma, daglegt viðhald og bráðabirgða-aðgerðir annast þeir, sem síma hafa fengið, eftir nánari skiptingu, sem stjórn félagsins og aðalfundur verða ásátt um.

Til félagsins greiði hver símanotandi árlegt gjald (auk gjalds til landsímans og landssímastöðvar), er félagsstjórn ákveður í samræmi við hliðstæð gjöld annarra símanotenda í Mýrdal (á línunum T. M.), enda annist félagsheildin (félagssjóður) allar meiri háttar aðgerðir á línunum (viðgerð á stærri bilunum o. s. frv.), eftir ákvörðun aðalfundar.

Jafnóðum og búendur á félagssvæðinu komast í símasamband, sem þeir hafa lagt til samkvæmt framangreindu, öðlast þeir fullan félagsrétt.

5. gr.

Félagið skal eiga með sér aðalfund árlega síðla vetrar. Á fundi, er gengið verður frá samþykkt þessari til fullnustu, skal kosin þriggja manna stjórn fyrir

56 félagið, sbr. 3. gr. Ef henta þykir, skal stjórnin kosin til þriggja ára, og gangi
8. maí einn maður úr stjórninni á hverju ári, fyrstu 2 árin eftir hlutkesti, og kýs aðal-
fundur mann í stað þess er úr gengur.

Á aðalfundi skulu og rædd félagsmál, kosinn endurskoðandi, úrskurðaðir
reikningar félagsins, er stjórnin semur fyrir næsta ár á undan o. s. frv.

Afrit af ársreikningunum skal sent landssímastjóra.

6. gr.

Sveitarstjórnir Hvamms- og Dyrhólahreppa ábyrgjast starfrækslu einka-
símanna eftir því sem landssímastjóri mælir fyrir um, og að línunum sé að öllu
vel við haldið.

7. gr.

Brot gegn þessari samþykkt varða sektum allt að kr. 200.00, er renna í
sveitarsjóð Hvamms- og Dyrhólahreppa, að hálfu til hvors.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 11, 14. júní 1929 um
einkasíma í sveitum, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öll-
um þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 8. maí 1931.

S. Kristinsson.

Vígfús Einarsson.

57

3. júní

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir

Ólafsvíkurbættun.

1. gr.

Takmörk Ólafsvíkurhafnar eru Ytra klif að austan, en Ólafsvíkurtangi
og Ytri hafnargarður að vestan.

2. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við byggingu og viðhald hafnar-
virkja á Ólafsvíkurhöfn, og til árlegs reksturskostnaðar hafnarinnar, skal stofna
hafnarsjóð fyrir Ólafsvíkurbættun.

3. gr.

Tekjur hafnarsjóðs eru fyrst um sinn þessar, þar til öðruvísi verður
ákveðið:

Vörugjald af vörum, sem fluttar eru á land innan takmarka Ólafsvíkurhafnar eða skipað þaðan út, skal greiða gjald það, er hér segir:

57
3. júní

1. Af salti kr. 1.00 af hverri smálest
2. — kolum — 1.00 — — —
3. — óverkuðum saltfiski — 1.50 — — —
4. — verkuðum saltfiski — 2.00 — — —
5. — hausuðum og flöttum fiski — 5.00 — — —

Vörugjaldið greiðist af inn- eða útflytjanda hverrar gjaldskyldrar vörutegundar.

Útgerð hvers báts ber ábyrgð á greiðslu gjaldsins samkvæmt 5. lið.

Vörugjaldið skal reikna eftir þýngd vörunnar með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu við 1.—4. lið telst sem heil gjaldeining. Af broti úr gjaldeiningu við 5. lið greiðist hlutfallslegt gjald miðað við gjaldeiningu.

Gjaldið skal ákveða samkvæmt farmskrám skipa eða farmskirteinum, þegar um slík skjöl er að ræða, og er öllum skipaafgreiðslumönnum skylt að láta hafnarnefnd í té, eintak af öllum farmskrám yfir vörur, sem skipað er upp eða út í Ólafsvík, innan sólarhrings, eftir komu eða burtför skipsins.

Öllum bátaformönnum, er fiskiveiðar stunda frá Ólafsvík, ber að kvöldi hvers dags, er til fiskiróðra hefir verið farið, að afhenda hafnarnefnd skýrslu um hve mikið þeir hafi flutt á land þann dag af hausuðum og flöttum fiski. Sá, er afhendir ranga skýrslu, skal sektum sæta samkvæmt 7. gr.

4. gr.

Hreppsnefnd Ólafsvíkurhrepps hefir á hendi stjórn hafnarmálefna undir yfirumsjón atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins.

Framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni felur hreppsnefndin hafnarnefnd, er hún kys til eins árs í senn.

Í hafnarnefnd sitja 5 menn, 2 úr hreppsnefnd og 3 utan hreppsnefndar, þar af 2 úr tölu sjómanna og 1 úr tölu kaupmanna. Geta þeir ekki skorast undan endurkosningu fyrr en þeir hafa setið í nefndinni 6 ár samfleytt.

Hafnarnefndin sér um viðhald og endurbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd hreppsnefndar.

Hafnarnefndin sér enn fremur um innheimtu á gjöldum til hafnarsjóðs samkvæmt 3. gr., hún hefir umsjón með að reglugerð þessari sé hlýtt, og stjórnar hafnarsjóðnum með umsjón hreppsnefndar.

Hafnarnefndin gerir tillögur um starfsmenn hafnarinnar, er hreppsnefnd skipar að fengnum tillögum hennar.

Hafnarnefnd sér einnig um allt er hreppsnefnd Ólafsvíkurhrepps eða atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið kann að fela henni sérstaklega í þarfir hafnarinnar.

Fyrir 1. nóvember ár hvert ber hafnarnefnd að leggja fyrir hreppsnefnd frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Áætlun

- 57** þessi skal fullsamin fyrir lok nóvembermánaðar. Áætlunin sendist stjórnarráðinu til samþykktar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á einstökum gjaldliðum eða tekjuliðum.

Við lok hvers reikningsárs, sem er almanaksárið, skal hafnarnefnd semja reikning yfir tekjur og gjöld hafnarsjóðsins á hinu liðna ári, ennfremur reikning um eignir og skuldir hafnarsjóðs í árslokin.

Reikningar hafnarsjóðs skulu, ef unnt er, samdir fyrir 15. janúar, svo sem fyrirskipað er um sveitarsjóðsreikninga, en í síðasta lagi skulu þeir fullsamdir fyrir lok febrúarmánaðar ár hvert.

Reikninga hafnarsjóðsins skal endurskoða á sama hátt og hreppsreikninga, og skal afrit hafnarsjóðsreiknings fylgja sveitarsjóðsreikningi Ólafsvíkurhrepps.

Reikningar hafnarsjóðs skulu úrskurðaðir af stjórnarráði Íslands.

5. gr.

Eignum og fé hafnarsjóðs má aðeins verja í þarfir hafnarinnar. Hreppsnefndin veitir fé úr hafnarsjóði til verklegra framkvæmda, eftir tillögum hafnarnefndar, og ákveður hvernig hafnarsjóðinn skuli ávaxta, enda ber hreppsnefndin ábyrgð á innstæðu hafnarsjóðsins og reikningsskilum, og eignum og fé hafnarinnar eins og öðrum eignum hreppsfélagsins.

Hreppssjóður Ólafsvíkurhrepps ábyrgist skuldir hafnarsjóðs.

6. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

7. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum frá 10—500 krónum er renna í hafnarsjóð, og skal með mál út af brotum á reglugerð þessari farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 60, frá 28. nóv. 1919 til að öðlast gildi hinn 1. júlí 1931, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 3. júní 1931.

S. Kristinsson.

Vigfús Einarsson.

S A M Þ Y K K T

58
6. júní

um

lokunartíma rakarastofa og hárgreiðslustofa í Vestmannaeyjum.

1. gr.

Rakarastofum og hárgreiðslustofum í Vestmannaeyjum skal loka eftir því, sem ákveðið er í samþykkt þessari.

2. gr.

Alla virka daga árs frá 1. júní til 30. nóvember skal rakarastofum og hárgreiðslustofum lokað ekki síðar en kl. 7 síðdegis, nema á laugardögum og miðvikudaginn fyrir sumardaginn fyrsta og uppstigningardag kl. 8 síðd. Stofurnar skulu ekki opnaðar aftur fyrri en kl. 8½ árdegis næsta virkan dag. Þó skulu vera undantekningar frá þessu, er nú greinir:

Aðfangadag jóla og gamlárskvöld skal stofunum lokað ekki síðar en kl. 4½ síðdegis og laugardaginn fyrir páska og hvítasunnu ekki síðar en kl. 6 síðd.

Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla skal heimilt að halda stofunum opnum til kl. 11 síðdegis.

Á tímabilinu frá 1. júlí til 31. ágúst skal á laugardögum loka stofunum ekki síðar en kl. 6 síðd.

3. gr.

Almenna helgidaga, sumardaginn fyrsta og 17. júní mega engar rakarastofur eða hárgreiðslustofur vera opnar. Annan helgidag stórhátíða og skírdag mega stofurnar þó vera opnar kl. 9—11 árdegis.

4. gr.

Menn, sem eru komnir inn í rakarastofur eða hárgreiðslustofur fyrir lokunartíma, er heimilt að afgreiða eftir að lokað er.

5. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum 20—500 krónum og renna sektirnar í bæjarsjóð.

Mál út af brotum gegn samþykktinni skal reka sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem gerð er af bæjarstjórn Vestmannaeyjakaupstaðar, samkvæmt lögum nr. 79, 14 nóvember 1917, um samþykktir um lokunartíma sölubúða í kaupstöðum, sbr. lög nr. 9, 2. ágúst 1918 og lög nr. 12, 7. maí 1928 um viðauka við þau lög, er hérmeð staðfest til þess að öðlast þegar gildi.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 6. júní 1931.

S. Kristinsson.

Vigfús Einarsson.

59

26. júní

S A M Þ Y K K T

um

breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða í Neskaupstað frá 7. febr. 1929.

Í stað orðanna „2. ágúst“ í 4. gr. nefndrar samþykktar komi: fyrsta mánu-
dag í ágúst.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 79, 14. nóv.
1917, sbr. lög nr. 9, 2. ágúst 1918, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftir-
breytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 26. júní 1931.

S. Kristinsson.

Vigfús Einarsson.

60

29. júní

S A M Þ Y K K T

fyrir

Einkasímafélag Suður-Bárðdælinga.

1. gr.

Símar þeir, er þessi samþykkt nær til, eru: Símar frá Lundarbrekku um
Bjarnarstaði og Viðiker til Svartáarkots með hliðarálmu að Stórutungu og Mýri.

2. gr.

Símar þeir, sem taldir eru í 1. gr. skulu lagðir svo fljótt, sem fé fæst til
símалagningarinnar. Gerð símanna skal vera eftir tillögum landssímastjóra.

3. gr.

Afgreiðslu á síma sínum, svo og daglegt viðhald og bráðabirgða-aðgerð-
ir, annast hver búandi á einkasímasvæðinu, sem síma hefir, í sama hlutfalli
og annan kostnað.

4. gr.

Ábúendur á jörðum þeim, sem nefndar eru í 1. gr. og símalínurnar ná
til, ganga í símafélag, er nefnist Einkasímafélag Suður-Bárðdæla, og greiðir það
kostnað þann, sem lagning símanna og viðhald þeirra hefir í för með sér, að

fráðregnum þeim $\frac{3}{5}$ hlutum stofnkostnaðar, er landssíminn greiðir, og því daglega viðhaldi, er um getur í 3. gr.

60
29. júní

Kostnaði þessum skal jafnað niður á eigendur jarðanna í því hlutfalli er hér segir:

Bjarnarstaðir kosta bæjarleiðina frá Lundarbrekku að Bjarnarstöðum, Viðiker frá Bjarnarstöðum að Viðikeri og Svartárkot frá Viðikeri að Svartárkoti, en Stóratunga og Mýri kosta aukalínuna.

5. gr.

Félagið skal eiga með sér aðalfund árlega síðla vetrar. Þá sé kosin þriggja manna stjórn fyrir félagið. Stjórnin er kosin til þriggja ára, og gengur einn maður úr stjórninni á hverju ári, fyrstu 2 árin eftir hlutkesti, og kýs aðalfundur manni í stað þess, er úr gengur.

Á aðalfundi skulu rædd félagsmál, kosinn endurskoðandi, úrskurðaðir reikningar félagsins, er stjórnin semur fyrir næsta ár á undan o. s. frv.

Afrit af ársreikningum skal sent landssímastjóra.

6. gr.

Sveitarstjórn Bárðdælahrepps og sýslustjórn Suður-Þingeyjarsýslu ábyrgjast starfrækslu einkasímanna eftir því sem landsímastjóri mælir fyrir um, og að línunum sé að öllu vel við haldið.

7. gr.

Brot gegn þessari samþykkt varða sektum allt að kr. 200.00 er renna í sveitarsjóð Bárðdælahrepps.

Samþykkt þessi staðfestist hérmeð samkvæmt lögum nr. 11, 14. júní 1929 til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 29. júní 1931.

S. Kristinsson.

Vigfús Einarsson.

61

10. júlí

REGLUR

um

greiðslu bóta fyrir eignir íslenzkra skipverja, þær sem farizt hafa við sjóslys.

Samkvæmt fyrirmælum 41. gr. sjómannalaga nr. 41, 19. maí 1930 eru eftirfarandi reglur settar:

1. gr.

Útgerðarmanni ber að greiða bætur fyrir eignir íslenzkra skipverja, þær er farizt hafa við sjóslys, og greiðast bæturnar eftir þeim reglum, sem hér fara á eftir.

2. gr.

Bæturnar skulu nema sannvirði eigna þeirra, er fórust, og þó aldrei fara fram úr þeirri upphæð, sem hér greinir á eftir, nema samið hafi verið um hærri bætur.

A.

Á skipum í utanlandssiglingum, á flutninga- og farþegaskipum í innanlandssiglingum 100 smálesta eða stærri, svo og á varðskipum ríkisins:

- a. Til skipstjóra kr. 900.00
- b. — 1. stýrimanns eða 1. vélstjóra — 700.00
- c. — annarra stýrimanna eða vélstjóra,
bryta eða loftskeytamanns — 550.00
- d. — annarra skipverja — 500.00

B.

Á fiskiskipum 100 smálesta eða stærri í innanlandssiglingum:

- a. Til skipstjóra kr. 550.00
- b. — 1. stýrimanns eða 1. vélstjóra — 500.00
- c. — annarra stýrimanna eða vélstjóra,
bryta eða loftskeytamanns — 450.00
- d. — annarra skipverja — 400.00

C.

Á skipum 12—100 smálesta í innanlandssiglingum:

- a. Til skipstjóra kr. 450.00
- b. — annarra skipverja — 400.00

D.

Á skipum 12 smálesta eða stærri, er skipverjar búa ekki í:

- a. Til skipstjóra kr. 200.00
- b. — annarra skipverja — 175.00

3. gr.

Nú hefir skipverji misst við sjóslys bækur, sjófræðiáhöld, smíðatól eða annað slíkt, er hann þurfti að hafa á skipi til þess að geta innt þar af hendi starf sitt, og hann átti sjálfur að leggja sér til, og skal þá útgerðarmaður bæta honum þessar eignir, enda þó bótaupphæð til hans fyrir þessar sakir fari fram úr hámarksupphæð þeirri, sem ræðir um í 2. gr.

4. gr.

Nú er sá maður látinn, er átti eignir þær, sem bæta skal, og ganga þá bætturnar til bús hans eða erfingja. Skal er þannig stendur á, greiða hámark bóta samkvæmt 2. gr., nema útgerðarmaður færi nægar líkur að því, að tjónið hafi numið minni upphæð.

Sé sá, sem eignirnar átti, hinsvegar á lífi, skal honum skylt að gefa að viðlögðu drengskaparorði skýrslu um muni þá, er hann hefir misst, og sennilegt verð þeirra.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 10. júlí 1931.

S. Kristinsson.

Vígfús Einarsson.

REGLUGERÐ

fyrir

Skagafjarðarsýslu um hreinsun hunda af bandormum og varnir gegn sullaveiki.

1. gr.

Allir hundar í sýslunni tveggja mánaða og eldri skulu hreinsaðir af bandormum og baðaðir á tímabilinu frá 1. nóvember til 1. desember ár hvert. En auk þess getur sýslunefndin fyrirskipað aðra allsherjarhreinsun hunda, er henni þykir ástæða til.

2. gr.

Sýslunefndin sér um framkvæmdir á hundahreinsun í sýslunni og skal oddviti, í samráði við héraðslækna, ráða einn eða fleiri menn til starfsins. Skulu þeir menn hafa notið tilsagnar læknis áður en þeir hefja starfið, og hlýða leiðbeiningum hans.

3. gr.

Hundahreinsunarhús með baðkeri, eitt eða fleiri, skal hreppsnefnd sjá um, að til séu í hverjum hreppi, og greiðist kostnaður af þeim úr sveitarsjóði.

62

9. apríl

4. gr.

Oddviti sýslunefndar annast útvegum meðala til hundahreinsunar og greiðast þau úr sýslusjóði, en baðlyfin útvega hreppsnefndir gegn greiðslu úr sýslusjóði.

Kaup lækningamanns skal miðað við ákveðið gjald fyrir hvern hund, sem hreinsaður er, og greiðist það einnig úr sýslusjóði.

5. gr.

Lækningamaður auglýsir, með ekki skemur en viku fyrirvara, hvenær lækning skuli fara fram í hreppnum, og skulu hundaeigendur skyldir til að koma með hunda sína á lækningastaðinn og hjálpa til við hreinsunina. Banni gild forföll, svo sem veikindi eða ófært veður, skulu þeir koma með hunda sína síðar, er ekki gátu mætt á tilsettum tíma, eftir því er lækningamaður ákveður, en greiða skulu þeir honum 2 kr. sem aukapóknun fyrir hvern hund.

6. gr.

Nú er hundi skotið undan hreinsun og er hann þá réttdræpur, og ber lækningamanni að drepa slíka hunda, ef hann fær því við komið, en tilkynna ella hreppstjóra, er sér um að hundinum sé lógað.

Komi bandormar niður af sama hundi við hreinsun 2 ár í röð, er skylt að lóga honum, og skal lækningamaður gera það þegar í stað.

7. gr.

Hreppstjórar skulu láta lækningamanni í té skrá yfir framtal á hundum í hreppnum, til afnota við lækninguna. Ennfremur skal lækningamaður hafa bók löggilta af sýslumanni og greiðist hún úr sýslusjóði. Í bók þessa ritar lækningamaður nöfn hundaeiganda í hreppi hverjum, tölu hunda hjá hverjum þeirra og ennfremur hve margir koma til lækninga og árangurinn af lækningunni. Oddviti sýslunefndar kveður nánar á um fyrirkomulag bókarinnar, og skýrslugjöf lækningamannsins um störf hans, til sýslunefndar og héraðslækna.

8. gr.

Skylt er mönnum að varna því sem verða má, að hundar nái að eta sulli eða nokkuð annað ósoðið af innýflum eða kjöti alidýra, og ber að fullsjóða allt kjötmeti, er hundar eru fóðraðir á. Einnig skal gæta þess, að hundar komist ekki í matarilát, vatnsilát eða vatnsból, að þeir hafist ekki við í baðstofum og öðrum íbúðarherbergjum eða búrum, og börn leiki sér ekki við þá. Þess skal gætt að hundar sleiki ekki hráka eða uppgang úr mönnum. Þessar og aðrar nauðsynlegar varúðarreglur gegn sullaveiki skulu bæði heilbrigðisnefndir, þar sem þær eru til, en annars hreppsnefndir og hreppstjórar, brýna fyrir mönnum, er tilefni og tækifæri er til.

9. gr.

Við hvert sláturhús skulu vera nægilega mörg ilát undir innanmein, og þannig fyrirkomið, að örugt sé að hundar nái ekki að eta úr þeim. Við heima-

slátrun skal hafa á blóðvellinum ílát með loki undir sulli og innanmeið. Að lok- **62**
inni hverri slátrun skal annað hvort brenna þessi sollu líffæri eða grafa þau 9. apríl
minnst fullan metra í jörð niður. — Annars skulu slátrhússtjórar og aðrir, sem
við slátrun fást, fara eftir fyrirskipunum héraðslæknanna og reglum þeim, er
þeir kunna að setja um þetta efni.

10. gr.

Heimilt er sýslunefndinni að verja eitt hvert ár úr sýslusjóði allt að upp-
hæð alls hundaskatts úr sýslunni næsta ár á undan, til þess að rannsaka árangur
af hundahreinsun og annað það, sem að útrýmingu sullaveiki lýtur, og til að
gefa ráð og leiðbeiningar til varnar gegn sullaveiki.

11. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 200.00 er renna í
sýslusjóð.

12. gr.

Mál, sem rísa út af reglugerð þessari, skal farið með sem almenn lög-
reglumál.

13. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. ágúst 1931.

14. gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi numin reglugerð fyrir Skagafjarðar-
sýslu um hreinsun hunda af bandormum og aðrar varnir gegn sullaveikinni
frá 11. marz 1918.

Þannig samþykkt á aðalfundi sýslunefndar Skagafjarðarsýslu, 26.
marz 1931.

Skrifstofu Skagafjarðarsýslu, 9. apríl 1931.

Sigurður Sigurðsson.

REIKNINGUR

sjúkra- og styrktarsjóðs vitavarða Íslands 1930.

I. Tekjur:

1. Í sjóði 1. jan. 1930	kr.	3077.25
2. Gestafé og gjafir	kr.	433.90
3. Tillög vitavarða	—	574.08
4. Tillag úr rikissjóði	—	500.00
5. Vextir	—	718.23
		2226.21
	Kr.	5303.46

II. Gjöld:

1. Greiddur styrkur	kr.	1350.00
2. Keypt bankavaxtabréf	—	899.03
3. Í sjóði 31. des. 1930	—	3054.43
	Kr.	5303.46

III. Eignir 31. desember 1930:

5½% skuldabréf rikissjóðs	kr.	400.00
6% hafnarlán Reykjavíkur 1919	—	1000.00
6½% skuldabréf bæjarsjóðs 1921	—	1000.00
6½% ————— 1923	—	500.00
6% ————— 1925	—	2000.00
4 fl. bankavaxtabréf Landsbankans	—	5000.00
8 —————	—	1000.00
9 —————	—	1000.00
Hlutabréf í Eimskipafél. Íslands	—	25.00
	kr.	11925.00
Í sparisjóði	—	3054.43
	Kr.	14979.43

Reykjavík, 21. apríl 1931.

Vitamálastjórinn.

Th. Krabbe.

REIKNINGUR

64

yfir

tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands árið 1930.

T e k j u r :

1. Sjóður frá fyrra ári	kr. 2488016.96
2. Bætt við innstæðu vaxtaeigenda:	
a. Innlög á árinu	kr. 115314.88
b. Vextir lagðir við höfuðstól	— 121951.76
	— 237266.64
3. Vextir af útlánum 1930	— 155689.48
4. Borgun fyrir viðskiptabækur, dráttarvextir o. fl.	— 8430.31
5. Vextir fyrir 1930 geymdir til útborgunar	— 19198.75
6. Höfuðstóll geymdur til útborgunar	— 426.97
	—
	Kr. 2909029.11

G j ö l d :

1. Vextir vaxtaeigenda fyrir árið 1930:	
a. ársvextir 5,9%	kr. 138140.41
b. dagvextir 5,4%	— 3010.10
	—
	kr. 141150.51
2. Kostnaður	— 6063.83
3. Vextir fyrir 1929 er biðu útborgunar	— 15550.34
4. Höfuðstóll:	
a. er beið útborgunar f. f. á.	kr. 356.67
b. er féll til útborgunar á árinu	— 791.34
	—
	1148.01
5. Sjóður við árslok 1930:	
a. veðskuldabréf	kr. 2550002.00
b. skuldabréf sveitarfélaga	— 172358.33
c. vextir útistandandi fyrir árið 1930	— 9868.37
d. innstæða í sparisjóði Landsbankans	— 8563.59
e. í sjóði hjá féhirði	— 4324.13
	—
	2745116.42
	—
	Kr. 2909029.11

Söfnunarsjóður Íslands.

Reykjavík, 21. febrúar 1931.

Vilhj. Briem, Sigurður Gunnarsson, Guðjón Guðlaugsson.

YFIRLIT

yfir

efnahag Söfnunarsjóðs Íslands í árslok 1930.

Eignir :

1. Veðskuldabréf	kr. 2550002.00
2. Skuldabréf sveitarfélaga	— 172358.33
3. Ógreiddir vextir fyrir ár 1930	— 9868.37
4. Innstæða í sparisjóði Landsbankans	— 8563.59
5. Í sjóði hjá féhirði	— 4324.13

kr. 2745116.42

Skuldir :

1. Innstæða vaxtaeigenda:

a. í aðaldeild	kr. 2316360.49
þar af í erfingjarentudeild kr. 25117.95.	
b. í útborgunardeild	— 254390.08
c. í bústofnsdeild	— 7328.23
d. í ellistyrksdeild	— 550.41

kr. 2578629.21

2. Vextir fyrir 1930 geymdir til útborgunar	— 19198.75
3. Höfuðstóll geymdur til útborgunar	— 426.97
4. Varasjóður í árslok 1930	— 146861.49

Kr. 2745116.42

Söfnunarsjóður Íslands.

Reykjavík, 21. febrúar 1931.

Vilhj. Briem, Guðjón Guðlaugsson, Sigurður Gunnarsson.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1931.

Konungsbréf um þingsuppsögn, undirskrifað af konungi 21. ágúst 1931 (nr. 23).

Lög um heimild handa ríkisstjórninni til þess að ábyrgjast lán fyrir Byggingarsjóð verkamanna í Reykjavík, undirskrifuð af konungi 8. september 1931 (nr. 24).

Lög um löggilding verzlunarstaðar að Súðavík við Álftafjörð í Norður-Ísafjarðarsýslu, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 25).

Lög um breyting á lögum nr. 18, 20. okt. 1905, um lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 26).

Lög, er heimila ríkisstjórninni að flytja inn sauðfé til sláturfjárþóta, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 27).

Lög um sjóveitu í Vestmannaeyjum, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 28).

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi alþjóðleg einkamálaréttarákvæði í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um hjúskap, ættleiðingu og lögráð, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 29).

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um innheimtu meðlaga, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 30).

Lög um breyting á lögum nr. 40, 19. júní 1922, um atvinnu við siglingar, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 31).

Lög um búfjárrækt, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 32).

Lög um framlenging á gildi laga um verðtoll, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 33).

Lög um framlenging á gildi laga nr. 33, 7. maí 1928, um skattgreiðslu h/f Eimskipafélags Íslands, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 34).

Lög um breyting á lögum nr. 47, 19. maí 1930, um fiskveiðasjóðsgjald, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 35).

Lög um embættiskostnað sóknarpresta og aukaverk þeirra, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 36).

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til ýmsra ráðstafana vegna útflutnings á nýjum fiski, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 37).

Lög um heimild fyrir Landsbanka Íslands til þess að kaupa nokkurn hluta af víxlum og lánum útibúa Útvegsbanka Íslands h/f á Ísafirði og Akureyri, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 38).

Lög um veiting ríkisborgararéttar, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 39).

Lög um endurgreiðslu á aðflutningsgjöldum af efnivörum til iðnaðar, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 40).

Lög um breyting á lögum nr. 22, 3. nóv. 1915, um fasteignamat, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 41).

Lög um breyting á lögum nr. 50 1927, um gjald af innlendum tollvöru- tegundum, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 42).

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að ábyrgjast rekstrarlán fyrir Útvegsbanka Íslands h/f, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 43).

Lög um breyting á lögum nr. 60, 7. maí 1928, um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka (seriur) bankavaxtabréfa, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 44).

Lög um lendingarbætur á Eyrarbakka, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 45).

Lög um fiskimat, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 46).

Lög um breyting á lögum nr. 56, 15. júní 1926, um notkun bifreiða, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 47).

Lög um viðauka við lög um Landsbanka Íslands, nr. 10. 15. apríl 1928, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 48).

Lög um Ríkisveðbanka Íslands, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 49).

Lög um breyting á lögum nr. 44, 10. nóv. 1913, um forðagæzlu, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 50).

Lög um löggilding verzlunarstaðar að Rauðuvík við Eyjafjörð, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 51).

Lög um breyting á lögum nr. 15, 14. júní 1929 (Útflutningsgjald af síld o. fl.) o. fl., undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 52).

Fjárlög fyrir árið 1932, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 52).

Lög um breyting á lögum um byggingar- og landnámssjóð, nr. 35, 7. maí 1928, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 54).

Lög um breyting á lögum nr. 45 1929, um verkamannabústaði, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 55).

Fjáráukalög fyrir árið 1930, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 56).

Lög um breyting á lögum nr. 73, 7. maí 1928 (Slysatryggingalög), undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 57).

Lög um einkasölu ríkisins á tóbaki, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 58).

Lög um breyting á lögum nr. 46, 15. júní 1926, um útsvör, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 59).

Lög um breyting á lögum nr. 61, 14. júní 1929, um einkasölu á síld, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 60).

Lög um ríkisbókhald og endurskoðun, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 61).

Lög um breyting á lögum nr. 16, 19. maí 1930 (Laun embættismanna), undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 62).

Lög um hýsing prestssetra, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 63).

Lög um hafnargerð á Akranesi, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 64).

Lög um hafnargerð á Sauðárkróki, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 65).

Lög um hafnargerð á Dalvík, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 66).

Fjáráukalög fyrir árið 1929, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 67).

Lög um samþykkt á landsreikningnum 1929, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 68).

Lög um stækkun lögsagnarumdæmis Reykjavíkur, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 69).

Lög um notkun bifreiða, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 70).

Lög um verkamannabústaði, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 71).

Lög um slysatryggingar, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 72).

Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Eistlands um gagnkvæma viðurkenningu á mælingarskirteinum skipa, undirskrifuð af forsætisráðherra 5. ágúst 1931 (nr. 73).

65
1. júlí

SAMÞYKKT

um

samgirðingu fyrir Litlavatnsskarð.

Sýslunefndin í Austur-Húnavatnssýslu hefir samkvæmt girðingalögum nr. 66, 22. nóv. 1913 gert eftirfarandi samþykkt um samgirðingu fyrir jarðirnar Hvamm, Móberg, Strjúgsstaði, Gunnsteinsstaði í Langadal og enn fremur Hvamm, Mörk, Litlavatnsskarð, Kárahlíð, Refsstaði og Vesturá á Laxárdal.

1. gr.

Gera skal stórgripagirðingu fyrir Litlavatnsskarð. Girðingin skal vera tveggja strengja gaddavirsgirðing, og að öðru leyti eins og krafizt er með stórgripagirðingu.

2. gr.

Öllum kostnaði við lagningu girðingarinnar, svo og andvirði efnis, keypt til viðhalds hennar, vöxtum og afborgunum af láni, er til girðingarinnar er tekið, skal jafna niður þannig:

- a) Helmingur árlegs gjalds greiðist af ábúendum nefndra jarða, í réttum hlutföllum eftir landverði þeirra samkvæmt fasteignamat. Hinn hlutinn árlega gjaldsins greiðist af ábúendum nefndra jarða og heimilsmönnum þeirra, í réttum hlutföllum við tölu fjallskilaskyldra hrossa hlutaðeigenda.
- b) Séu stóðhross rekin til afréttar Engihlíðarhrepps, sem ekki eru eign manna á félagssvæðinu, skulu umráðamenn hrossanna greiða hálfu meira gjald af hverju hrossi en menn á félagssvæðinu greiða.

Ábúendur Refsstaða, Kárahlíðar, Litlavatnsskarðs, Merkur og Hvamms á Laxárdal greiði kostnað af vinnu við viðhald girðingarinnar og niðursetning þeirra staura, er þegar eru keyptir. Þessi kostnaður greiðist í réttu hlutfalli eftir fasteignamatsverði jarðanna.

Í stað ábúenda komi eigendur jarðanna sem greiðsluaðilar, ef þær eru ekki í ábúð.

3. gr.

Félagar eru allir þeir, sem gjald greiða til girðingarinnar og hafa þeir allir jafnan atkvæðisrétt um þau mál, er girðinguna varða.

4. gr.

Félagið kys þriggja manna stjórn til eins árs í senn. Stjórnin skal hafa umsjón með öllum framkvæmdum fyrir það, bæði með lagningu og viðhaldi girðingarinnar, jafna niður gjöldum félagsins og innheimta þau, boða til funda fyrir félagið o. fl.

5. gr.

65

1. júlí

Stjórn félagsins skal kosin nú þegar, og svo framvegis á aðalfundi, er haldinn skal eigi síðar en í febrúar ár hvert. Skal þá leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins til samþykktar. Reikningsár félagsins er almanaksárið og eru öll gjöld félagsins fallin í gjalddaga í lok þess.

6. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum 5—20 krónum, er renna í sýslusjóð.

7. gr.

Mál út af brotum á samþykkt þessari skal farið með sem almenn lög-reglumál.

Samþykkt þessi staðfestist hérmeð samkvæmt girðingalögum nr. 66, 22. nóvember 1913 til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 1. júlí 1931.

S. Kristinsson.

Vigfús Einarsson.

S A M Þ Y K K T

66

9. júlí

fyrir

Fiskiræktarfélag Árnesinga.

1. gr.

Félagið heitir Fiskiræktarfélag Árnesinga. Heimili þess og varnarþing er í Tryggvaskála í Sandvíkurhreppi.

2. gr.

Verkefni félagsins er að auka fiskimagn Ölfusár og áa þeirra, er í hana falla, svo sem með klaki, friðun á fiski, eyðing sels og annars veiðivargs.

3. gr.

Félagssvæði eru allar þær jarðir, sem land eiga að Ölfusá, Soginu upp að Kistufossi, Hvítá að Gullfossi, Brúará að Hlaupungufossi, Stórulaxá og Minni-laxá allt til afréttar. Eitt atkvæði komi fyrir hverja jörð, en ef fleiri eru eigendur en einn, þá skal hver hlutaðeigandi eiga atkvæðisrétt í félaginu. Nú þykir

- 66** sýnilegt, að engin veiði verði fyrir landi jarðar á félagssvæðinu, og getur þá að-
 9. júlí alfundur undanþegið jarðeiganda frá félagsskyldu, enda óski hann þess skriflega og félagsstjórn mæli með því, að fengnu álitu kunnugra manna og dómbærra.

Nú kemur upp veiði á jörðinni síðar, og er þá eiganda skylt að gerast félagi. Skal hann þá greiða félaginu að fullu þá veiðiaukningu, sem þá er orðin fyrir landi jarðareiganda og þakka má aðgerðum félagsins, að mati dómkvaddra manna.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa 5 menn, formaður, ritari, féhirðir og 2 meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til 2 ára í senn, 2 og 3 til skiptis, og skulu þeir ganga frá stjórn eftir eitt ár að viðhöfðu hlutkesti. Stjórn skal kjósa skriflega og endurskoðendur.

Enginn lögmaður félagsmaður getur skorazt undan kosningu, nema lögmaet forföll banni eða hann hafi setið 4 ár í stjórn. Formann skal kjósa sérstaklega á aðalfundi, en að öðru leyti skiptir stjórnin með sér verkum. Þá skulu og kosnir 2 menn í varastjórn.

5. gr.

Stjórnin hefir á hendi allar framkvæmdir félagsins millum aðalfunda. Formaður kemur fram fyrir hönd félagsins út á við, hefir yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum, boðar til funda og stýrir þeim. Ritari ritar fundarbækur og skjöl félagsins. Féhirðir annast um fjárreiður félagsins og geymir sjóð þess.

6. gr.

Aðalfundur skal haldinn í maímánuði ár hvert. Skal hann boðaður skriflega eða með auglýsingu með 4 vikna fyrirvara. Aðalfundur er lögmaður ef $\frac{1}{5}$ félagsmanna er mættur. Nú er aðalfundur ekki lögmaður, skal þá boðað til hans á ný með viku fyrirvara og er þá fundurinn ávallt lögmaður. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu ári, og leggur fram til úrskurðar endurskoðaða reikninga félagsins yfir það ár. Aðalfundur kys stjórn og endurskoðendur reikninga félagsins, og tekur ákvarðanir um starfsemi félagsins á komandi ári. Aðalfundur hefir æðsta úrskurðarvald í öllum málum félagsins. Afl atkvæða ræður úrskurðum aðalfundar, nema breytingum á samþykkt og félagsslit.

7. gr.

Stjórn félagsins boðar til funda þegar henni þykir þurfa eða $\frac{1}{4}$ félagsmanna óskar þess skriflega til félagsstjórnar, að tilgreindu fundarefni.

8. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið.

9. gr.

66

9. júlí

Semja skal skrá, er sýni hundraðshluta þann af stofnkostnaði og árs-kostnaði, er hver félagsmaður á að greiða, samkvæmt lögum nr. 6, 14. júní 1929. Gjaldskrá skal lögmætur félagsfundur samþykkja; um hana ræður afl atkvæða.

Á samþykkt og gjaldskrá skal leita staðfestingar stjórnarráðsins.

Gjalddagi allra gjalda félagsins er 12. október.

10 gr.

Brot gegn samþykkt þessari eða reglum þeim, er félagið kann siðar að setja, varða allt að 200 króna sektum, er renni í félagssjóð.

Mál út af brotum á samþykkt þessari skulu sæta sömu meðferð og al-menn lögreglumál.

11. gr.

Samþykkt félagsins verður aðeins breytt á aðalfundi, þó því aðeins, að tveir þriðju fundarmanna samþykki.

12. gr.

Nú þykir æskilegt að slita félagsskap þessum, og er það heimilt, ef tveir löglega boðaðir fundir samþykkja félagsslit með $\frac{2}{3}$ fundarmanna. Ef félagið þá er í skuld, skal jafna henni niður á félagsmenn samkvæmt gjaldskrá. Eignir þær, sem félagið kynni að eiga, skulu ávaxtast í sýslusjóði Árnessýslu, unz samskonar félagsskapur tekur til starfa á þessu svæði.

Framanskráð samþykkt er sett samkvæmt lögum nr. 6, 14. júní 1929, um fiskiræktarfélög, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öll-um þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 9. júlí 1931.

S. Kristinsson.

Vígfús Einarsson.

67
9. júlí

GJALDSKRÁ

fyrir

Fiskiræktarfélag Árneseinga.

Gjaldeiningar eru samtals 191530. Skiptast þær þannig á jarðir (eining-
in er einn eyrir):

1. Hraun	790
2. Lágur	150
3. Hraunshjáleiga	150
4. Hraunshóll	140
5. Arnarbæli í Ölfusi	2400
6. Ósgerði	360
7. Auðsholtshjáleiga	450
8. Auðsholt	3990
9. Kirkjuferja	2100
10. Kirkjuferjuhjáleiga	340
11. Þórustaðir	1900
12. Árbær	8470
13. Fossnes	19110
14. Hellir	510
15. Laugarbakkar	1130
16. Tannastaðir	730
17. Alviðra	1590
18. Syðribrú	390
19. Ásgarður I.	360
20. Ásgarður II.	310
21. Norðurkot	310
22. Öndverðarnes	3150
23. Suðurkot	1440
24. Snæfoksstaðir	1120
25. Vaðnes	550
26. Arnarbæli I.	2390
27. Arnarbæli II.	2360
28. Kiðjaberg	3060
29. Hestur	140
30. Gíslastaðir	260
31. Vatnsnes	410
32. Hamrar	690
33. Hverakot	240
34. Kringla	480

35. Bjarnastaðir	420
36. Reykjanes	410
37. Mosfell	670
38. Sel I.	300
39. Sel II.	310
40. Hagi	1510
41. Böðmóðsstaðir	1560
42. Torfastaðir I.	280
43. Torfastaðir II.	280
44. Tunga	380
45. Bildsfell	560
46. Óseyrarnes	20170
47. Flóagafi	1400
48. Kaldaðarnes	2530
49. Selfoss I.	21400
50. Selfoss II.	1280
51. Eyðisandvík	440
52. Geirakot	360
53. Stekkar	1810
54. Nabbi	200
55. Stórasandvík I.	3200
56. Stórasandvík II.	520
57. Litlasandvík	16070
58. Kotferja	650
59. Hjálmholt	620
60. Brúnastaðir I.	260
61. Brúnastaðir II.	140
62. Austurkot	160
63. Oddgeirshólar	2060
64. Höfði	160
65. Langholt I.	1810
66. Langholt II.	270
67. Hallandi	490
68. Stóraármót	2000
69. Laugardælir	5620
70. Stórureykir	400
71. Litlureykir	210
72. Ósabakki	220
73. Reykir	530
74. Fjall I.	2030
75. Fjall II.	230
76. Útverk	440
77. Árhraun	330

67
9. júlí

78. Miðbýli	400
79. Skálholt I.	1280
80. Skálholt II.	500
81. Spóastaðir	490
82. Miklaholt	570
83. Efrireykir	230
84. Syðrireykir	350
85. Laugarás	2360
86. Iða I.	2330
87. Iða II.	320
88. Auðsholt I.	2950
89. Auðsholt II.	150
90. Auðsholt III.	230
91. Eiriksbakki	300
92. Höfði	380
93. Bræðratunga I.	600
94. Bræðratunga II.	590
95. Bergsstaðir	310
96. Drumboddsstaðir I.	130
97. Drumboddsstaðir II.	260
98. Gýgjarhóll	410
99. Gýgjarhólskot	210
100. Brattholt	340
101. Bolafótur	100
102. Hólakot	770
103. Hvítárholt	640
104. Kópsvatn	1060
105. Skipholt	640
106. Unnarholt	280
107. Unnarholtskot	300
108. Langholt I.	310
109. Langholt II.	310
110. Birtingaholt	400
111. Sóleyjarbakki	1510
112. Hrepphólar	670
113. Núpstún	350
114. Sólheimar	1130
115. Hörgsholt	310
116. Hrunakrókur	120
117. Syðrasel	580
118. Efrasel	550
119. Högnastaðir	730
120. Gröf	570

121. Reykjadalur	400
122. Reykjadalaskot	170
123. Berghylur	380
124. Hrafnkelsstaðir	1160
125. Grafarbakki	700
126. Ás	300
127. Hruni	480
128. Tungufell	420
129. Haukholt	460
130. Sandlækur	360
131. Sandlækjarkot	340
132. Skarð	660
133. Glóra	120
134. Hlið	850
135. Laxárdalur	340
136. Stórahof	420
137. Miðhús	290

Samtals 191530

Framanskráð gjaldskrá er sett samkvæmt lögum nr. 6, 14. júní 1929, um fiskiræktarfélag, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 9. júlí 1931.

S. Kristinsson.

Vigfús Einarsson.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir „Láns- og styrktarsjóð séra Magnúsar Helgasonar og nemenda hans“, útgefin á venjulegan hátt, að man- **68**
datum af dóms- og kirkjumálaráðherra 10. júlí 1931. Skipulagsskráin er þannig: 10. júlí

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Láns- og styrktarsjóð séra Magnúsar Helgasonar og nemenda hans.

1. gr.

Nemendasjóður Kennaraskólans og Nemendasjóður séra Magnúsar Helgasonar skulu renna saman í einn sjóð, er heiti Láns- og styrktarsjóður séra Magnúsar Helgasonar og nemenda hans.

68

10. júlí

Sjóðurinn skal vera lánssjóður til styrktar nemendum Kennaraskólans á námsárunum. Skólastjóri, ásamt þeim fastakennara, sem lengst hefir kennt við skólann, og formanni skólafélagsins, hefir stjórn sjóðsins og umsjá á hendi, veitir lán og innheimtir, sér um, að það fé hans, sem eigi er í lánum hjá nemendum, standi á vöxtum á tryggum stað, og birti árlega reikning sjóðsins í skýrslum skólans.

3. gr.

Nemendur annars og þriðja bekkjar hafa einir rétt til þess að fá lán úr sjóðnum. Nemendur þriðja bekkjar, sem verið hafa í fyrsta og öðrum bekk, ganga fyrir að öðru jöfnu.

4. gr.

Aldrei má veita lán úr sjóðnum nema gegn tryggingu, er stjórnendur sjóðsins telja áreiðanlega.

5. gr.

Aldrei má vera meira í útlánum en tveir þriðju hlutar sjóðsins. Engum má lána meira en einn tíunda hluta þess fjár, sem handbært er til útlána það árið, nema sérstakar ástæður séu fyrir hendi.

6. gr.

Vextir af lánum úr sjóðnum skulu vera sömu sem þá eru innlánsvextir í Landsbankanum, þegar lánið er tekið. Afborgun þarf ekki að greiða, meðan lántakandi stundar nám í skólanum. En eftir að hann er farinn þaðan, skal endurgreiða lánið að fullu með 100 kr. á ári að minnsta kosti, auk vaxta. Gjald-dagi skal vera 1. maí og fyrsta afborgun fara fram ári eftir að nemandi fer úr skólanum.

Nú stendur lántakandi ekki í skilum á réttum gjalddaga, og skal hann þá greiða þaðan í frá fulla útlánsvöxtu Landsbankans, til þess er skuldinni er lokið.

7. gr.

Nú vex sjóðnum svo fiskur um hrygg, að stjórn sjóðsins telur hlýða að rýmka lánskosti frá því, sem hér er fyrir mælt, og er henni þá heimilt að gera það, að fengnu samþykki yfirstjórnar skólans.

8. gr.

Þegar vextir sjóðsins eru orðnir 500 kr. á ári, má veita þrjá fimmtu hluta þeirra til styrktar félitlum og efnilegum nemendum, og er sá ekki afturkræfur. Stjórnendur sjóðsins úthluta styrknum í samráði við tvo nemendur, sem kosnir eru til þess um leið og kosin er stjórn skólafélagsins ár hvert.

9. gr.

68

Þegar nemendur þeir, sem í stjórn sjóðsins eru, eiga sjálfir hlut að máli um lán eða styrkveitingu, koma varamenn í þeirra stað. 10. júlí

10. gr.

Til þess að skipulagsskrá þessari verði breytt, þarf samþykki nemenda og yfirstjórnar skólans.

11. gr.

Skipulagsskrá um Nemendasjóð séra Magnúsar Helgasonar, útgefin 19. marz 1929, fellur úr gildi þegar framanrituð skipulagsskrá hefir öðlæzt konunglega staðfestingu.

12. gr.

Leitað skal konunglegrar staðfestingar á framanritaðri skipulagsskrá.

S A M Þ Y K K T

69

um

17. júlí

samgirðingu fyrir austurhluta Áshrepps.

Hreppsnefnd Áshrepps hefir samkvæmt girðingarlögnum frá 22. nóv. 1913 gert eftirfarandi girðingarsamþykkt fyrir jarðirnar Guðrúnarstaði, Marðarnúp, Gilá, Kötlustaði og Hof.

1. gr.

Girða skal frá sunnanverðu Dalagili, austur Rjóðurháls, að Rjóðurflá, þaðan norður Þrívörðuás, í suðurenda Gafllskletta. Girðing þessi skal vera fimmþætt gaddavirsgirðing, eða vírnet með streng yfir, og að öðru leyti eins og krafizt er með fullkomnar girðingar. Fullkomin hlið skulu vera þar, sem nauðsyn er á.

2. gr.

Kostnaði öllum af lagningu girðingarinnar, svo og árlegum viðhaldskostnaði, afborganir af lánum og vöxtum af þeim, skal jafna niður þannig:

- a. Að hálfu á landverð jarðanna, Guðrúnarstaða, Marðarnúps og Gilár, samkvæmt gildandi fasteignamati á þeim tíma, er gjöld falla í gjalddaga. Þó skal aðeins greitt gjald af hálfu landverði Gilár, og komi sú ívilnun til hækkunar á landverð Marðarnúps og Guðrúnarstaða.
- b. Hinn helmingur kostnaðar greiðist árlega af fjáreigendum á samþykktar svæðinu, og skal vorframtal það ár lagt til grundvallar. Þó greiði ábúendur Hofs ekki herra gjald en hlutfallslegt niðurlögnargjald á 100 kindur, er þó má eigi fara fram úr 20 aurum á hverja kind, enda þótt að niðurlögn gjöld kynni að vera hærri á annað fé.

69 Þessi ívilnun fyrir Hof, gildir á meðan ábúendur Hofs nota beit yfir vorið 17. júlí í Gilhaga fyrir sauðfé, eða annari jörð utan samþykktarsvæðisins.

3. gr.

Félagsmenn eru allir þeir, er gjald greiða til samgirðingarinnar, og eiga heimilisfestu á félagssvæðinu það ár. Atkvæðisrétt hafa allir félagsmenn, og ræður afli atkvæða úrslitum, nema um breytingu á samþykktinni, þar fer um fundarsamþykkt samkvæmt lögum nr. 66, 22. nóv. 1913.

4. gr.

Félagsmenn kjósa sér stjórn til eins árs í senn, og skal hún skipuð 3 mönnum, formanni og 2 meðstjórnendum, er aðalfundur kys hvern í sínu lagi. Skal stjórnin hafa alla framkvæmd með uppsetningu og viðhaldi girðingarinnar, jafna niður gjöldum á félagsmenn, og innheimta þau, einnig skal hún fyrirskipa almennar fjársmalanir á samþykktarsvæðinu, þegar hún álitur þess þörf. Ef meiri hluti stjórnarinnar er sammála um þau mál, er henni ber að fjalla um, er það gildandi, sem hann gerir, ef minni hlutinn hefir verið boðaður á stjórnarnefndarfund, en hefir látið farast fyrir að mæta á fundi án gildra forfalla.

5. gr.

Félagsmenn halda aðalfund árlega, eigi síðar en í febrúar ár hvert. Á aðalfundi skal leggja fram til úrskurðar reikninga félagsins næsta ár á undan, skrá yfir niðurlögnun gjalda, og önnur reikningsskil félagsins. Aðalfundur kys 1 mann til endurskoðunar reikninga, og skulu þeir ávallt vera endurskoðaðir fyrir aðalfund.

6. gr.

Félagsgjöld falla í gjalddaga 1. nóvember ár hvert.
Reikningsárið er almanaksárið.

7. gr.

Utanfélagsmenn, er fá að hafa fé á samþykktarsvæðinu vor og haust, skulu borga fyrir það samkvæmt 2. gr. b-lið. Þeir, sem taka fé af utanfélagsmönnum, skulu tilkynna það félagsstjórn fyrir 30. september þ. á. ella greiðist tvöfalt gjald af þeim fénaði.

8. gr.

Jarðir þær, er samþykkt þessi nær yfir, skulu hafa rétt til að hafa 1200 fjár sumarlangt innan samþykktarsvæðisins, og skiptast réttindi jarðanna þannig:

Guðrúnarstaðir	475	kindur
Marðarnúpur	425	—
Gilá	150	—
Hof og Kötlustaðir	150	—

9. gr.

69

Ef ábúendur einhverra jarðanna afgirða beitolönd sín, svo að þeir hafi sauðfé sitt innan girðingar vor og haust, skulu þeir eiga rétt til að fá hlutfallslega eign sína í samgirðingunni útborgaða, samkvæmt þágildandi mati á girðingunni. Hlutfallsleg eign hverrar jarðar telst samkvæmt samanlagðri afborgun á upphaflegum kostnaði við lagningu girðingarinnar, móti þá gildandi mati á girðingunni, þegar eignaskipta er krafizt. Þó getur félagið áskilið sér rétt til að afborga slíkar kröfur með jöfnum afborgunum í 5 ár vaxtalaust.

Samþykkt þessi staðfestist hérmeð, samkvæmt girðingalögum nr. 66, 22. nóvember 1913, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 17. júlí 1931.

S. Kristinsson.

Vigfús Einarsson.

REGLUGERÐ

70

28. júlí

um

niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts í Siglufjarðarkaupstað.

1. gr.

Vatnsskatt skal árlega greiða af öllum húsum í landareign jarðanna Hvanneyri og Höfn.

Skal skatturinn lagður á eftir virðingarverði húsanna til húsaskatts. Skattinn skal einnig greiða af virðingarverði fastra véla í húsum, ef þær eru notaðar til iðnaðar.

2. gr.

Húsum kaupstaðarins skal skipt í flokka eftir virðingarverði þeirra, og vatnsskattur goldinn af þeim sem hér segir:

1. fl. Hús, sem virt eru allt að 7500 kr. 3‰.
2. fl. Hús, sem virt eru yfir 7500 kr. til 10000 kr. 2½‰.
3. fl. Hús, sem virt eru yfir 10000 kr.:

Af fyrstu 10000 kr. virðingarverðs 2‰.

— næstu 10000 kr. virðingarverðs 1½‰.

— því sem þar er yfir 1‰.

Af verksmiðjum er vatnsskattur tvöfalt hærri.

Af húsum og fyrirtækjum, sem bærinn á að meiru en helmingi, greiðist ekki vatnsskattur.

70

28. júlí

3. gr.

Af hverri síldartunnu frystri, kryddaðri eða sykursaltaðri í Siglufirði greiðist 6 aurar í vatnsgjald, en af hverri saltaðri síldartunnu 3 aurar. Af hverjum 250 kg. söltuðum og frystum fiski 10 aurar. Af annari iðju eða öðrum atvinnufyrirtækjum, sem nota vatn, skal greiða aukagjald samkvæmt samningi við bæjarstjórn Siglufjarðar.

4. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts húsa. Atvinnurekandi ber ábyrgð gagnvart kaupstaðnum á greiðslu vatnsskatts af síld og fiski samkvæmt 3. gr. Eigandi framleiðslustöðvar, íshúss, verksmiðju, ber ábyrgð á, að vatnsskattur af vatnsskattsskyldri verkun eða framleiðslu á stöð hans verði greiddur í gjalddaga.

5. gr.

Fyrir vatn til skipa skal gjalda 3 kr. fyrir hverja smálest eða hluta úr smálest. Þó sé minnsta gjald 5 kr. fyrir fiskiskip og 15 kr. fyrir önnur skip. Heimilt er bæjarstjórn að veita ívilnun á vatninu, ef skip taka vatn að mun í einu. Skip, sem vatnsveitan hefir afhent vatn, má ekki fara af höfninni, fyrr en vatnsgjaldið er greitt.

6. gr.

Gjaldárið er almanaksárið. Gjalddagi vatnsskatts húsa er 1. júlí árlega, og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir liðandi ár. Vatnsskattur samkvæmt 3. og 5. gr. fellur í gjalddaga þegar krafizt er.

7. gr.

Heimilt er bæjarstjórn fyrir eitt ár í senn að hækka eða lækka vatnsskattinn um allt að 50%, þó má vatnsskattur húsa aldrei fara yfir 6% við hækkunina.

8. gr.

Skýlt er sérhverjum framleiðanda vatnsskattsskyldrar framleiðslu að hafa tilkynnt formanni vatnsveitunefndar fyrir 1. sept. ár hvert, hve mikinn fisk og hve mikla síld hann hafi saltað, fryst eða verkað frá áramótum, og 2. desember skal hann senda tilkynningu um vatnsskattsskylda framleiðslu sína frá 1. sept. til 1. desember, við árslok á sumu leið. Sérhverjum eiganda framleiðslustöðva er skýlt að senda formanni vatnsveitunefndar samskonar tilkynningar og í sama mund.

9. gr.

Bæjarstjórn er heimilt að ákveða að vatn á bryggjur síldarstöðvar, fiskverkunarstöðvar, verksmiðjur, íshús og aðrar framleiðslustofnanir, verði aðeins selt um vatnsmæli, sem vatnsnotandinn kostar að öllu og heldur við. Bæjar-

stjórn ákveður gjaldið hjá hverjum vatnsnotanda fyrir sig. Þó má gjaldið, ef vatn er selt um mæli, eigi vera hærra en ein króna fyrir hverja smálest til verksmiðju, sildar og fiskverkunarstöðva. Heimilt er vatnsveitunefnd með samþykki bæjarstjórnar að semja um sérstakan afslátt af vatnsgjaldi. 70
28. júlí

10. gr.

Vatnsskatt, sem ekki er greiddur á gjalddaga má taka lögtaki hjá þeim, sem ábyrgð ber á greiðslu hans. Vatnsskattur húsa skal tryggður lögveðrétti í eigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgöngurétti fyrir hverskonar samningsveði eða aðfaraveði; sbr. lög 15, 1923 22. gr. 4. lið.

11. gr.

Enginn má leggja vatnsæðar frá vatnsveitu kaupstaðarins nema sá, er bæjarstjórn felur þann starfa á hendur.

12. gr.

Skýlt er hverjum húseiganda og lóðareiganda að halda vatnsæðum sínum, frá stopphana, vel við og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim eða aðrar bilanir. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í æðunum. Enginn má eyða vatni að óþörfu. Enginn má setja aflvélar í samband við vatnsveituna. Enginn má hafa hitaleiðslur eða aðrar leiðslur í sambandi við vatnsveituna, nema með samþykki vatnsveitustjóra og með þeim útbúnaði, er hann telur trygган.

13. gr.

Bæjarstjórn er heimilt að loka vatnsæðum kaupstaðarins fyrir þeim, sem eftir ítrekaða áminningu borga eigi vatnsskatt, eyða vatni að óþörfu, vanrækja að gera við leka eða aðrar bilanir á leiðslum sínum eða nota vatn þannig eða hafa leiðslu þannig fyrirkomid, að óþrif hljótist af að álitu heilbrigðisnefndar.

14. gr.

Bæjarstjórn hefir einkarétt til vatnssölu í kaupstaðnum og á höfninni.

15. gr.

Vatnsveitunefnd, vatnsveitustjóra og öðrum starfsmönnum vatnsveitunnar er heimilt að fara um hús manna þar sem vatnsæðar liggja, til athugunar og aðgerðar. Ef útbúnaði er að einhverju leyti ábótavant, skal tafarlaust bæta úr því á kostnað húseiganda.

16. gr.

Hver, sem skemmir eða saugar vatnsæðar kaupstaðarins, vatnsþróna, brunahana, eða önnur mannvirki, sem heyra vatnsveitunni til, skal greiða skaðabætur eftir mati tveggja manna útnefndra af bæjarfógeta Siglufjarðar, og skal sæta sektum, allt að 200 kr., nema þyngri refsingu varði. Sama gildir um þann,

70 er brýtur gegn einkarétti bæjarstjórnar til vatnssölu, eða vanrækir tilkynningar-
 28. júlí skyldu samkv. 8. gr., hefir hitaleiðslur eða aðrar leiðslur leyfislaust í sambandi við vatnsveituna, eða vanrækir aðrar skyldur, er hvíla á honum samkvæmt reglugerð þessari.

17. gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi numin reglugerð 30. júní 1921, um nið-
 urjöfnun og innheimtu vatnsskatts í Siglufjarðarkaupstað með síðari breyting-
 um og viðaukum.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórn Siglufjarðarkaupstaðar hefir samið, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 28. júlí 1931.

S. Kristinsson.

Vigfús Einarsson.

71

31. júlí

REGLUGERÐ

um

bryggju við Flatey á Skjálfanda.

1. gr.

Hreppsnefnd Flateyjarhrepps hefir alla yfirumsjón með bryggjunni og tækjum hennar. Ræður hún bryggjuvörð og semur um borgun fyrir störf hans.

2. gr.

Bryggjuvörður skal hafa umsjón með bryggjunni, tækjum hennar og allri notkun. Skal hann í öllu fara eftir fyrirmælum reglugerðar þessarar og ákvörðun hreppsnefndar. Eru allir, sem bryggjuna nota, skyldir til að hlýða fyrir-
 mælum hans um notkunina.

3. gr.

Bátar og skip hafa rétt til að nota bryggjuna, gegn því að greiða lögmælt gjald og hlýta ákvæðum bryggjuvarðar um notkunina. Njóta þau réttar síns í þeirri röð, sem þau koma að bryggjunni; þó skulu bátar og skip, sem flytja póst, hafa rétt til að leggja að bryggjunni tafarlaust, til þess að afhenda póstinn.

Í lífsnauðsyn mega allir nota bryggjuna án endurgjalds.

4. gr.

71

Allar skemmdir, er bryggjan verður fyrir og áhöld hennar, skal bæta að fullu eftir mati óvilhallra manna, af umráðamanni þess báts (skips), er skemmdirnar hljóta af.

5. gr.

Óheimilt er að láta vörur liggja á bryggjunni lengur en nauðsyn krefur. Sé þess ekki gætt af hlutaðeigendum, er bryggjuverði heimilt að láta flytja vörurnar burtu á kostnað eiganda. Hann getur og bannað alla ónauðsynlega umferð um bryggjuna.

6. gr.

Allir, sem bryggjuna nota, eru skyldir til að ganga hreinlega um hana, og ræsta hana og tæki hennar þegar eftir notkunina. Sé það ekki gert svo að fullnægjandi sé, að dómi bryggjuvarðar eða hreppsnefndar, annast bryggjuvörður ræsting á kostnað hlutaðeiganda.

7. gr.

Bryggjugjöld greiðast af öllum uppskipuðum og útskipuðum vörum í Flatey svo sem hér segir:

- a. Fyrir hver 50 kg. af venjulegum vörum 10 aurar.
- b. Fyrir hverja smálest af salti 1 króna.
- c. Fyrir hverja smálest af saltfiski, sementi, kolum og standard af timbri 1.50 kr.
- d. Fyrir hvert fat af lifur, lýsi, olíu, benzini og tjöru 50 aur.
- e. Fyrir hverja tunnu af sild, kjöti og trosi 30 aurar.
- f. Fyrir hvern grip 50 aurar og hverja sauðkind 5 aurar.
- g. Fyrir hver 400 kg. af nýjum fiski greiðist 25 aurar.

8. gr.

Gjöld samkvæmt reglugerð þessari innheimtir bryggjuvörður svo fljótt sem unnt er, og leggur þau tafarlaust í sérstakan sjóð, er nefnist Bryggjusjóður, og ávaxtast í sparisjóði Flateyjarhrepps.

Gjöld þessi má taka lögtaki.

9. gr.

Reikningsár Bryggjusjóðs er almanaksárið, og skal bryggjuvörður fyrir lok hvers árs afhenda oddvita hreppsnefndar, sem hefir reikningshald sjóðsins, skilagrein fyrir öllu því af árstekjum sjóðsins, er honum bar að innheimta.

Reikningur Bryggjusjóðs skal endurskoðaður og úrskurðaður á sama hátt og reikningur hreppssjóðs. Afrit af reikningnum skal senda atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu.

71

31. júlí

10. gr.

Bryggjusjóði skal aðeins varið til viðhalds og umbóta á bryggjunni og tækjum hennar.

11. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 100 kr., og fer með mál út af þeim sem almenn lögreglumál. Sektir renna í Bryggjusjóð.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 76, 14. nóv. 1917, til þess að öðlast gildi 1. ágúst 1931 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 31. júlí 1931.

S. Kristinsson.

Vígfús Einarsson.

72

31. júlí

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir

Raufarhafnarkauptún.

I. Hafnargjöld.

- Öll skip (að undanteknum þeim, sem síðar getur um) skulu greiða í hafnargjald 5 aura af hverri smálest alls farmrúmsins í hvert skipti, er þau leggjast við akkeri eða aðrar festar á Raufarhöfn, eftir að þau koma frá útlöndum, eða ef um skip ræðir, sem aðeins ganga hafna milli á Íslandi, þá er þau í fyrsta sinn á árinu leita hafnar á Raufarhöfn. Liggi slík skip á höfninni lengur en 14 daga tvöfaldast gjaldið.

Hafnargjöld greiða þó aðeins þau skip, er leggjast á pollinn fyrir innan línu milli syðri enda Hólmans og neðri innsiglingarvörðunnar.

- Hafni skipið sig oft看 en einu sinni á árinu á Raufarhöfn og hafi ekki á þeim tíma komið til annara landa, greiðist hafnargjaldið ekki að fullu nema í fyrsta skipti, en síðan að helmingi.
- Skip, er ganga milli hafna á Íslandi svo og milli Íslands og útlanda eftir ákveðnum ferðaáætlunum, skulu, þá er þau í fyrsta skipti á árinu koma á Raufarhöfn, greiða hafnargjald, en síðan ekki, þótt þau hafni sig oft看 á því ári. Íslensk fiskiskip greiða ekki hafnargjald nema einu sinni á ári.
- Skip, sem heimilisföst eru í þorpinu eða stunda útgerð þaðan lendri tíma en sex mánuði ársins, skulu greiða árlega 50 aura af hverri nettó smálest.

II. Aukagjald.

72
31. júlí

Öll skip, sem hafnargjald eiga að greiða og hafna sig á tímabilinu frá 1. ágúst til 14. maí, skulu greiða fyrir vitaljós hafnarinnar 1 krónu í hvert skipti, er þau leita hafnar á þessu tímabili. Séu skipin meira en 300 smálestir greiða þau 2 kr.

Skip, sem heimilisfang eiga á Raufarhöfn, eru undanþegin þessu gjaldi. Ljós gjald skal þó ekki greiða fyrir en hafnarljósum hefir verið komið upp.

III. Undanþága frá hafnargjaldi.

1. Öll herskip, varðskip, skemmtiskip og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna.
2. Skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda, enda þótt farmur þeirra sé á land borinn, ef þau flytja burt aftur farminn og ekkert annað.
3. Fiskiskip, er stunda veiðar frá Raufarhöfn, er þau leita hafnar vegna illveðurs.

IV. Varnir gegn grynnkun hafnarinnar.

Óheimilt er að varpa nokkru í höfnina, hvorki við land né annarsstaðar, er valdið getur grynnkun hennar, svo sem seglfestu, kolaösku frá skipum, fiskúrgangi o. fl., nema hafnarnefnd leyfi.

V. Hafnarsjóður og hafnarnefnd.

Gjöld þau, sem hér að framan greinir, skulu renna í hafnarsjóð Raufarhafnarkaupþúns og skal honum varið til þess, að standast kostnað af mannvirkjum, er við höfnina eru eða verða gerð, svo og til ljóskera til leiðbeiningar við innsiglingu á höfnina.

Hafnarnefnd Raufarhafnar skipa þrír menn, er hreppsnefnd Presthólahrepps kys til þriggja ára í senn. Skulu ávallt tveir nefndarmanna vera búsettir á Raufarhöfn.

Skal hafnarnefnd sjá um, að reglugerð þessari sé hlýtt, og skal hún stjórnna hafnarsjóðnum undir eftirliti hreppsnefndar, sem veitir fé úr sjóðnum eftir tillögum hafnarnefndar og ber ábyrgð á innstæðu hans eins og öðrum eignum hreppsfélagsins, enda skulu reikningar hafnarsjóðs fylgja sveitarsjóðsreikningunum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim.

VI. Almenn ákvæði.

Skipstjórar eða afgreiðslumenn skipa, skulu greiða gjöldin samkvæmt reglugerð þessari til reikningshaldara strax og skipin hafa hafnað sig.

72 Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 400 krónum, er renna
31. júlí í hafnarsjóð.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 76, 14. nóvember 1917, til þess að öðlast gildi 1. ágúst 1931 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 31. júlí 1931.

S. Kristinsson.

Vigfús Einarsson.

73
4. ágúst

SAMÞYKKT

um

breyting á samþykkt um ýms atriði, er snerta fuglaveiðar í Vestmannaeyjum, frá 16. júlí 1895.

Lunda má veiða með háf í heimalandi í sumar frá því 11 vikur eru af sumri þar til fullar 16 vikur eru af sumri.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórnin í Vestmannaeyjum hefir gert samkvæmt lögum nr. 13, 13. apríl 1894, sbr. lög nr. 22, 9. júlí 1909, staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 4. ágúst 1931.

S. Kristinsson.

Vigfús Einarsson.

S A M Þ Y K K T

74

5. ágúst

fyrir

einkasímafélag Norður-Bárðdælinga.

1. gr.

Símar þeir, sem þessi samþykkt nær til, eru:

- a. Frá Fosshól að Úlfsbæ og að Ingjaldsstöðum.
- b. Frá Arndisarstöðum að Einbúa og Kálfborgará með hliðarlínu að Eyjar-dalsá.
- c. Frá Jarlstöðum í Sandhauga, Brennás, Hrappsstaði og Hlíðarenda.
- d. Frá Sandvík að Sigurðarstöðum og Hlíðskógum.
- e. Frá Lundarbrekku að Engidal, Halldórsstöðum og Litluvöllum.

2. gr.

Símar þeir sem taldir eru í 1. gr. skulu lagðir svo fljótt, sem fé fæst til símalagningarinnar. Gerð símans skal vera eftir tillögum landssímastjóra.

3. gr.

Ábúendur á jörðum þeim, sem nefndar eru í 1. gr. og símalínurnar ná til, ganga í símafélag sem nefnist Einkasímafélag Norður-Bárðdælinga, og ábyrgist það kostnað þann, sem lagning símanna og viðhald þeirra hefir í för með sér, að frádregnum þeim $\frac{3}{5}$ hlutum stofnkostnaðar, sem landssíminn greiðir og því daglega viðhaldi, sem um getur í 4. gr. Kostnaður hverrar línu skal greiddur af ábúanda þess heimilis, sem línan sérstaklega tilheyrir; þó skal félagið greiða allt að 100 kr. fyrir hverja stöð fari stofnkostnaður yfir 200 kr., og skal sá hluti kostnaðarins greiddur af hverjum ábúanda á félagssvæðinu sem nefnskattur á hvern heimilismann á aldrinum frá 20—60 ára.

4. gr.

Afgreiðslu á síma sínum, svo og daglegt viðhald og bráðabirgðar aðgerðir, annast hver bóndi á einkasímasvæðinu, er síma hefir.

5. gr.

Félagið skal hafa með sér aðalfund árlega síðla vetrar. Stjórn félagsins skal kjósa til þriggja ára í senn, og gengur einn maður úr stjórninni árlega. Fyrstu tvö árin eftir hlutkesti, og kýs aðalfundur mann í stað þess, er úr gengur.

Á aðalfundi skulu rædd félagsmál, kosin endurskoðandi, úrskurðaðir reikningar félagsins, er stjórnin semur fyrir næsta ár á undan.

Afrít af ársreikningi skal senda landssímastjóra.

Sveitarstjórn Bárðdælahrepps og sýslustjórn Suður-Þingeyjarsýslu á-

- 74 byrgist starfrækslu einkasímanna eftir því sem landssímastjóri mælir fyrir um,
5. ágúst og að línum sé að öllu leyti vel við haldið.

6. gr.

Brot gegn þessari samþykkt varða sektum allt að 200 kr., sem renna í sveitarsjóð Bárðdælahrepps.

Samþykkt þessi staðfestist hérmeð samkvæmt lögum nr. 11, 14. júní 1929 til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreyttni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 5. ágúst 1931.

S. Kristinsson.

Vigfús Einarsson.

75

29. ágúst

SAMÞYKKT

um

sýsluvegasjóð í Vestur-Barðastrandarsýslu.

1. gr.

Í Vestur-Barðastrandarsýslu skal vera sýsluvegasjóður. Úr honum greiðist kostnaður við þær vegabætur, sem að lögum hvíla á sýslufélaginu.

2. gr.

Sýsluvegir teljast þessir:

1. Frá Brjánslæk um Haga að Haukabergsá.
2. Frá Ósum út með Patreksfirði að norðan, að Litladalsá.
3. Frá Ósum út með Patreksfirði að sunnan um Örlygshöfn og Hafnarfjall að Breiðavík.
4. Frá Litladalsá um Mikladal, fyrir Tálknafjarðarbotn að Gileyri.
5. Frá Gileyri út með Tálknafirði að Stóralaugardal, þaðan um Fagradal og Fífustaðadal á sýsluveg Dalahrepps.
6. Frá Bræðraminni á Bildudal fram í dalbotn.
7. Frá Bræðraminni á Bildudal að Fossi.
8. Frá Jaðri á Bildudal um Dalahrepp að Staðnum í Selárdal.
9. Frá Saurbæ á Rauðasandi inn í Skógardal.

3. gr.

Í sýsluvegasjóð skal árlega greiða vegaskatt af öllum skattskyldum fasteignum í sýslunni, sem greiðist á manntalsþingi af ábúanda hverrar jarðar, en

af eiganda hverrar lóðar, eða húseignar í kaптúnum. Þó er hreppsfélaginu heim- **75**
ilt að greiða skatt þennan úr sveitarsjóði sé það samþykkt með meiri hluta at- 29. ágúst
kvæða á lögmaetum sveitarfundi og tilkynning kemur þar um til sýslumanns
fyrir 1. apríl.

Sýslunefndin ákveður fyrir eitt ár í senn hve hár skatturinn skuli vera. Má hann ekki lægri vera en 1,5% af verði skattskyldra fasteigna eftir fasteignamati, og ekki hærri en 6%, nema samþykki atvinnumálaráðherra komi til í hvert sinn. Skatturinn er miðaður við áætlun gjöld til vegabóta, að viðbætti eyðslu umfram áætlun undanfarið ár, en að frádregnu áætlunni tillagi ríkissjóðs, ef til þess kemur, samkv. l. nr. 10, 20. júní 1923.

Með gjöldum til vegabóta teljast vextir og afborganir af lánum til vegabóta, enda hafi ráðherra samþykkt lánskjörin að fengnum tillögum vegamálastjóra.

4. gr.

Í verzlunarstöðum, sem eru hreppsfélag fyrir sig, skal hálfur skatturinn renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vegagerða í hreppnum á því ári, að minnsta kosti jafn miklu fé úr sveitarsjóði, sem hálfum vegaskattinum nemur, auk hreppsvegagjaldsins, sem það hefir til umráða það ár og hafi hreppsvegagjaldið þá verið ákveðið með hámarki þeirrar upphæðar á hvern verkfæran mann, sem lög heimila.

5. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar, og gilda þar um sömu reglur og um sýslusjóðsreikning.

Á sýslufundi skal semja áætlun um tekjur og gjöld sýsluvegasjóðsins yfirstandandi ár. Afrit af sýsluvegasjóðsreikningnum ásamt áætluninni skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að afstöðnum sýslufundi.

6. gr.

Undanskildar vegaskatti eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús og þinghús.

Ráðherra er heimilt, eftir tillögu sýslunefndar, að undanþiggja skattgjaldi að einhverju leyti eyjajarðir, ásamt húsum og lóðum á þeim, ennfremur ívilna að einhverju leyti jörðum, sem eru í mjög háu mati sökum sjávarhlunninda.

7. gr.

Sýsluvegasjóður skal fá tillög úr ríkissjóði eftir því, sem ákveðið er í 8. gr. laga nr. 10, 20. júní 1923, og lögum nr. 28, 31. maí 1927.

8. gr.

Gjöld samkvæmt samþykkt þessari má taka lögtaki eftir lögum nr. 29, 16. desbr. 1885, sbr. lög nr. 10, 20. júní 1923 og lög nr. 28, 31. maí 1927.

75

29. ágúst

9. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða allt að 200 kr. sektum er renna í sýslu-
vegasjóð, og fer um mál út af slíkum brotum sem almenn lögreglumál.

10. gr.

Á samþykkt þessari skal leita staðfestingar atvinnu- og samgöngumála-
ráðuneytisins.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Barðastrandarsýslu hefir samið og sam-
þykkt samkvæmt lögum nr. 10, 20. júní 1923, staðfestist hér með til að öðlast
gildi 15. september 1931 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að
máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 29. ágúst 1931.

Ásgeir Ásgeirsson.

Páll Pálmason.

76

31. ágúst

REGLUGERÐ

um

skipun slökkviliðs og brunamála í Borgarnesshreppi.

I. KAFLI.

Um skipun brunamálanefndar og verksvið hennar.

1. gr.

Yfirstjórn brunamála í Borgarnesshreppi skal falin þriggja manna nefnd
og eiga sæti í henni oddviti hreppsnefndar, slökkviliðsstjóri, og 1 maður, er
hreppsnefndin kýs til þriggja ára í senn.

2. gr.

Brunamálanefndin skal hafa eftirlit með að hlýtt sé fyrirmælum laga um
varnir gegn eldsvoða og að eldvarnaráhöldum sé haldið vel við. Hún skipar fyrir
um árlegt eftirlit með eldsstæðum, reyk hafum, hreinsun þeirra og um varúð
alla, er hafa skal í húsum, til að fyrirbyggja eldsvoða (uppkomu).

II. KAFLI.

76

31. ágúst

Hver slökkvitæki hreppurinn skuli eiga, og viðhald þeirra.

3. gr.

Borgarnesshreppi er skylt að eiga í nothæfu standi þessi slökkvitæki: Slökkvidælu, slöngur, stiga og önnur smærri áhöld, svo sem björgunardúk, brunastjaka o. fl.

Áhöldum þeim, er hreppurinn leggur til, skal á kostnað hreppsins haldið vel við.

Ef brunamálanefnd þykir ástæða til að bæta við slökkvitækin, skal hún leggja það til við hreppsnefnd, að svo verði gert.

4. gr.

Slökkvitæki hreppsins skulu geymd í sérstöku húsi. Lykill að því skal vera í vörzlum slökkviliðsstjóra, vara-slökkviliðsstjóra, og svo margra úr slökkviliðinu, er þurfa þykir.

5. gr.

Slökkviliðsstjóri hefir undir umsjón brunamálanefndar eftirlit með slökkvitækjum, ber ábyrgð á því, að þau séu fyrir hendi, og að þeim sé vel við haldið. Við hver árslok sendi slökkviliðsstjóri brunamálanefnd skrá yfir slökkvitæki þau, sem til eru, og skal jafnframt getið um hver slökkvitæki hafi verið keypt á árinu og hver hafi gengið úr sér.

III. KAFLI.

Skipun slökkviliðs.

6. gr.

Allir karlmenn í hreppnum, sem til þess verða álitnir hæfir, eru skyldir til þjónustu í slökkviliðinu, frá því þeir eru 20 ára til 60 ára, nema sjúkleiki hamli. Frá þessu ákvæði er þó sóknarprestur, læknir, lyfsali og símastjóri undanskildir.

7. gr.

Í slökkviliði hreppsins skulu vera þessir menn: Slökkviliðsstjóri, vara-slökkviliðsstjóri, 16 liðsmenn og 2 brunakallarar. Við þessa tölu má bæta ef þörf krefur.

76

31. ágúst

8. gr.

Slökkviliðsstjórinn, og í forföllum hans vara-slökkviliðsstjóri, er yfirmaður og stjórnari alls slökkviliðsins. Auglýsa skal árlega á ákveðnum stað, hver sé slökkviliðsstjóri, og hverjir séu honum næstir yfirmenn í slökkviliðinu.

Slökkviliðsstjóri og vara-slökkviliðsstjóri mega aldrei vera á brottu úr hreppnum báðir í senn, nema þeir hafi leyfi oddvita eða lögreglustjóra til fjarverunnar.

9. gr.

Hreppsnefndin skipar slökkviliðsstjóra og vara-slökkviliðsstjóra til þriggja ára í senn, eftir tillögum brunamálanefndar, en brunamálanefnd ræður hina aðra starfsmenn slökkviliðsins eftir tillögum slökkviliðsstjóra.

Slökkviliðsstjóri getur sagt upp liðsmönnum slökkviliðsins án nokkurs fyrirvara, ef hann finnur ástæðu til og ráðið aðra í þeirra stað til bráðabirgðar, en allir liðsmenn í slökkviliðinu eru skyldir til að tilkynna slökkviliðsstjóra með viku fyrirvara, ef þeir af gildum ástæðum geta ekki gengt starfi sínu í slökkviliðinu. Flokksstjórar skulu skyldir að tilkynna slökkviliðsstjóra, ef þeir fara burt úr hreppnum daglangt, og liggur sekt við, ef það er vanrækt.

10. gr.

Slökkviliðsstjóri og vara-slökkviliðsstjóri hafa þóknun fyrir starfa sinn eftir ákvæðum sveitarstjórnar, aðrir liðsmenn slökkviliðsins fá greiðslu fyrir hverja klukkustund, er þeir vinna í þjónustu þess, eftir taxta er hreppsnefndin setur í janúar ár hvert. Þeir sem skemma fót sín í þágu brunaliðsins við bruna, eiga rétt á því að fá skemmdirnar greiddar af hreppssjóði.

11. gr.

Hreppsnefndin ákveður eftir tillögum brunamálanefndar, hver einkenni slökkviliðið skal bera, þegar það er að starfi sínu.

12. gr.

Slökkviliðsstjóri stjórnar æfingum slökkviliðsins, og ber ábyrgð á því, að ávallt séu nógu margir í slökkviliðinu, og að það sé vel æft. Þegar eldsvoða ber að höndum, ákveður hann hvernig slökkviliðinu skuli fyrirkomist og allt hvað gera skuli til að slökkva eld og varna útbreiðslu. Þó má ekki rífa niður hús til varnar útbreiðslu eldsins, nema með samþykki lögreglustjóra eða hreppstjóra. Ef slökkviliðsstjóri er forfallaður, gengur vara-slökkviliðsstjóri í hans stað, og sé hann heldur ekki viðstaddur, þá hefir yfirstjórnina á hendi sá af liðsmönnum, er slökkviliðsstjóri hefir fyrirfram ákveðið til þess.

13. gr.

Sérhver slökkviliðsstjóri er, að viðlagðri sekt, skyldur til að mæta til æfinga og til að slökkva eld, þegar hann er til þess kvaddur, hvar sem er innan

hreppsins og hlýða í öllu því, sem yfirmaður hans skipar honum. Enginn má **76**
 heldur, án leyfis yfirmanna, yfirgefa eldsvoða áður en slökkt er, eða slökkvi- 31. ágúst
 liðsæfingar áður en þeim er lokið.

14. gr.

Lögreglustjóri er yfirmaður lögreglusveitar þeirrar, er viðhalda skal góðri reglu við eldsvoða og slökkviæfingar. Auk hans eru í lögreglusveitinni hreppstjóri, og ennfremur menn, er lögreglustjóri ákveður til þess. Lögreglustjóri ákveður skipulag lögreglusveitarinnar og starfssvið hennar og hvers einstaks í henni. Skylt er lögreglusveitinni að viðhalda góðri reglu við eldsvoða, sjá slökkviliðsmönnum fyrir greiðum gangi að eldinum og annast um, að engir óviðkomandi menn gangi of nærri húsi því, er brennur eða flytji þaðan neitt í burt.

15. gr.

Það er skylda hvers eins, sem er viðstaddur eldsvoða, hvort sem hann er í slökkviliðinu eða ekki, að láta í té alla þá aðstoð, sem hann getur, ef slökkviliðsstjóri krefst þess, og hlýða í öllu fyrirskipunum hans.

IV. KAFLI.

Um vatnstöku.

16. gr.

Heimilt er að taka vatn til að slökkva eld, hvar sem slökkviliðsstjóri álitur hagkvæmast að ná því. Við slökkviliðsæfingar skal nota sjó og vatn úr þeim brunnum, sem lítið eða ekkert eru notaðir til að taka neyzluvatn úr.

17. gr.

Skylt er sérhverjum húseiganda, þar sem vatnsleiðsla er, að leyfa að vatn sé tekið úr vatnshönum úr húsi hans til að slökkva með eld, og má enginn leggja tálmanir í veg fyrir að slökkviliðið hafi greiðan aðgang að vatnshönum í húsinu meðan verið er að slökkva eldsvoða.

18. gr.

Ef hús brennur þar sem lítið er vatn, og ekki næst í sjó, skal sérhverjum skylt að lána þau tæki, er hann hefir, til að flytja vatn, og leyfa að vatnið sé tekið á lóð hans eða annara, sem hann hefir umráð yfir. Ef lánuð tæki tynast eða skemmast, skal það að fullu bætt úr hreppssjóði.

V. KAFLI.

Um skoðun eldfæra og reykháfa.

19. gr.

Brunamálanefnd skal á ári hverju láta skoða eldfæri og reykháfa í hverju húsi hreppsins, og líta eftir að reykháfar hafi verið tilhlýðilega vel hreinsaðir, svo og aðgæta hvort púður og önnur eldfim efni séu geymd svo sem vera ber, samkvæmt lögum um brunamál nr. 85, 28. nóv. 1907. Komi það í ljós við skoðun að einhverju sé ábótavant í þessu, skal nefndin gera þær ráðstafanir, er hún álitur fulltryggar, og skulu hlutaðeigendur bæta úr því, eins og þeim er lagt fyrir, eftir hæfilegan frest, ella kærðir fyrir lögreglustjóra.

VI. KAFLI.

Ýmsar varúðarreglur, til að fyrirbyggja eldsvoða.

20. gr.

Það er skylda hvers og eins, er verður eldsvoða var, að tilkynna það slökkviliðinu þegar í stað.

21. gr.

Á götum, milli húsa, gördum eða annarsstaðar á almannafæri, má ekki setja opnar hlóðir til eldunar, nema með leyfi slökkviliðsstjórans, og ákveður hann þá hvernig eldsstæðið skuli útbúið og hvernig varúðarreglna sé gætt.

22. gr.

Eldivið, steinkol, mó og timbur má ekki hafa fyrir utan hús nema með samþykki brunamálanefndar, og því aðeins, að ekki stafi veruleg eldhætta af því.

Birgðir af steinolíu, benzíni og öðrum eldfimum vökvum, skulu geymdar í húsum inni eða í mannheldum girðingum, og á þeim stað, er hreppsnefnd samþykkir. Um undanþágu frá þessu fer eftir lögum um brunamál.

23. gr.

Þar, sem geymdar eru birgðir af eldfimum vökvum, í smíðahúsum og verkstæðum, setur brunamálanefnd þær varúðarreglur um meðferð elds, er hún telur fulltryggar, í samráði við hreppsnefnd.

VII. KAFLI.

Um slökkviliðið.

76

31. ágúst

24. gr.

Slökkviliði hreppsins skal skipta þannig:

1. Björgunarflokkur	2 menn.
2. Húsrífsflokkur	2 —
3. Vatnsslönguflokkur	4 —
4. Stigaflokkur	4 —
5. Dæluflokkur	4 —
6. Brunaboðar	2 —

Slökkviliðsstjóri skipar flokksstjóra fyrir ofangreinda flokka.

Björgunarflokknum er skylt að mæta, þá er bruna ber að höndum, á brunastaðnum svo fljótt, sem unnt er.

Fyrsta verk hans skal vera að bjarga fólki, þá lifandi skepnum, og síðan öllum dauðum munum, hverju nafni sem nefnast, undantekningarlaust. Öllu, sem bjargað er, skal koma á öruggan stað, og fara svo vel með, sem unnt er.

Húsrífsflokkur skal rífa það, er þurfa þykir, eftir skipun slökkviliðsstjóra. Skulu þeir ávallt hafa með sér hin ákveðnu verkfæri á brunastaðinn.

Vatnsslönguflokkur skal koma slöngum svo fyrir, að sem þægilegast sé að slökkva eldinn.

Stigaflokkur skal sjá um, að hafa stiga eftir þörfum, sjá um að þeir séu tryggilega útbúnir, og reisa þá upp þar sem þeim er fyrirskipað. Ennfremur skal hann aðstoða björgunarflokkinn, eftir fyrirskipunum slökkviliðsstjóra.

Dæluflokkur skal mæta við slökkvitækjahúsið, svo fljótt sem unnt er, þegar eldsvoða ber að höndum, og hafa dælur í standi, flytja þær á hentugan stað við brunann, setja þær í gang og láta þær dæla; einnig skal hann aðstoða vatnsslönguflokkinn við samsetningu slanganna.

Brunaboðar skulu, þá er eldsvoða verður vart, gera slökkviliðinu aðvart, með því að þeyta brunalúðurinn. Sé það að næturlagi, skal annar fara með lúðurinn að húsi hvers liðsmanns, og blása í hann þar, þar til hann verður þess var, að fólk í húsinu hafi orðið hans vart. Ekki mega þeir tala við nokkurn mann, nema segja frá hvar eldurinn er. Skulu þeir að loknum útblástri mæta á brunastaðnum. Loks skulu þeir skyldir, að tilkynna slökkviafingar eftir fyrirskipan slökkviliðsstjóra.

Ofangreindir liðsmenn eru skyldir til að hlýða slökkviliðsstjóranum í starfi sínu.

25. gr.

Allir liðsmenn skulu, þegar þeir eru að verki, forðast allan óþarfa hávaða og tal, gera sér sérstaklega far um að taka öllu með gætni og stillingu, og vera fljótir og liðugir að framkvæma skipanir yfirmanna sinna.

76

31. ágúst

26. gr.

Allir liðsmenn skulu, ef þeir verða varir við að óvarlega er farið með eld, eða á annan hátt brotið á móti brunamálareglugerð þessari, vanda um við þá, er gera sig seka í því, og ef þeir hlýða ekki aðvörun þeirra, gera slökkviliðsstjóra aðvart svo fljótt, sem unnt er.

Engin forföll liðsmanna eru tekin gild, nema veikindi eða fjarvera úr hreppnum.

VIII. KAFLI.

Sektarákvæði.

28. gr.

Með brot gegn reglugerð þessari skal fara sem opinber lögreglumál, og greiði hinn seki 100 kr. sekt fyrir afbrot sitt, er renni í sveitarsjóð Borgarnesshrepps, ef ekki liggur þyngri sekt við samkv. lögum.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Borgarnesshrepps hefir samið og samþykkt samkv. lögum nr. 85, 22. nóv. 1907, staðfestist hér með, til að öðlast gildi 1. október 1931, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 31. ágúst 1931.

Ásgeir Ásgeirsson.

Vigfús Einarsson.

77

31. ágúst

REGLUGERÐ

um

meðferð og notkun rafmagns í Suðureyrarhreppi.

1. gr.

Rafveitan er eign Suðureyrarhrepps og hefir hreppsnefnd yfirstjórn hennar á hendi; hún ræður rafveitustjóra og stöðvarstjóra.

2. gr.

Rafveitan selur rafmagn öllum, sem eru innan þess svæðis, sem taugar rafveitunnar ná yfir, að svo miklu leyti sem afl stöðvarinnar nægir, og samkv. reglugerð þessari.

3. gr.

77

Rafmagnið er eingöngu ætlað til lýsingar, þó má rafveitustjóri, með samþykki hreppsnefndar, selja til annarra afnota afl það, sem stöðin getur framleitt umfram það, er til ljósa þarf, ef það á engan hátt truflar rekstur stöðvarinnar til ljósa. Rafveitan hefir einkarétt til þess að selja rafmagn til ljósa á því svæði, sem raftaugar hreppsins ná á hverjum tíma yfir.

4. gr.

Rekstrartími stöðvarinnar til ljósaframleiðslu er frá 15. ágúst til 15. maí, þó má hreppsnefnd lengja tímann, ef þurfa þykir.

Á reksturstíma stöðvarinnar má ekki taka strauminn af á venjulegum ljósatíma, nema brýna nauðsyn beri til, og þá svo stuttan tíma sem unnt er.

5. gr.

Aðalálmur og húsálmur í íveruhús, sem ekki eru fjær aðalálmu en 40 metra, leggur rafveitan á sinn kostnað. Um aðrar húsálmur fer eftir samkomulagi milli hreppsnefndar og hlutaðeiganda í hvert skipti.

Aðalkerfi rafveitunnar má ekki stækka, nema með samþykki hreppsnefndar.

6. gr.

Húsveitur skal gera af löggiltum rafvirkja á kostnað húseiganda.

Enginn nema sá eða þeir, sem hreppsnefnd, eftir tillögum rafveitustjóra, hefir löggilt til þess, má framkvæma slík verk eða breyta nokkru, er snertir taugakerfi rafveitunnar utan húss eða innan.

7. gr.

Nú hefir hús verið raflagt, áhöld sett í hús eða breytt eldri raflagningu, og má þá ekki taka húsveituna til afnota fyrr en rafveitustjóri hefir látið skoða og reyna hana og vottað að hún sé fullnægjandi. Álitist raflögnin ófullnægjandi, skal hlutaðeigandi rafvirki laga hana þannig, að hún sé fullnægjandi.

8. gr.

Allir rafmagnsnotendur skulu hafa straummæla, er þeir fá leigða hjá rafveitunni. Þó getur hreppsnefnd, ef sérstaklega stendur á, selt rafmagn til ljósa án straummælis eftir samkomulagi.

9. gr.

Enginn má, án leyfis hreppsnefndar, taka rafmagn úr taugakerfi rafveitunnar, né aðhafast neitt það, er valdið geti skemmdum á raftaugum eða öðrum raftækjum, sem notuð eru í sambandi við taugararnar, hvort heldur er í húsi eða utan þess. Brjótí nokkur gegn ákvæði þessu, skal hann greiða fullar skaðabætur og sæta sektum, sé verkið ekki þannig vaxið, að þyngri hegning liggi við samkvæmt lögum.

77

31. ágúst

10. gr.

Hver rafmagnsnotandi er skyldur til að sjá um, svo sem honum er unnt að lögn hans sé jafnan í góðu lagi. Komi ólag á raftaugar eða tæki í húsi þannig, að skemmdum geti valdið á taugum eða áhöldum rafveitunnar, t. d. að vör hrökkvi, raflögn losni eða haggist, eða bilun sjáist á cinangrun hennar, skal hús-eigandi tafarlaust tjá það rafveitustjóra.

Varast skal að taka í sundur ljóstækin, straumsnerlana, tengihylkin o. s. frv.

11. gr.

Rafveitustjóra er heimilt að banna að nota, í sambandi við rafveituna, þá lampa og önnur áhöld, sem að hans áliti eru ótrygg eða til tálmunar góðum rekstri.

12. gr.

Rafveitustjóri og stöðvarstjóri skulu ætíð hafa frjálsan aðgang þar að, sem taugar og áhöld eru, er standa í sambandi við afltaugar stöðvarinnar, til þess að ganga úr skugga um að allt sé í góðu lagi.

13. gr.

Vanræki rafmagnsnotandi skyldur þær, sem á honum hvíla, samkvæmt reglugerð þessari, eða virði að vettugi fyrirskipanir rafveitustjóra, er rafveitustjóra heimilt að slíta sambandi við hann til bráðabirgða, og að fullu með samþykki hreppsnefndar. Notandi ber fulla ábyrgð á öllum afleiðingum, sem af vanrækslunni kunna að stafa.

14. gr.

Rafveitustjóri skal hafa nákvæmt eftirlit með rekstri stöðvarinnar, sjá um að jafnan sé til nægilegt efni til rekstursins o. s. frv. Hann skal halda bók yfir tekjur og gjöld rafveitunnar, svo og eignir og skuldir. Ársreikning skal hann semja fyrir júnílok ár hvert og afhenda hann hreppsnefndinni, sem lætur endurskoðanda hreppsreikninganna endurskoða reikninginn og úrskurðar hann síðan. Reikningsár rafveitunnar er frá 1. júní til jafnlengdar árlega.

15. gr.

Hreppsnefnd semur, í samráði við rafveitustjóra, gjaldskrá fyrir notkun rafmagnsins og leitar samþykkis atvinnumálaráðuneytisins á henni.

16. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 200 — tvö hundruð — krónum, nema þyngri hegning liggi við, og skal fara með mál út af þeim sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi staðfestist hérmeð samkvæmt lögum nr. 7, 15. júní 1926 **77**
til þess að öðlast gildi 1. september þ. á. og birtist til eftirbreytni öllum þeim, ^{31. ágúst}
sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 31. ágúst 1931.

Ásgeir Ásgeirsson.

Vigfús Einarsson.

GJALDSKRÁ

78

31. ágúst

fyrir

rafveitu Suðureyrar.

1. gr.

Verð á rafmagni til ljósa skal vera kr. 1,10 — ein króna og tíu aurar —
fyrir hverja kilóvattstund.

Hreppsnefndin ákveður í hvert skifti verð á rafmagni til annarra nota en
venjulegra ljósa.

2. gr.

Mælisleiga skal vera kr. 1,00 — ein króna — á mánuði.

3. gr.

Rafmagnsgjöldin greiðast mánaðarlega, og falla þau í gjalddaga síðasta
dag hvers mánaðar. Séu gjöldin ekki greidd innan 5 daga eftir gjalddaga, má
slíta sambandi við hlutaðeigandi notanda, eftir skriflegri tilkynningu til hans
eða húseiganda.

Gjöld til rafveitunnar má taka lögtaki.

Gjaldskrá þessi staðfestist hérmeð samkvæmt lögum nr. 7, 15. júní 1926
til þess að öðlast gildi 1. sept. þ. á. og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut
eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 31. ágúst 1931.

Ásgeir Ásgeirsson.

Vigfús Einarsson.

79
7. sept.

FISKIVEIÐASAMÞYKKT

fyrir

Ólafsvík.

1. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir Ólafsvík, og nær til allra báta, sem eigi eru yfirdekkir, og ganga þar til fiskjar yfir haust og vetrarvertíð.

2. gr.

Frá 20. okt. til 15. marz, að báðum dögum meðtöldum, má enginn bátur fara til róðra seinna að degi til en kl. 12 á hádegis.

Frá 20. okt. til 15. nóv. má eigi fara til fiskjar fyr en kl. 5 fyrir hádegis. Frá 16. nóv. til 15. des. kl. 6. Frá 16. des. til 15. jan. kl. 6½. Frá 16. jan. til 15. febr. kl. 6. Frá 16. febr. til 15. marz kl. 5.

3. gr.

Nefnd sú, sem kosin er samkvæmt 4. gr. hér á eftir, gefur merki (ljós) þegar tími er kominn að nóttu til, og fyr má enginn bátur ýta frá landi. Þó mega bátarnir vera búnir að setja til sjávar.

4. gr.

Hreppsnefnd Ólafsvíkurhrepps kys ár hvert 3 bátaformenn í nefnd, til þess að gæta að fyrirmælum þessarar samþykktar sé fylgt, og gefa þeir merki þegar burtfarartími er kominn að næturlagi samkvæmt 2. gr.

Enginn formaður í Ólafsvík getur skorast undan kosningu. Ber gæzlumönnum að kæra brot gegn samþykktinni fyrir lögreglustjóra.

5. gr.

Brot á samþykkt þessari varða sektum frá 25 til 500 krónum, er renna í hafnarsjóð Ólafsvíkur.

6. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Snæfellsness- og Hnappadalssýslu hefir samið og samþykkt, staðfestist hérmeð samkvæmt lögum nr. 86, 14. nóvember 1917 til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 7. september 1931.

Ásgeir Ásgeirsson.

Páll Pálmason.

FISKIVEIÐASAMÞYKKT

80

7. sept.

fyrir

svæðið frá Öndverðarnesi að Búlandi í Snæfellsnessýslu.

1. gr.

Samþykktin gildir fyrir svæðið frá Öndverðarnesi að Búlandi í Snæfellsnessýslu, og nær til allra báta undir 30 smálestum, er fiskveiðar stunda á þessu svæði.

2. gr.

Allir bátar, sem fiskiveiðar stunda á samþykktarsvæðinu, er skyldir til að hafa veiðarfæri sín greinilega merkt. Skal hver hreppur á samþykktarsvæðinu hafa sérmerki. Skal þess vandlega gætt, að engin sérmerki báta séu svo lík, að ekki sé auðvelt að greina í milli.

3. gr.

Hreppsnefndir hreppa á samþykktarsvæðinu kjósa árlega einn eða fleiri menn, er eftirlit hafa með því, að hlýtt sé ákvæðum 2. gr. Skulu þeir ákveða, hvar og hvernig merkja skal veiðarfæri hvers báts. Jafnframt skulu þeir halda nákvæma skrá yfir öll lóðamerki báta í hreppnum, og senda afrit af þeirri skrá í alla hreppa á samþykktarsvæðinu.

Oddviti sýslunefndar ákveður hverjum hreppi sitt sérmerki.

4. gr.

Endadufl á lóðatrossum skulu útbúin með stöng, sem stendur uppi í straumlausu, og flagg á úr stinnu efni, svo að það standi jafnan út frá skafti duflsins (lóðabelgsins).

Að næturbeli skulu menn skyldir til að hafa ljósker á grunnendadufl. Skulu ljóskerin svo örugg, sem kostur er.

Ljósker þurfa ekki að vera á þeim grunnendaduflum, sem báturinn liggur sjálfur við, en ljósker hans skal þá vera í góðu lagi.

5. gr.

Brot á samþykkt þessari varða sektum frá 25 til 500 krónum, er renna í viðkomandi sveitarsjóð.

6. gr.

Enginn sá, er hreppsnefnd kys samkvæmt 3. gr., getur skorast undan kosningu. Ber honum eða þeim að kæra brot gegn samþykkt þessari fyrir lög-reglustjóra.

80

7. sept.

7. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Snæfellsness- og Hnappadalssýslu hefir samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 86, 14. nóvember 1917, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 7. september 1931.

Ásgeir Ásgeirsson.

Páll Pálmason.

81

8. sept.

SAMÞYKKT

um

breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða í Reykjavík
frá 5. janúar 1923.

4. gr. samþykktarinnar orðist þannig:

Frá ákvæðum um lokunartíma sölubúða í samþykkt þessari, skal sú ein undanþága vera, að brauðsölubúðum og mjólkurbúðum má halda opnum á almennum helgidögum, sumardaginn fyrsta og 2. ágúst kl. 9—11 árdegis, eingöngu til sölu á brauði, kökum, mjólk og rjóma.

Ákvæði samþykktarinnar ná ekki til lyfjabúða.

Samþykkt þessi, sem gerð er af bæjarstjórn Reykjavíkurkaupstaðar samkvæmt lögum nr. 79, 14. nóv. 1917, staðfestist hér með til að öðlast gildi 15. september 1931 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 8. september 1931.

Ásgeir Ásgeirsson.

Páll Pálmason.

AUGLÝSING

82

29. ágúst

um

sérstaka friðun rjúpna.

Með því að rjúpum hefir ekki fjölgað til muna í landinu enn sem komið er, verður ekki komist hjá því að friða rjúpuna alveg þetta ár.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 27 frá 1924, skipar ráðuneytið því svo fyrir, að rjúpur, sem annars eru að lögum friðaðar ár hvert á tímabilinu frá 1. janúar til 15. október, skuli á þessu ári einnig vera friðaðar á tímabilinu frá 15. október til ársloka.

Þetta er hérmeð birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 29. ágúst 1931.

Jónas Jónsson.

Gissur Bergsteinsson.

83 Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Kristjáns 31. ágúst Finnssonar frá Hnúki“, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 31. ágúst 1931. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Minningarsjóð Kristjáns Finnssonar frá Hnúki.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: „Minningarsjóður Kristjáns Finnssonar frá Hnúki“.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af nokkrum vandamönnum og vinum Kristjáns Finnssonar frá Hnúki í Dalasýslu, er drukknaði frá Vogum 17. marz 1927.

Upphaflegt stofnfé sjóðsins er kr. 320,00 — þrjú hundruð og tuttugu krónur — og er gert ráð fyrir, að honum geti auk árlegra vaxta, hlotnast tekjur af tillögum, gjöfum, og áheitum einstakra manna, er kynnu að vilja styrkja hann.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er fyrst og fremst og aðallega sá, að efla bókasafn núverandi Klofningshrepps í Dalasýslu, sem Kristján heitinn Finnsson var aðalstofnandi og hvatamaður að. En auk þess er heimilt í framtíðinni, er sjóðurinn er orðinn svo stór, að bókasafnið hafi hans ekki þörf að meira eða minna leyti, að verja af vöxtum hans fé til styrktar efnilegum mönnum, körlum eða konum, í Klofningshreppi til fræðanáms, og gangi þá að sjálfsögðu hinir efnaminni fyrir.

4. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtast í Sparisjóði Dalasýslu eða öðrum tryggðum sjóði, unz hann er orðinn kr. 2000.00 — tvö þúsund krónur —; þá fyrst má nota helming vaxtanna. Þegar hann er orðinn kr. 5000.00 má nota $\frac{2}{3}$ vaxtanna, þangað til sjóðurinn er orðinn kr. 10,000,00; má þá nota $\frac{4}{5}$ vaxtanna, unz hann er orðinn kr. 100,000,00; úr því má nota alla vexti af sjóðnum, en þann höfuðstól, kr. 100,000 — eitt hundruð þúsund krónur — má aldrei skerða.

5. gr.

Með stjórn sjóðsins skal fara 3 manna nefnd, er í séu sóknarprestur núverandi Dagverðarnessóknar í Dalasýslu og sinn maðurinn kosinn af hvorri hreppsnefndinni og bókasafnsstjórninni í Klofningshreppi. Stjórn sjóðsins ræð-

ur því, hvar hann er ávaxtaður, gerir árleg reikningsskil fyrir honum og ákveður, hvernig varið skuli fé því, er til úthlutunar kemur árlega. Reikningsár sjóðs- 83
ins sé almanaksárið. 31. ágúst

6. gr.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Dagverðanesi, 5. apríl 1930.

Pétur Jónsson,
bóndi í Dagverðanesi.

Ásgeir Ásgeirsson,
prófastur í Hvammi.

Þórður Jónsson,
bóndi á Ballará.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Vestur-Ísa- 84
fjarðarsýslu“, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumála- 31. ágúst
ráðherra 31. ágúst 1931. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Minningarsjóð Vestur-Ísafjarðarsýslu.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: „Minningarsjóður Vestur-Ísafjarðarsýslu“ og er stofn-
aður til minningar um eitt þúsund ára afmæli hins íslenzka ríkis, árið 1930.

2. gr.

Sjóðurinn er myndaður árið 1931 af 500 króna framlagi frá Vestur-Ísa-
fjarðarsýslu og er ætlað til, að honum, auk vaxta, geti hlotnast tekjur, svo sem
með árstíllögum hreppa eða sýslu, gjöfum, áheitum eða erfðafé frá einstökum
mönnum.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er — á sínum tíma, sbr. 4. gr. — að styðja grasrækt,
garðrækt og skógrækt í Vestur-Ísafjarðarsýslu. — Akuryrkja getur og komið
til greina.

4. gr.

Fé sjóðsins skal geymt og ávaxtað í aðaldeild Söfnunarsjóðs. Vextir af
sjóðnum og aðrar tekjur, er honum kunna að falla, skulu árlega leggjast við
höfuðstólinn, þar til sjóðurinn er orðinn 1000000 — ein milljón — króna. Þá

- 84** skal verja allt að $\frac{4}{5}$ — fjórum fimmtu — hlutum vaxtanna samkvæmt 3. gr.,
 31. ágúst en minnst $\frac{1}{5}$ — einn fimmti — hluti vaxtanna leggst árlega við höfuðstólinn.

5. gr.

Meðan hann liggur óhreyfður í Aðaldeild Söfnunarsjóðsins og allir vextir — ásamt öðrum tekjum, er honum kunna að hlotnast — leggjast við höfuðstólinn, eða þangað til hann er orðinn ein milljón króna, skal hann vera í vörzlum ráðuneytis þess, er fer með landbúnaðarmálin og sér það um að vextir — og aðrar tekjur er honum kunna að falla — sé árlega lagt við höfuðstólinn og innfært í viðskiptabók sjóðsins við Söfnunarsjóð, sem geymd er í vörzlum þess. Ársreikning sjóðsins, sendir ráðuneytið, fyrir marzmánaðarlok hvers árs, oddvita sýslunefndar Vestur-Ísafjarðarsýslu, sem leggur hann fram á sýslufundi.

Eftir að sjóðurinn er orðinn ein milljón króna, afhendir ráðuneytið hann þriggja manna stjórnarnefnd, er þá skal taka við stjórn sjóðsins og umsjá. Skal hún þannig skipuð: Landbúnaðarráðherra, eða embættismaður sá í landbúnaðarráðuneytinu, sem næstur honum gengur, er sjálfkjörinn í nefndina og formaður hennar. Annar nefndarmaðurinn sé árlega kosinn af aðalsýslufundi Vestur-Ísafjarðarsýslu, en hinn þriðji sé árlega kosinn af þeim jarðræktarfélagum, sem á hverjum tíma eru starfandi í sýslunni.

6. gr.

Eftir að sjóðurinn hefir náð einni milljón króna, skal stjórn sjóðsins árlega — fyrir marzmánaðarlok — semja reikning hans fyrir næstliðið almanaksár. Séu reikningarnir endurskoðaðir af tveimur mönnum, kosnum af sýslunefnd Vestur-Ísafjarðarsýslu. Séu þeir síðan lagðir fyrir aðalfund Vestur-Ísafjarðarsýslu til samþykktar.

7. gr.

Þegar til þess kemur að veita fé úr sjóðnum samkvæmt 3. gr., ákveður stjórn sjóðsins um tilhögun starfseminnar og hefir yfirumsjón með henni. Heimilt er henni að ráða fastan framkvæmdarstjóra og greiða honum laun af fé sjóðsins. Sé hann stjórn sjóðsins hvívetna til ráðuneytis og sjái um aðalframtækend ræktunarfyrirtækjanna. Enda hafi hann sérþekkingu í þeim málum.

8. gr.

Skipulagsskrá þessa má endurskoða á fimmtíu ára fresti, um næstu eitt þúsund ár og gera á henni þær breytingar, sem nauðsynlegar eru vegna breyttrar þjóðfélagsskipunar eða af öðrum knýjandi ástæðum. Tilgangi sjóðsins má þó ekki breyta, ekki skerða höfuðstólinn og ekki leggja minna við hann árlega, en einn fimmta hluta vaxtanna.

9. gr.

84

Árið tvö þúsund níu hundruð og þrjátíu fellur skipulagsskrá þessi úr 31. ágúst gildi, með þeim breytingum, sem þá kunna að verða á henni orðnar, þeim, sem þá fara með sameiginlegar ráðstafanir ræktunarmálanna á því svæði, er nú heitir Vestur-Ísafjarðarsýsla, er þá heimilt að ráðstafa sjóðnum á þann hátt, er að mestu gagni þykir mega verða fyrir menningarlega framtíð þessa svæðis. Ráðstöfun þessi hljóti samþykki æðstu innlendarar búnaðarmálastjórnar landsins.

10. gr.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á þessari skipulagsskrá, sem er samin af nefnd þeirri í Vestur-Ísafjarðarsýslu, er undirbjó þátttöku sýslubúa í alþingishátíðinni á Þingvöllum árið 1930 og samþykkt af aðalfundi sýslunefndarinnar 5. maí 1931.

F. h. sýslunefndar V.-Ísafjarðarsýslu.

Skrifstofu Ísafjarðarsýslu, 6. júlí 1931.

Oddur Gíslason.

AUGLÝSING

85

7. sept.

um

staðfesting dóms- og kirkjumálaráðuneytisins á samþykkt um breyting á lög-reglusamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað, nr. 82. 24. september. 1929.

Samkvæmt lögum nr. 1, 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67, 28. nóvember 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, er hérmeð staðfest eftirrituð

SAMÞYKKT

um

breyting á lögreglusamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað.

1. gr.

Í stað orðanna „við allar opinberar samkomur“ í 75. gr. lögreglusamþykktarinnar komi: Við skrautsýningar og sjónleika.

85

7. sept.

2. gr.

90. gr., 1. mgr. hljóði svo: „Á tímabilinu frá 1. október til 31. maí skulu sölubúðir vera lokaðar virka daga frá kl. 7 síðdegis til kl. 8 árdegis, en frá 1. júní til 30. september frá kl. 8 síðdegis til kl. 8 árdegis, nema á laugardögum frá kl. 10 síðdegis.

Samþykkt þessi staðfestist hérmeð til að öðlast gildi þegar í stað.

Þetta birtist hérmeð til leiðbeiningar öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 7. sept. 1931.

Jónas Jónsson.

Gissur Bergsteinsson.

86

7. sept.

AUGLÝSING

um

staðfestingu stjórnarráðsins á lögreglusamþykkt fyrir Húsavíkurkaupþún í Þingeyjarsýslu.

Samkvæmt lögum nr. 18., 20. október 1905, um lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna, er hérmeð staðfest eftirrituð

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir

Húsavíkurkaupþún í Þingeyjarsýslu.

I. KAFLI.

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Mannsöfnuður eða uppbot, sem tálmar umferð á götu, vegi, eða svæði, sem almenningur fer um, má ekki eiga sér stað.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á götu, vegi, torgi, bryggju, við kirkjudyrr, samkomuhúsdyr, eða annars staðar, þar sem almenningur fer um, þá skulu menn haga sér eftir fyrirmælum lögregluvaldsins, til að varðveita góða reglu.

3. gr.

86

7. sept.

Á alfaravegi, eða annars staðar þar sem almenningur fer um í kaupþúningu, má ekki fljúgast á, blístra, kalla, syngja hátt eða hafa í frammi annan hávaða eða óstjórnlegt og móðgandi háttalag, sem raskar friði og allsherjarreglu eða ónáðar á einhvern hátt þá, sem um fara eða í nánd búa,

4. gr.

Enginn má að ástæðulausu berja á dyr, glugga, eða utan húsvegg, hringja dyrabjöllu eða aðhafast neitt það, er ónáðar eða móðgar húsbúendur.

5. gr.

Enginn má skjóta úr byssu, riffli eða skanumbyssu, af boga eða öðrum skotvopnum, yfir götu eða á götu né á svæði, sem almenningur fer um, eða ætlað er til almennings nota, né heldur kveikja í púðri, olíu, benzíni eða öðrum eldfimum efnum eða sprengiefnum, og ekki kasta frá sér steinum, glerbrotum, snjókögglum, slori, vatni eða öðru, er tjóni getur valdið eða óþægindum, þeim er um fara. Nauðsynlegar sprengingar má aðeins gera við götur torg eða á almannafæri með leyfi lögreglustjóra, og skal ætíð, þegar sótt er um leyfi til slíks, tilgreina hver framkvæmi verkið, enda er á þess manns ábyrgð, að allrar varúðar sé gætt.

6. gr.

Á fjölförnum götum, eða þar sem hætta getur af stafað, má ekki leika knattleik, paradís, stíkk eða klink; ekki gera rennibrautir, renna sér á skautum eða sleðum, eða hafa um hönd aðrar skemmtanir eða leiki, sem hindra umferðina. Lögreglan ákveður jafnan, hvaða götu þetta á við. Sömuleiðis er bannað, að hanga utan í vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um göturnar, eða festa við þá sleða, handvagna eða annað, er til óþæginda getur orðið.

7. gr.

Það er bannað, að sýna af sér hneykslanlega hegðun á almannafæri svo sem með því að viðhafa öläðislæti, eða vera ósjálfbjarga fyrir drykkjuskap. einnig með því, að viðhafa ósæmileg orð, eða látbragð, ennfremur með því, að ganga dulklæddur eða í búningi, sem mishýður velsæmi, eða fletta sig klæðum, eða gera þarfir sínar á hneykslanlegan hátt o. s. frv.

Þá menn, er sökum öläðis hafa í frammi hávaða á almannafæri með hrópi, köllum eða á annan hátt, eða sýna af sér óskunda, svo sem með höggum eða barsmið, má setja í varðhald, og skulu þeir sæta sektum, eftir samþykkt þessari fyrir röskun á allsherjarfriði og reglu, er þeir kunna að hafa valdið með drykkjuskap sínum og ólátum.

8. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur eða annarsstaðar svo nálægt landi að hneyksli valdi, eigi heldur nálægt skipum, sem á höfninni liggja.

86

7. sept.

9. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur til að segja til nafns síns og heimilis, þegar lögregluvaldið krefst þess.

10. gr.

Lögregluvaldið getur, að viðlögðum sektum, kafið sér til aðstoðar sérhvern fulltiða karlmann, sem nærstaddur er, ef þarf að afstýra óspektum eða annari óreglu á almannafæri, eða til að handsama þá er óspektum valda, og eru allir skyldir að hlýða því boði, en heimting eiga slíkir menn á fullum bótum úr hreppssjóði fyrir tjón, er þeir verða fyrir á fatnaði við slík tækifæri, en hreppssjóður á heimtingu á endurgreiðslu frá hinum seka.

II. KAFLI.

Ákvæði til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

11. gr.

Enginn má ótilkvaddur rjála neitt við opinberar eignir í hreppnum.

12. gr.

Án leyfis lögreglunnar má enginn setjast að á götu eða almannafæri til að selja vörur eða reka aðra atvinnu.

Börn yngri en 14 ára mega alls ekki selja vörur á almannafæri.

Enginn má án leyfis hlutaðeigandi umráðamanns láta fyrirberast á umgirtu svæði, eða öðrum stöðum, þar sem gengið er inn í hús eða garða, eða fara inn í hús manna í óleyfi.

13. gr.

Á almannafæri má enginn hengja upp né setja neitt, sem tálmað getur umferð manna, hvort heldur það eru vörur eða annað. Þó mega þeir, sem flytja vörur, eða aðrar nauðsynjar heim til sín, og ekki geta lagt þær á eigin lóð, leggja þess konar frá sér, meðan á flutningnum stendur, en þeim ber að gæta þess, að gera öðrum sem minnstan farartálma.

14. gr.

Á götu, eða annarsstaðar á almannafæri, má ekki vinna neina vinnu sem tálmar umferð manna, eða gerir hana hættulega, svo sem höggva eða sprengja grjót, telgja tré, járna hesta eða því um líkt. Bannað er að hrista gólfábreiður, viðra sængurföt eða hengja til þerris á götu, torgi eða öðru almannafæri, þvott og annað.

15. gr.

86

7. sept.

Eigi má fleygja glerbrotum, steinum, nöglum, hálmi, ávaxtahýði, pappírsrusli eða öðru þesskonar á almannafæri, né heldur skvetta þar vatni eða öðru, er haft getur í för með sér hættu eða óþægindi fyrir vegfarendur.

16. gr.

Foreldrum og öðrum hlutaðeigendum er skylt að annast um, að tilhlýðilegt eftirlit sé haft með óstálpuðum börnum sem eru á þeirra vegum, þegar þau eru á almannafæri. Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en til 10 á kvöldin, á tímabilinu frá 1. sept. til 14 maí, og ekki seinna kl. 12 frá 15. maí til 31. ágúst, nema þau séu í fylgd með fullorðnum.

17. gr.

Enginn má gera skurð í gangstéttir, götur eða torg kaupstaðarins, né raska þeim á neinn hátt, nema hann hafi til þess leyfi hreppsnefndar og samþykki lögreglustjóra. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálma, með nægilega greinilegum ljósum, er loga skulu frá því dimma fer að kvöldi, unz bjart er að morgni. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir er honum þykir þurfa, til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götuna að nokkru eða öllu leyti meðan á verkinu stendur, eða skipað fyrir um, hvernig umferðinni skuli hagað. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram eftir að byrjað er á því, getur lögreglustjóri látið ljúka verkinu, eða setja götuna í samt lag aftur, á kostnað þess, sem verkið átti að framkvæma.

18. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús er rífið og byggt upp að nokkru eða öllu leyti, er eiganda þess, ef húsið liggur við almanna færi, skylt, að skýra lögreglustjóra frá, áður en verkið er byrjað, og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum sem lögreglustjóri setur, til að afstýra farartálma, og hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjóri leyfir, og eigi má það liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Mold, mól, leifar af verkefni og annað er af byggingunni stafar, skal eigandi færa burtu, er húsgerðinni er svo langt komið að unnt sé, og skal mold, sem burt er tekin, flutt á kostnað eiganda á þann stað, er lögreglustjóri eða hreppsnefndin ákveður. Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til að afstýra hættu eða farartálma skal taka burtu þegar í stað, þegar lögreglustjóri krefst þess. Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er tekið burt, án þess að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda skylt, að ganga svo frá hússtaðnum, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óþrýði af.

86

7. sept.

19. gr.

Pallar, stoðir og annar útbúnaður þesskonar, sem notaður er við húsa-smiðar, og aðrar byggingar eða viðgerðir á húsum, skal vera nægilega traustur, ur, og þeir sem nota hann, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn. Á slíkum pöllum utanverðum skal vera að minnsta kosti 20 cm. há brik og handrið eða reipi í brjósthæð. Lausa stiga, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott eða þesskonar, skulu vera nægilega traustir. Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almannafæri eftir að dimmt er orðið. Brot á þessari grein er á ábyrgð þess, er verkið annast, eða ef hann er eigi til greindur, þá á ábyrgð húseiganda.

20. gr.

Nú er hús, eða hluti af húsi svo hrörlegt, að hætta er búin, að það hrynji eða falli niður og getur þá lögreglustjóri bannað, að nota húsið og sagt eiganda fyrir, að gera slíkar endurbætur á því, sem nauðsynlegar eru til að afstýra hættu fyrir vegfarendur og aðra. — Auk þess getur lögreglustjóri á kostnað eigandans, gert aðrar ráðstafanir í þessa átt. Sama er, þegar grjótgörðum, skiðgörðum eða öðrum girðingum liggur við hruni eða falli.

21. gr.

Áhöld öll, sem notuð eru til þess að hefja upp eða renna niður vörum úr húsum skulu vera nægilega traust.

22. gr.

Seglfestu, grjóti eða nokkrum öðrum harka má ekki kasta í landinguna, nema þegar sé burtu tekið. Einnig er bannað að skilja eftir í landingunni eða á almannafæri úrgang sjávarafurða, sem getur orðið skepnum að meini. Skylt er mönnum að setja báta sína samkvæmt fyrirmælum hreppsnefndar eða hafnarnefndar.

III. KAFLI.

Um reið, lestaflutning og akstur á götum kaupsinsins.

23. gr.

Þeir sem riða eða aka um götur kaupsinsins, skulu gæta tilhlýðilegrar varkárni, einkum þegar þeir fara fyrir götuhorn, yfir þvera götu eða fram úr hliðum. Þeir eru skyldir til að nema staðar, þegar í stað, þegar lögreglan gefur þeim merki til þess. Á almannafæri má ekki riða eða aka hraðara en á hægu brokki, og þar sem mikil er umferð og gatan mjó eða farartálmi er á veginum, skal aðeins fara fót fyrir fót. Lögreglan getur skipað svo fyrir, hvenær sem nauðsyn þykir, að fara skuli aðeins fót fyrir fót á til teknu svæði, og þar sem

margir vagnar koma saman á einum stað, getur hún raðað þeim eða skipað þeim að nema staðar um stund.

86
7. sept.

Ríðandi menn og vagnstjórar skulu í tæka tíð gera viðvart mönnum, sem á undan þeim ganga. Menn sem mætast á götu, hvort sem þeir eru gangandi, ríðandi, akandi eða hjólandi, viki til vinstri handar hvor fyrir öðrum.

24. gr.

Það er með öllu bannað að ríða, beita fyrir vagna eða flytja farangur á fælnum, höltum eða meiddum hestum, eða svo horuðum, að ekki hafi þeir fullan þrótt. Hestar sem bíta eða slá skulu auðkenndir á þann hátt, að áberandi skúfur sé festur í ennistopp eða tagl.

25. gr.

Ríðandi mönnum, lestamönnum og öðrum, er farangur flytja á áburðarhestum, er skylt að vikja úr vegi og út af götunni fyrir vögnum er þeir mæta, ef vagninn kemst ekki leiðar sinnar að öðrum kosti. Með áburðarhesta má ekki hafa lengri viðdvöl á götunni en nauðsynlegt er til að taka ofan eða láta upp klyfjar.

26. gr.

Vagnar skulu vera svo sterkir og vandaðir að smíði, að ekki sé hætt við bilun. Þeir mega ekki vera svo stórir um sig, að þeir hindri umferðina. Aktygin skulu vera haldgóð, og hesturinn vel girtur við vagninn. Sæti ökumanns á vagninum skal hagað þannig, að hann sjái vel fram undan sér og til beggja hliða. Ef hlassið er svo fyrirferðarmikið, að það byrgi útsýnið, er ökumanni skylt að ganga vinstramegin við vagninn og teyma eykinn.

27. gr.

Ökumenn og vagnstjórar skulu vera nógu sterkir og þroskaðir til þess starfa, enda hafi þeim verið kennt að stýra hesti og vagni af æfðum ökumanni. Hesta má ekki slá með öðru en þar til gerðum keyrum eða ólarsvipum. Virsvipur eða prik má ekki nota. Aldrei má slá hesta í höfuðið, fætur eða nára.

28. gr.

Vagnhlassið má ekki vera þyngra en svo, að vagninn beri það og hestin um veitist létt að draga það. Því á að vera vel fyrirkomíð á vagninum, og fest svo að það haggist ekki. Það má hvorki ná langt út af vagninum eða dragast við jörðu. Um málmvarning skal svo búíð, að sem minnstur hávaði hljóttist af.

29. gr.

Sami ökumaður má ekki fara með fleiri en tvo vagna, er tengslaðir séu saman. Það er bannað að festa sleða og handvagna við aktól, sem hestum er

86 beitt fyrir. — Tveir vagnar eða fleiri mega ekki aka samhliða. Eigi má nema einn maður riða við hliðina á vagni.

7. sept.

30. gr.

Með vagna og hesta skal fara svo nærri vegarbrún eða gangstétt til vinstri handar sem auðið er. Um götuhorn skal aka í kröppum boga, ef snúið er til vinstri handar, en í löngum boga, ef snúið er til hægri. Á götuhornum og gatnamótum er bannað að aka fram fyrir vagna, eða hest, sem á undan fer.

31. gr.

Það er bannað að riða eða aka á móti skruðgöngum eða líkfylgdum, eða fram hjá þeim. Skal vikja úr vegi fyrir þeim ef unnt er, eða nema staðar meðan þær fara fram hjá.

32. gr.

Á miðri götu má ekki nema staðar með hesta eða vagna, heldur skal það gert sem næst götujaðri og skal þá snúa vagninum þannig, að hlið hans sé jafnhliða götujaðrinum. Ekki má nema staðar þar sem hestur eða vagn heldur kyrru fyrir beint á móti, hinumegin á götunni. Ennfremur er bannað að nema staðar með hest eða vagn á gatnamótum eða fast við þau. Hreppsnefndin ákveður í samráði við lögreglustjóra hvar á götum eða torgum standa megi vagnar eða bifreiðar.

33. gr.

Ökumenn og riðandi menn mega ekki yfirgefa hesta sína á almannafæri, nema annar maður haldi í taumana. Á almannafæri má ekki taka beizli af hesti sem beitt er fyrir vagn, nema meðan honum er gefið.

34. gr.

Um sleða, sem hestum er beitt fyrir, gilda sömu reglur og um vagna, og skulu kjálkar vera á sleðunum, en ekki taugar. Ennfremur gilda framanskráðar reglur um vagna, einnig fyrir hjól og bifreiðar, eftir því sem við á, jafnframt sérreglum þeim, sem hér fara á eftir.

35. gr.

Slökkviliðið er undanþegið framanskráðum ákvæðum um vagna. Skulu allir vikja úr vegi fyrir því svo fljótt sem þeim er auðið. Sama gildir um sjúkra-vagna.

IV. KAFLI.

Um bifreiðar.

86

7. sept.

36. gr.

Bifreiðar nefnast í samþykkt þessari hvert það ökutæki, sem knúð er áfram af aflvél í ökutækinu sjálfu, og ætlað er til að flytja fólk eða varning.

37. gr.

Lögreglustjóri getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð álizt hættuleg, eða til sérlegra óþæginda fyrir aðra umferð. Sömu leiðis getur lögreglustjóri bannað eða takmarkað bifreiðaferðir innan kaupsins að næturlagi, og einnig þegar vegir, sökum bleytu eða holklaka þola eigi slíka umferð.

38. gr.

Um gerð bifreiða fer eftir fyrirmælum laga um notkun bifreiða, nr. 56, frá 15. júní 1926, og reglugerð um bifreiðar 1. febrúar 1928, eða þeim lögum og reglugerðum, sem síðar kunna að verða settar þar að lútandi. Ljós skal tendra þegar birtu bregður eftir nánari fyrirmælum lögreglustjóra.

39. gr.

Bifreiðar mega því aðeins fara um götur kaupsins, að aftan á þeim séu skrásetningarmerki, þar sem eigandinn er búsettur, og ekkert annað merki.

40. gr.

Enginn má stýra bifreið nema hann sé fullra 20 ára að aldri, og hafi ökuskrteini, er heimili honum að stýra bifreið, nema um undanþágu sé að ræða lögum samkvæmt. Bifreiðarstjóri skal hafa einkennishúfu á höfði, og framan á henni skulu standa skrásetningarstafir þess umdæmis, þar sem hann hefir fengið ökuskrteini, og tölumerki ökuskrteinis hans.

Bifreiðarstjóri má ekki sleppa hendi af stýri bifreiðar sinnar meðan ekið er, og meðan hann situr við stýrið má hann ekki reykja og ekki tala við farþega. Bifreiðarstjóri má ekki neyta áfengra drykkja, eða vera undir áhrifum áfengra drykkja við bifreiðarakstur.

41. gr.

Ökuhraða bifreiða skal ávallt tempra svo, að komizt verði hjá slysum, og þannig að umferð um götuna sé ekki trufluð, og má ökuhraðinn aldrei vera meiri en 15 km. á klukkustund. Þar sem bifreiðarstjóri sér skammt frá sér í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem vegir eru sleipir, og þar sem mikil umferð er, skal gæta sérstakrar varúðar og má þar aldrei aka hraðar en svo, að

- 86** stöðva megi bifreiðina þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo að 7. sept. ekki slettist á aðra vegfarendur.

42. gr.

Ef bifreið mætir vögnum eða vegfarendum á stað, þar sem hvorugir komast fram hjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka, og nema staðar, þar sem hinir komast fram hjá henni.

43. gr.

Bifreiðarstjóri skal gefa hljóðmerki með horni sínu í tæka tíð, þegar hætt er við árekstri, og ávallt áður en farið er fyrir götuhorn eða fyrir gatnamót, og er hann ekur bifreiðinni afturábak.

Hætta skal að gefa hljóðmerki ef hestar hræðast eða verða óróir, og ekki má hann gefa hljóðmerki um leið og bifreiðin fer fram hjá hestum.

Bifreiðarstjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að gera eigi hávaða um nauðsyn fram með hljóðmerkjum; þeir bera og ábyrgð á því, að farþegar í vögnum þeirra hafi ekki um hönd söng eða hávaða.

44. gr.

Ef slys vill til, sem stafar af eða stendur í sambandi við notkun bifreiða, skal bifreiðarstjóri þegar stöðva bifreiðina, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi, ef þess er krafist, og hjálpa þeim, sem slasast hefir, ef þörf gerist. Ef hestur fælist eða verður órór, skal bifreiðarstjóri þegar í stað stöðva bifreið sína og gangvél hennar. Bifreiðarstjóri skal og ávallt stöðva bifreið, ef lögreglan gefur honum merki um, að nema staðar.

45. gr.

Að öðru leyti skal farið eftir ákvæðum bifreiðalaganna og reglugerðum þeim, sem settar eru, eða settar verða, samkvæmt þeim lögum um notkun bifreiða.

V. KAFLI.

Um reiðhjól.

46. gr.

Þeir, sem fara á reiðhjólum um götur kaupsins, skulu gæta þess er hér segir:

- a. Á hjólunum mega ekki í senn vera fleiri menn, en hjólin eru gerð fyrir. Sá er stýrir hjólum, skal ætíð halda að minnsta kosti annari hendi um stýrið, og hafa báðar fætur á stigsveifum. Enginn má flytja með sér á hjólum hluti, sem valdið geta hættu, eða hindrað umferðina.

- b. Á hverju hjóli skal vera bjalla, sem gefur hveltt hljóð, og skal hjólmaður láta til hennar heyra, ef hætta er við árekstri, og ætíð er hann fer fyrir götuhorn eða yfir gatnamót. 86
7. sept.
- c. Á hverju hjóli skal, þegar dimt er, vera tendrað ljósker, og snúi fram og lýsi framundan sér. Ljós skal tendra eftir nánari fyrirmælum lögreglustjóra.
- d. Ökuhraði á hjólum má aldrei vera meiri en 15 km. á klukkustund, og þar sem hjólmaður sér skammt frá sér í knöppum bugðum við gatnamót, þar sem mikil umferð er, og þar sem vegur er sleipur skal gæta sérstakrar varúðar, og má aldrei aka þar hraðara en svo að stöðva megi hjólin þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur. Syklt er hjólmanni að nema staðar, ef reið hans veldur því, að hestur fælist eða verði órór.
- e. Byrjendur mega ekki æfa sig á hjólum á götum kaupsins nema með leyfi lögreglunnar.
- f. Ef slys vill til, sem stafar af, eða stendur í sambandi við notkun hjóla, skal hjólmaður þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi ef þess er krafist, og hjálpa þeim er slasast hefir, ef þörf gerist. Hjólmaður skal þegar nema staðar, ef lögreglan gefur honum merki um það. Eigandi hjóls ber ábyrgð á brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar það þeim, sem yngri er en 14 ára.

VI. KAFLI.

Um skepnuhald, ágang o. fl.

47. gr.

Það er á ábyrgð eiganda að sauðfé, geitfé eða aðrir gripir þeirra geri engan skaða eða óskunda í kaupsinu, hvorki skemmi neitt eða fari inn í inngirt svæði, tún, matjurta- eða skrudgarða, enda getur tjónþoli handsamað slíka gripi til bráðabirgða, en þá skal hann strax skýra lögreglustjóra frá handsömuninni eða öðrum málavöxtum. Sérstaklega ber skepnueigendum að hafa strangt eftirlit með þessu frá 25. maí til 20. sept. árlega. Á þeim tíma verður að hafa geitur í öruggri gæzlu, bæði til beitar og eins, þegar þær eru reknar heim til hýsingar eða mjalta eða frá, enda séu hýsingarstaðir geita ákveðnir eða leyfðir af hreppsnefndinni. Kiðlinga, dilka og geldfé má ekki hafa eftir 25. júní innan heima-landsgirðingar kaupsins. Undanþágu frá þessum ákvæðum getur þó hreppsnefnd gert í hörðum árum.

48. gr.

Enginn má láta hæns eða aðra alifugla gæzlulausa svo að þeir geti gert öðrum óskunda, eða fari inn í umgirt svæði manna.

86

7. sept.

Enginn má láta hesta sína ganga lausa um götur kaupsins. Lausa hesta, á flækingi um göturnar getur lögreglan handsamað og ráðstafað á kostnað eiganda.

49. gr.

50. gr.
Ferðamenn með hesta, sem viðdvöl hafa í kaupúninu, skulu tafarlaust koma hestum sínum í hús eða haga eftir tilvísun hreppsnefndarinnar, nema þeir hafi leyfi til að geyma þá í afgirtum túnlóðum einstakra manna.

51. gr.

Naut, sem farið er með um göturnar, skulu ætíð leidd í nægilega traustu bandi, og að minnsta kosti tveir menn fylgja hverju nauti árgömlu eða eldra. Ekki mega naut standa úti á götu eða stræti gæzlulaus.

52. gr.

Enginn má siga hundi á annann, eða láta fyrirfarast að aftra því, þegar hann verður var við að hundur ræðst á mann. Hundar sem ráðast á menn eða skepnur eða elta skepnur út um haga, eru rétt dræpir hvar sem þeir sjást úti. Hundar mega ekki vera lausir úti um nætur, svo nokkru ónæði valdi íbúum kaupsins.

53. gr.

Skyld er stjórnarvöldum hreppsins að láta rannsaka einu sinni á ári hvað margir hundar eru í hreppnum, og skulu þau ákveða, hverjir teljast skuli nauðsynja hundar.

Einnig er þeim skyldt að hafa eftirlit með því, að hundaeigendur komi hundum sínum til lækninga á hausti hverju, samkvæmt því sem mælt er fyrir í reglugerð um lækning hunda af bandormum.

54. gr.

Skyld er öllum að hlíta fyrir mælum hreppsnefndar um hagbeit í landi kaupsins, bæði hvernig hagbeit skuli hagað og gjöldum fyrir hana.

VII. KAFLI.

Um mannvirki og lóðir.

55. gr.

Enginn má byggja í landi hreppsins neins konar hús, hvorki til íbúðar atvinnu, geymslu eða fyrir skepnur, og hvorki á lóðum einstakra manna, hvort sem lóðarhafi sjálfur vill byggja eða annar, né á óleigðum lóðum, nema með

leyfi byggingarnefndar og eftir fyrirmælum hennar. Sama gildir um fiskreiti, girðingar og önnur mannvirki.

86
7. sept.

Mannvirki við höfnina má enginn gera nema eftir tillögum hafnarnefndar, og með leyfi hreppsnefndar.

56. gr.

Enginn má í landi hreppsins rista torf eða streng, stinga hnausa, rífa hrís eða lyng, nytja slægjur eða taka grjót, sand og mól án tilvísunar hreppsnefndar.

57. gr.

Skýlt er hverjum, er tekur svörð, í landi hreppsins, að ganga svo frá gröfum og haga grefti svo, að ekki stafi hætta af, enda má enginn taka upp svörð í landi kaupsins nema með leyfi og eftir tilvísun hreppsnefndar eða umboðsmanns hennar.

58. gr.

Enginn má án leyfis hreppsnefndar stífla læki eða ár í landi hreppsins, breyta farvegi þeirra eða leiða úr þeim kvíslar. Nú er einhverjum leyft þetta, og er hann skyldur til að gæta þess, að vatn það sem hann leiðir, valdi engum tjóni eða óþægindum.

VIII. KAFLI.

Um friðun almenningseigna.

59. gr.

Enginn má skemma, lýta eða óhreinka, eða á annan hátt spilla eignum kaupsins, hvort heldur það eru vegir, vatnsból manna, byggingar, rafáhöld, rafþræðir eða annað, sem ætlað er til almennings nota.

60. gr.

Enginn má rispa, mála, tjarga né skrifa á hús manna eða girðingar neitt það, er hneyksli getur valdið, eða skemmdum eða óþrýði á húsum manna eða mannvirkjum. Enginn má heldur skemma girðingar þær, er standa um afgirta garða, reiti eða tún. Það er og bannað, að klifra yfir þær, eða fara í gegn um þær, nema með leyfi eiganda. Gaddavirsgirðingar meðfram vegum kaupsins, skal leggja niður svo fljótt sem því verður við komið, eftir nánari fyrirmælum hreppsnefndar.

Enginn má á nokkurn hátt vísvitandi spilla nokkrum eignum kaupsbúa; komi slíkt fyrir, skal sá er veldur, bæta fullum bótum þann skaða sem hann gerir.

86

7. sept.

61. gr.

Enginn má skemma, troða eða spilla á annan hátt ræktuðum blettum, matjurtagörðum eða skrudgörðum manna, hvort sem girt er, eða ógirt, ekki má heldur skemma plöntur, né á nokkurn hátt spilla neinu í grafreit kaupsins, eða saurga hann á nokkurn hátt.

62. gr.

Enginn má veiða silung í Botnsvatni frá 15. ágúst til 15. október. Á öðrum tíma má með leyfi hreppsnefndar veiða þar silung í lagnet, á stöng og dorg. Önnur veiðataeki má ekki nota nema óvanalegar ástæður krefjist þess að dómi hreppsnefndar.

IX. KAFLI.

Um uppfestar auglýsingar.

63. gr.

Hreppsnefndin ákveður hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldunum og öðrum stjórnarvöldum, og skal hún á kostnað sveitarsjóðs útvega spjöld í því skyni, svo mörg, sem þurfa þykir.

Auglýsingar um sjónleiki, samsöngva, sýningar og aðrar skemmtanir, sem leyft er að halda, má festa upp hvar sem er með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda. Aðrar auglýsingar má festa upp með leyfi húsráðanda þá er lög-reglustjóra hafa verið sendar þær samkvæmt prentfrelsislögunum.

64. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum.

Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, óhreinka, eða gera ólæsilegar á annan hátt.

X. KAFLI.

Um reglu á veitingastöðum og almennum skemmtistöðum.

65. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og óáfengra drykkja, eða gistingar fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjórnarinnar og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingar.

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæmt gestaskrá.

Hverjum sem hefir veitingasölu hverju nafni sem nefnist, er skylt að

gera allt, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð fari fram í húsi hans, sem kemur í bága við velsæmi og góðar reglur.

86
7. sept.

66. gr.

Á veitingastað má enginn sýna af sér ofsalegt athæfi eða látbragð, hávaða eða nokkra ósæmilega hegðun, eða hafa áhættuspil um hönd. Eigi er heimilt að láta drukknum manni í té neinskonar veitingar umfram lífsnauðsynjar á almennum veitinga- eða samkomustað.

67. gr.

Veitingahúsum, knattborðsstofum og öðrum slíkum skemmtistöðum öllum skal lokað eigi síðar en kl. 11 að kvöldi, og allir gestir farnir þaðan fyrir 11½. Þó nær þetta ákvæði ekki til næturgesta á gistihúsum. Félögum, sem lögreglustjóri þekkir, er með leyfi hans heimilt, að hafa þar dansleika eða aðrar skemmtanir, sem eigi eru bundnar við neinn vissan tíma, ef ekki taka þátt í þeim aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Hið sama gildir og um samsæti einstakra tiltekinna manna.

68. gr.

Enginn má halda opinbera sjónleika, hlutaveltu, dansleik, myndasýningu, samsöngva, fyrirlestra og aðrar opinberar skemmtanir nema með leyfi lögreglustjóra, og greiði eftir ákvæðum hans í hvert sinn gjald í hreppssjóð, 5—100 kr.

Leyfishafi skal auk þess skyldur að hlýða þeim fyrirmælum, er lögreglan kann að setja til þess, að varðveita góða reglu, velsæmi og hreinlæti. Leyfishafa er og skylt að hlýða fyrirmælum heilbrigðisnefndar um ræsting og hreinlæti í húsrúminu, enda skal það ætíð nýræst þá er samkoma byrjar, og nægileg hrákailát til staðar.

69. gr.

Föst kvikmyndaleikhús má ekki starfrækja í kaптúninu nema með leyfi lögreglustjóra, og hreppsnefndar, og með þeim skilyrðum, að því er útbúnað og loftrými snertir, sem hún tiltekur. Ákveður hreppsnefndin og lögreglustjóri hve mikið gjald skuli greiða í sveitarsjóð fyrir leyfið, annaðhvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur einn veitt leyfi til að halda eina og eina kvikmyndasýningu í senn og ákveður þá gjald í hreppssjóð.

70. gr.

Á opinberum samkomum mega áheyrendur eða áhorfendur ekki trufla samkomuna með ósæmilegu látbragði eða hávaða, þannig að aðrir geti ekki notið þess er fram fer.

86

7. sept.

Í húsum þeim, sem opinberar samkomur eru haldnar, svo sem mynda-sýningar, sjónleikir, hljómleikar eða samsöngur, eða annað þessháttar, skulu vera að minnsta kosti tvennar dyr til útgöngu og skulu hurðirnar falla út.

71. gr.

72. gr.

Ef sýndar eru myndir, sem að dómi lögreglunnar eru siðspillandi, hvort sem það eru skuggamyndir eða kvikmyndir, getur lögreglustjóri bannað að sýna þær.

Hann getur og bannað, ef honum sýnist ástæða til, að láta börn horfa á myndir, sem geta haft vond áhrif á þau.

73. gr.

Meðan samkoma stendur yfir, skulu þeir eða sá, sem fyrir henni stendur, láta gæta allrar varúðar um eldhættu, og ef enginn býr í húsinu skal fullvissa sig um, áður en skilið er við það, að ekki sé neinstaðar í því óslökktur eldur.

74. gr.

Sérhverjum, sem sjúklinga hefir á heimili sínu, er heimilt að fá bannað, að almennar samkomur, sem háreysti geta valdið, séu haldnar svo nærri húsi hans að hætta geti stafað af fyrir ónæði.

XI. KAFLI.

Um samgöngur við skip.

75. gr.

Lögreglustjóri hefir heimild til, ef hann álitur þess þörf, sökum sótt-varna ellegar til tryggingar góðri reglu og velsæmi, að gefa út fyrirskipanir og bönn gegn samgöngum við skip er koma frá útlöndum eða eru útlend, en skýra skal hann þegar í stað stjórnarráðinu frá slíkum fyrirskipunum og bönnum.

XII. KAFLI.

Um brunamál.

76. gr.

Meðan ekki er samin reglugerð um slökkvilið fyrir Húsavíkurbæ, kys hreppsnefndin 2 menn til 3. ára í senn, til þess ásamt lögreglustjóra að halda uppi lögreglu þegar eldsvoða ber að höndum og skipa fyrir um slökkvitilraunir og björgun, og er öllum skylt, að hlýða fyrirmælum þeirra, enda eru allir verk-færir menn skyldir að láta þá aðstoð í té, sem unnt er, til að slökkva eldinn.

77. gr.

Að því er snertir eftirlit með eldstæðum í kaптúnunum og hreinsun reyk-
háfa, er öllum skylt að hlíta fyrir mælum reglugerðar um eftirlit eldstæða og
hreinsun reykháfa í Húsavík.

86

7. sept.

XIII. KAFLI.

Um almennt hreinlæti og þrifnað.

78. gr.

Til þess að hafa eftirlit með öllu því sem lýtur að almennum þrifnaði í
kaптúninu, skal vera heilbrigðisnefnd, í henni eiga sæti sjálfkjörnir lögreglu-
stjóri og héraðslæknir, og einn maður sem hreppsnefndin kys.

79. gr.

Á almannafæri má eigi kasta hræjum, slógi, ösku, sorpi, skólpi eða öðr-
um óhreinindum.

Allt slíkt, svo og innýfli úr skepnum, sem eigi eru notuð skal láta í
gryfjur þær, sem mykja og áburður er látinn í.

Skyldur er hver húsráðandi við götur bæjarins að láta sópa allan lausan
hroða af götunni fyrir sinni lóð, þegar lögreglustjóri fyrirskipar. Hey svörð
eða áburð eða annað þesskonar, sem slæðist eða hrynur við flutning um göt-
urnar, skal sá er flutningnum ræður, skyldur að hreinsa samdægurs.

Mold, leifar og rusl og verkefni sem af húsbyggingum eða aðgerð á húsi
stafar, skal fara jafnóðum burtu.

Nú eru settar safngryfjur eða safnkassar á ýmsum stöðum í kaптún-
inu, og eru menn þá skyldir til, ef hreppsnefndin ákveður svo, að setja slor
og annan fiskúrgang í safngryfjur eða safnkassa þessa, ef þeir eigi nota
það sjálfir.

80. gr.

Áburð og annað slíkt sem óþef leggur af, má aðeins flytja um götur
kaптúnsins í lokuðum vögnum, vel þéttum. Má eigi fylla þá svo, að úr þeim
hrynji meðan á flutningnum stendur.

81. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt má eigi hafa í
nánd við götur, stræti eða svæði sem almenningur fer um, nema í gryfjum, nægi-
lega byrgðum, og skal þó til þess hafa leyfi heilbrigðisnefndar.

Salerni skal vera við hvert hús, þar sem heilbrigðisnefndin ákveður.

86

7. sept,

Á húshliðum eða göflum sem vita að götum, strætum eða torgum, má ekki hengja á nagla eða festa á annan hátt neinskonar fiskiföng, né annað sem óþrífnaður er að, eða óþefur, og ekki má heldur hafa fisktrönur á almannafæri nema með leyfi heilbrigðisnefndar.

82. gr.

83. gr.

Skepnum má eigi slátra á eða við götur kaupsins, eða á almannafæri, heldur skal þetta gert að húsabaki, eða innan grinda eða á lokuðu svæði. Það er bannað að láta hunda koma á blóðvöllinn, þegar slátrað er sauðfénaði. Brot á banni þessu er á ábyrgð hlutaðeigandi lóðareiganda. Búfé skal deytt á löglegan hátt. Sulli skal brenna.

84. gr.

Í saurrennu má eigi kasta neinu því, sem óhollustu getur valdið, eða stiflað rennurnar né heldur Búðarána og læki þá, sem renna um kaupsnið.

85. gr.

Þeir, sem saurrennur hafa frá húsum sínum þvert yfir götu, stræti eða svæði, skulu hafa svo um búið að lokræsi sé. Saurrennur allar, hvort heldur opnar eða lokaðar, skulu hreinsaðar að minnsta kosti einu sinni á ári eða oftar, ef heilbrigðisnefndin finnur ástæðu til að fyrirskipa slíkt.

86. gr.

Þar sem holræsi er komið í götu, skal húseiganda skylt að leggja holræsi frá húsi sínu út í göturæsið, og skal leiða allt skólp frá því út í göturæsið. Húseigandi skal sjá um hreinsun á ræsum þeim, er ganga frá húsinu út í göturæsið, eða rennum þeim, er liggja kunna út í göturennur, og sjá um að afrennsli í þeim stíflist ekki.

87. gr.

Götur kaupsins og göturæsin skal hreinsa á kostnað sveitarsjóðs, svo oft sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa.

88. gr.

Lifrabræðsla, sildarbræðsla, eða verksmiðjuíðnaður má eigi fram fara á lóð kaupsins, nema þar sem heilbrigðisnefnd tilvisar.

Atvinna þessi skal standa undir sérstakri tilsjón heilbrigðisnefndarinnar, og er sá, sem hana rekur, skyldur til að hlýða þeim fyrirskipunum lögreglustjóra og heilbrigðisnefndar, sem lúta að því, að allur þrífnaður sé viðhafður, og allri hættu afstýrt.

89. gr.

Stampa, opnar tunnur eða önnur ílát með lifur, grút eða áburði má alls ekki hafa á almannaþæri eða við götur og stræti kaupsins, eða neitt það annað sem óðað leggjur af eða er til óþrífnaðar.

86

7. sept.

90. gr.

Ekkert hús eða herbergi í þeim má vera svo sett af mönnum að heilbrigði þeirra sé hættu búin. Um hvort svo sé, ákveður heilbrigðisnefnd.

91. gr.

Fiskverkun eða fiskþurkun skal aðeins fara fram á þeim svæðum, sem heilbrigðisnefnd ákveður til þess.

XIV. KAFLI.

Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði, kostnað o. fl.

92. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrst og fremst fyrir Húsavíkarkauptún, þar með talið Húsavíkurtún, og fyrir aðra hluti Húsavíkurhrepps, að svo miklu leyti sem við á.

93. gr.

Mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið með sem almenn lögglumál.

94. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 1000 kr., ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum. Ef kenna má yfirsjón er barn yngra en 14 ára drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra, eða annara sem barninu ganga í foreldra stað, þá skal refsast þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu.

95. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans, samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjóri láta framkvæma það, eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, að vanrækslan valdi tjóni. Kostnað við þetta og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum sem lögreglustjórinn gerir til að hindra brot gegn samþykktinni, greiðir sveitarsjóður, en skyldur er hinn seki, að endurgreiða kostnaðinn að fullu, og má taka þann kostnað lögtaki samkvæmt lögum 16. des. 1885.

96. gr.

Allan kostnað, sem leiðir af framkvæmd á samþykkt þessari, og eigi verður krafist af einstökum mönnum greiðir sveitarsjóður.

86

7. sept.

Lögreglusamþykkt þessi öðlast gildi 31. ágúst 1931, og fellur frá sama tíma úr gildi lögreglusamþykkt fyrir Húsavíkurkaupþún staðfest 10. maí 1920, svo og öll ákvæði, sem kunna að koma í bága við samþykkt þessa.

97. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi 15. september 1931.

Þetta birtist hérmeð til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 7. september 1931.

Jónas Jónsson.

Gissur Bergsteinsson.

87

15. sept.

REGLUR

um

kosningu fulltrúa á aðalfund Sildareinkasölu Íslands.

Samkvæmt fyrirmælum í 4. gr. laga dags. 8. september 1931 um breyting á lögum nr. 61, 14. júní 1929, um einkasölu á útfluttri sild eru eftirfarandi reglur settar um kosningu fulltrúa á aðalfund Sildareinkasölu Íslands.

I. KAFLI

Kosning fulltrúa útgerðarmanna.

1. gr.

Kjördæmi skulu vera fjögur:

- a. Norðurland frá Langanesi að Horni.
- b. Vesturland frá Horni að Hítará.
- c. Suðurland frá Hítará að Hornafirði, hann ekki meðtalinn en Vestmannaeyjar meðtaldar.
- d. Austurland frá Hornafirði að Langanesi.

2. gr.

Stjórn Sildareinkasölunnar semur skrá yfir þau skip, sem atkvæði er fyrir samkvæmt nefndum lögum og sendir hana atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu að minnsta kosti $\frac{1}{2}$ mánuði fyrir kjördag. Á skrá þessari skulu

skipin vera flokkuð á kjördæmin eftir heimilisfangi þeirra, án tillits til þess 87
hvar þau hafa lagt síldina upp til verkunar og skal þeim raðað eftir starf- 15. sept.
rófsröð.

3. gr.

Kosningu skal auglýsa með 8 vikna fyrirvara og skal þar tiltaka þann dag, er atkvæði skulu vera komin til atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins. Í Suðurlands- og Norðurlandskjördæmi skal viðhafa hlutfallskosningu og skal listum skilað til atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins 4 vikum fyrri kjördag. Ákveður ráðuneytið bókstaf hvers lista í þeirri röð er þeir koma, og birtir þá síðan. Komi ekki nema einn listi fram í tæka tíð, telst sá listi kosinn.

Atkvæði skulu sendast atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu bréflega eða í símskeyti og sé tekið fram utan á bréfinu eða símskeytinu að í því sé atkvæði til kosninga á aðalfund Sildareinkasölunnar. Á atkvæðaseðlinum skal tilgreina nákvæmlega nafn skips og heimilisfang svo og nafn og heimilisfang þess, sem kosinn er, eða listabókstaf, ef um hlutfallskosningu er að ræða. Ennfremur vottfasta eða staðfesta undirskrift kjósenda. Ráðuneytið sér um talningu atkvæða, enda séu atkvæðabréf ekki opnuð fyrr en talning fer fram og skal hlutaðeigendum gefinn kostur á að vera viðstaddir talninguna eða hafa þar umboðsmenn. Varafulltrúa skal kjósa á sama hátt og skal kjósa þá á sama atkvæðaseðli, en tilgreina skal hver sé aðalfulltrúi og hver varafulltrúi.

II. KAFLI

Kosning fulltrúa Alpýðusambands Íslands.

4. gr.

Alpýðusambandið, eða stjórn þess, hafi lokið fulltrúakosningu á sama tíma og útgerðarmenn hafa lokið kosningu fulltrúa sinna. Það sendir atvinnu- málaráðuneytinu skrá yfir fulltrúa og varafulltrúa með greinilega tilfærðum nöfnum, stöðu og heimilisfangi hvers um sig ásamt skýrslu um kosninguna.

III. KAFLI

Ákvæði til bráðabirgða.

5. gr.

Kosningar til aukafundar Sildareinkasölunnar, sem halda á í nóvembermánuði þ. á., skulu fara fram eftir framangreindum reglum, þó skal við kosningu fulltrúa útgerðarmanna til þess fundar miða við skip þau, er gerð voru út á síldveiðar sumarið 1931.

Skal listum til hlutfallskosninga skilað til atvinnu- og samgöngumála-

87 ráðuneytisins í síðasta lagi hinn 20. okt. þ. á. og atkvæðum skilað í síðasta lagi 15. sept. hinn 5. nóvember þ. á.

Reglur þessar öðlast þegar gildi og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 15. september 1931.

Ásgeir Ásgeirsson.

Páll Pálmason.

88 Staðfesting konungs á skipulagsskrá um „Minning Jóns Magnússonar og 16. sept. Þorgerðar Hannesdóttur, Stóra-Áss hjóna“, útgefin á venjulegan hátt, að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 16. sept. 1931.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Minningu Jóns Magnússonar og Þorgerðar Hannesdóttur, Stóra-Áss hjóna.

Áður en maðurinn minn dó, Bjarni Daðason fyrr bóndi á Uppsölum, höfðum við ákveðið að gefa Stóra-Áss kirkju gjöf til minningar um foreldra mína, Jón Magnússon hreppstjóra og Þorgerði Hannesdóttur konu hans, sem bjuggu alla sína tíð í Stóra-Ási, og hvíla þar nú dáin í kirkjugarði.

Um þetta er hér svo látandi skipun gerð:

Stofna skal sjóð með nafni: „Minning Jóns Magnússonar og Þorgerðar Hannesdóttur Stóra-Áss hjóna“, og er sjóðurinn eign Stóra-Áss kirkju. Stofnféð er 1000 krónur. Það skal ávaxtast í Söfnunarsjóði Íslands, 500 krónur í Aðaldeild og 500 kr. í Útborgunardeild. Af vöxtunum í Aðaldeild leggist helmingur við innstæðuna þar, einn fjórði leggist við innstæðuna í Útborgunardeild, og einum fjórða skal sóknarnefnd safna í sérstakan sjóð í Sparisjóði Landsbankans og verja því fé til að styrkja sérstakar búningsbætur kirkjunnar svo sem upphitun og raflýsingu, en annars til viðgerðar og viðhalds kirkjunni. Þegar Stóra-Áss kirkja verður endurbyggð, má verja til byggingarinnar allri innstæðunni, sem orðin er þá í Útborgunardeild, eftir uppsögn með löglegum fyrirvara. En jafnframt skal þegar fara að safna í nýjan viðskiptadálk í Útborgunardeild á sama hátt og áður segir. Má sóknarnefnd jafnan síðan taka út það fé, sem

þannig safnast í Útborgunardeild, eftir uppsögn með löglegum fyrirvara, og verja því til kirkjunnar, svo sem á hverjum tíma þykir bezt við eiga, meðal annars stofna til endurbyggingarsjóðs, sem þá skal ávaxta í Söfnunarsjóðnum. 88 16. sept.

Ég ætlast til, að sóknarmenn leggi aldrei niður að greiða lögboðin og venjuleg gjöld árlega til kirkjunnar. En ef þar skyldi koma síðar, að lögmætar og venjulegar tekjur kirkjunnar að viðbættum arði sjóðsins (í báðum deildum Söfnunarsjóðs) geri betur en nægja til þarfa kirkjunnar, þá skal leggja afganginn jafnóðum inn á nýjan viðskiptadálk í Aðaldeild Söfnunarsjóðsins með þeim skilmálum að eitthvað af vöxtunum leggist þar ætíð við höfuðstól auk nýnefndra afganga, en að öðru leyti megi taka út vextina árlega. Því fé skal þá verja til hjálpar eða glaðningar einhverjum, sem eiga bág, í sókninni eða Hálsahreppi, eða og til styrktar einstaklingum, eða stofnunum eða fyrirtæki, sem horfa þykir til kristilegra þrifa og menningar og manndómsanda í sveitinni.

Eftir þessari skipun er stjórn minningarsjóðs þessa falin sóknarnefnd Stóra-Áss sóknar með fullu samráði og atkvæði sóknarprestsins um hvað eina.

Stóra-Ási, 26. júlí 1931.

Ástríður Jónsdóttir.

SAMÞYKKT

89

19. sept.

um

viðauka við samþykkt nr. 86, 18. sept. 1930 um breyting á samþykkt 16. marz 1926, um sýsluvegasjóð Skagafjarðarsýslu.

Eftirgreindur viðauki bætist við samþykkt nr. 86, 18. sept. 1930, um breyting á samþykkt 16. marz 1926, um sýsluvegasjóð Skagafjarðarsýslu:

Ennfremur skulu eftirgreindir vegir vera sýsluvegir, með sömu skilyrðum og Miðvegur í Hegranesi.

- Skagavegur í Skefilsstaðahreppi, frá Selárbrú út hið efra að Hrauni á Skaga.
- Reykjastrandavegur í Skarðshreppi, frá Gönguskarðsárbrú að Reykjum á Reykjaströnd.
- Sæmundarhlíðarvegur, af sýsluveginum hjá Geitagerði fram Sæmundarhlíð á Þjóðveginn á Vatnsskarði.
- Kjálkavegur í Akrahreppi, frá Norðurá að Merkgili.
- Kolbeinsdalsvegur í Hólahreppi, frá Kolkubru á Fjalli í Kolbeinsdal.
- Sléttuhlíðarvegur í Fellshreppi, frá vegamótum við Tjarnir um Skálá að Heiði.

89 Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Skagafjarðarsýslu hefir samið og sam-
 19. sept. þykkt samkvæmt lögum nr. 10, 20. júní 1923, staðfestist hér með til þess að öðl-
 ast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 19. september 1931.

Ásgeir Ásgeirsson.

Páll Pálmason.

90
 23. sept.

AUGLÝSING

um

staðfesting dóms- og kirkjumálaráðuneytisins á samþykkt um breyting á lög-
 reglusamþykkt fyrir Ytri-Akraneshrepp í Borgarfjarðarsýslu nr. 39 frá 1926.

Samkvæmt lögum nr. 18, 20. okt. 1905, sbr. lög nr. 7. 18. maí 1920, um
 lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna, er hér með staðfest eftirrituð

S A M Þ Y K K T

um

breyting á lögreglusamþykkt fyrir Ytri-Akraneshrepp í Borgarfjarðarsýslu,
 nr. 39 frá 1926.

1. gr.

Í stað orðanna í 48. gr.: „til 20. september“ komi „til 20. október“.

Samþykkt þessi staðfestist hérmeð til að öðlast gildi þegar í stað.
 Þetta birtist hér með til leiðbeiningar öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 23. september 1931.

F. h. r.

G. Sveinbjörnsson.

Gissur Bergsteinsson.

S A M Þ Y K K T

91

24. sept.

fyrir

Landþurkunarfélag Safamýrar.

1. gr.

Félagið heitir „Landþurkunarfélag Safamýrar“. Heimili þess og varnarþing er Ásahreppur í Rangárvallasýslu.

2. gr.

Félagssvæðið nær yfir eftirtalдар jarðir í Ásahreppi í Rangárvallasýslu: Unhóll, Tobbukot eystra, Tobbukot vestra, Bali, Gvendarkot, Húnakot, Hraukur, Litla Rimakot, Suður-Nýibær, Vatnskot austurbær, Vatnskot vesturbær, Háir-Rimi, Snotra, Stóra-Rimakot, Norður-Nýibær með Stekkjarkoti, Melur, Jaðar, Hábær, Miðkot, Skinnar, Brekka, Búð austurbær með Toll, Búð vesturbær með Margrétarhundraði, Hávarðarkot, Hákot, Dísukot með Bakka, Vesturholt með Stöðlakoti, Odds-Partur, Önnu-Partur, Skarð, Borgartún, Hellir, Lindarbær, Vtleifsholt vesturbær, Vtleifsholt austurbær, Ráðagerði, Gíslakot, Gata, Rifshalakot, Partur, Hrótur, Bjóluhjáleiga, Bjóla vesturbær, Bjóla austurbær, Hrafnót, Steinstótt, Háfur, Háfshjáleiga, Háfshóll, Hali með Horni.

3. gr.

Tilgangur félagsins er að bæta engjalönd þeirra jarða, sem taldar eru í annari grein, með framræslu eða á annan hátt sem nauðsyn krefur. Við framkvæmdir á mannvirkjum félagsins skulu lagðar til grundvallar áætlanir, sem Búnaðarfélag Íslands hefir látið gera og dagsettar eru 2. desember 1929, undirritaðar af Ásgeiri Jónssyni, og þeim viðauka eða breytingum, er síðar verða taldar nauðsynlegar að komi til, og Búnaðarfélag Íslands samþykkir. Kostnaður við þessi mannvirki teljist til stofnkostnaðar.

4. gr.

Félaginu stjórnar 5 manna nefnd, kosin af aðalfundi þess til 3ja ára. Ganga 2 menn úr stjórn félagsins á ári fyrstu 2 árin eftir hlutkesti, þriðja árið gengur 1 maður úr stjórn, og síðan ganga menn úr stjórn í röð eftir starfsaldri ár hvert.

Stjórnarnefndarmenn má endurkjósa, en enginn er skyldur að taka við endurkosningu fyrr en eftir jafnlangan tíma og hann hefir áður starfað í stjórninni.

Stjórnin kys sér formann og gjaldkera, og sami maður má eigi gegna þeim störfum báðum.

91 Formaður boðar til allra funda og stýrir þeim, hann sér einnig um bók-
24. sept. un allra fundargerða.

Gjaldkeri færir alla reikninga félagsins, sjóðbók, höfuðbók og viðskipta-
bók. Hann annast allar innheimtur þess og greiðslur eftir ávísun formanns.

Stjórnarnefndin annast um allar framkvæmdir félagsins og störf þess á
milli aðalfunda, samkvæmt ákvörðun aðalfunda.

Stjórnarnefndinni er heimilt að ráða árlega einn mann sér til aðstoðar,
til þess að hafa verkstjórn á framkvæmdum og umsjón með öllum framkvæmd-
um félagsins, og skal hann í starfi sínu hlíta ráðstöfunum stjórnarnefndar
samkvæmt erindisbréfi sem hún gefur honum, er felur í sér reglur um gerð
mannvirkjanna og alla tilhögun.

Í nóvembermánuði ár hvert jafnar stjórnarnefnd niður öllum kostnaði
samkvæmt 6. gr.

Greiðslu fyrir starf sitt fær stjórnarnefnd samkvæmt reikningi, sem
samþykktur skal af aðalfundi.

5. gr.

Til aðalfundar skal boðað með minnst $\frac{1}{2}$ mánaðar fyrirvara, með skrif-
legu fundarboði, sem gangi milli félagsmanna. Aðalfund sinn heldur félagið
fyrir febrúarmánaðarlok ár hvert. Aðalfundur er því aðeins löglegur að $\frac{2}{3}$ fé-
lagsmanna mæti á honum.

Á aðalfundi leggur stjórnin fram endurskoðaða reikninga félagsins. Þar
er kosin stjórn og endurskoðendur, og teknar ákvarðanir um þau mál, er fé-
lagið varða.

Aukafundi má halda þegar félagsstjórnin, eða meir en helmingur félags-
manna, álitur þess þörf.

6. gr.

Öllum árlegum kostnaði við framræsluna, svo og afborgunum og vaxta-
greiðslum af stofnkostnaði, viðhaldskostnaði, kostnaði við eftirlit og stjórn,
skiptir stjórn félagsins í nóvember ár hvert á allar jarðir á svæðinu, eftir flatar-
málsstærð þess lands, sem hags nýtur af fyrirtækinu vegna framræslu.

7. gr.

Stjórninni er heimilt, eftir ákvörðun aðalfundar, að taka stofnkostnaðar-
lán, gegn veði í mannvirkjum félagsins.

Auk þess ábyrgjast félagsmenn skuldbindingar félagsins í hlutfalli við
landstærð sína, er hags nýtur af fyrirtækinu.

8. gr.

Rísi ágreiningur um málefni félagsins milli félaga innbyrðis, eða stjórn-
ar og félagsmanna, skal úr skorið af gerðardómi, er sé skipaður þannig, að
sakaraðilar útnefna sinn manninn hvor og atvinnumálaráðherra oddamann.

9. gr.

91

Með brot á samþykktum þessum skal farið sem almenn lögreglumál, og geta þau varðað sektum frá 50—500 kr. ef eigi liggur þyngri hegning við að lögum. Sektir renna í sjóð félagsins. ^{24. sept.}

10. gr.

Samþykkt þessari má breyta á lögætum aðalfundi, ef $\frac{2}{3}$ fundarmanna samþykkja breytinguna, og sé í fundarboði skýrt frá að breytingin komi fram á fundinum, enda komi staðfesting stjórnarráðs til.

11. gr.

Félagsskap þessum má því aðeins slíta, að eigi verði hægt að ná takmarki því, er félagið hefir sett sér, eða þeir örðugleikar reynist á, að ókleift eða illkleift þyki að halda félagsskapnum áfram.

12. gr.

Að öðru leyti en því er þessi samþykkt nær til, er félagið háð ákvæðum vatnalaga frá 20. júní 1923.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 til þess að öðlast gildi 1. október þ. á., og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 24. september 1931.

Ásgeir Ásgeirsson.

Vígfús Einarsson.

REGLUGERÐ

um

**breyting á reglugerð nr. 57, 11. júlí 1923, um bann við dragnótaveiði
í landhelgi við sunnanverðan Faxaflóa.**

1. gr.

Í landhelgi fyrir framan strandlengju Keflavíkurhrepps skal leyft að nota dragnætur til fiskveiða á tímabilinu frá 15. október til 30. nóvember þ. á.

Mörk milli Vatnsleysustrandarhrepps og Keflavíkurhrepps eru: Innri-Skora á Vogastapa miðuð við Súlur á Reykjanesi, og mörk milli Keflavíkurhrepps og Gerðahrepps eru: Lína um Merkjastein á Hellunefi um Keflavíkurborg, sem er tóft sunnan Gerðavegar.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 12. október 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

S A M Þ Y K K T

93

1/5 '29

um

sýsluvegasjóð í Mýrasýslu.

1. gr.

Í Mýrasýslu skal stofnaður sýsluvegasjóður samkvæmt lögum nr. 10, 20. júní 1923.

Þessir eru sýsluvegir í Mýrasýslu:

1. Borgarfjarðarbraut frá vegamótum hjá Haugum að Kláffossvegi.
2. Hvítársíðuvegur frá Kláffossvegi að Sámstöðum.
3. Þverárhliðarvegur frá Borgarfjarðarbraut á forna sýsluveginnum upp undan Spóamýri.
4. Hraunhreppsvegur frá Stykkishólmi hjá Arnarstapa að Vogu.
5. Álftaneshreppsvegur af Stykkishólmsvegi við Langárbrú um Vogalæk að Hofsstöðum, og frá Urriðaárbrú að Grímsstöðum.
6. Vegurinn frá Hvítárbrú á Kláffossi um Norðtungu að Litlu-Þverá.

2. gr.

Af virðingarverði allra skattskyldra fasteigna í sýslunni samkvæmt fasteignamati skal greiða vegaskatt, er renni í sýslusjóð, og ákveður sýslunefnd jafnan fyrir eitt ár í senn, hve hár skatturinn skuli vera á því ári.

Af jörðum í sveit skal ábúandi greiða skattinn, en í Borgarneskaup-túni greiðir eigandi skattinn af húsi eða lóð; þá skal hreppsfélagi heimilt að greiða skattinn úr sveitarsjóði, sé það löglega samþykkt á sveitarfundi.

Skattinn skal greiða sýslumanni á manntalsþingi.

3. gr.

Úr sýsluvegasjóði skal greiða kostnað við sýsluvegi, svo og önnur gjöld til vegabóta, er að lögum hvíla á sýslufélaginu.

4. gr.

Heimilt er sýslunefnd að ákveða einstökum hreppum misjafnt hundraðsgjald af fasteignum, er miðast við þau afnot, sem hrepparnir hafa af vegakerfi sýlunnar. Hámark hundraðsgjalds í einstökum hreppi má ekki vera meira en 30% hærra en meðalgjald í sýslunni.

Nú er lagður akvegur í gegnum hreppinn eða aðallega í þágu hreppsins, og heimilast þá sýslunefnd að setja sem skilyrði fyrir framlagi úr sýslusjóði, að hreppurinn sjái um að lagt verði fé á móti, eftir nánari ákvæðum sýslunefndar í hvert sinn.

93

1/5 '29

5. gr.

Ráðherra er heimilt eftir tillögum sýslunefndar, að undanþiggja skattgjaldi að einhverju leyti húseignir í Borgarnesi.

6. gr.

Gjöld samkvæmt samþykkt þessari má taka lögtaki eftir lögum nr. 29, 16. des. 1885, sbr. lög nr. 10, 20. júní 1923.

Fyrir brot gegn samþykkt þessari skal sá, er sekur verður, greiða 10—200 kr. sekt, er rennur í sýsluvegasjóð og fer um mál út af slíkum brotum sem um almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Mýrasýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 10, 20. júní 1923 staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 1. maí 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

94

3/12 '29

REGLUGERÐ

um

skipun slökkviliðs og brunamála í Neskaupstað, Norðfirði.

I.

Skipun brunamálanefndar og verksvið hennar.

1. gr.

Brunamálanefnd skal skipuð fimm mönnum: Formanni bæjarstjórnar, sem er formaður hennar, slökkviliðsstjóra og þremur bæjarfulltrúum, kosnum af bæjarstjórn jafnframt föstum nefndum.

Brunamálanefnd hefir á hendi, undir umsjón bæjarstjórnarinnar, stjórn brunamála kaupstaðarins, að svo miklu leyti, sem það ekki ber beinlínis undir slökkviliðsstjóra eða lögreglustjóra. Hún skal hafa eftirlit með því, að ákvæðum brunamálalaganna og reglugerðar þessarar sé framfylgt og fullnægt skyldum þeim, sem henni eru þar á herðar lagðar.

II.

94

3/12 '29

Hver slökkvitæki bærinn skuli eiga og viðhald þeirra.

2. gr.

Neskaupstað er skylt að eiga, auk slökkvihúsa, þessi slökkvitæki í not-hæfu standi:

2 véldælur.

2 björgunarstiga.

Slöngur a. m. k. 200 mtr.

Vagna og sleða undir dælurnar.

Brunastjaka og önnur smærri áhöld.

Áhöldum þessum skal á kostnað bæjarsjóðs haldið vel við, og dælurnar reyndar einu sinni í mánuði. Þegar brunamálanefnd þykir ástæða til að auka slökkvitækin eða endurnýja, skal hún gera um það tillögur sínar við bæjarstjórn, er fjárhagsáætlun er samin.

3. gr.

Til geymslu á áhöldum og slökkvidælum skal reisa slökkvihús. Lyklar skulu vera í vörzlum slökkviliðsstjóra og svo margra úr slökkviliðinu, sem þurfa þykir. Auk þess skal einn lykill vera í hylki með glerrúðu við dyr.

4. gr.

Slökkviliðsstjóri hefir, undir umsjá brunamálanefndar, eftirlit með slökkvitækjunum, og ber ábyrgð á, að þau séu jafnan fyrir hendi og vel við haldið. Í árslok sendir slökkviliðsstjóri nefndinni skýrslu yfir æfingar, sem fram hafa farið á árinu, og skrá yfir slökkviáhöld þau, sem til eru, og skal þess þá jafnframt getið, hvað keypt hafi verið nýtt á árinu og ásigkomulag hinna. Afrit af skýrslum sendir formaður brunamálanefndar til Brunabótafélags Íslands.

III.

Skylda bæjarbúa til að gegna slökkvistörfum og skipun slökkviliðs.

5. gr.

Slökkviliðsstjórinn, og í forföllum hans varaslökkviliðsstjórinn, er yfirmaður og stjórnandi alls slökkviliðsins. Slökkviliðsstjóri og varamaður hans mega aldrei vera á brott úr bænum samtímis, nema lögreglustjóri leyfi. Árlega skal auglýsa í bænum hverjir séu yfirmenn slökkviliðsins og heimilisfang.

6. gr.

Allir karlmenn í bænum eru skyldir til þjónustu í slökkviliðinu, frá því þeir eru 20 ára unzt þeir eru 60 ára, nema sjúkleiki banni. Undanþeginn frá ákvæði þessu eru starfandi læknar og sóknarprestur.

7. gr.

Slökkviliðsstjóri og varaslökkviliðsstjóri skulu skipaðir af bæjarstjórn, eftir tillögum brunamálanefndar. Ákveður bæjarstjórn laun þeirra.

8. gr.

Brunamálanefnd ákveður hver einkenni slökkviliðið skuli bera þegar það er að starfi sínu.

Slökkviliðsstjórinn stjórnar æfingum slökkviliðsins og ber ábyrgð á því, að það sé vel æft. Þegar eldsvoða bera að höndum ákveður hann hvernig slökkviliðinu skuli fyrir komið og allt hvað gera skuli til að slökkva eldinn og varna útbreiðslu hans. Þó má hann ekki láta rífa niður hús til varnar útbreiðslu elds, nema samþykki lögreglustjóra komi til. — Ef slökkviliðsstjóri er forfallaður gengur varaslökkviliðsstjóri í hans stað og sé hann heldur ekki viðstaddur, þá hefir yfirstjórnina á hendi sá af liðsmönnum, sem slökkviliðsstjóri hefir fyrirfram ákveðið til þess.

9. gr.

Sérhver slökkviliðsmaður er að viðlagðri sekt skyldur að mæta á æfingum og til að slökkva eldsvoða, þegar hann er til þess kallaður, hvar sem er innan lögsagnarumdæmis kaupstaðarins og hlýða þá í einu og öllu því sem yfirmaður hans skipar honum. Enginn má heldur án leyfis yfirmanns yfirgefa eldsvoða áður en slökkt er og búið að koma fyrir áhöldum eða slökkviliðsæfingu, áður henni er lokið og varðar hvorttveggja sektum ef út af er brugðið.

10. gr.

Lögreglustjóri er yfirmaður löglegluliðsins, er halda skal uppi góðri reglu við eldsvoða og slökkviliðsæfingar. Skal brunamálanefnd í samráði við lögreglustjóra tiltaka hve margir og hverjir séu í liðinu. Þer löglegluliðinu sérstaklega að gæta þess, er eldsvoða ber að höndum, að slökkviliðsmenn hafi greiðan aðgang að eldinum og vatni, og óviðkomandi fólk þyrpist eigi að til бага.

IV.

Vatnsburður, vatnstaka o. fl.

11. gr.

Þegar komin verður bæjarvatnsveita, skal vatn til að slökkva eld og æfinga tekið úr slöngulásum. Skal vandlega litið eftir að þeir séu jafnan í notfæru ástandi og mokaður frá þeim snjór að vetrum, þegar með þarf.

Enginn má taka vatn úr slöngulásum eða snerta við þeim, nema með leyfi lögreglustjóra.

12. gr.

94

Skylt er sérhverjum húseiganda að leyfa að vatn sé tekið úr vatnslögn í húsi hans til að slökkva með eld og má enginn, sem í húsinu er, leggja tálmanir í veg fyrir, að slökkviliðið hafi greiðan aðgang að henni. Meðan verið er að slökkva eld eru bæjarbúar skyldir að takmarka vatnsnotkun sína svo, að þeir noti aðeins vatn til nauðsynlegustu heimilisþarfa.

13. gr.

Ef hús brennur, þar sem vatnsveita liggur ekki að, eða ef vatn úr slöngulásunum nægir ekki, er sérhverjum skylt að lána þau tæki, er hann hefir til að flytja vatn, og leyfa að vatn sé tekið úr vatnsbólum þeim, sem á lóð hans eru, eða hann hefir umráð yfir. Ef tækin skemmast eða tapast, skal fullt endurgjald koma fyrir úr bæjarsjóði.

14. gr.

Það er skylda hvers manns, hvort hann er í slökkviliðinu eða ekki, sem er viðstaddur eldsvoða, að láta í té alla þá aðstoð, sem hann getur, ef slökkviliðsstjórinn krefst þess og hlýða í öllu fyrirskipunum slökkviliðsstjóra.

V.

Skoðun eldfæra og reykháfa.

15. gr.

Brunamálanefnd skal, einu sinni á ári hverju, láta skoða eldfæri og reykháfa í öllum húsum í bænum, og lita eftir, að þau séu útbúin lögum samkvæmt og að reykháfarnir hafi verið tilhlýðilega hreinsaðir, svo og að athuga hvort púðurbirgðir og önnur eldfim efni, séu geymd lögum samkvæmt. Komi það í ljós við skoðunina, að einhverju sé ábótavant í þessu, skal það tafarlaust bætt, ef hægt er. Ella má veita húseiganda stuttan frest til að fá það lagfært, og skal þá að honum liðnum ný skoðun fram fara. Komi það í ljós við hina síðari skoðun að enn sé ekki búið að bæta úr því, sem að var fundið, skal tafarlaust kæra hlutaðeiganda fyrir lögreglustjóra, er kemur fram ábyrgð á hendur hinum brotlega og lætur á hans kostnað færa í lag það er lagfæra þarf.

VI.

Varúðarreglur til að fyrirbyggja eldsvoða.

16. gr.

Á götum, stakksstæðum, torgum eða annarsstaðar á almannafæri, eða milli húsa eða í gördum, má eigi setja lausar eldstór eða bráðabirgðahlóðir til

94 ^{3/12 '29} eldunar, nema leyfi sé veitt til þess í hvert skipti af lögreglustjóra og ákveður hann þá, hvernig eldstæðið skuli útbúið og hverra varúðarreglna skuli gæta. Þegar slík eldun er leyfð, skulu menn ávallt vera við eldinn, og má eldunin ekki fara fram, ef þar nálægt er geymt mikið ef eldnæmum efnum. — Hið sama er um tjörgun og bikun undir beru lofti. Í húsum inni má ekki hafa slíkt um hönd á næturþeli. Milli húsa eða úti við má ekki bera eldglæður, nema í lokuðum málmkössum.

17. gr.

Eldivið, steinkol, mó og annað eldsneyti má ekki leggja fyrir utan hús, nema með samþykki brunamálanefndar, og veitir nefndin því aðeins samþykki til þess, að af því geti ekki stafað veruleg eldhætta. Mikið af viði og borðum má því aðeins hafa fyrir utan hús, að lögreglustjóri leyfi. Ákveður hann um leið hve stór hver trjáhlaði megi vera, millibil og minnstu fjarlægð frá næsta húsi, sem þó aldrei má minna vera en 6 metrar. Það skal yfirleitt ekki leyft, að hafa viðarhlaða hærri en 6 metra, og ekki stærri að flatarmáli en 40 metra, enda standi þá ekki hlaðarnir nær hvor öðrum en 2 metra og ekki nær næsta húsi en 6 metra.

Birgðir af steinolíu, bensíni, terpintínu eða öðrum eldfimum efnum, skulu ætíð geymdar í húsum inni, eða í mannheldum girðingum og hvergi nema þar sem bæjarstjórn samþykkir. Um undanþágu frá þessu fer eftir lögum um brunamál.

Hafi einhver sett birgðir af slíkum eldfimum vökvum á bersvæði eða annarsstaðar í óleyfi bæjarstjórnar, má lögreglustjóri láta flytja þær burtu á kostnað eiganda.

18. gr.

Þar sem geymdar eru birgðir af steinolíu, terpintínu, bensíni eða áþekkum lýsingarvökvum, skal fylgt eftirfarandi varúðarreglum:

1. Séu birgðirnar meiri en 800 lítrar, má hvorki bera um geymslustaðinn eld eða ljós, þótt byrgt sé í lokuðu ljóskeri, ekki kveikja á eldspítu, né reykja þar tóbak. Ekki mega þar heldur vera eldstór, reykháfar eða hitaleiðslur.
2. Séu birgðirnar ekki meiri en 800 lítrar og þær geymdar utanhúss, í görðum eða húsum, sem engin íbúð er í, má því aðeins bera þar um ljós, að það sé í lokuðu ljóskeri, en eld má þar ekki kveikja né bera. Ekki má þar heldur tappa ljósvökva úr tunnu eða stærra iláti við ljós, nema ljósið sé geymt í lokuðu ljóskeri og það látið hanga a. m. k. í 2 m. fjarlægð.
3. Birgðir allt að 200 lítrum má geyma í sölu- eða smíðahúsum, en þó skulu þær geymdar á afviknum stað í málmiláti eða lokuðum flöskum.
4. Í húsum eða herbergjum, þar sem farið er með ljós eða eld, má ekki tappa úr ilátum neitt ljósmeti, sem er svo eldfimt, að í því kvikni við 40° hita hundraðsmælis (Celsius).
5. Þar sem ljósvökvi er geymdur, hvort heldur úti eða inni í sölustöðum eða smíðahúsi, skal gæta alls hreinlætis. Fari ljósvökvi niður á gólf í húsi,

skal hann þurkaður upp þegar í stað, svo vel sem hægt er. Í húsinu má ekki geyma eldnæma hluti nálægt ljósvökvanum, nema yfir þeim séu höfð ábreiða, sem ekki er eldfim. 94
3/12 '29

Þar sem geymdir eru meira en 200 lítrar af framangreindum ljósvökum, má enginn vinna fara fram, nema undir eftirliti fullorðins manns, er þar sé ávallt staddur. Ella skal geymslunum lokað, svo óviðkomandi menn komist þar ekki inn.

6. Í hverjum geymslustað skal prentað eintak af reglum þessum hanga á vegg, þar sem geiyrdir eru meira en 200 lítrar af framangreindum ljós-

19. gr.

Í smíðahúsum handiðnarmanna, sem fást við trésmíði, skal gæta þessara varúðarreglna:

1. Eld má ekki fara með nema í eldstæðinu eða ofninum og ekki má reykja þar tóbak.
2. Þegar límpotturinn er tekinn af eldstæðinu, skal setja hann á málmlötu, er nái að minnsta kosti 8 cm. út á alla vegu. Kantur málmlötunnar skal beygður upp á við.
3. Kertaljós má því aðeins nota, að það sé haft í ljósastjaka úr málmi og nauðsynlegrar varúðar gætt við meðferð þess. Sé borðlampi notaður, skal hann standa á þungum fæti, svo að ekki sé hætt við, að hann velti um koll.
4. Ekki má fleygja eldspítu á gólfið, þegar kveikt hefir verið á henni, heldur skal fleygja henni í ofninn eða leggja hana á málmlötu eða annan stað, þar sem vissa er fyrir, að hún geti ekki kveikt frá sér.
5. Tréspænir, hey og aðrir slíkir eldfimrir hlutir mega ekki liggja dreifðir um smíðahúsgólfið dag frá degi. Á hverjum degi að endaðri vinnu skal þeim sópað saman og þeir bornir úr smíðahúsinu eða þeim komið fyrir á sérstökum stað í smíðahúsinu, sem ætlaður er fyrir þá. Miklar birgðir af tréspónum skal geyma í lokuðum klefum, þar sem engin sérstök eldhætta getur stafað af.
6. Miklar birgðir af trésmíðaeefni mega ekki liggja í göngum né stigum og heldur ekki utan við smíðahúsið, nema sérstakt leyfi lögreglustjóra komi til. Handiðnamenn, sem fást við trésmíði og járnsmíði mega ekki geyma meira viðarsmíðaeefni í járnsmíðju sinni, en þarf til þess, að vinnan verði innt af hendi viðstöðu- og tafarlaust.
7. Þegar vinnunni er lokið að kveldi og áður en smíðir fara úr smíðahúsinu, skal slökkva allan eld og ljós og loka húsinu, svo að óviðkomandi menn komist ekki í það.
8. Í sérhverju smíðahúsi skal vera sérstakur vatnssnerill með viðfestri slöngu.
9. Í sérhverju smíðahúsi skal prentað eintak af reglum þessum fest á vegg, þar sem auðvelt er að lesa þær. Forstöðumaður smíðahússins skal sjá um

94
3/12 '29

að reglum þessum sé hlýtt og að hinnar mestu varúðar sé gætt að öllu leyti í meðferð á eldi eða ljósi.

20. gr.

Öll raftæki og gastæki, sem notuð eru til hitunar eða suðu, svo og straujárn, skulu ætíð vera svo útbúin, að undir þeim standi hitaeinangrarar og annar umbúnaður svo, að ekki stafi brunahætta af.

VII.

Slökkviliðið.

21. gr.

Slökkviliði bæjarins skal skipt þannig:

1. Björgunarflokkur.
2. Húsrífsflokkur.
3. Dæluflokkur.
4. Vatnsslönguflokkur.
5. Stigaflokkur.
6. Áhaldagæzlumenn.
7. Vatnsburðaflokkur.
8. Brunaboðar.

Slökkviliðsstjóri og brunamálanefnd ákveða tölu hvers flokks, en slökkviliðsstjóri skipar flokksstjóra. Ennfremur skal slökkviliðsstjóri gera skrá yfir flokkana og tilkynna liðsmönnum í hvern flokk hverjum einum er skipað. Skulu yfirmenn lögregluliðsins hafa afrit að liðsskránni og gæta þess jafnan á æfingum og við eldsvoða, að enga vanti og kæra það, ef eigi er gild fjarvistar- eða veikindaforföll.

22. gr.

1. Björgunarflokknum er skylt að mæta á brunastaðnum, þegar eldsvoða ber að höndum, svo fljótt sem unnt er. Fyrsta verk hans skal vera að bjarga fólki, þá lifandi skepnum og síðan öllum dauðum munum. Allt, sem hann bjargar, skal hann fara með á óhultan stað, ef unnt er og fara vel með það.

Enga björgun má flokkurinn framkvæma, að undanskildu fólki og skepnum, nema eftir skipun slökkviliðsstjóra eða flokksstjóra, sem gengur í hans stað.

2. Húsrífsflokkur skal hafa á hendi að rífa það, sem þurfa þykir, eftir skipun slökkviliðsstjóra. Skulu þeir ávallt hafa verkfæri sín með á brunastaðinn.
3. Dæluflokkar skulu mæta við slökkvihúsið, svo fljótt sem unnt er, þegar eldsvoða ber að höndum. Eiga þeir tafarlaust að flytja dælurnar á bruna-

staðinn og setja þær þar sem slökkviliðsstjóri skipar fyrir og auðvelt er að ná í vatn, og byrja að dæla.

94
3/12 '29

4. Vatnsslönguflokkur skal koma slöngunum á brunastaðinn, og setja þær eins og bezt verður við komið til að slökkva eldinn, eftir fyrirskipun yfirmanna.
5. Stigaflokkur sér um að flytja stigana á brunastaðinn og setja þá upp þar sem með þarf, eftir fyrirskipunum yfirmanna.
6. Áhaldagæzlumenn skulu sjá um að flytja slökkvitæki, svo sem fötur o. fl., sem ekki er falið sérstökum flokkum, á brunastaðinn eða æfingastaði. Jafnframt bera þeir ábyrgð á, að öllum áhöldum sé komið aftur í slökkvihúsin, og gengið þar frá þeim eins og vera ber, eftir æfingar eða eldsvoða.
7. Vatnsberar skulu, meðan ekki er komin vantsleiðsla, sem gefur nægilegt vatn, sækja vatn og bera eftir tilvisun yfirmanna. Fötur taka þeir hjá áhaldagæzlumönnum og skila þeim til þeirra, þegar yfirmaður lætur hætta vatnsburði.
8. Þar til öðruvísi verður fyrirkomið, skulu brunaboðar gera slökkviliðinu aðvart um eldsvoða, með því að blása í lúðra. Skulu þeir að því loknu mæta á brunastaðnum.

23. gr.

Allir liðsmenn skulu, þegar þeir eru að verki, forðast allan óþarfa hávaða eða tal, og gera sér sérstaklega far um, að taka öllu með gætni og stillingu og vera skjóttir og liðugir að framkvæma skipanir yfirmanna sinna.

24. gr.

Það er skylda hvers mann, sem verður eldsvoða var, að tilkynna slökkviliðinu það þegar í stað. Verði einhver liðsmaður þess var, að óvarlega er farið með eld eða brotið á móti brunareglugerð bæjarins, skal hann tilkynna slökkviliðsstjóra það, hið bráðasta.

25. gr.

Allir liðsmenn, að undanskildum björgunarflokksmönnum, eru skyldir að mæta á brunastöðinni, nema þeir séu þess fullvissir, að öll áhöld séu komin á brunastaðinn og ber þeim öllum skylda til að sjá um að þau komist þangað í nothæfu standi.

Enginn slökkviliðsmaður má fara af brunastaðnum, nema slökkviliðsstjóri leyfi. — Engin forföll eru tekin gild önnur en veikindi eða fjarvera úr lögsagnarumdæminu.

Sektarðkvæði.

26. gr.

Með brot gegn reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál og greiði hinn seki allt að 50 kr. sekt fyrir brot sitt í bæjarsjóð.

27. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi þegar í stað.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórn Neskaupstaðar hefir samið og samþykkt, staðfestist hérmeð samkvæmt 20. gr. laga nr. 48, 7. maí 1928 um bæjarstjórn í Neskaupstað, sbr. lög nr. 85, 22. nóvember 1907, til að öðlast þegar gildi.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 3. desember 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

um

sölu áfengis til lækninga.

1. gr.

1. Um innflutning lyfja, sem áfengi er í, fer eftir lögum nr. 69 1928 og lögum nr. 64, frá 1930.
2. Læknar, sem lyfsölurétt hafa, fá áfengi og áfeng lyf frá Áfengisverzlun ríkisins og því aðeins frá lyfjabúð, að is eða ótið teppi flutninga frá Reykjavík, og skulu þeir jafnan hafa sent skriflega, sundurliðaða kaupbeiðni. Skal seljandi geyma slíkar kaupbeiðnir.
3. Smáskammtalæknum er heimilt að kaupa smáskammtalyf með vinanda í lyfjabúðum. Skulu þeir þá jafnan senda skriflega, sundurliðaða kaupbeiðni, og fylgi hverri slíkri kaupbeiðni meðmæli frá hlutaðeigandi lögreglustjóra og presti. Má vinandinn í þeim lyfjum ekki fara fram úr 3 lítrum á ári, nema landlæknir gefi leyfi til þess. Þessar kaupbeiðnir skal seljandi geyma.

2. gr.

„Ómengað áfengi“ („áfengi eða áfeng lyf“, sbr. 21. gr. laga nr. 69, frá 1928) merkir vinanda (spiritus), Konjak (spir. vini Gallici), vín, sem löggilt

eru til lækninga og allskonar vinanda — Konjaks- og vinblöndur, sem innihalda yfir 5 % af hreinum vinanda (spiritus concentratus) — með þeim undantekningum, er hér segir: 95
31/12 '30

1. Lyfjablöndur, sem móti 100 gr. af spiritus concentratus hafa inni að halda ferfaldan stærzta skammt (dosis maxima) af eiturlyfjum (sbr. gildandi lyfjaskrá).
2. Extract fluida, Liquor pectoralis, Vinum chinae ferratum og aðrar þess konar blöndur, sem áfengi er í t. d. Liquor ferri albuminati og áþekk járnlyf, enn fremur jurtaseyði, sem að styrkleika jafngilda þunga jurtanna.
3. Lyfjablöndur, sem móti 100 gr. af spiritus concentratus hafa inni að halda þann þunga, er hér segir af þeim lyfjum, er nú skal greina:

	gram.
Acidum aceticum	10
— gallotannicum	10
— hydrochloratum	10
— salicylicum	10
Ætheroleum sinapis	2
— terebinthinæ og aðrar ætheriskar oliur, enn fremur Eucalyptol og Eugenol	5
Aloe	2
Anthrasol	5
Benzin	20
Benzol	20
Camphora	10
Chininum og chinínsölt	2
Collodium	30
Creolin	2
Chloretum ferriicum	5
Ichthyol og þvílík efni	5
Jod	5
Kreosot	2
Kreosolum crudum	2
Liquor carbonis detergens	5
— kresoli saponatus (Lysol)	4
Menthol	5
Naphtol	2
Oleum ricini	30
Phenol	2
Sol. subacetatis alum.	20
— ammoniaci	10
— formaldehydi	5
— superoxydi hydrog	100

95

31/12 '30

	grm.
Sol. subacetatis plumbici	10
Sápur, alls konar	10
Thymol	5
Tjörur alls konar	5

3. gr.

Lyfsölum og læknum er ekki heimilt að selja ómengað áfengi (sbr. 2. gr.) til neins annars en lækninga, sjúkdómsrannsóknna og annara iðkana í læknavísindum. Er læknum stranglega bannað, að afhenda eða ávísu ómengað áfengi í þeim tilgangi, að það verði öðruvísi notað. Þetta gildir einnig um smáskammtalækna, tannlækna og dýralækna.

4. gr.

Ekkert ómengað áfengi (sbr. 2. gr.) má láta út úr lyfjabúð nema eftir löglegri beiðni eða löglegum lyfseðli frá lækni, og ekki nema einu sinni eftir sama lyfseðli. Lyfseðilinn skal stimpla, að sjá meg, hvar og hvenær hann hafi verið afgreiddur, og sé honum því næst haldið eftir í lyfjabúðinni.

Á ílát hvers áfengislyfs, sem látið er af hendi, skal jafnan auk nafns lyfjabúðarinnar og fyrirsagnar um notkunina rita sjálfa forskriftina.

5. gr.

Í hverri lyfjabúð skal hafa tvær bækur til vitnis um áfengissöluna:

a. Vinnubók („Laboratorium-journal“).

Í hana skal rita öll þau lyf, sem búin eru til eða sett saman í lyfjabúðinni og áfengi er í. Skal þess getið við hvert lyf, hvenær það var búið til, hve mikið af því og hve mikið áfengi (spir. conc.) fór í það. Heilbrigðisstjórnin ræður annars fyrirkomulagi á þessari bók.

b. Eyðslubók.

Í hana skal lyfsali rita í lok hvers mánaðar, hve mikið hann hefir selt af ómengðu áfengi og hve mikið hann hefir notað í samsett lyf, sem sett hafa verið saman í vinnustofunni. Í þessari bók skal þess greinilega getið, hversu mikið af áfengi og áfengum lyfjum hafi verið selt læknum, er lyfsölurétt hafa, og tilfærð nöfn kaupenda. Að öðru leyti ræður heilbrigðisstjórnin tilhögun þessarar bókar. Í lok hvers mánaðar skal hver lyfsali senda lyfjaverzlun ríkisins mánaðarafrit úr þessari bók sinni. Jafnframt skal hann senda alla þá lyfseðla, sem komið hafa til afgreiðslu þann mánuð og heyra undir ákvæði 4. gr., sbr. 6. gr.

Ákvæði þessarar greinar taka ekki til héraðslækna, sem rétt hafa til lyfjasölu. En þó skulu þeir vera skyldir til að hafa eyðslubók um allt áfengi og áfeng lyf, er þeir láta út. Bókin skal færð jafnóðum og út er látið. Heilbrigðisstjórnin ræður fyrirkomulagi á þessari eyðslubók.

Í lok hvers ársfjórðungs skal hver læknir, sem rétt hefir til lyfjasölu, senda Áfengisverzlun ríkisins eftirrit af eyðslubók sinni, eða greinilega skýrslu um, hvernig hann hefir varið meðteknu áfengi. 95 ^{31/12} '30

Þessar skýrslur lækna og lyfsala séu jafnan dagsettar og undirskrifaðar.

6. gr.

Þegar læknir gefur út lyfseðla upp á ómengað áfengi (sbr. 2. gr.), skal hann jafnan rita þá á sérstök eyðublöð, sem landlæknir lætur út í heftum með tvöföldum, tölusettum eyðublöðum; skal læknir skrifa á hvern seðil, auk nafns lyfsins og þyngdar, nákvæma fyrirsögn um notkun þess, útgáfustað og útgáfudag seðilsins, nafn sitt og fullt nafn og heimili sjúklingsins (í bæjum götunafn og húsnafn eða númer).

Læknir skal jafnan, er hann gefur út slíkan lyfseðil, skrifa fullt afrit af honum á viðfest eyðublað. Læknir fær því aðeins ný eyðublöð, að hann sendi landlækni með beiðninni öll afritin af útgefnum áfengisseðlum.

Héraðslæknar, sem sjálfir hafa lyfjaverzlun hver í sínu héraði, eru undanþegnir fyrir mælum þessarar greinar.

7. gr.

Ekki má læknir, nema lög eða reglugerðir mæli öðruvísi fyrir, ávísar eða láta úti meira í einu, hvorki sjálfum sér né öðrum, en 100 grömm af spiritus concentratus eða 160 grömm af Konjaki eða 325 grömm af öðrum vínunum, sem löggilt eru til lækninga, og ekki aftur sama viðtakanda fyrr en liðnar eru þrjár nætur frá því er kaupin gátu átt sér stað, og gildir það einnig, ef læknirinn veit, að sjúklingurinn hefir fengið ómengað áfengi hjá öðrum lækni og ekki eru liðnar 3 nætur frá því (sbr. 9. gr. 2).

8. gr.

Lyfsalar og afgreiðslumenn þeirra mega ekki:

1. Afhenda ómengað áfengi (sbr. 2. gr.) eftir lyfseðli, sem eldri er en 3 mánaða.
2. Afhenda meira af áfengi en til er tekið í lyfseðlinum.
3. Afgreiða lyfseðil, sem ekki er í samræmi við þessa reglugerð.
4. Afhenda ölvuðum manni ómengað áfengi eftir lyfseðli, né heldur afgreiða áfengislyfseðil, ef líkur sýnast til að hann sé falsaður, en þá skal lyfsali leggja hald á seðilinn og gera viðkomandi lækni aðvart.

9. gr.

Enginn má:

1. Biðja lækni um áfengisseðil undir fölsku yfirskeyni (t. d. segja rangt til nafns, heimilis eða sjúkdóms).
2. Biðja lækni um áfengislyfseðil, án þess að segja frá því ef hann hefir undanfarinn mánuð fengið einn eða fleiri áfengislyfseðla hjá öðrum lækni.

- 95 3. Reyna að fá keypt meira áfengi en lyfseðill hans nefnir.
 31/12 '30 4. Gefa öðrum áfengisseðil, sem hann hefir fengið.

10. gr.

Reglugerð þessi er sett eftir lögum nr. 69, 1928 og 64, 1930 og fer með brot út af henni eftir fyrir mælum nefndra laga.

11. gr.

Þessi reglugerð gengur í gildi 1. janúar 1931, og fellur þá úr gildi reglugerð nr. 85, 1928.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 31. desember 1930.

Jónas Jónsson.

Gissur Bergsteinsson.

REGLUGERÐ

um

breyting á reglugerð nr. 90, 14. nóv. 1921, um tekjuskatt og eignarskatt.

1. gr.

36. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Auk skyldu til þess að skýra frá högum sjálfs sín og annara samkvæmt 33. gr., er neðangreindum aðiljum skylt að veita skattanefndum ókeypis ýmsar upplýsingar, er þær beiðast:

1. Embættismenn og aðrir, sem einhver störf hafa í almennings þarfir, og
2. Stjórnendur banka og sparisjóða, hlutafélaga og stofnana, eru skyldir að veita skattanefndum upplýsingar þær allar, sem þær æskja, bæði um kaup starfsmanna þeirra, um eigendur verðbréfa allra, svo sem hlutabréfa, vaxta-bréfa og skuldabréfa, en sé um handhafabréf að ræða, þá svo framarlega að þeim sé kunnugt um eiganda, enn fremur um vaxtafé manna í bönkum og sparisjóðum og skuldir manna við þessar stofnanir o. s. frv. Embættismenn og sýslunar eru sérstaklega skyldir að láta skattanefndum í té fræðslu um niðurfjöfnun útsvara, skattgjald, manntal, allskonar matsgerðir o. s. frv. — Enn fremur eru

3. Allir þeir, sem menn hafa í þjónustu sinni, enda þótt 1. og 2. töluliður taki ekki til þeirra, eru skyldir að veita skattanefndum skýrslu um laun hvers starfsmanna sinna.

Skýlt er að gefa skýrslu um kaup starfsmanna, vaxtafé í bönkum, skulda-
bréf, hlutabréf og vaxtabréf þótt í beiðni sé eigi spurt um nafngreinda menn, 96
en ætíð skal í beiðninni taka fram við hvaða tímabil beri að miða upplýsing- 4. jan.
arnar. Sé það ekki gert er óskýlt að svara.

Þótt stjórnendur banka eða sparisjóða viti eigi um eigendur alls þess
vaxtafjár, er skattanefndir æskja vitneskju um samkvæmt reglugerð þessari,
ber þeim eigi að síður að gefa skattanefnd upplýsingar um heiti það, er inni-
eignin hefir í bókum stofnunarinnar um leið og skilað er upplýsingum um fé
það, er stjórnendur vita full skil á. Stjórnendunum bera að afla sér vitneskju um
eigendur þessa fjár svo fljótt, sem verða má og tilkynna tafarlaust skattanefnd,
er þeir hafa öðlzt hana. Fá stjórnendur eigi fullnægjandi upplýsingar um eig-
endur þessa vaxtafjár, ber þeim að gefa skattanefnd upp tafarlaust nafn og
heimilisfang þess manns, sem tekið hefir út eða lagt inn fé á viðkomandi reikn-
ing, eftir að skattanefnd hefir beiðzt upplýsingar samkvæmt þessari grein.

Sé bönkum eða sparisjóðum lagt mikið verk á herðar með fyrirspurnum
skattanefnda, er þeim rétt að fara þess á leit við fjármálaráðuneytið, að skatta-
nefndir taki þátt í kostnaði við verkið. Fjármálaráðherra úrskurðar að hve
miklu leyti ber að verða við þessum tilmælum.

Eigi geta bankar eða sparisjóðir dregið að verða við upplýsingarbeiðn-
um, þótt ekki hafi fengist úrskurður um þátttöku skattanefnda í kostnaði.

Fjármálaráðherra úrskurðar ágreining um skyldu manna til að láta af
hendi skýrslur þær, sem í þessari grein segir, og hvort skyldunni sé fullnægt. —
Skattanefnd ber því að skýra fjármálaráðherra þegar frá því, ef henni er neit-
að um þær eða dregið er um þörf fram að láta þessar upplýsingar í té.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 4. janúar 1931.

Einar Arnason.

Gísli Ísleifsson.

S A M Þ Y K K T

um

einkasíma í Ytri-Torfustaðahreppi í Vestur-Húnavatnssýslu.

1. gr.

Símar þeir, sem samþykkt þessi nær til, eru:

- a. Frá Hvammstanga um Stóra-Ós, Saura, Ytri-Reyki, Syðri-Reyki, Bergstaði, Efri-Torfustaði, Neðri-Torfustaði, Urriðaa með hliðarlinu að Torfustaðahúsum og Geitlandi.
- b. Frá Hvammstanga um Barð, Melstað, Staðarbakka, Króksstaði, Skarfhól, Búrfell, Huppahlið, Brekkulæk með hliðarlinum frá Melsstað að Svarðbæli, frá Skarfhóli að Reynhólum og frá Búrfelli að Hálsi.
- c. Frá Hvammstanga um Sanda, Útiblíksstaði, Heggstaði, með hliðarlinum að Bessastöðum og Bálkastöðum. Frá Söndum um Efri-Svertingsstaði, Tjarnarkot og Mýrar, með hliðarlinum frá Efri-Svertingsstöðum að Neðri-Svertingsstöðum og frá Tjarnarkoti að Sveðjustöðum.

2. gr.

Símar þeir, sem taldir eru í 1. gr., skulu lagðir svo fljótt, sem fé fæst til símalagningarinnar. Gerð símanna skal vera eftir tillögum landssímastjóra.

3. gr.

Afgreiðslu á síma sínum annast hver búandi á einkasímasvæðinu, er síma hefir. Símafélagið stofnar sameiginlegan sjóð, er nefnist Varasjóður Símafélags Ytri-Torfustaðahrepps, skammstafað V. S. Y. T. Úr sjóðnum skal greiða allan kostnað við viðhald einkasímalínunnar. Stjórn símafélagsins sér um viðhaldið. Bráðabirgðaaðgerðir milli bæja á línusvæðinu annast þó ábúendur jarðanna heiman að frá sér til næsta bæjar. Gjöldum til sjóðsins skal jafnað niður á gjaldendur símafélagsins á sama hátt og öðrum kostnaði við einkasímalínuna, og sér stjórn símafélagsins um að nægilegt fé sé fyrir hendi í sjóðnum á hverjum tíma til þess að greiða með kostnað við símabilanir. Sjóðinn skal ávaxta í Sparisjóði Vestur-Húnavatnssýslu.

4. gr.

Ábúendur jarða þeirra, sem um ræðir í 1. gr., og ennfremur aðrir heimilisfastir gjaldendur til sveitarsjóðs í Ytri-Torfustaðahreppi, er þess kynnu að óska, gangi í símafélag, er nefnist Einkasímafélag Ytri-Torfustaðahrepps, og greiðir það kostnað þann, er lagning símanna og viðhald þeirra hefir í för með sér, að frádregnum þeim $\frac{3}{5}$ hlutum stofnkostnaðar, er landssíminn greiðir, og

því fé, sem kynni að koma annarsstaðar frá, ásamt því daglega viðhaldi, er um getur í 3. gr. Kostnaði þessum skal jafnað niður þannig:

97
23. jan.

- a. Að hálfu leyti á ábúendur allra fasteigna á samþykktarsvæðinu eftir gildandi jarðamati, hvort sem þeir eru eigendur jarðanna eða ekki.
- b. Að hálfu leyti eftir efnum og ástæðum, er jafnist niður á alla gjaldendur til sveitarsjóðs á samþykktarsvæðinu, er þar eiga lögheimili, í réttu hlutfalli við sveitarútsvör þeirra.

Allir félagsmenn skulu hafa jafnan atkvæðisrétt á fundum félagsins.

5. gr.

Félagið skal eiga með sér aðalfund árlega síðla vetrar. Á fundi þeim, er gengið verður frá samþykkt þessari til fullnustu, skal kosin þriggja manna stjórn fyrir félagið. Stjórnin er kosin til þriggja ára og gengur einn maður úr stjórninni á hverju ári, fyrstu tvö árin eftir hlutkesti, og kýs aðalfundur mann í stað þess er úr gengur. Á aðalfundi skulu rædd félagsmál, kosinn endurskoðandi, úrskurðaðir reikningar félagsins, er stjórnin semur fyrir næsta ár á undan o. s. frv.

Afrit af reikningum skal senda landssímastjóra.

6. gr.

Sveitarstjórn Ytri-Torfustaðahrepps og sýslustjórn Vestur-Húnavatns-sýslu ábyrgjast starfrækslu einkasímanna eftir því, sem landssímastjóri mælir fyrir um, og að línunum sé að öllu leyti vel við haldið.

7. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að kr. 200,00, er renna í sveitarsjóð Ytri-Torfustaðahrepps.

Samþykkt þessi staðfestist samkv. lögum nr. 11, 14. júní 1929, um einkasíma í sveitum, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 23. janúar 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

REGLUGERÐ

um

innheimtu afnotagjalds fyrir útlarp.

1. gr.

Gjaldldagi afnotagjalds útlarps, sem samkvæmt 4. gr. reglugerðar um skipulag og rekstur útlarps, 22. nóvember 1930 er ákveðinn 1. júlí skal vera 1. apríl.

2. gr.

Í Reykjavík annast skrifstofa útlarpsins innheimtu afnotagjaldsins. Utan Reykjavíkur skal pósthúsum og póstafigreiðslum landsins falið að veita móttöku afnotagjaldi útlarpsnotenda til útlarpsins, notendum að kostnaðarlausu, samkvæmt nánari ákvæðum í reglugerð þessari.

3. gr.

Fyrir 15. janúar ár hvert sendir skrifstofa útlarpsins pósthúsum og póstafigreiðslumönnum eyðublöð fyrir bráðabirgðakvittunum til útlarpsnotenda fyrir afnotagjaldinu. Eyðublað þetta skal vera skipt í tvo reiti tölumerkta I. og II. Á eyðublaðið skal prenta upphæð gjaldsins og gjaldárið, ásamt nokkrum leiðbeiningum um innheimtuna.

4. gr.

Útlarpsnotandi, sem óskar að greiða afnotagjald sitt til pósthúss eða póstafigreiðslu, fær afhent gegn greiðslunni eyðublaðshluta nr. II., með áritaðri kvittun pósthússins eða póstafigreiðslunnar.

5. gr.

Pósthús og póstafigreiðslur, sem veita viðtöku afnotagjöldum útlarpsnotenda, skulu, samkvæmt 3. gr., kvitta á eyðublaðshluta nr. II. og afhenda hann gjaldanda. Eyðublaðshluta nr. I. heldur pósthús eða póstafigreiðsla eftir í eigin skjalasafni.

Pósthús og póstafigreiðslur senda við lok hvers mánaðar til póststjórnarinnar í Reykjavík skrá í tveim eintökum yfir gjaldendur, þar sem tilgreint sé nafn og heimilisfang. Póststjórnin greiðir síðan mánaðarlega til útlarpsins innheimtar upphæðir samkvæmt innheimtuskrá pósthúsanna, að frádreginni innheimtubókun, er ákveðst 15 aurar fyrir hvern gjaldanda. Greiðslunni fylgi eintak af innheimtuskrá pósthúsanna.

6. gr.

Jafnaskjótt og skrifstofa útlarpsins tekur við innheimtum afnotagjöldum, ásamt skrá pósthúss eða póstafigreiðslu yfir gjaldendur, sendir það hverjum útlarpsnotanda aðalkvittun fyrir gjaldinu. Á aðalkvittun standi:

1. Nafn og heimilisfang gjaldanda.
2. Upphæð gjaldsins og gjaldár.
3. Reglur um hagnýtingu og almenn not útvarpsins.
4. Aðrar helztu leiðbeiningar fyrir útvarpsnotendur.

98
14. marz

7. gr.

Sýslumönnum og bæjarfógetum landsins er falið að innheimta á manntalsþingum afnotagjald útvarpsnotenda í lögsagnarumdæmi þeirra, samkvæmt ákvæðum þeim, er hér fara á eftir.

8. gr.

Fyrir 1. maí ár hvert sendir skrifstofa útvarpsins sýslumönnum og bæjarfógetum skrá yfir gjaldendur í lögsagnarumdæmi þeirra í tveimur eintökum, ásamt eyðublöðum í þremur tölumerktum reitum fyrir aðalkvittanir til gjaldenda.

9. gr.

Sýslumenn og bæjarfógetar skulu við innheimtu afnotagjaldsins kvitta fyrir gjaldinu á eyðublaðshluta nr. III. og afhenda það gjaldanda. Eyðublaðshluta nr. II. sendir innheimtumaður til skrifstofu útvarpsins, ásamt skrá yfir gjaldendur og ásamt innheimtri upphæð, að frádreginni innheimtupóknun samkvæmt 11. gr. Eyðublaðshluta nr. I heldur innheimtumaður eftir í skjalasafni sínu.

10. gr.

Útvarpsnotandi, sem hefir í höndum bráðabirgðakvittun pósthúss eða póstaðgreiðslu eða aðalkvittun frá skrifstofu útvarpsins fyrir afnotagjaldinu, skal sýna slíka kvittun á manntalsþingi. Sýslumaður eða bæjarfógeti gerir þá athugasemd um það við nafn hans í gjaldendaskránni, eftir að hann hefir kynnt sér, að kvittunin gildi fyrir hið rétta gjaldár.

11. gr.

Póknun sýslumanna og bæjarfógeta fyrir innheimtu afnotagjaldanna ákveðst 5% af innheimtri upphæð. Dregst sú þóknun frá, er innheimtumaður gerir skil innheimtunnar samkvæmt 9. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 62, 19. maí 1930, um heimild handa ríkisstjórninni til ríkisrekstrar á útvarpi, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 14. marz 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

99
31. marz

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Snorrasjóð 1930.

1. gr.

Snorrasjóður er stofnaður af gjöf, að upphæð 100 þúsund norskar krónur, er norska ríkið færði Íslandi að gjöf á þúsund ára afmæli Alþingis, samkvæmt ályktun Stórþingsins 13. marz 1930 og bréfi staðfestu af konungi Norðs 19. júní 1930.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er einkanlega að styrkja íslenska námsmenn og fræðimenn til lærdóms og vísindaiðkana í Noregi. Stúdentar og kandidatar, sem leggja stund á norræn fræði, og fræðimenn, sem hafa með höndum ákveðin verkefni úr norrænni sögu og bókmenntum, skulu að öðru jöfnu ganga fyrir. Þó má veita styrk úr sjóðnum stúdentum og öðrum námsmönnum, er stunda nám við háskólann í Osló, Bergens Museum, Verkfræðaháskólann í Niðarósi, landbúnaðarháskólann í Ási og aðrar jafngildar vísindastofnanir í Noregi.

Nú þykir eigi ástæða til þess að verja öllu handbæru fé sjóðsins á þennan hátt, og er þá heimilt að veita afganginn til þess að styrkja útgáfu vísindalegra rita um norræna sögu og bókmenntir.

3. gr.

Forsætisráðherra Íslands hefir á hendi stjórn sjóðsins.

4. gr.

Sjóðinn skal jafnan ávaxta í Búnaðarbanka Íslands, verðbréfum hans og sparisjóði, og hefir Búnaðarbankinn á hendi reikningshald sjóðsins, sjóðnum að kostnaðarlausu.

5. gr.

Á hverju ári má úthluta $\frac{3}{4}$ vaxta sjóðsins, $\frac{1}{4}$ vaxtanna skal jafnan leggja við innstæðuna.

6. gr.

Auglýsingar um styrk úr sjóðnum skal birta í Lögbirtingablaðinu. Umsóknir um styrk skulu komnar til Stjórnarráðsins fyrir 1. júlí. Styrkur veitist í fyrsta sinn árið 1931.

7. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Reikninga sjóðsins og skýrslu um hverjir notið hafa skal birta í Stjórnartíðindunum.

Forsætisráðherrann, 31. marz 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

REGLUGERÐ**100**
2. okt.

um

gjaldeyrisverzlun.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 48, 4. júní 1924, sbr. lög nr. 9, 27. maí 1925, er hérmeð sett eftirfylgjandi reglugerð um gjaldeyrisverzlun.

1. gr.

Landsbanki Íslands og Útvegsbanki Íslands h/f hafa einir á hendi gjaldeyrisverzlunina og er hver sá, er á erlendan gjaldeyri, hvort sem er hér á landi eða erlendis, eða eignast hann síðar, skyldur til þess að láta hann af hendi við bankana fyrir skráð kaupgengi.

2. gr.

Öllum er bannað að selja eða kaupa erlendan gjaldeyri nema gegnum bankana, einnig að selja til útlanda íslenzkan gjaldeyri hvort heldur seðla, inneignir í bönkum, sparisjóðum eða öðrum stofnunum svo og kröfur á hendur einstökum mönnum hér á landi, nema bankarnir annist þá sölu, skylt skal sérhverjum að gefa gengisnefndinni upp inneignir sínar í erlendum gjaldeyri, þar með talin verðbréf, þegar þess er óskað, og þeir skyldir að láta gjaldeyrinn af hendi við bankann fyrir skráð kaupgengi ef krafist er.

3. gr.

Landsbanki Íslands og Útvegsbanki Íslands h/f skulu takmarka sölu á gjaldeyri til kaupa á ónauðsynlegum varningi eftir því sem við verður komið.

4. gr.

Eigi verður tekinn, samkvæmt 1. og 2. gr. reglugerðar þessarar, erlendur gjaldeyrir, ef eigandi hans færir sönnur á, að hann þurfi að nota gjaldeyrinn til þess að borga nauðsynjavörur til atvinnurekstrar síns, eða nauðsynleg tæki til hans, á næstu 6 mánuðum, eða þurfi að nota hann til fullnægingar skuldbindingum, sem hann hefir tekið á sig vegna atvinnurekstrar síns, nema nefndin tryggi honum yfirfærslu í því skyni á allt að jafnmiklum gjaldeyri þegar hann þarf með.

5. gr.

Kaupbeiðnir á erlendum gjaldeyri skulu afhentar bönkunum að minnsta kosti sólarhring áður en afgreiðsla á að fara fram.

100

2. okt.

6. gr.

Brot á móti reglugerð þessari varða sektum frá kr. 100.00—50000.00. nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Mál út af brotum á reglugerðinni skulu rekin sem almenn lögreglumál. Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 2. október 1931.

Ásgeir Ásgeirsson.

Sigurjón Markússon.

101

12. okt.

REGLUGERÐ

um

breyting á reglugerð nr. 57, 11. júlí 1923, um bann við dragnótaveiði í landhelgi við sunnanverðan Faxaflóa.

1. gr.

Í landhelgi fyrir framan strandlengju Keflavíkurhrepps skal leyft að nota dragnætur til fiskveiða á tímabilinu frá 15. október til 30. nóvember þ. á.

Mörk milli Vatnsleysustrandarhrepps og Keflavíkurhrepps eru: Innri-Skora á Vogastapa miðuð við Súlur á Reykjanesi, og mörk milli Keflavíkurhrepps og Gerðahrepps eru: Lína um Merkjastein á Hellunefi um Keflavíkurborg, sem er tóft sunnan Gerðavegar.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 12. október 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

REGLUGERÐ

102

23. okt.

um

takmörkun á innflutningi á óþörfum varningi.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 1, 8. marz 1920, um heimild fyrir ríkisstjórnina til að takmarka eða banna innflutning á óþörfum varningi, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði um takmörkun á innflutningi slíks varnings.

1. gr.

Eftirgreindar vörutegundir er bannað að flytja til landsins:

- a. *Kjötmeti* og pylsur nýtt, saltað, þurkað, reykt eða niðursoðið. *Fiskmeti* allskonar, nýtt, saltað, hert, reykt eða niðursoðið. *Smjör*, smjörliki, ostur. *Ávextir* niðursoðnir, syltaðir og sykraðir. Ávaxtamauk, hnetur, niðursoðið grænmeti og makrónudeig. *Brauð*, allskonar kaffibrauð, kex, annað en matararkex. *Brjóstsykur*, karamellur, sykurgúmmi, súkkulaði, konfekt, marsipan, lakkrís, hunang og siróp. *Öl*, límonaði, sóðavatn, óáfeng vín, ölkelduvatn, ávaxtasafi (saft). *Ilmvötn*, hárvötn, hársmyrsl. *Blóm* og jurtir lifandi og tilbúin, jólatré og jólatrésskraut. *Loðskinn* og fatnaður úr þeim. Hanskar, reiðtygi, skinntöskur og veski. *Silkivefnaður*, silkihattar, floshattar, silkisór, flosskór, sólhlifar, silki og silkivarningur, flauel og flos. Knipplingar. *Fiður*, dúnn og skrautfjaðrir. *Veggmyndir* og málverk, myndabækur, myndarammar, rammalistar, allur glysvarningur og leikföng, flugeldar og flugeldaefni. *Hljóðfæri* allskonar og grammofónplötur. *Gull- og silfursmíðivörur*, plettvörur, gimsteinar og hverskonar skrautgripir, eirvörur, tinvörur, nýsilfurvörur, nikkelvörur. Legsteinar. Fólksflutningabifreiðar og bifhjól. Frímerki og aðrir safnmunir.
- b. Hverskonar *vefnaðarvörur*, tilbúinn fatnaður og höfuðföt, nema fiskstrigi (Hessian), segldúkur, pokar og pokastrigi, lóðarbelgir, lampakveikir, sáraumbúðir, vinnuföt (overalls) og sjóklæði. *Egg* ný og niðursoðin, eggjaduft, niðursoðin mjólk. *Skófatnaður* allskonar úr leðri og gúmmi. Nýir og þurkaðir *ávextir* og grænmeti, annað en kartöflur og laukur. *Skósverta*, kerti, sápur, gólfáburður, leðuráburður og hverskonar fægiefni, sápuspænir og sápuduft. Allskonar feitmeti, nema til iðnaðar. *Vöruflutningabifreiðar* og reiðhjól. Hverskonar leður- og skinn-vörur, sem ekki eru áður nefndar. Tilbúin *stofugögn* og hlutar úr þeim. *Úr* og klukkur. *Kaffibætir*. Bréfspjöld. *Kvikmyndir*. *Efni til brjóstsykur-* og konfektgerðar. *Sjónaukar*, ljósmyndavélar og hlutar í þær. Speglar og glervörur, aðrar en rúðugler, netakúlur, flöskur og lampaglös. Postulinsvörur allskonar. *Hnífar*, skæri, skotvopn. *Skip* og bátar. Mótorar allskonar. *Skrifvélar*, reiknivélar og aðrar skrifstofuvélar.
- c. *Tóbak*, vindlingar, vindlar og aðrar tóbaksvörur, til 1. janúar 1932.

102

23. okt.

2. gr.

Nú telur einhver vafa á því, hvort vara sú, er hann vill flytja til landsins, falli undir ákvæði 1. gr. eða undir hvern staflið greinarinnar hún falli, og getur hann þá leitað úrskurðar atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins um það, og er það fullnaðarúrskurður sem og aðrir úrskurðir þess út af skilningi á ákvæðum reglugerðar þessarar.

3. gr.

Nú telur einhver sér nauðsyn á að flytja til landsins einhverja af vörum þeim, sem nefndar eru í 1. gr., og getur hann þá leitað til þess leyfis innflutningsnefndar, sbr. 4. gr. Innflutningsleyfi á vörum þeim, sem greinir í 1 gr., staflið a., verður þó ekki veitt, nema ómissandi þyki, og á vörum þeim, sem taldar eru í staflið b. og c., ekki nema nefndin telji þess sérstaka þörf.

4. gr.

Atvinnumálaráðherra skipar 5 manna nefnd til þess að athuga beiðnir um innflutningsleyfi og veita þau eftir því sem ástæða þykir til. Ef nefndinni þykir ástæða til að veita innflutningsleyfi á einhverri af vörum þeim, sem taldar eru í 1. gr., staflið a., verður hún að bera það atriði undir atvinnumálaráðherra, sem þá ákveður, hvort veita skuli leyfið.

Kostnaður við nefnd þessa greiðist úr rikissjóði.

5. gr.

Kaupmönnum og kaupfélögum er skylt að gefa innflutningsnefnd nákvæma skýrslu um birgðir sínar af vörum þeim, sem innflutningur er bannaður á samkvæmt reglugerð þessari og um verð þeirra kominna í hús hér á landi, að greiddum tolli og öðrum kostnaði. Ennfremur ber þeim, sem sækja um innflutningsleyfi á téðum vörum, að gefa nefndinni slíka skýrslu, ef hún óskar þess.

6. gr.

Lögreglustjórar og tollstjórinn í Reykjavík skulu hver í sínu umdæmi hafa gætur á því, að fyrirmælum reglugerðar þessarar sé nákvæmilega framfylgt, og er þeim heimilt að setja þær reglur og gera þær ráðstafanir þar að lútandi, sem þurfa þykir.

7. gr.

Þær vörur, sem komnar eru í skip í útlöndum áleiðis hingað, þegar reglugerð þessi öðlast gildi, má flytja inn á sama hátt og hingað til.

8. gr.

Brot gegn ákvæðum 1. gr. reglugerðar þessarar varða sektum allt að 100000 kr.

9. gr.

102

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara sem almenn lög- 23. okt.
reglumál.

10. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim,
sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 23. október 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

REGLUGERÐ

103

26. okt.

um

notkun vatnsveitu og sölu vatns í Ísafjarðarkaupstað.

1. gr.

Veganefnd hefir umsjón með vatnsveitu bæjarins og vatnssölu, svo sem
segir í samþykkt um stjórn bæjarmálefna.

2. gr.

Eigi má leggja vatnsað úr vatnsveitunni án leyfis veganefndar og aðeins
undir eftirliti hennar. Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagn-
ingu vatnsæða úr götulögnum bæjarins að húsvegg. Bæjarstjórn getur ákveðið
að taka að sér lagning þessara húsæða.

Eigi má nota vatnsveituna til annars en heimilisþarfa bæjarmanna, nema
sérstaklega sé umsamið.

3. gr.

Fyrir vatn til heimilisnotkunar greiðist ekkert gjald, eigi skal heldur
koma gjald fyrir neyzluvatn skipa skrásettra á Ísafirði.

Heimili bæjarstjórn vatn á bryggjur, sildarstöðvar, fiskverkunarstöðvar,
ishúsa eða til annars atvinnureksturs, skal það selt eftir mæli, er notendur kosta
að öllu leyti sjálfir, og ákveður hún þá gjaldið. Þó má það eigi hærra vera en
2 kr. fyrir hverja smálest vatns, nema til skipa, sbr. 4. grein.

4. gr.

Fyrir vatn til skipa, sbr. þó 3. grein, skal gjalda kr. 2.50 fyrir hverja
smálest vatns, þó eigi minna í hvert skifti en 2 kr.

Gjöld fyrir vatn samkvæmt reglugerð þessari má með samþykki bæjarstjórnar hækka eða lækka um allt að 50%.

Bæjarstjórnin löggildir menn, er hún telur hæfa, og svo marga, er henni þykir þurfa, til þess að hafa eftirlit með eða leggja vatnsæðar þær, er vatnsveitan eða einstakir menn eiga að kosta, og setja þær í samband við vatnsæðar bæjarins, og séu þeir skyldir til að hlíta vinnukauptaxta þeim, sem bæjarstjórn kann að setja og að öðru leyti fara eftir reglum þeim, er bæjarstjórn setur. Engir aðrir en þeir, sem þannig hafa fengið löggildingu, mega leggja æðar frá bæjarvatnsveitunni í hús eða um þau, né gera breytingar á vatnsæðum.

Bæjarstjórnin getur sett sérstakan umsjónarmann vatnsveitunnar.

Heimilt er veganefnd að loka vatnsæðum bæjarins eftir því sem þörf krefur, til viðgerðar eða nýlagningar og skal hún jafnan auglýsa það fyrirfram. Ef ætla má að lokunin standi lengur en 2 tíma, er henni skylt að auglýsa hana með minnst þriggja tíma fyrirvara.

Skylt er hverjum vatnsæðareiganda að halda vatnsæðum sínum vel við og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim eða þær bila. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í æðunum. Enginn má eyða vatni að óþörfu.

Veganefnd, umsjónarmanni og löggiltum innlagningarmönnum er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, sem sett eru í sambandi við þær. Ef þeim þykir útbúnaði að einhverju leyti ábótavant, skal tafarlaust bætt úr því á kostnað vatnsæðareiganda.

Veganefnd er heimilt að loka vatnsæðum fyrir þeim, er vanrækja að gera við leka á pípum eða tækjum, sem eru í sambandi við þær, eða eyða vatni að óþörfu, og ennfremur fyrir þeim, sem ekki greiða vatn þegar þeir eru krafðir um lögmælt gjald fyrir það.

Enginn má taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar, án leyfis slökkviliðsstjóra.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 500 krónum.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið með sem almenn lögglumál.

Reglugerð þessi er hérmeð sett samkvæmt lögum nr. 15, 20. júní 1923 til þess að öðlast gildi 1. janúar 1932 og er jafnframt úr gildi felldur I. kafli af reglum nr. 74, 8. ágúst 1921, um afnot af eignum Ísafjarðar og gjöld fyrir þau, o. fl., og önnur ákvæði, er kunna að fara í bága við hana. 103 26. okt.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 26. október 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

REGLUGERÐ

um

jarðeignamál í Seyðisfjarðarkaupstað.

I. KAFLI.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Fasteignanefnd hefir umsjón með jarðeignum kaupstaðarins, undir yfirstjórn bæjarstjórnar. Hún tekur á móti beiðnum um afnot af landeigninni, athugar þær og gerir tillögur til bæjarstjórnar hversu þeim skuli svarað.

2. gr.

Fyrir afnot af landeigninni, svo sem lóðarréttindi, ræktunarland, haga- göngu, slægjur, mótekju, uppsátur, grjót-, malar- og sandnám o. s. frv., skulu notendur greiða gjald, eftir því sem bæjarstjórn ákveður.

3. gr.

Bæjarstjóri gerir, fyrir hönd bæjarstjórnar, alla nauðsynlega samninga við notendur, er öðlzt hafa réttindi til landsnyttja fyrir samþykki bæjarstjórnar og sér um, að allir slíkir samningar séu gerðir í samræmi við fyrirmæli reglugerðar þessarar og samþykktir bæjarstjórnar. Hann (gjaldkeri) innheimtir og öll leigugjöld fyrir landsnyttjar er leigðar eru, og eru gjalddagi þeirra 1. september ár hvert.

4. gr.

Nú leigir bæjarstjórn land eða landsnyttjar, og skal það þá að jafnaði gert með þeim skilmálum, sem settir eru í reglugerð þessari. Þó getur bæjar-

104 stjórn, þegar nauðsyn ber til, sett aðra skilmála fyrir slíkri leigu í einstökum 27. okt. tilfellum, og þá með sérstakri samþykkt í hvert sinn.

II. KAFLI.

Um leigu á lóðum.

5. gr.

Lóðir eru leigðar til byggingar eða hverskonar annara afnota, sem landslög og reglugerðir bæjarins heimila, með þeim skilmálum, sem fram eru teknar í þessari grein og öðrum ákvæðum í þessum kafla:

- a. Leigutaki greiði lóðargjald af hinni leigðu lóð samkvæmt ákvæðum gildandi laga, ennfremur alla skatta og öll gjöld til hins opinbera, sem eru lögð og kunna að verða lögð á leigulóðina sem gjaldstofn.
- b. Leigutaki greiði á réttum gjalddaga ársleigu af lóðinni, samkvæmt leigusamningi. Leigugjaldið sé tryggt með forgangsveðrétti í leiguréttindum leigutaka, húsum og mannvirkjum á lóðinni, enda sé það tekið fram í leigusamningnum.
- c. Leigutaki skal hafa tekið lóðina til umsaminnar notkunar, áður en þrjú ár eru liðin frá því honum var tilkynnt, að lóðin væri honum leigð, að öðrum kosti falla réttindi hans til lóðarinnar niður.
- d. Leigutaki undirriti samning við leigusala um lóðina, áður en tveir mánuðir eru liðnir, frá því honum var tilkynnt samþykkt bæjarstjórnar fyrir leigunni. Láti leigutaki þetta hjá liða, er slík samþykkt ekki lengur bindandi fyrir bæjarfélagið.
- e. Leigutaki láti á sinn kostnað þinglýsa leigusamningi, er hann hefir fengið fyrir lóðinni á næsta manntalsþingi eftir undirskrift hans, ella lætur bæjarstjórnin þinglýsa honum á kostnað leigutaka.
- f. Heimilt er bæjarstjórninni, að leggja skólpræsi, vatnsæðar, raftaugar og annað því um líkt um leigulóðina endurgjaldslaust, enda sé lóð og mannvirkjum ekki spillt með slíku.
- g. Þegar leigusamningur um lóð hefir verið í gildi um minnst 10 ára bil, getur leigutaki og leigusali hvor um sig innan eins árs eftir að nýtt almennt fasteignamat hefir farið fram, krafizt þess, að lóðarsamningur sé endurnýjaður og ný ársleiga ákveðin, með samkomulagi aðila, en önnur ákvæði samningsins haldist óbreytt. Náist eigi samkomulag um leiguupphæðina skal hún ákveðin eftir mati þriggja manna, og sé matið miðað við verðmæti lóðarinnar án umbóta leigutaka, á þeim tíma þegar matið fór fram. Tilnefnir leigutaki einn matsmann, leigusali annan, en oddamaður sé dómkvaddur. Hvor aðili um sig getur krafizt yfirmats. Yfirmatsnefnd skipa 5 menn, nefnir leigutaki 2 matsmenn, leigusali aðra 2, en oddamaður sé dóm-

kvaddur. Sá sem krefst mats eða yfirmats, skal greiða allan kostnað sem af því leiðir. 104
27. okt.

- h. Lóðarsamningur er óuppsegjanlegur af hálfu leigusala, meðan leigutaki uppfyllir þá skilmála, sem honum eru settir með reglugerð þessari, og leigusamningi um lóðina en leigutaka er heimilt að segja upp leiguréttinum skriflega með eins árs fyrirvara. Leigutaka er heimilt að selja og veðsetja leiguréttindi sín. Vilji leigutaki selja eða veðsetja hluta af leiguréttindum sínum þarf til þess samþykki bæjarstjórnar.

Ákvæði í b-lið og h-lið um tryggingar fyrir eftirgjaldi, gildir ekki gagnvart veðdeild, sem lánar aðeins út á fyrsta veðrétt.

6. gr.

Nú lætur leigutaki hjá liða, að greiða ársleigu, og má þá til lúkningar gera fjárnám í lóðarréttindunum, húsum og mannvirkjum á lóðinni, án dóms eða sáttar, samkvæmt 15. gr. laga 16. des. 1885, enda sé það tekið fram í leigusamningnum.

7. gr.

Lóðarsamningur skal gerður í tveim samhljóða eintökum, og fær leigutaki annað eintakið, en hitt geymist í skjalasafni bæjarins. Hvoru samnings-eintaki skal fylgja viðfestur uppdráttur af lóðinni, er sýni afstöðu hennar gagnvart skipulagi bæjarins. Leigutaki greiði kr. 5.00 fyrir uppdrátt þenna.

III. KAFLI.

Um leigu á landi til ræktunar.

8. gr.

Leiguspildur til ræktunar leigjast bæjarbúum með eftirfarandi skilmálum og öðrum ákvæðum í þessum kafla.

- a. Leigutaki greiði alla skatta og öll gjöld til hins opinbera, sem lögð eru og kunna að verða lögð á leigulandið sem gjaldstofn.
- b. Leigutaki greiði ársleigu, er bæjarstjórn ákveður, af landsspildunni á réttum gjalddaga, og sé leigugjaldið tryggt með forgangsveðrétti á leiguréttindum og mannvirkjum leigutaka á lóðinni, á undan öðrum veðskuldum, enda sé það tekið fram í leigusamningnum.
- c. Leigutaki noti land það, er hann hefir tekið á leigu, einungis til ræktunar, en ekki til bygginga, svarðartekju, grjót- eða sandnáms, eða nokkurs annars, hverju nafni sem nefnist, nema sérstakt leyfi bæjarstjórnarinnar komi til.
- d. Leigutaki skal hafa girt ræktunarlandið traustri gripheldri girðing, áður en þrjú ár eru liðin frá því hann tók það á leigu.
- e. Leigutaki skal hafa byrjað ræktun landssvæðisins áður en eitt ár er liðið frá því honum var tilkynnt, að það væri honum leigt. Eftir það skal hann

104
27. okt.

- vinna að ræktuninni árlega minnst þá dagsverkatölu, er bæjarstjórn hefir gert honum, og hann með samningi hefir undirgengizt að inna af hendi. Girðing landsvæðisins telst þó ekki til ræktunarinnar í þessu sambandi. Einungis jarðarbótaskirteini frá þeim trúnaðarmanni Búnaðarfélags Íslands, er hefir Seyðisfjarðarkaupstað til yfirsóknar, telst sönnun fyrir því hve mikið hafi verið unnið að ræktun leigulandsins.
- f. Leigutaka er skylt að viðhalda sæmilegri ræktun landsspildu þeirrar, er hann hefir ræktað, svo og girðingu um hana.
 - g. Leigutaki skal hafa undirritað samning við leigusala, um leigulandið, innan tveggja mánaða frá því honum var tilkynnt samþykki bæjarstjórnar fyrir leigunni, ella er sú samþykkt ekki lengur bindandi fyrir bæjarfélagið.
 - h. Heimilt er bæjarstjórn að leggja skólpræsi, vatnsæðar, raftaugar og annað því um líkt um leigulandið endurgjaldslaust, enda verði landið ekki fyrir verulegum skemmdum af því.
 - i. Hvenær sem bæjarstjórn þarfnast leigulandsins, vegna opinberra framkvæmda bæjarfélagsins, eða bæjarstjórnin vill láta landið af hendi til byggingarlóða handa einstökum mönnum, er leigutaka skylt að láta af hendi leiguréttindi sín, hvort heldur er að öllu landinu eða nokkrum hluta þess, gegn bótum eftir mati þriggja dómkvaddra manna, sem ákveða andvirði ræktunarlandsinsstyrksins ásamt mannvirkjum á því.
 - j. Þegar landsspildan hefir verið í leigu í 75 ár, falla leiguréttindin niður endurgjaldslaust, þó er leigutaka rétt að flytja þá í burtu girðingar og hús, er þar kunna að standa.
 - k. Leigusamningi um landssvæðið skal leigutaki láta þinglýsa á sinn kostnað við fyrsta tækifæri, ella lætur bæjarstjórnin afhenda samninginn til þinglesningar á kostnað leigutaka.
 - l. Leigutaka er heimilt að selja og veðsetja réttindi sín, eða ráðstafa þeim á annan löglegan hátt. Þó áskilur bærinn sér forkaupsrétt, og ber því leiguhafa að tilkynna bæjarstjórn fyrirhugaða sölu. Hluta af réttindunum getur leigutaki því aðeins selt og veðsett að bæjarstjórn samþykki. Leigutaki getur sagt upp leiguréttinum skriflega með eins árs fyrirvara.

9. gr.

Nú vanrækir leigutaki að uppfylla þær skyldur, er á honum hvíla samkvæmt 8. gr. a, b, c, d, og missir hann þá rétt sinn og leigulandið fellur endurgjaldslaust til landeiganda.

10. gr.

Nú litur fasteignanefnd svo á, að leigutaki hafi vanrækt, að uppfylla þau skilyrði fyrir leigunni, sem honum eru sett í 8. gr. e, f, þá skal nefndin fyrst veita leigutaka áminningu, en beri það ekki árangur, þá skal leggja málið undir úrskurð þriggja óvilhallra dómkvaddra manna. Sè að dómi þeirra um

alvarlega vanrækslu að ræða, missir leigutaki rétt sinn til landssvæðisins bóta-
laust.

104
27. ok.

11. gr.

Leigusamningur um land til ræktunar skal gerður í tveim samhljóða eintökum og fær leigutaki annað, en hitt geymist í skjalasafni bæjarins. Hvoru samningseintaki fylgir viðfestur uppdráttur af leigulandinu, er sýni afstöðu þess gagnvart skipulagi bæjarins, eða öðrum leigulöndum. Leigutaki greiði kr. 5,00 fyrir uppdrátt þenna.

IV. KAFLI.

Um hagagöngu.

12. gr.

Heimil er mönnum, búsettum í bænum, hagaganga fyrir skepnur sínar á því svæði af landeign bæjarins, er bærstjórn ákveður að nota þannig, og þurfa menn ekki að sækja leyfi til þess sérstaklega. En gjald skulu skepnueigendur greiða fyrir hagagöngu árlega samkvæmt gjaldskrá, er bærstjórn hefir samþykkt.

13. gr.

Nú kaupir bærarbúi sér hagagöngu fyrir skepnur sínar, annarsstaðar en í landi bæjarins, skal hann þá tilkynna það bærstjórn eigi síðar en 15. júlí og sýni skilríki fyrir, og er hann þá ekki skyldur til að greiða bænum hagatoll, enda gangi gripir hans ekki að staðaldri í landi bæjarins.

14. gr.

Bannað er ferðamönnum, að sleppa hestum sínum í landi bæjarins annarsstaðar en þar sem bærstjórn ákveður, enda sé þeim ætlað sæmilegt haglendi.

15. gr.

Nú lætur bærstjórn girða af svæði fyrir ferðamannahesta og skal þá ferðamönnum, er dvöl hafa í bænum heimilt og skylt, að geyma hesta sína þar, og greiði þeir gjald fyrir svo sem bærstjórn ákveður.

16. gr.

Verzlanir, er kaupa sláturfé á hausti, skulu greiða fyrir hagagöngu sláturfjárins í hlutfalli við fjártölu samkvæmt gjaldskrá.

104

27. okt.

V. KAFLI.

Um fjallskil.

17. gr.

Samkvæmt ákvæðum fjallskilareglugerðar Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstaðar, eru allir sauðfjáreigendur í bænum skyldir að inna af hendi fjallskil, eða útvega fullgilda menn til þess í sinn stað.

18. gr.

Fjallskilastjóri hefir á hendi yfirstjórn fjallskila í bænum, og er skipaður af bæjarstjórn til eins árs í senn. Hann ræður gangnamenn, gangnaforingja og réttarstjóra, svo marga sem þurfa þykir, og ákveður verksvið þeirra.

19. gr.

Gjalda skal kaup þeim, er starfa að fjallskilum, en kostnaði við fjallskil skal jafna niður á fjáreigendur, hlutfallslega eftir fjártölu þeirra. Laun fjallskilastjóra, kostnað við rekstra og fjársókn í aðrar sveitir og viðhald og byggingu rétta skal þó greiða úr bæjarsjóði. Fjallskilastjóri framkvæmir niðurrjöfnun á fjallskilakostnaði.

VI. KAFLI.

Um tún- og engjaleigu.

20. gr.

Þeim, sem tekur tún á leigu, er skylt að viðhalda sæmilegri ræktun þess, og skila því ekki í verra ásigkomulagi, en er hann tók við því. Sé um vanrækslu að ræða hjá leigutaka í þessu efni, skal með málið farið samkvæmt 10. gr. III. kafla.

21. gr.

Leigutaki má hvorki rista torf, stinga hnausa eða gera annað jarðrask á því túni eða slægjulandi, sem hann hefir á leigu, nema leyfi fasteignanefndar komi til.

VII. KAFLI.

Um jarðrask, grjót-, malar- og sandnám o. fl.

22. gr.

Bannað er að gera nokkurt jarðrask, hverju nafni sem nefnist í landi bæjarins, án leyfis fasteignanefndar.

23. gr.

104

Peir sem óska að rista torf, stinga hnausa, taka upp mó, afla grjóts, malar eða sands í landi kaupstaðarins, skulu fá til þess leyfi fasteignanefndar og greiða gjald fyrir samkvæmt gjaldskrá. 27. okt.

24. gr.

Mógrafir skulu grafnar skipulega, og svo að sem minnst landskemmd verði að, og að endingu móskurðar svo frá þeim gengið, að eigi séu hættulegar mönnum eða skepnum.

25. gr.

Fasteignanefnd getur ef þurfa þykir, með samþykki bæjarstjórnar, skipað umsjónarmann til að hafa eftirlit með torf- og mótekju, grjót-, malar- og sandnámi.

26. gr.

Hver sem vill nota land bæjarins til uppsáturs fyrir skip, skal leita til þess leyfis bæjarstjóra, sem veitir leyfið ef ástæða er til með ráði fasteignanefndar. Gjald skal greiða eftir uppsátur eftir gjaldskrá.

VIII. KAFLI.

27. gr.

Enginn má stunda veiðiskap í landeign bæjarins án leyfis bæjarstjórnar.

28. gr.

Nú veitir bæjarstjórn almennt leyfi til rjúpna- eða silungsveiða í landi kaupstaðarins, og skulu menn þá fá leyfisbréf til veiðanna hjá bæjarstjóra og greiða gjald fyrir samkvæmt gjaldskrá.

IX. KAFLI.

Ýmisleg ákvæði.

29. gr.

Gjöld þau, sem ákveðin eru í reglugerð þessari, má taka lögtaki.

30. gr.

Peir, sem verða brotlegir við ákvæði þessarar reglugerðar, skulu sæta sektum frá 10—500 króna, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

104

27. okt.

Með reglugerð þessari eru numdar úr gildi allar fyrri samþykktir bæjarstjórnar um afnot af landeigninni, að því leyti sem þær koma í bága við ákvæði hennar.

32. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lög-reglumál.

Reglugerð þessi staðfestist hér með, samkvæmt lögum nr. 61, 28. nóvember 1919, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 27. október 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

105

28. okt.

REGLUGERÐ

um

viðauka við reglugerð um varnir gegn útvarpstruflunum frá 13. maí 1930.

Samkvæmt lögum nr. 14, 14. júní 1929, um breyting á lögum nr. 12, 20. október 1905, um ritsíma og talsíma o. fl., eru hérmeð sett eftirfarandi ákvæði:

1. gr.

Aftan við 1. gr. reglugerðarinnar bætist: Eigi má heldur selja eða láta af hendi til annara slík truflandi tæki nema með leyfi útvarpsstjóra, enda séu truflanir frá þeim áður útilokaðar eins og unnt er og talið verður fullnægjandi.

2. gr.

Nú eru einhver þeirra tækja, sem að framan eru talin, eða önnur rafmagnstæki, sem valdið geta truflunum á útvarpi, þannig ger, að eigi er unnt að deyfa nægilega truflanir frá þeim, eða það er sérstaklega kostnaðarsamt, og er þá óheimilt að nota þau án sérstaks leyfis útvarpsstjóra, sem þá ákveður, á hverjum tíma dags má nota þau. Hraðskiptistraumstæki þau, sem almenn eru nefnd „Tesla“-tæki, og önnur lík truflandi áhöld, má þó aldrei nota nema á þeim tímum dags, sem hér segir: Á virkum dögum frá kl. 12 á miðnætti til kl. 9 árdegis, kl. 10½—12 árdegis og kl. 2—4 síðdegis. Á helgum dögum frá kl. 12 á miðnætti til kl. 10 árdegis.

Þessu má þó breyta með auglýsingu frá útvarpsstjóra, ef þurfa þykir.

3. gr.

105

Um refsingar fyrir brot gegn framangreindum ákvæðum og meðferð mála út af slíkum brotum, fer eftir 8. gr. téðrar reglugerðar frá 13. maí 1930. 28. okt.

4. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 28. október 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

FJALLSKILAREGLUGERÐ

106

31. okt.

fyrir

Austur-Barðastrandarsýslu.

I. Stjórn.

1. gr.

Málefni þau sem reglugerð þessi á við, standa undir umsjón hreppsnefndanna í Austur-Barðastrandarsýslu, hver í sínum hreppi. Þær eiga að gæta þess, að reglugerðinni sé hlýtt, og þeir, sem brjóta á móti henni verði kærðir.

2. gr.

Sýslunefnd Austur-Barðastrandarsýslu hefir yfirstjórn alla. Til hennar má skjóta öllum úrskurðum, og ráðstöfunum hreppsnefndanna. Þó verður sérhver þegar að hlýða fyrirskipunum hreppsnefndanna, hvort sem hann áfrýjar þeim eða ekki, en áliti sýslunefnd að honum hafi verið gerður óréttur, og hann haft skaða af, ákveður hún honum sanngjarnar bætur úr sveitarsjóði.

II. Um sauðfjármörk og markaskrár.

3. gr.

Sérhver fjáreigandi skal hafa greinilegt mark á fé sínu. Enginn má hafa afeyrt eða fleiri en tvö mörk í einu. Nú eignast maður kind, er hann fær ekki

- 106** 31. okt. markað undir sitt mark, skal hann þá brennimerkja hana á hægra horni með sínu eigin brennimarki, ef hyrnd er, en sé hún kollótt, þá skal hann festa spjald eða klæði með fangamarki sínu í eyrað. Hyrndar kindur skulu brennimerktar hreppabrennimarki á vinstra horni, en ef kollóttar eru, þá spjald eða klæði í vinstra eyra með hreppsmarki.

4. gr.

Markaskrá fyrir sýsluna skal endurprenta á 5—10 ára fresti. Sýslunefndin skipar fyrir um undirbúning og samning á markaskránni, og lætur prenta hana. Skytt er hverjum markeiganda að greiða kr. 1.00 fyrir hvert eyrnamark, er hann lætur prenta, og kr. 0.25 fyrir hvert brennimark. Hrökkvi það gjald eigi fyrir prentunarkostnaði, greiðist það er til vantar úr sýslusjóði. Ennfremur er hverjum markeiganda skytt að láta prenta mörk sín, þegar markaskrá er prentuð.

5. gr.

Nú vill einhver taka upp fjármark, og skal hann þá tilkynna það hreppstjórum, og hreppsnefndaroddvitum í aðliggjandi hreppum sýslunnar og innfæri þeir það í markaskrár sínar. Enginn má taka upp mark, sem annar sýslubúi hefir.

6. gr.

Nú flytur markeigandi inn í sýsluna, og skal hann þá tilkynna mark sitt á þann hátt sem segir í 5. gr. Eigi hann sammerkt við nokkurn í sýslunni, skal hann þá leggja niður það mark, ella að semja við hlutaðeiganda um notkun þess.

III. Um fráfærur og rekstur geldfjár til fjalla.

7. gr.

Enginn má færa lömb frá ám, nema í góðu veðri, og að þau séu að minnsta kosti 4 vikna gömul. Skulu lömb setin eigi skemur en 4 sólarhringa í heima högum. Enginn má kefla lömb.

8. gr.

Almennar smalanir til rúnings ár hvert, skal vera mánudaginn í 11. viku sumars.

Hver maður skal reka allt geldfé sitt til fjalla á vorin, í eigið land, ef til er, ella fá hann sér upprekstur hjá öðrum. Upprekstrargjald skal vera kr. 0.20 fyrir hverja kind yfir sumarið, og fyrir hvert hross kr. 0.75 á viku. Gjaldldagi á því er 31. október ár hvert.

9. gr.

Þar sem tveir eða fleiri menn hafa sambeit í óskiptu landi, má enginn nota beitina nema eftir ítölu móts við sameigendur sína, er metin er af úttekt-

armönnum eða yfirúttektarmönnum, svo sem landskiptalögin mæla fyrir. Sá sem ekki hlýðir greiðir sektir samkvæmt reglugerðinni. Sama rétt til að krefjast ítölu hefir nágranni, ef honum þykir land náðúa síns ofskipað. 106 31. okt.

Sömuleiðis skal hreppsnefnd láta gera ítölu í allt beitarland hreppsins, ef helmingur ábúanda krefst þess, og greiðist þá kostnaður við ítöluna úr sveitarsjóði.

IV. Um fjallskil.

10. gr.

Tvennar skulu fjallleitir á hausti. Hinar fyrri skulu byrja mánudag í 22. viku sumars, nema hreppsnefnd mæli öðruvísi fyrir. Svo getur og hreppsnefnd skipað eftirleitir, einar eða fleiri ef þurfa þykir. Allt fé úr fjallheimtum skal rekið til réttar.

11. gr.

Skyld er hverjum ábúanda, að gera full fjallskil fyrir sitt eigið fé, og það sem tilheyrir heimilinu, og enn fremur fyrir það fé, er hann hefir tekið til upprekstur úr öðrum hreppum að tiltölu rétttri við aðra fjáreigendur í hreppnum.

12. gr.

Hreppsnefnd skal á ári hverju skipa fyrir um fjallgöngur, og allt sem þar að lítur. Skal hún birta skipanir sínar með nægum fyrirvara. Falið getur nefndin einum eða fleirum úr sínum flokki að stjórna fjallskilum. Við niðurjöfnunina skal sérstaklega haft tillit til fjártölu. Hreppsnefndin skal skipa svo marga leitarforingja, sem þörf er á til að stjórna göngunum, og getur enginn skorast undan því, enda þótt hann sitji ekki í hreppsnefnd.

13. gr.

Sérhver sá, sem er óánægður með fjallskilaniðurjöfnun, skal ekki síðar en á næstu hausthreppskilum kæra slíkt skriflega fyrir hreppsnefndinni, og er nefndin skyld að hafa svarað kærinni innan mánaðar, frá því, er kært var. Skotið getur ákærandi málinu til sýslunefndar, enda hafi hann gert það fyrir lok þess árs.

14. gr.

Skyld er hverjum þeim, er fjallskil á að gera, að hlýðnast tafarlaust skipunum hreppsnefndar, og það allt að einu, þó hann sé óánægður með þær, og ætli að kæra þær. Nú vanrækir einhver að gera fjallskil og skal þá hreppsnefnd eða leitarforinginn kaupa menn og leita á hans kostnað, svo fjallskilaskyldu hans sé fullnægt.

106
31. okt.

V. Um réttarhöld og meðferð óskilafjár.

15. gr.

Þessar eru lögréttir:

Í Geiradalshreppi í Gautsdal.

- Reykhólahreppi á Kinnarstöðum.

- Gufudalshreppi við Djúpfjarðarbotn og í Múla við Kollafjörð.

- Múlahreppi, Axlarrétt, Múlanesrétt og Litlanesrétt.

Skal úr fyrri göngum réttað þessa daga.

Í Gautsdalsrétt fyrsta leitarðag.

- Kinnarstaðarétt þriðjudag í 22. viku sumars.

- Djúpadalsrétt þriðjudag í 22. viku sumars.

- Múlarétt á mánudag í 22. viku sumars.

- Axlarrétt á mánudag í 22. viku sumars.

- Múlanesrétt þriðjudag í 22. viku sumars.

- Litlanesrétt mánudag í 22. viku sumars.

16. gr.

Skyldir eru landeigendur og ábúendur að leyfa réttarstæði og réttarbyggingu. Valdi réttarbygging usla á engjum, er rétt að endurgjalda það af viðkomandi sveitarsjóði í eitt skipti fyrir öll, eftir mati tveggja óvilhallra manna. Nefni hreppsnefnd til annan, en ábúandi hinn. Komi þeim ekki ásamt, skulu þeir kjósa hinn þriðja. Ræður þá afl atkvæða um endurgjaldið. Jarðarábúandi hefir engin umráð yfir réttinni, að undanskildum sínum eigin dilk.

17. gr.

Rétt á að vera á sem haganlegastum stað og svo gerð:

a. Almenníngur sé nógu stór.

b. Að sérhver ábúandi hafi nógu stórt dílkrúm fyrir allt afréttarfé af heimili sínu.

c. Að nógu stórt dílkrúm sé fyrir allt utan-hreppsfé. Skal hver hreppur eíga þar dílkrúm, er hann á fjárvon, og kosta það sjálfur, nema öðruvísi sé umsamið milli hlutaðeigandi hreppsnefnda.

d. Að allir veggir réttarinnar séu traustir, og svo háir hvarvetna að engin sauð-kind geti stokkið upp á þá. Hreppsnefnd skipar að öðru leyti fyrir um réttarbyggingu, og árlegt viðhald. Fjáreigendur skulu skyldir til að kosta réttarbyggingu og aðgerð. Nú vanrækir einhver að vinna að réttarbyggingu eða aðgerð, og skal þá hreppsnefnd tafarlaust kaupa menn á hans kostnað til að vinna verkið.

18. gr.

Oddviti er réttarstjóri, nema hann skipi annan. Hver ábúandi er skyldur til að vera réttarstjóri eitt ár í senn, ef honum er skipað. Réttarstjóri skal stýra

réttarhaldinu, svo allt gangi sem greiðast og með sem beztri reglu. Hann skal nefna tvo fjárglöggva menn til að skoða í dilkana áður en hleypt er út. Sjá um eftir föngum að lambsmæður helgi sér ómerkinga og myétninga og að síðustu að töfludraga allan úrtíning. Enginn má marka fé í lögrétt, nema með leyfi réttarstjóra. Allir sem við réttarhaldið eru, skulu hlýða réttarstjóra í öllu því, er góða reglu og gott skipulag snertir. 106
31 oki.

19. gr.

Ómerkinga, markkalið og myétið fé, sem ekki þekkist, má selja að afloknu réttarhaldi. Hið annað óskilafé skal skoða nákvæmlega, og senda glöggva lýsingu af því í næstu hreppa, á alla vegu svo fljótt sem unnt er.

Hreppsnefndin skal koma óskilafénu í gæzlu, og er hver ábúandi skyldur að hafa þann starfa á hendi þrjú ár í röð ef hreppsnefnd krefur hann og honum er það mögulegt. Gæzlukaup skal vera kr. 0.20 um sólarhring fyrir hverja kind. Það fé, sem eigendur ekki hafa helgað sér, skal selt við opinbert uppboð, eftir 14 daga frá síðari leitum.

20. gr.

Skylt er hverjum manni að greiða sem bezt fyrir fé annara, þar tilheyrir að reka heimtufé bæ frá bæ úr fyrstu og annari leit. Hver sem gerir sig sekan í skeytingarleysi eða harðýðgislegri meðferð á heimtufé þar með talið að svelta það inni, reka það óþyrmilega eða týna því, skal kærður til hegningar. Skylt er hverjum þeim manni, sem rekur eða lætur reka fjárhópa frá réttum, eða á annan hátt, að hafa nægilegan mannafla við fjárreksturinn. Rekstrarstjóri skal jafnan hafa mann á undan fjárhópnum til að fyrirbyggja að annað fé geti komið saman við reksturinn, sem gæti valdið óþægindum eða flækingi, og ber hann fulla ábyrgð á, ef út af er brugðið. Hreppsnefnd hefir vald til að ákveða mannfjölda við slíka rekstra, ef þurfa þykir.

21. gr.

Fjallafé, sem finnst eftir að búið er að selja óskilafé, skal rekið til oddvita, er lætur reka það til eiganda, sé hann ekki langt í burtu, ella að selja það við opinbert uppboð. Allan kostnað greiðir eigandi fjárins, áður en það er afhent. Þó getur finnandi rekið slíkt fé til eiganda, eða gætt þess allt á hans kostnað, ef slíkt yrði álitid haganlegra.

22. gr.

Fyrir lok nóvembermánaðar, skal hreppsnefnd hver senda oddvita sýslunefndarinnar, skýrslu yfir seldar óskilakindur í hreppnum, með mörkum þess og einkennum. Því næst skal oddviti sýslunefndarinnar auglýsa í opinberu blaði á kostnað sýslusjóðs allt það óskilafé, sem á því ári hefir verið selt í sýslunni, með mörkum þess og einkennum. Gefi eigendur sig fram og sanni eignarrétt sinn, að hinu selda óskilafé, innan 5 mánaða frá birtingu auglýsingarinnar, fá

106 þeir andvirði þess, að frádregnum öllum kostnaði. Að öðrum kosti rennur and-
31. okt. virði óskilafjár í hlutaðeigandi sveitarsjóð.

VI. Um stóðhross.

23. gr.

Skyldur er sérhver að koma öllum ótömdum hrossum sínum á fjall, ef það er til í hreppnum, svo snemma á vori hverju sem árferði og önnur atvik leyfa eftir álit hreppsnefndar. Engum er heimilt að hafa stóðhross í heima-
höfum frá því þau áttu að rekast og allt fram til rétta að hausti, nema hrepps-
nefnd og nágrannar leyfi. Eigandi ábyrgist að stóðhross geri engan skaða. Nú
ganga stóðhross í land annara, og má þá landeigandi taka þau í gæzlu, en gera
skal hann eiganda aðvart, innan tveggja sólarhringa um að útleysa þau, mót
kr. 0.10 gæzlukaupi fyrir hvert hross um sólarhring, og gjaldi eigandi að auk
skaðabætur fyrir landspjöll og annan kostnað, eftir mati tveggja óvilhallra
manna.

VII. Almenn ákvæði.

24. gr.

Þar, sem upphæð sektar er ekki ákveðin við einstakar greinar í reglu-
gerð þessari, varða brot gegn henni 5—200 kr. sekt. Sektin rennur í sveitar-
sjóð þess hrepps, sem brotið er framið í.

25. gr.

Mál, sem rísa út af brotum gegn reglugerð þessari, skal farið með sem
opinber lögreglumál.

26. gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi numin öll eldri ákvæði um fjallskil í
Austur-Barðastrandarsýslu.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Austur-Barðastrandarsýslu hefir samið
og samþykkt samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna, staðfestist hérmeð til að
öðlast gildi þegar í stað.

Alvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 31. október 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ**107**

2. nóv.

um

breyting á reglugerð nr. 57, 11. júlí 1923, um bann við dragnótaveiði í landhelgi við sunnanverðan Faxaflóa.

1. gr.

Í landhelgi fyrir framan strandlengju Gerðahrepps á svæðinu frá línu, er liggur um hreppamörk Gerðahrepps og Keflavíkurhrepps að línu, er liggur þannig að Varaósvitaljósinn beri saman, skal leyft að nota dragnætur til fiskiveiða á tímabilinu frá 2. til 30. nóvember þ. á.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 2. nóvember 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

REGLUGERÐ**108**

6. nóv.

um

sölu og veitingar vína þeirra, er ræðir um í lögum nr. 3. frá 1923.

Samkvæmt 45. gr. í lögum nr. 64 frá 1930, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði um varnir gegn misbrúkum við sölu og veitingu vína þeirra, er ræðir um í lögum nr. 3 frá 1923, og um hæfilegan skipsforða af vinum þessum.

1. gr.

Áfengisverzlun ríkisins hefir aðsetur sitt í Reykjavík og útibú í Reykjavík, Hafnarfirði, Vestmannaeyjum, Seyðisfirði, Akureyri, Siglufirði og Ísafirði.

2. gr.

Áfengisverzlun ríkisins má ein flytja vinnu inn.

108

6. nív.

3. gr.

Áfengisverzlunin selur vínin, eftir því sem nánara er ákveðið í reglugerð þessari og gildandi lögum.

Verzlunin skal jafnan hafa forða í Reykjavík af vínun.

4. gr.

Áfengisverzlunin selur vínin þeim, er hér segir:

1. Veitingastöðum, sem veita mega vinnu samkvæmt reglugerðinni.
2. Læknum, er rétt hafa til lyfjasölu, og lyfsölum, þó aðeins þau vinnu, sem talin eru í lyfsöluskrá, og aðeins til lyfja.

5. gr.

Áfengisverzlunin ákveður útsöluverð vinnu. Á hverri flösku skal tilgreint útsöluverðið.

6. gr.

Dómsmálaráðuneytið ræður forstöðumenn útibúanna og ákveður kjör þeirra. Skulu þeir fara nákvæmlega eftir ákvæðum þessarar reglugerðar, gildandi lögum og þeim frekari ákvæðum, er ráðuneytið kann að setja um sölu yfirleitt eða sérstaklega fyrir hvern sölustað.

7. gr.

Forstöðumönnum útibúanna skal skylt að færa í frumbækur (tviritunarbækur) sérhverja afhendingu og geta nafns kaupanda og dagsetningar í hvert skipti. Að öðru leyti er forstöðumanni áfengisverzlunar í samráði við dómsmálaráðuneytið skylt að mæla fyrir um, hvernig bókfærslu og skilum útibúanna skuli hagað.

8. gr.

Útsölastaðir skulu vera lokaðir frá hádegis á laugardögum til kl. 9 árdegis á mánudögum.

9. gr.

Veitingu vinnu, þ. e. sölu til neyzlu á staðnum, má aðeins hafa um hönd af þeim, sem dómsmálaráðuneytið veitir heimild til þess og í þeim veitingahúsum, er ráðuneytið samþykkir. Skyldur er veitingasali að fara eftir þeim reglum, sem ráðuneytið setur honum. Í engu veitingahúsi má veita áfengi nema með mat í borðsal veitingahússins, og ekki nema á tímabilinu frá kl. 12½ til kl. 1½ síðdegis, og frá kl. 7 til kl. 11 síðdegis. Frá kl. 2 til kl. 7 síðdegis, og eftir kl. 11½ síðdegis má alls ekki neyta vinnu í veitingahúsi.

10. gr.

Enginn má hafa með sér vinnu í veitingahúsi eða hafa það með sér þaðan. Veitingamanni er skylt að gæta þess, að ekki sé brotið gegn þessu.

11. gr.

108

Óheimilt er áfengisverzluninni, útibúum hennar og veitingastöðum að selja vín: 6. nóv.

1. Þeim, sem yngri eru en 21 árs;
2. Þeim, sem vín sér á, er þeir beiðast kaupa;
3. Þeim, sem á 6 mánaða tímabili á undankaupbeiðninni hafa orðið brotlegir við áfengislöggjöfina. Skal lögreglustjórum og dómurum skylt að tilkynna áfengisverzluninni og næsta útibúi hennar þegar í stað, ef einhver gerist brotlegur, en áfengisverzlun tilkynnir útibúum sínum brotið, svo og veitingastöðum þeim, er vinsöluleyfi hafa.

12. gr.

Áfengisverzlunin setur merki sitt á hverja flösku, sem verzlunin lætur úti. Hver sem notar eftirmynd af merkjunum eða misbrúkar þau á nokkurn hátt, sæti refsingu samkvæmt lögum.

13. gr.

Hæfilegur skipsforði, er hafa má óinnsiglaðan, telst vera 1 litri á dag handa hverjum þremur skipverjum, á meðan skipið er hér við land og sé eingöngu miðað við þá, sem náð hafa 21 árs aldri. Af skipsforða má ekki selja og ekki gefa öðrum en skipverjum.

14. gr.

Um brot gegn reglugerð þessari fer eftir fyrirmælum laga nr. 69 frá 1928 og nr. 64 frá 1930.

15. gr.

Reglugerð þessi gengur þegar í gildi, og er jafnframt úr gildi numin reglugerð nr. 67 frá 1928.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 6. nóvember 1931.

F. h. r.

G. Sveinbjörnsson.

Gissur Bergsteinsson.

109

14. nóv.

S A M Þ Y K K T

um

breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða í Reykjavík frá 5. janúar 1923.

1. gr.

4. gr. samþykktarinnar orðist þannig:

Frá ákvæðum um lokunartíma sölubúða í samþykkt þessari skal sú ein undanþága vera, að brauðsölubúðum og mjólkurbúðum má halda opnum á almennum helgidögum, sumardaginn fyrsta og 2. ágúst frá kl. 9—13, eingöngu til sölu á brauði, kökum, mjólk, rjóma og skyri.

Ákvæði samþykktarinnar ná ekki til lyfjabúða.

2. gr.

Samþykkt um breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða í Reykjavík frá 8. september 1931 er úr gildi numin.

Samþykkt þessi, sem gerð er af bæjarstjórn Reykjavíkurkaupstaðar samkvæmt lögum nr. 79, 14. nóv. 1917, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 14. nóvember 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

110

21. nóv. Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir „Barnavinasjóð Hannesar Hafliðasonar“, útgefin á venjulegan hátt, að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 21. nóvember 1931. Skipulagsskráin er þannig:

S K I P U L A G S S K R Á

fyrir

Barnavinasjóð Hannesar Hafliðasonar.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður samkvæmt erfðaskrá skipstjóra Hannesar Hafliðasonar og heitir „Barnavinasjóður Hannesar Hafliðasonar“.

2. gr.

110

Sjóðurinn er undir stjórn og umsjón stjórnar Oddfellowstúkunnar nr. 1 „Ingólfur“.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja Barnasumardvalafélag Oddfellowa til að halda uppi sumardvölum fyrir veikluð börn, og má ekki hætta að styðja það félag nema það hafi lagzt niður eða því hafi áður verið formlega slitið samkvæmt lögum þess.

Nú heldur Barnasumardvalafélag Oddfellowa ekki uppi sumarvistum fyrir veikluð börn í fimm ár samfleytt í einhverri mynd og skal þá — og þá fyrst — líta svo á, að félagið sé hætt störfum, nema því hafi áður verið formlega slitið samkvæmt lögum þess.

Nú leggst Barnasumardvalafélag Oddfellowa niður, eða hættir að halda uppi sumarvistum í einhverju formi, sbr. 2. málsgrein þessarar greinar, þá skal ofanefnd Oddfellowstúka ákveða með $\frac{2}{3}$ atkvæða á fundi, hvernig vöxtum sjóðsins skuli varið. Fundur sá, er framangreind ákvörðun skal tekin á, skal félagsmönnum boðaður bréflega.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða.

4. gr.

Höfuðstóll sjóðsins er fé það, er sjóðnum verður lagt út við skiptalok á búi sjóðsstofnanda, og skal sú upphæð síðar rituð á skipulagsskrána.

Höfuðstólinn ber ávallt að ávaxta á þann hátt, er stjórn Oddfellowstúkunnar nr. 1 „Ingólfs“, telur fullkomlega tryggan.

Aldrei má kaupa hlutabréf fyrir fé sjóðsins.

Verðbréf sjóðsins skulu ávallt hljóða á nafn hans.

5. gr.

Hálfum vöxtum af höfuðstól sjóðsins, unz sjóðurinn er orðinn kr. 100.000 — eitt hundrað þúsund — krónur, og $\frac{3}{4}$ hlutum ársvaxtanna eftir að sjóðurinn hefir náð greindri upphæð, skal varið samkvæmt 3. gr.

6. gr.

Leita skal staðfestingar konungs á skipulagsskrá þessari.

Reykjavík, 19. nóvember 1931.

Stjórn stúkunnar Ingólfur nr. 1, I. O. O. F.

Einar E. Kvaran. Tómas Tómasson. Finnur M. Einarsson.

Adolph Bergsson. Kristinn Sigurðsson.

111
21. nóv.

GJALDSKRÁ

fyrir

rafveitu Seyðisfjarðarkaupstaðar.

1. gr.

Verð á rafmagni rafveitu Seyðisfjarðarkaupstaðar er:

- a. Til ljósa:
 1. Um hemla kr. 480.00 fyrir kilóvattár.
 2. Um mæla kr. 0.60 fyrir kilóvattstund.
- b. Til véla við iðnrekstur um mæla kr. 0.25 fyrir kilóvattstund.
- c. Til fiskþurkunar um mæla kr. 0.20 fyrir kilóvattstund.
- d. Til suðu og hitunar kr. 0.06 fyrir kilóvattstund frá 1. september til 30. apríl og kr. 0.04 fyrir kilóvattstund frá 1. maí til 31. ágúst.
- e. Ársleiga eftir mæli er kr. 8.00, en eftir hemil kr. 2.00.

Ofanskráð gjöld er bæjarstjórninni heimilt að hækka eða lækka um 25% án þess að stjórnarráðsstaðfesting komi til.

2. gr.

Gjald fyrir götuljós og ljós til húseigna og bryggna bæjarins ákveður bæjarstjórnin sjálf. Ennfremur er bæjarstjórninni heimilt að semja um sölu rafmagns á öðru verði en ákveðið er í 1. gr., þegar sérstaklega stendur á.

3. gr.

Gjaldið greiðist ársfjórðungslega eftir á. Þar sem hemill er notaður, greiðist $\frac{1}{4}$ hluti í hvert skipti. Hafi gjaldandi árangurslaust verið krafinn og ekki greitt gjaldið 14 dögum eftir gjalddaga, er rafveitunni heimilt að slíta sambandi við hann, eftir skriflega tilkynningu til hans.

Taka má gjaldið lögtaki. Gjaldið greiðist til þess manns, er bæjarstjórn felur innheimtuna. Húsráðandi eða straumnotandi sá, er hefir hemil eða mæli fyrir sig greiðir gjaldið.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Seyðisfjarðarkaupstaðar hefir samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 til að öðlast gildi 1. desember 1931 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá nr. 46, 2. apríl 1927 fyrir notkun rafmagns í Seyðisfjarðarkaupstað.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 21. nóvember 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

REGLUGERÐ**112**
28. nóv.

fyrir

bryggju á Sauðárkróki.

1. gr.

Hreppsnefnd Sauðárkrókshrepps hefir alla yfirumsjón með bryggjunni og tækjum hennar. Ræður hún bryggjuvörð er má vera utan nefndar, og semur um borgun fyrir störf hans og setur honum erindisbréf.

2. gr.

Bryggjuvörður skal hafa umsjón með bryggjunni, tækjum hennar og allri notkun. Skal hann í öllu hegða sér eftir fyrirmælum reglugerðar þessarar. Eru allir, sem bryggjuna nota, skyldir til að hlýða fyrirmælum hans um notkunina.

3. gr.

Bátar og skip hafa rétt til að nota bryggjuna gegn því að greiða lögmælt gjald og hlíta ákvæðum bryggjuvarðar um notkunina. Neyta þau réttar síns í þeirri röð, sem þau koma að bryggjunni. Þó skulu bátar og skip, sem flytja póst, hafa rétt til að leggja tafarlaust að bryggjunni til að afhenda póstin. Í lífsnauðsyn mega allir nota bryggjuna án endurgjalds.

4. gr.

Allar skemmdir, er bryggjan verður fyrir og áhöld hennar, skal bæta að fullu eftir mati óvilhallra manna, af umráðamanni báts þess, er skemmdirnar hljóta af.

5. gr.

Óheimilt er að láta vörur liggja á bryggjunni, bryggjustöpli eða svæði því, er bryggjunni tilheyrir, fram yfir það, sem nauðsyn krefur. Sé þess ekki gætt af hlutaðeigendum, er bryggjuverði heimilt að láta flytja vörunar burtu á kostnað þeirra. Hann getur og bannað alla ónauðsynlega umferð um bryggjuna.

6. gr.

Bryggjugjöld greiðast af öllum uppskipuðum og útskipuðum vörum í kaupsúninu sem hér segir:

- a. Fyrir hver 50 kg. eða minna af kornvörum greiðist 10 aurar.
- b. Fyrir hverja tunnu af sementi greiðist 20 aurar.
- c. Fyrir hvert stykki af venjulegum vörum (sem ekki falla undir aðra stafliði þessarar gjaldskrár) greiðist 10 aurar, séu þau ekki þyngri en 250 kg. og fyrir þyngri stykki 10 aurar fyrir hver 100 kg. Telja skal sem eitt stykki 8 skrokka af freðnu kjöti, 5 búnt af gærum og 5 búnt af tunnustöfum.

112

28. nóv.

d. Fyrir bifreiðar skal greiða 4 krónur.

e. Fyrir hverja smálest af umbúðalausum kolum, salti, fiski og freðsild skal greiða 1 krónu, en fyrir pakkaðan fisk 10 aura á hver 100 kg.

f. Fyrir hvern standard af timbri greiðist kr. 1.50 en fyrir timbursendingar sem ekki ná standard greiðist $1\frac{1}{2}$ eyrir fyrir teningsfet.

g. Fyrir hross og nautgripi greiðist 30 aurar fyrir hvern grip, enda beri bryggjan kostnað við notkun smábryggju til þessa flutnings þegar þörf krefur.

h. Fyrir möl og sand greiðist 25 aurar fyrir smálest, þó aldrei minna en 5 kr.

j. Fyrir skip og vélbáta, er leggjast að bryggjunni og liggja sólarhring eða minna greiðist auk stykkjagjaldsins fyrir hvert skip þannig:

Fyrir bát undir 6	smálestum að stærð (brúttó)	kr.	2.00
— — frá 6—12	— — —	—	3.00
— — — 12—20	— — —	—	4.00
— — — 20—30	— — —	—	5.00
— — — 30—50	— — —	—	6.00
— — — 50—100	— — —	—	8.00
— — — 100—250	— — —	—	20.00
— — — 250—1000	— — —	—	40.00

Liggi skipið lengur en sólarhring við bryggjuna greiðist aukagjald er sé $\frac{1}{4}$ hluti stofngjaldsins til viðbótar um hvern sólarhring sem framyfir er.

k. Fyrir báta, er sigla áætlunarferðir hingað og leggjast að bryggjunni, greiðist auk stykkjagjaldsins fyrir hverja ferð þannig:

Fyrir bát undir 100	smálestum (brúttó)	kr.	4.00
— — frá 100—250	— — —	—	10.00
— — — 250—1000	— — —	—	40.00

l. Sildarskip 15 smálestir og stærri, er leggjast að bryggjunni og losa þar sild, greiði fyrir þrjár fyrstu ferðirnar kr. 3.00 á ferð og fyrir hverja ferð sem framyfir er sama sumar kr. 1.50.

m. Fyrir vélbáta, sem eiga heima á Sauðárkróki, greiðist árgjald þannig:

Sé bátnum haldið út allt að tveim mánuðum:

Fyrir bát undir 10	smálestum	kr.	20.00
— — frá 10—30	— — —	—	20.00—60.00

Sé bátnum haldið út tvo mánuði eða lengur:

Fyrir báta undir 10	smálestum	—	40.00
— — frá 10—30	— — —	—	40.00—120.00

Í þessum lið sé greitt hlutfallslega fyrir millibilsstærðir.

Hreppsnefnd getur, ef sérstök ástæða er til, vikið frá gjaldskrá þessari í einstökum atriðum, gagnvart skipum og bátum, sem fara eftir fastákveðnum áætlunum, en gera verður þá um það sérstaka fyrirframsamninga við hlutaðeigendur.

Heimilt er hreppsnefnd enn fremur að hækka bryggjugjöldin fyrir eitt ár í senn allt að 20%, ef hún sér brýna nauðsyn bera til.

7. gr.

112

Öll þau skip, er leggjast að bryggjunni og flytja vörur að eða frá Sauðárkrók, eru skyld að hafa farmskrá og afhenda eftirrit af henni í hvert sinn, er þau taka eða afhenda vörur. 28. nóv.

8. gr.

Allir, sem bryggjuna nota, eru skildir til að ganga hreinlega um hana og ræsta hana og tæki hennar þegar eftir notkunina. Sé það ekki gert svo fullnægjandi sé að dómi bryggjuvarðar eða hreppsnefndar, annast bryggjuvörður ræsting á kostnað hlutaðeiganda, sem fyrirgerir rétti sínum til bryggjunota, sé ræstingarvanræksla endurtekin. Ákvæði þessarar greinar ná einnig til bryggjusstöðulsins.

9. gr.

Gjöld samkvæmt reglugerð þessari innheimtir bryggjuvörður svo fljótt sem unnt er. Skipaafgreiðslum í kaптúninu er skylt að innheimta bryggjugjöld af aðfluttum og útfluttum vörum hjá eigendum vörunnar og standa skil á þeim til bryggjuvarðar svo fljótt sem unnt er. Á bryggjuvörður heimting á að fá aðgang að farmskrám skipa til að ganga úr skugga um að afgreiðslan fullnægi þessu ákvæði. Leggur bryggjuvörður allar tekjur bryggjunnar jafnóðum og þær koma inn í sérstakan sjóð, er nefnist bryggjusjóður og ávaxtast í Sparisjóði Sauðárkróks.

Gjöld þessi má taka lögtaki.

10. gr.

Reikningsár bryggjusjóðs er almanaksárið, og skal bryggjuvörður svo oft, sem hreppsnefnd krefur, og að minnsta kosti tvisvar á ári, afhenda oddvita hreppsnefndar, sem hefir reikningshald sjóðsins, skilagrein fyrir öllu því af tekjum sjóðsins, er honum bar að innheimta.

11. gr.

Bryggjusjóði skal aðeins varið til viðhalds og endurbóta á bryggjunni og tækjum hennar.

12. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 400 kr. og fer um mál út af þeim sem almenn lögreglumál. Sektir renna í bryggjusjóð.

112

28. nóv.

13. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi þegar í stað og er þá úr gildi felld reglugerð um bryggju Sauðárkróks nr. 92, 19. okt. 1926.

Reglugerð þessi staðfestist hérmeð samkvæmt lögum nr. 76, 14. nóvember 1917 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 28. nóvember 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

113

30. nóv.

REGLUGERÐ

um

skemmtanaskatt í Búðakauptúni.

1. gr.

Samkvæmt lögum nr. 34 frá 22. nóv. 1918, sbr. lög nr. 30, 10. júní 1922, skal skatt greiða af skemmtunum fyrir almenning, sem haldnar eru í Búðakauptúni og aðganga er seld að.

2. gr.

Þessar skemmtanir teljast skattskyldar og flokkast þannig:

1. flokkur:

- a. Hljómleikar og söngskemmtanir.
- b. Sjónleikar.
- c. Kappleikar og íþróttasýningar, sem aðrir en áhugamenn taka þátt í.
- d. Fyrirlestrar og upplestrar.
- e. Kvikmynda- og skuggamyndasýningar.

2. flokkur:

- a. Dansleikar.
- b. Danssýningar.
- c. Loddara- og fjölleikasýningar.
- d. Aðrar almennar skemmtanir, sem aðganga er seld að en ekki eru taldar sérstaklega.

3. gr.

113

Af skemmtunum þeim, sem falla undir fyrsta flokk, skal greiða 10% af aðgöngueyri og af þeim, sem taldar eru í öðrum flokki, 20%.

Ef skemmtun er margþætt, skal skatturinn jafnan miðaður við þann þátt hennar, sem hærra er skattaður.

4. gr.

Undantekningar frá skattgreiðslu veitir hreppsnefnd er sérstakar ástæður eru fyrir hendi, t. d. fyrir skemmtanir, sem haldnar eru í góðgerðaskyni eða fræðslu, til að halda uppi listum o. s. frv.

5. gr.

Hreppsnefnd Búðahrepps hefir eftirlit með að reglugerð þessari sé hlýtt og sér um innheimtu skattsins. Ræður hún til þess sérstakan mann fyrir sína hönd og nefnist hann eftirlitsmaður skemmtana.

6. gr.

Hver, sem vill halda skemmtun, sem aðganga er seld að, skal tilkynna eftirlitsmanni skemmtana, hvar og hvenær skemmtunin skuli haldin.

7. gr.

Aðgöngu má eigi selja að skemmtun, nema gegn aðgöngumiða, sem eftirlitsmaður skemmtana hefir stimplað og afhent, enda skal hann ávallt hafa fyrirbyggjandi nægar byrgðir af þeim. Kostnaður við þá greiðist af skatttekjum, en gerð þeirra ákveður hreppsnefnd.

Um leið og aðgöngumiðar eru afhentir, skal færa í þar til gerða bók tölu þeirra og verð og reikna út upphæð skattsins.

Seljast ekki allir aðgöngumiðar, skal afgangur þeirra afhentur eftirlitsmanni og dregst þá frá skattur af þeim aðgöngumiðum, sem óseldir eru. Á hvern aðgöngumiða skal skráð verð hans.

8. gr.

Dóknun til eftirlitsmanns fyrir starf hans ákveður hreppsnefnd, og skal hún vera ákveðinn hundradshluti af innheimtum skatttekjum og greiðast af þeim.

9. gr.

Forstöðumaður skemmtunar ber ábyrgð á greiðslu skattgjaldsins. Ef fleiri en einn maður stendur fyrir skemmtun, ábyrgist einn fyrir alla og allir fyrir einn, eða ef um félag er að ræða, þá allir stjórnendur þess á sama hátt. Nú vanrækir forstöðumaður skemmtunar að tilkynna eftirlitsmanni um forstöðu sína og ber þá húsráðandi þess húss sem til skemmtunarinnar er notað, ábyrgð á skattgreiðslunni.

113

30. nóv.

10. gr.

Skattgjald skal greiða eftirlitsmanni um leið og stimplaðir aðgöngumiðar eru afhentir. Nú afhendir eftirlitsmaður stimplaða aðgöngumiða án þess að gjaldið sé greitt og ber hann þá ábyrgð á greiðslu þess. — Skattgjaldið má taka lögtaki.

11. gr.

Skatttekjur skulu lagðar í sjóð og skal honum varið til að styrkja samkomuhúsbyggingu fyrir hreppinn. Sjóðurinn stendur undir umsjón hreppsnefndar, sem ber ábyrgð á honum sem öðrum eignum hreppsins. Reikningur sjóðsins skal fylgja sveitarsjóðsreikningi og endurskoðast og úrskurðast með honum. Handbært fé sjóðsins skal ávaxtast í Landsbankanum eða jafntryggri lánsstofnun.

12. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 1000 krónum. Sé brotinu þannig háttað, að dreginn hafi verið undan skemmtanaskattur, skal sektin ákveðin sem svarar minnst fjórföldum skatti, sem undan var dreginn.

Mál, sem rísa út af reglugerð þessari, skal farið með sem almenn lög-reglumál. Sektir renna í hreppssjóð.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Búðahrepps hefir samið, er hérmeð staðfest samkvæmt lögum nr. 34, 22. nóvember 1918, sbr. lög nr. 30, 19. júní 1922, til að öðlast gildi frá 15. desember 1931, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 30. nóvember 1931.

F. h. r.

G. Sveinbjörnsson.

Gissur Bergsteinsson.

REGLUGERÐ**114**

30. nóv.

um

viðauka við reglugerð um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts í
Reykjavíkurborg frá 20. apríl 1915.

Aftan við 2. grein reglugerðarinnar komi ný grein svo hljóðandi:

Vatnsskatturinn skal á árunum 1932 til 1935 að þeim báðum meðtöldum
vera 25% hærri, en annars er ákveðið í þessari grein.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórn Reykjavíkur hefir samþykkt, staðfest-
ist hérmeð samkvæmt lögum um vatnsveitu fyrir Reykjavík frá 22. nóvember
1907 til þess að öðlast gildi 1. janúar 1932 og birtist til eftirbreytni öllum þeim
sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 30. nóvember 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

SAMÞYKKT**115**

30. nóv.

um

viðauka við samþykkt um lokunartíma sölubúða í
Hafnarfjarðarkaupstað frá 22. júní 1927.

Aftan við 2. gr. samþykktarinnar komi ný málsgrein svo hljóðandi:

Mjólkur og brauðsölubúðum skal lokað kl. 7 e. h. á virkum dögum og
kl. 4 e. h. á sunnudögum og næsta dag á undan stórhátíðum.

Samþykkt þessi sem gerð er af bæjarstjórn Hafnarfjarðarkaupstaðar,
staðfestist hérmeð samkvæmt lögum nr. 79, 14. nóvember 1917, sbr. lög nr. 12,
7. maí 1928, til að öðlast gildi 1. desember 1931 og birtist til eftirbreytni öllum
þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 30. nóvember 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

116
19. des.

REGLUGERÐ

um

skipun slökkviliðs og brunamála í Vestmannaeyjakaupstað.

I. KAFLI.

Um skipun brunamálanefndar og verksvið hennar.

1. gr.

Brunamálanefnd er skipuð 4 bæjarfulltrúum og slökkviliðsstjóra. Auk þess á bæjarstjóri sæti í nefndinni, og er hann formaður. Um kosning nefndarinnar fer með sama hætti og annara fastanefnda bæjarstjórnar, og skal hún kosin til sama tíma.

Brunamálanefnd hefir á hendi, undir umsjón bæjarstjórnar, stjórn brunamála kaupstaðarins, að svo miklu leyti, sem það ekki heyrir beinlínis til starfssviði slökkviliðsstjóra eða lögreglustjóra. Hún skal hafa eftirlit með því, að ákvæðum brunamálalaganna og reglugerðar þessarar sé framfylgt að öllu leyti, og að eldvarnaáhöld sé útveguð, og þeim haldið við í góðu ástandi. Nefndin skipar fyrir um árlegt eftirlit með eldstæðum, reykháfum, hreinsun reykháfa, og um varúð alla, er hafa skal í húsum til þess að fyrirbyggja eldsvoða.

II. KAFLI.

Hver slökkvitæki kaupstaðurinn skuli eiga og viðhald þeirra.

2. gr.

Vestmannaeyjakaupstað er skylt, auk slökkvistöðvar, að eiga í nothæfu ástandi, að minnsta kosti þessi slökkvitæki: 2 véldælur, 1000 m slöngur með tilheyrandi tengslum og stútum, björgunarstiga 8 m langan, áhalda- og slönguvagna, rafknúinn brunakallara, svo og önnur smærri áhöld, svo sem björgunar-segl, eldvarnarsegl, brunastjaka og minnst 200 strigaskjólur. Áhöldum þessum skal á kostnað bæjarsjóðs haldið vel við. Slöngu- og áhaldavagnar og slökkvi-dælur skulu smurðar svo oft, sem þörf er á.

Véldælurnar skulu settar í gang að minnsta kosti einu sinni í viku, og skulu þá vera stundarkorn í gangi. Ennfremur skal setja bifreið stöðvarinnar jafn oft í gang.

Ef brunamálanefnd þykir ástæða til að fjölga eða fullkomna slökkvitækini, skal hún leggja það til við bæjarstjórn, að svo verði gert, en leita skal álits Brunabótafélags Íslands áður en kaup eru ráðin.

3. gr.

116

19. des.

Öll tæki til brunavarna skulu geymd í slökkvistöðinni. Skal þeim haganlega fyrir komið, svo greiður verði gangur að þeim, er á þarf að halda. Lykill að slökkvistöðinni skal vera í vörzlum slökkviliðsstjóra, og svo margra úr slökkviliðinu, sem þurfa þykir. Slökkvistöðinni skal haldið vel við á kostnað bæjarsjóðs.

4. gr.

Slökkviliðsstjóri hefir undir umsjón brunamálanefndar eftirlit með slökkvitækjunum, og ber hann ábyrgð á því, að þau séu fyrir hendi, og að þeim sé vel við haldið. Við árslok hver sendir slökkviliðsstjóri brunamálanefnd skrá yfir slökkvitæki þau, sem til eru, og skal þess jafnframt getið hver slökkvitæki hafi verið keypt á árinu og hver hafi gengið úr sér.

Brunamálanefnd sendir Brunabótafélagi Íslands afrit af ársskýrslu slökkviliðsstjóra.

III. KAFLI.

Hver slökkvitæki húseigandi skuli útvega sér, og láta fylgja húsi sínu.

5. gr.

Slökkviliðsstjóri skal tryggja slökkviliðinu afnot lausastiga á hæfilega mörgum stöðum víðsvegar í kaupstaðnum, er eldsvoða ber að höndum.

Hverju timburhúsi, þar sem íbúðarherbergi eru á 2 eða 3 hæðum ofan kjallara, skal fylgja nægilega langur krókstjaki og traustur stigi, er sé svo langur, að hann nái upp í glugga á efsta íbúðarherbergi hússins. Skal stigin og krókstjakinn geymdur á tilteknum stað, er sé aðgengilegur fyrir slökkviliðið.

6. gr.

Brunamálanefnd getur skyldað húseigendur, þar sem óvenjuleg brunahætta er, til þess að útvega á eigin kostnað, og hafa á tilteknum stað í húsinu, slökkviáhöld af þeirri gerð, er Brunabótafélag Íslands tekur gild.

IV. KAFLI.

Skylda borgaranna til þess að gegna slökkviliðsstörfum og skipun slökkviliðs.

7. gr.

Slökkviliðsstjórinn, og í forföllum hans vara-slökkviliðsstjórinn, er yfirmaður og stjórnandi alls slökkviliðsins. Auglýsa skal árlega í blaði, sem gefið er út í kaupstaðnum, hver sé slökkviliðsstjóri, hvar hann býr, og hverjir séu honum næstir yfirmenn í slökkviliðinu. Slökkviliðsstjóri og vara-slökkviliðsstjóri mega aldrei vera báðir burtu úr kaupstaðnum í senn, nema alveg sérstaklega

116 standi á, og þó því aðeins, að þeir tilkynni brottför sína tímanlega, og settur sé
19. des. slökkviliðsstjóri í þeirra stað á meðan, í samráði við brunamálanefnd.

8. gr.

Allir verkfærir karlmenn 20—60 ára að aldri, sem heimilisfastir eru í kaupstaðnum, að undanskildum presti, læknum, lyfsala og símastjóra, og þeim mönnum, sem með læknisvottorði sanna, að þeir fyrir heilsubilun sé ekki færir til vinnu, eru skyldir til þjónustu í slökkviliðinu. Mæti svo margir við æfingar eða eldsvoða, að eigi sé þörf fyrir alla, skulu þeir elztu ganga fyrir með hvíld.

9. gr.

Í slökkviliði kaupstaðarins skulu að minnsta kosti vera fastráðnir þessir menn: Slökkviliðsstjóri, vara-slökkviliðsstjóri, 28 liðsmenn og 2 brunaboðar.

10. gr.

Bæjarstjórn skipar slökkviliðsstjóra og vara-slökkviliðsstjóra eftir tillögum brunamálanefndar, en brunamálanefnd ræður aðra starfsmenn slökkviliðsins eftir tillögum slökkviliðsstjóra. Slökkviliðsstjóri getur sagt upp liðsmönnum slökkviliðsins án nokkurs fyrirvara, ef hann finnur ástæðu til, og ráðið aðra í þeirra stað til bráðabirgða, en þó skal hann gera brunamálanefnd grein fyrir brottrekstrinum, og ræður hún síðan menn í stað þeirra, sem vikið hefir verið úr liðinu. Allir liðsmenn í slökkviliðinu eru skyldir til að tilkynna slökkviliðsstjóra með viku fyrirvara, ef þeir af gildum ástæðum geta ekki gegnt starfi sínu í slökkviliðinu.

Flokksstjórar skulu skyldir til að tilkynna slökkviliðsstjóra, ef þeir fara burt úr kaupstaðnum daglangt, og liggur sekt við, ef út af er brugðið.

11. gr.

Slökkviliðsstjóri og vara-slökkviliðsstjóri hafa föst laun fyrir starfa sinn, eftir nánari ákvörðun bæjarstjórnar. Aðrir liðsmenn slökkviliðsins fá greiðslu fyrir hverja klukkustund, er þeir vinna í þjónustu þess, eftir gjaldskrá, er bæjarstjórn setur í janúarmánuði ár hvert.

Þeir, sem skemma fót sín í þágu slökkviliðsins, eiga rétt á því, að fá skemmdirnar endurgoldnar úr bæjarsjóði, eftir mati.

12. gr.

Bæjarstjórn ákveður eftir tillögum brunamálanefndar, hver einkenni slökkviliðið skal bera, þegar það er að starfi sínu.

13. gr.

Slökkviliðsstjóri stjórnar æfingum slökkviliðsins, og ber ábyrgð á, að ávallt séu nógu margir í slökkviliðinu, og það sé vel æft. Þegar eldsvoða ber að höndum ákveður hann, hvernig slökkviliðinu skuli fyrir komið, og allt hvað

gera skuli til þess að slökkva eldinn, og varna útbreiðslu hans. Þó má hann ekki rífa niður hús til varnar útbreiðslu elds, nema samþykki lögreglustjóra komi til, eða þess, er fer með umboð hans við eldsvoðann. Ef slökkviliðsstjóri er forfallaður, gengur vara-slökkviliðsstjóri í hans stað, og sé hann heldur ekki viðstaddur, þá hefir yfirstjórn á hendi sá af liðsmönnunum, sem slökkviliðsstjóri, í samráði við brunamálanefnd, hefir fyrirfram ákveðið til þess. 116
19. des.

14. gr.

Sérhver slökkviliðsmaður er, að viðlagðri sekt, skyldur til að mæta til æfinga og til þess að slökkva eld, þegar hann er til þess kallaður, hvar sem er innan lögsagnarumdæmis kaupstaðarins, og hlýða þá í öllum atriðum, öllu því, er yfirmaður hans skipar honum. Enginn má heldur án leyfis yfirmanna, yfirgefa eldsvoða áður en slökkt er, né slökkviliðsæfingu áður en henni er lokið.

15. gr.

Lögreglustjóri er yfirmaður lögreglusveitar þeirrar, er viðhalda skal góðri reglu við eldsvoða og slökkviliðsæfingar. Auk hans eru í lögreglusveitinni lögregluþjónar kaupstaðarins, dagverðir og næturverðir, og ennfremur menn, er lögreglustjóri kveður til þess úr flokki þeirra, er skyldir eru til þess að vera í slökkviliðinu. Lögreglustjóri ákveður skipulag lögreglusveitarinnar og starfssvið hvers einstaks í henni. Skyld er lögreglusveitinni að halda uppi góðri reglu við eldsvoða og æfingar, sjá slökkviliðsmönnunum fyrir greiðum gangi að eldinum, og annast um að engir óviðkomandi menn gangi of nærri húsi því, sem brennur, eða flytji þaðan neitt burtu.

Ennfremur sér lögreglusveitin um bjargaða muni, annast brottflutning og aðhjúkrun þeirra, er verða fyrir slysum, vísar burtu og tekur fasta þá, er sekir verða um brot og kærir þá.

Umferð má banna um götu og götur, þar sem þess þarf með.

V. KAFLI.

Um vatnstöku, vatnsburð o. fl.

16. gr.

Heimilt er að taka vatn til þess að slökkva eld, úr brunnum í kaupstaðnum. Skyld er sérhverjum húseiganda að leyfa að vatn sé tekið úr vatnshönum í húsi hans til að slökkva eld, og má enginn, sem í húsinu er, leggja tálmanir fyrir, að slökkviliðið hafi greiðan aðgang að vatnshönum í húsinu.

Ef hús brennur, er sérhverjum skyld að lána þau tæki, er hann hefir, til þess að flytja vatn og tæki slökkviliðsins, og leyfa að vatn sé tekið úr vatnsbólum þeim, sem eru við hús hans, eða hann hefir umráð yfir. Á hverju vatnsbóli skal vera op að minnsta kosti 25 cm. í þvermál, þar sem hægt sé að koma

116 slöngu inn frá dælunum. Ef tæki, sem hefir verið lánað, skemmist eða týnist, 19. des. skal fullt endurgjald koma fyrir úr bæjarsjóði.

17. gr.

Það er skylda allra, sem viðstaddir eru eldsvoða, hvort sem þeir eru í slökkviliðinu eða ekki, að láta í té alla þá aðstoð, sem þeir geta, ef slökkviliðsstjórinn krefst þess og hlýða í öllu fyrirskipunum slökkviliðsstjóra.

VI. KAFLI.

Um skoðun eldfæra og reykháfa.

18. gr.

Reykháfa alla skal hreinsa tvisvar á ári, þó getur brunamálanefnd ákveðið að hreinsun skuli fara fram oftari, ef sérstakar ástæður eru til. Brunamálanefnd skal eftir fyrirmælum bæjarstjórnar, einu sinni á ári hverju, láta skoða eldfæri og reykháfa í öllum húsum kaupstaðarins, og líta eftir að þau séu útbúin lögum samkvæmt, og að reykháfar hafi verið nægilega hreinsaðir, svo og að aðgæta hvort púðurbirgðir, sprengiefni og önnur eldfim og hættuleg efni séu geymd, sem vera ber samkvæmt lögum um brunamál og samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar. Skoðunarmenn skulu og líta eftir, hvort stigar og krókstjakar eru nothæfir og geymdir þar sem þeir eiga að vera. Á sama hátt skal líta eftir sérstökum slökkvitækjum, ef þau eiga að vera í húsinu. Skoðunarmenn skulu gera skýrslu um skoðunina, er afhendist brunamálanefnd og sendist til Brunabótafélags Íslands, ef óskað er.

Komi það í ljós við skoðunina, að einhverju sé ábótavant í þessu efni, skal það tafarlaust bætt, ef hægt er. Ella má veita húseiganda stuttan frest til þess að lagfæra gallana; skal þá að frestinum liðnum ný skoðun fara fram. Komi þá í ljós, við hina síðari skoðun, að enn sé ekki búið að bæta úr því, sem að var fundið, skal tafarlaust kæra hlutaðeiganda fyrir lögreglustjóra, er kemur fram ábyrgð á hendur hinum brotlega og lætur á hans kostnað færa í lag það, er lagfæra þarf.

VII. KAFLI.

Um brunaboðun.

19. gr.

Það er skylda hvers eins, er verður var við eldsvoða, að tilkynna það slökkviliðinu þegar í stað. Næturveiðir skulu á göngum sínum um kaupstaðinn hafa sérstakt eftirlit með því, hvort eldur er að kvikna í húsum og tilkynna það þegar í stað slökkviliðsstjóra, brunaboðum og öðrum úr slökkviliðinu, lög-

reglustjóra og símastjóra. Að öðru leyti skal, þar til önnur skipun verður gerð, **116** slökkviliðið kallað saman með því að hefja brunakall um kaupstaðinn, með 19. des. brunalúðrum.

VIII. KAFLI.

Ýmsar almennar varúðarreglur til að fyrirbyggja eldsvoða.

20. gr.

Á götum, stakkstæðum, torgum eða almannafæri, eða milli húsa, eða í görðum, má ekki setja lausar eldstór eða hlóðir, nema leyfi sé veitt til þess af slökkviliðsstjóra og ákveður hann þá, hvernig eldstæðið skuli búið út og hverra varúðarreglna skuli gætt. Þegar slíkt er leyft, skulu menn alltaf vera við eldinn, meðan logandi er í hlóðunum. Hið sama er og um lýsisbræðslu, tjörugerð og bikgerð og bikun á veiðarfærum. Milli húsa eða úti við, má ekki bera eldsglæður nema í lokuðum málmkössum. Á kaupstaðarlóðinni má ekki kveikja bál eða halda brennur, nema leyfi lögreglustjóra komi til.

21. gr.

Eldivið, steinkol, mó og annað eldsneyti má ekki leggja fyrir utan hús, nema með samþykki brunamálanefndar, og veitir brunamálanefnd aðeins samþykki til þess, að ekki geti stafað af því eldhætta að marki. Mikið af trjám og borðvið má því aðeins hafa fyrir utan hús, að brunamálanefnd leyfi. Ákveður hún um leið og hún veitir leyfið, hversu stór trjástafli megi vera, hve langt bil skuli vera á milli þeirra, og minnstu fjarlægð frá næsta húsi, sem þó má aldrei vera minni en 6 metrar.

Það skal yfirleitt ekki leyft, að hafa viðarstafla hærri en 4 metra og ekki stærri að flatarmáli en 40 fermetra, enda standi þá staflarnir ekki nær hver öðrum en svo, að 2 metra bil sé á milli þeirra, og ekki nær næsta húsi en 6 metra. Birgðir af steinolíu, benzíni, terpentínu eða öðrum eldfimum vökvum, skulu ætíð geymdar í húsum inni, eða í mannheldum girðingum og hvergi nema þar sem bæjarstjórn samþykkir. Þó má ekki geyma birgðir af vökvum þessum, nema í steinhúsum með steinsteypuloftum eða steinsteyptum kjöllum með steinloftum og steingólfum. Um undanþágu frá þessu fer samkvæmt lögum um brunamál. Hafi einhver sett birgðir af slíkum eldfimum vökvum á ber-svæði eða annars staðar, í óleyfi bæjarstjórnar, má lögreglustjóri láta flytja þær burtu á kostnað eiganda.

22. gr.

Þar sem geymdar eru birgðir af steinolíu, terpentínu, benzíni eða áþekkum eldfimum vökvum, skal eftirfarandi varúðarreglum fylgt:

- a. Séu birgðirnar meiri en 800 lítrar af steinolíu eða 175 lítrar af benzíni eða álíka eldfimum vökvum, má hvorki bera um geymslustaðinn eld eða ljós,

116

19. des.

enda þótt það sé birgt í ljóskeri, ekki kveikja á eldspýtum né reykja þar tóbak. Þar mega heldur ekki vera eldstór, reykháfar eða hitaleiðslur, sem eldhætta getur stafað af.

- b. Séu birgðirnar ekki meiri en 800 lítrar af steinolíu eða 175 lítrar af benzíni eða álíka eldfimum vökvum, og þær geymdar utan húss í görðum eða portum, þar sem ekkert hús er nær en 6 metrar, má því aðeins bera þar um ljós, að það sé í lokuðu ljóskeri, en eld má ekki kveikja þar né bera. Ekki má heldur taka þar ljósvökva úr tunnu eða stærra íláti við ljós, nema ljósið sé í lokuðu ljóskeri og það látið hanga í a. m. k. 2 metra fjarlægð. Séu slíkar birgðir geymdar innan húss skal gæta sömu varúðar og undir a-lið.
- c. Birgðir allt að 200 lítrum af steinolíu eða 10 lítrum af benzíni eða álíka eldfimum vökvum má geyma í sölu- eða smíðahúsum, en þá skulu þær geymdar á afviknum stað í málmláti eða lokuðum flöskum. Skal þá gætt sömu varúðar og undir a-lið.
- d. Í húsum eða herbergjum, þar sem farið er um með eld eða ljós, má ekki taka úr íláti neinn ljósvökva með blossamarki undir 40 stiga hita, hundr- aðsmælis (Celsíus).
- e. Þar sem ljósvökvi er geymdur, hvort heldur úti eða inni, í sölustöðum eða smíðahúsum, skal gætt allrar varúðar. Fari ljósvökvi niður á gólf í húsi, skal hann þerraður upp þegar í stað, svo vel sem hægt er. Í húsinu má ekki geyma eldfima hluti nálægt ljósvökvanum, nema yfir þeim sé höfð ábreiða, sem ekki er eldfim. Þar sem geymdir eru meira en 200 lítrar af steinolíu eða 40 lítrar af benzíni eða álíka eldfimum vökvum, má engin vinna fara fram, nema undir eftirliti fullorðins manns, er þar sé ávallt staddur. Ella skal geymslustaðnum lokað, svo óviðkomandi komist þar ekki inn.
- f. Benzíngeyma má hvergi setja upp meðfram götum kaupstaðarins, nema samkvæmt fyrirlagi bæjarstjórnar, að fengnum tillögum brunamálanefndar. Hvergi má setja þá nær steinhúsum en 15 metra og ekki nær timburhúsum en 25 metra, og skal frágangur allur vera svo rammbyggilegur, að sem minnst eldhætta stafi af. Tóbaksreykingar mega ekki fara fram í nánd við geymana. — Tæmdar benzíntunnur skal jafnharðan flytja burtu.
- g. Landflutningur á benzíni og oliu í stærri stil, svo og fylling benzín- og oliugeyma, má ekki fara fram, nema undir eftirliti, sem framkvæmt er eftir fyrirmælum brunamálanefndar, og skal það kostað af eiganda eða farmsmóttakanda.
- h. Í hverjum geymslustað skal prentað eintak af reglum þessum hanga á vegg, þar sem það er auðvelt til aflestrar.

23. gr.

Í smíðahúsum handiðnarmanna, sem fást við trésmíði, skal gæta þessara varúðarreglna:

- a. Eld má ekki fara með, nema í eldstæðinu eða ofninum og tóbaksreykingar

- skulu bannaðar. Fyrir framan hverja ofnhurð skal vera kassi úr málm, er sé að minnsta kosti 50 cm. á hæð, og sé hann þannig áfastur ofninum, að allar glæður og eldur úr honum detti í kassann.
- b. Þegar límpotturinn er tekinn af eldstæðinu, skal setja hann á málmlötu, er nái a. m. k. 8 cm. út fyrir pottinn á alla vegu. Brún málmlötunnar skal beygð upp á við.
- c. Þar sem ekki er rafmagnsljós, má eingöngu nota steinoliuvegglampa eða lokað ljóskei, en hvorki borðlampa eða kertaljós.
- d. Ekki má fleygja eldspýtu á gólfið, þegar kveikt hefir verið á henni, heldur skal fleygja henni í ofninn eða leggja hana á málmlötu eða annan stað, þar sem víska er fyrir, að hún geti ekki kveikt eld frá sér.
- e. Tréspænar, hey eða aðrir slíkir eldfimrir hlutir, mega ekki liggja dreifðir um smíðahússgólfið, dag frá degi. Á hverjum degi, að endaðri vinnu, skal þeim sópað saman og þeir bornir úr smíðahúsinu, eða þeim komið fyrir á sérstökum stað í smíðahúsinu, sem ætlaður er fyrir þá. Miklar birgðir af tréspónum skal geyma í lokuðum klefa, þar sem engin sérstök eldhætta getur stafað af.
- f. Miklar birgðir af trésmíðaefti mega ekki liggja í göngum eða stigum, og heldur ekki utan við smíðahúsið, nema sérstakt leyfi brunamálanefndar komi til. Handiðnarmenn, sem fást við trésmíði og járnsmíði mega ekki geyma meira viðarsmíðaefti í járn- eða trésmíðju sinni, en þarf til þess að vinnan verði innt af hendi viðstöðu- og tafarlaust.
- g. Þegar vinnunni er lokið að kveldi, og áður en smíðirnir fara úr smíðahúsinu, skal slökkva allan eld og ljós og loka húsinu, svo að óviðkomandi menn komist ekki í það.
- h. Í sérhverju smíðahúsi, þar sem vatnsveita er, skal vera sérstakur vatnskranir með viðfestri slöngu, ella skal vera þar slökkvitæki með slökkvivökva, af þeirri gerð, er Brunabótafélag Íslands tekur gilda.
- i. Í sérhverju smíðahúsi skal vera prentað eintak af reglum þessum fest á vegg, þar sem auðvelt er að lesa það. Forstöðumaður smíðahússins skal sjá um, að reglum þessum sé hlýtt, og hinnar mestu varúðar sé að öllu leyti gætt, í meðferð á eldi og ljósi.

IX. KAFLI.

Um slökkviliðið.

24. gr.

Fastir starfsmenn slökkviliðsins (sbr. 9. gr.) skulu skipa þessa flokka:

1. Björgunarflokkur	8 liðsmenn.
2. Húsrífsflokkur	2 —
3. Vatnsslönguflokkur	6 —

116
19. des.

4. Vélðæluflokkur	6 liðsmenn.
5. Handdæluflokkur	4 —
6. Vatnsburðarflokkur	2 —
7. Brunaboðar	2 —

Slökkviliðsstjóri skipar flokksstjóra fyrir flokkana. Hann skal og árlega semja skrá yfir alla, sem skyldir eru að mæta samkvæmt 8. gr., og skal hverjum einum tilkynnt í hvaða flokki hann skuli vera.

25. gr.

- a. Fjórum ákveðnum mönnum úr björgunarflokknum er skylt að mæta, þá er eldsvoða ber að höndum, á brunastaðnum, svo fljótt sem unnt er. Hinir 4 sjá um flutning stiga og annara björgunartækja á brunastaðinn. Fyrsta verk björgunarflokksins skal vera, að bjarga fólki, þá lifandi skepnum, og síðan öllum dauðum munum, hverju nafni sem nefnast undantekningarlaust. Allt, sem hann bjargar, skal fara vel með og koma því á svo óhultan stað sem unnt er. Enga björgun má hann framkvæma, að undanskildu fólki og skepnum, nema eftir fyrirskipun slökkviliðsstjóra eða annars, sem gengur í hans stað. Slökkviliðsstjóri skipar einn úr flokki þessum sem flokksstjóra, sem hann getur sérstaklega snúið sér til með skipanir sínar, sem og til hinna annara flokksstjóra, er skipaðir kunna að verða.
- b. Húsrífsflokkur skal hafa á hendi að rífa það, sem þurfa þykir, eftir skipun slökkviliðsstjóra. Skal hann ávallt vera með sín ákveðnu verkfæri á brunastaðnum, og aðstoða björgunarflokkinn eftir fyrirmælum slökkviliðsstjóra.
- c. Vatnsslönguflokkur skal sjá um, að allar slöngur og vatnsgeymar komi á brunastaðinn jafnframt dælunum, og skal hann koma slöngunum svo fyrir, að þægilegt sé að drepa eldinn. Síðan skal flokkurinn starfa sem bunustjórar eftir fyrirskipun yfirmanna.
- d. Vélðælu- og handdæluflokkur skal mæta við slökkvistöðina svo fljótt sem unnt er, þegar eldsvoða ber að höndum, og hafa dælurnar í góðu standi, flytja þær þangað sem slökkviliðsstjóri skipar fyrir, setja vélðælurnar í gang og láta þær dæla, og knýja handdæluna verði hún notuð. Einnig skulu þeir aðstoða vatnsslönguflokkinn við samsetningu slangnanna.
- e. Brunaboðar skulu, þá er eldsvoða verður vart, gera slökkviliðinu aðvart með því að blása í lúðra, eða á annan hátt, sem fyrirskipað er af brunamálanefnd. Sé það að næturþeli, skulu þeir blása í lúður við hús hvers liðsmanns, þar til hann verður var við þá, og skal liðsmaður þegar gefa þeim merki um, að hann hafi orðið þeirra var. Ekki mega þeir tala við nokkurn mann, nema segja götu- og hússtölu, þar sem eldurinn er. Skulu þeir að afloknu brunakalli, skyldir til að mæta á brunastaðnum, og vinna þar það, sem slökkviliðsstjóri leggur fyrir þá. Loks skulu þeir skyldir til að tilkynna slökkviliðsæfingar eftir fyrirskipun slökkviliðsstjóra.
- f. Vatnsburðarflokkur skal ákveðinn af slökkviliðsstjóra í samráði við brunamálanefnd. Fyrirliðar flokksins geta skipað hverjum sem er, úr flokknum,

að aðstoða sig eftir þörfum, með flutning á vatnsfötum til og frá slökkvistöðinni, að viðlögðum sektum, sbr. 28. gr.

116
19. des.

26. gr.

Árlega skal halda minnst 6 æfingar og er liðsmönnum öllum (sbr. 9. gr.) skylt að mæta þar eins og við eldsvoða, sömuleiðis þeim mönnum öðrum úr skylduliðinu, sbr. 8. gr., er slökkviliðsstjóri gerir aðvart. Slökkviliðsstjóri ákveður hvenær æfingar skuli haldnar, en gæta skal um það hagræðis liðsmanna og skylduliðs. Skal halda skýrslu um æfingar og senda hana í byrjun hvers árs til Brunabótafélags Íslands til athugunar.

27. gr.

Allir liðsmenn skulu, þegar þeir eru að verki, forðast allan óþarfa hávaða eða tal, og gera sér far um að taka öllu með gætni og stillingu, og vera skjóttir og liðugir að framkvæma skipanir yfirmanna sinna.

28. gr.

Allir liðsmenn skulu, ef þeir verða varir við, að óvarlega er farið með eld, eða á annan hátt brotið á móti brunareglugerð kaupstaðarins, vanda um við þá, sem gera sig seka í því, og ef þeir hlýða ekki aðvörun þeirra, gera slökkviliðsstjóra aðvart svo fljótt sem unnt er.

29. gr.

Allir liðsmenn eru skyldir til þess að mæta á slökkvistöðinni, að undanskildum nokkrum hluta björgunarfloksins (sbr. 25. gr.), nema þeir séu þess fullvissir, að öll áhöld séu komin á brunastaðinn, og ber þeim öllum skylda til að sjá um, að þau komist á brunastaðinn í nothæfu ástandi. Enginn má fara af brunastaðnum, nema með leyfi slökkviliðsstjóra. Engin forföll eru tekin gild önnur en veikindi, eða fjarvera úr lögsagnarumdæminu.

X. KAFLI.

Sektarákvæði o. fl.

30. gr.

Með brot gegn reglugerð þessari skal fara sem opinber lögreglumál, og greiði hinn seki allt að 100 kr. sekt fyrir afbrot sitt, er renni í bæjarsjóð Vestmannaeyjakaupstaðar.

31. gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi felld reglugerð fyrir eldvarna- og slökkvilið í Vestmannaeyjum frá 14. janúar 1914.

- 116** Framanrituð reglugerð er hér með sett, samkvæmt lögum nr. 85, 22. nóv. 19. des. 1907 og tillögum bæjarstjórnar Vestmannaeyjakaupstaðar til að öðlast gildi 1. janúar 1932 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 19. desember 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

117
20. des.

H A F N A R R E G L U G E R Ð

fyrir

Búðakaupþún í Suður-Múlasýslu.

Samkvæmt lögum nr. 76, 14. nóvember 1917, hefir atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið gefið út eftirfarandi hafnarreglugerð fyrir Búðakaupþún í Suður-Múlasýslu.

I. KAFLI.

1. gr.

Fáskrúðsfjarðarhöfn takmarkast af línu, er hugsast dregin úr Mjóeyrarodda norðanmegin Fáskrúðsfjarðar yfir fjörðinn í svo nefnda „Melrakkaeyri“ (Merki) sunnanmegin fjarðarins, og skulu öll skip, sem leggjast á Fáskrúðsfjarðarhöfn, með þeim undantekningum, er síðar verður um getið greiða hafnargjald í Búðakaupþúni.

2. gr.

Gjöld þau, sem ákveðin eru í reglugerð þessari, skulu renna í hafnarsjóð Búðakaupþúns og skal honum varið til þess að gera umbætur á höfninni og mannvirkjum, er henni heyra til, svo og til leiðbeiningar við innsiglingar.

Hreppsnefnd Búðahrepps skipar 3ja manna hafnarnefnd til 3ja ára í senn og hefir hún, undir yfirstjórn hreppsnefndar, framkvæmd hafnarmála, og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á henni og eignum hennar, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta og annast fjárhald hafnarinnar, innheimtu og reikningsskil fyrir hönd hreppsnefndar.

Hreppsnefndin veitir fé úr sjóðnum til umræddra framkvæmda eftir tillögu hafnarnefndar og ákveður, hvornig hann skuli ávaxta, enda ber hún ábyrgð á innistæðu hans eins og öðrum eignum hreppsfélagsins. Reikningar hafnar-

sjóðs skulu fylgja sveitarsjóðsreikningunum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim. 117
20. des.

II. KAFLI.

3. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma eða afferma, mega aldrei leggjast svo á höfnina, að tálmi fermingu, eða affermingu annara skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boði hafnarnefndar um það, hvar þau skuli leggjast. Skip mega aldrei leggja svo frá sér strengi né önnur festartæki, að umferð tálmi. Festartæki frá skipi má aldrei leggja yfir alfaraleið.

4. gr.

Vélbátum, sem heima eiga í Búðakauptúni eða eru gerðir þaðan út og liggja við sérstök legugögn á höfninni, má ekki leggja svo að hindri eða tefji umferð um höfnina.

5. gr.

Hafnarnefnd getur ákveðið hvar og hvernig legufæri báta og skipa skuli lögð. Enginn má flytja legugögn báts síns, nema með leyfi hafnarnefndar, en heimilt er eiganda þeirra að taka þau upp án leyfis nefndarinnar.

6. gr.

Seglfestu má hvergi kasta út á höfninni nema með leyfi hafnarnefndar, og seglfestu má hvergi taka nema með leyfi landeiganda eða umráðamanna, og greiðist borgun eftir samkomulagi.

7. gr.

Nú tregðast eigandi, skipstjóri eða umráðamaður skips, við að hlýða skipun hafnarnefndar eða umsjónarmanns, að láta flytja skip sitt eða bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda eða umsjónarmanns.

III. KAFLI.

8. gr.

Öll skip, seglskip, gufuskip, vélskip, stærri en 12 smálestir, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða hafnargjald (lestargjald) í hvert sinn er þau leggjast við festar á Fáskrúðsfjarðarhöfn, hvort sem þau varpa akkeri eða leggjast við bryggju eða aðrar festar á höfninni. Einnig skulu þau skip, sem ferma eða afferma vörur, eða taka eða skila farþegum á höfninni, greiða hafnargjald eins fyrir það, þó þau leggist ekki við neinar festar.

Undanþegin hafnargjaldi eru herskip, varðskip, skip sem hafa skirteini sem skemmtiskip, skip sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna og skip sem

117 leita hafnar vegna sjóskemmda. Ef ekki er öðru vísi ákveðið, greiðist hafnargjald af nettostærð skipsins, reiknað í heilum tölum en brotum skal sleppt.

20. des.

a. Skip, sem eru eign búsettra manna við hafnarsvæðið eða gerð út þaðan og skrásett þar, og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða hafnargjald einu sinni á ári, 50 aura af smálest, þó ekki minna en 10 krónur á ári.

Vélbátar, undir 12 smálestum, sem lagt er við föst legugögn á höfninni greiði í hafnargjald 10 krónur á ári.

b. Innlend fiskiskip greiði 5 aura af smálest í hvert skipti, er þau koma á höfnina.

c. Innlend strandferðaskip, sem ekki stunda millilandasiglingar, en ganga aðeins milli hafna á Íslandi, skulu, þá er þau koma í fyrsta sinn á Fáskrúðsfjarðarhöfn á ári hverju greiða 30 aura af smálest í hafnargjald, en ekkert frekar þó þau komi oftár á höfnina á sama ári.

d. Öll önnur skip, sem til hafnar koma, skulu greiða 8 aura af smálest hverri í fyrsta sinn, er þau koma á höfnina á ári hverju, en síðan 5 aura af hverri smálest í hvert sinn er þau koma á höfnina á því sama ári.

IV. KAFLI.

9. gr.

Þegar hafnarsjóður eignast bryggju, skal bryggjugjald vera eins og hér segir:

a. Hvert skip, sem leggst við bólverk eða bryggju, skal greiða bryggjugjald af nettostærð skipsins, talið í heilum smálestum en brotum skal sleppa. Gjaldið skal greiða fyrir hvern $\frac{1}{2}$ sólarhring eða hluta af $\frac{1}{2}$ sólarhring, 2 aura af hverri smálest, þó aldrei minna en 2 krónur í hvert sinn. Minni skip en 12 smálestir skulu ekkert bryggjugjald greiða, en vera skyld til að víkja frá bryggju hvenær sem hafnarnefnd óskar þess.

Bryggjueigendur greiða ekkert bryggjugjald af sínum eigin fiskiskipum eða öðrum fiskiskipum, meðan þau reka fiskiveiðar frá Búðakauptúni og leggja upp á bryggjur þeirra. Flutningaskip og önnur skip gjaldskyld, sem leggja að annari bryggju en bryggju hafnarsjóðs, greiði hálf bryggjugjald í hafnarsjóð.

c. Hafnarnefnd skal heimilt að semja sérstaklega um bryggjugjald í einstökum tilfellum, þá er henni þykir ástæða til að víkja frá gjaldskrá þessari.

d. Skip þau, sem samkvæmt 2. málsgrein 8. greinar eru undanþegin hafnargjaldi eru einnig undanþegin bryggjugjaldi.

10. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu hafnargjalds og bryggjugjalds, en ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna.

11. gr.

Hafnarsjóður hefir haldsrétt á skipi unz gjöld eru greidd.

117

20. des.

12. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

13. gr.

Engin, sem bakað hefir sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu er hafnarnefnd tekur gilda.

14. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 400 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum, og skal fara með mál út af slíkum brotum sem almenn lögreglumál.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Búðakauptúns.

15. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. janúar 1932 og er þá um leið úr gildi numin hafnarreglugerð fyrir Búðakauptún frá 1. júlí 1916.

Reglugerð þessi birtist hérmeð til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 20. desember 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

fyrir

notkun bryggju í Hofsósi.

1. gr.

Hreppsnefnd Hofshrepps hefir alla yfirumsjón með bryggjunni og tækjum hennar. Ræður hún bryggjuvörð, er má vera utan nefndar, og semur um borgun fyrir störf hans og setur honum erindisbréf.

118

21. des.

2. gr.

Bryggjuvörður skal hafa umsjón með bryggjunni og tækjum hennar og á allri notkun. Skal hann í öllu hegða sér eftir fyrirmælum reglugerðar þessarar. Eru allir, sem bryggjuna nota, skyldir að hlýða fyrirmælum hans um notkunina.

3. gr.

Bátar og skip hafa rétt til að nota bryggjuna gegn því að greiða lög-mæt gjöld og hlýða ákvæðum bryggjuvarðar um notkunina. Neyta þau réttar síns í þeirri röð, sem þau koma að bryggjunni. Þó skulu bátar og skip, sem flytja póst, hafa rétt til að leggja tafarlaust að bryggjunni til að afhenda póstinn. Í lífsnauðsyn mega allir nota bryggjuna án endurgjalds.

4. gr.

Allar skemmdir, er bryggjan verður fyrir og áhöld hennar, skal bæta að fullu eftir mati óvilhallra manna, af umráðamanni báts þess, er skemmdirnar hljótask af.

5. gr.

Óheimilt er að láta vörur liggja á bryggjunni eða bryggjustöpli fram yfir það sem nauðsyn krefur. Sé þessa ekki gætt af hlutaðeigendum, er bryggjuverði heimilt að láta flytja vörunar burtu á kostnað þeirra. Hann getur og bannað alla ónauðsynlega umferð um bryggjuna.

6. gr.

Fyrir skip og vélbáta, er leggjast að bryggjunni og liggja sólarhring eða skemmri tíma greiðist bryggjugjald fyrir hvert skip, sem hér segir:

1. Fyrir skip undir 6 smálestum að stærð (brutto)	kr.	2.00
— — frá 6—12 smálestir að stærð (brutto)	—	3.00
— — — 12—20 — — —	—	4.00
— — — 20—30 — — —	—	5.00
— — — 30—50 — — —	—	6.00
— — — 50—100 — — —	—	8.00
— — — 100—250 — — —	—	20.00
— — — 250—1000 — — —	—	40.00

Liggi skipið lengur en sólarhring við bryggjuna greiðist aukagjald, er sé $\frac{1}{4}$ hluti stofngjaldsins til viðbótar um hvern sólarhring, sem fram yfir er.

2. Fyrir skip er sigla áætlunarferðir hingað og leggjast að bryggjunni, greiðist fyrir hverja ferð þannig:

Fyrir skip undir 100 smálestum (brutto)	kr.	4.00
— — frá 100—250 smálestir (brutto)	—	10.00
— — — 250—1000 — — —	—	40.00

3. Síldarskip, 15 smálestir og stærri, er leggjast að bryggjunni og losa þar síld, greiði fyrir 3 fyrstu ferðirnar kr. 3.00 á hverja ferð og fyrir hverja ferð, sem fram yfir er sama sumar kr. 1.50.

4. Fyrir vélbáta, sem eiga heima í Hofshreppi, greiðist árgjald sem hér segir: **118**
 Fyrir bát undir 10 smálestum kr. 15.00 **21. des.**
 Fyrir báta og skip frá 10—1000 smálestum — 15.00—150.00
 Gjöldin í þessum lið greiðist hlutfallslega fyrir millibilsstærðir.

7. gr.

Auk gjalda þeirra, sem talin eru í 6. gr., greiðast bryggjugjöld af öllum uppskipuðum og útskipuðum vörum í kaupþúninu, að undanskildum póst- og farþegaflutningi, svo sem hér segir:

1. Fyrir hvert stykki af venjulegum vörum, sem ekki falla undir aðra töluliði gjaldskrár þessarar, greiðist 12 aurar.
2. Fyrir hverja smálest af umbúðalausum kolum, salti, saltfiski og freðsild, skal greiða 2 krónur, en fyrir pakkaðan fisk 10 aura á hver 100 kg.
3. Fyrir hvern standard af timbri greiðist 2 krónur, en fyrir timbursendingar, sem ekki nema heilum standard, 2 aura á teningsfet.
4. Fyrir hross og nautgripi greiðist 30 aurar fyrir hvern grip, enda beri bryggjan kostnað við notkun smábryggju til þessa flutnings, þegar þörf krefur.
5. Fyrir bifreiðar og dráttarvélar skal greiða 4 krónur.

8. gr.

Heimilt er hreppsnefnd, ef sérstök ástæða er til, að vikja frá gjaldskrá þessari í einstökum atriðum gagnvart skipum og bátum, sem fara eftir fast-ákveðnum áætlunum, en gera verður þá um það sérstaka fyrirframsamninga við hlutaðeigendur.

Skýlt er þeim, er annast um út- og uppskipun í kaupþúninu að inna gjöldin af hendi án tillits til þess hvort bryggjan er notuð til þeirra flutninga eða ekki.

9. gr.

Öllum skipum, er flytja vörur að eða frá Hofsósi, er skýlt að hafa farm-skrá og afhenda eftirrit af henni í hvert sinn, er þau taka eða afhenda vörur.

10. gr.

Allir, sem bryggjuna nota, eru skyldir til að ganga hreinlega um hana, og ræsta hana og tæki hennar, þegar eftir notkunina. Sé það ekki gert svo full-nægjandi sé að dómi bryggjuvarðar eða hreppsnefndar, annast bryggjuvörður ræsting á kostnað hlutaðeiganda, sem fyrirgerir rétti sínum til bryggjuafnota, sé ræstingarvanræksla endurtekin. Ákvæði þessarar greinar ná einnig til bryggjustöðpulsins.

11. gr.

Gjöld samkvæmt reglugerð þessari innheimtir bryggjuvörður svo fljótt sem unnt er. Skipaafgreiðslum í kaupþúninu er skýlt að innheimta bryggjugjöld af aðfluttum og útfluttum vörum hjá eigendum vörunnar og standa skil á þeim

- 118** til bryggjuvarðar svo fljótt sem unnt er. Á bryggjuvörður heimting á að fá að-
 21. des. gang að farmskrá skipa til að ganga úr skugga um að afgreiðslan fullnægi þessu ákvæði. Leggur bryggjuvörður allar tekjur bryggjunnar í sérstakan sjóð, er nefnist bryggjusjóður og ávaxtast í Sparisjóði Hofshrepps.

Gjöld þessi má taka lögtaki.

12. gr.

Reikningsár bryggjusjóðs er almanaksárið og skal bryggjuvörður svo oft sem hreppsnefnd krefur og að minnsta kosti tvisvar á ári, afhenda oddvita hreppsnefndar, sem hefir reikningshald sjóðsins, skilagrein fyrir öllu því af tekjum sjóðsins, er honum bar að innheimta.

13. gr.

Bryggjusjóði skal aðeins varið til viðhalds og endurbóta á bryggjunni og tækjum hennar.

14. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að 400 kr. og fer um mál út af þeim sem almenn lögreglumál. Sektir renna í bryggjusjóð.

Reglugerð þessi, sem sýslumaðurinn í Skagafjarðarsýslu hefir samið eftir tillögum hreppsnefndarinnar í Hofshreppi, er hér með sett samkvæmt lögum nr. 76, 14. nóv. 1917 til að öðlast gildi 1. janúar 1932 og birtist til leiðbeiningar öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 21. desember 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

AUGLÝSING

um

bann við umferð bifreiða.

Samkvæmt 51. gr. vegalaganna nr. 41, 4. júní 1924, og í framhaldi af auglýsingu, dags. 25. nóvember þ. á., vill ráðuneytið enn fremur ákvarða, að banna megi á sama hátt og með sömu skilyrðum og þar getur, einstaka daga

eða nokkra daga í einu frá dagsetningardegi auglýsingar þessarar og til 10. júní 1932, bifreiðumferð um sýsluvegi í Mýrasýslu. 119
21. des.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 21. desember 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

120
28. des.

um

Slysatryggingu ríkisins.

1. gr.

Slysatrygging ríkisins stendur undir yfirumsjón Atvinnumálaráðuneytisins.

Atvinnumálaráðuneytið ákveður þóknun til meðstjórnenda tryggingarinnar og fulltrúa atvinnurekenda og Alþýðusambands Íslands skv. 18. gr. slysatryggingarlaganna nr. 72, 8. september 1931.

Þóknun til meðstjórnenda tryggingarinnar greiðist úr ríkissjóði. Að öðru leyti greiðist kostnaður við stjórn og rekstur tryggingarinnar af tekjum hennar.

2. gr.

Forstjórn tryggingarinnar er heimilt að fá sér þá aðstoð, er þurfa þykir, meðal annars læknaaðstoð við úrskurðun örorkubóta og dagpeninga.

3. gr.

Slysatryggingin skiptist í tvær deildir, sem halda skal aðgreindum, sjómannatryggingu og iðnatryggingu. Þó má til bráðabirgða taka fé úr sjóði annarar deildarinnar til þess að greiða með halla, sem verða kann í hinni deildinni, en endurgreiða skal það fé, þegar deildin verður þess megnug. Sameiginlegur kostnaður við báðar deildir greiðist af þeim í hlutfalli við upphæð iðgjaldanna.

4. gr.

Skylda tryggingarinnar til slysabóta, er bundin við það, að slysið hafi orðið á starfstíma hins tryggða, sem iðgjald ber að greiða fyrir, og við þá vinnu, er tryggð var, eða beint í þágu hennar.

Til bótaskyldra slysa teljast ekki sjúkdómar, ekki heldur bilanir, sem fram kunna að koma við tryggða vinnu, án þess að nokkurt greinilegt áfall

120 eða slys hafi átt sér stað, ef læknir telur að bilunin stafi af veiklun, sem búið
28. des. hafi í manningum, og mundi koma fram fyrir eða síðar, án nokkurs sérstaks áfalls.

5. gr.

Læknishjálp og $\frac{2}{3}$ hluta lyfja- og umbúðakostnaðar greiðir Slysaftryggingin frá sama tíma og slasaða ber réttur til dagpeninga, þó ekki lengur en í 6 mánuði.

Læknishjálp, lyf og umbúðakostnaður greiðist eftir löggiltum gjaldskrár á hverjum tíma.

6. gr.

Atvinnurekendur, er reka tryggingarskylda atvinnu, greiða iðgjöld fyrir alla þá, sem þeim er skylt að tryggja. — Iðgjöld skipverja, er vinna fyrir hlut af afla eða hundraðsgjaldi, má greiða af óskiptum afla skipa og báta.

Iðgjöld fyrir frjálsa tryggingu greiðir sá, er tryggingar beiðist um leið og tryggingin er skrásett (sbr. 12. og 15. gr. slysaftryggingalaganna).

7. gr.

Lögreglustjórar og tollstjórinn í Reykjavík eru umboðsmenn tryggingarinnar. Þeir skrásetja allar tryggingar, hvort sem eru skyldutryggingar eða frjálsar tryggingar, innheimta iðgjöldin, sbr. þó 3. málsgl., og gera fullnaðar-reikningsskil að liðnu hverju ári. Þeim ber og að ganga eftir því og hafa eftirlit með því, að allir tryggi, sem tryggingarskyldir eru, og telji rétt fram til tryggingar.

Lögreglustjórar geta látið hreppstjóra annast skrásetningu trygginga og innheimtu iðgjalda hvern í sínum hreppi, og ber þeim þá hálf innheimtulaunin.

Ríkissjóður og ríkisfyrirtæki greiða iðgjöld sín beint til tryggingarinnar.

8. gr.

Hreppstjórar, er annast skrásetningu til tryggingar, geta sent tilkynningu um slys við atvinnurekstur, sem þeir hafa skrásett, til lögreglustjóra á leiðis til tryggingarinnar, eða, ef hentara þykir, beint til tryggingarinnar. Lögreglustjórar og hreppstjórar skulu ávallt, er þeir senda tilkynningar um slys, hafa sannreynt, hvort slasaði var tryggður, er slysið varð, og láta tilkynningunni fylgja vottorð um að þeir hafi gert það.

9. gr.

Allir þeir, sem reka tryggingarskylda vinnu samkvæmt 1. gr. laganna 2. lölulið, skulu halda sérstaka og nákvæma nafnaskrá yfir þá menn, sem tryggðir eru, með tilgreindum tíma, sem hver maður er tryggður. Sé um að ræða tryggingu manna í tímavinnu, ber að skrá nafn og tíma daglega. Eftir niðurstöðum og samtölum skrána að árinu liðnu og áhættu vinnunnar samkvæmt áhættu-

flokkum ber að telja fram endanlega til tryggingar og ákveða fullnaðariðgjöldin.

120
28. des.

10. gr.

Iðgjöld skal greiða fyrirfram, í sjómannatryggingunni fyrir ráðningar-tímann um leið og lögskráð er, eða ráðning fer fram, og í iðntryggingunni í ársbyrjun, eða þegar fyrirtækið tekur til starfa, ef það starfar eigi nema hluta úr ári. Ef iðgjaldið fer fram úr 1000 kr., má greiða það í tvennu lagi, í byrjun hvers misseris, ef þess er óskað. Er iðgjaldið áætlað samkvæmt upplýsingum í tilkynningu þeirri, sem senda skal um fyrirtækið í ársbyrjun eða þegar það tekur til starfa, en hið endanlega iðgjald er ákveðið að árinu loknu eða þegar fyrirtækið hættir, ef það stendur eigi út árið, samkvæmt upplýsingum um mannhald og vinnumagn fyrirtækisins, eins og segir í 8. gr., eða í því formi, sem Slysatryggingin segir fyrir um. Ef iðgjaldið hefir verið áætlað of lágt, greiðist það sem á vantar eftir áramótin ásamt hinu áætlaða iðgjaldi næsta árs, en ef iðgjaldið hefir verið áætlað of hátt, gengur það, sem ofreiknað hefir verið, upp í iðgjöld næsta árs eða endurgreiðist, ef fyrirtækið hættir að starfa.

11. gr.

Innan loka hvers mánaðar skulu skráningarstjórar og lögreglustjórar hafa sent frá sér beint til Slysatryggingarinnar þau iðgjöld, sem til þeirra eru komin, að frádregnum innheimtulaunum. En fyrir lok febrúarmánaðar skulu þeir senda tvíritaðan reikning fyrir umliðið ár ásamt fylgiskjöllum í því formi, sem Slysatryggingin ákveður, og skal þá um leið standa skil á því, sem ógaldið er af iðgjöldum fyrra árs.

Stjórn Slysatryggingarinnar gerir féð arðberandi í sparisjóði, eða með því að kaupa bankavaxtabréf eða önnur trygg verðbréf. Skal rita á þau, að þau séu eign Slysatryggingarinnar.

12. gr.

Skaðabótaupphæðirnar greiðast í Reykjavík gegn lögmætri kvittun. Þó má greiðsla, einkum dagpeninga, fara fram annarsstaðar, ef forstjóra virðist ástæða til.

13. gr.

Ársreikningur Slysatryggingarinnar skal endurskoðast samkvæmt ákvæðum laga nr. 61, 8. september 1931 um ríkisbókhald og endurskoðun. Reikningurinn skal birtur í B-deild Stjórnartíðindanna.

14. gr.

Að fengnum tillögum stjórnar Slysatryggingarinnar getur Atvinnumálaráðuneytið undanþegið tryggingarskyldu smáfelda starfsemi, sérstaklega utan kaupstaða og kauptúna, eftir því sem tilefni gefst til, og verða slíkar ákvarðanir birtar á sama hátt og reglugerðir.

120

28. des.

15. gr.

Stjórn Slysatryggingarinnar setur eftir því sem þurfa þykir, nánari reglur um framkvæmd og fyrirkomulag tryggingarinnar, og skal það tilkynnt umboðsmönnum Slysatryggingarinnar (skráningarstjórum og lögreglustjórum) með umburðarbréfi.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 72, 8. september 1931 um slysatryggingar til að öðlast gildi 1. janúar 1932, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð um sama efni útgefin 2. janúar 1926.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 28. desember 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

121

28. des.

REGLUGERÐ

um

áhættuflokkun og ákvörðun iðgjalda fyrir slysatryggingar.

Áhættuflokkun.

Frá 1. janúar 1932 ákveðst áhættuflokkun og iðgjöld fyrir slysatryggingar samkvæmt lögum nr. 72, 8. sept. 1931 þannig:

1. áhættuflokkur		15	aurar á viku.
2. ———		25	— — —
3. ———		40	— — —
4. ———		60	— — —
5. ———		75	— — —
6. ———		100	— — —
7. ———		120	— — —
8. ———		130	— — —
9. ———		180	— — —
10. ———		600	— — —

Vikan leggst til grundvallar og er einnig fyrir iðgjaldagreiðslunni, enda þótt kaupið sé miðað við ár, mánuð, dag eða klukkustund. Ef kaupið er tíma-kaup eða dagkaup reiknast 60 klukkustundir eða 6 dagar sem ein vika. Árið reiknast 52 vikur. Telja má saman tíma allra þeirra, sem tryggðir eru í einu, en brot úr viku, sem þá verður afgang, telst sem heil vika.

Iðgjaldaskrá.

121

28. des.

I. Sjómannatryggingin.**A. Skyldutrygging.**

	Áhættu- flokkar	Vikugjald fyrir mann
Gufuskip, skipshöfn	7	120 aurar
Róðrabátar, skipshöfn	7	120 —
Mótorskip yfir 12 lestir, skipshöfn	9	180 —
Mótorbátar undir 12 lestir, skipshöfn	9	180 —
Seglskip, skipshöfn	8	130 —
Kafarar	9	180 —

Af iðgjöldum róðrabáta og mótorbáta minni en 5 smálestir greiðir rík-
issjóður $\frac{3}{10}$ hluta.

B. Frjáls trygging.

	Áhættu- flokkar	Vikugjald fyrir mann
Gufuskip, farþegar	7	120 aurar
Róðrabátar farþegar	7	120 —
Mótorskip yfir 12 lesta, farþegar	9	180 —
Mótorbátar undir 12 lestir, farþegar	9	180 —
Seglskip, farþegar	8	130 —
Sjófuglaveiðar, aðrar en bjargfuglaveiðar	9	180 —

II. Iðntryggingin.**A. Skyldutrygging.***1. Ferming og afferming skipa o. fl.*

	Áhættu- flokkar	Vikugjald fyrir mann
Aflvélastjórn við jarðyrkju	4	60 aurar
Bifreiðastjórn	4	60 —
Jarðnám (jarðvinna)	4	60 —
Grjótnám (grjótvinna)	4	60 —
Lestarmáttur í skipum	6	100 —
Námugróftur, jarðborun, grjótsprenging, grjótmulning	5	75 —
Uppskipun og útskipun á bátum og prömmum	6	100 —
Uppskipun og útskipun við bryggju	5	75 —
Vöruhúsavinna	4	60 —
Vöruflutningur í landi í sambandi við ferming og afferming	4	60 —

121
28. des.

Áhættu-
flokkar Vikugjald
 fyrir mann

2. Matvælaíðnaður.

Brauðgerð, kökugerð	1	15	aurar
Brjóstsykur- súkkulaði og konfektgerð	1	15	—
Fiskverkun	2	25	—
Fiskúrgangsvinna (verksmiðjur)	6	100	—
Frystihús, kælihús	4	60	—
Gosdrykkjagerð, ölgerð	3	40	—
Kaffibrennsla, kaffibætisgerð	4	60	—
Lóðabeiting og afbeiting	4	60	—
Mjólkurbú, rjómbú	4	60	—
Íshússtörf, ísvinna	4	60	—
Slátrun, reyking, niðursuða	3	40	—
Sildarbræðsla í verksmiðjum	6	100	—
Sildarkverkun, sildarsöltun	3	40	—
Smjörlikisgerð	3	40	—

3. Vefjaiðnaður.

Færaspuni, netjagerð	1	15	aurar
Klæða- og ullarverksmiðjuvinna	4	60	—
Prjónastofuvinna	1	15	—
Seglasaumur	1	15	—
Sjóklæðagerð	2	25	—

4. Fataíðnaður.

Fatalitun	2	25	aurar
Saumastofuvinna	1	15	—
Skósmiði	1	15	—
Sútun	1	15	—
Þvottahússtörf, línstofuvinna	4	60	—

5. Byggingarstörf o. fl.

Bátasmiðar, bátaviðgerðir	4	60	aurar
Beykisstörf	3	40	—
Brúargerð	6	100	—
Gas-, vatns-, hitaleiðslu- og skolppípulagning við húsagerð	2	25	—
Hafnargerð, bryggjugerð	5	75	—
Húsabyggingar, húsaviðgerðir	4	60	—
Húsgagnfóðrun	1	15	—
Húsgagna- og trésmiðar:			
a. án aflvéla	3	40	—
b. í vélsmiðjum	5	75	—

	Áhættu- flokkar	Vikugjald fyrir mann	121 28. des.
Málarastörf	4	60 aurar	
Múrvinna, múrsléttun	4	60 —	
Símalagning, simaviðgerðir	4	60 —	
Skipasmíðar og viðgerðir	5	75 —	
Sóthreinsun	4	60 —	
Steinhögg	4	60 —	
Steinsteypa (steinn og pípur)	4	60 —	
Söðlasmíðar	1	15 —	
Vatnsvirkjun	4	60 —	
Vegagerð, götugerð, götuleiðslur	4	60 —	
Veggfóðrun	3	40 —	
Vitabyggingar	4	60 —	

6. Málmsmíðar.

Bifreiðaverkstæði	4	60 aurar	
Blikksmíði- og járnsmíði:			
a. án aflvéla	3	40 —	
b. í vélsmíðju	5	75 —	
Gull-, silfur- og úrsmíði	1	15 —	
Járnsteypa	5	75 —	
Logsuða	5	75 —	
Rafmagnslagning	4	60 —	
Reiðhjólaverkstæði	3	40 —	

7. Tekniskur og kemiskur iðnaður.

Acetylengasgerð	4	60 aurar	
Gasgerð (kolagas)	3	40 —	
Gúmmiiðnaður	1	15 —	
Lýsisbræðsla	5	75 —	
Sápugerð	2	25 —	
Síldarbræðsla og vinnsla úr fiskúrgangi	6	100 —	

Bóka- og listiðnaður.

Bókband	1	15 aurar	
Ljósmyndagerð	1	15 —	
Prentið	1	15 —	

9. Opinber störf.

Bæjarpósta- og bréfberastörf	2	25 aurar	
Hafnsögustörf	6	100 —	
Landpóstastörf	6	100 —	

121

28. des.

	Áhættu- flokkar	Vikugjald fyrir mann
Lögregluþjóna- og tollþjónastörf	4	60 aurar
Slökkviliðsstörf	6	100 —
Vitastörf	4	60 —

Þeim tryggingarskyldum atvinnugreinum, sem ekki eru nefndar í iðgjalddaskánni, en stundaðar kunna að vera hér á landi, eða upp kunna að koma síðar, heimilast slysaftryggingunni að ákveða í hvaða áhættuflokk skuli skipa.

B. Frjáls trygging.

Stytztí tryggingartími í frjálsri tryggingu er ein vika.

	Áhættu- flokkar	Vikugjald fyrir mann
Bjargfuglaveiði	10	600 aurar
Það skilyrði fyrir því, að bjargfuglaveiði sé tekin í tryggingu, að allir þeir menn séu tryggðir, sem taka þátt í veiðinni		
Búðarstörf	1	15 —
Eldhússtörf	2	25 —
Ferðalög á landi	4	60 —
Fuglaveiðar á landi	6	100 —
Garðyrkja	2	25 —
Gripahirðing	1	15 —
Grjótmulning, grjótsprenging	5	75 —
Grjótvinnu (önnur)	4	60 —
Heyvinna	2	25 —
Hjúkrunarstörf	2	25 —
Húsabyggingar og viðgerðir:		
a. torfhús	3	40 —
b. steinhús, timburhús	4	60 —
Innanhússstörf	1	15 —
Garðvinna, jarðvinnsla með handverkfærum, jarðyrkja	2	25 —
Jarðvinnsla með hestverkfærum	3	40 —
Járnsmiði (án aflvéla)	3	40 —
Landferðalög	4	60 —
Læknar	4	60 —
Sendisveinastörf	2	25 —
Skrifstofustörf	1	15 —
Skurðgröftur	2	25 —
Trésmiði (án aflvéla)	3	40 —

Ef óskað verður frjálsrar tryggingar við önnur störf eða starfsgreinir en talið er í iðgjalddaskránni, heimilast Slysaftryggingunni að ákveða, í hvaða tryggingarflokk þau störf eða starfsgreinir skuli falla.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 72, 8. september 1931, um

slysatryggingar til að öðlast gildi 1. janúar 1932, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð um sama efni 2. janúar 1926, og reglugerð um breyting á henni útgefin 31. desember 1928. 121 28. des.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 28. desember 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

REGLUGERÐ

122

29. des.

um

einkasölu á tóbaki.

1. gr.

Frá 1. janúar 1932 má enginn nema Tóbakseinkasala ríkisins flytja hingað frá útlöndum neina tegund af tóbaki, hvort sem það er unnið eða óunnið og til hvers sem það er ætlað.

Lög þessi taka eigi til skipa, sem komi í landhelgi og hafa innanborðs tóbak, ef tóbaksbirgðir eru eigi, að álitu tollstjóra, meiri en svo, að hæfilegur forði sé handa skipverjum og farþegum. Ef birgðirnar teljast meiri, verður það, sem umfram er, gert upptækt. Þegar sérstakar ástæður mæla með, getur ráðherra látið sektir falla niður, og er heimilt að greiða verð fyrir tóbakið, ef ætla má, að tilætlunin hafi eigi verið að flytja það hér í land.

2. gr.

Tóbak það, sem Tóbakseinkasala ríkisins flytur inn samkvæmt 1. gr., selur hún kaupfélögum, öðrum verzlunarfélögum og kaupmönnum, en eigi öðrum.

3. gr.

Tóbaksbirgðir þær, sem fyrirbyggjandi eru hjá heildsölum 31. desember 1931, kaupir Tóbakseinkasala ríkisins, ef samningar takast um verð, en að öðrum kosti verður á þær lagt gjald, er rennur í ríkissjóð, er nemur allt að 15% af útsöluverði þeirra.

Smásölum er heimilt að selja tóbaksbirgðir sínar fyrirbyggjandi 31. desember 1931, en verði sölu þeirra ekki lokið 1. júlí 1932, verða ný ákvæði sett um, hvernig fara skuli með birgðir þær, sem þá kunna að verða óseldar.

4. gr.

Verzlunin skal leggja frá 10 til 75 af hundraði á tóbak eftir því, sem henta þykir um hverja tegund. Álagning þessa skal miða við verð vörunnar kominnar í hús hér á landi, án tolls. Tóbak til sauðfjárböðunar selst án hagnaðar. Söluverð sé miðað við greiðslu við móttöku.

5. gr.

Tóbakseinkasalan skal greiða hinn lögákveðna tóbakstoll þar, sem tó-

- 122** bakið er fyrst flutt í land á þann hátt og á þeim tíma, sem lög mæla fyrir. Tóbakseinkasölunni skal heimilt að greiða reikninga tollstjóra utan Reykjavíkur, beint í rikissjóð.

6. gr.

Reikningsár Tóbakseinkasölunnar er almanaksárið. Fyrir 1. marz ár hvert, skal forstöðumaður Tóbakseinkasölunnar hafa lokið við reikninginn fyrir undanfarið starfsár, og afhenda rikissjórninni reikninginn. Af ágóða hvers árs skal leggja 15%—25%, eftir ákvörðun fjármálaráðherra, í veltufjár- og varasjóð tóbakseinkasölunnar. Ágóðinn af rekstri tóbakseinkasölunnar skal að frádregnu veltufjár- og varasjóðstillaginu greiðast í rikissjóð.

7. gr.

Tóbakseinkasalan skal jafnan hafa nokkurn forða fyrirbyggjandi af tóbaki. Kostnað af sendingu þess innanlands greiði viðskiptamenn. Þantað tóbak getur verzlunin látið senda beint frá útlöndum til þeirra staða hér á landi, sem óskað er, og miðast álagning þá við verðið á höfn ákvörðunarstaðarins.

8. gr.

Á umbúðir allra tóbakstegunda, er einkasalan flytur inn, aðrar en á tóbak til sauðfjárlækninga, skal letra: „Tóbakseinkasala ríkisins“.

9. gr.

Hámarksálagning á tóbaki í smásölu má eigi vera hærri, miðað við verð einkasölunnar, að viðbættum flutningskostnaði til útsölastaðarins en:

12% á munntóbaki og neftóbaki.

20% á vindlum, smávindlum og reyktóbaki.

20% á vindlingum.

Fyrir flutningskostnaði til útsölastaðar má eigi reikna hærri viðbótarálagningu en 3%.

10. gr.

Brot gegn þessari reglugerð varða sektum, 50 til 20000 kr., ef eigi liggur þyngri refsing við eftir öðrum lögum. Auk þess er tóbak, sem inn er flutt í heimildarleysi, upptækt og afhendist tóbakseinkasölunni til ráðstöfunar. Andvirðið telst meðal tekna hennar og rennur í rikissjóð.

11. gr.

Með mál út af brotum gegn reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

12. gr.

Reglugerð þessi, sem gildir frá 1. janúar 1932, er sett samkvæmt lögum nr. 58, 8. september 1931 um einkasölu á tóbaki.

Fjármálaráðuneytið, 29. desember 1931.

Ásgeir Ásgeirsson.

Gtsli Ísleifsson.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1931.

Auglýsing um samning milli Íslands og Noregs, um gagnkvæmi við slysabætur, undirskrifuð af forsætisráðherra 21. janúar 1931 (nr. 74).

Auglýsing um gerðardómssamning milli Íslands og Bandaríkja Ameríku, undirskrifuð af forsætisráðherra 3. febrúar 1931 (nr. 75).

Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Danmerkur, um ívilnun í út-svörum handa þeim mönnum, sem greiða eiga skatt samtímis á báðum stöðum, undirskrifuð af forsætisráðherra 13. júlí 1931 (nr. 76).

Auglýsing um verzlunar- og siglingasamning milli Íslands og gríska lýð-veldisins, undirskrifuð af forsætisráðherra 20. júlí 1931 (nr. 77).

Auglýsing um samning, er gerður var á Þingvöllum þann 27. júní 1930, milli Íslands og Danmerkur, um aðferðina við úrlausn deilumála, undirskrifuð af forsætisráðherra 20. ágúst 1931 (nr. 78).

Auglýsing um samning milli Íslands og Belgíu til þess að forðast tvísköttun á tekjum siglingafyrirtækja landanna, undirskrifuð af forsætisráðherra 16. janúar 1931 (nr. 79).

Auglýsing um verzlunar- og siglingasamning milli Íslands og Rúmeníu, er gerður var í Búkarest 8. maí 1931, undirskrifuð af forsætisráðherra 16. október 1931 (nr. 80).

Reglugerð fyrir veðdeild Landsbanka Íslands, um útgáfu á 10. flokki (seríu) bankavartabréfa samkvæmt lögum nr. 60, 7. maí 1928, og lögum nr. 44, 8. september 1931, um breyting á þeim lögum, um útgáfu nýrra flokka (sería) bankavartabréfa, undirskrifuð af fjármálaráðherra 28. október 1931 (nr. 81).

Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 69 frá 1928, undirskrifuð af konungi 4. nóvember 1931 (nr. 82).

Auglýsing um samkomulag milli Íslands annarsvegar og Póllands og Danzig hinsvegar, um gagnkvæma viðurkenningu á mælingaskirteinum skipa, undirskrifuð af forsætisráðherra, 20. nóvember 1931 (nr. 83).

Bráðabirgðalög um skiptameðferð á búi Sildareinkasölu Íslands, undirskrifuð af konungi 9. desember 1931 (nr. 84).

Auglýsing um að samningurinn, sem prentaður er sem fylgiskjal með lögum 8. sept. 1931 (nr. 29), — um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi alþjóðleg einkamálaréttarákvæði í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um hjúskap, ættleiðing og lögráð — skuli koma í gildi, undirskrifuð af forsætisráðherra 28. desember 1931 (nr. 85).

Auglýsing um að samningurinn, sem prentaður er sem fylgiskjal með lögum 8. sept. 1931 (nr. 30) — um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um innheimtu meðlaga — skuli koma í gildi, undirskrifuð af forsætisráðherra sama dag (nr. 86).

REIKNINGUR

Bjargráðasjóðs Íslands árið 1930.

Sjóðsreikningur.

Innborgað:

1. Sjóður í ársbyrjun:		
a. Bjargráðasjóður sveitarfélaga	kr. 432397.52	
b. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður	— 197093.15	
		kr. 629490.67
2. Bjargráðasjóðsgjöld sveitarfélaga	—	25283.90
3. Tillag úr ríkissjóði	—	26358.50
4. Vextir af inneign í bönkum:		
a. Af innstæðu Bjargráðasjóðs sveitarfélaga	kr. 19300.84	
b. Af innstæðu hins sameiginlega Bjargráðasj.	— 8345.43	
		27646.27
5. Vextir af lánum (fallnir í gjalddaga á árinu):		
a. Af lánum úr Bjargráðasjóði sveitarfélaga	kr. 3791.25	
b. Af lánum úr hinum sameiginl. Bjargráðasj.	— 18891.05	
		22682.30
6. Afborganir lána:		
a. Af lánum úr Bjargráðasjóði sveitarfélaga	kr. 3733.33	
b. Af lánum úr hinum sameiginl. Bjargráðasj.	— 779.33	
		4512.66
		Kr. 735974.30

Útborgað:

1. Kostnaður við sjóðinn	kr. 1210.75	
2. Endurborgað ofgreitt Bjargráðasjóðsgjald Borgarfj.s. 1929	— 9.00	
3. Útlán úr Bjargráðasjóði sveitarfélaga	— 3000.00	
4. Sjóður í árslok:		
I. Bjargráðasjóður sveitarfélaga:		
a. Ógreitt Bjargráðasjóðsgjald 1927	kr. 450.25	
b. Ógreiddir vextir 1930	— 430.00	
c. Inneign í bönkum	— 480617.59	
		kr. 481497.84
II. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður:		
Inneign í bönkum	— 250256.71	
		Kr. 735974.30

Eignareikningur.

123

A k t i v a :

1. Eign í ársbyrjun:

I. Bjargráðasjóður sveitarfélaga:

a. Ógreitt Bjargráðasjóðsgjald 1927	kr.	450.25	
b. Ógreiddir vextir 1929	—	141.60	
c. Í útlánum	—	75825.00	
d. Á hlaupareikningi í Landsbankanum ...	—	431805.67	
			kr. 508222.52

II. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður:

a. Í útlánum	kr.	317821.00	
b. Á hlaupareikningi í Landsbankanum ..	—	197093.15	
			— 514914.15

2. Eignaaukning á árinu	—	100751.22	
-------------------------------	---	-----------	--

 Kr. 1123887.89

P a s s i v a :

Eign í árslok:

I. Bjargráðasjóður sveitarfélaga:

a. Ógreitt bjargráðasjóðsgjald 1927	kr.	450.25	
b. Ógreiddir vextir 1930	—	430.00	
c. Í útlánum	—	75091.67	
d. Inneign í bönkum	—	480617.59	
			kr. 556589.51

II. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður:

a. Í útlánum	kr.	317041.67	
b. Inneign í bönkum	—	250256.71	
			— 567298.38

 Kr. 1123887.89

Reykjavík, 4. júlí 1931.

F. h. Bjargráðastjórnarinnar.

Vígfús Einarsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Fiskimannasjóðs Kjalarnesþings 1930.

T e k j u r :

1. Sjóður frá fyrra ári:

a. Veðskuldabréf	kr. 27080.68	
b. Bankavaxtabréf	— 21600.00	
c. Ríkissjóðsskuldabréf	— 2400.00	
d. Innlánsskírteini	— 1496.22	
e. Sparisjóðsinnstæða	— 826.03	
		kr. 53402.93

2. Vextir:

a. Af veðskuldabréfum	kr. 1245.73	
b. Af bankavaxtabréfum	— 972.00	
c. Af ríkissjóðsskuldabréfum	— 132.00	
d. Af innlánsskírteini	— 78.61	
e. Af sparisjóðsinnstæðu	— 35.40	
		— 2463.74

Kr. 55866.67

G j ö l d :

1. Styrkur til ekkna sjómanna	kr. 1590.00	
2. Styrkur til Sigríðar Guðmundsdóttur	— 120.00	
3. Sjóður til næsta árs:		
a. Veðskuldabréf	kr. 27028.31	
b. Bankavaxtabréf	— 21600.00	
c. Ríkissjóðsskuldabréf	— 2400.00	
d. Sparisjóðsinnstæða	— 3128.36	
		— 54156.67

Kr. 55866.67

Tollstjórinn í Reykjavík, 15. maí 1931.

Jón Hermannsson.

REIKNINGUR

125

styrktarsjóðs Hjálmars kaupmanns Jónssonar fyrir reikningsárið
1. sept. 1930 til 31. ágúst 1931.

T e k j u r :

1. Eign í byrjun reikningsársins:		
a. Bankavaxtabréf	kr. 21200.00	
b. Innstæða í sparisjóði	— 405.05	
c. Innstæða í hlaupareikningi	— 20.99	
		kr. 21621.04
2. Vextir á árinu:		
a. Af bankavaxtabréfum	kr. 995.50	
b. Af innstæðu í sparisjóði	— 21.93	
c. Af innstæðu í hlaupareikningi	— 3.02	
		— 1020.45
		Kr. 22641.49

G j ö l d :

1. Styrkur veittur á árinu	kr. 650.00	
2. Greidd skuld við reikningshaldara	— 0.50	
3. Eign í lok reikningsársins 31. ágúst 1931:		
a. Bankavaxtabréf	kr. 21200.00	
b. Innstæða í sparisjóði	— 766.98	
c. Innstæða í hlaupareikningi	— 24.01	
		— 21990.99
		Kr. 22641.49

Reykjavík, 21. sept. 1931.

Stjórnarnefnd sjóðsins.

Jón Helgason, Páll Einarsson, Björn Þórðarson.

Reikningur þessi samþykkist hér með.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 31. október 1931.

F. h. r.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld ekknasjóðs Vestur-Skaftafellsprófastsdæmis 1930.

T e k j u r :

1. Hörgslandshreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1929	kr.	952.86	
Vextir 1930	—	51.88	
			kr. 1004.74
2. Kirkjubæjarhreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1929	kr.	697.65	
Vestir 1930	—	39.13	
			— 736.78
3. Leiðvallahreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1929	kr.	368.89	
Vextir 1930	—	21.76	
			— 390.65
4. Skaftártunguhreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1929	kr.	224.71	
Vextir 1930	—	13.26	
			— 237.97
5. Álftavershreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1929	kr.	368.93	
Vextir 1930	—	19.76	
			— 388.69
6. Hvammshreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1929	kr.	339.32	
Vextir 1930	—	20.02	
			— 359.34
7. Dyrhólahreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1929	kr.	161.18	
Vextir 1930	—	9.51	
			— 170.69

G j ö l d :

1. Hörgslandshreppsdeild:			
Oftalinn sjóður 1929	kr.	46.88	
Í sjóði 31. des. 1930	—	957.86	
			kr. 1004.74

2. Kirkjubæjarhreppsdeild:			126
Styrkur til Þórunnar Árnadóttur, Hólmi	kr.	29.34	
Oftalinn sjóður 1929	—	28.29	
Í sjóði 31. des. 1930	—	679.15	
	—————	kr.	736.78
3. Leiðvallahreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1930	—	390.65	
4. Skaftártungudeild:			
Í sjóði 31. des. 1930	—	237.97	
5. Álftavershreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1930	—	388.69	
6. Hvammshreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1930	—	359.34	
7. Dyrhólahreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1930	—	170.69	

Prestsbakka og Vik, 30. maí 1931.

Magnús Bjarnarson, Gísli Sveinsson.

REIKNINGUR BRUNABÓTAFÉLAGS ÍSLANDS 127

vátryggingarárið 15. október 1929 til 15. október 1930.

A ð a l r e i k n i n g u r

yfir tekjur og gjöld Brunabótafélags Íslands frá 15. okt. 1929 til 15. okt. 1930.

G j ö l d :

I. Brunatjón:

1. Á fasteignum	kr.	137017.36	
Þar af greitt af endurtryggj-			
anda	kr.	92548.87	
Þar af hluti sveitarfélaga ..	—	8893.70	
	—————	—	101442.57
			kr. 35574.79
2. Á lausafé	kr.	4244.24	
Þar af hluti sveitarfélaga	—	848.84	
	—————	—	3395.40
			—————
	Flyt	kr.	28970.19

127

		Flutt	kr.	38970.19
II.	Rekstrarkostnaður	kr.	32864.54	
	Þar af hluti sveitarfélaga	kr.	6438.41	
	Fyrir stjórn á Hinum sameigin- lega brunabótasjóði sveita- hibýla	—	600.00	
			7038.41	
			—	25826.13
III.	Umboðslaun	kr.	13647.85	
	Þar af hluti sveitarfélaga	—	2729.56	
			—	10918.29
IV.	Til frádráttar bókuðu eignarverði áhalda, húsgagna og korta	—		1350.88
V.	Tekjuafgangur:			
	1. Frá fyrri ári	kr.	3400.98	
	2. Arður af þessa árs rekstri	—	102351,29	
		Samtals	kr.	105752.27
	Að frádregnum IV. lið	—	1350.88	
		Eftir verður	kr.	104401.39
	sem varið er þannig:			
	a. Lagt í varasjóð	kr.	100000.00	
	b. Flutt til næsta árs	—	4401.39	
				104401.39
				Kr. 181466.88

T e k j u r :

I. Yfirfært frá fyrra ári	kr.	3400.98
II. Iðgjöld af fasteignum	kr.	280245.76
Þar af greitt endurtryggjanda kr. 168418.53		
—, — hluti sveitafélaga	—	22231.14
		190649.67
		89596.09
III. Iðgjöld af lausafé	kr.	1296.23
Þar af hluti sveitafélaga	—	245.11
		1051.12
IV. Vextir	kr.	57967.20
Þar af vextir sveitafélaga	—	5380.47
		52586.73
	Flyt	kr. 146634.92

	Flutt	kr. 146634.92	127
V. Þóknun og ágóðahluti frá „Storebrand“:			
1. Þóknun (Provision)	kr.	25262.76	
2. Ágóðahluti	—	8437.20	
			33699.96
VI. Hagnaður á innleystum verðbréfum:			
1. Á veðdeildarbréfum	kr.	132.00	
2. Á skuldabréfi í Bergþórugötu 23, Rvík ..	—	1000.00	
			1132.00
	Kr.	181466.88	

Aðalreikningur

yfir tekjur og gjöld sveitasjóða frá 15. okt. 1929 til 15. okt. 1930.

I. Brunatjón:	Gjöld:		
1. Á fasteignum	kr.	8893.70	
2. Á lausafé	—	848.84	
			kr. 9742.54
II. Rekstrarkostnaður		—	6438.41
III. Umboðslaun		—	2729.56
IV. Tekjuafgangur, sem leggst í varasjóð		—	8946.21
			Kr. 27856.72
	Tekjur:		
I. Iðgjöld af fasteignum	kr.	22231.14	
II. Iðgjöld af lausafé	—	245.11	
III. Vextir	—	5380.47	
			Kr. 27856.72

Efnahagsreikningur

Brunabótafélags Íslands, 15. október 1930.

	Eignir:		
I. Sjóður	kr.	30499.63	
II. Innstæða í banka og sparisjóði:			
1. Í Landsbanka Íslands, hlr. 980	kr.	83825.08	
2. Í Sparisjóði Mýrasýslu (bók 1753)	—	14215.84	
			98040.92
	Flyt	kr. 128540.55	

127

	Flutt	kr. 128540.55
III. Ríkissjóðsábyrgð	—	800000.00
IV. Verðbréf:		
1. Veðdeildarbréf 4., 7. og 8. fl.	kr. 209082.00	
2. Ríkisskuldabréf	—	12480.00
3. Jarðræktarbréf	—	100000.00
4. Bæjarskuldabréf Reykjavíkur	—	24000.00
5. Ýms önnur veðskuldabréf	—	411064.36
		756626.36
V. Lán gegn ábyrgð sýslu- og ríkissjóðs	—	99400.00
VI. Vixlar	—	32900.00
VII. Lánað sveitafélögum til slökkvitækja	—	27874.67
VIII. Skuldir umboða	—	16097.46
IX. Skuld A/S „Storebrand“, Oslo	—	65643.38
X. Ýmsir skuldunautar	—	4708.51
XI. Áhöld, húsgögn og kort	—	10100.00

Kr.1941890.93

Skuldir:

I. Ábyrgðarsjóður	kr. 800000.00
II. Inneignir umboða	— 152.30
III. Ógreiddar brunabætur	— 17547.00
IV. Varasjóður sveitafélaga	— 121769.10
V. Varasjóður félagsins sjálfs	— 998021.14
VI. Flutt til næsta árs	— 4401.39

Kr.1941890.93

Varasjóður sveitafélaga.

Eign sjóðsins 15. október 1929	kr. 112822.89
Tekjuafgangur 1929—1930	— 8946.21
	kr. 121769.10

Eign sjóðsins 15. okt. 1930	Kr. 121769.10
-----------------------------------	---------------

Reykjavík, 15. janúar 1931.

Brunabótafélag Íslands.

H. Stefánsson.

Sigurj. Jóhannsson.

Reikning þenna höfum við undirritaðir endurskoðað, talið sjóðinn og kannað verðbréfaforða, og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 25. júní 1931.

Jón Grímsson, B. Magnússon.

REIKNINGUR

128

yfir tekjur og gjöld Hins sameiginlega Brunabótasjóðs fyrir sveitahíbýli 1930.

T e k j u r :

I. Endurtryggingariðgjöld 1929—1930	kr. 5037.31	
— „ — 1930—1931	— 11445.59	
		kr. 16482.90
II. Vextir	— 9728.05	
		Kr. 26210.95

G j ö l d :

I. Kostnaður:		
1. Þóknun til Brunabótafélags Íslands fyrir		
stjórn sjóðsins	kr. 600.00	
2. Annar kostnaður	— 58.95	
		kr. 658.95
II. Brunatjón	— 1098.41	
III. Tekjuafgangur:		
sem leggst við höfuðstól	— 24453.59	
		Kr. 26210.95

Reykjavík, 4. sept. 1931.

Hinn sameiginlegi brunabótasjóður fyrir sveitahíbýli.

Brunabótafélag Íslands.

H. Stefánsson.

Sigurj. Jóhannsson.

129

EFNAHAGSREIKNINGUR

Hins sameiginlega Brunabótasjóðs fyrir sveitahíbýli, 31. desember 1930.

		Eignir:	
I. Innstæða í bönkum:			
1.	Í sparisj. Landsbankans, bók nr. 1663		kr. 22311.49
2.	—, — Búnaðarb. —, — 109		— 24533.56
3.	—, — Útvegsb. —, — 7018		— 39.25
			_____ kr. 46884.30
II. Viðtökuskirteini Landsbankans			— 50466.29
III. Veðdeildarbréf:			
4.	fl. nafnv. kr. 14000.00 a 80.00		— 11200.00
8.	fl. nafnv. kr. 16000.00 a 89.00		— 14240.00
			_____ — 25440.00
IV. Jarðræktarbréf nafnverð			— 1000.00
V. Lán:			
1.	Sýslunefnd Borgarfjarðarsýslu		kr. 5000.00
2.	Margrét Halldórsd. veð í Krosshaga		— 2340.00
3.	Jón Guðmundsson, Brúsast. (ríkisáb.)		— 14250.00
4.	—, — —, —		— 10000.00
5.	Árnessýsla (víxill)		— 20000.00
6.	Hraungerðishreppur (víxill)		— 6000.00
			_____ — 57590.00

			Kr.181380.59

Skuldir:

I.	Höfuðstóll, 1. janúar 1930	 kr. 156927.00	
	Tekjuafgangur 1930 lagður við höfuðstól ..	— 24453.59	
			kr. 181380.59
			Kr. 181380.59

Reykjavík, 4. sept. 1931.

Hinn sameiginlegi brunabótasjóður fyrir sveitahíbýli.

Brunabótafélag Íslands.

H. Stefánsson.

Sigurj. Jóhannsson.

REIKNINGUR

130

yfir tekjur og gjöld Sjómannatryggingarinnar árið 1930.

T e k j u r :

I. Iðgjöld	kr. 222574.53
II. Ríkissjóðstillag	— 11268.18
III. Vextir	— 32852.19
	Kr. 266694.90

I. Bætur:

G j ö l d :

1. Dánarbætur:

a. Vegna slysa árið 1929 ..	kr. 40500.00
b. ———,—— 1930 ..	— 55500.00
	kr. 96000.00

2. Örorkubætur:

a. Vegna slysa árið 1927 ..	kr. 5200.00
b. ———,—— 1928 ..	— 4100.00
c. ———,—— 1929 ..	— 3300.00
d. ———,—— 1930 ..	— 3000.00
	— 15600.00

3. Dagpeningar:

a. Vegna slysa árið 1929 ..	kr. 7170.00
b. ———,—— 1930 ..	— 21195.00
	— 28365.00

kr. 139965.00

II. Innheimtulaun	— 8583.83
III. Kostnaður	— 10092.49
IV. Tekjuafgangur, sem leggst við höfuðstól	— 108053.58
	Kr. 266694.90

Reykjavík, 28. nóv. 1931.

Slysatrygging ríkisins.

H. Stefánsson.

Sigurj. Jóhannsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Iðntryggingarinnar um árið 1930.

T e k j u r :

I. Iðgjöld	kr. 99187.21
II. Sektarfé	— 50.00
III. Vextir	— 6129.34
IV. Rekstrarhalli, sem dregst frá höfuðstól	— 7964.99
	Kr. 113331.54

G j ö l d :

I. Bætur:

1. Dánarbætur:

a. Vegna slysa árið 1929 ..	kr. 6000.00	
b. ———,—— 1930 ..	— 23700.00	
		kr. 29700.00

2. Örorkubætur:

a. Vegna slysa árið 1928 ..	kr. 1800.00	
b. ———,—— 1929 ..	— 21600.00	
c. ———,—— 1930 ..	— 6300.00	
		— 29700.00

3. Dagpeningar:

a. Vegna slysa árið 1928 ..	kr. 285.00	
b. ———,—— 1929 ..	— 15051.40	
c. ———,—— 1930 ..	— 27842.74	
		— 43179.14

		kr. 102579.14
II. Innheimtulaun	—	4936.70
III. Kostnaður	—	5815.70

Kr. 113331.54

Reykjavík, 28. nóv. 1931.

Slysatrygging ríkisins.

H. Stefánsson.

Sigurj. Jóhannsson.

EFNAHAGSREIKNINGUR

132

Slysatryggingar ríkisins 31. desember 1930.

Eignir:

I. Innstæður í sparisjóði:	
1. Landsbanki Íslands:	
a. Í bók nr. 917	kr. 218750.78
b. —, — 1617	— 34547.67
	_____ kr. 253298.45
2. Búnaðarbanki Íslands, bók nr. 24	— 188955.28
	_____ kr. 442253.73
II. Innlánsskírteini í Landsbanka Íslands:	
1. Skírteini nr. 2675	kr. 52659.37
2. —, — 2677	— 52659.37
	_____ — 105318.74
III. Verðbréf:	
1. Veðdeildarbréf Landsbankans:	
a. 1. — 4. fl. nafnverð	kr. 10300.00
b. 6. — 9. fl. nafnverð	kr. 330000.00
	_____ — 292674.00
	_____ kr. 302974.00
2. Hafnarskuldabréf Vestmannaeyja, nafnverð —	43000.00
3. Ríkisskuldabréf, nafnverð ..	kr. 29000.00
	_____ — 28440.00
	_____ kr. 374414.00
4. Önnur skuldabréf, nafnverð	— 38000.00
	_____ — 412414.00
IV. Ríkissjóðstillag (óinnheimt)	— 11268.18
V. Eftirstöðvar hjá innheimtumönnum:	
1. Hjá sýslum. Barðastrandarsýslu (Einari M. Jónassyni)	
fyrir árið 1925 og 1927	kr. 2451.80
2. Hjá bæjarfógeta Siglufjarðar	— 100.50
	_____ — 2552.30
VI. Áhöld og húsgögn	— 2000.00

	Kr. 975806.95

Skuldir:

I. Inneignir innheimtumanna:

Fyrirframgreiðslur og óframkomnar ávísanir kr. 940.63

II. Höfuðstóll:

1. Sjómannatryggingar:

Eign 31. des. 1929 kr. 737233.78

Tekjuafgangur 1930 — 108053.58

————— kr. 845287.36

2. Iðntryggingar:

Eign 31. des. 1929 kr. 137543.95

Frá dregst: Rekstrarhalli 1930 — 7964.99

————— — 129578.96

————— — 974866.32

Kr. 975806.95

Reykjavík, 28. nóv. 1931.

Slysatrygging ríkisins.

H. Stefánsson.

—————
Sigurj. Jóhannsson.

REIKNINGAR LANDSBANKA ÍSLANDS

133

árið 1930.

I. Seðlabankinn.

Efnahagur seðlabankans 31. desember 1930.

Eignir:

1. Gullmynt	kr. 1119673.89
2. Inneign hjá erlendum bönkum	— 2152734.06
3. Vixlar innlendir og ávísanir	— 3829529.84
4. Vixlar og ávísanir til greiðslu erlendis	— 1854671.93
5. Endurkeyptir vixlar	— 7754083.44
6. Lán í hlaupareikningi	— 1034778.66
7. Reikningslán	— 1490419.00
8. Bankabyggingin með húsbúnaði	— 802867.09
9. Akkreditiv	— 1131.75
10. Ýmsir debitorar	— 88692.00
11. Erlend mynt (seðlar og málmpeningar)	— 11367.14
12. Peningar í sjóði	— 374148.65
	Kr. 20514097.45

Skuldir:

1. Stofnfé	kr. 3500000.00
2. Seðlar í umferð	— 6122000.00
3. Bankaskuldabréf	— 365910.00
4. Vixlar seldir erlendis	— 531590.10
5. Innstæðufé í hlaupareikningi	— 6762453.31
6. Innstæðufé í reikningslánum	— 473578.57
7. Inneign sparisjóðsdeildarinnar	— 446872.52
8. Inneign veðdeildarinnar	— 1842038.83
9. Innheimt fé ekki útborgað	— 90842.03
10. Skuld við erlenda banka	— 26949.15
11. Tilkynntir tékkar	— 10489.55
12. Ýmsir kreditorar	— 94500.00
	Flyt kr. 20267224.06

133

Flutt kr. 20267224.06

13. Flutt til næsta árs:

a. Fyrirfram greiddir vextir kr. 58157.70

b. Tekjuafgangur óráðstafaður — 188715.69

— 246873.39

Kr. 20514097.45

Landsbanki Íslands, Reykjavík 22. apríl 1931.

Framkvæmdarstjórnin:

Magnús Sigurðsson, L. Kaaber, Georg Ólafsson.

Rich. Torfason.

Framanritaðan reikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við hann að athuga.

Björn E. Arnason, Guðbrandur Magnússon.

Með skirskotun til yfirlýsingar endurskoðenda, kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 17. ágúst 1931.

Fyrir hönd Landsbankanefndar.

Sveinn Ólafsson,
form.

Tekjur og gjöld seðlabankans á árinu 1930.

T e k j u r :

1. Innborgaðir vextir	kr.	519782.20
2. Forvextir af vixlum og ávísunum	—	546922.85
3. Ýmsar tekjur	—	334589.44
	Kr.	1401294.49

G j ö l d :

1. Útborgaðir vextir	kr.	291629.44
2. Kostnaður við rekstur bankans	—	271924.19
3. Fyrirfram greiddir vextir fluttir til næsta árs	—	58157.70
	Flyt kr.	621711.33

	Flutt	kr.	621711.33	133
4. Tekjuafgangur, sem varið er þannig:				
a. Afskrifað tap á lánum og vixlum	kr.	57867.47		
b. Húsgögn og áhöld bankans lækkuð í verði —		53000.00		
c. Vextir af stofnfé greiddir ríkissjóði	—	180000.00		
d. Til aukningar stofnfé	—	300000.00		
e. Óráðstafað	—	188715.69		
			—	779583.16
			Kr.	1401294.49

II. Sparisjóðsdeildin.

Efnahagur sparisjóðsdeildarinnar með útibúum bankans 31. desember 1930.

	Eignir:		
1. Skuldabréf fyrir lánum:			
a. Fasteignaveðslán	kr.	3810212.51	
b. Húseign og áhöld bankans lækkuð í verði —		53000.00	
c. Handveðslán	—	142950.00	
d. Lán gegn ábyrgð ríkissjóðs, sveita- og bæjarfélaga	—	492848.67	
e. Reikningslán	—	2213135.36	
f. Búnaðarlánadeildarlán	—	83428.00	
			kr. 11400260.36
2. Vixlar innlendir og ávísanir	—	23112835.87	
3. Vixlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	17648.88	
4. Lán í hlaupareikningi	—	203018.71	
5. Erlend verðbréf	—	173411.90	
6. Bankavaxtabréf	—	5839587.50	
7. Ríkissjóðsskuldabréf og önnur innlend verðbréf	—	1662303.80	
8. Fasteignir:			
a. Bankabyggingar með húsbúnaði	kr.	117523.65	
b. Aðrar fasteignir	—	1094453.99	
			— 1211977.64
9. Inneign hjá erlendum bönkum	—	91684.54	
10. Inneign hjá öðrum bönkum	—	2252.61	
11. Inneign hjá seðlabankanum	—	446872.52	
12. Ýmsir debitorar	—	221886.75	
13. Ógreiddir vextir	—	303500.38	
14. Peningar í sjóði	—	194240.05	
			Kr. 44881481.51

133

Skuldir :

1. Skuld við ríkissjóð (brezka lánið frá 1921)	kr. 1736185.50
2. Brezkt lán tekið 1924	— 3101000.00
3. Innstæðufé í hlaupareikningi	— 718358.83
4. Innstæðufé í reikningslánnum	— 5185.22
5. Innstæðufé í sparisjóði	— 31848360.86
6. Innstæðufé gegn viðtökuskirteinum	— 5812967.78
7. Innheimt fé ekki útborgað	— 63739.54
8. Veðskuldir á fasteignum	— 178104.81
9. Ýmsir kreditorar	— 375845.59
10. Flutt til næsta árs:	
a. Fyrirfram greiddir vextir	kr. 660272.58
b. Tekjuafgangur óráðstafaður	— 381460.80
	— 1041733.38
	Kr. 44881481.51

Landsbanki Íslands, Reykjavík 22. apríl 1931.

Framkvæmdarstjórnin.

*Magnús Sigurðsson, L. Kaaber, Georg Ólafsson.**Rich. Torfason.*

Framanritaðan reikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við hann að athuga.

Björn E. Arnason, Guðbrandur Magnússon.

Með skírskotun til yfirlýsingar endurskoðenda, kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 17. ágúst 1931.

Fyrir hönd Landsbankanefndar.

Sveinn Ólafsson,
form.

Tekjur og gjöld sparisjóðsdeildarinnar með útibúum bankans á árinu 1930.

T e k j u r :

1. Flutt frá fyrra ári	kr. 602370.88
2. Innborgaðir vextir	— 1401342.46
3. Forvextir af vixlum og ávisunum	— 2145904.58
4. Ýmsar tekjur	— 192424.00
5. Greitt upp í áður afskrifaðar skuldir	— 9234.85
	Kr. 4351276.77

Gjöld:

133

1. Útborgaðir vextir	kr.	2439063.47
2. Kostnaður við rekstur	—	453869.52
3. Tap á fasteignum	—	5537.35
4. Tap á lánum og vixlum	—	663569.30
5. Húseignir útibúanna lækkaðar í verði	—	35000.00
6. Tap Sparisjóðs Árnessýslu	—	16004.13
7. Flutt til næsta árs:		
a. Fyrirfram greiddir vextir	kr.	660272.58
Að frádregnum ógreiddum vöxtum	—	303500.38
	kr.	356772.20
b. Tekjuafgangur óráðstafaður	—	381460.80
	—	738233.00
	Kr.	4351276.77

Efnahagur sparisjóðsdeildarinnar 31. desember 1930.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	2047308.51
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	2111133.50
c. Handveðslán	—	136250.00
d. Lán gegn ábyrgð rikissjóðs og sveita- og bæjarfélaga	—	415947.67
e. Búnaðarlánadeildarlán	—	83428.00
	kr.	4794067.68
2. Vixlar innlendir og ávísanir	—	17847852.01
3. Erlend verðbréf	—	173411.90
4. Bankavaxtabréf	—	5822118.50
5. Ríkissjóðsskuldabréf og önnur innlend verðbréf	—	1639007.53
6. Fasteignir	—	709719.56
7. Útibúið á Ísafirði	—	1403904.60
8. Útibúið á Akureyri	—	429032.88
9. Útibúið á Eskifirði	—	3080267.79
10. Útibúið á Selfossi	—	837644.20
11. Ýmsir debitorar	—	140857.68
12. Ógreiddir vextir	—	303500.38
13. Inneign hjá seðlabankanum	—	446872.52
	Kr.	37628257.23

133

Skuldir:

1. Skuld við ríkissjóð (brezka lánið frá 1921)	kr.	1736185.50
2. Brezkt lán tekið 1924	—	3101000.00
3. Innstæðufé í sparisjóði	—	26911403.98
4. Innstæðufé gegn viðtökuskirteinum	—	4482002.50
5. Útibúið í Hafnarfirði	—	38951.41
6. Veðskuldir á fasteignum	—	178104.81
7. Ýmsir kreditorar	—	370333.40
8. Flutt til næsta árs:		
a. Fyrirfram greiddir vextir	kr.	543470.36
b. Tekjuafgangur óráðstafaður	—	266805.27
		810275.63
	Kr.	3762825723

Tekjur og gjöld sparisjóðsdeildarinnar á árinu 1930.

Tekjur:

1. Flutt frá fyrra ári	kr.	429130.83
2. Innborgaðir vextir	—	949093.75
3. Forvextir af vixlum og ávisunum	—	1760345.92
4. Ýmsar tekjur	—	103770.66
5. Ágóði af fasteignum	—	6749.11
6. Ágóði útibúsins á Akureyri	—	100000.00
	Kr.	3349090.27

Gjöld:

1. Útborgaðir vextir	kr.	1860257.35
2. Kostnaður við rekstur sparisjóðsdeildarinnar og útibúsins í Hafnarfirði	—	303675.92
3. Tap deildarinnar sjálftrar á lánum og vixlum	—	52826.68
4. Tap útibúsins á Eskifirði	—	440000.00
5. Tap útibúsins á Selfossi	—	169550.94
6. Tap Sparisjóðs Árnessýslu	—	16004.13
7. Flutt til næsta árs:		
a. Vextir fyrirfram greiddir	kr.	543470.36
Að frádregnum ógreiddum vöxtum	—	303500.38
	kr.	239969.98
b. Tekjuafgangur óráðstafaður	—	266805.27
		506775.25
	Kr.	3349090.27

Efnahagur útibúsins á Ísafirði 31. desember 1930.

133

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 544320.00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 256355.00	
c. Handveðslán	— 700.00	
d. Lán gegn ábyrgð sýslu- og sveitafélaga	— 10300.00	
e. Reikningslán	— 1206553.21	
		kr. 2018228.21
2. Vixlar innlendir og ávisanir	— 1809670.00	
3. Vixlar og ávisanir til greiðslu erlendis	— 11976.34	
4. Inneign hjá erlendum bönkum	— 61756.62	
5. Bankavaxtabréf	— 7620.00	
6. Önnur innlend verðbréf	— 23296.27	
7. Húsbúnaður og áhöld	— 4297.00	
8. Fasteignir o. fl.	— 16675.93	
9. Ýmsir debitorar	— 9524.10	
10. Peningar í sjóði	— 4264.51	
		Kr. 3967308.98

Skuldir:

1. Skuld við Landsbanka Íslands	kr. 1403904.60	
2. Innstæðufé í hlaupareikningi	— 262995.43	
3. Innstæðufé í reikningslánum	— 5185.22	
4. Innstæðufé í sparisjóði	— 1914289.77	
5. Innstæðufé gegn viðtökuskírteinum	— 205308.71	
6. Innheimt fé ekki útborgað	— 2969.72	
7. Flutt til næsta árs:		
a. Fyrirfram greiddir vextir	kr. 58000.00	
b. Tekjuafgangur óráðstafaður	— 114655.53	
		— 172655.53
		Kr. 3967308.98

Tekjur og gjöld útibúsins á Ísafirði á árinu 1930.

Tekjur:

1. Flutt frá fyrra ári	kr. 123000.00	
2. Innborgaðir vextir	— 139677.12	
3. Forvextir af vixlum og ávisunum	— 160882.65	
4. Ýmsar tekjur	— 26755.22	
		Kr. 450314.99

133

Gjöld:

1. Útborgaðir vextir	kr.	193145.00
2. Útborgað af ýmsum tekjum	—	1494.05
3. Kostnaður við rekstur útibúsins	—	41291.38
4. Afskrifað tap á lánum	—	41729.03
5. Flutt til næsta árs:		
a. Fyrirfram greiddir vextir	kr.	58000.00
b. Tekjuafgangur óráðstafaður	—	114655.53
		172655.53
	Kr.	450314.99

Efnahagsreikningur útibúsins á Akureyri 31. desember 1930.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	342620.00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	748985.00
c. Handveðslán	—	6000.00
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfélaga	—	16900.00
e. Reikningslán	—	757515.56
	kr.	1872020.56
2. Vixlar innlendir og ávisanir	—	847262.93
3. Vixlar og ávisanir til greiðslu erlendis	—	2900.43
4. Lán í hlaupareikningi	—	25932.77
5. Inneign hjá erlendum bönkum	—	22988.62
6. Bankavaxtabréf	—	2640.00
7. Húsbúnaður og áhöld	—	4042.29
8. Peningar í sjóði	—	80610.69
	Kr.	2858398.29

Skuldir:

1. Skuld við Landsbanka Íslands	kr.	429032.88
2. Innstæðufé í hlaupareikningi	—	224500.49
3. Innstæðufé í sparisjóði	—	1421800.35
4. Innstæðufé gegn viðtökuskírteinum	—	700520.16
5. Innheimt fé ekki útborgað	—	26387.52
6. Ýmsir kreditorar	—	5512.19
7. Flutt til næsta árs fyrirfram greiddir vextir	—	50644.70
	Kr.	2858398.29

Tekjur og gjöld útibúsins á Akureyri á árinu 1930.

133

T e k j u r :

1. Flutt frá fyrra ári	kr.	37149.10
2. Innborgaðir vextir	—	130043.43
3. Forvextir af vixlum og ávísunum	—	87482.90
4. Ýmsar tekjur	—	44184.66
5. Greitt upp í áður afskrifaðar skuldir	—	7400.00
	Kr.	306260.09

G j ö l d :

1. Útborgaðir vextir	kr.	120362.06
2. Kostnaður við rekstur útibúsins	—	35253.33
3. Ágóði færður Landsbankanum til tekna	—	100000.00
4. Flutt til næsta árs	—	50644.70
	Kr.	306260.09

Efnahagur útibúsins á Eskifirði 31. desember 1930.

E i g n i r :

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	514204.00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	441823.80
c. Lán gegn ábyrgð sveitafélaga	—	49701.00
d. Reikningslán	—	213521.19
	kr.	1219249.99
2. Vixlar innlendir og ávísanir	—	1994786.57
3. Vixlar til greiðslu erlendis	—	2772.11
4. Inneign hjá erlendum bönkum	—	6939.30
5. Inneign hjá öðrum bönkum	—	2252.61
6. Lán í hlaupareikningi	—	171543.71
7. Bankavaxtabréf	—	7209.00
8. Húseign útibúsins, húsbúnaður og áhöld	—	25902.35
9. Fasteignir	—	268200.00
10. Ýmsir debitorar	—	71425.12
11. Peningar í sjóði	—	35596.97
	Kr.	3805877.73

133

Skuldir :

1. Skuld við Landsbanka Íslands	kr.	3080267.79
2. Innstæðufé í hlaupareikningi	—	141607.62
3. Innstæðufé í sparisjóði	—	402365.79
4. Innstæðufé gegn viðtökuskírteinum	—	166710.42
5. Innheimt fé ekki útborgað	—	13517.57
6. Flutt til næsta árs fyrirfram greiddir vextir	—	1408.54

 Kr. 3805877.73

Tekjur og gjöld útibúsins á Eskifirði á árinu 1930.

Tekjur :

1. Flutt frá fyrra ári	kr.	5939.80
2. Innborgaðir vextir	—	74774.83
3. Forvextir af vixlum og ávísunum	—	86592.07
4. Ýmsar tekjur	—	15019.17
5. Tap útibúsins fært Landsbanka Íslands til gjalda	—	440000.00

 Kr. 622326.41

Gjöld :

1. Útborgaðir vextir	kr.	136901.68
2. Útborgað af ýmsum tekjum	—	1920.39
3. Kostnaður við rekstur útibúsins	—	39902.71
4. Kostnaður við fasteignir útibúsins	—	2193.09
5. Húseign útibúsins lækkuð í verði	—	25000.00
6. Afskrifað tap á lánum og víxlum	—	415000.00
7. Flutt til næst árs	—	1408.54

 Kr. 622326.41

Efnahagur útibúsins á Selfossi 31. desember 1930.

Eignir :

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	361760.00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	1099388.52
c. Reikningslán	—	35545.40
2. Vixlar innlendir og ávísanir	kr.	1496693.92
	—	613264.36

 Flyt kr. 2109958.28

	Flutt.	kr.	2109958.28	133
3. Lán í hlaupareikningi	—	5542.23		
4. Húseign útibúsins með húsbúnaði	—	77314.26		
5. Fasteignir	—	99858.50		
6. Ýmsir debitorar	—	79.85		
7. Peningar í sjóði	—	13507.88		
			Kr. 2306261.00	

S k u l d i r :

1. Skuld við Landsbanka Íslands	kr.	837644.20
2. Innstæðufé í hlaupareikningi	—	73499.31
3. Innstæðufé í sparisjóði	—	1129942.52
4. Innstæðufé gegn viðtökuskírteinum	—	258425.99
5. Flutt til næsta árs fyrirfram greiddir vextir	—	6748.98
		Kr. 2306261.00

Tekjur og gjöld útibúsins á Selfossi á árinu 1930.

T e k j u r :

1. Flutt frá fyrra ára	kr.	7151.15
2. Innborgaðir vextir	—	106425.88
3. Forvextir af vixlum og ávísunum	—	50601.04
4. Ýmsar tekjur	—	1797.42
5. Greitt upp í áður afskrifaðar skuldir	—	1834.85
6. Tap útibúsins fært Landsbanka Íslands til gjalda	—	169550.94
		Kr. 337361.28

G j ö l d :

1. Útborgaðir vextir	kr.	127069.93
2. Kostnaður við rekstur útibúsins	—	33309.61
3. Kostnaður við fasteignir útibúsins	—	681.82
4. Afskrifað tap á lánum og vixlum	—	154013.59
5. Afskrifað tap á fasteignum	—	5537.35
6. Húseign útibúsins lækkuð í verði	—	10000.00
7. Flutt til næsta árs	—	6748.98
		Kr. 337361.28

Efnahagur Sparisjóðs Árnessýslu á Eyrarbakka 31. desember 1930.

Eignir :		
1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 93108.00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 302836.17	
c. Lán gegn ábyrgð sveitafélaga	— 70011.00	
d. Reikningslán	— 12148.06	
		kr. 478103.23
2. Vixlar	—	32315.00
3. Verðbréf	—	10000.00
4. Inneign í bönkum:		
a. Í Landsbanka Íslands í Reykjavík	kr. 219862.90	
b. Í útibúi Landsbanka Íslands á Selfossi	— 23339.49	
		— 243202.63
5. Fasteignir	—	26025.63
6. Húsbúnaður og áhöld	—	1460.00
7. Ýmsir debitorar	—	357.13
8. Önnur komnir vextir fallnir í gjalddaga	—	12231.35
9. Peningar í sjóði	—	5336.31
		Kr. 809031.04
Skuldir :		
1. Sparisjóðsinnstæðufé	kr. 801796.34	
2. Fyrirfram greiddir vextir	— 7234.70	
		Kr. 809031.04

Tekjur og gjöld Sparisjóðs Árnessýslu á Eyrarbakka á árinu 1930.

Tekjur :		
1. Innborgaðir vextir	kr. 39177.47	
2. Forvextir af vixlum og ávísunum	— 2315.95	
3. Ýmsar tekjur	— 136.00	
4. Tap fært Landsbanka Íslands til gjalda	— 16004.13	
5. Flutt til næsta árs	— 4996.65	
		Kr. 62630.20
Gjöld :		
1. Flutt frá fyrra ári	kr. 226.21	
2. Vextir af sparisjóðsfé ..—.....	— 36334.20	
3. Kostnaður við rekstur sparisjóðsins	— 7240.66	
4. Afskrifað tap á lánum	— 18829.13	
		Kr. 62630.20

III. Veðdeildin.

133

Efnahagur veðdeildarinnar 31. desember 1930.

1. Skuldabréf fyrir lánum: Eignir:

1. flokkur		kr.	96411.32
2. —		—	337440.76
3. —		—	971144.01
4. —		—	3809419.73
5. —		—	2795688.32
6. —		—	2826086.40
7. —		—	3811043.78
8. —		—	3883996.66
9. —		—	1964663.97
			kr. 20495894.95

2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:

a. Ekki fallið í gjalddaga:

1. flokkur		kr.	1383.15
2. —		—	4091.34
3. —		—	11880.37
4. —		—	47100.32
5. —		—	38194.01
6. —		—	38633.55
7. —		—	47406.40
8. —		—	53206.13
9. —		—	15960.27
			kr. 257855.54

b. Fallið í gjalddaga:

1. flokkur		kr.	1488.51
2. —		—	2849.79
3. —		—	11449.07
4. —		—	76482.81
5. —		—	47390.51
6. —		—	45395.09
7. —		—	55042.77
8. —		—	42338.93
9. —		—	4882.30
			287319.78

kr. 545175.32

Flyt kr. 21041070.27

133

Flutt kr. 21041070.27

3. Inneign hjá Landsbanka Íslands:

1. flokkur		kr.	189195.64
2. —		—	170191.61
3. —		—	295785.00
4. —		—	431231.01
5. —		—	172323.67
6. —		—	163754.63
7. —		—	209965.32
8. —		—	154192.02
9. —		—	55399.93

— 1842038.83

Kr. 22883109.10

Skuldir:

1. Bankavaxtabréf í umferð:

1. flokkur		kr.	159600.00
2. —		—	502500.00
3. —		—	1169200.00
4. —		—	4047800.00
5. —		—	2894000.00
6. —		—	2916500.00
7. —		—	3932600.00
8. —		—	3979500.00
9. —		—	1977200.00

kr. 21578900.00

2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabréfum:

a. Fallnir í gjalddaga:

1. flokkur		kr.	3317.63
2. —		—	870.75
3. —		—	5141.25
4. —		—	8257.50
6. —		—	5281.00
7. —		—	3405.00
8. —		—	2815.50
9. —		—	710.00

kr. 29816.63

b. Ekki fallnir í gjalddaga:

1. flokkur		kr.	3474.00
2. —		—	11202.75
3. —		—	26208.00

Flyt kr. 40884.75 kr. 29816.63 kr. 21578900.00

	Flutt	kr. 40884.75	kr. 29816.63	kr. 21578900.00	133
4. flokkur		— 90756.00			
5. —		— 72350.00			
6. —		— 72872.50			
7. —		— 98278.50			
8. —		— 99487.50			
9. —		— 49430.00			
		—————	— 524068.25	kr. 553884.88	

3. Mismunur, sem reikningslega er eign varasjóðs:

1. flokkur		kr. 122086.99	
3. —		— 89709.20	
4. —		— 217402.37	
5. —		— 87246.51	
6. —		— 79216.17	
7. —		— 89165.77	
8. —		— 51930.74	
9. —		— 13566.47	
		—————	— 750324.22

Kr. 22883109.10

Landsbanki Íslands, Reykjavík 22. apríl 1931.

Framkvæmdarstjórnin:

Magnús Sigurðsson, L. Kaaber, Georg Ólafsson.

Rich. Torfason.

Framanritaðan reikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við hann að athuga.

Björn E. Árnason, Guðbrandur Magnússon.

Með skírskotun til yfirlýsingar endurskoðenda, kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 17. ágúst 1931.

Fyrir hönd Landsbankanefndar.

Sveinn Ólafsson,
form.

133

Innborganir og útborganir 1. flokks veðdeildarinnar á árinu 1930.

Innborganir:

1. Inneign hjá Landsbanka Íslands 1. jan. 1930	kr.	197788.13
2. Borgað af lánum	—	19841.79
3. Vextir af lánum	—	5135.62
4. Varasjóðstekjur:		
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	1851.50
b. Dráttarvextir og provision	—	556.89
c. Vextir af inneign hjá Landsbanka Íslands	—	5147.05
d. Endurgr. vextir af útdr. bankavaxtabréfum	—	20.00
		7575.44
	Kr.	230340.98

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr.	26000.00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	—	7670.25
3. Varasjóðstekjur:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	4000.00
b. Gengismunur	—	3402.94
c. Annar kostnaður	—	72.15
		7475.09
4. Inneign hjá Landsbanka Íslands 31. desember 1930	—	189195.64
	Kr.	230340.98

Innborganir og útborganir 2. flokks veðdeildarinnar á árinu 1930.

Innborganir:

1. Inneign hjá Landsbanka Íslands 1. jan. 1930	kr.	177584.73
2. Borgað af lánum	—	84926.04
3. Vextir af lánum	—	19053.06
4. Varasjóðstekjur:		
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	2124.23
b. Dráttarvextir og provision	—	1341.53
c. Vextir af inneign hjá Landsbanka Íslands	—	2062.26
d. Frá gengissjóði	—	31179.42
e. Endurgr. vextir af útdr. bankavaxtabréfum	—	67.50
		36774.94
	Kr.	318338.77

Útborganir:

133

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr.	105600.00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	—	24216.75
3. Varasjóðskostnaður:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	2500.00
b. Gengismunur	—	15702.74
c. Annar kostnaður	—	127.67
		18330.41
4. Inneign hjá Landsbanka Íslands 31. desember 1930	—	170191.61
	Kr.	318338.77

Innborganir og útborganir 3. flokks veðdeildarinnar á árinu 1930.

Innborganir:

1. Inneign hjá Landsbanka Íslands 1. jan. 1930	kr.	314033.07
2. Borgað af lánum	—	97502.67
3. Vextir af lánum	—	43830.67
4. Varasjóðstekjur:		
a. ½% af lánum	kr.	4863.18
b. Dráttarvextir og provision	—	2052.31
c. Vextir af inneign hjá Landsbanka Íslands	—	5829.47
d. Endurgr. vextir af útdr. bankavaxtabréfum	—	58.50
		12803.46
	Kr.	468169.87

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr.	107500.00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	—	52936.87
3. Varasjóðskostnaður:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	2000.00
b. Gengismunur	—	9700.43
c. Annar kostnaður	—	247.57
		11948.00
4. Inneign hjá Landsbanka Íslands 31. desember 1930	—	295785.00
	Kr.	468169.87

Innborganir og útborganir 4. flokks veðdeildarinnar á árinu 1930.

Innborganir :

1. Inneign hjá Landsbanka Íslands 1. jan. 1930	kr.	421487.83
2. Borgað af lánum	—	139506.73
3. Vextir af lánum	—	160446.69
4. Varasjóðstekjur:		
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	17827.72
b. Eignaskiptagjald	—	597.58
c. Dráttarvextir og provision	—	6199.43
d. Vextir af inneign hjá Landsbanka Íslands	—	7774.44
e. Endurgr. vextir af útdr. bankavaxtabréfum	—	337.50
		32736.67
	Kr.	754177.92

Útborganir :

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr.	130900.00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	—	184813.87
3. Varasjóðskostnaður:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	5000.00
b. Endurskoðun	—	600.00
c. Gengismunur	—	99.15
d. Annar kostnaður	—	1533.89
		7233.04
4. Inneign hjá Landsbanka Íslands 31. desember 1930	—	431231.01
	Kr.	754177.92

Innborganir og útborganir 5. flokks veðdeildarinnar á árinu 1930.

Innborganir :

1. Inneign hjá Landsbanka Íslands 1. jan. 1930	kr.	165286.41
2. Borgað af lánum	—	54965.51
3. Vextir af lánum	—	134118.41
4. Varasjóðstekjur:		
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	13411.58
b. Dráttarvextir og provision	—	4600.83
c. 1% lántökugjald	—	65.00
d. Vextir af inneign hjá Landsbanka Íslands	—	1883.32
		19960.73
	Kr.	374331.06

Útborganir:

133

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr.	53200.00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	—	146030.00
3. Varasjóðskostnaður:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	2400.00
b. Endurskoðun	—	300.00
c. Annar kostnaður	—	77.39
		2777.39
4. Inneign hjá Landsbanka Íslands 31. desember 1930	—	172323.67
	Kr.	374331.06

Innborganir og útborganir 6. flokks veðdeildarinnar á árinu 1930.

Innborganir:

1. Inneign hjá Landsbanka Íslands 1. jan. 1930	kr.	163977.15
2. Bargað af lánum	—	44796.88
3. Vextir af lánum	—	128310.72
4. Varasjóðstekjur:		
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	12830.56
b. Dráttarvextir og provision	—	3223.08
c. Vextir af inneign hjá Landsbanka Íslands	—	1839.14
		17892.78
	Kr.	354977.53

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr.	44200.00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	—	144272.50
3. Varasjóðskostnaður:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	2400.00
b. Endurskoðun	—	300.00
c. Annar kostnaður	—	50.40
		2750.40
4. Inneign hjá Landsbanka Íslands 31. desember 1930	—	163754.63
	Kr.	354977.53

Innborganir og útborganir 7. flokks veðdeildarinnar á árinu 1930.

Innborganir:

1. Í sjóði hjá Landsbanka Íslands 1. janúar 1930	kr.	201400.13
2. Borgað af lánum	—	70171.01
3. Vextir af lánum	—	180854.16
4. Varasjóðstekjur:		
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	18054.31
b. Dráttarvextir og provision	—	5166.32
c. Vextir af inneign hjá Landsbanka Íslands	—	1866.84
		25087.47
	Kr.	477512.77

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr.	67100.00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	—	196781.25
3. Varasjóðskostnaður:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	3200.00
b. Endurskoðun	—	400.00
c. Annar kostnaður	—	66.20
		3666.20
4. Í sjóði hjá Landsbanka Íslands 31. desember 1930	—	209965.32
	Kr.	477512.77

Innborganir og útborganir 8. flokks veðdeildarinnar á árinu 1930.

Innborganir:

1. Inneign hjá Landsbanka Íslands 1. jan. 1930	kr.	112807.90
2. Útgefin bankavaxtabréf	—	72400.00
3. Borgað af lánum	—	74611.09
4. Vextir af lánum	—	165656.96
5. Vextir af útgefnum bankavaxtabréfum	—	173.25
6. Varasjóðstekjur:		
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	16565.72
b. 1% lántökugjald	—	724.00
c. Dráttarvextir og provision	—	2047.78
d. Vextir af inneign hjá Landsbanka Íslands	—	412.67
		19750.17
	Kr.	445399.37

Útborganir:

133

1. Veitt lán	kr.	72400.00
2. Innleyst bankavaxtabréf	—	17800.00
3. Vextir af bankavaxtabréfum	—	195712.50
4. Varasjóðskostnaður:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	4800.00
b. Annar kostnaður	—	494.85
		5294.85
5. Inneign hjá Landsbanka Íslands 31. desember 1930	—	154192.02
	Kr.	445399.37

Innborganir og útborganir 9. flokks veðdeildarinnar á árinu 1930.

Innborganir:

1. Útgefin bankavaxtabréf	kr.	1977200.00
2. Borgað af lánum	—	12536.03
3. Vextir af lánum	—	14894.17
4. Vextir af bankavaxtabréfum	—	29336.92
5. Varasjóðstekjur:		
a. 1% lántökugjald	kr.	19772.00
b. ½% af lánum	—	1489.49
c. Dráttarvextir	—	43.39
d. Vextir af inneign hjá Landsbankanum ..	—	352.13
		21657.01
6. Tillag úr ríkissjóði	—	11200.00
	Kr.	2066824.13

Útborganir:

1. Veitt lán	kr.	1977200.00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	—	17742.50
3. Varasjóðskostnaður:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	7200.00
b. Laun matsmanna	—	4300.00
c. Annar kostnaður	—	4981.70
		16481.70
4. Inneign hjá Landsbanka Íslands 31. desember 1930	—	55399.93
	Kr.	2066824.13

REIKNINGUR

Minningarsjóðs Kristjáns læknis Jónssonar árið 1930.

		T e k j u r :	
1.	Eftirstöðvar frá fyrra ári:		
a.	Hlutabréf í Íslandsbanka, nafnverð	kr. 10000.00	
b.	3 Ræktunarsjóðsbréf, hvert á kr. 1000.00	— 3000.00	
c.	Peningar í innlánsbók í Íslandsbanka	— 906.86	
			kr. 13906.86
2.	Vextir:		
a.	Af innlögum í Útvegsbanka Íslands	kr. 41.24	
b.	— Ræktunarsjóðsbréfum	— 165.00	
			— 206.24
			Kr. 14113.10

G j ö l d :

1.	Hlutabréf í Íslandsbanka afskrifast sem einskisvirði	kr. 10000.00	
2.	Eftirstöðvar til næsta árs:		
a.	3 Ræktunarsjóðsbréf, hvert á kr. 1000.00 ..	kr. 3000.00	
b.	Peningar í innlánsbók í Útvegsbanka	— 1113.10	
			— 4113.10
			Kr. 14113.10

Reykjavík, 10. marz 1931.

Jón Helgason, Sigurjón Jónsson, Sig. Magnússon.

REIKNINGAR BÚNAÐARBANKA ÍSLANDS

árið 1930. 135

Efnahagsreikningur sparisjóðs og rekstrarlánadeildar Búnaðarbanka Íslands
með útibúi 31. desember 1930.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	4000.00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	837900.00
c. Reikningslán	—	2015.42
	kr.	843915.42
2. Vixlar	—	1797252.78
3. Verðbréf	—	140012.50
4. Veðdeild	—	561726.00
5. Byggingar- og landnámssjóður	—	175199.73
6. Ýmsir viðskiptamenn	—	516.75
7. Innanstokksmunir	—	12000.00
8. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	574736.92
9. Peningar í sjóði	—	210154.99
	Kr.	4315515.09

Skuldir:

1. Skuld við rikissjóð	kr.	3000000.00
2. Innstæðufé í sparisjóði	—	844625.46
3. ——— gegn viðtökuskirteinum	—	80000.00
4. ——— í hlaupareikningi	—	142813.32
5. Innstæða Ræktunarsjóðs Íslands	—	44624.70
6. ——— Viðlagasjóðs	—	38755.30
7. Ýmsir viðskiptamenn	—	61173.86
8. Flyzt til næsta árs:		
a. Fyrirfram greiddir vextir	kr.	102270.43
b. Tekjuafgangur	—	1252.02
	—	103522.45
	Kr.	4315515.09

**135 Rekstrarreikningur sparisjóðs og rekstrarlánadeildar Búnaðarbanka Íslands
með útibúi 31. desember 1930.**

Tekjur :

1. Vextir	kr.	64449.20
2. Forvextir af vixlum	—	62958.16
3. Ýmislegar tekjur	—	1031.45
	Kr.	128438.81

Gjöld :

1. Vextir	kr.	11806.06
2. Rekstrarkostnaður	—	13110.30
3. Flyzt til næsta árs:		
a. Fyrirfram greiddir vextir og forvextir ..	kr.	102270.43
b. Tekjuafgangur	—	1252.02
	—	103522.45
	Kr.	128438.81

**Efnahagsreikningur sparisjóðs og rekstrarlánadeildar Búnaðarbanka Íslands
í Reykjavík 31. desember 1930.**

Eignir :

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	4000.00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	837900.00
c. Reikningslán	—	2015.42
	kr.	843915.42
2. Vixlar	—	1530869.28
3. Verðbréf	—	140012.50
4. Útibú á Akureyri	—	399987.20
5. Veðdeild	—	561726.00
6. Byggingar og landnáms sjóður	—	175199.73
7. Ýmsir viðskiptamenn	—	468.75
8. Innanstokksmunir	—	12000.00
9. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	574736.92
10. Peningar í sjóði	—	52701.60
	Kr.	4291617.40

Skuldir:

135

1. Skuld við ríkissjóð	kr. 3000000.00
2. Innstæðufé í sparisjóði	— 828545.73
3. ————— gegn innlánsskírteinum	— 80000.00
4. ————— í hlaupareikningi	— 142813.32
5. Innstæða Ræktunarsjóðs	— 44624.70
6. ————— Viðlagasjóðs	— 38755.30
7. Ýmsir viðskiptamenn	— 61173.86
8. Flyzt til næsta árs:	
a. Fyrir fram greiddir vextir	kr. 94694.47
b. Tekjuafgangur	— 1011.02
	————— 95704.49
	Kr. 4291617.40

**Rekstrarreikningur sparisjóðs og rekstrarlánadeildar Búnaðarbanka Íslands
í Reykjavík 1930.**

Tekjur:

1. Innheimtir vextir	kr. 64329.20
2. Forvextir af vixlum	— 54907.77
3. Ýmsar tekjur	— 1031.45
	—————
	Kr. 120268.42

Gjöld:

1. Vextir	kr. 11801.33
2. Rekstrarkostnaður	— 12762.60
3. Flyzt til næsta árs:	
a. Fyrir fram greiddir vextir	kr. 94693.47
b. Tekjuafgangur	— 1011.02
	————— 95704.49
	Kr. 120268.42

Efnahagsreikningur útibús Búnaðarbanka Íslands á Akureyri 31. desember 1930.

Eignir:

1. Vixlar	kr. 266383.50
2. Ýmsir viðskiptamenn	— 48.00
3. Peningar í sjóði	— 157453.39
	—————
	Kr. 423884.89

135

Skuldir:

1. Skuld við Búnaðarbanka Íslands	kr.	399987.20
2. Innstæða í sparisjóði	—	16079.73
3. Flyzt til næsta árs:		
a. Fyrirfram greiddir vextir	kr.	7576.96
b. Tekjuafgangur	—	241.00
		7817.96
	Kr.	423884.89

Rekstrarreikningur útibús Búnaðarbanka Íslands á Akureyri 1930.

Tekjur:

1. Forvextir af víxlum	kr.	8050.39
2. Aðrir vextir	—	120.00
	Kr.	8170.39

Gjöld:

1. Vextir	kr.	4.73
2. Kostnaður	—	347.70
3. Flyzt til næsta árs:		
a. Fyrir fram greiddir vextir	kr.	7576.96
b. Tekjuafgangur	—	241.00
		7817.96
	Kr.	8170.39

Efnahagsreikningur veðdeildar Búnaðarbanka Íslands 31. desember 1930.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr.	567400.00
	Kr.	567400.00

Skuldir:

1. Innstæða Búnaðarbanka Íslands	kr.	561726.00
2. Eign varasjóðs	—	5674.00
	Kr.	567400.00

Höfuðstóll Ræktunarsjóðs Íslands 31. desember 1930.

135

1. Frá fyrra ári	kr. 2219081.61
2. Andvirði seldra þjóðjarða	kr. 19500.00
3. Afgjald þjóðjarða	— 20232.92
4. Hluti sjóðsins af útflutningsgjaldi	— 59646.01
5. Viðlagðir 3½% vextir	— 77667.85
	————— 177046.78
	Kr. 2396128.39

Varasjóður Ræktunarsjóðs Íslands 31. desember 1930.

1. Frá fyrra ári	kr. 59220.43
2. Lántökugjald	kr. 4052.50
3. Vextir	— 3027.49
4. Tekjuafgangur	— 35102.06
	————— 42182.05
	Kr. 101402.48

Efnahagsreikningur Ræktunarsjóðs Íslands 31. desember 1930.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:	
4% þjóðjarðasölulán	kr. 420004.64
4% jarðabótalán	— 269756.46
4% jarðabótalán prestakalla	— 1005.00
4% jarðakaupalán	— 7855.40
5½% ný lán	— 3899801.74
	————— kr. 4598423.24
2. Ógreiddir áfallnir vextir	— 91977.37
3. Ógreitt kostnaðartillag	— 6480.02
4. Ógreiddur rikissjóðsstyrkur	— 2500.00
5. Ýmsir viðskiptamenn	— 1534.38
6. Innstæða í Búnaðarbanka Íslands	— 44624.70
7. Innstæða í rikissjóði	— 79878.93
	————— Kr. 4825418.64

135

Skuldir:

1. Höfuðstóll	kr. 2396128.39
2. Jarðræktarbréf í umferð	— 2366600.00
3. Óinnleystir vaxtamiðar jarðræktarbréfa	— 62690.25
	Kr. 4825418.64

Rekstrarreikningur Ræktunarsjóðs Íslands 1930.

Tekjur:

1. Vextir	kr. 230978.05
2. Kostnaðartillag nýrra lána	— 17602.46
3. Ríkissjóðsstyrkur	— 8000.00
	Kr. 256580.51

Gjöld:

1. Kostnaður	kr. 23401.85
2. Vaxtamiðar jarðræktarbréfa	— 120408.75
3. Lagt við höfuðstól 3½% vextir	— 77667.85
4. Lagt við varasjóð	— 35102.06
	Kr. 256580.51

Efnahagsreikningur Byggingar og landnámssjóðs 31. desember 1929.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:	
a. Endurhýsingarlán	kr. 313300.00
b. Nýbýlalan á ræktuðu landi	— 23500.00
c. Nýbýlalan á óræktuðu landi	— 19500.00
	kr. 356300.00
2. Skuldir vegna efniskaupa	— 15272.76
3. Innstæða í Landsbanka Íslands	— 121500.56
	Kr. 493073.32

Skuldir:

1. Innstæða Landsverzlunar Íslands	kr. 300000.00
2. Innstæða Ræktunarsjóðs Íslands	— 2410.00
3. Ýmsir viðskiptamenn	— 9830.12
4. Eftirstöðvar til næsta árs	— 180833.20
	Kr. 493073.32

Rekstrarreikningur Byggingar- og landnámssjóðs 1929.

135

Tekjur:

1. Lántökugjald	kr.	3313.00
2. Vextir	—	6349.43
3. Ríkissjóðsstyrkur	—	200000.00
	Kr.	209662.43

Gjöld:

1. Nefndarstörf	kr.	1800.00
2. Kostnaður við teiknistofu	—	7571.01
3. Rekstrarkostnaður	—	12108.22
4. Vextir	—	7350.00
5. Eftirstöðvar til næsta árs	—	180833.20
	Kr.	209662.43

Efnahagsreikningur Byggingar- og landnámssjóðs 31. desember 1930.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Endurhýsingarlán	kr.	988500.00
b. Nýbýlalán á ræktuðu landi	—	90200.00
c. — á óræktuðu landi	—	53800.00
	kr.	1132500.00
2. Skuldir ýmissa viðskiptamanna	—	5372.82
	Kr.	1137872.82

Skuldir:

1. Innstæða ríkissjóðs	kr.	600000.00
2. — Búnaðarbanka Íslands	—	175199.73
3. — ýmissa viðskiptamanna	—	22039.22
4. Eftirstöðvar til næsta árs	—	340633.87
	Kr.	1137872.82

135

Rekstrarreikningur Byggingar- og landnámssjóðs 1930.**Tekjur :**

1. Eftirstöðvar frá fyrra ári	kr.	180833.20
2. Lántökugjald	kr.	8012.00
3. Vextir	—	15291.53
4. Ríkissjóðsstyrkur	—	200000.00
		223303.53

Kr. 404136.73**Gjöld :**

1. Nefndarstörf	kr.	1800.00
2. Kostnaður við teiknistofu að fráðregnum ríkissjóðsstyrk ..	—	16526.49
3. Vextir	—	14392.28
4. Rekstrarkostnaður	—	30784.09
5. Eftirstöðvar til næsta árs	—	340633.87

Kr. 404136.73**Efnahagsreikningur Viðlagasjóðs 31. desember 1930.****Eignir :**

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr.	2092416.45
2. Bankavaxtabréf	—	52000.00
3. Dönsk ríkisskuldabréf	—	312070.40
4. Innstæða í Búnaðarbanka Íslands	—	38755.30

Kr. 2495242.15**Skuldir :**

1. Skuld við ríkissjóð	kr.	180944.86
2. Skuld við bjargráðasjóð	—	300000.00
3. Höfuðstóll	—	2014297.29

Kr. 2495242.15**Rekstrarreikningur Viðlagasjóðs frá 27. sept. til 31. des. 1930.****Tekjur :**

1. Vextir af lánum 27. sept. til 31. des.	kr.	32222.63
2. Vextir af dönskum ríkisskuldabréfum	—	14320.16
3. Gengishagnaður á útdregnu ríkisskuldabréfi	—	878.80

Kr. 47421.59

Gjöld:

135

1. Vextir af innieign bjargráðasjóðs	kr.	18000.00
2. Kostnaður	—	6099.39
3. Lagt við höfuðstól	—	23322.20
	Kr.	47421.59

Höfuðstóll Viðlagasjóðs 31. desember 1930.

1. Samkvæmt reikningi ríkisfóðs 27. sept. 1930	kr.	2042941.76
2. Frá dregst samkv. bréfi fjármálaráðuneytisins 17/12. 1930:		
1. Árneshreppi, Strandasýslu, gefið eftir ..	kr.	5825.00
2. Gerðahreppi, Gullbringusýslu, gefið eftir —		37000.00
3. Ostagerð Önfirðinga, gefið eftir	—	9141.67
		51966.67
	Eftir	kr. 1990975.09
3. Tekjuafgangur samkvæmt framangreindum reikningi	—	23322.20
	Kr.	2014297.29

Reykjavík, 25. apríl 1931.

Búnaðarbanki Íslands.

Páll Eggert Ólason. Pétur Magnússon. Bjarni Ásgeirsson.

Framanritaða reikninga Búnaðarbanka Íslands fyrir 1930 höfum við yfirfarið og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við að athuga.

Ásg. Ásgeirsson. Magnús Guðmundsson.

Yfirlit um hag Búnaðarbanka Íslands 30. júní 1931.

136

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Sparisjóðsdeild	kr.	878387.74
b. Ræktunarsjóður	—	4726716.73
c. Byggingar- og landnámssjóður	—	1319900.00
d. Veðdeild	—	1365600.00
e. Viðlagasjóður	—	2081031.93
		kr. 10371636.40
	Flyt	kr. 10371636.40

136

Flutt kr. 10371636.40

2. Verðbréf:			
a. Sparisjóðsdeild	kr.	195012.50	
b. Viðlagasjóður	—	350970.40	
			545982.90
3. Vixlar			kr. 1363822.00
4. Ýmsir viðskiptamenn:			
a. Sparisjóðsdeild	kr.	2228.30	
b. Ræktunarsjóður	—	3568.39	
c. Byggingar- og landnámssjóður	—	3799.88	
			9596.57
5. Óinnheimtar tekjur Ræktunarsjóðs	—		47074.14
6. Útibú á Akureyri	—		301991.90
7. Innanstokksmunir	—		12300.00
8. Sameiginlegur kostnaður allra deilda	—		36961.57
9. Inneign í Landsbanka Íslands	—		320000.00
10. Peningar í sjóði	—		15297.73
			Kr. 13024663.21

Skuldir:

1. Skuld við ríkissjóð:			
a. Hluti bankans af ensku láni 1930	kr.	3000000.00	
b. Byggingar- og landnámssjóður	—	600000.00	
c. Viðlagasjóður	—	154000.00	
			kr. 3754000.00
2. Skuld viðlagasjóðs við bjargráðasjóð	—		200000.00
3. Innstæðufé í sparisjóði og á skirteinum	—		1276021.97
4. Innstæða í hlaupareikningi	—		113603.37
5. Ýmsir viðskiptamenn sparisjóðsdeildar	—		133.41
6. Jarðræktarbréf í umferð	—		2566900.00
7. Vaxtamiðar óinnleystir	—		633.75
8. Vextir og aðrar tekjur:			
a. Sparisjóðsdeild	kr.	47154.21	
b. Varasjóður Ræktunarsjóðs	—	1033.25	
c. Viðlagasjóður	—	56628.47	
			104815.93
9. Skuldlaus eign:			
a. Ræktunarsjóður	kr.	2446128.39	
b. Byggingar- og landnámssjóður	—	438768.61	

Flyt kr. 2884897.00 kr. 8016108.43

	Flutt	kr. 2884897.00	kr. 8016108.43	136
c. Veðdeild	—	13656.00		
d. Viðlagasjóður	—	2014297.29		
		kr. 4912850.29		
Flutt frá fyrra ári	—	95704.49		
			— 5008554.78	
			Kr. 13024663.21	

Búnaðarbanki Íslands.

REIKNINGUR

137

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjónanna Jóh. Jóhannessonar og
Sigurbjargar Guðnadóttur árið 1930.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. á. (Stj.tíð. 1929, B. bls. 364):			
a. Fasteignaveðlán	kr. 79700.00		
b. Bankavaxtabréf	— 3900.00		
c. Skuldabréf Reykjavíkur	— 15000.00		
d. Skuldabréf hafnarsjóðs Reykjavíkur	— 12000.00		
e. Skuldabréf Vestmannaeyja	— 9000.00		
f. Í sparisjóði í Landsbankanum	— 11682.81		
		kr. 131282.81	
2. Vextir:			
a. Af fasteignaveðlánum	kr. 4586.25		
b. — bankavaxtabréfum	— 173.25		
c. — skuldabréfum Reykjavíkur	— 975.00		
d. — skuldabréfum hafnarsjóðs Reykjavíkur	— 660.00		
e. — skuldabréfum Vestmannaeyja	— 540.00		
f. — bankainnstæðu	— 1601.74		
		— 8536.24	
3. Innborgað af innheimtumanni sjóðsins	— 32500.00		
		Kr. 172319.05	

137

G j ö l d :

Sjóður til næsta árs:

a. Fasteignaveðlán	kr. 123300.00	
b. Bankavaxtabréf	— 3800.00	
c. Skuldabréf Reykjavíkur	— 14000.00	
d. Skuldabréf hafnarsjóðs Reykjavíkur	— 10000.00	
e. Skuldabréf Vestmannaeyja	— 8500.00	
f. Í sparisjóði í Landsbankanum	— 12719.05	
		kr. 172319.05
		Kr 172319.05

Reykjavík, 20. sept. 1931.

Vigfús Einarsson.

138

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs hins Tíunda og Alexandrine drotningar til styrktar fátækum sjómannaekkjum í Reykjavík, árið 1930.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1929 B. bls. 351):		
a. Lán gegn fasteignaveði	kr. 3500.00	
b. Bankavaxtabréf	— 4600.00	
c. Í Landsbankanum	— 120.11	
2. Vextir:		kr. 8220.11
a. Af veðskuldabréfi	kr. 210.00	
b. — bankavaxtabréfum	— 192.50	
c. — bankainnstæðu	— 21.98	
		— 424.48
3. Ágóði á bankavaxtabréfakaupum	— 110.00	
		Kr. 8754.59

G j ö l d :

Sjóður til næsta árs:

1. Lán gegn fasteignarveði	kr. 3000.00	
2. Bankavaxtabréf	— 5600.00	
3. Bankainnstæða	— 154.59	
		kr. 8754.59
		Kr. 8754.59

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 20. september 1931.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

139

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Frederiks konungs Áttunda árið 1930.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1929, B. bls. 352):		
a. Veðskuldabréf	kr. 5000.00	
b. Bankavaxtabréf	— 9000.00	
c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupst.	— 1000.00	
d. Í Landsbankanum	— 682.91	
		kr. 15682.91
2. Vextir:		
a. Af veðskuldabréfum	kr. 275.00	
b. — bankavaxtabréfum	— 415.00	
c. — skuldabréfi Reykjavíkurkaupstaðar	— 65.00	
d. — bankainnstæðu	— 42.56	
		— 797.56
		Kr. 16480.47

G j ö l d :

1. Styrkur veittur til trjáræktar	kr. 600.00	
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Veðskuldabréf	kr. 5000.00	
b. Bankavaxtabréf	— 9000.00	
c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 1000.00	
d. Bankainnstæða	— 880.47	
		— 15880.47
		Kr. 16480.47

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 20. september 1931.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs Níunda árið 1930.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1929, B. bls. 353):		
a. Innritunarskirteini	kr. 8600.00	
b. Veðskuldabréf	— 1000.00	
c. Bankavaxtabréf	— 2700.00	
d. Í Landsbankanum	— 1229.78	
		kr. 13529.78
2. Vextir:		
a. Af innritunarskirteini	kr. 301.00	
b. — veðskuldabréfum	— 50.00	
c. — bankavaxtabréfum	— 121.50	
d. — bankainnstæðu	— 56.21	
		— 528.71
		Kr. 14058.49

G j ö l d :

1. Heiðursgjafir veittar:		
a. Jóni H. Fjalldal, Melgraseyri	kr. 175.00	
b. Ólafi Eggertssyni, Króksfjarðarnesi	— 175.00	
		kr. 350.00
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Innritunarskirteini	kr. 8600.00	
b. Veðskuldabréf	— 1000.00	
c. Bankavaxtabréf	— 2700.00	
d. Í Landsbankanum	— 1408.49	
		— 13708.49
		Kr. 14058.49

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 20. september 1931.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

141

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Þórarins Tulínús árið 1930.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1929, B. bls. 354) :		
a. Ríkisskuldabréf	kr. 200.00	
b. Bankavaxtabréf	— 6300.00	
c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 8000.00	
d. Í Landsbankanum	— 299.83	
		kr. 14799.83
2. Vextir:		
a. Af ríkisskuldabréfum	kr. 5.50	
b. — bankavaxtabréfum	— 305.00	
c. — skuldabréfum Reykjavíkurkaupstaðar ...	— 480.00	
d. — bankainnstæðu	— 64.85	
		— 855.35
		Kr. 15655.18

G j ö l d :

1. Veittur styrkur	kr. 750.00	
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Bankavaxtabréf	kr. 6300.00	
b. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 8000.00	
c. Í Landsbankanum	— 605.18	
		— 14905.18
		Kr. 15655.18

*Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 20. september 1931.***Vigfús Einarsson.**

142

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs V. Gigas's árið 1930.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. B. 1929, bls. 355):		
a. Bankavaxtabréf	kr. 5000.00	
b. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 1000.00	
c. Í Landsbankanum	— 1032.44	
2. Vextir:		kr. 7032.44
a. Af bankavaxtabréfum	kr. 230.00	
b. — skuldabréfi Reykjavíkurkaupstaðar	— 65.00	
c. — bankainnstæðu	— 54.03	
		— 349.03
		Kr. 7381.47

G j ö l d :

Sjóður til næsta árs:

a. Bankavaxtabréf	kr. 5000.00	
b. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 1000.00	
c. Í Landsbankanum	— 1381.47	
		— 7381.47
		Kr. 7381.47

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. september 1931.

Vigfús Einarsson.

143

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fiskes til Grímseyinga árið 1930.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1929, B. bls. 356):		
a. Bankavaxtabréf	kr. 20600.00	
b. Veðskuldabréf	— 26000.00	
c. Í Landsbankanum	— 1602.19	
		kr. 48202.19
		Flyt kr. 48202.19

	Flutt	kr. 48202.19	143
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabréfum	kr.	939.75	
b. — veðskuldabréfum	—	1330.00	
c. — bankainnstæðu	—	109.04	
			2378.79
			Kr. 50580.98

Gjöld:

1. Styrkur til Grimseyinga	kr.	2150.00	
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Bankavaxtabréf	kr.	20500.00	
b. Veðskuldabréf	—	26000.00	
c. Í Landsbankanum	—	1930.98	
			48430.98
			Kr. 50580.98

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. september 1931.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

144

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fischers árið 1930.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1929, B. bls. 357):			
a. Innritunarskírteini	kr.	20000.00	
b. Bankavaxtabréf	—	6000.00	
c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	—	4000.00	
d. Veðskuldabréf	—	9450.00	
e. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	—	7000.00	
f. Í Landsbankanum	—	4934.79	
			kr. 51384.79
2. Vextir:			
a. Af innritunarskírteini	kr.	700.00	
b. — bankavaxtabréfum	—	280.00	
c. — skuldabréfum Reykjavíkurkaupstaðar ..	—	255.00	

Flyt kr. 1235.00 kr. 51384.79

144

	Flutt	kr. 1235.00	kr. 51384.79
d. Af veðskuldabréfum	—	532.50	
e. — láni Seyðisfjarðarkaupstaðar	—	350.00	
f. — bankainnstæðu	—	205.43	
			2322.93
3. Ágóði af bankavaxtabréfakaupum			385.00
			Kr. 54092.72

Gjöld:

1. Styrkur veittur	kr. 2100.00
2. Greitt fyrir auglýsingar	— 43.20
3. Sjóður til næsta árs:	
a. Innritunarskírteini	kr. 20000.00
b. Bankavaxtabréf	— 9500.00
c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 3000.00
d. Veðskuldabréf	— 9350.00
e. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	— 6500.00
f. Í Landsbankanum	— 3599.52
	— 51949.52
	Kr. 54092.72

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 27. júní 1931.

Vigfús Einarsson.

145

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar árið 1930.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1929, B. bls. 358):	
a. Bankavaxtabréf	kr. 7400.00
b. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 2000.00
c. Veðskuldabréf	— 2500.00
d. Í Landsbankanum	— 2505.73
	kr. 14405.73
2. Vextir:	
a. Af bankavaxtabréfum	kr. 345.00
b. — skuldabréfum Reykjavíkurkaupstaðar ...	— 144.44
	Flyt kr. 489.44 kr. 14405.73

	Flutt	kr.	489.44	kr.	14405.73	145
e. Af veðskuldabréfi	—		125.00			
d. — bankainnstæðu	—		111.09			
					725.53	
3. Ágóði á kaupum bankavaxtabréfs					110.00	
					Kr. 15241.26	

Gjöld :

Sjóður til næsta árs:

a. Bankavaxtabréf	kr.	8400.00	
b. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	—	3000.00	
c. Veðskuldabréf	—	2500.00	
d. Í Landsbankanum	—	1341.26	
			kr. 15241.26
			Kr. 15241.26

*Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. september 1931.***Vigfús Einarsson.****REIKNINGUR**

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Páls Jónssonar árið 1930.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1929, B. bls. 358):		
Í Landsbankanum	kr.	726.24
2. Vextir	—	32.67
		Kr. 758.91

G j ö l d :

Sjóður til næsta árs í Landsbankanum	kr.	758.91
--	-----	--------

*Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. september 1931.***Vigfús Einarsson.**

147

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta í hinu
fyrverandi Suðuramti, árið 1930.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1929, B. bls. 359) :		
a. Veðskuldabréf	kr. 5000.00	
b. Bankavaxtabréf	— 4000.00	
c. Í Landsbankanum	— 251.02	
		kr. 9251.02
2. Vextir:		
a. Af veðskuldabréfum	kr. 300.00	
b. — bankavaxtabréfum	— 170.00	
c. — bankainnstæðu	— 18.41	
		— 488.41
		Kr. 9739.43

G j ö l d :

1. Styrkur veittur	kr. 20.00	
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Veðskuldabréf	kr. 5000.00	
b. Bankavaxtabréf	— 4000.00	
c. Í Landsbankanum	— 719.43	
		— 9719.43
		Kr. 9739.43

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. september 1931.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

148

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar árið 1930.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1929, B. bls. 360):	
a. Veðskuldabréf	kr. 2500.00
b. Bankavaxtabréf	— 7000.00
c. Í Landsbankanum	— 310.03
	kr. 9810.03
2. Vextir:	
a. Af veðskuldabréfum	kr. 125.00
b. — bankavaxtabréfum	— 282.50
c. — bankainnstæðu	— 69.57
	477.07
	Kr. 10287.10

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:

a. Veðskuldabréf	kr. 2500.00
b. Bankavaxtabréf	— 6000.00
c. Í Landsbankanum	— 1787.10
	kr. 10287.10
	Kr. 10287.10

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. september 1931.

Vigfús Einarsson.

149

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur, árið 1930.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári (Stj.tið. 1929, B. bls. 360):		
a. Bankavaxtabréf	kr. 9000.00	
b. Veðskuldabréf	— 2000.00	
c. Í Landsbankanum	— 240.27	
		kr. 11240.27
2. Vextir:		
a. Af bankavaxtabréfum	kr. 342.50	
b. — veðskuldabréfum	— 100.00	
c. — bankainnstæðu	— 25.87	
		468.37
		Kr. 11708.64

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
a. Bankavaxtabréf	kr. 9000.00	
b. Veðskuldabréf	— 2000.00	
c. Í Landsbankanum	— 708.64	
		kr. 11708.64
		Kr. 11708.64

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. september 1931.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

150

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðsins Þorvaldarminning árið 1930.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1929, B. bls. 362):		
a. Í Söfnunarsjóði	kr. 10530.34	
b. Í Landsbankanum	— 1355.98	
		kr. 11886.32
2. Vextir:		
a. Af Söfnunarsjóðsinnstæðu	kr. 621.29	
b. — bankainnstæðu	— 46.17	
		— 667.46
		Kr. 12553.78

Gjöld:

1. Styrkur veittur:		
a. Sigmundi Jóhannssyni, Skógum	kr. 200.00	
b. Magnúsi Gestssyni, Ormsstöðum	— 160.00	
		kr. 360.00
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Í Söfnunarsjóði	kr. 10737.44	
b. — Landsbankanum	— 1456.34	
		— 12193.78
		Kr. 12553.78

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 20. september 1931.

Vigfús Einarsson.

151

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C. Liebes árið 1930.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1929, B. bls. 361):		
a. Bankavaxtabréf	kr. 12300.00	
b. Skuldabréf Reykjavíkur	— 1000.00	
		kr. 13300.00
2. Vextir:		
a. Af bankavaxtabréfum	kr. 561.25	
b. — skuldabréfi Reykjavíkur	— 65.00	
		626.25
3. Ágóði á kaupum bankavaxtabréfs	— 10.00	
		Kr. 13936.25

G j ö l d :

1. Greitt Búnaðarfélagi Íslands	kr. 636.25	
2. Sjóður í árslok:		
a. Bankavaxtabréf	kr. 12300.00	
b. Skuldabréf Reykjavíkur	— 1000.00	
		— 13300.00
		Kr. 13936.25

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. september 1931.

Vigfús Einarsson.

152

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum, árið 1930.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1929, B. bls. 363):	
a. Lán gegn fasteignaveði og ábyrgð sýslufél.	kr. 47900.00
b. Bankavaxtabréf	— 2800.00
	Flyt kr. 50700.00

Flutt kr. 50700.00

152

c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar — 2000.00

d. Í Landsbankanum — 3106.11

kr. 55806.11

2. Vextir:

a. Af lánum gegn fasteignaveði og ábyrgð

sýslufélaga kr. 2600.00

b. — bankavaxtabréfum — 126.00

c. — skuldabréfum Reykjavíkurkaupstaðar .. — 130.00

d. — bankainnstæðu — 151.77

3007.77

Kr. 58813.88

G j ö l d :

1. Styrkur til Búnaðarsambands Austurlands kr. 1200.00

2. Sjóður til næsta árs:

a. Lán gegn fasteignaveði og ábyrgð sýslufél. kr. 47900.00

b. Bankavaxtabréf — 2800.00

c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar — 2000.00

d. Í Landsbankanum — 4913.88

57613.88

Kr. 58813.88

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 28. júní 1931.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

153

Líknarsjóð Sigríðar Melsted árið 1930.

T e k j u r :

1. Innstæða í Söfnunarsjóði kr. 1842.09

2. Afgjald af Keldnakoti — 120.00

3. Vextir í Söfnunarsjóði — 108.68

Kr. 2070.77

153

Gjöld :

1. Kostnaður í Keldnakoti, áveita o. fl.	kr. 120.00
2. Eign í árslok:	
Í Söfnunarsjóði	— 1950.77
	Kr. 2070.77

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 9. marz 1931.

G. Sveinbjörnsson.

154

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns læknis Jónssonar árið 1930.

Tekjur :

1. Eign frá fyrra ári (Stj.tið. 1930, B, bls. 386):	
a. Bankavaxtabréf	kr. 4000.00
b. Bankainnstæða	— 5103.50
	kr. 9103.50
2. Vextir:	
a. Af bankavaxtabréfum	kr. 180.00
b. — bankainnstæðu	— 231.37
	— 411.37
	Kr. 9514.87

Gjöld :

1. Styrkur veittur	kr. 80.00
2. Eign í árslok:	
a. Bankavaxtabréf	kr. 4000.00
b. Bankainnstæða	kr. 5434.87
	— 9434.87
	Kr. 9514.87

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 16. apríl 1932.

G. Sveinbjörnsson.

REIKNINGUR

155

yfir tekjur og gjöld Thorkillii-barnaskólasjóðs árið 1930.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1930, B, bls. 383):		
a. Veðskuldabréf	kr. 98644.95	
b. Lán Laugardalshrepps	— 7500.00	
c. Hlutabréf í Íslandsbanka	— 3000.00	
d. Bankainnstæða	— 8188.20	
		kr. 117333.15
2. Vextir:		
a. Af veðskuldabréfum	kr. 5726.75	
b. — láni Laugardalshrepps	— 375.00	
c. — bankainnstæðu	— 626.60	
		6728.35
		Kr. 124061.50

G j ö l d :

1. Styrkur veittur	kr. 3700.00	
2. Töpuð hlutafjáreign í Íslandsbanka	— 3000.00	
3. Eign í árslok:		
a. Veðskuldabréf	kr. 76816.20	
b. Lán Laugardalshrepps	— 7500.00	
c. Bankainnstæða	— 33045.30	
		— 117361.50
		Kr. 124061.50

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 16. apríl 1932.

G. Sveinbjörnsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Hannesar Árnasonar árið 1930.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1930, B, 385) :		
a. Lán Reykjavíkur	kr.	4000.00
b. Veðdeildarbréf	—	4500.00
c. Lán gegn fasteignaveði	—	69250.00
d. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	3000.00
e. Innstæða í bönkum	—	8075.68
		kr. 88825.68
2. Vextir:		
a. Af láni Reykjavíkur	kr.	200.00
b. — veðdeildarbréfum	—	202.50
c. — fasteignaveðslánum	—	3462.50
d. — bankainnstæðu	—	231.40
		— 4096.40
		Kr. 92922.08

G j ö l d :

1. Styrkur til Stefáns Péturssonar	kr.	3000.00
2. Töpuð hlutafjáreign í Íslandsbanka	—	3000.00
3. Sjóður til næsta árs:		
a. Lán Reykjavíkur.....	kr.	3000.00
b. Veðdeildarbréf	—	4500.00
c. Lán gegn fasteignaveði	—	69250.00
d. Bankainnstæða	—	10172.08
		— 86922.08
		Kr. 92922.08

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 16. apríl 1932.

G. Sveinbjörnsson.

REIKNINGUR

157

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Herðisar og Ingileifar Benedictsens árið 1930.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1930, B. bls. 384):		
a. Fasteignaveðslán	kr. 98250.00	
b. Lán Biskupstungnahrepps	— 7500.00	
c. Hlutaðbréf í Íslandsbanka	— 2400.00	
d. Söfnunarsjóðsinnstæða	— 13983.24	
e. Veðdeildarbréf	— 9200.00	
f. Bankainnstæða	— 19872.18	
		kr. 151205.42
2. Vextir:		
a. Af fasteignaveðslánum	kr. 4912.50	
b. — láni Biskupstungnahrepps	— 375.00	
c. — Söfnunarsjóðsinnstæðu	— 825.01	
d. — veðdeildarbréfum	— 414.00	
e. — bankainnstæðu	— 458.55	
		6985.06
		Kr. 158190.48

G j ö l d :

1. Tillag til Staðarféllsskóla	kr. 19120.00	
2. Töpuð hlutafjáreign í Íslandsbanka	— 2400.00	
3. Sjóður til næsta árs:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 98250.00	
b. Lán Biskupstungnahrepps	— 7500.00	
c. Söfnunarsjóðsinnstæða	— 14808.25	
d. Veðdeildarbréf	— 9200.00	
e. Bankainnstæða	— 6912.23	
		136670.48
		Kr. 158190.48

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 16. apríl 1932.

G. Sveinbjörnsson.

158

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Landsspítalasjóðs Geirs Zoëga kaupmanns og
frú Helgu Zoëga konu hans árið 1930.

T e k j u r :

1. Eign frá fyrra ári (Stj.tíð. 1930, B. bls. 386—387):		
a. Á innlánsskírteini	kr. 3945.45	
b. Bankainnstæða	— 98.74	
		kr. 4044.19
2. Vextir:		
a. Af innlánsskírteini	kr. 209.81	
b. — bankainnstæðu	— 4.45	
		214.26

Kr. 4258.45

G j ö l d :

Eign í árslok:

a. Á innlánsskírteini	kr. 4155.26	
b. Bankainnstæða	— 103.19	
		kr. 4258.45

Kr. 4258.45

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 16. apríl 1932.

G. Sveinbjörnsson.

159

REIKNINGUR

Kirkjujarðasjóðs árið 1930.

T e k j u r :

1. Sjóður frá fyrra ári:		
a. Bankavaxtabréf	kr. 219600.00	
b. Skuldabréf Vestmannaeyja	— 81000.00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 81126.63	
d. Útistandandi í lánum	— 774562.65	
e. Peningar	— 107574.97	
		kr. 1263864.25
		Flyt kr. 1263864.25

	Flutt	kr. 1263864.25	159
2. Andvirði seldra kirkjujarða	—	38600.00	
3. Afborganir lána	—	33002.15	
4. Vextir:			
a. Af lánum	kr. 30837.70		
b. — Söfnunarsjóðsinnstæðu	— 4786.47		
c. — bankavaxtabréfum	— 9722.25		
d. — skuldabréfum Vestmannaeyja	— 4860.00		
e. — bankainneign	— 5084.85		
		55291.27	
		Kr. 1390757.67	

G j ö l d :

1. Vextir af andvirði seldra kirkjujarða frá prestaköllum undir eldri launalögum	kr. 240.00
2. Gjöld sjóðsins	— 3400.00
3. Ýmsar greiðslur	— 49135.29
4. Til jafnaðar móti tekjulið 3	— 33002.15
5. Vextir til Prestlaunasjóðs	— 2390.18
6. Eign í árslok:	
a. Bankavaxtabréf	kr. 212500.00
b. Skuldabréf Vestmannaeyja	— 76000.00
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 85913.10
d. Útistandandi í lánum	— 776460.50
e. Peningar	— 151716.45
	1302932.05
	Kr. 1390757.67

Reykjavík, 17. janúar 1932.

G. Sveinbjörnsson.

FIRMNATILKYNNINGAR

Samkvæmt lögum nr. 42, 13. nóv. 1903, um verzlunarskrár, firmu og prókúruumboð, hafa eftirgreindar tilkynningar verið auglýstar 1931:

I. Reykjavík:

1. Við Jóh. Ólafsson & Co., Reykjavík, gefum hér með hr. Steingrími Arnórsyni Lokastig 19, hér í bæ, umboð sem prókúruhafa fyrir firma okkar, og hefir hann öll réttindi prókúruhafa samkvæmt lögum.

Firmað ritar hann þannig:

p. p. Jóh. Ólafsson & Co.

Stgr. Arnórsson.

Reykjavík, 23. desember 1930.

Jóh. Ólafsson & Co.

2. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðir, Sigurður Guðmundsson, Brunnstíg 7, Rvík, Ívar Jónsson, Bárugötu 14, Rvík, og Óskar Jónsson, Baldursgötu 28, Rvík, rekum verzlun og viðgerðarstofu í Reykjavík með reiðhjóla- og hljóðfæravörur undir firmanafninu „Óðinn“. Firma þetta rekum við með ótakmarkaðri ábyrgð, og ritum það þannig:

„Óðinn“

Sig. Guðmunds.

Ívar Jónsson.

Óskar Jónasson.

Prókúru fyrir firmað hefir Sig. Guðmundsson og ritar hann þannig:

pr. pr. „Óðinn“

Sig. Guðmunds.

Reykjavík, 18. nóv. 1930.

Sig. Guðmunds.

Ívar Jónsson.

Óskar Jónasson.

3. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að prókúruumboð það, sem Jón Gunnarsson, Hverfisgötu 37, í Reykjavík, hefir haft fyrir Radioverzlun Íslands, er fallið niður.

Hafnarfirði, 30. des. 1930.

Jón Oddsson.

4. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég hefi með samningi d.s. 9. jan. þ. á., selt Mjólkurfélagi Reykjavíkur verzlunina Liverpool ásamt útibúum. Jafnframt tilkynnist, að prókúruumboð það, sem hr. Theodor Siemsen hefir haft fyrir verzlunina, fellur niður. 160

Reykjavík, 16. jan. 1931.

Magnús Kjaran.

5. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að úr firmanu Vörubílastöð Íslands, Ingólfur Þorsteinsson, Reykjavík, ganga þessir menn frá og með deginum í dag: Ingólfur Þorsteinsson, Lindargötu 9, Rvík, Guðmundur Ólafsson, Hverfisgötu 100 B, Rvík, Kjartan Filippusson, Bergþórugötu 5, Rvík, Einar Guðmundsson, Vesturgötu 53 A, Rvík, og Jón Þorsteinsson, Grettisgötu 70, Rvík. Jafnframt fellur burtu úr nafni firmans nafn Ingólfs Þorsteinssonar, og helzt það óbreytt að öðru leyti. Ennfremur fellur burtu frá og með deginum í dag prókúru-umboð það, sem Ingólfur Þorsteinsson hefir haft fyrir firmað, en frá sama tíma er það (prókúru-umboðið) veitt Pétri Guðfinnssyni, Grettisgötu 69, og ritar hann einn firmað.

Firmað ritar Pétur Guðfinnsson þannig:

Vörubílastöð Íslands

P. Guðfinnsson.

Sem prókúruhafi:

pr. pr. Vörubílastöð Íslands

P. Guðfinnsson.

Reykjavík, 16. janúar 1931.

P. Guðfinnsson.	Ingólfur Þorsteinsson.	Einar Guðmundsson.
Kjartan Filippusson.	Jón Þorsteinsson.	Guðmundur Ólafsson.

6. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég rek umboðs- og heild-verzlun undir mínu eigin nafni með ótakmarkaðri ábyrgð.

Jafnframt tilkynnist, að ég frá og með deginum í dag veiti ungfrú Bjarndísi Kjaran umboð sem prókúruhafa fyrir nefnda verzlun, með öllum réttindum og skyldum prókúruhafa samkvæmt lögum nr. 42, 13. nóv. 1903.

Firmað rita ég þannig:

Magnús Kjaran.

Prókúruhafi ritar firmað þannig:

pr. pr. Magnús Kjaran.

Bjarndís Kjaran.

Reykjavík, 16. janúar 1931.

Magnús Kjaran.

- 160 7. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður, Hjörtur Hjartarson, Brekkustíg 6, hér í bænum, rek smásöluverzlun með alls konar varning hér í Reykjavík, með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu Hjörtur Hjartarson.

Ég einn hefi rétt til að rita firmað og rita eg það þannig:

Hjörtur Hjartarson.

Reykjavík, 16. febr. 1931.

Hjörtur Hjartarson.

8. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirrituð, Laufey G. Knudsen og Benedikt B. Guðmundsson, Bergstaðastræti 11, rekum iðnað og verzlun hér í bænum, sem fullábyrgir félagar, með pylsugerð, salatgerð, beinamjölsgerð og ýmiskonar niðursuðu. Verzlum við með þessar vörur og enn fremur með kjöt og alls konar sláturafurðir og allt sem tilheyrir fullkominni kjötsölubúð, undir firmanafninu: „Benedikt B. Guðmundsson & Co.“.

Hvort okkar fyrir sig hefir rétt til að rita firmað, þó þarf undirskrift okkar beggja svo bindandi sé fyrir firmað, ef um er að ræða kaup eða sölu fasteigna, eða sölu firmans.

Firmað ritum við þannig:

Benedikt B. Guðmundsson & Co.

Benedikt B. Guðmundsson.

Laufey G. Knudsen.

Benedikt B. Guðmundsson & Co.

Benedikt B. Guðmundsson.

Benedikt B. Guðmundsson & Co.

Laufey G. Knudsen.

Reykjavík, 26. jan. 1931.

Benedikt B. Guðmundsson.

Laufey G. Knudsen.

9. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður rek smásöluverzlun í Reykjavík með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu Kr. Sigmundsson & Co. Samlagsmaður minn er Guðmundur H. Þórðarson, Spítalastíg 5, Rvík, og er framlag hans kr. 2000,00 — tvö þúsund krónur — og er ábyrgð hans takmörkuð við þá upphæð. Báðir eigendur hafa rétt til að rita firmað, og rita það þannig:

Kr. Sigmundsson & Co.

Kristján Sigmundsson.

Kr. Sigmundsson & Co.

Guðm. H. Þórðarson.

Reykjavík, 18. marz 1931.

Kristján Sigmundsson, Öldugötu 15, Reykjavík.

Guðm. H. Þórðarson.

10. Við undirritaðir, Sveinn Sigurjónsson, Bragagötu 32, og Björn Ólafsson, Hringbraut 150, Rvík, tilkynnum hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að við rekum í félagi og með ótakmarkaðri ábyrgð, umboðsverzlun í Reykjavík undir firmanafninu „Sveinn Sigurjónsson & Co.“ Hvor okkar um sig hefir rétt til að rita firmað, og ritum við það þannig: 160

Sveinn Sigurjónsson & Co.

Sveinn Sigurjónsson.

Sveinn Sigurjónsson & Co.

Björn Ólafsson.

Reykjavík, 7. apríl 1931.

Sveinn Sigurjónsson. Björn Ólafsson.

11. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður rek smásöluverzlun í Reykjavík með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu „Verzlunin Stjarnan“. Prókuruumboð fyrir nefnda verzlun veitist hér með hr. Hannesi Jónssyni, verzlunarmanni, Grettisgötu 57 A, Rvík.

Firmað rita ég þannig:

Verzlunin Stjarnan

Sigurjón Eiríksson.

Prókuruhafi ritar firmað þannig:

pr. pr. Verzlunin Stjarnan

Hannes Jónsson.

Reykjavík, 31. marz 1931.

Sigurjón Eiríksson.

12. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður, Albert Sv. Ólafsson, Þórsgötu 3, Rvík, rek efnagerð hér í bæ með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu Nýja Efnagerðin. Ég einn hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Nýja Efnagerðin

Albert Sv. Ólafsson.

Alb. Sv. Ólafsson.

13. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðir, Júlíus Magnússon, húsgagnasmiður, Urðarstig 9, Rvík, og Einar Carlsson, húsgagnasmiður, Njálsgötu 71, Rvík, rekum í félagi húsgagnavinnustofu hér í bæ, undir firmanafninu „Einar og Júlíus“. Firmað rekum við með

160

ótakmarkaðri ábyrgð og hefir hvor okkar um sig rétt til að rita það. Firmað ritum við þannig:

pr. Einar og Júlíus

Júlíus Magnússon.

pr. Einar og Júlíus

Einar Carlsson.

Reykjavík, 8. apríl 1931.

Júlíus Magnússon.

Einar Carlsson.

14. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að vér höfum veitt fulltrúa vorum, Arnþóri Þorsteinssyni í Reykjavík, prókúruumboð vort.

Arnþór Þorsteinsson ritar firmað þannig sem prókúruhafi:

p. p. H/F „Ölgerðin Þór“

A. Þorsteinsson.

Reykjavík 21. ágúst 1931.

H/F Ölgerðin Þór

Stefán Thorarensen.

Þór. Kristjánsson.

Lárus Fjeldsted.

15. Hér með tilkynnist til hlutafélagaskrár Reykjavíkur, að Þorleifur Andrés-son gekk úr stjórn h.f. Pípuverksmiðjan hinn 1. des. 1930 og gegndi Þór. Arnórsson, sem varamaður, stjórnarstörfum í hans stað til aðalfundar, sem haldinn var 11. febr. 1931. Á þeim fundi var Jón Þorláksson, verkfr., Bankastræti 11, kosinn í stjórn félagsins í hans stað, og er hann formaður félagsins.

Það tilkynnist enn fremur að Þorleifur Andrés-son lét af framkvæmdarstjórnastörfum fyrir h.f. Pípuverksmiðjan, frá 1. des. 1930. Frá sama tíma er Kristján Guðmundsson, Grettisgötu 81, hér í bæ, ráðinn sem framkvæmdastjóri í hans stað.

Reykjavík, 18. marz 1931.

Þór. Kristjánsson.

Jón Þorláksson.

16. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirrituð, Fjóla Stefáns Fjeldsted, Kirkjustræti, Reykjavík, rek veitingasölu í Reykjavík með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu: Matstofan.

Firmað rita ég þannig:

Matstofan

Fjóla Stefáns Fjeldsted.

Reykjavík, 20. apríl 1931.

Fjóla Stefáns Fjeldsted.

17. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að firmað N. Manscher & Björn E. Árnason er leyst upp og hætt störfum. **160**

Reykjavík, 1. maí 1931.

Manscher. Björn E. Árnason.

18. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að Gils Sigurðsson hefir í dag gengið úr firmanu Litla Bílstöðin, en Þorsteinn Þorsteinsson rekur atvinnuna áfram undir sama firmanafni, og með ótakmarkaðri ábyrgð.

Frá sama tíma fellur niður réttur Gils Sigurðssonar til að rita nafn firmans, en Þorsteinn Þorsteinsson ritar firmað einn.

Reykjavík, 11. maí 1931.

Þorsteinn Þorsteinsson. Gils Sigurðsson.

19. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðir garðyrkjumenn, Johan Schröder, Laufásvegi 8 B, og Georg Bramhelt Larsen, Vesturgötu 24, Rvík, rekum verzlun hér í bæ með blóm, ávexti og aðrar garðyrkjuvörur, ennfremur nýlenduvörur ýmiskonar — undir firmanafninu Larsen & Schröder. Firmað rekum við með ótakmarkaðri ábyrgð og hefir hvor okkar um sig rétt til að skuldbinda það.

Firmað ritum við þannig:

Larsen & Schröder

Johan Schröder.

Larsen & Schröder

G. B. Larsen.

Reykjavík, 26. maí 1931.

Johan Schröder. Georg Bramhelt Larsen.

20. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirrituð rek verzlun hér í bænum undir firmanafninu „Barnavörubúðin“, með allar vörur tilheyrandi börnum. Ber ég ein ábyrgð á skuldbindingum firmans og rita það þannig:

Barnavörubúðin

Ólafía Sigurðardóttir.

Reykjavík, 30. maí 1931.

Ólafía Sigurðardóttir.

21. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður, Eggert P. Briem, Tjarnargötu 24, Rvík, rek verzlun með bækur, pappírsvörur og ritföng; skrifstofuáhöld og skrifstofuvélar o. fl. þar að lútandi,

- 160 undir firmanafninu E. P. Briem. Firmað rek ég með ótakmarkaðri ábyrgð og rita það þannig:

E. P. Briem.
Reykjavík, 4. júní 1931.
Eggert P. Briem.

22. Hér með afturkallast prókúruumboð það, sem hr. Helgi Sivertsen, Sól-vallagötu 6, hefir haft fyrir Vélsmiðjuna Héðinn og útbú vort, Vélsmiðju Hafnarfjarðar, Hafnarfirði.

Vélsmiðjan „Héðinn“.
Bjarni Þorsteinsson.

23. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ungfrú Guðrún Þórar-insdóttir, Laufásvegi 45, gekk úr firmanu Ondula, frá 31. des. 1930. Eigendur firmans eru því frú Ingileif Aðils, Laufásvegi 45, og frú Guðríður Þórðarson, Vonarstræti 8, Rvík.

Reykjavík, 27. apríl 1931.
Guðrún Þórarinsdóttir. Guðríður Þórðarson. Ingileif S. Aðils.

24. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður, Tómas Tómasson, til heimilis á Öldugötu 19 í Rvík, rek undir firmanafninu Ölgerðin Egill Skallagrímsson, framleiðslu á öli, gosdrykkjum og öðrum skyldum vörutegundum, og er ég einn eigandi fyrirtækisins og ber einn ábyrgð á skuldbindingum þess. Firmað rita ég þannig:

Ölgerðin Egill Skallagrímsson
Tómas Tómasson.

Samtímis veiti ég hr. Carl Proppé, Skothúsvegi 2 í Rvík, prókúru fyrir firmað, sem þó eigi nær til veðsetningar á fasteignum mínum, og ritar hann firmað þannig:

p. p. Ölgerðin Egill Skallagrímsson
C. Proppé.

Reykjavík, 20. júní 1931.
Tómas Tómasson.

25. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður rek smá-söluverzlun í Reykjavík með ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu „Verzlunin Fell“.

Firmað rita ég einn og rita ég það þannig:
Verzlunin Fell.

Jón Guðmundsson.
Reykjavík, 23. júní 1931.
Jón Guðmundsson,
Framnesveg 20 C.

26. Ég undirrituð, frú M. Bjerg, sem sit í óskiptu húsi eftir mann minn, kaupmann Jensen-Bjerg, tilkynni hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég hefi selt herra verzlunarstjóra Árna Árnasyni, Ásvallagötu 1, hér í bænum, verzlun mína, „Vöruhúsið“, Austurstræti 2, hér í bænum, frá 1. janúar þ. á. að telja. Jafnframt fellur niður prókúruumboð það, sem téður Árni Árnason hefir haft fyrir mig. 160

Reykjavík, 20. maí 1931.

Metha Jensen-Bjerg.

27. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég Árni Árnason, Ásvallagötu 1, hér í bænum, hefi með kaupsamningi dags. 20. maí 1931, keypt verzlunina „Vöruhúsið“, Austurstræti 2, hér í bænum, frá 1. janúar 1931 að telja. Firmað rek ég með ótakmarkaðri ábyrgð og undir sama firmanafni.

Firmað rita ég einn og rita það þannig:

Vöruhúsið

Árni Árnason.

Reykjavík, 22. júní 1931.

Árni Árnason.

28. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður rek verzlun hér í bænum, undir nafninu Wienarbúðin, með ótakmarkaðri ábyrgð.

Firmað rita ég þannig:

pr. Wienarbúðin

Guðm. H. Þórðarson.

Reykjavík, 26. júní 1931.

Guðm. H. Þórðarson,

Spítalastíg 5.

29. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður Magnús Skaftfjeld, Skólavörðustíg 28, Rvík, rek bifreiðastöð í Reykjavík til fólksflutninga. Firmað rek ég með ótakmarkaðri ábyrgð og undir firmanafninu: Bæjarbilstöðin. Eg einn hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Bæjarbilstöðin.

Magnús Skaftfjeld.

Reykjavík, 11. júlí 1931.

Magnús Skaftfjeld.

30. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirrituð, Soffía Loptsdóttir, Lokastíg 19, Reykjavík, rek smásöluverzlun hér í bæ með ótak-

160

markaðri ábyrgð, undir firmanafninu „Fortuna“. Prókúruhafi er Loftur Gunnarsson, Lokastíg 19, og hefir hann öll réttindi prókúruhafa samkvæmt lögum.

Firmað rita ég þannig:

Fortuna

Soffía Loptsdóttir.

Prókúruhafi undirritar:

p. p. Fortuna

Loftur Gunnarsson.

Reykjavík, 13. júlí 1931.

Soffía Loptsdóttir.

31. Ég undirrituð, Guðrún O. Eyjólfsdóttir, Lgv. 51 B, tilkynni hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég rek smásöluverzlun í Reykjavík undir firmanafninu „Kaffilindin“ og ber ég ótakmarkaða ábyrgð á skuldbindingum firmans.

Firmað rita ég þannig:

„Kaffilindin“

Guðrún O. Eyjólfsdóttir.

Reykjavík, 14. ágúst 1931.

Guðrún O. Eyjólfsdóttir.

32. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðir Metúsalem Jóhannsson og Óli Vernhard Metúsalemsson, Ingólfsstræti 16, Reykjavík, rekum umboðs- og heildverzlun hér í bæ undir firmanafninu Ó. V. Jóhannsson & Co. Firmað rekum við með ótakmarkaðri ábyrgð, og hefir hvor okkar um sig rétt til að skuldbinda það.

Firmað ritum við þannig:

Ó. V. Jóhannsson & Co.

M. Jóhannsson.

Ó. V. Jóhannsson & Co.

Ó. V. Metúsalemsson.

Reykjavík, 21. ágúst 1931.

M. Jóhannsson. Ó. V. Metúsalemsson.

33. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður, Magnús Kristjánsson, Bergstaðastræti 28, Reykjavík, rek með ótakmarkaðri ábyrgð brauða- og kökugerð undir firmanafninu „Kökuhúsið“.

Ég einn hefi rétt til að rita firmað og geri það þannig:

„Kökuhúsið“

Magnús Kristjánsson.

Reykjavík, 17. ágúst 1931.

Magnús Kristjánsson.

34. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að eg undirritaður Kristinn Páll Friðriksson, Óðinsgötu 14 A, hér í bænum, rek bifreiðastöð í Reykjavík með ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu: Bifreiðastöðin Hekla. Ég einn hefi rétt til að rita firmað, og rita það þannig:

Bifreiðastöðin Hekla.

Kr. P. Friðriksson.

Reykjavík, 8. sept. 1931.

Kristinn Páll Friðriksson.

35. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirrituð, Steinunn Sigurðardóttir, Laugavegi 30, Halldóra Björnsdóttir, Njálsgötu 81 og Björn Bl. Jónsson, Njálsgötu 81, rekum í félagi smásöluverzlun hér í bænum undir firmanafninu: Verzlunin Lilla. Verzlun þessa rekum við undirritaðar, Halldóra Björnsdóttir og Steinunn Sigurðardóttir með ótakmarkaðri ábyrgð og höfum einar rétt til að rita firmað, en ábyrgð Björns Bl. Jónssonar takmarkast við framlag hans til firmans.

Firmað ritar Steinunn Sigurðardóttir þannig:

Verzlunin Lilla

Steinunn Sigurðardóttir.

Halldóra Björnsdóttir ritar firmað þannig:

Verzlunin Lilla

Halldóra Björnsdóttir.

Reykjavík, 14. september 1931.

Halldóra Björnsdóttir. Steinunn Sigurðardóttir. Björn Bl. Jónsson.

36. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að undirritaður Sveinbjörn Egilsson, Útvarpsstöð, Vatnsenda, er genginn úr firmanu Radiovinnustofa Reykjavíkur frá og með deginum í dag, en í stað hans gengur í firmað sem fullábyrgur félagi hr. Kristján Sólmundsson, Bjargarstíg 6, Rvík, og ritar hann firmað þannig:

Radiovinnustofa Reykjavíkur

Kristján Sólmundsson.

Reykjavík, 28. sept. 1931.

Sveinbj. Egilsson, Gunnar Sörensen. Kristján Sólmundsson,
Útvarpsstöð, Vatnsenda. Bjargarstíg 6, Rvík.

37. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að eg undirritaður Kristján Benediktsson, Laugavegi 78, rek með ótakmarkaðri ábyrgð smásöluverzlun í Reykjavík undir firmanafninu: „Kjötbúðin Borg“.

Ég einn hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Kjötbúðin Borg

Kristján Benediktsson.

160

Prókúruumboð fyrir firmað hefir Þorbjörn Jóhannesson, Týsgötu 1, Rvík, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Kjötbúðin Borg
Þorbjörn Jóhannesson.
Reykjavík, 2. oktbr. 1931.
Kristján Benediktsson.

38. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðar, Þórey Þorsteinsdóttir, Hverfisgötu 33, og Sólveig Björnsdóttir, Sölvhólgötu 10, rekum sem fullábyrgir félagar saumastofu og verzlun hér í bænum, undir firmanafninu Dyngja. Við hvor um sig höfum rétt til að rita firmað og ritum það þannig:

Dyngja
Þórey Þorsteinsdóttir.
Dyngja
Sólveig Björnsdóttir.
Reykjavík, 8. okt. 1931.
Þórey Þorsteinsdóttir. Sólveig Björnsdóttir.

39. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðar Hólmfríður Schmidt, Skólavörðustíg 36, og Ísafold Jónsdóttir, Skólavörðustíg 15, rekum verzlun hér í bænum, sem fullábyrgir félagar, undir firmanafninu „Hatta- og skermaverzlunin“. Við hvor um sig höfum rétt til að rita firmað og gerum það þannig:

Hatta- og skermaverzlunin
Hólmfríður Schmidt.
Hatta- og skermaverzlunin
Ísafold Jónsdóttir.
Reykjavík, 2. okt. 1931.
Hólmfríður Schmidt. Ísafold Jónsdóttir.

40. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirrituð, Guðrún Hjörleifsdóttir, Þingholtsstræti 15, rek smásöluverzlun hér í bæ með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu: Verzlunin Dagsbrún. Prókúruumboð fyrir firmað hefir Friðjón Steinsson, Þingholtsstræti 15, Rvík.

Firmað rita ég þannig:

Verzlunin Dagsbrún
Guðrún Hjörleifsdóttir.

Prókúruhafi ritar:

pr. pr. Verzlunin Dagsbrún
Friðjón Steinsson.
Reykjavík, 20. okt. 1931.
Guðrún Hjörleifsdóttir.

41. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður, Jóhann Karlsson, hér í bæ, hefi selt hr. Kristjóni Jónssyni verzlun mína, „Merkjasteinn“, ásamt firmanafni. Frá söluþegi, 26. maí 1931, er mér því algerlega óviðkomandi rekstur og skuldbindingar nefnds firma. 160

Reykjavík, 3. nóv. 1931.

Jóhann Karlsson,
Bergþórugötu 29.

42. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður, Kristjón Jónsson, Vesturgötu 17, hér í bæ, hefi með kaupsamningi keypt verzlunina „Merkjasteinn“ ásamt firmanafni, af hr. Jóhanni Karlssyni, frá og með deginum 26. maí 1931. Verzlun þessa rek ég með ótakmarkaðri ábyrgð og rita einn firmað þannig:

Verzlunin Merkjasteinn

Kristjón Jónsson.

Reykjavík, 3. nóv. 1931.

Kristjón Jónsson.

43. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég hefi selt Verzlunina „Havana“, Austurstræti 4, hér í bæ, þeim Sveini Jónssyni og Stefáni Már Benediktssyni og reka þeir verzlunina fyrir sinn reikning frá 1. nóvember þ. á. að telja.

Reykjavík, 2. nóv. 1931.

Geir H. Zoëga.

44. Það tilkynnist hér með samkvæmt ofanrituðu, að við undirritaðir, Sveinn Jónsson, Þvergötu 5, Rv. og Stefán Már Benediktsson, Stýrimannastíg 10, Rv., höfum með kaupsamningi, dags. 14. okt. s. l., keypt Verzlunina „Havana“ hér í bæ, og rekum við hana sem fullábyrgir félagar frá 1. nóv. 1931 að telja.

Firmað ritum við báðir saman, og ritum það þannig:

Verzlunin Havana

Sveinn Jónsson, S. M. Benediktsson.

Prókúruumboð fyrir firmað hefir Sveinn Jónsson, Þvergötu 5, Rvík, og ritar hann þannig sem prókúruhafi:

pr. pr. Verzlunin Havana

Sveinn Jónsson.

Reykjavík, 2. nóv. 1931.

Sveinn Jónsson.

S. M. Benediktsson.

- 160 45. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að eg undirritaður Magnús Jónsson Skaftfells, Njálsgötu 26, rek smásöluverzlun hér í bænum með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu: Verzlunin Portland. Eg einn hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Verzlunin Portland
Magnús Jónsson Skaftfells.
Reykjavík, 12. nóv. 1931.
Magnús Jónsson Skaftfells.

46. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður, Hjalti Lýðsson, Grettisgötu 64, rek verzlun hér í bænum, með ótakmarkaðri ábyrgð, með kjöt, fisk og grænmeti, undir firmanafninu: Kjöt- og fiskmetisgerðin. Ég einn hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Kjöt- og fiskmetisgerðin
Hjalti Lýðsson.
Reykjavík, 16. nóv. 1931.
Hjalti Lýðsson.

47. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður Elías Dagfinnsson, Bragagötu 23, rek hárgreiðslustofu hér í bænum með ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu: Hárgreiðslustofan Perla. Ég einn hefi rétt til að rita firmað, og rita það þannig:

Hárgreiðslustofan Perla
Elías Dagfinnsson.

Prókúruumboð fyrir firmað hefir Áslaug Kristinsdóttir, og ritar hún þannig, sem prókúruhafi:

pr. pr. Hárgreiðslustofan Perla
Áslaug Kristinsdóttir.
Reykjavík, 16. nóv. 1931.
Elías Dagfinnsson.

48. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður, Jóhannes S. Birkiland, Hallveigarstig 8 A, rek smásöluverzlun hér í bænum, með ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu: Verzlunin Reykjavík.

Firmað rita ég einn og rita það þannig:

Verzlunin Reykjavík
Jóhannes S. Birkiland.
Reykjavík, 18. nóv. 1931.
Jóhannes S. Birkiland.

49. Ég undirritaður lýsi því hér með yfir, að ég er genginn úr firmanu „Sveinn Sigurjónsson & Co.“ og er prókúruumboð mitt fyrir firmað afturkallað hér með. 160

Reykjavík, 24. nóv. 1931.

B. Ólafsson.

Samkvæmt ofanrituðu er ég nú einkaeigandi firmans Sveinn Sigurjónsson & Co. og ber einn ábyrgð á skuldbindingum þess.

Reykjavík, 24. nóv. 1931.

Sveinn Sigurjónsson.

50. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirrituð, Ingibjörg Bjarnadóttir, Ásvallagötu 10, rek verzlun hér í bænum með kvenhatta, lampaskerma og aðrar tizkuvörur, með ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu:

Hatta & Skermabúðin.

Ég ein hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Hatta & Skermabúðin

Ingibjörg Bjarnadóttir.

Reykjavík, 25. nóv. 1931.

Ingibjörg Bjarnadóttir.

51. Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður, Gunnar Sigurðsson, rek hér í bænum verzlun með ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu „Verzlunin Von“. Ég einn hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Verzlunin Von

Gunnar S. Sigurðsson.

Reykjavík, 9. des. 1931.

Gunnar S. Sigurðsson.

II. Mýra- og Borgarfjarðarsýsla.

1. Firmað „Félagsbakariid á Akranesi“ hætti starfsemi frá og með deginum í dag.

Bakariid er selt með tilheyrandi hr. bakameistara Jóh. Reyndal, Reykjavík.

Þetta tilkynnist hér með.

p. t. Akranesi, 5. jan. 1931.

Björn Björnsson. Ólafía Ólafsdóttir.

III. Barðastrandarsýsla.

- 1 Í dag hefir aðalfundur Bjargráðafélags Arnfirðinga ákveðið að félagið hætti störfum og kosið skilanefnd til uppgerðar og skuldalúkningar, sem hefir sömu réttindi og skyldur gagnvart félaginu eins og stjórn þess hafði samkvæmt félagslögum.

Í nefnd þessa voru kosnir: herra Ásbj. Júlíus Nikulásson, formaður, Jens S. Hermannsson, varaformaður, Jón J. Maron, gjaldkeri, Sigurleifur Vagnsson, ritari, og sem nefndarmenn, Hannes B. Stephensen, Gísli Gíslason, Ágúst Pálsson.

Bildudal, 20. jan. 1931.

Ásbj. Júlíus Nikulásson, Bildudal. S. Vagnsson, Bildudal,
Jón J. Maron, Bildudal. Jens Hermannsson, Bildudal.
Á. Pálsson, Laugabóli. H. B. Stephensen, Bildudal.
Gísli Gíslason, Fífustöðum.

Með því að Bjargráðafélag Arnfirðinga hefir ákveðið að hætta að starfa, afturkallast hér með prókúruumboð herra framkvæmdarstjóra Ágústs Sigurðssonar á Bildudal fyrir téð firma.

Bildudal, 20. jan. 1931.

Ásbj. Júlíus Nikulásson, Bildudal. S. Vagnsson, Bildudal.
Jón J. Maron, Bildudal. H. B. Stephensen. Á. Pálsson.
Jens Hermannsson. Gísli Gíslason.

IV. Ísafjarðarsýsla og Ísafjarðarkaupstaður.

- 1 Undirritaðir, Þorsteinn J. Eyfirðingur, skipstjóri, Reykjavík, Páll Þorláksson, Reykjavík, og Karvel Jónsson, Hnífsdal, tilkynnum, að við rekum línuveiða-eimskipið „Fróði“ Í.S. 454 til fisk- og síldveiða og hagnýtum afla skipsins með fullri ábyrgð einn fyrir alla og allir fyrir einn.

Heimili og varnarþing skipsins er á Flateyri í Önundarfirði.

Karvel Jónsson er framkvæmdarstjóri.

Upplausn félagsins eða sala skipsins (e/s Fróði) undirritum við allir, að öðru leyti hefir hr. Karvel Jónsson einn umboð til að rita firmað þannig:

pr. e/s. „Fróði“

Karvel Jónsson.

Ísafirði, þann 19. marz 1931.

Þorsteinn J. Eyfirðingur. Karvel Jónsson. Páll Þorláksson.

V. Siglufjörður.

- 1 Hér með felur stjórn Síldarverksmiðju ríkisins, Siglufirði, herra Oscar Ottesen, framkvæmdastjóra á Siglufirði, umboð sem prokurista fyrir verksmiðjuna og hefir hann réttindi prokurista skv. l. nr. 42, 13. nóv. 1903, sbr. og

reglugerð um rekstur Sildarverksmiðju ríkisins á Siglufirði 5. maí 1930, 3. gr., sjá þó l. nr. 42, 14. júní 1929, 7. gr. **160**

Fyrir hönd verksmiðjunnar undirritar hann þannig:

p. p. Sildarverksmiðja ríkisins

Oscar Ottesen.

Siglufirði, 19. júlí 1930.

Í stjórn Sildarverksmiðju ríkisins:

Dormóður Eyjólfsson, Guðm. Skarphéðinsson. Sveinn Benediktsson.
(p. t. form.).

2. Við undirritaðir tilkynnum, að við rekum einir og aðeins á okkar fullri ábyrgð firmað Skipaverzlun Siglufjarðar, Siglufirði, en Hreggviður Þorsteinsson er genginn úr firmanu. Firmað ritar hver okkar um sig nema til ráðstafana og veðsetninga fasteigna þarf undirskrift okkar beggja.

Matthías Hallgrímsson ritar firmað þannig:

pr. Skipaverzlun Siglufjarðar

Matthías Hallgrímsson.

Gustav Blomkvist ritar firmað þannig:

pr. Skipaverzlun Siglufjarðar

Gustav Blomkvist.

Siglufirði, 14. febr. 1931.

Matthías Hallgrímsson. Gustav Blomkvist.

3. Ég undirritaður, Sveinn Jóhannsson, Siglufirði, tilkynni hér með, að ég rek verzlun á Siglufirði undir firmanafninu Verzlunin „Oslo“.

Firmað rita ég þannig:

Verzlunin „Oslo“.

Sveinn Jóhannsson.

Siglufirði, 7. apríl 1931.

Sveinn Jóhannsson.

VI. Eyjafjarðarsýsla og Akureyrarkaupstaður.

1. Carl D. Tulinius, útgerðarmaður, Helgi Pálsson, útgerðarmaður, báðir til heimilis á Akureyri, og Stefán Stefánsson, útgerðarmaður í Hrísey, tilkynna til firmaskrár Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstaðar, að þeir reki sem fullábyrgir félagar, sildarsöltun, sildarfrystingu og verzlun með innlendar sjávarafurðir og útlendar vörur, undir firmanafninu: „Sildarstöðin í Hrísey“.

Heimili firmans og varnarþing er í Hrísey.

160

Prókúru fyrir firmað hefir Helgi Pálsson, Akureyri. Hefir hann einn rétt til að rita firmað, og ritar það þannig:

p. p. Sildarstöðin í Hrisey

Helgi Pálsson.

Akureyri, 16. maí 1931.

Carl D. Tulinius. Helgi Pálsson. Stefán Stefánsson.

2. Frú Guðrún Ólafsson, Akureyri, ekkja Ragnars Ólafssonar, konsúls, sem situr í óskiptu búi eftir hann, tilkynnir til firmaskrárinnar, að hún halda áfram atvinnurekstri undir hans nafni.

Frúin ritar sjálf firmað þannig:

Ragnar Ólafsson

Guðrún Ólafsson.

Prókúru fyrir firmað hefir Sverrir Ragnars, Akureyri, og ritar hann firmað þannig:

p. p. Ragnar Ólafsson

Sverrir Ragnars.

Akureyri, 9. maí 1931.

Ragnar Ólafsson

Guðrún Ólafsson.

3. „Íshúsfélag Dalvíkur“ hefir heimili og varnarþing á Dalvík í Eyjafjarðarsýslu. Samþykktir félagsins eru dagsettar 7. marz 1931. Tilgangur félagsins er:

a) að reka alla venjulega starfsemi frystihúsa.

b) að annast um kaup og sölu á allskonar beitu og frystingu matvæla.

c) að annast kaup og sölu á útgerðarvörum félagsmanna.

Stjórn félagsins skipa: Þorsteinn Jónsson, kaupmaður, Dalvík, Stefán Jónsson, bóndi, Brimnesi, Árni Antonsson, bóndi, Hrisum, Loftur Baldvinsson, bóndi, Böggvisstöðum, Páll Friðfinnsson, bóndi, Hrafnstöðum. Framkvæmdastjóri: Stefán Jónsson, bóndi, Brimnesi. Heimild til að rita firmað hafa Þorsteinn Jónsson, kaupm., Dalvík og Stefán Jónsson, bóndi, Brimnesi. Rita þeir firmað þannig:

pr. Íshúsfélag Dalvíkur

Þorsteinn Jónsson.

pr. Íshúsfélag Dalvíkur

Stefán Jónsson.

Félagsmenn ábyrgjast allir fyrir einn og einn fyrir alla, allar skuldbindingar félagsins. Inngöngueyrir er 10 kr. fyrir hvern félagsmann. Í stofnsjóð leggst árlega minnst $\frac{1}{2}$ arður félagsmanna af viðskiptum þeirra við félagið. Árgjald í varasjóð er 1% af viðskiptaveltu félagsins.

4. Samvinnufélag sjómanna, Akureyri, tilkynnir til firmaskrár Eyjafjarðar-sýslu og Akureyrarkaupstaðar, að á aðalfundi félagsins, sem haldinn var í síðastliðnum aprílmánuði, gekk Gunnlaugur Jónsson úr stjórn þess, en í stað hans var kosinn Anton Ásgrímsson, verkamaður á Akureyri. 160

Akureyri, 16. júní 1931.

F. h. Samvinnufélags sjómanna á Akureyri.

Karl Magnússon, formaður.

5. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Akureyrar að ég undirritaður, Sigvaldi Þorsteinsson, kaupmaður á Akureyri, veiti hér með syni mínum, Þórsteini Sigvaldasyni, prókúru-umboð fyrir mig og undirritar hann mín vegna þannig:

p. p. Sigvaldi Þorsteinsson

Þórsteinn Sigvaldason.

Akureyri, 16. okt. 1931.

Sigvaldi Þorsteinsson.

6. Það tilkynnist hér með til firmaskrár Akureyrarkaupstaðar, að ég undirritaður, einkaeigandi verzlunarinnar „Gudmanns Efterfølger“ á Akureyri, hefi selt téða verzlun þeim Hallgrími Davíðssyni, verzlunarstjóri á Akureyri, Vilhelminu Sigurðardóttur, verzlunarstjóra, s.st. og kaupmanni Johannes Madsen, Kaupmannahöfn, með rétti til þess að reka verzlun áfram undir sama firmanafni.

Kaupmannahöfn 11. júlí 1931.

Aage Berlème.

Vitundarvottar: Axel Gylche, Kasserer, Kvæsthugsgade 5. Ólæsilegt nafn. Kong Georgsvej 68, Kbh.

Það tilkynnist hér með til firmaskrár Akureyrarkaupstaðar, með tilvísun til framanritaðrar tilkynningar, að við undirrituð, Hallgrímur Davíðsson, verzlunarstjóri, Akureyri, Vilhelmina Sigurðardóttir, verzlunarstjóri, s.st. og Johannes Madsen, kaupmaður, Kaupmannahöfn, höfum yfirtekið verzlunina „Gudmanns Efterfølger“ á Akureyri og rekum hana áfram, sem fullábyrgir félagar, í sama formi og undir sama firmanafni. Rétt að rita firmað höfum við öll, sitt í hverju lagi og ritum við það þannig:

Gudmanns Efterfl.

Hallgr. Davíðsson.

Gudmanns Efterfl.

Vilhelmina Sigurðardóttir.

Gudmanns Efterfl.

Johs. Madsen.

Hallgrímur Davíðsson.

Vilhelmina Sigurðardóttir.

Johs. Madsen.

VII. Suður-Múlasýsla.

1. Ræktunarfélag Vallahrepps hefir heimili og varnarþing í Vallahreppi í Suður-Múlasýslu. Samþykktir félagsins eru dags. 26. júlí 1931. Tilgangur þess er: a) að ná nauðsynlegum réttindum yfir landi á Vallanesi eða öðrum stöðum til ræktunar og afnota handa bændum í Vallahreppi, til þess að þeir geti sem fyrst fengið nægilegt véltækt og ræktað land á þann hátt á næstu árum losast við heyskap á óvéltæku og óræktuðu landi. b) að útvega nauðsynlegt fé til umbóta á þessu landi. c) að annast allar ræktunarframkvæmdir, svo sem girðingar og vinnzlu á landinu, þannig að það verði sem fyrst fullræktað. d) að útvega nauðsynlegar jarðræktarvélar og önnur verkfæri, áburð, fræ og annað sem þörf krefur til ræktunarinnar. e) að fá nauðsynlegar heyskaparvélar og bifreiðar til heyflutninga til afnota fyrir félagsmenn á ræktunarlandinu. f) að vinna að sérhverjum öðrum búnaðarframkvæmdum á félagssvæðinu, eftir því sem ástæður leyfa og félagsfundir og stjórn félagsins ákveður.

Stjórn félagsins skipa: Sveinn Jónsson, bóndi á Egilsstöðum, formaður, Páll Magnússon, lögfræðingur, Eskifirði og Jón G. Kerulf, bóndi á Hafursá. Í varastjórn eru: Sigurður Þórðarson, prestur í Vallanesi og Pétur Jónsson á Egilsstöðum.

Heimild til að rita firmað hafa tveir stjórnendur saman. Rita þeir firmað þannig:

F. h. Ræktunarfélags Vallahrepps

Páll Magnússon. Sveinn Jónsson.

eða

F. h. Ræktunarfélags Vallahrepps

Páll Magnússon. Jón G. Kerulf.

eða

F. h. Ræktunarfélags Vallahrepps

Sveinn Jónsson. Jón G. Kerulf.

Félagsmenn ábyrgjast skuldbindingar félagsins aðeins með sjóðum félagsins og öðrum eignum þess. Inngöngueyrir er 5 krónur fyrir hvern félagsmann og rennur í varasjóð. Árstekjur varasjóðs eru auk þess, 1) 4 kr. af hverri ræktaðri dagsláttu, er félagsmenn hafa á leigu frá félaginu. 2) 5% af öllum landsleigum frá félagsmönnum. 3) Hreinn ársarður félagsins, ef aðalfundur ekki ráðstafar honum á annan veg.

2. Kaupfélag Stöðfirðinga hefir heimili og varnarþing á Stöðvarfirði í Stöðvarhreppi. Samþykktir félagsins eru dags. 14. júní 1931. Tilgangur þess er að reka verzlun með samvinnusniði. Stjórn félagsins skipa: Sólmundur Sigurðsson, bóndi að Laufási, Arnleifur Þórðarson, bóndi í Kirkjubólsseli og Þórður Magnússon, bóndi að Einarstöðum. Framkvæmdastjóri: Benedikt

Guttormsson, bóndi að Stöð. Heimild til að rita firmað hafa 2 stjórnendur saman. Rita þeir firmað þannig: **160**

F. h. Kaupfélags Stöðfirðinga
Sólmundur Sigurðsson
Arnleifur Þórðarson
eða

F. h. Kaupfélags Stöðfirðinga
Sólmundur Sigurðsson
Þórður Magnússon
eða

F. h. Kaupfélags Stöðfirðinga
Arnleifur Þórðarson
Þórður Magnússon.

Framkvæmdastjóri er prókúruhafi fyrir félagið og ritar hann firm-
að þannig:

Pr. pr. Kaupfélag Stöðfirðinga
B. Guttormsson.

Félagsmenn ábyrgjast allir fyrir einn og einn fyrir alla skuldbind-
ingar félagsins. Inngöngueyrir er 10 krónur fyrir hvern félagsmann. Í stofn-
sjóð leggjast árlega 3% af verði aðkeyptar vöru. Árgjald í varasjóð er 1%
af viðskiptaveltu félagsins. Félagið hefir verzlunarleyfi.

VIII. Vestmannaeyjar.

1. Stjórn k.f. „Drifanda“ í Vestmannaeyjum tilkynnir, að hr. Sigfús Schew-
ing, útvegsbóndi, sé genginn úr stjórninni, en í hans stað kominn hr. Guð-
laugur Brynjólfsson, Hásteinsveg 21 í Vestmannaeyjum.

Ennfremur tilkynnir stjórn k.f. „Drifanda“, að framkvæmdarstjóra-
skipti séu orðin við félagið og að í stað hr. Ísleifs Högnasonar sé ráðinn hr.
Bjarni Jónsson, Svalbarði, í Vestmannaeyjum og hefir hann prókúru fyrir
félagið frá 1. jan. 1931 að þeim degi meðtöldum, en prókúra hr. Ísleifs
Högnasonar burtfallin frá sama tíma.

Vestmannaeyjum, 31. des. 1930.

Í stjórn k.f. „Drifanda“.

Guðl. Hansson.

Eiríkur Ögmundsson.

Guðm. Magnússon.

Guðm. Sigurðsson.

Guðl. Brynjólfsson.

2. Kaupfélag verkamanna í Vestmannaeyjum rekur verzlun þar og eru sam-
þykktir dagsettar 30. jan. 1931. Tilgangur félagsins er að selja félagsmönn-
um vörur til heimilisþarfa, sporna við skuldaverzlun og vinna að því að
verkamenn geti keypt vörur sínar gegn staðgreiðslu, veita forstöðu og styðja
aðra starfsemi, sem ætla mætti að væri verkamönnum til hagsældar, efna-
lega og menningarlega. Stjórn félagsins skipa þeir Gunnar M. Jónsson, slipp-
stjóri, Vestmannabraut 1, Guðmundur Gíslason, verkamaður, Vestmanna-

160

braut 56 a, Ingibergur Hannesson, Urðaveg 34, Haraldur Jónasson, verkamaður, Garðshorni, og Ísleifur Högnason, verzlunarmaður, Helgafellsbraut 19. Framkvæmdarstjóri er Ísleifur Högnason. Firmað ritar Ísleifur Högnason, sem hefir prókúru fyrir kaupfélagið, þannig:

p. p. Kaupfélag Verkamanna
Ísleifur Högnason.

Félagsmenn bera sameiginlega ábyrgð á öllum fjárreiðum félagsins sem sjálfskuldarábyrgðarmenn, einn fyrir alla og allir fyrir einn. Inngangseyrir er kr. 10.00, sem rennur í varasjóð og kr. 15.00, sem rennur í stofnsjóð, einnig rennur í stofnsjóð 3% af verði þeirra vara, sem félagsmenn kaupa í félaginu auk árlegra vaxta af innstæðu stofnsjóðs. Árgjald í varasjóð er 1% minnst af viðskiptaveltu. Borgarabréf ekkert. Útibú engin. Félagið hefir innlánsdeild.

3. Kjartan Guðmundsson, ljósmyndari í Vestmannaeyjum og Sig. Jónsson, Landagötu 17, sama staðar, reka í félagi verzlun með inn- og útlendar vörur með ótakmarkaðri ábyrgð. Rétt til að rita firmað hafa báðir sameignarmenn hvor um sig þannig:

pr. Kjartan Guðmundsson & Co.

Sig. Jónsson.

pr. Kjartan Guðmundsson & Co.

Kjartan Guðmundsson.

Tillag hvors félaga er 4000,00 — fjögur þúsund — krónur.

4. Hlutfélagið „Lýsi og Mjöl“, Vestmannaeyjum, tilkynnir, að herra endurskoðandi N. Manscher gangi úr stjórn félagsins, en í hans stað sé kosinn verzlunarmaður Gísli Fr. Johnsen.
5. Í dag hefir Sigurður Sigurðsson gengið úr firmanu Sigurðsson & Gränz. Carl Gränz heldur atvinnunni áfram undir sama firmanafni og óbreytt að öðru leyti.

Vestmannaeyjum, 1. ágúst 1931.

Sigurður Sigurðsson.

Carl Gränz.

AUGLÝSING

161

frá skráritara vörumerkja í Reykjavík
um skrásetningar þær, sem gerðar hafa verið árið 1931.

Skrás. 1930, nr. 1.

Tilkynnt 14. janúar 1931, kl. 11 árd., af The Reardon Company, verksmiðjurekstur, St. Louis í Missouri, Bandaríkjunum N.-Ameríku, og skrásett 3. febrúar s. á.

Orðið:

BOND

Samkv. tilkynningu 30. júní 1925, er merkið skrásett í Washington 24. nóvember s. á. fyrir þurt málningarduft og fyrir cement.

Skrás. 1931, nr. 2.

Tilkynnt 14. janúar 1931, kl. 11 árd., af Stanco Incorporated, olíuverzlun, Wilmington í Delaware, Bandaríkjunum N.-Ameríku, og skrásett 3. febrúar s. á.
orðið:

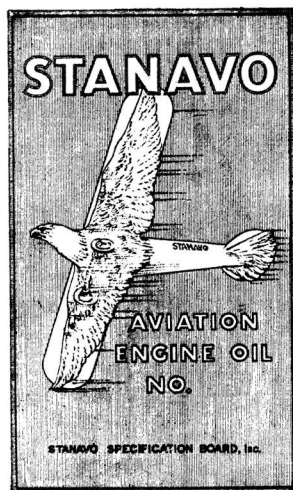
MO-LAC

Samkv. tilkynningu 28. maí 1930, er merkið skrásett í Washington 23. september s. á. fyrir meðul til útrýmingar skordýra.

Skrás. 1931, nr. 3.

Tilkynnt 14. janúar 1931, kl. 11 árd., af Stanavo Specification Board, Inc., verksmiðjurekstur, Wilmington í Delaware, Bandaríkjunum N.-Ameríku, og skrásett 3. febrúar s. á.

Ferstrendur, rauður miði með blárri umgerð. Á honum miðjum er hvít flugvél í fuglsmynd og stendur á bolnum orðið: STANAVO með bláu lettri, en yfir flugvélinni stendur orðið: STANAVO með hvítum stöfum og fyrir neðan orðin: AVIATION ENGINE OIL með hvítu lettri. Neðst á miðanum stendur nafn tilkynnanda.

Vertical shading indicates red; horizontal shading indicates blue; black lines represent blue.

Samkv. tilkynningu 2. júní 1930, er merkið skrásett í Washington 28. október s. á. fyrir hreinsaðar, hálfhreinsaðar og óhreinsaðar oliur og feiti, framleitt úr steinolíu með og án viðbótar af dýra-, jurta- og steinefnum, til ljósa, hitunar, orkuframleiðslu, eldsneytis og smurnings, sérstaklega sem eldsneyti á loftförum og til smurnings á þeim.

Skrás. 1931, nr. 4.

Tilkynnt 14. janúar 1931, kl. 11 árd., af Standard Oil Company of New Jersey, verksmiðjurekstur og verzlun, Wilmington í Delaware, Bandaríkjunum N.-Ameríku, og skrásett 3. febrúar s. á.

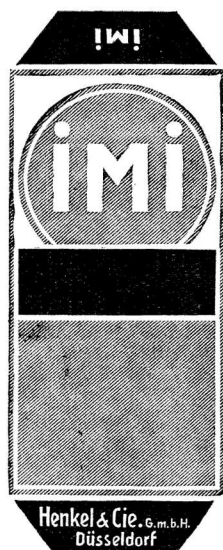
Orðið:

Esso

Samkv. tilkynningu 21. júlí 1926, er merkið skrásett í Washington 9. nóvember s. á. fyrir hreinsaðar, hálfhreinsaðar og óhreinsaðar oliur, framleiddar úr steinolíu, bæði aukin með dýrakenndum, jurtakenndum og steinkenndum olium og án þeirra, til ljósa, hitunar, orkuframleiðslu, eldunar og smurninga.

Skrás. 1931, nr. 5.

Tilkynnt 26. janúar 1931, kl. 4 síðd., af Henkel & Cie, G.m.b.H., efnafræðilegur verksmiðjuiðnaður, Düsseldorf í Þýskalandi, og skrásett 7. febrúar s. á.

Aflangur fyrirhyrningur og við hvorn enda hans skáhyrningur. Á efri skáhyrningnum stendur orðið: imi, með hvítum stöfum á svörtum grunni, en á þeim neðri er nafn og heimilisfang tilkynnanda, en á ofanverðum ferhyrningnum sjálfum er hringur, og innan í honum orðið: imi, með hvítum stöfum á svörtum grunni. Utan hringsins er grunnurinn hvítur, en neðan við hann er svart band og grunnurinn þar neðan við dökkur. Merkið er einnig með litum, og eru þá skáhyrningarnir og bandið yfir ferhyrninginn blátt, grunnur hringsins og neðsti hluti ferhyrningsins grænt, en hitt hvítt.

Samkv. tilkynningu 31. október 1929, er merkið skrásett í Berlín 19. marz 1930 fyrir fægiefni, efnafræðislegar afurðir til iðnaðar og vísindalegra markmiða, tréliti, benzín, sápur, sápuþvott, þvol, bleikiþvol, þvotta og bleikiefni, litunarblöndur til þvotta, efni til að taka burtu með bletti, efni til að vernda muni gegn riði, efni til að ná af trélit, efni til að ná af riði, efni til að hreinsa og gljá með muni (aðra en leður), þvottaefni, efni til að skola matreiðslu- og eldhúshöld, vélahluta, flöskur, þvott, fatnað, efni til að leysa upp með fitu, efni til að ná olíu af málm og postulíni.

Skrás. 1931, nr. 6.

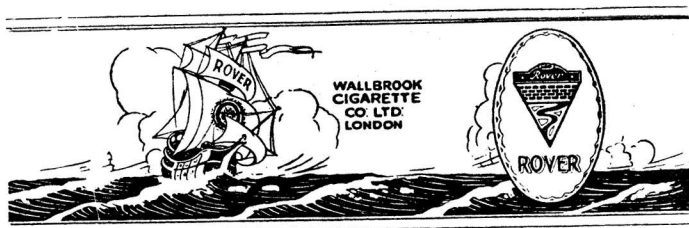
Tilkynnt 26. janúar 1931, kl. 4 síðd., af sama, og skrásett 7. febrúar s. á.
Orðið:

Imi

Samkv. tilkynningu 24. apríl 1929, er merkið skrásett í Berlín 2. júlí s. á. fyrir efni til að þvo og hreinsa alla hluti til matreiðslu og iðnaðar.

Skrás. 1931, nr. 7.

Tilkynnt 11. febr. 1931, kl. 3 síðd., af Wallbrook Cigarette Co., Ltd., vindlingagerð, London í Englandi, og skrásett 20. s. m.

Aflangur einkennismiði. Til vinstri er mynd af snekkju undir fullum seglum, en þvert yfir seglin er skráð orðið: ROVER; til hægri er sporöskjulöguð mynd, en innan í myndinni er skráð orðið: ROVER og fyrir ofan orðið er skjöldur og á honum sama áletrun, með smáu lettri. Á miðjum miðanum er letrað nafn og heimilisfang tilkynnanda.

Merkið er skrásett í London 22. marz 1929 fyrir vindlinga.

Skrás. 1931, nr. 8.

Tilkynnt 16. febrúar 1931, kl. 3 síðd., af John Dewar & Sons, Limited, vínframleiðsla, Perth, Skotland og London, Englandi, og skrásett 20. s. m.

DEWAR'S WHISKY

Fyrhryndur einkennismiði og á hann letruð orðin: DEWAR'S WHISKY. Merkið er skrásett í London 21. ágúst 1890, 43 flokki, fyrir whisky.

Samkv. útskrift úr ensku vörumerkjaskránni, er tilkynnandi skráður eigandi merkisins 8. júní 1897, og er það síðast endurnýjað 21. ágúst 1918.

Skrás. 1931, nr. 9.

Tilkynnt 16. febrúar 1931, kl. 3 síðd., af sama, og skrásett 20. s. m.

AWARDED
50 MEDALS

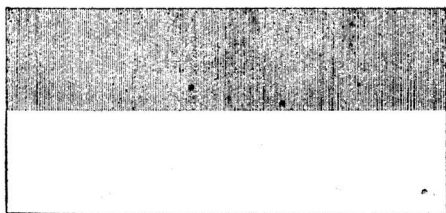
John Dewar & Sons Ltd
PERTH

Ílangur einkennismiði. Efst á miðanum er hringur og innan í honum orðin: John Dewar & Sons, Ltd, Distillers — Perth. Þar fyrir neðan standa orðin: AWARDED 50 MEDALS, og neðst, skáhtlt yfir miðann, stendur nafn tilkynnanda og heimilisfang. 161

Merkið er skrásett í London, 43. flokki, 24. september 1906 fyrir whisky og er síðast endurnýjan 24. september 1920.

Skrás. 1931, nr. 10.

Tilkynnt 19. febrúar 1931, kl. 12 á háð., af Carnation Company, verksmiðjurekstur, Oconomovoc í Wisconsin, Chicago í Illinois, Seattle í Washington, Bandaríkjunum N.-Ameríku, og skrásett 24. s. m.

Ferstrendur, ílangur miði, er skiptist í tvennt eftir endilöngu, og er efri helmingur miðans rauður, en sá neðri hvítur.

Samkv. tilkynningu 12. október 1927, er merkið skrásett í Washington 13. marz 1928 fyrir niðursoðna og þéttaða mjólk.

Skrás. 1931, nr. 11.

Tilkynnt 11. marz 1931, kl. 12 á háð., af Aktiebolaget Mo och Domsjö Wallboard Co., verzlun, Stokkhólmi í Svíþjóð, og skrásett 17. s. m.

Á ilöngu, dökku bandi stendur með hvítu lettri orðið: „treetex“. Upp af bandinu er skyggð mynd af grenitré, hárri byggingu og litlu húsi.

Samkvæmt tilkynningu 30. septbr. 1930, er merkið skrásett í Stokkhólmi 7. október s. á. fyrir byggingarefni og byggingargögn (að undanskildum skráum

161 og allskonar málmleggingum) veggfóðrunarefni, trjáefni, viðarmauk, pappír, trjávörur, tréafurðir, jurtataugar, hálm, pappa, hálfpappa, pappírs- og pappavörur, kork, bök og bast, harpeis og gúm, skinn, hár, vafhár, ull, silki, fiður, skjaldböku, filabein, perlumóður, kóral, hvalbein, horn, unnin og óunnin bein, málma, leirtegundir, steina, steinkol, koks, brikettur, loðskinn, efnavörur til ljósmyndunar, sprengiefni, púður, stubin, efnavörur til jarð- og garðræktar, kaðla, kaðlavörur, þráð úr hári eða taugum, málmkaðla, gips, sement, tigl, tiglplötur, veggfóður, áhöld og tæki til hitaveitu og loftræstingar, fólks- og vörulyftur, tjöld og harðgúm, gólfduk, myndmótunarefni, steypu, mótaða, málaða, málmstungna og steinstungna list- og skrauthluti, ljósmyndir og prentstafi.

Orðið: „Treetex“ ber að skoða sem sérstakt tilbúið heiti á ofangreindum vörutegundum.

Skrás. 1931, nr. 12.

Tilkynnt 12. marz, kl. 3 síðd., af Du-Gas Fire Extinguisher Corporation, verksmiðjurekstur, New York, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 17. s. m.

Orðin: duGas innan í sporbaug.

Samkvæmt tilkynningu 9. desember 1929, er merkið skrásett í Washington 13. janúar 1931 fyrir færanleg handslökkviáhöld, skurðáhöld, vélar og verkfæri og hluta af þeim.

Skrás. 1931, nr. 13.

Tilkynnt 24. marz 1931, kl. 6 síðd., af Standard Brands Incorporated, verzlun, Dover í Delaware, Cincinnati í Ohio, og New York, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 28. s. m.

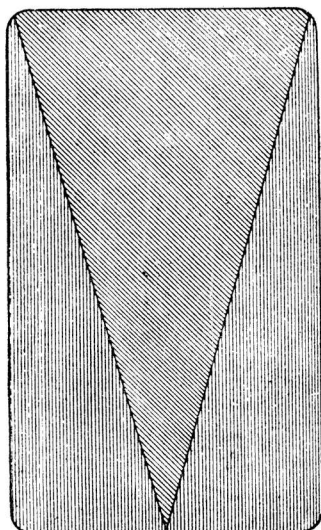
Orðið FLEISCHMANN'S, skáhalt.

FLEISCHMANN'S

Samkvæmt tilkynningu 9. nóvember 1929, er merkið skrásett í Washington 10. febrúar 1931 fyrir bókunarduft. 161

Skrás. 1931, nr. 14.

Tilkynnt 8. apríl 1931, kl. 3 síðd., af Staneo Incorporated, olíuverksmiðja, Wilmington í Delaware, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 20. s. m.

*Diagonal shading indicates green
Vertical shading indicates red*

Ferstrendur miði með bogadregnum hornum. Með tveimur skálínum er miðanum skipt í þrjá þríhyrninga, og er sá í miðjunni grænn, en hinir báðir rauðir.

Samkv. tilkynningu 3. september 1930, er merkið skrásett í Washington 10. febrúar 1931 fyrir fægiefni á húsgögnum, bifreiðum og öðrum máluðum, ferniseruðum, kvoðugljáuðum eða smeittum fletum.

Skrás. 1931, nr. 15.

Tilkynnt 8. apríl 1931, kl. 3 síðd., af sama, og skrásett 20. s. m.

Orðið:

TRIM

Samkv. tilkynningu 3. september 1930, er merkið skrásett í Washington 24. febrúar 1931 fyrir fægiefni á húsgögnum, bifreiðum og öðrum máluðum, ferniseruðum, kvoðugljáuðum eða smeittum fletum.

Skrás. 1931, nr. 16.

Tilkynnt 17. apríl 1931, kl. 3 síðd., af Gillette Safety Razor Company, verksmiðjurekstur, Boston í Massachusetts, Bandaríkjunum N.-Ameríku, og skrásett 15. maí s. á.

Á framhlið sundurfletts umslags er mynd af manni innan í tvöfaldri umgerð. Fyrir ofan myndina, innan í ytri umgerðinni eru orðin: NEW Gillette BLADE, með svörtum stöfum á hvítum grunni, en fyrir neðan myndina, einnig innan í ytri umgerðinni, standa orðin: King: C. Gillette, handrituð. Á bakhlið umslagsins stendur orðið: Gillette, innan í skáferhyrningi, letrað með hvítum stöfum á svörtum grunni, og gengur hvít ör gegnum orðið eftir endilöngu. Skáferhyrningurinn er innan í ilöngum, rétthyrndum ferhyrningi. Grunnlitur umslagsins samanbrotins er grænn.

Samkv. tilkynningu 19. desember 1929, er merkið skrásett í Washington 16. desember 1930 fyrir öryggisrakblöð, skurðtæki, vélar og verkfæri og hluta af þeim.

Skrás. 1931, nr. 17.

Tilkynnt 28. apríl 1931, kl. 2 síðd., af I. G. Farbenindustrie A/G, verksmiðjurekstur og verzlun, Frankfurt A.M, Þýzkalandi, og skrásett 15. maí s. á.
Orðið:

Luminal

Samkv. tilkynningu 30. ágúst 1911, er merkið skrásett í Berlín 8. desember s. á. fyrir lyfjategund, þ. e. svefn- og sefameðal. Tilkynnandi fyrst skráður eigandi merkisins 16. febrúar 1926, og það síðast endurnýjað 12. marz 1931.

Skrás. 1931, nr. 18.**161**

Tilkynnt 28. apríl 1931, kl. 2 síðd., af sama og skrásett 15. maí s. á.
Orðið:

Aspirin

Samkv. tilkynningu 1. febrúar 1899, er merkið skrásett í Berlín 6. marz s. á. fyrir lyfjategund. Tilkynnandi fyrst skráður eigandi merkisins 16. febrúar 1926, og það síðast endurnýjað 23. septbr. 1927.

Skrás. 1931, nr. 19.

Tilkynnt 28. apríl 1931, kl. 2 síðd., af sama, og skrásett 15. maí s. á.

Á hringmynduðum miða er kross, er myndast af orðinu: BAYER, lárétt og lóðrétt.

Samkvæmt tilkynningu 21. marz 1929, er merkið skrásett í Berlín 17. júní 1929 fyrir manna- og dýralyf, efnafræðileg efni til lækninga og heilsubóta, lyfjavörur og samsetninga, plástra, umbúðafni, eyðingarefni fyrir dýr og jurtir, sótthreinsunarefni og varðveitingarefni fyrir matvörur.

Skrás. 1931, nr. 20.

Tilkynnt 29. apríl 1931, kl. 3 síðd., af Vacuum Oil Company A/S, olíuverzlun, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 15. maí s. á.

Orðið:

AF

Samkv. tilkynningu 12. marz 1931, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 28. s. m. fyrir allskonar olíur, feiti, vax og svipaðar afurðir, sem notaðar eru til áburðar, ljósa, hitunar og eldsneytis, ennfremur fyrir gasolín og svipaðar afurðir til orkuframleiðslu.

Skrás. 1931, nr. 21.

Tilkynnt 4. maí 1931, kl. 11 árd., af Hlutafélaginu „Shell“ á Íslandi, oliuverzlun, Skildinganesi við Skerjafjörð, og skrásett 23. s. m.

Orðið:

SPRAMEX

Merkið er skrásett fyrir jarðbik og öll önnur svipuð efni.

Skrás. 1931, nr. 22.

Tilkynnt 4. maí 1931, kl. 11 árd., af sama, og skrásett 23. s. m.

Orðið:

MEXPHALTE

Merkið er skrásett fyrir jarðbik og önnur svipuð efni.

Skrás. 1931, nr. 23.

Tilkynnt 4. maí 1931, kl. 11 árd., af sama, og skrásett 23. s. m.

Orðin: SHELL BITUMEN, letruð innan í skel á hringmynduðum fleti. Þvert yfir skelina er band, og er orðið: SHELL fyrir ofan bandið, en orðið: BITUMEN fyrir neðan.

Merkið er skrásett fyrir jarðbik og öll önnur svipuð efni.

Skrás. 1931, nr. 24.

Tilkynnt 4. maí 1931, kl. 11 árd., af sama, og skrásett 23. s. m.

Orðið:

SHELL BITUMEN

Merkið er skrásett fyrir jarðbik og öll önnur svipuð efni.

Skrás. 1931, nr. 25.

Tilkynnt 11. maí 1931, kl. 11 árd., af The Marmite Food Extract Co., Ltd., verksmiðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 4. júlí s. á.

Orðið:

MARMITE

Merkið er skrásett í London 5. febr. 1930, 42. flokki, fyrir „Concentrated culinary preparation“, sem er fæðutegund.

Skrás. 1931, nr. 26.

Tilkynnt 20. maí 1931, kl. 11 árd., af firmanu Verzlunin Björn Kristjánsson, bóka- og ritfangaverzlun, Reykjavík, og skrásett 4. júlí s. á.

Orðið: „ÓÐINN“.

Merkið er skrásett fyrir blýanta, venjulega og skrúfaða, blek, skrifpappír í pökkum og blökkum, skjalapappír, ritvélapappír, þerripappír, teiknipappír, kalkérpappír, carbonpappír, lím, bréfa- og reikningsbindi, stökleður, teiknibækur og -blökkir, ritvélabönd, skrifbækur, stílabækur, reiknihefti, spil, bréfa-klemmur, umslög, fjöltakspappír, frumtakspappír, lakk, lindarpenna, minnis-blökkir, penna, stimplapúða, teiknistifti, teikniáhöld, teikniblek, frumbækur og tviritunarbækur.

Skrás. 1931, nr. 27.

Tilkynnt 26. maí 1931, kl. 12 á háð., af H/f Efnagerð Reykjavíkur, efnafræðisleg verksmiðja, Reykjavík, og skrásett 4. júlí s. á.

Orðið:

BÚKOLLA

161

Merkið er skrásett fyrir niðursoðna mjólk og aðrar landbúnaðarafurðir, og er orðið „Búkolla“ að skoða sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir framangreindar vörutegundir.

Skrás. 1931, nr. 28.

Tilkynnt 26. maí 1931, kl. 2 síðd., af H. H. Franklin, Manufacturing Company, verksmiðjurekstur, Syracuse í New York-riki, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 4. júlí s. á.

Orðið:

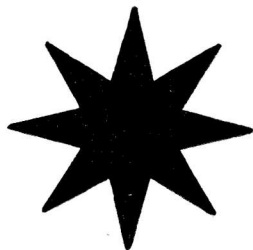
Franklin

Samkvæmt tilkynningu 30. júlí 1906, er merkið skrásett í Washington 20. ágúst 1907 fyrir bifreiðar og bifreiðarhluta, að undanskildum bifreiðahringjum úr gúmmí, og sú skrásetning síðast endurnýjuð 5. apríl 1927.

Skrás. 1931, nr. 29.

Tilkynnt 23. júlí 1931, kl. 2 síðd., af firmanu Ölgerðin Egill Skallagrímsson, öl-, gosdrykkja- og saftgerð, Reykjavík, og skrásett 14. ágúst s. á.

SIRIUS

Orðið: SIRIUS bogadregið og þar niður undan átthyrnd stjarna. — Merkið á að nota á allar flöskur firmans, sem gosdrykkir af mismunandi tegundum eru seldir í.

Skrás. 1931, nr. 30.**161**

Tilkynnt 27. júlí 1931, kl. 3 síðd., af Cerebos, Limited, tilreiðsla fæðulegunda, Greatham á Englandi, og skrásett 14. ágúst s. á.

Orðið:

CEREBOS

Merkið er skrásett í London, 27. október 1916, 42. flokki, fyrir hverskonar fæðutegundir og bætiefni í fæðu, og hefir það síðast verið endurnýjað 27. október 1930.

Skrás. 1931, nr. 31.

Tilkynnt 24. júlí 1931, kl. 3 síðd., af Hodgson & Simpson, Ltd., sápugetð, Liverpool, Englandi, og skrásett 14. ágúst s. á.

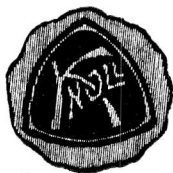

Sporöskjulagaður hringur. Innan í honum stendur tigrisdýr, og horfir til vinstri, en bak við það er hátt gras og aðrar jurtir. Undir hringnum standa orðin: TIGER BRAND.

Merkið er skrásett í London 18. júní 1888, 47. flokki, fyrir kerti, þvottasápu, oliur til ljósa, hitunar og smurnings, línsterkju, bláma og önnur þvottaefni, en hér með telst eigi steinolía. — Samkvæmt útskrift úr ensku vörumerkjaskránni er tilkynnandi fyrst skráður sem eigandi merkisins 2. júlí 1907, og er það síðast endurnýjað 18. júní 1930.

Skrás. 1931, nr. 32.

Tilkynnt 10. júlí 1931, kl. 4 síðd., af Knoll A—G, Chemische Fabriken, framleiðsla kemiskra efna, Ludwigshafen am Rhein, Þýzkalandi, og skrásett 22. ágúst s. á.

161

Orðið: KNOLL á svörtum grunni með óreglulegum hring umhverfis.

Samkvæmt tilkynningu 27. desbr. 1926, er merkið skrásett í Berlín fyrir efni í lyf, kemisk efni til heilsu- og sjúkdómafræðilegra nota, lyf og lyfjasambönd, plástra, umbúðir, efni til útrýmingar dýrum og plöntum, sóttbreinsunarefni, efni til að verja mat skemmdum, „diætiskar“ fæðutegundir, malt, fóður, efni, is, ilmvörur, snyrtivörur, lofnæmar oliur, sápur, þvotta- og bleikiefni, sterkju og sterkjusambönd, litarefni til þvotta, blettahreinsunarefni, ryðvarnarefni, fægi- og gljáefni (þó eigi á leður) og slípunarefni.

Skrás. 1931, nr. 33.

Tilkynnt 10. júlí 1931, kl. 4 síðd., af sama, og skrásett 22. ágúst s. á.

Orðið:

Calcium-Diuretin

Samkv. tilkynningu 26. maí 1928, er merkið skrásett í Berlín 28. ágúst s. á. fyrir efni í lyf, kemisk efni til heilsu- og sjúkdómafræðilegra afnota, lyf og lyfjasambönd, plástra, umbúðir, efni til útrýmingar dýrum og plöntum, sóttbreinsunarefni, efni til að verja mat skemmdum.

Skrás. 1931, nr. 34.

Tilkynnt 10. júlí 1931, kl. 4 síðd., af sama, skrásett 22. ágúst s. á.

Orðið:

Cardiazol

Samkv. tilkynningu 4. maí 1925, er merkið skrásett í Berlín 13. ágúst s. á. fyrir efni í lyf, kemisk efni til heilsu- og sjúkdómafræðilegra afnota, lyf og lyfjasambönd, plástra, umbúðir, efni til útrýmingar dýrum og plöntum, sóttbreinsunarefni, efni til að verja mat skemmdum.

Skrás. 1931, nr. 35.

Tilkynnt 10. júlí 1931, kl. 4 síðd., af sama, og skrásett 22. ágúst s. á.

Orðið:

Dicodid

Samkv. tilkynningu 29. jan. 1917, er merkið skrásett í Berlín 3. marz s. á. **161**
fyrir kemisk lyfjasambönd. Merkið endurnýjað 27. jan. 1927.

Skrás. 1931, nr. 36.

Tilkynnt 10. júlí 1931, kl. 4 síðd., af sama, og skrásett 22. ágúst s. á.

Orðið:

Klimakton

Samkvæmt tilkynningu 4. septbr. 1922, er merkið skrásett í Berlín 12. marz 1923 fyrir efni í lyf, kemisk efni til heilsu- og sjúkdómafræðilegra afnota, lyf og lyfjasambönd.

Skrás. 1931, nr. 37.

Tilkynnt 10. júlí 1931, kl. 4 síðd., af sama, og skrásett 22. ágúst s. á.

Orðið:

Jod-Calcium-Diuretin

Samkvæmt tilkynningu 26. maí 1928, er merkið skrásett í Berlín 28. ágúst s. á. fyrir efni í lyf, kemisk efni til heilsu- og sjúkdómafræðilegra afnota, lyf og lyfjasambönd, plástra, umbúðir, efni til útrýmingar dýrum og plöntum, sótt-hreinsunarefni, efni til að verja mat skemmdum.

Skrás. 1931, nr. 38.

Tilkynnt 10. júlí 1931, kl. 4 síðd., af sama, og skrásett 22. ágúst s. á.

Orðið:

Rhodan-Calcium-Diuretin

Samkvæmt tilkynningu 26. maí 1928, er merkið skrásett í Berlín 28. ágúst s. á. fyrir efni í lyf, kemisk efni til heilsu- og sjúkdómafræðilegra afnota, lyf og lyfjasambönd, plástra, umbúðir, efni til útrýmingar dýrum og plöntum, sótt-hreinsunarefni, efni til að verja mat skemmdum.

Skrás. 1931, nr. 39.

Tilkynnt 10. júlí 1931, kl. 4 síðd., af sama, og skrásett 22. ágúst s. á.
Orðið:

Dilaudid

Samkvæmt tilkynningu 25. apríl 1925, er merkið skrásett í Berlín 4. ágúst s. á. fyrir efni í lyf, kemisk efni til heilsu- og sjúkdómafræðilegra afnota, lyf og lyfjasambönd, plástra, umbúðir, efni til útrýmingar dýrum og plöntum, sótt-hreinsunarefni, efni til að verja mat skemmdum.

Skrás. 1931, nr. 40.

Tilkynnt 10. júlí 1931, kl. 4 síðd., af sama, og skrásett 22. ágúst s. á.
Orðið:

Bromural

Samkv. tilkynningu 24. apríl 1906, er merkið skrásett í Berlín 18. júní s. á. fyrir lyf fyrir menn og skepnur, og sú skrásetning síðast endurnýjuð 15. apríl 1926.

Skrás. 1931, nr. 41.

Tilkynnt 10. júlí 1931, kl. 4 síðd., af sama, og skrásett 22. ágúst s. á.
Orðið:

TANNALBIN

Samkv. tilkynningu 31. desbr. 1895, er merkið skrásett í Berlín 8. febrúar 1896 fyrir lyfjasambönd, og sú skrásetning síðast endurnýjuð 1. desbr. 1925.

Skrás. 1931, nr. 42.

Tilkynnt 10. júlí 1931, kl. 4 síðd., af sama, og skrásett 22. ágúst s. á.
Orðið:

Paracodin

Samkv. tilkynningu 10. oktbr. 1912, er merkið skrásett í Berlin 19. nóvbr. s. á. fyrir kemisk lyfjasambönd, og sú skrásetning síðast endurnýjuð 13. júní 1930.

161

Skrás. 1931, nr. 43.

Tilkynnt 10. júlí 1931, kl. 4 síðd., af sama, og skrásett 22. ágúst s. á.
Orðið:

Diuretin

Samkv. tilkynningu 9. oktbr. 1894, er merkið skrásett í Berlin 4. maí 1895 fyrir Theobromin-Natrio-Salicylicum, og sú skrásetning síðast endurnýjuð 30. apríl 1924.

Skrás. 1931, nr. 44.

Tilkynnt 7. ágúst 1931, kl. 12 á háð., af C. F. Rich & Sønner A/S, framleiðsla á kaffibæti og „Cikorie“, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 8. september s. á.

161

Gulur grunnur. Fjórir rétthyrndir ferhyrningar og utan við hvern þeirra rauð rönd og önnur svört mjórri. Í fyrsta og þriðja ferhyrningi, innan við svörtu röndina, stendur orðið: Rich's vinstra megin, með gulum og svörtum stöfum á rauðum grunni. Að neðanverðu til hægri er ljón, sem styður sig við skjöld, og á honum stafurinn: R, en á fótstallinum orðin: Grundlagt 1834. Ofan við ljónið er svart band bogadregið, og stendur þar: NY KAFFETILSÆTNING. Ofan við eru verðlaunapeningar. Þvert yfir ferhyrninginn er breitt, gult band með svörtum brúnum, og stendur þar: Indregistreret Beskyttelsesmærke, en milli þessara orða eru orðin: Drik Rich's, á mjóu bandi, en það band er dregið í gegnum stafina: D.D.C., og eru þeir rauðir. Á öðrum ferhyrningi er orðið: Rich's með svörtum stöfum efst til vinstri og neðst til hægri, en milli orðanna ummæli um vöruna. Neðan við þau stendur: Under Kontrol af Detlefsen og Meyers af Ministeriet ifl. Lov af 26/3 1898 aut. Laboratorium. Þar neðan við er nafn tilkynnanda og: Grundlagt 1834. Þvert yfir allan ferhyrninginn stendur með rauðbrydduðum stöfum orðið: PATENT. Í fjórða ferhyrningnum eru sitt hvoru megin gulir verðlaunapeningar á rauðum grunni, en milli þeirra svart band, og stendur þar með gulum stöfum: Højeste Udmærkelse. Ofan við með svörtum stöfum orðið: Rich's, en neðan við í boga með rauðum stöfum: Paa 10 Udstillinger. Vinstra megin við fyrsta ferhyrninginn, á rauðum grunni innan við svarta brún, orðið: Rich's með gulum og svörtum stöfum.

Samkv. tilkynningu 22. janúar 1931, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 31. s. m. fyrir kaffibæti og „Cikorie“.

Skrás. 1931, nr. 45.

Tilkynnt 17. ágúst 1931, kl. 2 síðd., af I. & R. Morley, klæðagerð, London, Englandi, og skrásett 8. september s. á.

Hjól með vængjum.

Merkið er skrásett í London 7. apríl 1931 fyrir hverskonar fatnað.

Skrás. 1931, nr. 46.

Tilkynnt 18. ágúst 1931, kl. 11 árd., af C. M. Hess' Fabrikker, verksmiðju-rekstur, Vejle, Danmörku, og skrásett 11. september s. á.

Orðið:

Hessicator

Samkv. tilkynningu 26. júní 1931, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 25. júlí s. á. fyrir jarðræktarvélar og áhöld, allskonar þurkunaráhöld, mylnur og kvarnir, hálmþjöppur, hitunar- og loftræsiskerfi og fóðurefni.

161

Skrás. 1931, nr. 47.

Tilkynnt 8. september 1931, kl. 11 árd., af Richard Hudnut, verksmiðja og verzlun, New York, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 11. s. m.

Orðin: THREE FLOWERS.

THREE FLOWERS

Samkv. tilkynningu 27. júlí 1923, er merkið skrásett í Washington 5. febrúar 1924 fyrir ilmvötn, snyrtivatn, hörundssmyrsl, andlitsduft, púðurstein fastan, rauðan farða, talkúm, hárgljáa, ilmpoka, smyrsl á húð og hörund, hreinsismyrsl, baðsalt og varafarða.

Skrás. 1931, nr. 48.

Tilkynnt 22. september 1931, kl. 5 síðd., af W. Ö. Larsen, verzlun, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 6. okt. s. á.

Orðið PEPITANA í skrautritaðri umgerð.

Samkv. tilkynningu 26. janúar 1931, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 14. febr. s. á. fyrir allskonar vindla, smávindla og vindlinga.

Skrás. 1931, nr. 49.

Tilkynnt 28. september 1931, kl. 6 síðd., af Ove Johansen, verzlun Fred-
eriksberg, Danmörku, og skrásett 6. október s. á.

Pristrendur, strikaður reitur. Í honum er óstrikuð, hamarslöguð mynd. Frá vinstri að ofan nær orðið: Ruf að nokkru leyti inn á reitinn og þaðan liggur bogadregin lína út fyrir hlið og neðra borð hans. Þar fyrir neðan stendur: Schweizer-bokförings-system.

Samkv. tilkynningu 7. marz 1927, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 26. s. m. fyrir eyðublöð, spjöld, fjölritunaráhöld, eyðublaðakassa, eyðublaðaskápa, eyðublaðapúlt og bókhaldstæki, og er orðið „Ruf“ að skoða sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir.

Skrás. 1931, nr. 50.

Tilkynnt 25. september 1931, kl. 1 síðd., af Arthur Humbert, Francis Humbert Taylor, Charles Dingwall Williams, Charles Francis Morten Humbert og Herbert Henry Winterbottom, sem reka verzlun undir nafninu: Williams & Humbert, vinsala, London, England, og skrásett 6. október s. á.

Orðin:

DRY SACK

Merkið er skrásett í London 28. janúar 1931, 43. flokki, fyrir sherry — vín.

Skrás. 1931, nr. 51.

Tilkynnt 7. nóvember 1931, kl. 2 síðd., af Schering Kahlbaum A/G, framleiðsla og sala kemiskra og tekniskra efna, Berlín, Þýzkalandi, og skrásett 25. s. m.

Orðið:

Atophan

Samkv. tilkynningu 14. janúar 1904, er merkið skrásett í Berlín 1. marz s. á. fyrir lyfjasambönd, og sú skrásetning síðast endurnýjuð 6. desbr. 1923. — Tilkyinnandi fyrst skráður sem eigandi merkisins 7. desbr. 1927.

161

Skrás. 1931, nr. 52.

Tilkynnt 7. nóvember 1931, kl. 2 síðd., af sama, og skrásett 25. s. m.
Orðið:

Veramon

Samkv. tilkynningu 26. nóvember 1920, er merkið skrásett í Berlín 2. febrúar 1921 fyrir lyf, lyfja- og heilsufræðileg efni, lyfjasambönd, umbúðir, efni til þess að eyða plöntum og dýrum, sótthreinsunarefni, efni til að verja matvæli skemmdum, og er sú skrásetning síðast endurnýjuð 15. maí 1930. — Tilkyinnandi fyrst skráður sem eigandi merkisins 7. desember 1926.

Skrás. 1931, nr. 53.

Tilkynnt 7. nóvember 1931, kl. 2 síðd., af sama, og skrásett 25. s. m.
Orðið:

Atophanyl

Samkv. tilkynningu 27. júní 1922, er merkið skrásett í Berlín 28. oktbr. s. á. fyrir lyf, lyfja- og heilsufræðileg efni, lyfjasambönd, umbúðir, efni til þess að eyða plöntum og dýrum, sótthreinsunarefni, efni til að verja matvæli skemmdum. — Tilkyinnandi fyrst skráður sem eigandi merkisins 7. desbr. 1927.

Skrás. 1931, nr. 54.

Tilkynnt 7. nóvember 1931, kl. 2 síðd., af sama, og skrásett 25. s. m.
Orðið:

Urotropin

Samkv. tilkynningu 15. ágúst 1895, er merkið skrásett í Berlín 11. oktbr. s. á. fyrir kemiska og lyfjafræðilega framleiðslu, og er sú skrásetning síðast endurnýjuð 28. oktbr. 1924. — Tilkyinnandi fyrst skráður sem eigandi merkisins 7. desember 1927.

Skrás. 1931, nr. 55.

Tilkynnt 7. nóvember 1931, kl. 2 síðd., af sama, og skrásett 25. s. m.
Orðið:

Arcanol

Samkv. tilkynningu 2. apríl 1917, er merkið skrásett í Berlín 31. maí s. á. fyrir lyf, lyfja- og heilsufræðileg efni, lyfjasambönd, efni til þess að eyða plöntum og dýrum, sóttbreinsunarefni, efni til að verja matvæli skemmdum, og er skrásetning sú síðast endurnýjuð 25. októbr. 1926. -- Tilkynnandi fyrst skráður sem eigandi merkisins 7. desember 1927.

Skrás. 1931, nr. 56.

Tilkynnt 23. nóvember 1931, kl. 3 síðd., af Erich Schulze, lyfjaverzlun, Hannover, Þýskalandi, og skrásett 25. s. m.

Orðið:

Novutox

Samkv. tilkynningu 21. júní 1924, er merkið skrásett í Berlín 1. nóvember s. á. fyrir efnasamsetningu til lyfja og tannlækninga.

Skrás. 1931, nr. 57.

Tilkynnt 23. nóvember 1931, kl. 5 síðd., af Société Khasana, verksmiðja og verzlun, París, Frakklandi, og skrásett 25. s. m.

Orðið:

Perspirol

Samkv. tilkynningu 23. júlí 1931, er merkið skrásett í París fyrir allskonar ilmvatna- og sápugetarafurðir, fegurðarmeðul, farða, heilbrigðis- og fegrunarefni og tannhreinsunarefni.

Skrás. 1931, nr. 58.

Tilkynnt 23. nóvember 1931, kl. 5 síðd., af General Milk Products, Ltd., verksmiðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 25. s. m.

Á ilöngum, ferstrendum reit, skiptum með láréttri línu í ljósan efri hluta og þéttstrikaðan neðri hluta, stendur orðið: GLORIA fyrir ofan rós.

Merkið er skrásett í London 17. nóvember 1926, 42. flokki, fyrir niðursoðna mjólk, þurmjólk, mjólkurduft (til manneldis) og maltaða mjólk.

Skrás. 1931, nr. 59.

Tilkynnt 23. nóvembr. 1931, kl. 5 síðd., af firmanu Dr. M. Albersheim, verksmiðja og verzlun, Frankfurt a/A., Þýzkalandi, og skrásett 5. desember s. á.

Orðið:

Khasana

Samkv. tilkynningu 22. september 1905, er merkið skrásett í Berlín 28. júlí 1906 fyrir höfuð- og munnvötn, snyrtivötn, sápur, fegrunarefni og húðsmýrsl, og sú skrásetning síðast endurnýjuð 21. júní 1930. — Tilkynnandi fyrst skráður sem eigandi merkisins 1. apríl 1915.

Samkv. 10. gr. laga nr. 43, 13. nóvbr. 1903, um vörumerki, hafa eftirgreind merki verið **endurnýjuð** á árinu:

Skrás. 1911 nr. 2.

Det danske Petroleums-Aktieselskab, Kaupm.höfn, 3. marz.

Skrás. 1921 nr. 3.

Dollfus-Mieg & Cie, Soc.an., Mulhouse, Frakklandi, frá 20. jan.

Skrás. 1921 nr. 4.

Richard Haworth and Company, Ltd., Manchester, frá 22. s. m.

Skrás. 1921 nr. 5.

The American Tobacco Company, New York, frá 15. febr.

Skrás. 1921 nr. 6.

Perry & Company, Ltd., Birmingham, frá s. d.

Skrás. 1921 nr. 9.

The Willys-Overland Company, Toledo í Ohio, frá 5. apríl.

Skrás. 1921 nr. 10.

Sami, frá s. d.

Skrás. 1921 nr. 12.

Husqvarna Vapenfabriks A/B, Husqvarna í Svíþjóð, frá 7. júlí.

Skrás. 1921 nr. 14.

C. F. Rich & Sønner A/S, Kaupmannahöfn, frá s. d.

Skrás. 1921 nr. 15.

The Texas Company, New York, frá 15. júlí.

Skrás. 1921 nr. 20.

The Borden Company, New York, frá 21. júlí.

Skrás. 1921 nr. 23.

Aktiebolaget J. V. Svensons Motorfabrik, Stokkhólmi, frá 29. júlí.

Skrás. 1921 nr. 25.

Aktiebolaget Arvika-Verken, Arvika í Svíþjóð, frá 12. ágúst.

Skrás. 1921 nr. 26.

Sami, frá s. d.

Skrás. 1921 nr. 27.

Aktiebolaget B. A. Hjorth & Co., Stokkhólmi, frá 16. ágúst.

Skrás. 1921 nr. 29.

The Studebaker Corporation, Detroit í Michigan, frá 30. s. m.

Skrás. 1921 nr. 32.

Aarhus Oljefabrik, Aarhus, frá 7. október.

Skrás. 1921 nr. 33.

A/S De Danske Spritfabrikker, Kaupmannahöfn, frá s. d.

Skrás. 1921 nr. 34.**161**

I. & R. Morley, London, frá 10. nóvbr.

Skrás. 1921 nr. 36.

Cadbury Brothers, Ltd., Bournville v/ Birmingham, frá 27. desember.

Skrás. 1921 nr. 37.

J. S. Fry & Sons, Ltd., Bristol, frá s. d.

Skrás. 1921 nr. 38.

J. & J. Colman, Ltd., frá s. d.

Skrás. 1921 nr. 39.

Sami, frá s. d.

Ennfremur hafa eftirgreind merki verið **afmáð** úr vörumerkjaskránni samkvæmt 12. gr. sömu laga:

Skrás. 1911 nr. 3.

Isidor Nielsen, Thronheim, 15. marz.

Skrás. 1911 nr. 4.

Det Danske Petroleums A/S, Kaupmannahöfn, 18. apríl.

Skrás. 1921 nr. 1.

Chevrolet Motor Company of Michigan, Flint, 20. janúar.

Skrás. 1921 nr. 2.

Westinghouse Union Battery Co., Swissvale, Pennsylvaníu, s. d.

Skrás. 1921 nr. 7.

The West of England Bacon Co., Ltd., Calne, Devonshire, Engl, 15. febr.

Skrás. 1921 nr. 11.

The Borden Company, New York, 5. apríl.

Skrás. 1921 nr. 13.

Husqvarna Vapenfabriks A/B, Husqvarna í Svíþjóð, 7. júlí.

Skrás. 1921 nr. 16.

Aktiebolaget Jernverksmagasin, Malmö, Svíþjóð, 15. júlí.

Skrás. 1921 nr. 17.

Sami, s. d.

161

Skrás. 1921 nr. 18.

Ajax Rubber Company, Inc., New York, 15. júlí.

Skrás. 1921 nr. 19.

Nordiska Kullager Aktiebolaget, Göteborg, 21. júlí.

Skrás. 1921 nr. 21.

Fairbanks, Morse & Co., Chicago, 29. s. m.

Skrás. 1921 nr. 22.

Sami, s. d.

Skrás. 1921 nr. 24.

Joseph Watson & Sons, Ltd., Leeds á Englandi, 9. ágúst.

Skrás. 1921 nr. 28.

Maxwell Motor Company, Inc., Detroit í Michigan, 30. ágúst.

Skrás. 1921 nr. 30.

Salts Textile Company (de France), Lyon, 30. ágúst.

Skrás. 1921 nr. 31.

Aarhus Oljefabrik A/S, Aarhus, 7. október.

Skrás. 1921 nr. 35.

I. & R. Morley, London, 10. nóvbr.

Skrifstofa vörumerkjaskráritarans í Reykjavík,
31. desember 1931.

ALÞINGISMENN

kosnir við kjördæmakosningar árið 1931.

Fyrir Vestur-Skaftafellssýslu: Lárus Helgason bóndi.

— Vestmannaeyjar: Jóhann P. Jósefsson konsúll.

— Rangárvallasýslu: Jón Ólafsson bankastjóri og Sveinbjörn Högnason sóknarprestur.

— Árnessýslu: Jörundur Brynjólfsson bóndi og Magnús Torfason sýslumaður.

— Gullbringu- og Kjósarsýslu: Ólafur Thors forstjóri.

— Hafnarfjörð: Bjarni Snæbjörnsson læknir.

Fyrir Reykjavík: Jakob Möller bankaeftirlitsmaður, Einar Arnórsson lagaprófessor, Héðinn Valdimarsson forstjóri og Magnús Jónsson guðfræðiprófessor.

- Borgarfjarðarsýslu: Pétur Ottesen bóndi.
- Mýrasýslu: Bjarni Ásgeirsson bóndi.
- Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu: Halldór Steinsson héraðslæknir.
- Dalasýslu: Jónas Þorbergsson úlvarpsstjóri.
- Barðastrandarsýslu: Bergur Jónsson sýslumaður.
- Vestur-Ísafjarðarsýslu: Ásgeir Ásgeirsson fræðslumálastjóri.
- Norður-Ísafjarðarsýslu: Jón Auðunn Jónsson forstjóri.
- Ísafjörð: Vilmundur Jónsson héraðslæknir.
- Strandasýslu: Tryggvi Þórhallsson forsætisráðherra.
- Vestur-Húnavatnssýslu: Hannes Jónsson kaupfélagsstjóri.
- Austur-Húnavatnssýslu: Guðmundur Ólafsson bóndi.
- Skagafjarðarsýslu: Steingrímur Steinþórsson skólastjóri og Magnús Guðmundsson hæstaréttarmálaflutningsmaður.
- Eyjafjarðarsýslu: Bernharð Stefánsson bóndi og Einar Árnason bóndi.
- Akureyri: Guðbrandur Ísberg fulltrúi.
- Suður-Þingeyjarsýslu: Ingólfur Bjarnarson bóndi.
- Norður-Þingeyjarsýslu: Björn Kristjánsson kaupfélagsstjóri.
- Norður-Múlasýslu: Halldór Stefánsson tryggingarstjóri og Páll Hermannsson bóndi.
- Seyðisfjörð: Haraldur Guðmundsson bankaútibússtjóri.
- Suður-Múlasýslu: Sveinn Ólafsson bóndi og Ingvar Pálmason bóndi.
- Austur-Skaftafellssýslu: Þorleifur Jónsson bóndi.

SKRÁ

162

yfir samvinnufélög, sem birt hafa verið í Lögbirtingablaðinu árið 1931.

1. Kaupfélag Rauðsendinga, Patrekshreppi.
2. Byggingarfélag Akureyrar, Akureyri.
3. Samvinnufélag Sjómannna, Akureyri.
4. Kaupfélag Auðkúluhrepps, Auðkúlu í Auðkúluhreppi.
5. Samvinnuútgerðin, Stykkishólmi.
6. Samband Fisksölusamlaga Austfjarða, Neskaupstað.

163

SKRÁ

yfir hlutafélög, sem birt hafa verið í Lögbirtingablaðinu árið 1931.

1. H.f. Aðalstöðin, Reykjavík.
2. — Sjóklæðagerð Íslands, Skildinganesi, Kjósarsýslu.
3. — Dráttarbraut Akureyrar, Akureyri.
4. — Upplýsingaskrifstofa atvinnurekenda í Reykjavík, Reykjavík.
5. — Sæfarinn, Hafnarfirði.
6. — Vifill, Hafnarfirði.
7. — Fiskiveiðahlutafélagið Ver, Reykjavík.
8. — Veggfóðrarinn, Reykjavík.
9. — Sildarverksmiðja Raufarhafnar, Raufarhöfn.
10. — Tanni, Reykjavík.
11. — Þorsteinn Johnson, Vestmannaeyjum.
12. Brand-och Lifförsäkrings-Aktiebolaget „Svea“, Gautaborg. Útibú þess á Íslandi hefir heimili og varnarþing í Reykjavík.

164

REIKNINGUR

Æfinlegrar erfingjarentu Sigríðar Melsted árið 1930.

Tekjur:

Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 283.51
Vextir	— 22.24
Afgjald af Hlið í Grafningi	— 250.00
	Kr. 655.75

Gjöld:

Styrkur veittur	kr. 230.00
Innstæða í Söfnunarsjóði	— 425.75
	Kr. 655.75

Reykjavík, 22. apríl 1932.

Eggert Briem.

Páll B. Melsted.

EMBÆTTI, SÝSLANIR M. M.

13. janúar var prófessor Guðmundur Thoroddsen ráðinn yfirlæknir við handlækningadeild Landspítalans.

S. d. var héraðslæknir Jón H. Sigurðsson ráðinn yfirlæknir við lyfja-lækningadeild Landspítalans.

S. d. var dr. med. Gunnlaugur Claessen ráðinn yfirlæknir við ljóslækningadeild Landspítalans.

29. janúar var sóknarprestinum í Hofsprestakalli í Suður-Múlaprófasts-dæmi, sira Jóni Finnssyni, veitt lausn frá prestsskap frá 1. júní.

5. febrúar var Gísli læknir Pálsson settur til þess að þjóna Reyðarfjarðar-læknishéraði.

28. marz var forseta Hæstaréttar Lárusi H. Bjarnason allramildilegast veitt lausn frá embætti.

10. apríl var Guðbrandur Magnússon ráðinn forstjóri Áfengisverzlunar ríkisins og Ólafur Thorlacíus læknir forstjóri lyfjadeildar hennar.

S. d. var Jóhann P. Jónsson skipaður skipstjóri á varðskipinu „Óðinn“.

S. d. var Þórarinn Björnsson skipaður I. stýrimaður, Þorvaldur Gíslason II. stýrimaður og Haraldur Björnsson III. stýrimaður á varðskipinu „Óðinn“.

S. d. var Einar M. Einarsson skipaður skipstjóri á varðskipinu „Ægir“.

S. d. var Þórður A. Þorsteinsson skipaður I. stýrimaður, Guðbjörn Björnsson II. stýrimaður og Jens Stefánsson III. stýrimaður á varðskipinu „Ægir“.

11. apríl var Einar Ástráðsson læknir allramildilegast skipaður héraðslæknir í Reyðarfjarðarhéraði.

S. d. var Knútur Kristinsson læknir allramildilegast skipaður héraðslæknir í Hornafjarðarhéraði.

14. apríl var dr. Kristinn Guðmundsson allramildilegast skipaður kennari við Menntaskólann á Akureyri.

14. apríl var Steindór Steindórsson allramildilegast skipaður kennari við Menntaskólann á Akureyri.

S. d. var magister Steinþór Sigurðsson allramildilegast skipaður kennari við Menntaskólann á Akureyri.

16. apríl var Sigurður Pálsson settur kennari við Menntaskólann á Akureyri frá 1. okt. 1930 að telja.

20. apríl var Einari Árnasyni fjármálaráðherra og Jónasi Jónssyni dóms- og kirkjumálaráðherra allramildilegast veitt lausn frá embættum.

S. d. var forstjóri Sigurður Kristinsson allramildilegast skipaður atvinnu- og samgöngumálaráðherra. Jafnframt var Tryggva Þórhallssyni, forsætisráðherra falið að veita forstöðu þeim málum, er heyra undir dóms- og kirkjumálaráðuneytið og fjármálaráðuneytið.

25. apríl var hreppstjóri Björn Bjarnarson, Grafarholti, skipaður oddviti yfirkjörstjórnar í kjördæmi Gullbringu- og Kjósarsýslu.

S. d. var óðalsbóndi Jón Fjalldal, Melgraseyri, skipaður oddviti yfirkjörstjórnar í kjördæmi Norður-Ísafjarðarsýslu.

10. júlí var Bjarni Sigurðsson læknir settur til að þjóna Nauteyrrar-læknishéraði um eitt ár, frá 15. júlí 1931 að telja.

17. ágúst var séra Einari Thorlacius presti að Saurbæ á Hvalfjarðarströnd veitt lausn frá prófastsstörfum frá 1. okt. 1931 að telja.

18. ágúst var kennari Lárus Bjarnason settur skólastjóri við gagnfræðaskólann í Flensborg í Hafnarfirði, um eitt ár, frá 1. okt. n. k. að telja.

20. ágúst var bókavörður Árni Pálsson allramildilegast skipaður prófessor í sögu innan heimspekideildar Háskóla Íslands.

S. d. var Sigurði Kristinssyni, atvinnu- og samgöngumálaráðherra allramildilegast veitt lausn frá embætti.

S. d. undirskrifaði Hans hátign konungurinn veitingabréf handa forsætisráðherra Tryggva Þórhallssyni, til að vera atvinnu- og samgöngumálaráðherra, fyrrverandi ráðherra Jónasi Jónssyni, til að vera dóms- og kirkjumálaráðherra, og fræðslumálastjóra Ásgeiri Ásgeirssyni, til að vera fjármálaráðherra.

22. ágúst var Sigurður Einarsson settur, fyrst um sinn, kennari við Kennaraskólann frá 1. sept. n. k. að telja.

25. ágúst var fjármálaráðherra Ásgeiri Ásgeirssyni allramildilegast falin forstaða þeirra mála, er heyra undir atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið og störf forsætisráðherra, í fjarveru hans í embættisferð til Kaupmannahafnar.

4. sept. var séra Jakob Jónsson settur skólastjóri við gagnfræðaskólann á Norðfirði um eitt ár, frá 1. okt. n. k. að telja.

10. sept. var fjármálaráðherra Ásgeir Ásgeirssyni allramildilegast falin forstaða þeirra mála er heyra undir dóms- og kirkjumálaráðuneytið, á meðan dómsmálaráðherra Jónas Jónsson er fjarverandi erlendis.

7. sept. var landlækni Guðmundi Björnson allramildilegast veitt lausn frá embætti, frá 1. okt. að telja.

10. september var Þorsteinn Þ. Viglundsson skipaður skólastjóri við gagnfræðaskólann í Vestmannaeyjum.

S. d. var Lúðvík Guðmundsson settur skólastjóri við gagnfræðaskólann á Ísafirði.

17. sept. var ungfrú Anna Bjarnadóttir, B. A., sett kennari við Flensborgarskólann í Hafnarfirði frá 1. okt. 1931 að telja.

28. sept. var héraðslæknir Vilmundur Jónsson allramildilegast skipaður landlæknir frá 1. okt. 1931 að telja.

S. d. var Karl Magnússon héraðslæknir í Hólmavíkurhéraði settur, til þess frá 15. sept. 1931 og þar til öðruvísi verður ákveðið, að þjóna héraðslæknisembættinu í Reykjarfjarðarhéraði, ásamt sinu eigin embætti.

29. sept. voru þeir skólastjóri Freysteinn Gunnarsson og barnakennari Helgi Eliasson settir, til þess fyrst um sinn, þar til öðruvísi verður ákveðið, að gegna störfum fræðslumálastjóra, þannig, að Freysteinn Gunnarsson hafi með höndum málefni æðri skólanna, en Helgi Eliasson mál, er snerta barnafræðslu.

30. sept. var cand. med. Torfi Bjarnason settur til þess í einn mánuð frá 1. okt. þ. á., að gegna héraðslæknisembættinu í Ísafjarðarhéraði.

12. nóv. var settur prófastur, séra Björn Stefánsson, sóknarprestur í Auðkúluprestakalli, skipaður prófastur í Húnavatnsprófastsdæmi.

18. nóv. var héraðslæknir í Blönduóshéraði, Kristján Arinbjarnar, allramildilegast skipaður héraðslæknir í Ísafjarðarlæknishéraði.

19. nóv. var cand. med. Kjartan Jóhannsson settur til þess að þjóna héraðslæknisembættinu í Blönduóshéraði til desemberloka þ. á.

HEIÐURSMERKI FÁLKAORÐUNNAR

23. janúar voru þeir

Jörgen Marius Klerk, fyrrverandi bankastjóri, Kaupmannahöfn,

Poul Ingholt, bankastjóri, Kaupmannahöfn, og

Poul Emilius Valdemar Lönborg, framkvæmdarstjóri í tryggingarfélaginu

„Danmark“, Kaupmannahöfn,

allramildilegast sæmdir riddarakrossi Fálkaorðunnar.

S. d. voru þeir

Emil Nielsen, fyrrverandi framkvæmdarstjóri Eimskipafélags Íslands,

Kaupmannahöfn, og

Oluf Nielsen, bankastjóri, Kaupmannahöfn,

allramildilegast sæmdir stórriddarakrossi með stjörnu Fálkaorðunnar.

8. ágúst var heimsskákmeistari, dr. juris, Alexander Alexandrowitsch Aljechin, Paris, allramildilegast sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar.

4. nóv. voru þeir

Sendiherra, kammerherra H. Zahle, Berlin,

Prófessor, dr. Karl Axel Lichnowsky Koch, Lund,

allramildilegast sæmdir stórkrossi Fálkaorðunnar.

S. d. voru þeir

Prófessor, dr. juris Viggo Bentzon, Kaupmannahöfn,

Kommandör Henrik Olufsen Ravn, Kaupmannahöfn,

Framkvæmdarstjóri Sven Theodor Palme, Stockholm.

allramildilegast sæmdir stórriddarakrossi með stjörnu Fálkaorðunnar.

S. d. voru þessir allramildilegast sæmdir stórriddarakrossi Fálkaorðunnar:

Navigationsdirektör, kommandör Victor Lorenz Loreck, Kaupmannahöfn,

Prófessor dr. phil. Niels Erik Nörlund, Kaupmannahöfn,

Oberstlöjtnant Peter Frederik Jensen, Kaupmannahöfn.

Forstjóri Ríkisspítalans Hans Frederik Öllgaard, Kaupmannahöfn,

Medicinaldirektör dr. med. Johannes Frandsen, Kaupmannahöfn,

Viceskoledirektör Hans Anton Svane, Kaupmannahöfn,
 Kapelmester Georg Valdemar Høeberg, Kaupmannahöfn,
 Forstöðumaður „Norsk Folkemuseum“ Hans Aall, Oslo,
 Prófessor dr. Fredrik Paasche, Oslo,
 Professor, dr. Magnús Olsen, Oslo,
 Rector Universitatis, professor dr. S. Sæland, Oslo,
 Professor dr. Elias Wessen, Stockholm,
 Professor, dr. Hjalmar Axel Lindroth, Göteborg,
 Forstöðumaður „Manx Museum“ — P. M. C. Kermode Douglas, Man,
 Directeur de la Monnaie de Paris Andre Dally, Paris,
 Deputé de Pas-de-Calais Leon Vincent, Maire de Calais, Calais,
 Sénateur Lancien, Paris.

S. d. voru þessir allramildilegast sæmdir riddarakrossi Fálkaorðunnar:

Fulltrúi Ove Holger Nielsen, Kaupmannahöfn,
 Kaptainlöjtnant C. H. A. Madsen, Kaupmannahöfn,
 Grosserer Poul Just, Kaupmannahöfn,
 Grosserer Julius Rasmussen, Kaupmannahöfn,
 Skipstjóri á „Dana“ G. Hansen, Kaupmannahöfn,
 Skipstjóri Lauritz Petersen, Kaupmannahöfn,
 Formaður K. F. U. M. í Kaupmannahöfn, fulltrúi L. C. Petersen,
 Framkvæmdarstjóri Frederik Chr. Grönvald, Kaupmannahöfn,
 Framkvæmdarstjóri Hermann Zobel, Kaupmannahöfn,
 Frú Steinunn Jónsson, Kaupmannahöfn,
 Dr. B. Brandsson, Winnipeg,
 Framkvæmdarstjóri O. Chr. Björnstad, Oslo,
 Framkvæmdarstjóri F. Germesen, Oslo,
 Consul de France Georges Pellissier, Reykjavík,

1. des. voru þessir allramildilegast sæmdir riddarakrossi Fálkaorðunnar:

Kennslukona Halldóra Bjarnadóttir, Reykjavík,
 Forstöðukona, Kristjana Pétursdóttir, Laugum,
 Hæstaréttarmálaflutningsmaður Lárus Fjeldsted, Reykjavík,
 Hreppstjóri Björn Halldórsson, Smáhömrum, Tungusveit,
 Sýslunefndarmaður Sigvaldi Björnsson, Skeggsstöðum, Húnavatnssýslu.
 Præp. hon. síra Skúli Skúlason, Reykjavík,
 Útgerðarmaður Einar Þorgilsson, Hafnarfirði,
 Fyrv. skipstjóri, skipamiðlari Guðmundur Kristjánsson, Reykjavík,
 Óðalsbóndi Runólfur Runólfsson, Norðtungu,
 Kaupmaður Brynjólfur H. Bjarnason, Reykjavík,
 Verksmiðjueigandi Tómas Tómasson, Reykjavík,
 Hreppstjóri Bjarni Jensson, Ásgarði,

Fátækrafulltrúi Samúel Ólafsson, Reykjavík,
 Búnaðarmálastjóri Sigurður Sigurðsson, Reykjavík,
 Ræðismaður Ólafur Johnson, Reykjavík,
 Söngkennari Magnús Einarsson, Akureyri,
 Fyrv. skipstjóri Kristján Andrésson, Meðaldal.

S. d. var fyrrverandi landlæknir Guðmundur Björnson, Reykjavík, allramildilegast sæmdur stórkrossi Fálkaorðunnar.

ERLEND HEIÐURSMERKI

1. janúar var konungsritari Jón Sveinbjörnsson allramildilegast sæmdur kommandörkrossi Dannebrogсорðunnar 1. stigs.

5. janúar var aðalræðismanni Finna, Ludv. Andersen allramildilegast leyft að bera kommandörkross 2. gr. „Finnlands vita Ros“.

9. janúar var landlæknir Guðmundur Björnson allramildilegast sæmdur kommandörkrossi Dannebrogсорðunnar 1. stigs.

23. janúar var stjórnarráðsfulltrúa Stefáni Þorvarðarsyni allramildilegast leyft að bera riddarakross Vasa-orðunnar.

14. apríl var hæstaréttamálaflutningsmaður Lárus Fjeldsted allramildilegast sæmdur riddarakrossi Dannebrogсорðunnar.

6. júlí var Páli Pálmasyni stjórnarráðsfulltrúa allramildilegast leyft að bera riddarakross 1. stigs „Finnlands vita Ros“.

28. september var prófessor Guðmundur Hannesson allramildilegast sæmdur kommandörkrossi Dannebrogсорðunnar 2. stigs.

4. nóvember var skrifstofustjóra Vigfúsi Einarssyni allramildilegast leyft að bera kommandörkross 2. stigs St. Ólafсорðu og kommandörkross 2. stigs „Finnlands vita Ros“.

30. nóvember var vegamálastjóra Geir G. Zoëga allramildilegast leyft að bera kommandörkross 2. stigs Vasaorðunnar.

KONSÚLAR

8. október 1930 var kaupmaður Sigfús Sveinsson viðurkenndur frakkneskur „agent consulaire“ í Neskaupstað.

5. desember 1930 var kaupmaður Sigurður Björnsson Sigurðsson viðurkendir brasiliskur vicikonsúll í Reykjavík.

30. desember 1930 var kaupmaður Julius Schopka viðurkenndur austurískur konsúll á Íslandi.

24. febrúar 1931 var kaupmaður Páll G. Þormar viðurkenndur brezkur visikonsúll í Neskaupstað.

1. september 1931 var Gérard Landry, forstjóri í váttryggingarfélaginu Baltica í Kaupmannahöfn, viðurkenndur svissneskur aðalkonsúll fyrir Ísland og Danmörku, með aðsetur í Kaupmannahöfn.

HEIÐURSGJAFIR

Af vöxtum af styrktarsjóði Christians konungs IX. árið 1931 hefir atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið veitt þeim Ólafi Sveinssyni, Starrastöðum í Skagafirði, og Kristjáni Jónssyni, Fremstafelli í Suður-Þingeyjarsýslu, 175 króna heiðursgjöf hvorum, fyrir framúrskarandi dugnað í jarðabótum, byggingum og öðru, sem að búnaði lýtur.

STYRKVEITINGAR

Af vöxtum úr styrktarsjóði Frederiks konungs VIII. árið 1931 hefir atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið veitt húsmæðraskólanum á Hallormsstað 400 krónur.

Úr styrktarsjóði Þórarins Tuliniusar hefir atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið veitt Þorsteini Oddssyni, Guðjóni Jónssyni, Sigurði Þórðarsyni, öllum í Reykjavík, og Sigurði Jóakimssyni í Hafnarfirði, 150 krónum hverjum.

EINKALEYFI

29. janúar 1931 var The Frosted Foods Company, Inc., Dover, Delaware, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi nr. 36 á vél til verkunar, sérstaklega til afhreistrunar á fiski.

4. febrúar 1931 var Oscar Dahl, skipaútgerðarmanni, og Erik Arnfinn Hallgrím Kjörstad, La Rochelle, Frakklandi, veitt einkaleyfi nr. 37 á kæliútbúnaði til frystingar á fiski í fiskiskipum.

5. febrúar 1931 var Oscar Dahl, skipaútgerðarmanni, og Erik Arnfinn Hallgrím Kjörstad, La Rochelle, Frakklandi, veitt einkaleyfi nr. 38 á kæliútbúnaði til frystingar á fiski og öðrum vörum.

10. febrúar 1931 var Gotham Knitbac Machine Corporation, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt viðbótar einkaleyfi nr. 39 á áhaldi til viðgerðar á prjónlesi.

7. marz 1931 var Frosted Foods Company, Inc., Dover, Delaware, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi nr. 40 á kælitæki.

27. marz 1931 var Hilmar Rikter Bertheusen, skipstjóra, Emil T. H. Graven, vélstjóra, og Vilfred A. Dybos, Vardö, Noregi, veitt einkaleyfi nr. 41 á útbúnaði á vindu til þess að draga inn fiskilínu og þessháttar.

1. apríl 1931 var V. D. Limited, London, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 42 á botnvörpu.

1. apríl 1931 var V. D. Limited, London, Englandi, veitt viðbótar-einkaleyfi nr. 43 á botnvörpu.

8. maí 1931 var Harold Stanley Rowton, Aberdeen, Skotlandi, og Volkmar Walter Hänig, Dresden, Þýskalandi, veitt einkaleyfi nr. 44 á útbúnaði til þess að framleiða fiskimjöl.

8. maí 1931 var William Heywood Haslam, London, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 45 á áhaldi til að þurka fisk eða önnur lífræn efni með heitum loftstraum.

21. maí 1931 var Daniel Robert Svend Jørgensen, kaupmanni, Kaupmannahöfn, veitt einkaleyfi nr. 46 á krók til að hengja upp fisk til þurkunar.

1. júní 1931 var Nekolai Dahl kaupmanni, Þrándheimi, Noregi, veitt einkaleyfi nr. 47 á áhaldi til framleiðslu á kælisaltpækli.

9. júní 1931 var Brinch & Spehr, kornvöruframleiðendum, Kaupmannahöfn, veitt einkaleyfi nr. 48 á aðferð til varðveislu bætiefna í þurkuðum jurtum.

12. júní 1931 var Naamlooze Vennostschap Industriele Maatschappij v. h. Noury & van der Lande, Deventer, Hollandi, veitt einkaleyfi nr. 49 á aðferð og áhaldi til þvotta á loðskinum.

8. ágúst 1931 var Jan Hess h.f. Florvåg pr. Bergen, Noregi, veitt einkaleyfi nr. 50 á veiðitæki fyrir allskonar fiskiskip.

5. október 1931 var V. D. Limited, London, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 51 á veiðarfæri til fiskveiða á miklu dýpi.

5. október 1931 var V. D. Limited, London, England, veitt einkaleyfi nr. 52 á veiðarfæri til fiskveiða á miklu dýpi.

21. október 1931 var Aktiebolaget Nordiska Armaturfabrikerna, Stokkhólmi, veitt einkaleyfi nr. 53 á útbúnaði, sem safnar orku er hreyfing breytist.
